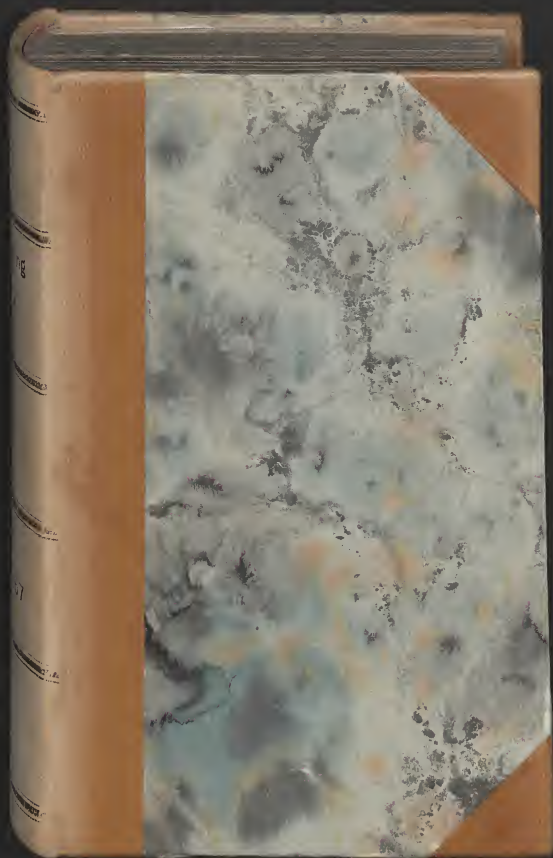

LOVSAMLING FOR ISLAND,

INDEHOLDENDE

Udvalg af de vigtigste ældre og nyere Love og Anordninger, Resolutioner, Instruktioner og Reglementer, Althingsdomme og Vedtægter, Kollegial-Breve, Fundatser og Gavebreve, samt andre Aktstykker,

TIL OPLYSNING OM

ISLANDS RETSFORHOLD OG ADMINISTRATION

I ÆLDRE OG NYERE TIDER.

Samlet og udgivet

af

Oddgeir Stephensen,

Departementschef

NITTENDE BIND.

1864—1867.

KJÖBENHAVN.

Forlagt af Andr. Fred. Höst & Sön.

Triers Bogtrykkeri (H. J. Schou)

1885.

Justitsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet angaaende **Dampskibsfart omkring Islands Kyster.** Kjöbenhavn den 12. Januar 1864. — 1864. 12. Januar.

Isl. Kopieb. 1864 Nr. 29. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 1—2.

I en hertil indsendt allerund. Petition har det i 1863 afholdte Althing andraget paa, at der fra tilstundende Foraar ved Regjeringens Foranstaltning maatte etableres en regelmæssig Dampskibsfart omkring Islands Kyster til Befordring af Posten, saavel som af Personer og Gods mellem de forskjellige Havne, der efter nærmere tagen Beslutning vilde være at anlöbe, Alt mod et bestemt og moderat Vederlag, og har Thinget tænkt sig, at en saadan Dampskibsfart maatte tage sin Begyndelse aarlig i Slutningen af Februar, at der fra den Tid og til Oktober vilde kunne gjöres 12 Ture omkring Island med Reykjavík som Udgangspunkt, men iövrigt afvexlende norden og sönden om Landet, og at der paa Turen omkring Landet navnlig maatte være at anlöbe fölgende Havne fornden Reykjavík, nemlig Stykkisholm, Isafjord, Skagastrand eller Hofsós, Akureyri, Húsavík, Seydisfjord, Berufjord og Vestmannöerne. Det Udvalg, som Thinget til Sagens Fremme havde nedsat, har i saa Henseende sat sig i Forbindelse med et Par Handlende i Reykjavík, hvoraf den ene, S. Jacobsen, er Bestyrer af et Handelshuset P. L. Henderson i Glasgow tilhörende Handelsetablisse-

1864. 12. Januar. ment sammesteds. Af en Erklæring, som denne paa dertil af et Medlem given Anledning har afgivet, og hvoraf Gjenpart vedlægges, erfares det, at det skal være bemeldte Handelshus's Agt i næste Sommer at sende et Dampskib med Varer til de samme tilhörende Handelsetablissementer paa Islands Kyster, og da der muligen ved en Overenskomst med oftnævnte Firma kunde anstilles i alt Fald et Forsög i den i Petitionen betegnede Retning, skulde man tjenstl. anmode Udenrigsministeriet om, behgl. at ville foranledige, at der gjennem det kgl. Gesandtskab ved det storbritanniske Hof kunde tilveiebringes en Erklæring fra Handelshuset Henderson dels om, hvorvidt det er dets Hensigt i tilstundende Sommer at sætte et Dampskib i Fart mellem Reykjavík og dets Handelsetablissementer paa Nord- og Östlandet, dels om Handelshuset i bekræftende Fald maatte se sig i Stand og være villigt til med bemeldte Dampskib at befordre Personer og Gods mellem samtlige eller i alt Fald nogle af de i Althingets Petition fremhævede, ovenfor specificerede Havne, paa Vilkaar, hvorom Justitsministeriet maatte kunne blive enigt med Handelshuset, og hvorom man i bekræftende Fald ved samme Leilighed turde imödese nærmere Forslag.

13. Januar. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Finansministeriet ang. aarlig **Understöttelse** til Grundlæggelse af en **Samling af islandske Oldsager i Reykjavík.** Kjöbenhavn den 13. Januar 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 31. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 2—3.

I vedlagte med den ligeledes medfölgende Erklæring fra Stiftsövrigheden i Island hertil indkomne Andragende have to i Reykjavík bosatte Mænd, Student Jón Árnason og Maler Sigurður Guðmundsson, der have fattet den Plan at grundlægge en Samling af islandske

Oldsager, anholdt om, at der til dette Formaals Fremme maa blive bevilget en Understöttelse af 300 Rd. aarlig. 1864. 13. Januar.

Af bemeldte Andragende og af de Meddelelser om Sagen, som de Paagjældende have ladet indrykke i det islandske Blad, Þjóðólfur, fremgaar, at der allerede er tilveiebragt en omend ringe Begyndelse til en saadan Samling, som den i Andragendet omhandlede, og at der er gjort Skridt til Erhvervelse af nogle paa forskjellige Steder i Landet spredte Gjenstande, der antages at egne sig for Samlingen, samt at den eventuelle Understöttelse agtes anvendt dels til Indkjöb af disse og andre lignende Gjenstande af historisk eller antikvarisk Betydning, og dels til Bestridelsen af de til deres Opbevaring og Ordning medgaaende Udgifter m. m., men at Planen ikke kan ventes at ville komme til Udförelse, med mindre det Offentlige tager sig af Sagen og yder den sin Bistand. Det er vel ikke i Andragendet udtrykkelig fremhævet, men utvivlsomt forudsat, at Samlingen ikke bliver Andragernes, men Landets Eiendom.

Da det vistnok maa anses for önskeligt, at de historiske og antikvariske Mindesmærker, som endnu findes i Island, kunne bevares fra Tilintetgjörelse, og da Grundlæggelsen af en systematisk Samling af slige Gjenstande formentlig i væsentlig Grad vilde bidrage hertil, turde der efter Ministeriets Skjön være Anledning til at understötte Andragernes Bestræbelser i denne Henseende ved et passende aarligt Bidrag af Statskassen, og det saa meget mere, som deres Indsigt i Sagen og levende Interesse for samme, efter Stiftsövrighedens Ytringer, er Borgen for, at den Understöttelse, der maatte blive bevilget i det omhandlede Öiemed, vilde blive benyttet paa den bedste og hensigtsmæssigste Maade, hvorhos det vilde være at paalægge Stiftsövrigheden, at före et nöiagtigt Tilsyn med Anvendelsen af den bevilgede Sum.

1864. Af Hensyn hertil skulde jeg tjenstl. udbede mig Fi-
13. Jaunar. nansministeriets Ytringer med Bilagenes Tilbagesendelse behgl. meddelte, om der fra velbemeldte Ministeriums Side maatte haves noget at erindre imod, at jeg ved en Henvendelse til Rigsdagen gjennem Ændringsforslag til Finansloven for 1864—65 söger at udvirke bevilget et Belöb af 300 Rd. i tidtnævnte Öiemed.

13. Jannar. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden paa Island ang. **Karaktererne for Latin og Græsk** m. m. Khavn den 13. Januar 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 33. Tíðindi nm stjórnarmálefni Íslands II. S. 3—4.

I et med Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds behgl. Skrivelse af 12. Oktober f. A. til Ministeriets Afgjörelse indsendt Andragende har Rektor ved Reykjavík lærde Skole, B. Johnsen, dels indstillet til Approbation en af ham efter Raadslagning med Skolens Lærere tagen Beslutning om, at Talværdien af de Karakterer, der i Skolen gives for Græsk og Latin samt for Afhandlinger og Stile i Modersmaalet, fordobles, dels foreslaaet, at den i Skolelovens § 18 indeholdte Bestemmelse om forekommende Drukkenskab i Skolen maa forandres paa den i Andragendet nærmere angivne Maade[1]).

---

[1]) Bestemmelsen i denne §: »einkum skuln þeir (ɔ: lærisveinarnir) forðast alla ofnautn áfengra drykkja, og er það bein útrekstrarsök, ef að því kveðnr til muna», foreslaas i Andragendet forandret til: »ofdrykkja straffast með Nul fyrir siðferði í 1. sinn, missi helmings ölmussu þeirrar, sem pillturinn hefur, í 2. sinn, missi allrar hans ölmussu í 3. sinn, og útrekstri úr skóla í 4. sinn. Þeir sem ekki hafa ölmussu, straffast nppá sama hátt í 1. og 4. sinn, og dæmist til að borga kennslupeninga að upphæð eins og í dönsknm skólum í 2. sinn, sem tvöfaldast í 3. sinn.»

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Rektor Johnsen tjenstl. melde, at Ministeriet ikke for Tiden finder Anledning til at foretage noget Skridt i Anledning af det foreliggende Andragende, og det saa meget mindre, som begge de omhandlede Punkter ville komme under Overveielse ved den paatænkte mere omfattende Reform af Skolens Anliggender. Ministeriet benytter iövrigt Leiligheden til at udbede sig D. Hrr.'s behaglige Ytringer om, i hvilken allerhöieste eller kollegial Bestemmelse den til Forandring foreslaaede Regel i Skoleloven er hjemlet. 1864. 13. Januar.

Kundgjörelse om **Indsendelse** af de gjennem Justitsministeriet udfærdigede **Privilegier** og **andre Expeditioner til allerhøieste Stadtæstelse.** Kjöbenhavn den 14. Januar 1864.[1]) — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 5—6. Departem. Tid. for 1864 S. 76—77. Algreen-Ussings Lovsaml. 1864 S. 23—24. 14. Januar.

Ifölge Hans Maiestæt Kongens allerhöieste Befaling indkaldes herved:

1) Enhver, hvem der af Höisalig Kong Frederik den Syvende er blevet forundt noget Privilegium eller nogen anden Benaadning, hvorved der, forsaavidt Justitsministeriets Forretningskreds angaar, er hjemlet vedvarende Udövelse af særegne Rettigheder udenfor den almindelige Lovgivning, saavel som Enhver, hvem der af den Höisalige Konge er bleven meddelt allerhöieste Stadfæstelse paa nogen Benaadning af foranförte Beskaffenhed, samt
2) Enhver, hvem der ifölge allerhöieste Bemyndigelse i den Höisalige Konges Navn og under det Konge-

[1]) Med Skriv. af 20. Febr. s. A. blev saavel Stiftamtm. som Amtm. tilstillet Expl. af denne Kundgjörelse til Efterretning og videre föiende Foranstaltning.

1864. 14. Januar. lige Segl er bleven meddelt nogen Bevilling til at drive Apothek og til at være Strandingskommissionær,

til, saafremt han agter fremdeles at nyde godt af det ham meddelte Privilegium, Benaadning eller Bevilling, inden 1. April d. A., forsaavidt han bor eller opholder sig i Kongeriget Danmark, Hertugdömmet Slesvig eller i Hertugdömmerne Holsten og Lauenborg, og inden 1. September d. A., forsaavidt han bor eller opholder sig andetsteds, at indgive allerund. Ausögning til Justitsministeriet om allerhöieste Stadfæstelse paa vedkommende Expedition. Med Ansögningen maa indsendes saavel det vedkommende originale Dokument, som en Gjenpart af samme, eller, hvis Originalen skulde være bortkommen, nöiagtig Oplysning om Dokumentets Datum og Indhold. Ligeledes blive alle af Höisalig Kong Frederik den Syvende udstedte eller stadfæstede Bestallinger, der henhöre under Justitsministeriets Forretningskreds, forsaavidt de ikke allerede ere indsendte ifölge Ministeriets Bekjendtgjörelse af 19. Novbr. f A., inden fornævnte Tid at indsende til Justitsministeriet for at forelægges Hans Maiestæt Kongen til allerhöieste Stadfæstelse.

Hvilket herved kundgjöres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 14. Januar 1864.

14. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island ang. Kjöbstaden Reykjavíks **Bidrag til Amtsrepartitionsfonden.** Kjöbenhavn den 14. Januar 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 37.

I Anledning af et i sin Tid med Hr. Stiftamtmandens Erklæring indkommet Andragende, hvori Reykjavík Kjöbstads Repræsentanter anholde om, at Kjöbstadens Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, der for

Tiden udredes af Kæmnerkassen med en relativt til Amtets övrige Jurisdiktioner af Amtmanden bestemt forholdsmæssig Andel, maa for Fremtiden udredes og opkræves i Reykjavík paa samme Maade, som i Amtets övrige Jurisdiktioner, nemlig af det tiendebare Lösegods alene — begjærede Miuisteriet i Skrivelse af 10. Juli f. A. Deres Ytringer meddelte om, efter hvilke Regler det for Tiden udfindes, hvor stort et Bidrag der af Reykjavík aarlig bör udredes til Amtsrepartitionsfonden. 1864. 14. Januar.

I Svar herpaa har Hr. Stiftamtmanden i behgl. Skrivelse af 4. September f. A. ytret, at den Regel, hvorefter ommeldte Bidrag bestemmes, alene er baseret paa Amtets Skjönnende, relativt til den hele til Repartitionsfondens Udgifters Bestridelse i Aarets Löb kalkulerede Sum, uden at der ved sammes Ansættelse fölges noget fast Princip, og navnlig ikke tages Hensyn til Byens Folkemængde, men at derimod Byens Skatteevne i Sammenligning med Amtets övrige Jurisdiktioner samt de Udgifter, som aarlig udredes af Repartitionsfouden for Reykjavíks Vedkommende, nærmest tages i Betragtning ved Afgiftens Bestemmelse. — Hr. Stiftamtmanden indrömmer vel, at der er noget Vilkaarligt i den her omhandlede Fremgangsmaade, men at man dog ikke er gaaet Byen for nær, fremgaar deraf, at Afgiften efter et Middeltal for de sidste 5 Aar kun har udgjort 46 Rd. aarlig eller ialt 230 Rd., der for hver Skatteyder andrager kun 11 Sk., medens de Udgifter, som Byen i det sidste Kvinkvennium har paafört Amtsrepartitionsfonden, have udgjort 283 Rd.; var derimod Bidraget til Amtsrepartitionsfonden af Reykjavík By i Kvinkvenniet blevet opkrævet af Lösegodshundrederne alene paa samme Maade, som i de övrige Jurisdiktioner i Amtet, vilde det ikknn have udgjort 92 Rd. 84 Sk., og Reykjavík vilde saaledes have udredet ikknn ca. $^1/_3$ af de Udgifter, som Repartitionsfonden for Byens Vedkommende har havt at betale i bemeldte Tidsrum. Det vilde derfor efter Hr. Stiftamtmandens Formening

1864. føre til Ubillighed i Forhold til Amtets övrige Juris-
14. Januar. diktioner, dersom man vilde basere Bidraget til Repartitionsfonden af Reykjavík By alene paa det tiendebare Lösegods, hvorimod De har anset det hensigtsmæssigt, at samme blev taxeret til et Maximum og Minimum af resp. 60 og 40 Rd.

Justitsministeriet skjönner imidlertid ikke, at det Vilkaarlige i Ansættelsen herved vilde fjernes, og da det saaledes maa anses for önskeligt, om der maatte kunne udfindes en mere bestemt Norm for Bidragets Udredelse for Reykjavíks Vedkommende i Lighed med, hvad der finder Sted for Amtets övrige Jurisdiktioner, om end paa en anden Maade, skulde man tjenstl. udbede sig Hr. Stiftamtmandens behgl. Ytringer, om De ikke maatte se Dem istand til, at meddele et hertil sigtende Forslag.

14. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Understöttelse** til at anstille Forsög med **Kalkbrænding af den krystalliserede Kalksten i „Esja“.** Kjöbenhavn den 14. Januar 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 36. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 4—5.

Efter at Ministeriet i Anledning af et i sin Tid hertil indkommet Andragende fra Stenhugger Sverrir Runólfsson af Reykjavík om en Understöttelse af 650 Rd. af Statskassen til at anstille Forsög med Kalkbrænding af den krystalliserede Kalksten, som findes i Fjeldet Esja, i Skrivelse af 3. Marts f. A. havde anmodet Hr. Stiftamtmanden om at indhente og hertil indsende nærmere Oplysning om den omhandlede Kalkgangs Mægtighed og Længde, samt dens Vinkel med Horizontalfladen, har man med Deres behgl. Skrivelse af 10. Oktbr. f. A. modtaget Beretning om de af Justitsraad Hjaltalín og Overlærer Gunnlögsen i denne

Henseende udförte Undersögelser samt den af Sidstnævnte foretagne Udmaaling og Beregning med tilhörende Tegninger, for hvilket Arbeide De paa Ministeriets forventede Approbation har anvist ham til Udbetaling en Godtgjörelse af 21 Rd. af den til tilfældige og uforudseelige Udgifter for Island ved Finansloven bevilgede Sum. 1864. 14. Januar.

Efter at Ministeriet nu paany har brevvexlet om Sagen med Bestyrelsen for den polytekniske Læreanstalt, skulde man — næst at bemærke, at der ikke haves Noget at erindre imod den Overlærer Gunnlögsen udbetalte Godtgjörelse — tjenstl. meddele Hr. Stiftamtmanden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren, at man ikke i Resultatet af de for Tiden foreliggende Oplysninger finder Föie til at indlade sig paa det Ansögte.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island ang. **Oprettelse af Landboskoler i Island.** Kjöbenhavn den 30. Januar 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 67. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 6—7. 30. Januar.

I den fra det sidstforsamlede islandske Althing modtagne, med den af Hr. Stiftamtmanden som kgl. Kommissarius afgivne Beretning af 18. Septbr. f. A. hertil indkomne allerunderd. Betænkning over et bemeldte Thing forelagt Udkast til en Forordning angaaende Oprettelse af Landboskoler i Island[1]), har Thinget, med Hensyn til Valget af den Jord, hvorpaa den eventuelle Landboskole i Sönderamtet skulde anlægges, tiltraadt den i Deres behgl. Skrivelse af 1. Mai 1861 ytrede Formening om, at Jorden Lágafell i Kjósar Syssel særlig vilde egne sig til Afbenyttelse i det nævnte Öiemed.

[1]) Jfr. Tíð. frá alþ. ísl. 1863 I. S. 374—382.

1864. Forinden imidlertid Videre foretages i Sagen, skulde
30. Januar. man tjenstl. anmode Dem om behgl. at ville tilveiebringe og derefter meddele Justitsministeriet Oplysning om, paa hvilke Vilkaar den nævnte Jord, der er privat Eiendom, maatte kunne erhverves i det omhandlede Öiemed, hvorhos man ved samme Leilighed önsker at modtage de yderligere Udtalelser angaaende de af Althinget foreslaaede Forandringer i Regjeringens förommeldte Udkast, hvortil De som Amtmand over Sönderamtet ved en fornyet Overveielse af Sagen muligen kunde finde Dem foranlediget.[1])

11. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **en Persons Forsörgelseskommune** Kjöbenhavn den 11. Februar 1864. — — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 83. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 7—8.

[1]) S. D. blev Amtmændene tilskrevet om denne Sag, hvoraf meddeles:

Af Skrivelsen til Amtmanden over Nord- og Öst-Amtet: »... hvorhos man med Hensyn til Valget af den Jord, hvor den eventuelle Landskole i Nord- og Östamtet skulde anlægges, særlig önsker at modtage Deres Udtalelser angaaende den af Thinget ytrede Formening om, at Munkaþverá i Öfjorden eller Möðruvellir i Hörgárdalen, naar alle Forhold tages i Betragtning, bedre egner sig hertil end de af Dem i behgl. Skriv. af 16. Septbr. 1861 og 7. Juni 1862 foreslaaede Jorder, Breiðamýri i Thingö Syssel og Kornsá i Húnavatns Syssel.»

Af Skrivelsen til Amtmanden over Vestamtet: »... hvorhos man med Hensyn til Valget af den Jord, hvor den eventuelle Landboskole i Vestamtet skulde anlægges, særlig önsker at modtage Deres Udtalelser ang. den af Thinget ytrede Formening om, at Rauðimelur hinn ytri inden Hnappadals Syssel egner sig bedre hertil end de af Dem i behgl. Skriv. af 12. Januar f. A. foreslaaede Jorder, Reykhólar i Barðarstrands Syssel eller Bjarnarnes i Snæfellsnes Syssel.»

Med Amtets Skrivelse af 9. Avgust 1862 indkom hertil et Andragende, hvori Repstyreren for Flatö Rep, H. Eyjólfsson, besværede sig over, at De ved en under 12. Juni 1861 afgiven Resolution havde anset Fruentimmeret Sæunn Ívarsdóttir forsörgelsesberettiget i bemeldte Rep, medens hun efter hans Mening, der var bleven tiltraadt af Sysselmanden i Barðastrands Syssel, skulde være forsörgelsesberettiget i Helgafells Rep. 1864. 11. Febr.

Da Sagen imidlertid ikke var tilstrækkelig oplyst, anmodede man i Skriv. af 28. Februar f. A. Hr. Amtmanden om enten ved Udskrift af Kirkebogen eller ved Thingsvidner at tilveiebringe paalidelige Oplysninger om, i hvilket Aar ovennævnte Sæunn Ívarsdóttir kom til Flatö Rep fra Deildará i Múla Rep m. v.

Efter med Deres Skrivelse af 28. Oktober sidstl. at have modtaget bemeldte Oplysninger, skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at da det ved den med Deres nysnævnte Skriv. indsendte Udskrift af Barðastrands Syssels Justits- og Politiprotokol er oplyst, at den Paagjældende först er kommen til Flatö Rep i 1851, og hun saaledes, da hun igjen forlod bemeldte Rep i Foraaret 1860, ikke har havt stadigt Ophold i denne Kommune i 10 Aar, kan hun ikke anses at have vundet Forsörgelsesret sammesteds, hvorimod hun efter det under Sagen iövrigt Oplyste maa antages at være forsörgelsesberettiget i Helgafells Rep, hvor hun för Emanationen af Plakat 6. Juli 1848 har havt stadigt Ophold i et Tidsrum af 7 eller 8 Aar, uden senere at have erhvervet Forsörgelseshjem i nogen anden Fattigkommune. 10 Bilag remitteres hoslagt.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen paa Island, ang. **Forandring i den befalede Kirkebön.** Kjöbenhavn den 15. Februar 15. Febr.

1864. 15. Febr. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 97. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 8.

Det har behaget Hans Maiestæt Kongen allernaad. at resolvere, at der i Anledning af Thronskiftet skal foregaa fölgende Forandring i den befalede Kirkebön for Kongen og det kongelige Hus:

at der efter at være bedet for Hans Maiestæt Kong Christian den Niende og for Hendes Maiestæt Dronning Louise, skal bedes for Hendes Maiestæt Enkedronning Caroline Amalie, Hans Kongel. Höihed Kronprins Frederik, de övrige Kgl. Börn, Hendes Kgl. Höihed Arveprinsesse Caroline, de övrige Kgl. Prinsesser.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Deres Höiærv. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse.

15. Febr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. Understöttelse til **Grundlæggelsen af en Samling af Oldsager i Island.** Kjöbenhavn den 15. Februar 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 95. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 9.

I Anledning af det med Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds behgl. Skrivelse af 27. Novbr. f. A. hertil indkomne Andragende, hvori Bibliothekar ved Islands Stiftsbibliothek Jón Árnason og Maler Sigurður Guðmundsson anholde om en Understöttelse af 300 Rd. aarlig til Grundlæggelsen af en Samling af Oldsager i Island — skulde man, efter at have brevvexlet med Finansministeriet om Sagen, ikke undlade til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. at meddele, at Ministeriet maa beklage, for Tiden ikke at kunne bevirke Andragerne tillagt nogen Understöttelse i det omhandlede Öiemed.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Embedsmænds Edsaflæggelse til Kongen.** Kjöbenhavn den 20. Februar 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 115. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 9. 1864. 20. Febr.

Ifölge Hans Maiestæt Kongens allerhöieste Resolution, vil enhver under Ministeriet sorterende Embedsmand, som har allerhöieste Bestalling, have — forsaavidt vedkommer Hr. Stiftamtmandens Embedskreds — til Dem at tilbagesende vedlagte Edsformular, forsynet med hans egenhændige Underskrift, med förste Leilighed, der maatte frembyde sig efter sammes Modtagelse, og anmodes De derpaa om, saasnart ske kan, at tilstille Ministeriet saavel Deres egen som de fra vedkommende Embedsmænd modtagne edelige Forsikringer. Samtidig skulle alle allerhöieste Bestallinger indsendes til Fornyelse.[1])

Jeg Undertegnede, der er allernaadigst — — — — — — — — — — — — — — —
lover og sværger herved at være Hans Maiestæt Kong **Christian den IX.,** som min rette Konge og Herre, tro og lydig, holde Rigets Forfatningslove og med Troskab og Nidkjærhed opfylde de Pligter, som ifölge fornævnte min Stilling og den mig meddelte Bestalling paaligge mig.

Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene paa Island, ang. det **kongelige** 20. Febr.

---

[1]) S. D. udgik ligneude Skrivelse til Amtmændene ligesom ogsaa til Stiftsövrigheden fra Kirke- og Undervisningsministeriet.

1864. **Navnechiffer.** Kjöbenhavn den 20. Februar 1864.
20. Febr. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 109—11. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 10.

Justitsministeriet skulde herved tjenstl. tilstille Hr. (Tit.) nogle Aftryk af en under 17. Novbr. sidstleden gjennem Konseilspræsidiet udfærdiget Bekjendtgjörelse angaaende det kgl. Navnechiffer.

Bekjendtgjörelse
angaaende det kgl. Navnechiffer.

Hans Maiestæt Kongen har ved allerhöieste Resolution af 16. d. M. befalet, at det kgl. Navnechiffer i alle Tilfælde, hvor der er Brug for samme, skal udföres efter nedenstaaende Tegning:

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.
Konseilspræsidiet den 17. November 1863.

20. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island om at **Tillæg efter Sædomskrivning** ikke kan beregnes af det til **Oversættelse af Retsakter bevilgede Belöb.** Kjöbenhavn den 20. Febr. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 108. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 10—11.

I Anledning af det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 26. Novbr. f. A. hertil indkomne Andragende, hvori 1ste Assessor i den islandske Landsoverret, J. Pjetursson, ansöger om, at der for indeværende Finansaar og fremdeles maa forundes ham Tillæg efter Sædomskrivning af de ham af den islandske

Jnstitskasse for at besörge dansk Oversættelse af Retsakter i befalede og beneficerede Sager, som indstævnes for Höiesteret, tillagte 250 Rd., skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Ansögeren tjenstl. melde, at da det omhandlede Belöb, som allerede bemærket saavel i Motiverne til det Althinget i sin Tid forelagte Udkast til Lov om Lönninger for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd, som i Ministeriets Skrivelse til Hr. Stiftamtmanden i Deres Egenskab af kgl. Kommissarius ved Althinget af 9. Juni f. A., ikke kan betragtes som en Del af Andragerens Lön, men er et Honorar for en udenfor Embedet liggende Forretning, nemlig for Oversættelsen af de ovennævnte Retsakter, jfr. allerhöieste Resolution af 12. April 1834, vil der efter de bestaaende Regler ikke knnne beregnes Tillæg efter Sædomskrivning af Belöbet, hvorhos man ikke undlader at tilföie, at Belöbet, forsaavidt det maatte betragtes ikke som et Honorar, men som en Bestanddel af Andragerens Gage, vilde være bortfaldet som Fölge af den ved det ovenfor berörte Udkast tilsigtede og ved Loven af 19. Januar f. A. gjennemförte Forbedring af forskjellige islandske Embedsmænds Lönninger.

1864. 20. Febr.

23. Febr.

Aabent Brev, hvorved **Kong Christian den IX.'s Thronbestigelse kundgjöres i Island.** Kjöbenhavn den 23. Februar 1864. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1864 Nr. 3. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 11. Dep. Tid. for 1864 S. 274.

Opið brjef, er kunngjörir á Íslandi, að Kristján konungur hinn Nínndi sje kominn til ríkis.

Vjer Kristján hinn Nínndi &c. Gjörum kunnugt: Hin mikla sorg, sem föðnrlandið hefir orðið fyrir og svo snögglega bar að höndum, þarsem hinn Almáttugi hefir kallað Friðrik konung hinn Sjönndi til feðra sinna,

1864. hefir ekki getað orðið neinum sárari en Oss, því enginn
23. Febr. af þegnum hans átti honum meira að þakka en Vjer, er hann hafði kvatt til ríkisstjórnar eptir sinn dag.

Nú er Vjer göngum að þeirri hinni alvarlegu köllun, sem forsjónin hefir Oss á herðar lagt, er það fastur ásetningur Vor að halda órjúfanlega stjórnarskipunarlög ríkisins og að sýna öllum þegnum Vorum sama rjettlæti og sömu velvild. Ef þjóðin, með trausti á Vorum einlægum vilja, styrkir viðleitni Vora, mun Guð einnig veita henni blessun sína.

Það er vilji Vor, að öllum stjórnarstörfum sje viðstöðulaust áfram haldið, og að embættismenn þeir, er hinn framliðni konungur, fyrirrennari Vor, hafði skipað í embætti eður staðfest embættaveitingar þeirra, gegni fyrst um sinn embættisverkum sínum eptir embættiseiði þeim, er þeir hafa unnið.

Gefið í Vorum konunglega aðseturstað Kaupmannahöfn, 23. dag febrúarmánaðar 1864.

Aabent Brev, hvorved Kong Christian den Niendes Thronbestigelse kundgjöres i Island.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Det haarde Slag, som saa uventet har rammet Fædrelandet, idet den Almægtige har kaldet Kong Frederik den Syvende til Sine Fædre, har ikke kunnet træffe Nogen smerteligere end Os; thi Ingen af Hans Undersaatter skyldte Ham mere end Vi, hvem Han har kaldet til Sin Efterfölger paa Thronen.

Idet Vi tiltræde det alvorsfulde Kald, Forsynet har paalagt Os, er det Vor faste Beslutning ubrödeligen at holde Rigets Forfatningslove og at yde alle Vore Undersaatter lige Retfærdighed og Velvillie. Naar Folket med Tillid til Vor redelige Villie vil understötte Vor Stræben, vil Gud skjænke den sin Velsignelse.

Det er Vor Villie, at alle offentlige Forretninger skulle have deres ustandsede Gang, og at de af Vor

forevigede Forgjænger beskikkede eller stadfæstede Embedsmænd skulle vedblive deres Bestillinger under den af dem aflagte Troskabsed. 1864. 23. Febr.

Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 23. Februar 1864.

Kapitelstaxt for **Borgarfjords Syssel** og flere Sysseler samt **Byen Reykjavik** i Sönderamtet, fra Medio Mai **1864** til samme Tid **1865**. Islands Stiftamtshus og Bispekontor (Reykjavík) den 23. Februar 1864. 23. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir í Borgarfjarðar, Gullbringu, Kjósar, Árness, Rángárvalla og Vestmannaeyja sýslum samt Reykjavíkur bæ, frá miðju maí-mánaðar 1864 til sama tíma 1865.

		Hvert á		Hundr. á		alin.
		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
	A. Fríður peningur.					
	1 hundrað:					
1.	1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvbm. loka, í fardögum	33	84	33	84	27
2.	6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum	5	57	33	54	27
3.	6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	6	27	37	66	30
4.	8 — tvævetrir	5	14	41	16	33
5.	12 — veturgamlir	4	3	48	36	$38\frac{2}{3}$
6.	8 ær, geldar	4	72	38	»	$30\frac{1}{3}$
7.	10 — mylkar	3	57	35	90	$28\frac{3}{4}$
8.	1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	17	4	17	4	$13\frac{2}{3}$
9.	$1\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri	11	31	15	9	12
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni	»	45	56	24	45
11.	120 - af mislitri ullu, —	»	$34\frac{1}{4}$	42	78	$34\frac{1}{4}$
12.	120 - af smjöri, vel verkuðu	»	$24\frac{1}{3}$	30	60	$24\frac{1}{3}$
13.	120 - af tólg, vel bræddri	»	$19\frac{1}{2}$	24	36	$19\frac{1}{2}$

1864.
23. Febr.

	Hvert á		Hundr. á		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
C. Tóvara af ullu.					
1 hundrað:					
14. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skrpr., en hver skreppa 44 þræði	»	»	»	»	»
15. 60 pör eingirnis sokka	»	28	17	48	14
16. 30 — tvíbands gjaldsokka. . .	»	45	»	»	″
17. 180 — sjóvetlinga	»	10	18	72	15
18. 20 eingirnis peisur	1	20	»	»	»
19. 15 tvíbands gjaldpeisur	1	64	»	»	»
20. 120 álnir gjaldvoðar vaðmáls, álnar breiðs . . . . . . 1 alin á	»	56	»	»	»
21. 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar . . . . . . 1 alin á	»	41½	»	»	»
D. Fiskur.					
22. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	5	14	30	84	24⅔
23. 6 — harðfiski — —	5	83	35	18	28
24. 6 — þyrsklingi, — —	4	74	28	60	23
25. 6 — hákarli, hertum, —	4	36	26	24	21
26. 6 — ísu, hertri . . . —	4	52	27	24	21⅔
E. Lýsi.					
27. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, 8 pottar á	1	46	22	18	17⅔
28. 1 — — hákarlslýsis, —	1	60	24	36	19½
29. 1 — — selslýsis, —	1	55	23	57	19
30. 1 — — þorskalýsis, —	1	37	20	75	16⅔
F. Skinnavara.					
31. 4 fjórðúngar nautskinns, 10 pd. á	5	24	21	»	16¾
32. 6 — kýrskinns, —	4	24	25	48	20⅓
33. 6 — hrossskinns, —	3	43	20	66	16½
34. 8 — sauðskinns, af tvævetrum og eldri, 10 pd. á	3	»	24	»	19¼
35. 12 fjórð. sauðskinns, af veturgömlum og ám, 10 pd. á	2	18	26	24	21
36. 6 — selskinns . . . . —	3	92	23	72	19
37. 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	6¾	16	84	13⅑
G. Ýmislegt.					
38. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum.	6	23	37	42	30
39. 40 — — óhreinsuðum .	1	82	74	16	59⅓
40. 120 — fuglafiðri . . . 10 pd á	2	86	34	72	28
41. 40 — fjallagrösum . . —	1	15	4	60	3⅔
42. 5 álnir 1 dagsverk, um heyannir	»	89	»	»	18
43. 5 — 1 lambsfóður	1	28	»	»	25

1864. 23. Febr.

	hundrað á		alin.
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landanrum verður:	rd.	sk.	sk.
Eptir A, eða í fríðu	33	40	26¾
— B, — í ulln, smjöri og tólg	38	50	31
— C, — í tóvöru af ulln	18	12	14½
— D, — í fiski	29	61	23¾
— E, — í lýsi	22	71	18
— F, — í skinnavöru	22	56	18
En meðalverð allra landanra saman talið	165	10	132
og skipt með 6 sýnir meðalverð allra meðalverða	27	50	22

Íslands stiptamthúsi og skrifstofu biskups 23. febrúar 1864.

Th. Jónassen, settnr. H. G. Thordersen.

Kapitelstaxt for **Öster- og Vester-Skaptafells Syssel** i Sönderamtet fra Medio Mai **1864** til samme Tid **1865.** Islands Stiftamtshus og Bispekontor (Reykjavík), den 23. Februar 1864. 23. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir í Austur- og Vestur-Skaptafells sýslu, frá miðju maí-mánaðar 1864 til sama tíma 1865.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1]	29	18	29	18	23⅓
— 2	4	74	28	60	23
— 3	5	24	31	48	25
— 4	4	4	32	32	26

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen anförte i den foranstaaende Kapitelstaxt for Borgarfjords Syssel m. m.

1864.
23. Febr.

		ríkismynt.		hundrað.		alin.
		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 5	......	3	22	38	72	31
— 6	......	4	8	32	64	26
— 7	......	3	»	30	»	24
— 8	......	15	81	15	81	$12^2/_3$
— 9	......	11	79	15	73	$12^2/_3$
B. Nr. 10	......	»	42	52	48	42
— 11	......	»	33	41	24	33
— 12	......	»	$22^1/_2$	28	12	$22^1/_2$
— 13	......	»	$18^1/_2$	23	12	$18^1/_2$
C. Nr. 14	......	»	»	»	»	»
— 15	......	»	»	»	»	»
— 16	......	»	32	»	»	»
— 17	......	»	$9^1/_2$	17	78	$14^1/_4$
— 18	......	»	»	»	»	»
— 19	......	»	80	»	»	»
— 20	......	»	51	»	-	»
— 21	......	»	36	»	»	»
D. Nr. 22	......	»	»	»	»	»
— 23	......	5	25	31	54	$25^1/_4$
— 24	......	4	»	24	»	19
— 25	......	4	16	25	»	20
— 26	......	4	40	26	48	21
E. Nr. 27	......	1	43	21	69	$17^1/_3$
— 28	......	1	72	26	24	21
— 29	......	1	59	24	21	$19^1/_3$
— 30	......	1	28	19	36	$15^1/_2$
F. Nr. 31	......	4	91	19	76	16
— 32	......	3	93	23	78	19
— 33	......	3	7	18	42	$14^3/_4$
— 34	......	2	30	18	48	$14^3/_4$
— 35	......	1	65	20	12	16
— 36	......	2	56	15	30	$12^1/_4$
— 37	......	»	6	15	»	12
G. Nr. 38	......	6	»	36	»	29
— 39	......	»	»	»	»	»
— 40	......	2	85	34	60	$27^3/_4$
— 41	......	»	»	»	»	»
— 42	......	»	90	»	»	18
— 43	......	1	10	»	»	21

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í 1864.
fyrtöldum landaurum, verður: 23. Febr.

Eptir A,	eða	í friðu	28.28	22²/₈
— B,	-	í ullu, smjöri og tólg	36.24	29
— C,	-	í tóvöru af ullu	17.78	14¹/₄
— D,	-	í fiski	26.74	17¹/₂
— E.	-	í lýsi	22.86	18¹/₈
— F,	-	í skinnavöru	18.68	15

En meðalverð allra landaura samtl. 150.70 116³/₄
og skipt með 6, sýnir meðalverð
allra meðalverða 25.12 20

Íslands stiptamtshúsi og skrifstofu biskups 23. febrúar 1864.

Th. Jónassen. H. G. Thordersen.
settur.

Kapitelstaxt for **Vesteramtet** fra Medio Mai 1864 til samme Tid 1865. Staðarfell den 25. Februar 1864. 25. Febr.

Verðlagsskrá, sem gildir fyrir Mýra og Hnappadals, Snæfellsness, Dala, Barðastrandar, Ísafjarðar og Stranda sýslur, í Íslands Vesturamti, frá miðju maímánaðar 1864 til jafnlengdar 1865.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr. 1[1])	39	6	39	6	31¹/₄
— 2	5	91	35	66	28¹/₂
— 3	7	52	45	24	36¹/₄
— 4	5	83¹/₂	46	92	37¹/₂
— 5	4	55	54	84	44
— 6	5	65	45	40	36¹/₂

¹) Rubrikkerne findes fuldstændigen gjengivne i den foran (S. 17 ff.) anförte Kapitelstaxt for Borgarfjords Syssel m. m.

		ríkismynt.		hundrað.		alin.
1864.		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
25. Febr.	A. Nr. 7	3	72½	»	»	»
	— 8	18	17	18	17	14½
	— 9	14	40	19	81	16
	B. Nr. 10	»	45	56	24	45
	— 11	»	34½	43	12	34½
	— 12	»	26	32	48	26
	— 13	»	21½	26	84	21½
	C. Nr. 14	»	39	»	»	»
	— 15	»	21½	13	42	10¾
	— 16	»	42	»	»	»
	— 17	»	8	15	»	12
	— 18	»	95	»	»	»
	— 19	2	7	»	»	»
	— 20	»	58½	»	»	»
	— 21	»	44	»	»	»
	D. Nr. 22	5	65½	34	9	27¼
	— 23	6	6	36	36	29
	— 24	5	43	32	66	26
	— 25	4	79	28	90	23
	— 26	4	76½	28	75	23
	E. Nr. 27	1	22½	18	50	14¾
	— 28	1	59	24	21	19⅓
	— 29	1	53½	23	35	18¾
	— 30	1	37½	20	83	16¾
	F. Nr. 31	6	4½	24	18	19¼
	— 32	5	17½	31	9	25
	— 33	4	36½	26	27	21
	— 34	3	34½	26	84	21½
	— 35	2	45½	29	66	23¾
	— 36	4	60½	27	75	22¼
	— 37	»	6	15	»	12
	G. Nr. 38	6	56½	»	»	»
	— 39	»	70½	»	8	»
	— 40	2	77	»	»	»
	— 41	1	25½	»	»	»
	— 42	»	88½	»	»	»
	— 43	1	81	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A,	eða	í fríðu	38.15¼	30½	1864.
— B,	—	í ullu, smjöri og tólg	39.66	31¾	25. Febr.
— C,	—	í tóvöru af ullu	14.21	11⅛	
— D,	—	í fiski	32.17	25¾	
— E,	—	í lýsi	21.71	17½	
— F,	—	í skinnavöru	25.81	20¾	

En meðalverð allra landaura samantalið og skipt með 6, sýnir hefuðmeðalverð allra meðalverða . . . 28.61 23.

Þegar meta skal fyrtalda landaura til hundraðs, verður:

Eptir Litr.	A:	1 hundr.	1	kýr, snemmbær í fardögum.
—		—	6	ær, loðnar og lembdar, í fard.
—		—	6	sauðir 3 vetra og eldri, á hausti.
—		—	8	sauðir 2 vetra á hausti.
—		—	12	sauðir veturgamlir á hausti.
—		—	8	ær geldar á hausti.
—		—	1	púlshestur, 6 til 12 vetra, í fardögum.
—		90 áln.	1	hryssa, jafngömul, í fardögum.
—	B:	1 hundr.	12	fjórðungar af ullu, smjöri eða tólg.
—	C:	—	60	pör eingirnis sokka, 180 pör sjóvetlinga.
—	D:	—	6	vættir af sjerhverri, þar tilnefndri, fiskitegund.
—	E:	—	1	tunna, eða 120 pottar lýsis.
—	F:	—	4	fjórðungar af naut-skinni.
—		—	6	— af kýr-, hross- og sel-skinni.
—		—	8	— af sauðskinni.
—		—	12	— af ærskinni.
—		—	240	lamb-skinn.

Skrifstofu Vesturamtsins, Staðarfelli, þann 25. febrúar 1864.

B. Thorarensen const. Árni Böðvarsson const.

1864. 2. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Nord- og Östamtet angaaende Udredelse af det ved Plakat 1. April 1861 foreskrevne Bidrag til Refusion af **Omkostningerne ved den ny Jordtaxation i Island** for Præstegaardenes og Kirkejordernes Vedkommende. Kjöbenhavn den 2. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 138. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 12.

Med Hensyn til, at Præsterne i Öfjords Syssel, ifölge vedkommende Sysselmands Indberetning, have for deres Beneficiers Vedkommende nægtet at erlægge det Bidrag til Refusionen af Omkostningerne ved den nye Jordtaxation i Island, der efter Plakat af 1. April 1861 skulde opkræves paa Mandtalsthingene i Aaret 1863, og at Opsidderne paa Kirkejorderne i det nævnte Syssel have undslaaet sig for at betale bemeldte Bidrag, fordi de ingen Erstatning kunne vente derfor at erholde hos Præsterne, har Herr Amtmanden, næst at ytre, at det efter Plakatens Ordlyd vistnok kan være Tvivl underkastet, om Præsterne, der ikke ere Eiere men blot usufructuarii af Kirkegodset, ere forpligtede til at erlægge det omhandlede Bidrag, i behagelig Skrivelse af 27. September f. A. forespurgt, om der skal skrides til Udpantning af denne Ydelse, eller om Sagen, der er bleven indbragt for det sidst afholdte Althing, kan stilles i Bero indtil videre.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt fornöden Foranstaltning tjenstligen melde, at efter den i Plakaten af 1. April 1861 § 2 givne Regel maa Præsterne for Præstegaardenes Vedkommende og Opsidderne paa Kirkejorderne som Brugere af de paagjældende Jorder udrede det paa disse faldende Bidrag til Refusion af de omhandlede Omkostninger, medens Spörgsmaalet om, hos hvem de maatte kunne söge Erstatning for

det erlagte Bidrag, i Tvivlstilfælde hörer under Domstolenes Afgjørelse. 1864. 2. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt ang. **Leverancen af Fattigmedicin.** Kjöbenhavn den 4. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 139. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 12—14. 4. Marts.

I et i sin Tid hertil indkommet Andragende, hvorover Hr. Amtmanden i behgl. Skrivelse af 4. Februar f. A. har meddelt Deres Ytringer, samt ved samme Leilighed hertil indsendt en af Distriktslæge J. Finsen afgiven Erklæring om Sagen, har Apotheker J. Thorarensen i Akureyri anholdt om at erholde overdraget Leverancen af al den Fattigmedicin, der er tilstaaet Lægedistrikterne i Nord- og Östamtet, og hvortil der bevilges et Belöb af 90 Rd. aarlig, men hvoraf Andrageren hidtil ikkun har oppebaaret et Belöb af 36 Rd. 64 Sk., medens Restbelöbet 53 Rd. 36 Sk. er tilfaldet Apothekeren i Reykjavík, der for samme har udleveret Fattigmedicin saavel til Nord- og Östamtets östlige Lægedistrikt som til Lægedistriktet i Húnavatns og Skagafjords Sysseler.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet om Sagen med Stiftamtmanden over Island og fra ham modtaget Erklæringer saavel fra Landfysikus Justitsraad Hjaltalín, som Apotheker Randrup, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren samt for vedkommende Distriktslæge tjenstlig melde, at Ministeriet, efter hvad der er oplyst i Sagen, finder det rettest, at hele den Nord- og Östamtet bevilgede Fattigmedicin leveres af Apothekeren i Akureyri, og at den dette Amt tilfaldende Andel af Medikamentpengene, 90 Rd., udbetales ham mod at han for Belöbets Anvendelse aflægger behörig Rigtighed, hvorhos han vil have at finde sig i den Forandring, som i den omhandlede Henseende maatte blive bestemt ved Op-

1864. rettelsen af et nyt Apothek i Amtet, navnlig i dets
4. Marts. östlige Lægedistrikt. Forsaavidt der ikke af Apothekeren i Reykjavík allerede maatte i Henhold til den nu bestaaende Ordning af Forholdet være trufne Dispositioner med Hensyn til den omhandlede Medicinalleverance, som ere til Hinder for, at den ovenommeldte Forandring kan træde i Virksomhed allerede fra den 1. i næste Maaned, træder nærværende Resolution i Kraft fra nysnævnte Dag, men under den modsatte Forudsætning först fra 1. April 1865.

Idet man tilföier, at Stiftamtmanden over Island og Landfogden idag er tilskrevet det Fornödne i Overensstemmelse med Foranstaaende, undlader man ikke, med Hensyn til at Distriktslæge Finsen i sin ovennævnte Erklæring har foreslaaet, at der tillige maatte tillægges Apothekeren i Akureyri en forholdsmæssig Andel af de 50 Rd., der ere bevilgede for Dispensationen af Fattigmedicinen, og som nu oppebæres af Apothekeren i Reykjavík, sluttelig at bemærke, at Ministeriet betragter dette som et Spörgsmaal, der indtil videre rettest holdes aabent.[1])

7. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island ang. **Afgift af Tomthuse og ubebygget Grund i Reykjavík.** Kjöbenhavn d. 7. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 151. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 14—15.

Med behagelig Skrivelse af 27. Oktober f. A. har Herr Stiftamtmanden hertil tilbagesendt den i sin Tid herfra begjærte Betænkning fra Kommunalbestyrelsen og Byfogden i Reykjavík Kjöbstad over fölgende Spörgsmaal angaaende Forstaaelsen af § 1 i Plakaten

---

[1]) Samme Dag er afgaaet et Brev af lignende Indhold til Stiftamtmanden over Island.

26. September 1860 om Afgift af Tomthuse samt af ubebygget Grund i bemeldte Kjöbstad, nemlig: 1864. 7. Marts.

1. Om ikke den Afgift, som i enkelte Tilfælde inden Plakatens Emanation blev udredet af en Kvotadel af enkelte Tomthuslodder ifölge Kommunalbestyrelsens derom med Vedkommende trufne Overenskomst, bör komme til Afkortning i den Tomthuslodden i Henhold til Plakaten paalignede Afgift, saaledes at begge Afgiftsbelöb tilsammentagne ikke nogensinde komme til at overstige Maximum af den Afgift, som efter Plakaten maa paalignes en Tomthuslod og
2. Om Kommunalbestyrelsen ved at udvise en Tomthusmand et Tillæg til den Jordlod, hvoraf han ved Plakatens Emanation var i Besiddelse og hvoraf han ifölge Plakaten udreder Afgiftens Maximum eller 16 Alen aarlig, er berettiget til at stipulere en Tillægsafgift, uanset at Afgiften af Tomthuslodden herved kommer til at overstige det ved Plakaten normerede höieste Belöb.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstligen melde:

ad. 1. Dette Spörgsmaal maa formentlig besvares bekræftende, hvorhos man, med Hensyn til, at der af Herr Stiftamtmanden er ytret Tvivl, om ikke de Tomthuse, som ved Plakatens Emanation betalte Grundskat til Kommunen, overhovedet bör være fri for at udrede videre Grundafgift paa Grund af Ordene i Plakatens § 1: »Tomthuse, hvoraf hidtil ingen Grundskat er bleven betalt til Grundeierne«, skal bemærke, at det efter de Plakaten forudgaaede Forhandlinger maa anses for utvivlsomt, at man ved Udtrykket »Grundeieren« ikkun har sigtet til den private Grundeier, idet det er blevet forudsat, at der ikke af de paa Byens Grund opförte Tomthuse har været svaret nogen Grundskat til Kommunen. Det er iövrigt

1864. 7. Marts. en Selvfölge, at Spörgsmaalet om den rette Fortolkning af Lovbudet maa kunne gjöres til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse.

ad. 2. En Afgift udover det i Plakatens § 1 bestemte Maximum af 16 Alen vil ikke i noget Tilfælde kunne paaligues, medmindre den Paagjældende som Betingelse for at erholde et Tillæg til den Jordlod, hvoraf han er i Besiddelse, selv er villig til at gaa ind paa Erlæggelsen af en saadan Tillægsafgift.

7. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island angaaende Understöttelse til Udgivelse af **et Skrift om Afgiftsvæsenet i Island.** Kjöbenhavn den 7. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 149. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S 15.

I Anledning af det med Herr Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 23. Nov. f. A. hertil indsendte Andragende, hvori Landsoverretsassessor J. Pjetursson anholder om en offentlig Understöttelse af 200—300 Rdlr. til Udgivelse af et Skrift i det islandske Sprog om Afgiftsvæsenet i Island, undlader man ikke herved tjenstligen at meddele til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Assessor Pjetursson, at naar Manuskriptet til det ovennævnte Skrift indsendes hertil, ledsaget af Herr Stiftamtmandens Betænkning over samme, vil det komme under nærmere Overveielse, om nogen Understöttelse til dets Udgivelse vil kunne meddeles.

8. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island angaaende **Extrabidrags** Paaligning paa **nogle offentlige Bygninger i Reykjavík.** Kjöben-

havn den 8. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 153. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 16–17. 1864. 8. Marts.

I behagelig Skrivelse af 4. November f A. har Herr Stiftamtmanden paa dertil af Ministeriet given Foranledning ytret Dem over et i sin Tid direkte hertil indkommet Andragende, hvori Kommunalbestyrelsen i Reykjavík Kjöbstad — med Hensyn til, at det af Ministeriet i Skrivelse af 28. Febr. f. A. er antaget, at der ikke i Lovgivningen haves Hjemmel til foruden Bygningsskat at ligne noget Extrabidrag paa forskjellige offentlige Bygninger i bemeldte Kjöbstad — dels besværer sig over, at De ikke i formentlig Overensstemmelse med Anordningen 27. Nov. 1846 § 21, forinden De indstillede Sagen til Ministeriets Resolution, havde givet bemeldte Kommunalbestyrelse Leilighed til at ytre sig over samme, dels med Hensyn til Sagens Realitet söger at gjöre en Anskuelse gjældende, der gaar i modsat Retning af Ministeriets, og som stöttes ved en Henvisning til forskjellige Skrivelser fra Rentekammeret og Kancelliet og navnlig til en Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 23. December 1856, ved hvilken Ligningen af et Extrabidrag som det omspurgte for Latinskolens Vedkommende formentlig skulde være erklæret for lovhjemlet.

Foranlediget heraf skulde Justitsministeriet, næst at bemærke, at § 21 i Anordningen af 27. November 1846, der angaar et ganske andet Tilfælde end det foreliggende, selvfölgelig ikke her kan komme til Anvendelse, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstligen melde, at det vil have sit Forblivende ved den Afgjörelse af det omhandlede Spörgsmaal, som indeholdes i Ministeriets Skrivelse af 28. Februar f. A., og undlader man ikke i denne Henseende at bemærke Fölgende: Ligesom det fölger af de klare Ord i Anordningen 27. Nov. 1846 § 19, hvorved »det fastsættes som Regel, at 1/3 af det til den egentlige Kom-

1864. munalforvaltnings Udgifter anslaaede Belöb bör lignes
8. Marts. paa Kjöbstadbygningerne indtil videre efter den samme Maalestok, som i saa Henseende hidtil har været fulgt, men at de övrige ²/₃ Dele saavelsom de Belöb, der udfordres til de afsondrede Bestyrelsesgrene, lignes efter Formne og Leilighed paa alle Beboerne af Kjöbstadens Grund«, at der ligesaalidt paa offentlige som paa private Bygninger kan lignes noget andet Bidrag til Kommunens Udgifter end det paa hver især faldende Bidrag til den nævnte ¹/₃ af det til den egentlige Kommunalforvaltnings Udgifter anslaaede Belöb, saaledes vil der allerede af den Grund ikke kunne tages noget Hensyn til de af Kommunalbestyrelsen i modsat Retning paaberaabte Rentekammer- og Kancelliskrivelser, at de tilhöre Tiden för Emanationen af bemeldte Anordning. Hvad dernæst angaar den ovenanförte Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, da ses det saavel af selve Skrivelsen som navnligen af de samme forudgaaede Forhandlinger, at der ved den paagjældende Leilighed ikke har foreligget bemeldte Ministerium andet Spörgsmaal til Afgjörelse end det, hvorvidt Latinskolens Bygning, som Statskassens Eiendom, kunde henföres under Begrebet »Kjöbstadbygninger« i oftnævnte Anordnings § 19, og om den saaledes overhovedet var pligtig at yde noget Bidrag til Kommunens Udgifter eller ei.

Forsaavidt det af Herr Stiftamtmandens Skrivelse fremgaar, at Kommunalbestyrelsen med Hensyn til Opkrævningen af de kommunale Bidrag i afvigte Aar ikke har taget den i Ministeriets oftnævnte Skrivelse af 28. Februar f. A. indeholdte Afgjörelse af det omhandlede Spörgsmaal til Fölge, tilföies sluttelig, at det ikke betvivles, at De vil paase, at der ikke oftere lignes noget uhjemlet Bidrag til Kommunen paa de offentlige Bygninger i Reykjavík.

Lov om Pensionstillæg for Distriktslæge **Gísli Hjálmarson.** Kjöbenhavn den 12. Marts 1864. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1864 Nr. 4. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 24. Dep. Tid. for 1864 S. 371. Algreen-Ussings Lovsaml. 1864 S. 62.[1]) 1864. 12. Marts.

Lög um eptirlaunaviðbót handa Gísla kanselíráði Hjálmarssyni, fyrrum hèraðslækni í austurhèraðinu í norður- og austurumdæminu á Íslandi.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Eptirlaun þau, sem Gísli kanselíráð Hjálmarsson, fyrrum hjeraðslæknir í austurhjeraðinu í norður- og austurumdæminu á Íslandi, fær úr ríkissjóðnum, og sem eru 388 rd. 38 sk. ríkismyntar á ári, skulu hækkuð um 150 rd. ríkismyntar frá 1. degi aprílmánaðar 1864.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðseturstað Kaupmannahöfn, 12. dag marzmánaðar 1864.

Lov om Pensionstillæg for forhenværende Distriktslæge i Islands Nord- og Östamts östlige Lægedistrikt, Kancelliraad Gísli Hjálmarsson.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Den forhenværende Distriktslæge i Islands Nord- og Östamts östlige Lægedistrikt, Kancelliraad Gísli

---

[1]) Med Hensyn til det Rigsdagen forelagte Udkast og Regjeringens Motivering af samme se Tíð. um stjórnarmálefni Íslands II. S. 24—26 og Dep. Tid. 1864 S. 2(6—208, og, med Hensyn til Rigsdagsforhandlingerne, Rigsdagstid. for 15. Saml. 1863—64, Forhandl. paa Folketh. S. 929, 1076, 1305—1306, samt Forhdl. paa Landsth. S. 593, 645, 726—27.

1864. Hjálmarsson, af Statskassen tillagte Pension af 388
12. Marts. Rd. 38 Sk. R. M. aarlig forhöies med 150 Rd. R. M. fra 1. April 1864 at regne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 12. Marts 1864.

12. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Understöttelse** til Udarbeidelse af en **ny Jordebog**, samt om **Opsendelse af Taxationsprotokollerne** fra 1849—50. Kjöbenhavn den 12. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 157. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 19—21.

Med behgl. Skrivelse af 18. September f. A. har Hr. Stiftamtmanden i Deres Egenskab af kgl. Kommissarius ved det i Aaret 1863 afholdte Althing hertil indsendt et til samme indkommet Andragende, der gjennem Formanden er henvist til Regjeringen med Thingets Anbefaling, og hvori Althingsmændene Jón Guðmundsson og H. Kr. Friðriksson anholde om, at der maa tilstaas dem en Understöttelse af 400 Rd. aarlig i 2 Aar til Udarbeidelsen af en ny Jordebog for Island, samt at Taxationsprotokollerne fra 1849—50 tilligemed alle til samme hörende Dokumenter maa til Afbenyttelse i det omhandlede Öiemed opsendes til Island, for fremtidig at opbevares ved Althingets Arkiv.

Ministeriet skal i Anledning heraf bemærke Fölgende:

Forsaavidt det som Grund for Nödvendigheden af en saadan ny Udgave af Jordebogen af 1861, som den paatænkte, i Andragendet anföres, at der savnes flere vigtige Oplysninger angaaende Jordegodset, som fandtes i de ældre Jordeböger, da ere de allerfleste af samme af en saadan Natur, at de, om de end kunde være af Interesse i statistisk Henseende, dog ikke höre hjemme

i en Jordebog, saasom hvem der er Eier af Jorden, om Kvildeantallet, Afgifterne og hvori de præsteres m. v., idet alle disse Ting ere idelig Forandring undergivne, og saafremt fuldstændige Oplysninger herom skulde haves til enhver Tid, maatte Jordebogen rettes hvert Aar. Hvad endvidere de under Althingets Forhandlinger fremhævede formentlige Mangler ved bemeldte Jordebog angaar, da vilde disse dels ikke kunne rettes ved en ny Udgave af Jordebogen, men alene ved en Omtaxation, dels ikke kunne afhjælpes paa Grund af, at de fornödne Oplysninger i saa Henseende ikke haves. Overhovedet kan det ikke indses, at Jordebogen efter det Öiemed, hvori den er udgivet, nemlig at tjene som Norm for Skatteopkrævningen, burde være indrettet anderledes end den er, hvortil kommer som det Afgjörende, at den er udgivet ganske i den samme Form, hvori den er vedtaget af Althinget. 1864. 12. Marts.

I Henhold til det saaledes Anförte skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at den ansögte Understöttelse til Udgivelsen af en ny Jordebog ikke kan bevilges, ligesom den fremsatte Begjæring om, at de til Jordtaxationen hörende Protokoller og Akter maatte opsendes til Opbevaring ved Althingets Arkiv, ikke kan tages tilfölge allerede af den Grund, at der idelig haves Brug for samme ved de i Justitsministeriet forefaldende Sagers Afgjörelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Leieafgift** af de til **Handelsetablissementer udmaalte Byggepladser** paa **Borðeyri.** Kjöbenhavn den 12. Marts 1864. — 12. Marts.
Isl. Kopieb. 1864 Nr. 158. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 17—19.

Ved at indberette, at der paa den under Stranda Syssels Ombud henhörende Jord, Borðeyri, hvor der ved

1864. allerh. Resol. 23. Decbr. 1846 blev autoriseret et Handelssted, ved tvende i 1861 af vedkommende Sysselmand foretagne Udmaalingsforretninger er bleven udmaalt Byggepladser til Handelsetablissementers Opförelse henholdsvis for Guðmundur Einarsson, Þorl. O. Johnsen og Agent Hans A. Clausen, samt at den Grundleie, som de Paagjældende ville have at erlægge for de dem udmaalte Byggepladser, ved de ommeldte Forretninger er bleven fastsat til 12 Rd. aarlig for hver af de 2 Førstnævnte og 8 Rd. for den Sidstnævnte, har Hr. Amtmanden — da den nuværende Opsidder paa Borðeyri, P. Eggertz, der allerede i Aaret 1857 selv har faaet udvist Byggeplads sammesteds til et Handelsetablissement, har paastaaet, at Grundleien bör tilfalde ham som Leier af hele Jorden, hvorimod De antager, at der ikke bör gives denne hans Paastand Medhold — i behgl. Skrivelse af 22. Oktbr. 1861 indstillet, at det ved Justitsm. Resol. maa blive bestemt, at Grundleien for de paa Borðeyri udviste Byggepladser, dog, saalænge at Eggertz vedbliver at være Leier af Jorden, med Undtagelse af den ham i sin Tid udviste Plads, bör tilfalde Statskassen, og at det paalægges Administratoren for Stranda Syssels Ombud at opkræve bemeldte Afgift og före den til Indtægt i sit Regnskab.

12. Marts.

Efter at Ministeriet nu med Amtets Skrivelser af 18. Septbr. 1862 og 5. Septbr. f. A. har modtaget de yderligere Oplysninger i Sagen, som man maatte anse nödvendige til dens Afgjörelse, skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at den ved de ovennævnte tvende Udmaalingsforretninger fastsatte Grundleie, tilsammen 32 Rd. aarlig, bör tilfalde Statskassen, og opkræves og berigtiges paa den af Hr. Amtmanden ovenfor angivne Maade, hvorimod det ved en af uvillige, inden Retten udmeldte Mænd optagen Skjönsforretning bliver at afgjöre, om den nuværende Opsidder paa Borðeyri, P.

Eggertz, kan antages at have lidt noget Tab eller nogen Forringelse i den Afbenyttelse af Jorden, der blev ham hjemlet ved det ham under 10. Marts 1857 meddelte Bygselsbrev, og i bekræftende Fald, til hvilket Belöb et saadant Tab kan ansættes, idet der da bliver at indrömme ham et hertil svarende Afslag i den aarlige Afgift af Jorden, fra den Tid at regne, da han i den omhandlede Henseende maatte have lidt Indskrænkning i sammes fuldstændige Benyttelse. 1864. 12. Marts.

Med Hensyn til de af vedkommende Administrator fremsatte, i Amtets ovennævnte Skriv. af 18. Septbr. 1862 omhandlede Spörgsmaal, nemlig:

1. Om ikke de Mænd, som have erholdt de ommeldte Grundstykker udmaalte paa Borðeyrartangi, bör fra Udmaalingens Datum betale den fastsatte aarlige Grundleie, uanset at de ikke sammesteds opföre Bygninger;
2. om deres Ret til Grunden ikke er udlöben, hvis de ei inden 2 à 3 Aar have benyttet den;
3. til hvem Grundleien skal erlægges;
4. om nogen Havnetold skal erlægges af Skibe, som ligge i en Havn, hvor ingen Bekostning er bleven anvendt til Havnens Istandsættelse, og Skibene ikke benytte noget Punkt paa Landjorden, og
5. om Betaling for Græsgang for de Handelssögendes Heste ikke bör erlægges til Leilændingen paa Borðeyri, og om Störrelsen af bemeldte Betaling ikke beror paa privat Overenskomst mellem Vedkommende, eller om den skal bestemmes af vedkommende Administrator eller Sysselmand,

skulde man dernæst ikke undlade tjenstl. at meddele:

ad 1. at dette Spörgsmaal maa besvares bekræftende;

ad 2. at de Paagjældendes Ret til Grundens Benyttelse bortfalder, hvis de ikke inden 2 Aar fra nærværende Resolutions Datum har benyttet den;

ad 3. at dette Spörgsmaal er besvaret ovenfor;

ad 4. at dette Spörgsmaal maa besvares benægtende, og

1864. ad 5. at det Omspurgte maa afgjöres ved privat Overenskomst mellem de Paagjældende.
12. Marts.

17. Marts. **Bekjendtgjörelse** ang. **Udprægning** af **Thronbestigelses-Species** eller **Dobbeltdalere.** Kjöbenhavn den 17. Marts 1864. — Dep. Tid. for 1864 S. 313. Algreen-Ussings Lovsaml. for 1864 S. 69.

Ved allerh. Resolution af 29. Jannar d. A. har det behaget Hans Maiestæt Kongen allern. at bifalde, at der til Minde om Allerhöistsammes Thronbestigelse udpræges Thronbestigelses-Species eller Dobbeltdalere, med Hans Maiestæts Hoved paa Adversen, med Omskrift: »Christian IX., Konge af Danmark» og Valgsprog: »Med Gud for Ære og Ret», samt paa Reversen Höisalig Kong Frederik VII.'s Hoved.

Dette knndgjöres herved til almindelig Efterretning. — Finansministeriet den 17. Marts 1864.

21. Marts. **Finanslov** for Finansaaret fra 1. April 1864 til 31. Marts 1865. Kjöbenhavn den 21. Marts 1864. — Depart. Tid. for 1864 S. 489—517 og 537—566. Algreen-Ussings Lovsaml. for 1864 S. 71—137. — **Uddrag.**

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Kap. I. (Indtægt): — — —

§ 4. . . . . . .

	Special-summer. Rd. ß	Hoved-summer. Rd. ß
A. Island.		
1. Almindelige Indtægter:		
a. Afgifter af Arv og overdragne Eiendomme	1200	
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	450	
c. Rangskat	300	
		1950
At overföre . . .		1950

1862. 21. Marts.

	Specialsummer. Rd. ß	Hovedsummer. Rd. ß
Overført		1950
2. Særegne Indtægter:		
a. Sysselernes Forpagtningsafgifter	2660	
b. Laugthingskriverlön	32 6	
c. Administrerede Mandtalsbogsintr.	840	
d. Kongetiende	3630	
e. Laugmandstold	380	
f. Afgifter af den islandske Handel . . . . 11050 Rd. — af Postdampskibet »Arcturus« . . . 1572 —	12622	
g. Indtægter af det kgl. Jordegods . . . . . 13600 Rd. Heri fragaar: Administrationssalærer til Præster, Refusion af Althingsomkostn. m. m. . . 3530 —	10070	
h. Forpagtningsafgift	150	
i. Afgift af Jorden Bessastad m. m.	100	
k. Tilfældige Indtægter	1100	
		31584 6
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgskapitaler:		
a. Renter	200	
b. Afdrag	80	
		280
4. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer:		
a. Refusion af Althingsomkostninger	3500	
b. Andre Tilbagebetalinger	11913 30	
		15413 30
Ialt		49227 36

1864. Kap. II. (Udgift): — — —

21. Marts. § 9. . . . . . .

VI. Island:

	Special-summer. Rd. β	Hoved-summer Rd. β
a. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:		
1. Lönninger . 22281. 64		
Sædtillæg . . 3998. 28		
——— 26279. 92		
2. Kontorhold m. v. . . . 3250.		
3. Andre Udgifter 3181. 90		
———	32711 86	
b. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedk.:		
1. Lönninger . . 14383 32		
Sædtillæg . . 2572		
——— 16955 32		
2. Til Assistance 1100 Rd.		
Sædtillæg . . . 220 —		
——— 1320		
3. Andre Udgifter til Geistligheden 1918 72		
4. Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen . . 8054		
Uforudsete og tilfæld. Udg. 4000		
———	28248 8	
———		64959 94

. . . . . .

VIII. Til en Dampskibsforbindelse mellem Kjöbenhavn, Island og Færöerne:

	Special-summer. Rd. β	Hoved-summer Rd. β
a. Godtgjörelse for Postens Befordring	10000	
b. Erstatning for ndlagt Læsteafgift af Dampskibet Arcturus	4716	
———		14716 »

— — — — —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Lön af Statskassen til en Politibetjent paa Akureyri.** Kjöbenhavn den 21. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 167. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 23. 1864. 21. Marts.

I Anledning af Hr. Amtmandens behgl. Skrivelse af 6. Oktbr. f. A., hvori De indstiller, at der af Statskassen maa udvirkes bevilget en Sum af 150 Rd. aarlig, for derved at lönne en Politibetjent i Kjöbstaden Akureyri, skulde man, efter at have brevvexlet med Finansministeriet om Sagen, til behgl. Efterretning tjenstligen melde, at Justitsministeriet ikke ser sig i Stand til at udvirke noget Tilskud i det omhandlede Öiemed.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **forandret Inddeling af Handelsvægten.** Kjöbenhavn den 21. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 161. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 23–25. 21. Marts.

Ved Lov af 19. Februar 1861 om en forandret Inddeling af Handelsvægten i Kongeriget Danmark blev der indfört et Tidelingssystem af Vægtlodderne med Pundet som Enhed, men derhos i Lovens § 4 midlertidigt tilladt Justering af Vægtlodder, hvis Vægt er $^1/_4$, $^1/_8$, $^1/_{16}$ og $^1/_{32}$ Pund. Denne Tilladelse er imidlertid nu bleven ophævet ved allerhöieste Resolution af 3. Juni f. A.

Indenrigsministeriet, gjennem hvilket Loven af 19. Februar 1861 er emaneret, har nu, efter dertil af Kjöbenhavns Magistrat given Anledning, henledet Justitsministeriets Opmærksomhed paa, at bemeldte Lov ikke er udvidet til Island og at denne Landsdel, i hvilken Pundet endnu skal inddeles i Lodder, Kvintin etc., med Hensyn til Anskaffelsen af Handelsvægtlodder alene er henvist til Kjöbenhavns Justerkammer, der allerede

1864. siden 1. Juli 1861 ikke til Brug som Handelsvægt har
21. Marts. maattet justere Vægtlodder paa Underafdelinger af 1 Lod. Dette Forhold har vel efter Magistratens Ytringer ikke hidtil fremkaldt praktiske Ulemper, eftersom Kjöbenhavns Justerkammer, da Loven af 19. Febr. 1861 traadte i Kraft, havde en Del Vægtlodder paa $^1/_2$, $^1/_4$ $^1/_8$ og $^1/_{16}$ Lod, hvormed det hidtil har kunnet tilfredsstille Efterspörgselen fra Island, men efterhaanden som disse ældre Vægtlodder udsælges (Vægtlodderne paa $^1/_2$ Lod ere alt udsolgte), og navnlig naar ogsaa Justeringen af Vægtlodder paa 1, 2, 4 og 8 Lod, saaledes som nu befalet, ved den förommeldte allerhöieste Resolution af 3. Juni f. A., ophörer, antages dette Forhold at ville give Anledning til Besværinger, og har ovennævnte Ministerium derfor henstillet til Justitsministeriet, om Samme ikke maatte finde sig foranlediget til saa snart som muligt at bevirke tidtnævnte Lov udvidet til Island.

Idet Justitsministeriet med Hensyn hertil bemærker, at forsaavidt det sidstafholdte Althing, da Spörgsmaalet om Udvidelse til Island af Loven af 19. Februar 1861 var under Forhandling, i den med Hr. Stiftamtmandens allerunderd. Beretning af 15. Septbr. f. A. hertil indkomne allerunderd. Betænkning har udtalt sig imod en saadan Udvidelse, maa det antages, at Thinget ikke har havt sin Opmærksomhed henvendt paa de ovenfor paaviste praktiske Ulemper, der ville opstaa, hvis det samme Vægtsystem, som nu er det gjældende i Kongeriget, ikke inden kort Tid bliver indfört paa Island, skulde man tjenstl. udbede sig Hr. Stiftamtmandens Betænkning behgl. meddelt saavel over Sagen i det Hele, som navnligen med Hensyn til, hvilke Modifikationer der maatte være at foretage i Loven ved sammes eventuelle Udvidelse.

Et Exemplar af Loven af 19. Febr. 1861 saavel som af Indenrigsministeriets Bekjendtgjörelser af 21. Juni 1861 og 30. Juni 1863 vedlægges til behgl. Afbenyttelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Repstyrernes Lönning.** Kjöbenhavn den 21. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 164. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 25—26. 1864. 21. Marts.

Med allerunderd. Beretning af 15 Sept. f. A har Hr. Stiftamtmanden i Deres Egenskab af kgl. Kommissarius ved det i s. A. forsamlede Althing, hertil indsendt en allerund. Petition, hvori Thinget andrager paa, at der forelöbig af Statskassen maa tilstaas Repstyrerne i deres Egenskab af Politibetjente en Godtgjörelse af 20 Rd. til 60 Rd. aarlig i Forhold til Reppernes Besværlighed og andre deslige Omstændigheder.

Da Ministeriet, efter at Sagen har været Gjenstand for Sammes Overveielse, maa betragte det som afgjort, at der ikke af Statskassen vil kunne bevirkes tillagt Repstyrerne nogen Lön, men det paa den anden Side dog maa erkjendes, at den Godtgjörelse, som bemeldte Funktionærer nu erholde for Udövelsen af deres Hverv som Rets- og Politibetjente (Fritagelse for Erlæggelsen af Afgifter til Statskassen, Sportler m. v.), i sig selv er mindre betydelig og ikke staar i noget Forhold til Omfanget af deres Arbeide, og at det derfor turde være önskeligt, om der kunde tilveiebringes en Forbedring af deres Kaar, skulde man, under Forudsætning af, at Hr. Stiftamtmanden maatte dele Ministeriets nysantydede Anskuelse, tjenstl. udbede sig meddelt Deres behgl. Ytringer om, paa hvilken Maade en Lönningsforbedring som den omhandlede maatte kunne iværksættes. Efter Ministeriets Formening turde der i saa Henseende nærmest være Spörgsmaal om at rekurrere til Amtsrepartitionsfondene, og undlader man ikke med Hensyn hertil at henlede Opmærksomheden paa en for Danmark under 4. Marts 1857 emaneret Lov, hvorved der for Sognefogderne, hvis Virksomhed er ganske svarende til den, Repstyrerne udöve som Rets- og Politibetjente, normeres en aarlig Lön af Amtsrepartitionsfondene fra 20

1864. til 100 Rd. For saa meget som muligt at skaane be-
21. Marts. meldte Fonds, turde Sagen derhos maaske være at ordne saaledes, at det kun var efter en længere Funktionstid, t. Ex. 3 Aar, at den eventuelle Godtgjörelse skulde tilflyde Repstyrerne, og at dens Störrelse indenfor det Maximum, som for hver Reps Vedkommende maatte blive bestemt, fastsættes efter en stigende Skala i Forhold til Funktionstiden.

22. Marts. **Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler i Nord- og Östamtet fra Medio Mai 1864 til samme Tid 1865.** Friðriksgáfa den 22. Marts 1864.

Verðlagsskrá, sem gildir í Húnavatns og Skagafjarðar sýslum frá miðju maí-mánaðar 1864 til jafnlengdar 1865.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Fríður peningur.					
1 hundrað:					
1. 1 kýr í fardögum, ekki yngri en þrjevetur og ekki eldri en 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvemberloka	37	5	37	5	29½
2. 6 ær ekki yngri en tvævetrar og ekki eldri en 6 vetra, loðnar og lembdar í fardögum 1864, hver á	5	90	35	60	28½
3. 6 sauðir á hausti, þrjevetrir eða 4 eða 5 vetra, hver á	7	8	42	48	34
4. 8 sauðir á hausti tvævetrir —	5	64	45	32	26½
5. 12 — veturgamlir —	4	25	51	12	41
6. 8 ær á hausti geldar —	5	20	41	64	33½
7. 10 — — mylkar —	3	52½	35	45	28½
8. 1 áburðarhestur í fardögum, taminn, ekki yngri en 5 vetra og ekki eldri en 12 vetra ...	17	49	17	49	14
9. 90 álnir: 1 hryssa jafngömul ..	12	87	17	20	14

1864.
22. Marts.

	ríkismynt		hundrað		alin
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
B. Ull, smjör og tólg.					
1 hundrað:					
10. 120 pund af hvítri ullu, vel þveginni . . . . 1 pund á	»	48	60	»	48
11. 120 pd. af misl. do. do. —	»	36	45	»	36
12. 120 pd. af súru smjöri, vel verkuðu . . . . . . —	»	24	30	»	24
13. 120 pd. af tólg, vel bræddri —	»	18½	23	12	18½
C. Tóvara af ullu.					
1 hundrað:					
14. 30 pd. hespugarns, og sje 3, 4, 5 eða 6 hespur í pundi, haldi hver 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði . . . . 1 pund á	»	»	»	»	»
15. 60 pör eingirnissokka, 1 par á	»	23	14	36	11½
16. 30 — tvinnabands gjaldsokka, 1 par á	»	31	9	66	8
17. 120 pör tvíþumlaðra sjóvetlinga 1 par á	»	8	10	»	8
18. 20 eingirnis peisur . . . hver á	»	67	13	92	11
19. 15 tvinnabands gjaldpeisur —	1	7	16	9	13
20. 120 álnir gjaldvoðar vaðmáls álnar breiðs . . . . . . 1 alin á	»	55	68	72	55
21. 120 álnir gjaldvoðar-einskeptu, sem er alin eða 5 kvartil á breidd . . . . 1 alin á	»	34	42	48	34
D. Fiskur.					
1 hundrað:					
22. 6 vættir af saltfiski. . 1 vætt á	5	30	31	84	25½
23. 6 — af hörðum fiski —	5	18	31	12	25
24. 6 — af smáfiski . . —	5	14	30	84	24½
25. 6 — af ísu . . . . . —	4	83	29	18	23½
26. 6 — af hákarli hertum —	4	38	26	36	21
E. Lýsi.					
1 hundrað:					
27. 1 tunna hvallýsis . . 8 pottar á	1	32	20	»	16
28. 1 — hákarlslýsis —	1	74½	26	61½	21½
29. 1 — sellýsis . . . —	1	79	27	33	22
30. 1 — þorskalýsis —	1	59	24	21	19½
F. Skinnavara.					
1 hundrað:					
31. 4 fjórð. nautskinns . . 1 fjórð. á	5	49½	22	6	17½
32. 6 — kýrskinns . . —	4	63	27	90	22½
33. 6 — hrossskinns . —	3	70	22	36	18
34. 8 — sauðskinns, af tvævetrum sauðum og eldri . . . . —	2	57	20	72	16½

1864.
22. Marts.

	ríkismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
1 hundrað:					
35. 12 fjórð. sauðskinns af ám og veturg. sauðum, 1 fjórð. á	1	86	22	72	18
36. 6 fjórð. selskinns . . . —	4	28	25	72	20½
37. 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	6½	16	24	13
G. Ýmislegt.					
1 hundrað:					
38. 6 pund af æðardúni, vel hreinsuðum . . . . 1 pund á	6	35½	38	21	30½
39. 40 pund af æðardúni, óhreinsuðum . . . . 1 pund á	»	»	»	»	»
40. 120 pund af fuglafiðri, 1 fjórð. á	2	69	32	60	26
41. 480 pd. af fjallagrösum —	»	68	34	»	27
42. 5 álnir: 1 dagsverk um heyannir	»	87	»	»	17½
43. — 1 lambsfóður	1	84	»	»	36
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum, verður:					
Eptir A. eða í fríðu			35	90½	29
— B. — í ullu, smjöri og tólg			39	51	31½
— C. — í ullar tó-vöru			25	5	20
— D. — í fiski			28	85	24
— E. — í lýsi			24	53	19½
— F. — í skinna-vöru			22	53	18
En meðalverð allra landaura samantalið			177	49½	142
og skipt með 6, sýnir meðalverð allra meðalverða.			29	56	23½

Friðriksgáfu 22. dag marzmánaðar 1864.

Í umboði herra biskupsins

Havstein. Daníel Halldórsson.

22. Marts. **Kapitelstaxt for Öfjords og Thingö Sysseler i Nord- og Östamtet fra Medio Mai 1864 til samme Tid 1865.** Friðriksgáfa den 22. Marts 1864.

Verðlagsskrá, sem gildir í Eyjafjarðar og Þingeyjar sýslum frá miðju maí-mánaðar 1864 til jafnlengdar 1865.

1864.
22. Marts.

		ríkismynt.		hundrað.		alin.
		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
A. Nr.	1[1])	41	65$^{3}/_{2}$	41	65$^{1}/_{2}$	33$^{1}/_{2}$
—	2	5	81	35	6	28
—	3	6	66	40	12	32
—	4	5	22	41	80	33$^{1}/_{2}$
—	5	3	59$^{1}/_{2}$	43	42	35
—	6	5	10	40	80	32$^{1}/_{2}$
—	7	2	90	29	36	23$^{1}/_{2}$
—	8	19	36	19	36	15$^{1}/_{2}$
—	9	16	8	21	42$^{1}/_{2}$	17
B. Nr.	10	•	47	58	72	47
—	11	•	36	45	•	36
—	12	•	24	30	•	24
—	13	•	20	25	•	20
C. Nr.	14	•	•	•	•	•
—	15	•	27	16	84	13$^{1}/_{2}$
—	16	•	31	9	66	8
—	17	•	9	11	24	9
—	18	•	81	16	84	13$^{1}/_{2}$
—	19	1	•	15	•	12
—	20	•	46	57	48	46
—	21	•	35	43	72	35
D. Nr.	22	5	36	32	24	26
—	23	4	79	28	90	23
—	24	4	53$^{1}/_{2}$	27	33	22
—	25	4	14	24	84	20
—	26	3	86	23	36	18$^{1}/_{2}$
E. Nr.	27	1	77$^{1}/_{2}$	27	10$^{1}/_{2}$	21$^{1}/_{2}$
—	28	1	82	27	78	22
—	29	1	70	25	90	21
—	30	1	52	23	12	18$^{1}/_{2}$
F. Nr.	31	5	31	21	28	17
—	32	4	39	26	42	21
—	33	3	52	21	24	17
—	34	2	40$^{1}/_{2}$	19	36	15$^{1}/_{2}$
—	35	1	79	21	84	17$^{1}/_{2}$
—	36	4	56	27	48	22
—	37	•	7	17	48	14

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen gjengivne i foranstaaende Taxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler.

1864.		rikismynt.		hundrað.		alin.
		rd.	sk.	rd.	sk.	sk.
22. Marts.	G. Nr. 38	5	$17^1/_2$	31	9	25
	— 39	»	44	18	32	$14^1/_2$
	— 40	3	43	41	36	33
	— 41	»	56	28	»	$22^1/_2$
	— 42	»	$83^1/_2$	»	»	$16^1/_2$
	— 43	1	78	»	»	35

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í fríðu...........	$34.76^1/_2$	28
— B, — í ullu, smjöri og tólg . .	39.66	32
— C, — í tóvöru af ullu	$24.40^1/_2$	$19^1/_2$
— D, — í fiski	27.34	22
— E, — í lýsi	$25.95^1/_2$	21
— F, — í skinnavöru	22.17	$17^1/_2$
En meðalverð allra landaura samantalið	$174.41^1/_2$	140
og skipt með 6 sýnir meðalverð allra meðalverða	29. 7	$23^1/_2$

Friðriksgáfu 22. dag marzmánaðar 1864.

Í umboði herra biskupsins

Havstein. Daníel Halldórsson.

22. Marts. **Kapitelstaxt** for **Nordermula og Söndermula Sysseler** i Nord- og Östamtet fra Medio Mai **1864** til samme Tid **1865**. Friðriksgáfa den 22. Marts 1864.

Verðlagsskrá, sem gildir í Norðurmúla og Suðurmúla sýslum frá miðju maí-mánaðar 1864 til jafnlengdar 1865.

	rikismynt.		hundrað.		alin.
	rd.	sk	rd.	sk.	sk
A. Nr. 1[1]......	38	17	38	17	$30^1/_2$
— 2	6	21	37	30	30

[1]) Rubrikkerne ere fuldstændigen gjengivne i Taxten for Húnavatns og Skagafjords Sysseler (se foran S. 42—44).

1864.
22. Marts.

	ríkismynt. rd.	sk.	hundrað. rd.	sk.	alin. sk.
A. Nr. 3	6	82	41	12	33
— 4	5	45	43	72	35
— 5	4	3½	48	42	39
— 6	5	23	41	88	33½
— 7	3	67	36	94	29½
— 8	21	45	21	45	17
— 9	17	22	22	93½	18½
B. Nr. 10	»	47	58	72	47
— 11	»	35	43	72	35
— 12	»	28	35	»	28
— 13	»	19½	24	36	19½
C. Nr. 14	»	»	»	»	»
— 15	»	32	20	»	16
— 16	»	56	17	48	14
— 17	»	12½	15	60	12½
— 18	»	94½	19	66	16
— 19	1	59	24	21	19½
— 20	»	60	75	»	60
— 21	»	46	57	48	46
D. Nr. 22	5	67	34	18	27½
— 23	5	79	34	90	28
— 24	5	88	35	48	28½
— 25	4	80	29	»	23
— 26	3	81	23	6	18½
E. Nr. 27	1	50	22	78	18
— 28	1	85½	28	34½	22½
— 29	1	61½	24	58½	19½
— 30	1	54	23	42	19
F. Nr. 31	5	33	21	36	17
— 32	4	75	28	66	23
— 33	3	64	22	»	17½
— 34	2	35½	18	92	15
— 35	1	51	18	36	14½
— 36	4	6	24	36	19½
— 37	»	7	17	48	14
G. Nr. 38	5	76	34	72	28
— 39	»	»	»	»	»
— 40	3	84½	46	54	37
— 41	»	72	36	»	29
— 42	1	5	»	»	20
— 43	1	49	»	»	29

1864. Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í
22. Marts. nefndum landaurum verður:

Eptir A, eða í fríðu	36.87	29½
— B, — í ullu, smjöri og tólg . .	40.45	32½
— C, — í tóvöru af ullu	32.76	26
— D, — í fiski	31.32½	25
— E, — í lýsi	24.77	20
— F, — í skinnavöru	21.58½	17½
En meðalverð allra landaura saman talið	187.88	150½
og skipt með 6 sýnir meðalverð allra meðalverða	31.30½	25

Friðriksgáfu 22. dag marzmánaðar 1864.

Í umboði herra biskupsins

Havstein. Daníel Halldórsson.

30. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Finansloven for 1864—65.** Kjöbenhavn den 30. Marts 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 61. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 26-27.

Ved hoslagt at tilstille Hr. Stiftamtmanden Afskrift af det til den under 21. d. M. allerhöist stadfæstede Finanslov for Finansaaret 1864—65 henhörende Underbilag, forsaavidt vedkommer Island, skulde man i det Hele henvise til de i det isl. Depart. Skrivelse af 15. April 1851 i lignende Anledning fremsatte Bemærkninger med Hensyn til:

at samtlige i hvert Aars Finanslov opförte Gager og Emolumenter for Embedsmænd og Betjente ville, uden nogen Afkortning, være at udbetale Vedkommende med de for hver især opförte Belöb i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 1 af Plakat af 31. Mai 1855 uden særlig Udgiftsordre, og uden Hensyn til, om Gagerne i Finansloven maatte være

opförte med et större eller mindre Belöb end tidligere; 1864. 30. Marts.

at der ikke vil kunne anvises Gageudtællinger for islandske Embedsmænd af Finanshovedkassen for andre Belöb end dem, der paa den Tid, Rekvisitionen sker, ere ifölge det Foranförte forfaldne til Udbetaling, hvorfor alle saadanne Gageanvisninger maa være forsynede med Landfogdens Paategning om at være ham foreviste og af ham annoterede.

Idet man derfor tjenstl. skulde have Hr Stiftamtmanden anmodet om behgl. at ville tilkjendegive Vedkommende det Fornödne i Overensstemmelse hermed, undlader man ikke at bemærke, at Landfogden i Island herfra under D. D. er meddelt fornöden Underretning i fornævnte Henseende, ligesom Notits herom er afgaaet til de övrige Amtmænd i Island for eget og de i disse Amter ansatte Embedsmænds Vedkommende.

Lov om Tillægspension for Elin Thorstensen. Kjöbenhavn den 31. Marts 1864. — 31. Marts.
Isl. Forest. og Resol. Prot. 1864 Nr. 5. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 29. Dep. Tid. f. 1864 S. 446. Algreen-Ussings Lovsaml. 1864 S. 157—158[1]).

Lög um eptirlaunaviðbót handa Elínu Thorstensen, ekkju eptir Jón jústizráð Thorstensen, landlækni á Íslandi.

[1]) Det af Regjeringen Rigsdagen forelagte Lovudkast med Motiver findes i Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 27—29 og Dep. Tid. for 1864 S. 248—249. Med Hensyn til Rigsdagsforhandlingerne se Rigsdagstid. for 15. Samling 1863—64, Forhdl. paa Folketh. S. 929—930, 1307—1312, 1595, 2367—2368, og Forhdl. paa Landsth. S. 327—28, 732—36, 779—80, 936—37, samt Tillæg B. S. 337—38, 399—400.

1864. Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt:
31. Marts. Ríkisþingið hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Eptirlaun þau, 164 rd. 56 sk. ríkismyntar á ári, sem ekkjan Elín Thorstensen fær úr ríkissjóðnum eptir mann sinn Jón heitinn Thorstensen, jústizráð og landlækni á Íslandi, skulu hækkuð um 35 rd. 40 sk. á ári frá 1. degi aprílmánaðar 1864.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 31. dag marzmánaðar 1864.

Lov om Tillægspension for Elín Thorstensen, Enke efter Landfysikus paa Island, Justitsraad Jón Thorstensen.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Den Enken Elín Thorstensen efter hendes afdöde Mand, Landfysikus paa Island, Justitsraad Jón Thorstensen, af Statskassen tillagte Pension af 164 Rd. 56 Sk. R. M. aarlig forhöies med 35 Rd. 40 Sk. R. M. aarlig, fra 1. April 1864 at regne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 31. Marts 1864.

6. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Opförelse af et **Tömmerhus** paa **Jorden „Sel“** ved Reykjavík **uden foregaaende Anmeldelse til Bygningskommissionen i bemeldte Kjöbstad.** Kjöbenhavn den 6. April 1864. —

Isl. Kopieb. 1864 Nr. 178. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 29—30. 1864. 6. April.

I Anledning af, at Opsidderen paa Jorden »Sel« i afvigte Aar paa bemeldte Jord har opfört en Tömmerbygning uden foregaaende Anmeldelse for Reykjavík Kjöbstads Bygningskommission, har denne i en med Hr. Stiftamtmandens behgl. Betænkning af 9. Novbr. f. A. hertil indsendt Skrivelse med Bilag forespurgt, om det ikke er den rette Forstaaelse af Plakaten af 29. Mai 1839 betræffende en Bygningskommission i Reykjavík, at bemeldte Kommissions samt Amtets Approbation skal indhentes, forinden en hvilkensomhelst Bygnings Opförelse finder Sted indenfor Grænserne af Byens Jurisdiktion.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet, henset til Bestemmelsen i bemeldte Plakats § 4 jfr. § 3 litr. D finder, at den gjorte Forespörgsel maa besvares bekræftende.

Justitsministeriets Skrivelse til G. T. Gunnarsson, ang. **Understöttelse** til at lære det norske **Landbovæsen** at kjende. Kjöbenhavn den 9. April 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 180. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 30. 9. April.

At Ministeriet i Anledning af Deres Andragende af 3. Februar d. A. har tilstaaet Dem en Understöttelse af 400 Rd. til at foretage en Reise til Norge, og opholde Dem sammesteds i en Tid af 3 á 4 Maaneder for at lære det norske Landbrug nöie at kjende, navnlig forsaavidt det maatte kunne tjene til Forbillede for Forbedringer i det islandske Landbovæsen, det meddeles Dem herved til Underretning med Tilföiende, at der er truffet Foranstaltning til, at Belöbet vil blive Dem udbetalt ved Finanshovedkassen.

1864. 13. April. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. Althingets Petition om **Forhöielse af den Adjunkt Jón Thorkelsson tillagte Lön.** Kjöbenhavn den 13. April 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 181. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 32—33.

I en allerunderd. Petition, der indkom hertil med en af Hr. Stiftamtmanden som kgl. Kommissarius ved det sidstafholdte islandske Althing under 15. Septbr. f. A. afgivet Betænkning, har bemeldte Thing anholdt om, at den Adjunkt ved Reykjavík lærde Skole, Jón Thorkelsson, tillagte Lönning maa blive forhöiet til 1000 Rd. aarlig.[1])

Ihvorvel Ministeriet ikke troede at kunne gaa ind paa en Henvendelse til Rigsdagen angaaende en saa stor Forhöielse af den omhandlede Embedsmands Lön, som af Althinget foreslaaet, fandt man det dog önskeligt saa meget som muligt at kunne imödekomme Thingets Petition, og antoges det i saa Henseende rettest at gaa den Vei, at man med Hensyn til Adjunkt Thorkelssons Adgang til Alderstillæg efter Indholdet af det af Regjeringen i sin Tid Rigsdagen forelagte Udkast til den under 19. Januar f. A. udkomne Lov om Lönningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd, beregnede hans Anciennitet som Lærer ved Skolen fra den Tid, da han konstitueredes i den interimistiske Adjunktplads, der oprettedes i Henhold til den ved Finansloven for 1859—60 i saa Henseende meddelte Bemyndigelse, og da der under denne Forudsætning i indeværende Finansaar vilde tilkomme ham et Tillæg af 100 Rd. til den ham tidligere tillagte Gage af 500 Rd. eller ialt en Lön af 600 Rd., foranledigede man dette Belöb optaget paa Finanslovforslaget, og er den saaledes foreslaaede Lönningsforhöielse derefter

[1]) jfr. Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 449—452.

bleven bevilget af Rigsdagen, saaledes som det med det islandske Departements Skrivelse af 30. f. M. fremsendte Underbilag til Finansloven for Finansaaret 1864—65, forsaavidt angaar de Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende Udgifter til Island, udviser. 1864. 13. April.

Hvilket man ikke undlader tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærværdighed til behagelig Efterretning og Bekjendtgjörelse for Adjunkt Thorkelsson.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. i **Island udstedte Anvisningers Stempelpligt.** Khavn den 13. April 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 81. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 31—32. 13. April.

Da der med Hensyn til en i Island paa et herværende Handelshus til en islandsk Embedsmand eller Ordre udstedt Anvisning, hvilken af bemeldte Embedsmand i Island var bleven endosseret til Justitsministeriet, for at Anvisningens Belöb ved dettes Foranstaltning kunde indbetales i Finanshovedkassen som Afdrag paa nogle ham aubetroede Oppebörsler til Statskassen, var opstaaet Spörgsmaal om, hvorvidt fornævnte i Island foregaaede Endossement var stempelpligtigt efter den for Kongeriget under 19. Februar 1861 udkomne Lov om Brugen af stemplet Papir — er Indenrigsministeriet, der ifölge bemeldte Lov er bemyndiget til ved Resolution at afgjöre ethvert Spörgsmaal om Stempelpligt, kommet til det Resultat, at det ovenantydede Spörgsmaal maa besvares bekræftende.

Ved den Fortolkning af Stempelloven, som Indenrigsministeriet saaledes har gjort gjældende, maa det betragtes som afgjort ikke alene, at en i Island foregaaet Transport af en der udstedt uakcepteret

1864. Anvisning betalbar her, er stempelpligtig, men at det
13. April. samme gjælder om en i Island udstedt, men her betalbar akcepteret Anvisning, medens kun uakcepterede Anvisninger i og for sig ere stempelfri uden Hensyn til, hvor de ere udstedte. Da det imidlertid, som bekjendt, for en stor Del islandske Embeds- og Bestillingsmænds Vedkommende er en i de særlige stedlige Forhold begrundet, og ved lang Tids Brug hævdet Fremgangsmaade, at de indbetale deres for Statskassen hævede Oppebörsler ved Hjælp af Anvisninger paa herværende Handelshuse, men der paa den anden Side frembyde sig særegne Vanskeligheder med Hensyn til Stemplingen af deslige Anvisninger og Transporterne paa samme — er det blevet Gjenstand for Justitsministeriets Overveielse, hvorledes en Stempling af de omhandlede Dokumenter lader sig undgaa, og er man efter forudgaaet Brevvexling med Indenrigsministeriet kommen til det Resultat, at Öiemedet vil kunne naas derved, at det fra de paagjældende islandske Embeds- og Bestillingsmænds Side iagttages, dels at Anvisningerne udstedes til Justitsministeriet selv, saaledes at der ikke behöves noget Endossement til dette, dels at de udstedes paa Betaling ved Sigt og saaledes ikke behöve at akcepteres. Anvisninger paa herværende Handelshuse ville derfor i Fremtiden ikke blive modtagne som Middel til Indbetaling af oppebaarne Indtægter for Statskassen, medmindre de givne Forskrifter ere iagttagne, hvorhos det, da her betalbare Vexler ubetinget ere stempelpligtige, bemærkes, at disse Dokumenter for Fremtiden aldeles ikke kunne benyttes i det antydede Öiemed.

Hvilket herved tjenstligen meddeles Hr. (Tit.) til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for samtlige Embeds- og Bestillingsmænd i det Dem anbetroede Amt, der have Oppebörsler for Statskassen.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Forögelse af den lærde Skoles Stipendieportioner.** Kjöbenhavn den 13. April 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 85. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 30—31. 1864. 13. April.

Foranlediget af en af det i 1861 afholdte islandske Althing derom gjort Indstilling, der blev tiltraadt af den til at tage under Overveielse de af Althinget foreslaaede Reformer i det islandske lærde Skolevæsen senere nedsatte Kommission i Reykjavík, foranledigede man optaget paa Finanslovforslaget for Finansaaret 1864—65 et Forslag om, at Antallet af Reykjavík lærde Skoles Stipendieportioner, der nu udgjör 24, hver paa 100 Rd., maatte foröges til 40, og har Rigsdagen bevilget det i Overensstemmelse hermed i det antydede Öiemed optagne Belöb af ialt 4000 Rd., saaledes som det med det isl. Depart. Skriv. af 30. f. M. fremsendte Underbilag til Finansloven for indeværende Finansaar, forsaavidt angaar de Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende Udgifter til Island, nærmere udviser.

Ved til behgl. Efterretning og Iagttagelse at meddele Ovenstaaende, skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærværdighed om, at ville paa hensigtsmæssigste Maade drage Omsorg for, at det bringes til almindelig Kundskab i Island, at Antallet af Skolens Stipendieportioner er blevet foröget som ovenfor anfört.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Forögelse af den Emeritpræster og Præsteenker tilstaaede Understöttelse.** Kjöbenhavn den 16. April 1864. — 16. April.

1864. Isl. Kopieb. 1864 Nr. 182. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 33—34.

16. April.

I Skrivelse af 11. Juli f. A. meddelte man Deres Höiærværdighed, at man var sindet at ansöge Ministeriets Understöttelseskasse bevilget et saadant Tillæg, at den Understöttelse, der i den senere Tid af samme er bleven tilstaaet fattige Emeritpræster og Præseenker i Island, i Fremtiden kunde forhöies fra 200 til 500 Rd.

Efter Modtagelsen af de af Ministeriet i sin Tid forlangte, med Deres Höiærværdigheds behgl. Skrivelse af 24. August f. A. hertil indkomne Oplysninger, betræffende samtlige Emeritpræster og Præsteenker i Island, foranledigede man derfor et hertil sigtende Forslag optaget paa det den sidstforsamlede Rigsdag forelagte Finanslovforslag, ved hvis Udarbeidelse det fandtes rettest at söge den i den ommeldte Henseende fornødne Pengebevilling ved at opföre Belöbet blandt de dette Ministerium vedkommende Udgifter til Island, og er derefter merbemeldte Belöb af 500 Rd. ved den under 21. f. M. emanerede Finanslov for indeværende Finansaar blevet bevilget af Rigsdagen under Konto § 9 VI. B. 3, og findes opfört paa det med det isl. Dep. Skriv. til Islands Stiftsövrighed af 30. f. M. fremsendte Underbilag til Finansloven.

Ved at meddele Foranstaaende skulde man tjenstl. anmode Dem om, ved Indsendelsen af de Ansögninger om Understöttelse, der til Dem ere indkomne fra Emeritpræster og Præsteenker i Island, behgl. at ville gjöre Forslag om Fordelingen af de saaledes bevilgede 500 Rd., samt for Eftertiden at ville fremkomme med et lignende Forslag i Begyndelsen af hvert Finansaar, i Lighed med hvad der er foreskrevet i Ministeriets Skrivelse af 14. Oktober 1859.

19. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Enkeforsörgelses-**

skemata. Kjöbenhavn den 19. April 1864. — 1864. 19. April.
Isl. Kopieb. 1864 Nr. 94. Tíðindi um stjórnarmálefni Ísl. II. S. 35.

Efter dertil af Finansministeriet given Foranledning skulde man herved tjenstl. have Hr. (Tit.) anmodet om, at De i Fremtiden, forinden De indsender de af Embedsmændene i det Dem anbetroede Amt udfyldte Skemata med Hensyn til Enkeforsörgelse i Livrente- og Forsörgelsesanstalten her i Staden, behageligen vil paase, at det paagjældende Skemas Rubriker ere rigtig og behörigt udfyldte, og derefter med Paategning paa samme at meddele Deres Attest om, at De imod Udfyldelsen Intet finder at erindre.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Lov om Tillægspension for Elín Thorstensen.** Kjöbenhavn den 19. April 1864. — 19. April.
Isl. Kopieb. 1864 Nr. 90. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 34–35.

I Anledning af en af det sidstafholdte Althing vedtaget allerunderd. Petition[1]), der indkom hertil med en af Hr. Stiftamtmanden som kgl. Kommissarius ved bemeldte Forsamling derover afgiven Betænkning af 15. September f. A., blev der i Justitsministeriet, efter forudgaaet Brevvexling med Finansministeriet, udarbeidet og forelagt Rigsdagen Udkast til Lov om Tillægspension for Elín Thorstensen, Enke efter Landphysikus paa Island, Justitsraad Jón Thorstensen, hvilket Udkast gik ud paa, at den bemeldte Enke af Statskassen tillagte Pension, stor 164 Rd. 56 Sk. R. M. aarlig, skulde forhöies med 135 Rd. 40 Sk. aarlig. Rigsdagen, der ikke troede at kunne gaa ind paa en saa stor Pensionsforhöielse som af Ministeriet foreslaaet,

[1]) Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 447–449.

1864. vedtog Udkastet med en saadan Ændring, at der ikkun
19. April. tilstaas den omhandlede Enke en Tillægspension af 35 Rd. 40 Sk. R. M. aarlig fra den 1. d. M. at regne, og i denne Skikkelse har Loven under 31. f. M. erholdt allerhöieste Stadfæstelse.

Ved at meddele Hr. Stiftamtmanden Foranstaaende til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Justitsraad Thorstensens Enke, undlader man ikke hoslagt at fremsende et Antal Exemplarer af ovennævnte Lov med tjenstlig Anmodning om, at samme maa blive foranstaltet kundgjort paa sædvanlig Maade inden Sönderamtet.

23. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til det islandske literære Selskabs Afdeling i Kjöbenhavn, angaaende **Understöttelse** til Udgivelse af **Tiðindi um stjórnarmálefni Islands.** Kjöbenhavn den 23. April 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 99. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 36.

At Ministeriet i Anledning af det af det literære Selskabs Afdeling her i Staden derom indgivne Andragende af 23. f. M. har tilstaaet Selskabet et Belöb af 300 Rd. en Gang for alle i Anledning af Udgivelsen af 1. Bind af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands«, samt at nævnte Belöb ifölge herfra under D. D. föiet Foranstaltning vil blive udbetalt af Finanshovedkassen til Selskabets Kasserer, Etatsraad Stephensen, det meddeles herved tjenstl. til behgl. Efterretning med Tilföiende, at forsaavidt der i bemeldte Andragende endvidere anholdes om, at der maa tilstaaes Selskabet en aarlig Understöttelse af 150 Rd. til den fremtidige Udgivelse af bemeldte Samling, vil der i saa Henseende kunne imödeses Ministeriets nærmere Bestemmelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Lön for Byfogden paa Akureyri.** Kjöbenhavn den 23. April 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 186. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 36. 1864. 23. April.

Efter Modtagelsen af det med Hr. Amtmandens behgl. Skrivelse af 16. Oktbr. f. A. derom hertil indsendte Andragende har jeg under Finanslovens Behandling paa den sidstforsamlede Rigsdag stillet Forslag om Bevilgelsen af en aarlig Lön af Statskassen til Byfogden i Kjöbstaden Akureyri, og har Rigsdagen derefter ved Vedtagelsen af den under 21. f. M. med allerhöist Stadfæstelse emanerede Finanslov for Finansaaret 1864—65 under Konto § 9. VI. A. 1 bevilget et Belöb af 200 Rd. i det angivne Öiemed.

Hvilket jeg i Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 30. f. M. ikke undlader tjenstl. at meddele Hr. Amtmanden til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Sysselmand og Byfoged St. Thorarensen.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Mandtalsbogsafgifterne i Gullbringu Syssel og Reykjavík Kjöbstad.** Kjöbenhavn den 25. April 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 107. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 37. 25. April.

I Forbindelse med Justitsministeriets Skrivelse af 23. Febr. f. A. undlader man ikke til behgl. Efterretning og videre fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. at meddele, at den sidstforsamlede Rigsdag har forkastet det ifölge Ministeriets Foranstaltning paa Udkastet til Finansloven for Finansaaret 1864—65 optagne Forslag om, at Mandtalsbogsafgifterne i Gullbringu Syssel samt Reykjavík Kjöbstad istedetfor som hidtil at erlægges

1864. efter Kapitelstaxtens Pris paa Haardfisk, for Fremtiden
25. April. maatte erlægges efter Kapitelstaxtens Middelalen, og ville derfor bemeldte Afgifter i Fremtiden være at opkræve paa samme Maade som hidtil.

29. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Refusion af ydet Fattigunderstöttelse.** Kjöbenhavn den 29. April 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 108. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 37—38.

I behgl. Skrivelse af 23. Novbr. f. A. har Hr. Stiftamtmanden begjært Ministeriets Resolution med Hensyn til, at Reykjavík Fattigvæsens Bestyrelse har vægret sig ved at refundere Kjöbenhavns Fattigvæsen den Enken Guðrún Gunulaugsdóttir, der er anerkjendt som forsörgelsesberettiget i Reykjavík, under hendes Ophold i Kjöbenhavn ydede Fattigunderstöttelse m. v.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet med Indenrigsministeriet over Sagen, tjenstl. melde, at ligesom allerede det forhenværende kongelige danske Kancelli paa en Forespörgsel fra den daværende Fattigdirektion i Kjöbenhavn om, hvorfra Godtgjörelsen for Islændere i Trangstilfælde kan söges, naar de ikke have vundet Forsörgelsesret i bemeldte Stad, i Skrivelse af 17. Juni 1817 har resolveret, at man derom vilde have at henvende sig til vedkommende Amtmænd i Island, fra hvis Embedsdistrikt den paagjældende Trængende ved optagende Forhör maatte oplyses at være berettiget til Forsörgelse, saaledes finder Justitsministeriet, at Reykjavík Fattigvæsens Forpligtelse til at refundere den bemeldte Enke ydede Fattigunderstöttelse utvivlsomt fölger af Forholdets Natur, og ville altsaa de i Sagen omhandlede, af Kjöbenhavns Fattigvæsen foreskudte Udgifter, der efter de tilbagefölgende Regninger, hvoraf ingen er betalt, andrage 156 Rd.

94 Sk., være at erstatte bemeldte Stads Fattigvæsen. 3 Bilag vedlægges. 1864. 29. April.

Bevilling for cand. pharm. **P. H. J. Hansen** til at drive **Apothek** paa **Stykkisholm** inden Islands Vestamt. Kjöbenhavn den 30. April 1864. — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 38—39. 30. April.

Vi Christian den Niende &c. G. V., at Vi efter cand. pharm. Pjetur Hinrich Jóhan Hansen hans derom allerunderd. gjorte Ansögning og Begjæring allern. have bevilget og tilladt, saa og herved bevilge og tillade, at han, som af Kommissionen for den pharmaceutiske Examen examineret og til et Apothek at forestaa dygtig befunden, maa drive et Apothek paa Stykkisholm inden Vestamtet paa Vort Land Island og sig paa lovlig Maade som Apotheker ernære; og skal han forpligtet være at rette sig efter de om Apothekerne allern. udgangne Anordninger, og efter den lovbefalede Taxt i alle Maader saavel som og den Ed, han Os allerund. gjort og aflagt haver, hvorimod Vi allern. have bevilget og tilladt, at han maa nyde de Privilegier, som bemeldte Anordninger omformelde og tillade Apothekerne at nyde, og bör vedkommende Embedsmænd i alle Maader ham at understötte og hans Rettigheder i den Henseende at forsvare; dog skal dette Vort allerh. Privilegium kun gjælde for hans Person, saa at der, naar han enten i levende Live fratræder sin Stilling eller ved Döden afgaar, bliver at aabne en fri Adgang til Apothekets Drift paa bemeldte Sted for Alle, som besidde de dertil fornödne Egenskaber, uden at den, hvem Privilegiet derefter meddeles, bliver pligtig til at afkjöbe ham eller hans Bo Apothekbygningen, Inventariet eller Varelageret.

Endelig skal han i alle de Tilfælde, hvor der maatte blive Spörgsmaal om Fortolkning af denne Vor

1864. allerh. Bevilling, være Vort Justitsministeriums Kjendelse undergiven.
30. April.

Forbydende Alle og Enhver imod det, som foreskrevet staar, Hinder at gjöre. — Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 30. April 1864.

Under Vor Kgl. Haand og Segl.

(L. S.)

Efter Hans Maiestæt Kongens allern. Befaling.

Casse.

4. Mai. **Finansministeriets Bekjendtgjörelse** ang. **Udprægning af Dobbelt-Rigsdalere.** Kjöbenhavn den 4. Mai 1864. — Depart. Tid. for 1864 S. 481. Algreen-Ussings Lovsaml. for 1864 S. 205[1]).

Ved allerh. Resol. af 28. April d. A. har Hans Maiestæt Kongen allernaad. bifaldet, at der udpræges Dobbelt-Rigsdalere med Hans Maiestæts Brystbillede paa Adversen, med Omskrift: Christianus IX. D. G. Daniæ V. G. Rex; paa Reversen Indskriften: 2 Rigsdaler, $9^1/_4$ St. = 1 Mk. f. S., omgivet af Egelöv.

Dette bekjendtgjöres herved til almindelig Efterretning med Tilföiende, at denne Möntsort nu vil blive sat i Omlöb. — Finansministeriet den 4. Mai 1864.

7. Mai. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Fordelingen** af den ved Finansloven under Udgifter for Island, **Kirke- og Undervisningsvæsenet** vedrörende, be-

[1]) Denne Bekjendtgjörelse er ogsaa udkommen i det tydske Sprog.

vilgede **Assistancesum.** Kjöbenhavn den 7. Mai 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 119. 1864. 7. Mai.

Saaledes som det med det islandske Departements Skrivelse af 30. Marts d. A. fremsendte Underbilag til den under 21. næstforhen udkomne Finanslov for Finansaaret 1864—65 udviser, er der med bemeldte Finanslov under Udgifterne for Island dette Ministerium vedkommende, som en særlig Konto »Til Assistance« bevilget et Belöb af 1100 Rd. til Honorar for Inspektörforretningerne ved Reykjavík lærde Skole, til Besörgelse af Musik- og Gymnastikundervisningen og til Orgelspil i Kirken samt til Portnerlön ved Skolen.

I Forbindelse hermed skulde man til behgl. Efterretning og Iagttagelse af det videre Fornödne tjenstl. melde, at der fra Ministeriets Side ikke vil være noget at erindre imod, at de omhandlede 1100 Rd. fordeles paa samme Maade, som de ved Finansloven for Finansaaret 1863—64 samt Loven af 19. Januar f. A. i samme Öiemed bevilgede 1100 Rd. fordeltes ifölge Ministeriets Skrivelser af 13. Februar og 23. Oktober f. A., nemlig saaledes, at der tillægges Organisten 80 Rd., Syngelæreren 150 Rd., Gymnastiklæreren 200 Rd. og Portneren 300 Rd., samt at 300 Rd. anvendes som Honorar for Udförelsen af Inspektörforretningerne ved Skolen, og at endelig de resterende 70 Rd. efter indhentet Erklæring fra Rektor af DHrr. fordeles mellem Syngelæreren og Gymnastiklæreren. — Skulde DHrr. imidlertid være af den Formening, at Belöbet bör fordeles paa en anden Maade, forventer man at modtage et motiveret Forslag desangaaende snarest muligt, hvorhos man med Hensyn til Fordelingen af de 46 Rd., der udgjöre Tillæg efter Sædomskrivning til bemeldte 1100 Rd., imödeser Deres Forslag.

1864. **Overenskomst** om **Skibsafgiften af danske Skibe**
20. Mai. **i franske Havne.** Kjöbenhavn den 20. Mai 1864.
— Dep. Tid. f. 1864 S. 617—618. Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1864 S. 208—209.

De i Kraft af Tillægskonventionen af 9. Februar 1842, Art. 2, til at bestemme Skibsafgiften af danske Skibe i franske Havne af den kgl. danske Regjering paa den ene og den keiserl. franske Regjering paa den anden Side udnævnte Kommissionærer, nemlig paa dansk Side: Departementssekretær i Udenrigsministeriet, Legationsraad Gr. Thomsen, Ridder af Dannebrog, og fra fransk Side: Vicomt Brenier de Montmorand, keiserl. fransk Konsul for Danmark, ere komne overens om fölgende Punkter:

1. I Betragtning af den ved Loven af 4. Juli 1863 stedfundne Nedsættelse af Skibsafgifterne af franske Skibe i danske Havne, samt i Betragtning af Loven af 31. Marts 1864 om Havneafgifterne i Kjöbenhavns Havn, vil det danske Flag i franske Havne herefter kun have at erlægge 1 frcs. (istedetfor tidligere 1 frcs. 10 cts.) pr. tonneau, og beregnes 2,20 tonneaux som lige med 1 dansk Kommercelæst.

2. De respektive Regjeringers Samtykke til ommeldte Ordning forbeholdes udtrykkeligt[1]).

Saaledes givet og skrevet i dobbelt Udfærdigelse. Kjöbenhavn den 20. Mai 1864.

25. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Vagthold** ved Skorradalsvatn til Forebyggelse af **Skabsygdommens** Udbredelse. Kjöbenhavn den 25. Mai 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 157. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 39-40.

---

[1]) Begge Regjeringer have derpaa henholdsvis under 24. og 27. Mai s. A. bifaldet den trufne Ordning.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Kammerraad Christjansson og 3 andre Medlemmer af en Sysselkomité i Húnavatns Syssel anholde om, at der til Forebyggelse af Faareskabets videre Udbredelse ved Regjeringens Foranstaltning i indeværende Sommer maa blive oprettet et betryggende Vagthold ved Skorradalsvatn i Et og Alt paa samme Maade som i sidstafvigte Sommer, har Amtmanden over Nord- og Östamtet, næst at bemærke, at Skabsygdommen ifölge paalidelige Efterretninger har ytret sig i Vinter paa forskjellige Steder i Sönderamtet i en foruroligende Grad, i Skrivelse af 6. Februar d. A. andraget paa, at et saadant Vagthold maatte etableres paa de 3 Amters lige Bekostning.

1864. 25. Mai.

Efter de for Tiden foreliggende Omstændigheder, og navnligen efter hvad der af Hr. Stiftamtmanden er oplyst om, at Borgarfjords Syssel i over 1 Aar har været fri for Sygdommen, samt at denne i Löbet af Vinteren kun er forekommet paa ganske enkelte Steder i Gullbringu- og Kjósar Syssel, og ikkun i en ringe Grad, finder Ministeriet ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til at paabyde en saadan Foranstaltning, der navnlig under de nuværende Forhold vilde være meget byrdefuld for Ámtsrepartitionsfondene. Skulde Tilstanden imidlertid have forandret sig siden Hr. Stiftamtmandens sidste Indberetning, saaledes at der er Grund til at befrygte, at Sygdommen kunde udbrede sig til de andre Amter, skulde man tjenstl. have Dem anmodet om, efter indbyrdes Omforening med de tvende andre Amtmænd at træffe Foranstaltning til, at et betryggende Vagthold kan blive etableret i Overensstemmelse med ovennævnte Andragende.

Justitsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Möðrufell-Hospitals Regnskaber.**

25. Mai.

1864. Kjöbenhavn den 25. Mai 1864. — Isl. Kopieb.
25. Mai. 1864 Nr. 150. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 40.

Ved at fremsende nogle trykte Exemplarer af Oversigt over det islandske Medicinalfonds (Hospitalsfondenes) Indtægter og Udgifter i Aaret 1862 med Undtagelse af Möðrufell-Hospitals Regnskab, har Deres Höiærværdighed i behgl. Skrivelse af 17. Novbr. f. A. henstillet, om det ikke maatte findes hensigtsmæssigt, at Regnskaberne for alle fire Hospitalers Midler, der tilsammen udgjör den saakaldte Lægefond, aarlig blive trykte samlede, samt andraget paa, at det i saa Fald herfra maatte blive paalagt Amtmanden i Nord- og Östamtet, betids at indsende til Dem det aarlige Regnskab for Möðrufell-Hospitals Midler til Medundertegning og Trykning i Forening med de andre Hospitalsmidler.

I Anledning heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Deres Höiærværdigheds ovenanförte Indstilling herved bifaldes, samt at man under D. D. har tilskrevet Amtmanden i Nord- og Östamtet det Fornödne om, betimelig at indsende til Dem det under hans Bestyrelse henlagte Hospitals Regnskaber.

26. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Fordelingen af Omkostningerne ved Vagthold ved Skorradalsvatn i 1861 i Anledning af Faareskabsygdommen.** Kjöbenhavn den 26. Mai 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 163.

I Anledning af en mellem Dem og Amtmanden over Vestamtet opstaaet Meningsforskjel om, efter hvilket Forhold de til et ved Skorradalsvatn i Aaret 1861 etableret Faarevagthold medgaaede Omkostninger, ialt 1818 Rd. 80 Sk., skulde afholdes af de tre Amter i Island, idet De har forment, at Belöbet burde for-

deles mellem Amterne saaledes, at hvert Amt kom til at udrede 1/3 Del, hvorimod Amtmanden over Vestamtet har forment, at bemeldte Udgifter burde reparteres paa Amterne efter Lösegodshundredernes Antal — har Hr. Stiftamtmanden i behgl. Skrivelse af 7. November 1862 begjært Ministeriets Resolution for, paa hvilken af de tvende anförte Maader de omhandlede Vagtholdsomkostninger burde udredes af de respektive Amter. 1864. 26. Mai.

Efter i Anledning heraf at have indhentet Erklæringer fra de tvende andre Amtmænd, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da det, efter hvad der saavel af Hr. Stiftamtmanden som Amtmanden over Nord- og Östamtet er udsagt og ikke benægtet af Amtmanden over Vestamtet, i sin Tid er vedtaget, at de omhandlede Omkostninger skulde afholdes med 1/3 af hvert af Islands Amter, hvilket ogsaa er overensstemmende med, hvad der hidtil har været fulgt med Hensyn til Udredelsen af Omkostninger ved Vagthold, vil den saaledes vedtagne Afgjörelsesmaade være at fölge og af Vestamtet altsaa være at udrede i den omhandlede Anledning 606 Rd. 26²/3 Sk., og da der, efter hvad Amtmanden over bemeldte Amt har oplyst, heraf kun er betalt 295 Rd. 66 Sk., har Ministeriet under D. D. paalagt ham at tilveiebringe det Resterende snarest muligt.[1])

Plakat ang. Forandring i Anordning 18. Febr. 1847, ang. Umyndiges Midlers Bestyrelse i Island. Kjöbenhavn den 4. Juni 1864. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1864 Nr. 6. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. 4. Juni.

[1]) S. D. blev Amtmanden over Vestamtet tilskrevet om Sagen; se Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 41—42.

1864. S. 407. Dep. Tid. f. 1864 S. 654. Algreen-Ussings Lovsaml.
4. Juni. 1864 S. 222.[1])

Opið brjef um breyting á tilskipun 18. febrúarmánaðar 1847 um fjárforráð ómyndugra á Íslandi.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, er fyrir það hefir verið lagt, til opins brjefs um breyting á tilskipun 18. febrúarmánaðar 1847 um fjárforráð ómyndugra á Íslandi, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. þegar fje ómyndugra, jafnvel þó það hafi verið haft á boðstólum á löglegan hátt, hefir ekki orðið komið á vöxtu fyrir þá leigu, sem ákveðin er í tilskipun 18. febrúarmánaðar 1847, þá skal mega ávaxta það á þann hátt, að það sje lánað móti veði samkvæmt áðurgreindri tilskipun fyrir leigu, er sje að minnsta kosti 3 af hundraði á ári.

2. Nú hefir fje ómyndugra eigi orðið komið á vöxtu með þeim hætti, sem segir í 1. gr., og skal þá fjárhaldsmanni leyft að lána fjeð út með samþykki yfirfjárráðanda móti nægu veði í lausafje og þeirri leigu, er fengizt getur; þó má eigi lána einum manni meira fje á þenna hátt en 100 rd.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 4. dag júnímánaðar 1864.

Plakat om Forandring i Anordningen af 18. Februar 1847 angaaende Umyndiges Midlers Bestyrelse i Island.

---

[1]) Til nærmere Oplysning om Sagen kan efterses Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 42—46; Dep. Tid. f. 1864 S. 648—654, Tíð. frá alþ. Ísl. f. 1861 S. 13, 14, 298—312, 384—387, 500—503 samt viðb. A. S. 140—141, og f. 1863, I. S. 57—61, 204—211, 219—220, 475—481, II. S. 18, 555—570, 590—595.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efter at Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Plakat om Forandring i Anordningen af 18. Februar 1847 angaaende Umyndiges Midlers Bestyrelse i Island, byde og befale Vi som fölger: 1864. 4. Juni,

1. Naar Umyndiges Kapitaler, uagtet de have været udbudte paa lovlig Maade, ikke have kunnet anbringes mod den i Anordning af 18. Februar 1847 fastsatte Rente, skal det være tilladt at gjöre dem frugtbringende ved Udlaan mod Sikkerhed i Overensstemmelse med fornævnte Anordning mod aarlig Rente af mindst 3 pCt.

2. Umyndiges Kapitaler, der ikke have kunnet anbringes paa den i § 1 ommeldte Maade, kunne af vedkommende Værge med Overformynderens Samtykke udlaanes mod tilstrækkelig Sikkerhed i Lösöre og saadan Rente, som der kan erholdes; dog maa der ikke paa denne Maade hos samme Debitor anbringes et större Belöb end 100 Rd.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 4. Juni 1864.

Justitsministeriets Skrivelse til Revisionsdepartementet, ang. **Vederlag til Althingets Formand** for hans Virksomhed i Thingets Tjeneste **efter** Sessionens Slutning. Kjöbenhavn den 13. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 214. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 47—48. 13. Juni.

I Skrivelse af 22. Mai 1862 meddelte man Revisionsdepartementet for Kongeriget, at Justitsministeriet under 11. April næstforhen havde anmodet Stiftamtmanden over Island om, forinden Resolution gaves med Hensyn til det af Revisionen reiste Spörgsmaal ang.

1864. de af Althingets Formand i 1859 beregnede Diæter for
13. Juni. hans Virksomhed i Thingets Tjeneste efter Sessionens Slutning, at underrette Ministeriet om, hvorledes der i denne Henseende var bleven forholdt efter Althingets Samling i Aaret 1861.

Ministeriet modtog derefter de nærmere Oplysninger i Sagen, der indeholdes i Stiftamtmandens med et Bilag i Gjenpart vedlagte Skrivelse af 23. Juli 1862, hvori bemeldte Embedsmand derhos med Hensyn til det omhandlede Spörgsmaal i Almindelighed ytrede, at forsaavidt det ikke maatte antages at paaligge Formanden som saadan at expedere de ved den paagjældende Sessions Slutning tilbageblevne Sager uden Vederlag, vilde det formentlig være rettest, at dette blev fixeret til en vis Sum, der efter hans Mening ikke burde overstige 50 Rd. for hver Session. I Forbindelse hermed foreslog Stiftamtmanden, at det maatte overdrages Stiftamtet, at anvise alle de Regninger, som efter Sessionens Slutning indkomme i Anledning af Althingets Afholdelse, selvfölgelig dog efter at de ere attesterede som rigtige af Thingets Formand. I Anledning heraf meddelte Ministeriet Stiftamtmanden under 10. Marts f. A., at det sidstanförte Forslag bifaldtes, saa at alle Udgifter Althinget vedkommende, der först komme til Udbetaling efter Sessionens Slutning, for Fremtiden ville være at anvise af Stiftamtmanden, istedetfor som hidtil af Althingets Formand.

Hvad derimod angaar Spörgsmaalet, om og eventualiter hvilket Vederlag der maatte kunne beregnes Formanden for hans Virksomhed i Thingets Tjeneste efter Sessionens Slutning, maatte man anse det for rettest, at samme blev forelagt det da forestaaende Althing til Betænkning, og man anmodede derfor ved samme Leilighed Stiftamtmanden om, at foranledige det i saa Henseende Fornödne gjennem den kgl. Kommissarius. idet der tillige vilde være at forelægge Thinget

en Beretning om den af Formanden paa de to sidstafholdte Althing brugte Beregningsmaade. 1864. 13. Juni.

Efter at Sagen i Henhold hertil havde været forelagt det i Aaret 1863 forsamlede Althing, og Thingets Formand, efter at den var bleven diskuteret, havde sat under Afstemning, om man vilde gaa ind paa Sagen, eller om man vilde lade det forblive ved, hvad der i den omhandlede Henseende hidtil har fundet Sted, blev det af Thinget med 15 Stemmer imod 4 vedtaget, at der ikke skulde foretages noget i Sagen.[1])

Ved at meddele Revisionsdepartementet Foranstaaende, skulde man tjenstl. tilföie, at Justitsministeriet herefter ikke finder Anledning til at træffe videre Foranstaltninger i den omhandlede Henseende.

Plakat ang. Autorisation af et Handelssted ved Lambhússund Kjöbenhavn den 16. Juni 1864. — 16. Juni.

Isl. Forest. og Resol. Protok. 1864 Nr. 7. Dep. Tid. f. 1864 S. 726. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 52. Algreen-Ussings Lovsamling for 1864 S. 225—26.[2])

Opið brjef um löggilding verzlunarstaðar við Lambhússund á Skipaskaga í Borgarfjarðar sýslu í suðurumdæminu á Íslandi.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Samkvæmt þegnlegum tillögum alþingis hefir Oss allramildilegast þóknazt að löggilda verzlunarstað við Lambhússund á Skipaskaga í Borgarfjarðar sýslu í suðurumdæminu á Íslandi.

Fyrir því skal það frá 1. degi janúarmánaðar 1865 leyft að byggja sölubúðir og hafa fasta verzlun á þessum

[1]) jfr. Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 II. S. 1146—1154.

[2]) Til nærmere Oplysning om Sagen kan efterses Depart. Tid. for 1864 S. 722—726, Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 50—52; samt Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 110—112, 262—268, 278, 301—308, II. 187—192, 700—719, 793—798.

1864. stað með þeim skilmálum, er segir í opnu brjefi 28.
16. Juni. desembermánaðar 1836, og mega einnig frá sama tíma innlendir og útlendir lausakaupmenn koma þangað til verzlunar, þegar þess er gætt, sem um það efni er ákveðið í nefndu lagaboði og í lögum 15. aprílmánaðar 1854 3. grein.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðseturstað Kaupmannahöfn, 16. dag júnímánaðar 1864.

Plakat angaaende Autorisation af et Handelssted ved Lambhússund paa Skipaskagi i Borgarfjords Syssel inden Islands Sönderamt.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efter Althingets derom indgivne allerund. Andragende ville Vi allern. have autoriseret et Handelssted ved Lambhússund paa Skipaskagi i Borgarfjords Syssel inden Islands Sönderamt.

Det skal derfor fra 1. Januar 1865 være tilladt at oprette Handelsetablissementer og drive fast Handel paa bemeldte Sted under de i Plakat af 28. Decbr. 1836 fastsatte Betingelser, ligesom Stedet ogsaa fra samme Tid vil kunne beseiles af indenlandske og fremmede Spekulanthandlere under Iagttagelse af de i nysnævnte Lovbud og Loven af 15. April 1854 § 3 derom givne Forskrifter.

Hvorefter alle Vedkommende sig allernnd. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 16. Juni 1864.

16. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Grosserer P. L. Henderson i Glasgow, ang. **en regelmæssig Dampskibsfart langsmed Islands Kyster.** Khavn den

16. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 221. Tíðindi um stórnarmálefni Íslands II. S. 49—50. 1864. 16. Juni.

Justitsministeriet har gjennem Udenrigsministeriet modtaget en af Dem, efter herfra given Foranledning, den kgl. danske Generalkonsul i Leith meddelt Erklæring, betræffende et fra det i 1863 afholdte islandske Althing indkommet allerund. Andragende om, at der ved Regjeringens Foranstaltning maatte blive etableret en regelmæssig Dampskibsfart omkring Islands Kyster til Befordring af Posten saavel som af Personer og Gods mellem de forskjellige Havne, der efter nærmere tagen Bestemmelse vilde være at anlöbe, Alt imod et bestemt og moderat Vederlag. Thinget havde derhos tænkt sig, at en saadan Dampskibsfart maatte tage sin Begyndelse aarlig i Slutningen af Februar, at der fra den Tid af til Oktober vilde kunne gjöres 12 Reiser omkring Island med Reykjavík som Udgangspunkt, men iövrigt afvexlende norden og sönden om Landet, og at der paa Turene omkring Landet maatte være at anlöbe fölgende Havne foruden Reykjavík, nemlig Stykkisholm, Ísafjord, Skagastrand eller Hofsós, Akureyri, Húsavík, Seyðisfjord, Berufjord og Vestmannöerne. I bemeldte Deres Erklæring har De, næst at bemærke, at De vel paa Grund af Forholdene indtil videre har stillet i Bero den af Dem tidligere fattede Plan, at sætte et Dampskib i Fart mellem Deres Handelsetablissementer i Island, med Hensyn til den af Althinget ompetitionerede Dampskibsfart omkring Landets Kyster blandt Andet ytret, at der til denne Fart formentlig maatte anvendes et stærkt og i alle Henseender vel udrustet Skruedampskib af omtrent samme Störrelse som Arcturus, med tvende Kahytter (1. og 2. Kahyt) og dertil svarende hensigtsmæssige Bekvemmeligheder, at Skibet, for tilfredsstillende at kunne udföre denne Tjeneste alene skulde fare omkring Landet og ikke tillige til Udlandet, samt forelöbig anlöbe Stykkisholm, Ísafjord,

1864. 16. Juni. Skagastrand, Grafarós, Akureyri, Húsavík, Seyðisfjord og Vestmannöerne (Skagastrand og Húsavík dog kun, naar Veiret maatte tillade det), og at det hver Gang skulde være færdigt til Afgang fra Reykjavík ved Postdampskibets Ankomst fra Kjöbenhavn dertil, og derfra gaa afvexlende den ene Gang söndenom, den anden Gang nordenom Landet.

Idet Ministeriet nu vel Intet finder at erindre imod det af Dem saaledes fremsatte Forslag angaaende Skibets Störrelse og Indretning, Anlöbsstederne, Reisernes Antal og Skibets Afangstider, skal man derimod, næst gjentagende at fremhæve, at der endnu kun er Tale om at anstille et Forsög i den i Althingets Petition betegnede Retning, ikke undlade at henlede Deres Opmærksomhed paa, at det er nödvendigt, at Ministeriet, förend det henvender sig til Rigsdagen om den til denne Foranstaltnings Iværksættelse fornödne Pengebevilling, har et bestemt Forslag i saa Henseende at lægge til Grund, og man skulde derfor anmode Hr. Grossereren om, at ville meddele Ministeriet et tilstrækkelig motiveret Forslag om, hvor stort et Tilskud fra det Offentliges Side De maatte behöve for at udföre den omhandlede Dampskibsfart omkring Islands Kyster.

27. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, angaaende **Forstrandsrettigheder.** Kjöbenhavn den 27. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 249. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 52—54.

I behgl. Skrivelse af 8. Februar d. A. har Hr. Amtmanden andraget, at De, efter at have modtaget Anmeldelse om, at der i Oktober 1862 i Staðarsveit inden Snæfellsnes Syssel var opdrevet en Mængde Vragstumper af et fremmed Skib, hvis Navn efter Indskriften paa et blandt det i Staðarsveit opdrevne Vrag fore-

fundet Brædt antages at have været »Theofilo«, har paalagt vedkommende Sysselmand at sælge Vraget, samt udstedt den fornödne Bekjendtgjörelse om samme, men at Beneficiarius til Hítardalur, Provst Þ. Hjálmarsen og Eieren af Hjörtsey Kirke, forhenværende Repstyrer, G. Sigurðsson, have nægtet, den Förste at erlægge Værdien for et paa den Hítardals Kirke tilhörende Forstrand Gamlaeyri við Litlahraun inden Kolbeinsstaða Sogn ved denne Leilighed opdrevet Anker, indeholdende Fernisolie, den Sidste at udlevere en paa Hjörtseyri's Kirkes Forstrand opdrevet, til 7 Rd. vurderet Skibsmast, der var 21 Alen lang og 2½ Alen i Omfang i den nederste Ende, idet de Paagjældende have forment, at de omhandlede Gjenstande, naar rette Eier ikke maatte melde sig inden Udlöbet af den lovbestemte Frist med Bevis for sin Eiendomsret, burde tilfalde dem som Grundeiere i Henhold til Plakaten af 2. April 1853 og Kskr. af 26. Avg. 1809. 1864. 27. Juni.

Næst at bemærke, at Pl. af 2. April 1853, sammenholdt med Pl. 4. Mai 1778 § 2 og Kskr. af 26. Avg. 1809, formeutlig ikke hjemler den anförte af de paagjældende Eiendomsbesiddere fremsatte Paastand, hvorimod Værdien for de omhandlede Gjenstande, der utvivlsomt maa antages at hidröre fra et i Efteraaret 1862 ved Reykjanes forulykket fransk Skib ved Navn Theophilo, eventuelt bör tilfalde Statskassen i Henhold til Bestemmelserne i Plak. 4. Mai 1778 § 1, har Hr. Amtmanden derfor, navnlig med Hensyn til, at Grundeiere i Island idelig paaberaabe sig Plak. af 2. April 1853 som Hjemmel for, at tilegne sig Alt, hvad der opkastes af Havet paa deres Forstrand, og at Statskassen, især efter den Maalestok, der pleier at lægges til Grund ved Vurderingen af Vrag i Island, derved kan komme til at tabe en betydelig Indtægt, begjært Ministeriets Veiledning om, hvorledes der skal forholdes i lignende Tilfælde, og specielt indstillet til dets Afgjörelse:

1864. 27. Juni. 1. om Provst Hjálmarsen til Hítardalur og Kirkeeier G. Sigurðsson bör oppebære Værdien for de ovennævnte Gjenstande, og, hvis dette besvares bekræftende, 2. om det da i Fremtiden skal være Regel, at Grundeierne eller Forstrandenes usufructuarii under lignende Omstændigheder erholde det Vrag, der omhandles i Pl. 4. Mai 1778 § 1, hvis Vurderingssummen ikke overstiger det i Kskr. 26. Avg. 1809 anförte Belöb af 15 Rd.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet til behgl. Efterretning og Iagttagelse tjenstl. melde, at ligesom Pl. 2. April 1853, der ikkun omhandler det paa Selveiergodset opdrevne Vrag, som af Hr. Amtmanden antydet, er uanvendelig paa de heromhandlede Tilfælde, saaledes kunne de heromhandlede Gjenstande heller ikke henföres under Ordene i Pl. 4. Mai 1778 § 2: »smaa enkelte Stykker af strandede Skibe og Baade, som ere af liden Værdi», i Overensstemmelse med hvilke Ord ogsaa Kskr. af 26. Avg. 1809 maa fortolkes, idet den kun nærmere fastsætter Maximum af Værdien af det med de anförte Ord i Pl.'s § 2 betegnede Vrag til 15 Rd. Det skjönnes derfor at være utvivlsomt, at baade Provst Hjálmarsen og Kirkeeier G. Sigurðsson ere uberettigede til Disposition over de omhandlede paa deres Forstrand opdrevne Vragstykker, hvorimod disse i Henhold til Bestemmelserne i § 1 i tidtnævnte Pl. af 4. Mai 1778 bör tilfalde Statskassen, efter at den lovbestemte Frist er udlöben, uden at Eieren har meldt sig med Bevis for sin Eiendomsret. De med Amtets Skrivelse fulgte originale Bilag remitteres hoslagt.

28. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Udredelse af Hospitalernes Midler** af det til **Undervisning i Lægevidenskaben** hos

Landfysikus bevilgede Belöb. Khavn den 28. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 255. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 54—55. 1864. 28. Juni.

Da Amtmanden over Islands Nord- og Östamt havde vægret sig ved, indtil han modtog nærmere Bestemmelse i saa Henseende, ifölge Deres Höiærværdigheds Begjæring at foranledige udbetalt af Möðrufell-Hospitals Midler $1/4$ af det Belöb af 600 Rd., der i Henhold til allerhöieste Resol. af 29. Avg. 1862 skulde udredes i 1863 af den islandske Medicinalfond til Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus i Island, har Deres Höiærværdighed — næst at bemærke, at De, da ingen anden Delingsmaade var bleven bestemt, havde antaget, at fornævnte Belöb skulde udredes med $1/4$ af hvert af de 4 Hospitalers Midler og at De, efter at 150 Rd. i Henhold hertil vare blevne udbetalte af de 3 Hospitaler: Hörgsland-, Kaldaðarnes- og Hallbjarnareyri-Hospitals Midler, forelöbig havde betalt de for Möðrufell-Hospital resterende 150 Rd. af de tvende förstnævnte under Deres Inspektion staaende Hospitalers Midler — i behgl. Skrivelse af 29. Oktbr. f. A. udbedt Dem Ministeriets Resolution for, hvorledes de ommeldte 600 Rd. bör udredes af Hospitalernes Midler.

Foranlediget heraf undlader man ikke, efter at have modtaget de i Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 25. April d. A. indeholdte yderligere Oplysninger i Sagen, til behgl. Efterretning tjenstl. at meddele, at Ministeriet bifalder, at de 600 Rd., der ifölge ovennævnte allerh. Resol. af 29. Avg. 1862 indtil videre aarlig udredes af Medicinalfondens Midler til Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus i Island, fordeles, som af Dem antaget, med et lige Belöb paa hvert af de 4 Hospitalers Midler, og at som Fölge heraf de 150 Rd., der bleve udredede for Möðrufell-Hospital i 1863 af Hörgsland- og Kaldaðarnes-Hospi-

1864. tals Midler, erstattes disse af förstnævnte Hospitals
28. Juni. Midler.

Det tilföies, at man D. D. har meddelt Amtmand Havstein Underretning om denne Ministeriets Resolution.

28. Juni. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. Afholdelse af **offentlig katholsk Gudstjeneste** i Reykjavík. Kjöbenhavn den 28. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 259 a. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 56—57.

Ved at fremsende en Indberetning fra Sognepræsten ved Reykjavík Domkirke, Provst Ó. Pálsson, hvorefter den ene af de i bemeldte Kjöbstad sig opholdende katholske Præster Söndagen den 3. April sidstl. har i et af ham til Kapel indrettet Hus afholdt offentlig Gudstjeneste efter katholsk Ritus, der bivaanedes af en stor Del af Byens Indvaanere, og under hvilken han i det islandske Sprog holdt en Prædiken om Katholicismens formentlige Fortrin for den evangeliske Trosbekjendelse, har Deres Höiærværdighed — næst bl. A. at oplyse, at saadan katholsk Gudstjeneste endvidere er bleven afholdt de tvende næstpaafölgende Söndage — i behgl. Skrivelse af 23. f. M. andraget paa, at der med alle lovlige Midler maa optrædes mod den ommeldte Fremfærd, der formentlig tilsigter at vinde Proselyter i Island for Katholicismen.

Ved at bemærke, at man, kort efter at bemeldte Skrivelse fra Deres Höiærværdighed var indkommen hertil, modtog en Skrivelse fra Justitsministeriet, hvori dette, til hvilket Stiftamtmanden over Island havde henvendt sig i samme Anledning, meddelte, hvad der i saa Henseende vilde være at foretage, og desangaaende begjærte dette Ministeriums Ytringer, skulde man, idet man vedlægger en Afskrift af Justitsministeriets nysnævnte Skrivelse, tjenstl. melde, at man

under D. D. har svaret bemeldte Ministerium, at man, medens man iövrigt for sit Vedkommende maa tiltræde den af Samme med Hensyn til den foreliggende Sag ytrede Anskuelse[1]), dog maa antage, at det paatænkte Forbnd ikke vil kunne være til Hinder for, at de paagjældende katholske Præster i Reykjavík afholde Gudstjeneste efter katholsk Ritus for Besætningerne paa franske Orlogs- og Fiskerskibe eller andre Katholikere, der maatte ankomme til bemeldte Kjöbstad, samt at man, idet Sagens videre Behandling saaledes er overladt Justitsministeriet, ikke finder Anledning til for sit Vedkommende at foretage Videre med Hensyn til samme. 1864. 28. Juni.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Afholdelse af **offentlig katholsk Gudstjeneste** i Reykjavík. Kjöbenhavn den 29. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 259 b. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 58—59. 29. Juni.

I Anledning af, at 2 katholske Præster, som ere bosatte i Reykjavík, og som antages at höre til den katholske Propaganda i Norden, Söndagen den 3. April sidstl. have i et af dem ved Siden af deres Bolig opfört Kapel afholdt offentlig Gudstjeneste efter katholsk Ritus, der bivaanedes af en stor Del af Byens Indvaanere, og under hvilken den ene af Præsterne i det islandske Sprog holdt en Prædiken, der væsentlig skal være gaaet ud paa at fremhæve Katholicismens formentlige Fortrin for andre Religionsbekjendelser — har Byfogden i bemeldte Kjöbstad i en med Hr. Stiftamtmandens behgl. Betænkning af 13. s. M. hertil indkommet Betænkning forespurgt:

---

[1]) se herom næstfölgende Skrivelse.

1864.
29. Juni.

1. om man ikke ligefrem kan forbyde en saadan offentlig Gudstjenestes Afholdelse, saalænge ingen romersk-katholsk Menighed er tilstede — og
2. om man, hvis dette besvares benægtende, kun bör indskrænke sig til at vaage over, at de romersk-katholske Præster ikke enten gjöre Proselyter eller Attentat med Proselytmageri.

Foranlediget heraf skulde Justitsministeriet, efter at have brevvexlet med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet over Sagen, til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. meddele Fölgende:

Det Lovbud, hvorefter Spörgsmaalet om de paagjældende katholske Geistliges Berettigelse til at forholde sig saaledes, som de have gjort det, maa bedömmes, er Forordn. 17. November 1786 § 1, hvorved der forundes alle kristelige Religionsforvandte i de islandske Kjöbstæder »at nyde fuldkommen Tolerance med fri og uindskrænket Religionsövelse». Efter Justitsministeriets Formening kan den de vedkommende kristelige Trossamfund saaledes tilstaaede Adgang til fri og uindskrænket Religionsövelse ikke strække sig videre end til, at de kunne dyrke Gud paa den Maade, som stemmer med deres Overbevisning, hvorimod der ikke kan tilkomme saadanne Trossamfunds Geistlige nogen Beföielse til at holde Gudstjeneste for dem, som ikke höre til samme. Ligesom Indholdet af de citerede Ord i den nævnte Forordnings § 1 skjönnes ligefrem at hjemle den ovenanförte Forstaaelse af Bestemmelsen, saaledes bestyrkes dens Rigtighed ved den umiddelbart de ovenfor fremhævede Ord fölgende Passus: »hvortil efter Omstændighederne de Reformerte kan vente en Kirkes Bygning», eftersom dette Tillæg, der efter Forordningens af den daværende Konge underskrevne islandske Text maa forstaas saaledes, at de Reformerte efter Omstændighederne kunde vente Tilladelse til Opförelsen af en Kirke, viser, at det ikke har været

tilsigtet at indrömme de forskjellige, fra Statskirken dissenterende Trossamfund Ret til at afholde offentlig Gudstjeneste. 1864. 29. Juni.

I Henhold til det Ovenstaaende kan Ministeriet ikke Andet end finde det paaankede Forhold ulovmedholdeligt, og skulde man derfor tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om at meddele Byfogden i Reykjavík Paalæg om at forbyde de derværende katholske Præster for Fremtiden at afholde nogen saadan offentlig Gudstjeneste som den omhandlede.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **fremmede Fiskeres Plyndring af den Stafafell Præstekald tilhörende Ö „Vigur“.** Khavn den 29. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 265. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 57—58. 29. Juni.

Med behgl. Skrivelse af 29. Januar d. A. har Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærværdighed hertil indsendt Udskrift af et Forhör, der af Sysselmanden i Skaptafells Syssel er blevet optaget for at tilveiebringe de fornödne Oplysninger i Anledning af det i Forhörsudskriften indförte, af det sidstafholdte Althing til Stiftsövrigheden med Thingets Anbefaling henviste Andragende fra Præsten til Stafafell i Skaptafells Syssel, Bjarni Sveinsson, hvori han har besværet sig over og anholdt om Erstatning af det Offentlige for, at den til bemeldte Præstekald henhörende Ö, Vigur, er i Foraaret 1863 bleven plyndret af Besætningen paa et fremmed, formentlig fransk Fiskerskib, idet dettes Mandskab, efter de i Andragendet og Forhöret indeholdte Oplysninger, maa antages at være gaaet iland paa bemeldte Ö, der er ubeboet og beliggende i en længere Afstand fra Kysten, og at have borttaget fra de derværende Æderfuglereder Æg og Dun samt bortskræmmet Fuglen fra

1864. Öen, saa at Udbyttet af Æderfuglevarpet sammesteds,
29. Juni. der Aaret i Forveien beløb sig til 30 Pund renset Dun, i Sommeren 1863 ikkun udgjorde 15 Pund.

Ved at forelægge Ministeriet denne Sag til Afgjörelse have Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærværdighed, næst at bemærke, at der ikke vil kunne reises Erstatningsspörgsmaal i Anledning af det Passerede, da det ikke er lykkedes at erholde nogen nærmere Oplysning om Gjerningsmændene eller om Skibets Navn og Hjemsted, samt at det vel er beklageligt, at den Paagjældende har lidt det omhandlede Tab, men at han næppe kan antages at have noget retligt Krav paa at erholde Erstatning derfor af det Offentlige, paa den anden Side ytret, at det paa Grund af de konkrete Omstændigheder samt i Betragtning af, at Andrageren er uformuende og ikke kan taale nogen Forringelse i sine ubetydelige Embedsindtægter, vilde være meget önskeligt, om der af særlig Naade kunde tilstaas ham en passende Gratifikation i Anledning af den lidte Skade.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstligen melde, at Ministeriet ikke ser sig istand til at udvirke ham nogen Erstatning i den omhandlede Anledning, hvorhos tilföies, at Sagen med Hensyn til den Forbindelse, hvori den er bleven sat med Sagen om de Fremmedes Fiskerier ved Island, er bleven afgiven til Justitsministeriet til videre Behandling.

29. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Störrelsen af Jordhundrederne i Jordebogen af 1861.** Khavn den 29. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 262. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 60.

Ved at fremsende et til Dem indkommet Andragende, hvori Herredsprovsten i Dala Syssel har

paaanket en af Amtmanden over Vestamtet afgiven Resolution, ved hvilken det er statueret, at Jordhundrederne i Jordebogen af 1861 ikke, som tidligere, indeholde 120, men alene 100 Alen, have Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærværdighed — næst at meddele, at De have svaret bemeldte Provst, at det maatte anses aldeles utvivlsomt, at den nye Matrikel ikke har gjort nogen Forandring i den gamle Regel, at et Hundrede bestaar af 120 Alen, og paalagt ham at paase, at Kirketienden af Jorderne opkræves i Overensstemmelse hermed — i behgl. Skrivelse af 29. Marts d. A. indstillet til Ministeriets Afgjörelse, hvad der i den ommeldte Henseende bör antages. 1864. 29. Juni.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet bifalder, hvad der af DHrr. i den omhaudlede Henseende er bleven udtalt og foranstaltet.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. Althingets Petition om en **bedre Administration af Hospitalernes Indtægter.** Kjöbenhavn den 29. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 260. 29. Juni.

I en fra det sidstafholdte islandske Althing med den af Hr. Stiftamtmanden som kongel. Kommissarius derover afgivne Betænkning af 15. Septbr. f. A. hertil indkommen allerund. Petition har Thinget blandt Andet anholdt om, at der maatte blive samme forelagt næste Gang, naar det sammentræder, Udkast til et Regulativ angaaende en bedre Administration af Hospitalernes Indtægter overensstemmende med de af Thinget i saa Henseende tidligere gjorte Indstillinger.

Som det vil være Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærværdighed bekjendt, har Althinget i alle sine Tid efter anden indgivne Petitioner om Lægevæsenets bedre Indretning i Island optaget et Indstillingspunkt af samme

1864. Indhold som det anförte, ligesom Regjeringen i en
29. Juni. Række af Aar har fört Korrespondance om Sagen med vedkommende Embedsmænd i Island, uden at dog noget Resultat hidtil har kunnet opnaas, i hvilken Henseende bemærkes, at Deres Höiærværdighed i behgl. Skrivelse af 22. Septbr. 1862 har erklæret Dem ude af Stand til at fremkomme med et Forslag til Forholdets Ordning, ligesom ogsaa Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærværdighed i en senere Skrivelse af 22. Mai f. A. have tilraadet at stille Sagen i Bero, idet De have forment, at den nu i Henseende til Hospitalsloddernes Opkrævning og Realisation brugte, i de respektive Amter noget forskjellige Fremgangsmaade indtil videre bör forblive uforandret, da det paa Grund af Forskjellen i de lokale Forhold ikke vilde være hensigtsmæssigt at give ensartede Regler for samtlige Amter, hvorhos De have ytret, at forsaavidt Althinget har foreslaaet, at Hospitalslodderne maatte blive bortsolgte ved Auktion paa Mandtalsthingene, vilde en saadan Fremgangsmaade være uhensigtsmæssig for Sönderamtets Vedkommende, og at forsaavidt det synes tilsigtet, at tillægge Hospitalerne nye Indtægter (hvorved navnligen er sigtet til, at Afgiften skulde erlægges af Dæksfartöier, af Sælhunde- og Söpapegöiefangst, samt af Æderfuglevarp), maatte det anses utilraadeligt, at beskatte de herhenhörende specielle Næringsveie til Fordel for et Fond, der er bestemt til Gavn for hele Landet. Det synes imidlertid, at Hr. Stiftamtmanden nu har modificeret Deres Anskuelse i den omhandlede Henseende, idet De i Deres ovennævnte Betænkning over Althingets sidste Petition har udtalt, at det vilde være önskeligt, at dette Anliggende blev ordnet efter de samme Regler overalt i Landet, hvilket formentlig vilde kunne ske uden en ny Lov, blot ved at vende tilbage til de i Hospitalsanordningen af 27. Mai 1746 foreskrevne Regler, dog med nogle Modifikationer og nærmere Bestemmelser, som de nu-

værende forandrede Forhold medföre, t. Ex. at Fisken sælges i blöd Tilstand paa de Steder, hvor de lokale Forhold tillade det, og at den Fremgangsmaade, som finder Sted i Sönderamtet, nemlig at Lodderne bortsælges ved Auktion eller underhaanden, förend de falde, forandres, — hvorved ogsaa den Evaluationsmaade, som ved denne Afhændelse hidtil er bleven fulgt, idet der for 4 Skpd. blöd Fisk skal tilsvares 1 Skpd. haard Fisk, og som har vist sig at være til Skade for Hospitalsfonden, vilde bortfalde, — hvorhos De har ytret den Formening, at Forskrifterne om Hospitalsloddernes Erlæggelse af Fuglefangst (Reskript 26. Mai 1824) turde trænge til nærmere Bestemmelse, navnligen med Hensyn til, om der ikke maatte være Grund til, at fordre Afgiften erlagt af Söpapegöiefangst. 1864. 29. Juni.

Skjöndt det nu vistnok kan være nogen Tvivl underkastet, om en bedre Ordning af Hospitalsloddernes Opkrævning og Realisation under de nuværende Forhold lader sig tilveiebringe, og navnligen, om det er hensigtsmæssigt at ordne denne rent administrative Gjenstand ved stringente Bestemmelser, eller at indföre en ensartet Fremgangsmaade i denne Henseende for samtlige Amter uden Hensyn til de afvigende stedlige Forhold, önsker man dog at gjöre et nyt Forsög paa, at imödekomme Althingets saa tidt gjentagne Andragende. Ministeriet skulde derfor herved tjenstl. anmode DHrr om at ville formaa Justitsraad, Landfysikus Dr. Hjaltalín og Adjunkt H. Kr. Friðriksson, der i Althingets sidste Samling satte Sagen i Bevægelse, til at sammentræde i en Konference med Dem for at tage under Overveielse, dels om der maatte være Anledning til at foreskrive nye Bestemmelser i Henseende til Opkrævnings- og Realisationsmaaden af de nuværende Hospitalsindtægter, samt om der i saa Henseende bör gives ensartede Regler for samtlige Amter, eller særlige for hvert Amt især, dels om der maatte være Grund til at söge at bevirke Hospitalsfonden tillagt

1864. nye Indtægter, saasom af Dæksfartöier, Sælhunde- og
29. Juni. Söpapegöiefangst, Æderfuglevarp og desl., idet man iövrigt med Hensyn til Dæksfartöierne skal bemærke, at medens Althinget stedse er gaaet ud fra, at der ikke af disse svares nogen Afgift til Hospitalsfonden, har Amtmand Havstein i sin Skrivelse til Deres Höiærv. af 6. December 1860 benægtet Rigtigheden heraf for Nordamtets Vedkommende, hvilket dog muligen kun bör forstaas om de Dæksfartöier, der gaa paa Havkalvefangst (Reskr. 26. Mai 1824), da der neppe i Nordamtet drives noget Torskefiskeri med Dæksfartöier.

Den Betænkning over Sagen tilligemed de eventuelle motiverede Forslag til de omhandlede Forholds nærmere Ordning, der forventes at ville blive udarbeidede af Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. i Forening med de nævnte Mænd, bedes derefter snarest muligt hertil indsendte.

Idet man lader medfölge de paa vedlagte Designation opförte Bilag vedkommende denne Sag, forventes samme efter Afbenyttelsen remitterede.

30. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Udredelse af **Omkostningerne ved en Arrestants Transport.** Khavn den 30. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 271. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 60–61.

Ved behgl. Skrivelse af 12. Marts d. A. har Hr. Stiftamtmanden forelagt Justitsministeriet til Afgjörelse en mellem Dem og Amtmanden over Islands Nord- og Östamt opstaaet Meningsforskjel om Udredelsen af et Belöb af 30 Rd. for Transport af Arrestanten Guðlaugur Þórðarson i Oktober Maaned f. A. fra Öfjord Syssel til Reykjavík, hvorfra han skulde nedsendes til Kjöbenhavn, for her i en Straffeanstalt at udstaa det ham idömte Strafarbeide.

Hr. Stiftamtmanden har i saa Henseende ytret den Formening, at Belöbet i Henhold til Kancelliskrivelse af 22. Septbr. 1840 bör udredes af vedkommende Amts (her Nord- og Östamtets) Repartitionsfond, hvorimod Amtmand Havstein, stöttende sig til allerh. Resolution af 17. April 1789 og 25. Septbr. 1816 samt Kskr. af 10. Marts 1821 og Rtkskr. til Nord- og Östamtet af 8. Januar 1842 samt, hvad der i den senere Tid flere Gange har fundet Sted ved Delinkventers Forsendelse fra bemeldte Amt til en Straffeanstalt, antager, at bemeldte Omkostninger bör afholdes af Statskassen uden Refusion. 1864. 30. Juni.

Foranlediget heraf skulde Justitsministeriet, næst at bemærke, at de af Amtmand Havstein paaberaabte kgl. Resolutioner og Kollegialskrivelser alene angaa Delinkventens Transport fra Island til en Straffeanstalt i Danmark, og derfor ere uanvendelige i det foreliggende Tilfælde, hvor der er Spörgsmaal om en Delinkvents Transport i Island, tjenstl. melde, at de omhandlede Transportomkostninger for Arrestanten Guðlaugur þórðarson, i Overensstemmelse med, hvad der i et lignende Tilfælde i sin Tid er blevet bestemt i det forhenværende kgl. danske Kancellis Skrivelse til Nord- og Östamtet af 2. Oktbr. 1841, blive at udrede paa samme Maade som Sagens övrige Omkostninger, og fölgelig at afholde af Nord- og Östamtets Repartitionsfond, forsaavidt de ikke kunne erholdes hos Delinkventen.

Denne Ministeriets Resolution har man D. D. meddelt Amtmanden over Nord- og Östamtet til Efterretning.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Henstand med Betaling af Afdrag af et Alptanes Rep ydet Laan.** Kjöbenhavn den 30. Juni.

1864. 30. Juni. 30. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 278. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 61—62.

Ved at meddele, at De havde paalagt Sysselmanden i Gullbringu Syssel at foranledige, at Kommunalbestyrelsen i Álptanes Rep indbetalte det stipulerede Afdrag og Renter for det bemeldte Kommune i sin Tid tilstaaede Kornlaan, til Belöb c. 1000 Rd., men at bemeldte Embedsmand, da Kommunen i alt Fald nu var aldeles ude af Stand til at betale Afdrag paa den ommeldte Gjæld, har anholdt om, at Laanets Tilbagebetaling maatte stilles i Bero, om ikke aldeles eftergives, har Hr. Stiftamtmanden, næst at bekræfte Rigtigheden af det af Sysselmand Clausen Anförte angaaende Kommunens trange Kaar, i behgl. Skrivelse af 2. April d. A. indstillet, at der maatte bevilges Kommunen en passende Henstand med Tilbagebetalingen af det modtagne Laan, hvorimod der ikke efter Deres Formening turde være tilstrækkelig Anledning til at indrömme den Henstand med Renternes Betaling.

Idet Ministeriet gaar ud fra, at det omhandlede Belöb af c. 1000 Rd. udgjör Værdien af den Álptanes Rep tilstaaede Andel af de Kornvarer, der bleve indkjöbte for den i Henhold til Justitsm. Skriv. af 12. Septbr. 1861 af Islands Jordebogskasse udbetalte Sum, som senere blev refunderet Finanserne af det islandske Understöttelsesfonds Midler, og ikke det af Statskassen i sin Tid bevilgede Laan af samme Störrelse, hvorom Skrivelsen ikke indeholder nogen Oplysning, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det efter Omstændighederne tillades, at bemeldte Rep erholder Henstand med Erlæggelsen af det stipulerede Afdrag paa foranförte Laan indtil Udgangen af indeværende Aar, imod at den af samme forfaldne Rente betales, hvorhos man med förste Post næste Aar forventer at modtage nærmere Indberetning om Tilstanden.

Iövrigt skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om snarest muligt at ville tilstille Ministeriet et dokumenteret Regnskab for den Del af det omhandlede Laan, der ifölge Deres Skrivelse af 18. Marts 1862 blev tilstaaet forskjellige andre Kommuner i Sönderamtet. 1864. 30. Juni.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Sysselmanden i Nordermula Syssels Bopæl.** Kjöbenhavn den 30. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 279. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 63. 30. Juni.

I Anledning af Hr. Amtmandens behgl. Skrivelse af 18. Febr. d. A., hvori De indstiller, at det maa tillades Sysselmanden i Nordermula Syssel, O. Smith, at tage Bopæl paa den saakaldte Vestdalseyri ved Handelsstedet Seyðisfjord, der for den langt overveiende Del af Jurisdiktionen er meget heldigt situeret — skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet ikke finder noget herimod at erindre.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Betaling af Kjöbesummen for et solgt Hus.** Kjöbenhavn den 30. Juni 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 286. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 63—64. 30. Juni.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Sysselmanden i Thingö Syssel, Þ. Jónsson, i Anledning af en mellem ham og afg. Kammerraad Schulesen om et denne tilhörende Vaaningshus paa Húsavík indgaaet Kjöbekontrakt, hvori han har forpligtet sig til af den til 31. Decbr. 1863 af Kjöbesummen resterende Del, 1000 Rd. at udbetale Halvdelen til forskjellige Umyn-

1864. dige inden Jurisdiktionen, af hvis Midler Kammerraad
30. Juni. Schulesen havde indestaaende c. 500 Rd., har indstillet til Ministeriets Afgjörelse, hvorvidt han tör udbetale den saaledes tilbagestaaende Del af Kjöbesummen paa den i Kontrakten stipulerede Maade, uden Hensyn til den Gjæld, der muligen kan paahvile Kammerraad Schulesens Dödsbo — har Hr. Amtmanden i behgl. Skrivelse af 18. Febr. d. A. ytret, at De, efter hvad der foreligger, ikke kan skjønne rettere, end at den resterende Del af den omhandlede Kjöbesum bör som et Aktivum indföres i Boets Masse, og de Umyndiges Fordringer som anden Gjæld anmeldes i Boet, hvorved de Umyndige, henset til den dem ved Frdg. 18. Febr. 1847 § 18 tillagte Panteret i Overformynderens Dödsbo, formentligen ikke ville komme til at lide noget Tab.

Idet Ministeriet bifalder den af Dem saaledes udtalte Anskuelse, skulde man tjenstl. anmode Dem om, behgl. at ville give Kancelliraad Þ. Jónsson Besked i Overensstemmelse hermed.

1. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Nybyggerrettighed til Ödejorden „Vilborgarkot".** Kjöbenhavn den 1. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 287. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 64—65.

I behgl. Skrivelse af 2. April d. A. har Hr. Stiftamtmanden andraget, at en Bonde, ved Navn Jón Bjarnarson, har i Foraaret 1863 begjært sig Ödejorden Vilborgarkot i Seltjarnarnes Rep inden Gullbringu Syssel udvist til Bebyggelse, og at det ved den i Anledning heraf afholdte Besigtigelsesforretning blev eragtet, at Nabojorderne, Hólmur og Helliskot, under hvilke Ödejorden i en meget lang Række af Aar har ligget, og af hvis Land den har udgjort en integrerende Del, vilde ved dens Fraskillelse og Bebyggelse lide Tab,

der maatte erstattes af Bebyggeren med en aarlig Ydelse af 20 Alen til hver af de nævnte tvende Jordeiere, men at den Paagjældende har forment, at Jorden Vilborgarkot i Henhold til Frdg. 15. April 1776 burde have været ham som Nybygger udvist til Odel og Eie, og at han derfor har forlangt sig af Stiftamtet meddelt Nybyggerbrev paa bemeldte af ham optagne Ödejord. 1864. 1. Juli.

Hr. Stiftamtmanden har imidlertid ikke troet, at der kunde gives den Paagjældende Medhold heri, i hvilken Henseende De har ytret, at Hensigten med Bestemmelsen i Frdg. 15. April 1776 maa antages at være den, at opmuntre med de deri lovede Begunstigelser til Bebyggelse og Agerdyrkelse af Jorder, som enten ligge aldeles öde, eller som efter de lokale Forhold ikke kunne være Brugerne af de Jorder, hvorunder de höre, til nogen synderlig Nytte, at Forordningen synes at gaa ud paa, at Hovedgaarden efter Nybyggerstedets Fraskillelse skal kunne yde Brugeren omtrent den samme Fordel som tidligere, og kunne bære de samme Byrder som för, ligesom Nybyggergaarden, efter at Tidsrummet for Afgiftsfriheden er udlöbet, skal ansættes til særskilt Dyrhed og Afgifter til det Offentlige uden Hensyn til Hovedgaarden, og saaledes, hvad Udredelsen af Afgifter angaar, bliver underkastet de samme Vilkaar som andre Gaarde, og at der ved denne Opfattelse af Forordningens Bud erholdes det fornödne Skjelnemærke mellem en Nybyggergaard og en Afbyggergaard, idet den sidstnævnte fremkommer ved en simpel Udstykning af en Gaards Jorder, eller ogsaa ved Udstykning af en Del af dens Bygninger, uden at der kan være Spörgsmaal om at tilstaa en saadan Gaard Nybyggerrettigheder.

Da der efter denne Opfattelse af Nybyggerforordningen, samt hvad der blev statueret ved den ovennævnte Besigtigelsesforretning, i nærværende Tilfælde kun kan være Tale om Afbyggergaard i stræng For-

1864. 1. Juli. stand, vil der efter Deres Formening ikke være Spörgsmaal om at give Vedkommende Nybyggerbrev, men da han, hvem De har givet Besked i Overensstemmelse hermed, formener, at man heri gaar hans Ret for nær, har De, for at hæve enhver Tvivl i denne Henseende, begjært Ministeriets Tilkjendegivelse med Hensyn til, om Deres Opfattelse ikke er hjemlet i Frdg. af 15. April 1776, samt om der ikke med Rette er blevet nægtet Vedkommende det forlangte Nybyggerbrev; men ved Siden heraf har De henstillet, om der ikke, selv om den Paagjældende maatte være at betragte som Afbygger, kunde være Anledning til at forunde ham Frihed for at erlægge Mandtalsbogsafgifter, nemlig Skat, Gjaftold og Tiende i Medhold af Bestemmelserne i sidstnævnte Frdg.'s §§ 9 og 10, hvilken Fritagelse De finder stemmende med Billighed.

Foranlediget heraf skulde man til behgl Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at ovennævnte Jón Bjarnarsons Fordring paa at erholde Nybyggerbrev og de deraf fölgende Rettigheder og Friheder ikke skjönnes at have Hjemmel i Frdg. 15. April 1776, hvorhos Ministeriet ikke kan tilbageholde den Bemærkning, at der, efter den Opfattelse af Sagen, som Hr. Stiftamtmanden har gjort gjældende, og som Ministeriet maa tiltræde, formentlig ikke har været Föie til Afholdelse af den omhandlede Besigtigelsesforretning

6. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Eftergivelse af Landskyld af en Jord.** Kjöbenhavn den 6. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 298. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 66.

Ved at meddele, at Opsidderen paa $^1/_4$ Del af den til Kirkjubær Klosters Ombudsgods henhörende Jord Undirhraun, Sveinn Sveinsson, efter forrige Aar at have slöifet samtlige Bygninger paa bemeldte Parcel, nu

har iværksat deres Flytning til og Opförelse paa et andet og sikrere Sted, i hvilken Anledning der allerede i Ministeriets Skrivelse af 24. Decbr. 1858 blev tillagt ham Eftergivelse af Landskylden for 1 Aar, har Hr. Stiftamtmanden, med Hensyn til, at Bygningernes Flytning har kostet Opsidderen betydeligt saavel Arbeide som Pengeudlæg, i behgl. Skrivelse af 18. Marts d. A. indstillet, at den ommeldte Eftergivelse, efter hans derom gjorte og af vedkommende Administrator anbefalede Andragende, maa tilstaas ham i 2 Aar, idet De derhos har bemærket, at Landskylden af den omhandlede Jordparcel, der andrager 20 Alen, hvoraf 10 Alen erlægges efter Kapitelstaxtens Middelpris, og 10 Alen med 8 Sk. pr. Alen, ikkun belöber sig til 3 Rd. 12 Sk. for hvert af Aarene 1863—64 og 1864—65. 1864. 6. Juli.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet bevilger det Ansögte, dog under den i Ministeriets Skrivelse af 24. Decbr. 1858 fastsatte Betingelse, at det ved en lovformelig afholdt Synsforretning, hvoraf en Udskrift forventes hertil indsendt, godtgjöres, at de nye Bygninger ere forsvarlig opförte.

Allerhöieste Reskript til den konst. Stiftamtmand over Island i Anledning af allerund. Adresse til Kongen fra flere Embedsmænd og Borgere i Reykjavík i Anledning af **Thronskiftet,** dat. 21. April s. A.[1]) Kjöbenhavn den 8. Juli 1864. — Dep. Tid. for 1864 S. 707. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 66–67. 8. Juli.

Christian den Niende &c. Vor synderlig Bevaagenhed! Vor Justitsminister har forelagt Os en af

[1]) Adressen findes i Bladet »Þjóðólfur« 16. Aarg. Nr. 37—38, samt i dansk Oversættelse i Dep. Tid. for 1864 S. 706—7.

1864. Dig indsendt allerund. Adresse fra endel Embedsmænd
8. Juli. og Borgere i Reykjavík i Anledning af Thronskiftet. De deri indeholdte Udtalelser af Hengivenhed og Tillid have været Os et kjært Vidnesbyrd om, at den paa Island stedse nedarvede Kjærlighed til Kongehuset og Troskab imod det har bevaret sig, og med Glæde have Vi set Udtrykket af de Fölelser, der ere fremkaldte ved de tunge Tilskikkelser, hvorunder Fædrelandet lider. Vi paalægge Dig derfor at bringe de Mænd, der gjennem Adressen have henvendt sig til Os, Vor Tak, hvortil Du vil have at föie, at Islands Vel særlig ligger Os paa Hjerte, og at Vore Bestræbelser skulle være rettede paa at fyldestgjöre Islands Interesser, navnlig ved den snarest mulige Tilendebringelse af den Ordning af Islands Forfatningsforhold, der af Vor höisalig Forgjænger paa Thronen er gjort til Gjenstand for de forberedende Forhandlinger, der ere omtalte i allerh. Bekjendtgjörelse til Althinget af 8. Juni f. A.

Dermed sker Vor Villie. Befalende Dig Gud! — Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 8. Juli 1864.

9. Juli. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **den Emeritpræster og Præsteenker i Island bevilgede Understöttelse.** Kjöbenhavn den 9. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 307. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 67-69.

I Overensstemmelse med det med Deres Höiærværdigheds behagelige Skrivelse af 18. f. M. modtagne Forslag til Repartitionen af de 500 Rd., der ved Finansloven for indeværende Finansaar blev bevilget til Understöttelse for fattige og afskedigede Præster og Præsteenker i Island, har Ministeriet tilstaaet Efternævnte de ved hver især nedenfor anförte Understöttelser, nemlig:

Emeritpræst	Pjetur Jónsson af Kálfatjörn . . .	10 Rd.	1864. 9. Juli.
—	Sveinbjörn Sveinbjörnsson af Staðarhraun	60 —	
—	Guðl. Sveinbjörnsson af Hvammur .	15 —	
—	Jón Sigurðsson af Sandar	60 —	
—	Jón Guðmundsson af Hjaltastaðir .	35 —	
—	Stefán Hansson af Fljótshlíðarþing	20 —	
Præsteenke	Helga Jónsdóttir af Bjarnarstaðir .	35 —	
—	Ingibjörg Pálsdóttir af Hjarðarholt	20 —	
—	Salb. Jónsdóttir Reykdal af Hörðuból	15 —	
—	Elín Einarsdóttir af Hof	35 —	
—	Steinunn Ólafsdóttir af Auðkúla . .	25 —	
—	þóra Auðunnardóttir af Auðkúla . .	20 —	
—	Margrjet Narvadóttir af Glæsibær .	40 —	
—	Guðrún þorvaldsdóttir Stephensen af Glæsibær	15 —	
—	þorbjörg Jónsdóttir af Kirkjuból . .	35 —	
—	Kirstín Eiríksdóttir af Kross	20 —	
—	Guðrún Ingvarsdóttir af Gnlarás . .	20 —	
—	Oddný Ingvarsdóttir af Laugardalshólar	20 —	
	tilsammen	500 Rd.	

Ved til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse at meddele Dem Foranstaaende, og næst at bemærke, at Landfogden i Island i Dag er meddelt fornöden Ordre til at udbetale disse Belöb af Islands Jordebogskasse, skulde man tjenstl. tilföie, at skjøndt man efter Omstændighederne har troet at lægge Deres Forslag til Grund for Uddelingen af den omhandlede Understöttelsessum uden nogen Afvigelse, har det dog ved Sammenholdelse af nævnte Forslag med Deres Beretning om Emeritpræster og Præsteenker i Island af 24. Avgust f. A. ikke kunnet undgaa Ministeriets Opmærksomhed, at der ikke ved den Fremgangsmaade, der nu er fulgt, kan tages tilbörligt Hensyn til de Paagjældendes Trang. Det ses navnlig ikke, at nogen

1864. offentlig Bekjendtgjörelse angaaende den bevilgede Un-
9. Juli. derstöttelse har fundet Sted i Island, og heraf maa det forklares, at der fra flere trængende Emeritpræster og Præsteenker ikke er indkommet Ansøgning om Understöttelse.

Da nu Ministeriet er sindet ogsaa for Fremtiden at söge et lignende Belöb, som det iaar bevilgede, tilstaaet af Rigsdagen i det omhandlede Öiemed, skulde man tjenstl. anmode Deres Höiærværdighed om, at föie Foranstaltning til, at saadant i betimelig Tid bringes til almindelig Kundskab i Island, samt derhos at opfordre de Vedkommende, der maatte önske at komme i Betragtning ved Uddelingen af den eventuelle Understöttelsessum, at indgive Ansögninger derom, ledsagede af nöiagtige Oplysninger om deres Indtægter og övrige Formuesforhold, hvorhos man i Forbindelse hermed lige tjenstl. skulde anmode Dem om, at ville supplere Deres förommeldte Indberetning om Eremitpræster og Præsteenker i Island af 24. Avgust f. A. med yderligere officielle Oplysninger om Störrelsen af de Indtægter, de Paagjældende nyde af Præstekaldene, og meddele Ministeriet disse Oplysninger ved Indsendelsen af de omhandlede Ansögninger, og Deres eventuelle Forslag til Fordelingen af den nævnte Understöttelse for næste Finansaar.

14. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. en **ny Posttur** mellem **Akureyri og Eskifjord.** Kjöbenhavn den 14. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 328. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 69.

I Anledning af Hr. Amtmandens behgl. Skrivelse af 4. Novbr. f. A., hvori De har indstillet til Ministeriets Approbation, at De af Hensyn til den Vigtighed, det har for Administrationen overhovedet, samt for, at

de offentlige Regnskaber fra Sysselmænd og Administratorer i det Dem anbetroede Amt kunne blive fremsendte med det islandske Postskib paa dets 3die Reise fra Reykjavík til Kjöbenhavn, har etableret en ny Posttur fra Eskifjord til Akureyri til den 15. Mai, hvilken kommer til at staa i Forbindelse med Postturen fra sidstnævnte Sted til Reykjavík den 6. Juni og den ovennævnte Postskibstur, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at den af Dem saaledes trufne Foranstaltning, der efter Deres Opgivelse vil medföre en Udgift af c. 26 Rd., herved approberes. 1864. 14. Juli.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Erlæggelsen af det lovbefalede Offer af faste Eiendomme.** Khavn den 18. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 365. Tíðindi um stjórnarmálefni Islands II. S. 70. 18. Juli.

Efter at Ministeriet i Skrivelse af 12. Marts d. A. havde begjært Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds Erklæring over en fra Provsten i Árnes Syssel, S. Bech, indkommen Forespörgsel om, efter hvilken Jordebog det i Island lovbefalede Offer til Præsten af faste Eiendomme bör erlægges, har man modtaget DHrr.'s behgl. Skrivelse af 19. Mai næstefter, hvori De ytre, at, da Frdg. af 1. April 1861 § 2 bestemmer, at de Skatter, Afgifter og Ydelser i offentlige Öiemed, som i Fremtiden maatte blive paalagte Jordegodset i Island, ville være at udrede efter den nye Jordebog, samt at alle Tiender af Jordeiendomme i Island fra 6. Juni 1862 skulle erlægges efter den Dyrhed, hvortil den paagjældende Eiendom i bemeldte Jordebog er ansat, men derimod ikke indeholder nogen Bestemmelse om, at de andre Jordegodset ved Forordningens Emanation paahvilende Afgifter skulle

1864. opkræves efter samme — maa det antages, at der med
18. Juli. Offeret til Præsterne i Island, forsaavidt samme ifölge Frdg. 27. Januar 1847 bör udredes af Jordeiendomme, skal forholdes efter den ældre Jorddyrhed, og Jorddyrhedens Forhöielse eller Nedsættelse ved den nye Jordebog saaledes være uden Indflydelse paa Offerpligten.

At Ministeriet tiltræder den af Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. i denne Anledning ytrede Anskuelse, for hvilken, foruden de ovenfor fremhævede Grunde, endvidere kan anföres, at den ældre Jorddyrhed endnu er den afgjørende, naar fast og löst Gods sammenlægges til Begrundelse af Skatten — det undlader man ikke herved tjenstl. at meddele Dem til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse.

20. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Henstand med Betaling af et Snæfellsnes Syssel ydet Laan.** Kjöbenhavn den 20. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 368. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 71.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Fattigbestyrelsen i Nes-Rep utan Ennis, paa Grund af den sammesteds herskende store Fattigdom, anholder om, at der maatte blive tilstaaet Reppens Beboere Henstand med Betalingen for de 10 Tdr. Rug, som de erholdt til Laans af de for den islandske Understöttelsesfonds Regning indkjöbte, i Efteraaret 1861 til Snæfellsnes Syssel opsendte Kornvarer, indtil Reppens Formuesomstændigheder maatte forbedre sig saaledes, at det blev dem muligt at udrede bemeldte Betaling, har Hr. Amtmanden, næst at bekræfte Rigtigheden af, hvad der i Andragendet er anfört om Beboernes forarmede Tilstand, i behgl. Skrivelse af 23. Januar d. A. indstillet, at der maatte blive tilstaaet de Paagjældende

en Betalingsfrist af 15 Aar til Gjældens endelige Berigtigelse, idet De formener, at de til den Tid maa antages at være i Stand til at betale samme, medmindre uforudsete Omstændigheder endnu mere end hidtil skulde svække deres Kraft og Formue. 1864. 20. Juli.

Fremdeles har Hr. Amtmanden i behgl. Skrivelse af 6. Mai d. A., næst at fremsende en Beregning over Kapital og Renter af den i Aaret 1861—62 til de trængende Kommuner i Snæfellsnes Syssel udlaante Rug, samt Skrivelser fra Repstyrerne i Nes-Rep innan Ennis og Breiðavík-Rep angaaende den formentlige Umulighed for disse Reppers Beboere af at betale de skyldige Afdrag — ytret, at det vilde være meget önskeligt, at der blev givet flere af Repperne, navnlig begge Nes-Repperne, Breiðavík-Rep og Eyrarsveit, Henstand med Betalingen af den omhandlede Gjæld i saa lang Tid, som Ministeriet vilde bestemme.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet efter Omstændighederne tillader, at der indtil Udgangen af indeværende Aar ikke erlægges noget Afdrag af den ommeldte Gjæld, og forventer man i Begyndelsen af næste Aar at modtage Amtets nærmere Indberetning om Tilstanden.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Forandring af et Thingsted i Barðastrands Syssel.** Kjöbenhavn den 20. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 372. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 72. 20. Juli.

Med behgl. Skrivelse af 2. Januar d. A. har Hr. Amtmanden hertil indsendt et af vedkommende Sysselmand anbefalet Andragende, hvori Præst Jakob Björnsson tilligemed 16 andre bosatte Mænd i Gufudalur-Rep inden Barðastrands Syssel anholde om, at deres Thing-

1864. hus maa forflyttes fra Skálanes til det formeutlig hel-
20. Juli. digere beliggende Sted Neðri-Gufudalur.

Foranlediget heraf skulde Justitsministeriet til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at der for Sammes Vedkommende ikke findes noget at erinde imod den attraaede Forandring i Thingstedet, forsaavidt der ikke fra andre i Sagen Interesseredes Side maatte indkomme begrundede Indsigelser derimod.

21. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Fattigtiende** af et Grundstykke „**Thomsens tún**" ved Reykjavík. Kjöbenhavn den 21. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 381. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 72—73.

Med behgl. Skrivelse af 2. Marts d. A. har Hr. Stiftamtmanden tilstillet Justitsministeriet til Afgjörelse et af Byfoged Thorsteinssons Erklæring ledsaget Andragende, hvori Kjöbmand H. Th. A. Thomsen i Reykjavík har begjært Stiftamtets Resolution om, hvorvidt han, efter den af Kommunalbestyrelsen i bemeldte Kjöbstad derom fremsatte Paastand, er pligtig at erlægge Fattigtiende af det paa Byens Grund beliggende, i den nye Jordebog til en Dyrhed af 10,39 Hdr. ansat Stykke Græsmark, »Thomsens tún» kaldet, der nu besiddes af ham, men i Aaret 1847 blev udvist daværende Klubvært A. Thomsen til Opdyrkning og afgiftsfri Brug i 2) Aar, efter hvilken Tids Udlöb det skulde tilfalde Byen uden noget Vederlag for Opdyrkningen.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. melde, at Justitsministeriet ikke finder sig foranlediget til at udtale nogen Formening angaaende det omhandlede Spörgsmaal, der eventualiter hörer under Domstolenes Afgjörelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, angaaende **Betaling til Meddomsmænd.** Kjöbenhavn den 21. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 382. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 73—74. 1864. 21. Juli.

Efter at Hr. Amtmanden havde udbedt Dem Justitsministeriets Samtykke til af vedkommende Gods Kasse at lade de i Sagen angaaende det saakaldte Viðidalsfjall udnævnte Meddomsmænd udbetale nogle af dem indsendte Regninger, til Belöb i Alt 95 Rd., for deres Reiser og Uleilighed i Anledning af bemeldte Sags Paadömmelse i 1. Instans, tilkjendegav Ministeriet Dem i Skrivelse af 5. Juli 1861, at da der ikke tilkommer Meddomsmænd nogen Betaling for deres Uleilighed i offentlige Sager, og der ifölge Kskr. af 9. Juni 1838, jfr. Sportelreglem. 10. Sept. 1830 §§ 63 og 75, ikkun kan indrömmes dem Erstatning for Reiseomkostninger, naar de have maattet foretage længere Reiser, maatte det oplyses, hvor langt de Paagjældende have maattet reise i Anledning af bemeldte Retssags Paadömmelse, hvorhos tillige specificerede Regninger over deres virkelige Reiseudgifter maatte indsendes hertil.

Hr. Amtmanden har derefter under 8. Febr. d. A. tilstillet Ministeriet en af Erklæring fra vedkommende Sysselmand ledsaget Skrivelse, hvori de paagjældende Meddomsmænd, næst at bemærke, at det i den omhandlede Sag har været en Nödvendighed at tage Meddomsmænd fra andre fraliggende Repper, og at det er en Fölge heraf, at deres Reiseudgifter ere höiere end sædvanligt, samt næst hvad Veilængden angaar, at henvise til den Regningerne af Sysselmanden meddelte Paategning, erklære, at de kun have anfört i Regningerne sande og virkelige Udgiftsposter, og at de derfor ikke tro at kunne affatte andre end de oprindelige Regninger, som de desaarsag remittere. Hr. Amtmanden har derhos, idet De bevidner Billigheden af,

1864. at det har været nödvendigt at tage Meddomsmænd
21. Juli. udenfor det Sognedistrikt, hvori afg. Administrator Olsen var bosat, ytret, at De er overbevist om, at de indsendte Regninger ere yderst billige og kun indeholde en ringe Godtgjörelse for virkelig havte Udgifter.

Foranlediget heraf skulde man ved Regningernes Tilbagesendelse til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at idet man i Henhold til hvad der er udtalt i Ministeriets Skrivelse af 5. Juli 1861, maa fastholde, at der ikke kan tilkomme Mændene nogen Betaling for deres havte Uleilighed i Anledning af den omhandlede Sags Paadömmelse, men alene Godtgjörelse for virkelige Reiseudgifter, overlades det til Hr. Amtmanden at decidere de enkelte Poster i de omhandlede Regninger i Overensstemmelse hermed og derefter at foranledige sammes Udbetaling.

21. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Reykjavik Kjöbstads Bidrag til Amtsrepartitionsfonden.** Khavn den 21. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 383. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 74—76.

Efterat Justitsministeriet i Anledning af et i sin Tid hertil indkommet Andragende, hvori Reykjavík Kjöbstads Repræsentanter anholde om, at Kjöbstadens Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, der for Tiden udredes af Kæmnerkassen med en relativt til Amtets övrige Jurisdiktioner af Amtmanden bestemt forholdsmæssig Andel, maa for Fremtiden udredes og opkræves i Reykjavík paa samme Maade som i Amtets övrige Jurisdiktioner, navnlig af det tiendebare Lösegods alene, havde begjært Deres Ytringer om, efter hvilke Regler det for Tiden udfindes, hvor stort et Bidrag der af Reykjavík aarlig bör udredes til Amtsrepartitionsfonden, meddelte De i Svar herpaa, at den Regel, hvorefter

det ommeldte Bidrag bestemmes, alene er baseret paa Amtets Skjönnende, relativt til den hele til Repartitionsfondens Udgifters Bestridelse i Aarets Löb kalkulerede Sum, uden at der ved sammes Ansættelse fölges noget fast Princip og navnlig ikke tages Hensyn til Byens Folkemængde, men at derimod Byens Skatteevne i Sammenligning med Amtets övrige Jurisdiktioner samt de Udgifter, som aarlig udredes af Repartitionsfonden for Reykjavíks Vedkommende, nærmest tages i Betragtning ved Afgiftens Bestemmelse. Det maatte vel, bemærkede Hr. Stiftamtmanden, fremdeles indrömmes, at der er noget Vilkaarligt i den heromhandlede Fremgangsmaade, men at man dog ikke er gaaet Byen for nær, fremgik deraf, at Afgiften efter et Middeltal i de sidste 5 Aar kun har udgjort 46 Rd. aarlig eller ialt 230 Rd., der for hver Skatteyder andrager kun 11 Sk., medens de Udgifter, som Byen i det sidste Kvinkvennium har paafört Amtsrepartitionsfonden, have udgjort 283 Rd. Var derimod Bidraget til Amtsrepartitionsfonden af Reykjavík By i Kvinkvenniet blevet opkrævet af Lösegodshundrederne alene paa samme Maade, som i de övrige Jurisdiktioner i Amtet, vilde det ikkun have udgjort 92 Rd. 84 Sk., og Reykjavík vilde saaledes ikkun have udredet c. $^1/_3$ af de Udgifter, som Repartitionsfonden for Byens Vedkommende har havt at betale i bemeldte Tidsrum. Det vilde derfor efter Hr. Stiftamtmandens Formening före til Ubillighed i Forhold til Amtets övrige Jurisdiktioner, dersom man vilde basere Bidraget til Repartitionsfonden af Reykjavík By alene paa det tiendebare Lösegods, hvorimod De ansaa det hensigtsmæssigt, at samme blev fixeret til et Maximum og Minimum af resp. 60 og 40 Sd.

1864. 21. Juli.

Da Justitsministeriet imidlertid ikke kunde skjönne, at det Vilkaarlige i Ansættelsen herved vilde fjernes, men det paa den anden Side maatte anses for önskeligt, om der maatte kunne udfindes en mere bestemt

1864. 21. Juli. Norm for Bidragets Udredelse for Reykjavíks Vedkommende i Lighed med, hvad der finder Sted for Amtets övrige Jurisdiktioner, om end paa en anden Maade, begjærte man i Skrivelse af 14. Januar d. A. Deres Ytringer, om De ikke maatte se Dem istand til at meddele et hertil sigtende Forslag.

I Svar herpaa har Hr. Stiftamtmanden i behgl. Skrivelse af 19. Mai næstefter ytret, at De ikke saa Dem istand til at indkomme med et i den ommeldte Henseende passende Forslag, da der ikke for Tiden haves nogen saadan Basis for Ligningen af Afgiften til Amtsrepartitionsfonden for Reykjavíks Vedkommende, som der haves i Sysselerne i Lösegodshundrederne, men at, dersom Reykjavík maatte blive optaget i de danske Kjöþstæders Brandforsikring, imidlertid en Basis vilde kunne erholdes for selve Kjöbstadens Vedkommende i Bygningernes Assurancesum og for de paa Byens Grund staaende Tomthuses Vedkommende i deres Vurderingssum, hvorbos man med Hensyn til de Tomthusmænd, som eie tiendebart Lösöre, kunde ved Afgiftens Paaligning fölge den samme Regel som i de övrige Jurisdiktioner, nemlig at ligne den paa Lösegodshundrederne. Efter Deres Formening vilde det derfor være det rigtigste at opsætte Ordningen af den omhandlede Sag, indtil Spörgsmaalet om Reykjavíks Indlemmelse i de danske Kjöbstæders Brandforsikkring er bleven definitivt afgjort.

Foranlediget herat skulde man, næst at bemærke, at det af Ministeriet attraaede Forslag ikke havde Hensyn til Tilveiebringelsen af et andet Grundlag for Ligningen paa Yderne af Reykjavíks Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, men derimod af en bedre Basis end den nuværende for Udfindelsen af, hvor stort et Bidrag Reykjavík i Forhold til det övrige Amt skal svare til bemeldte Fond, til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet, efter Alt hvad der er oplyst, finder, at der i alt Fald

for Tiden ikke er Anledning til at træffe nogen Foranstaltning i de i Henhold til Rtkskriv. 28. Mai 1831 hidtil fulgte Regler med Hensyn til det omhandlede Bidrags Udredelse. 1864. 21. Juli.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Betaling for Oplærelse af Hjælpelæger.** Kjöbenhavn den 21. Juli 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 384. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 76—77. 21. Juli.

I et direkte hertil indkommet Andragende har Landfysikus i Island, Justitsraad Dr. med. Hjaltalín, besværet sig over, at den konstitnerede Amtmand i Vestamtet har nægtet at betale til ham af bemeldte Amts Repartitionsfond det i allerh. Resolution af 12. Avgust 1848 omhandlede Belöb som Bidrag til Undervisning af medicinske Studerende.

I Anledning heraf skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om behgl. at ville tilkjendegive Justitsraad Hjaltalín, at den af ham begjærte Udbetaling ikke har Hjemmel i den ommeldte allerh. Resolution, der ikkun tillader Anvendelsen af de i samme omhandlede 200 Rd. aarlig af hvert Amts Repartitionsfond til Oplærelse af Hjælpelæger, hvorhos man i Forbindelse hermed ikke undlader at bemærke, at den Omstændighed, at Althinget i Aaret 1863 har andraget paa, at bemeldte 200 Rd. fremtidig maa anvendes til Befordring af den lægevidenskabelige Undervisning hos Landfysikus, tilstrækkelig viser, at der efter Thingets Mening ikke allerede nu haves nogen Hjemmel til Pengenes Anvendelse i nysnævnte Öiemed.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Lönningsforhöielse for Jorde-** 27. Juli.

1864. **moderen paa Vestmannöerne.** Khavn den 27. Juli
27. Juli. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 391. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 77—78.

Ved at fremsende et af Sysselmanden paa Vestmannöerne indgivet Andragende om, at der maatte bevirkes tillagt Jordemoderen sammesteds, Solveig Markússen, der har erklæret at ville fratræde sin Bestilling som Jordemoder, medmindre hendes Lön blev forhöiet, et saadant Lönningstillæg, at hendes Lön kunde udgjöre 50—60 Rd. aarlig, har Hr. Stiftamtmanden, efter at have indhentet Erklæring fra Landfysikus, Justitsraad Hjaltalín over Sagen, i behgl. Skrivelse af 31. Mai d. A. indstillet, at der af det Offentlige maa bevilges bemeldte Jordemoder et Tillæg af c. 40 Rd. aarlig til hendes nuværende Lön af 30 Rd., hvilket Tillæg formentlig vilde være at udrede paa samme Maade, som hendes nuværende Lön, nemlig af de paa Öen faldende Hospitalslodder af Fugle- og Fiskefangst i Overensstemmelse med Plakat 24. Marts 1863.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at ligesom det ansögte Lönningstillæg ikke vil kunne bevirkes udredet af Statskassen, saaledes finder Ministeriet sig af Hensyn til de i Althingets Samling i Aaret 1861 faldne Udtalelser angaaende den omhandlede Jordemoders Lönning ikke beföiet til at gaa ind paa det af Hr. Stiftamtmanden fremsatte Forslag til Lönningstillægets Udredelse af Medicinalfonden.

4. Avgust **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Anvendelse af det til Bögers Indkjöb til Reykjavík lærde Skole bevilgede Belöb.** Kjöbenhavn den 4. Avgust 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 406.

Efter at have modtaget den af Hr. Stiftamtmanden og Deres Höiærværdighed i behgl. Skrivelse af 19. Mai

d. A. afgivne Erklæring angaaende en ved Revisionen af Regnskabet for Reykjavík lærde Skoles Bibliothek i Finansaaret 1861—62 gjort Udsættelse i Anledning af, at Rektor B. Johnsen havde af den til Bögers Indkjöb for Skolen bevilgede Sum anvendt et Belöb af 149 Rd. til Anskaffelse af en systematisk ordnet oryktografisk Samling, skulde man til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for bemeldte Rektor B. Johnsen tjenstl. melde, at Ministeriet vel efter Omstændighederne ikke vil gjöre noget Ansvar gjældende imod ham for Anvendelsen af ovennævnte Belöb, og at det derfor kan have sit Forblivende ved det i saa Henseende Passerede, men at han iövrigt er uberettiget til at foretage saadanne Dispositioner over de til Bögers Indkjöb for Skolen bevilgede Pengemidler, og at han i Fremtiden altid i lignende Tilfælde forud vil have at indhente Ministeriets Samtykke. 1864. 4. Avgust.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Apotheket paa Akureyri.** Kjöbenhavn den 4. Avgust 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 401. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 78. 4. Avgust.

Efter at have modtaget Hr. Amtmandens behgl. Skrivelse af 28. April d. A., hvori De, ved at meddele, at Apotheker J. P. Thorarensen i Akureyri, fra 14. Septbr. næstkommende at regne, agter at ophöre med at drive det i bemeldte Kjöbstad værende Apothek, ytrer Dem om, hvilke Foranstaltninger der ville være at træffe i Anledning heraf, samt efter at man om Sagen havde indledet Brevvexling med det kgl. Sundhedskollegium, er der fra ovennævnte Apotheker Thorarensen til Justitsministeriet direkte indkommen Indberetning om, at han med hidtilværende Provisor ved Stykkisholms Apothek, Kand. pharm E. Möller, er

1864. kommen overens om, at denne overtager hans Apothek
4. Avgust. og sukcederer ham i sammes Drift, saafremt hans Kommissionær her i Staden ikke maatte have solgt Apotheket til en herværende kvalificeret Pharmaceut, förend dette af ham kunde blive forhindret.

I Anledning heraf skulde man tjenstl. anmode Hr Amtmanden om behgl. at ville tilkjendegive Apotheker Thorarensen, at Justitsministeriet Intet finder at erindre imod, at han med Hensyn til Apotheket paa Öfjord træffer en saadan Disposition, som ommeldt, hvorhos dog den, der overtager Apotheket, vil have at foretage de fornødne Skridt til at erholde allerh. Bevilling til sammes Drift, i hvilken Henseende man ikke undlader at tilföie, at det Thorarensen under 23. Decbr. 1857 meddelte Privilegium til at drive det omhandlede Apothek, efter hvad der foreligger, maa betragtes som et personligt Privilegium.

4. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Henstand med Betalingen af Vestamtets Repartitionsfonds Gjæld.** Kjöbenhavn den 4. Avgust 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 403. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 79—80.

Da den med Justitsministeriets Skrivelse af 11. Juli 1862 bevilgede yderligere Frist med Betalingen af et Vestamtets Repartitionsfond i Henhold til Lov 29. Decbr. 1857 tilstaaet Forskud udlöber med indeværende Aar, medens der af dette Forskud endnu henstaar uberigtiget et Belöb af 1200 Rd., har Hr. Amtmanden i behgl. Skrivelse af 10. Marts d. A anholdt om, at der endnu maa indrømmes bemeldte Fond Henstand med Betalingen af den omhandlede Restance indtil Udgangen af Aaret 1865 eller 1866, samt at Renter af Laanet fremdeles maa eftergives, idet De har bemærket, at de paagjældende Skatteyderes Fattigdom er saa stor, at der ikke vil kunne paalignes dem et

saa höit Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, at denne ved Siden af andre den paahvilende uundgaalige Udgifter vil være i Stand til at berigtige sin ommeldte Gjæld inden den fastsatte Frist. 1864. 4. Avgust.

Foranlediget heraf skulde man, efter om Sagen at have brevvexlet med Finansministeriet, tjenstl. melde, at skjöndt Ministeriet maa beklage, at De ikke har set Dem i Stand til, anderledes end sket er, at opfylde de i Justitsministeriets ommeldte Skrivelse af 11. Juli 1862 fastsatte Betingelser for den derved indrömmede yderligere Betalingsfrist, idet der paa Repartitionsfondens daværende Restgjæld, 1600 Rd., i Aarene 1862 og 1863 ikkun er blevet afbetalt et Belöb af 400 Rd., istedetfor at der i dette Tidsrum skulde have været betalt 1066 Rd. 6 Sk, vil man dog, som Fölge af, hvad De har ytret om Tilstanden i Vestamtet, under Forudsætuing af, at Rigsdagen dertil meddeler sit Samtykke, ikke have noget at erindre imod, at Betalingsfristen for den omhandlede Restance udstrækkes til Slutningen af Aaret 1866, og at Repartitionsfonden fritages for i en saadan yderligere Frist at erlægge Renter af det skyldige Belöb.

Idet man sluttelig tilföier, at det er en Selvfölge, at hele Gjælden ufravigelig maa være berigtiget inden Udlöbet af den saaledes bevilgede yderligere Frist, skulde man tjenstl. udbede sig Deres nærmere Ytringer, om det ikke maatte være rigtigst, at der betales $^1/_3$ eller 400 Rd. aarlig i hvert af Aarene 1864, 1865 og 1866, behgl. meddelte.

Justitsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Fremmedes Fiskerier under Island.** Kjöbenhavn den 10. Avgust 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 414. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 80-82. 10. Avgust.

Som Udenrigsministeriet af medfölgende Bilag behagelig vil erfare, har det sidstforsamlede islandske

1864. Althing i en hertil indkommen allerund. Petition an-
10. Avgust. holdt om:

1. at den islandske Lovgivning om Jagt m. v. maa, forsaavidt saadant ikke allerede er sket, foranstaltes bekjendtgjort for de fremmede Nationer, der drive Fiskeri under Island, i disses eget Sprog, for at de ikke i deres Uvidenhed om Indholdet af bemeldte Lovgivning skulde kunne finde en Undskyldning for mulig udövet Ran og Overgreb, samt

2. at der maa gjöres de fornödne Skridt, sigtende til at bringe den franske og engelske Regjering til Erkjendelse af, at Islands særegne Forhold med ufravigelig Nödvendighed fordre, at Undtagelse gjöres fra den almindelige Folkeret med Hensyn til den söterritoriale Höihedsret i Henseende til Fiskerierne under Island og de islandske Fiskebanker, der af Indbyggerne söges med aabne Baade, for at Landets ökonomiske Tilstand og dets Befolkning ikke skal udsættes for uerstattelig Ruin.

Med Hensyn til det förste Indstillingspunkt, der, som det af Petitionen fremgaar, nærmest er foranlediget ved en fra Præsten i Lón i Skaptafells Syssel indkommen Besværing over et paa Öen Vigur formentlig af fremmede Fiskere forövet Ran — i Anledning af hvilken Besværing der under bemeldte Syssels Extraret senere til Oplysning om det passerede Faktum er blevet optaget et Forhör, hvoraf en Udskrift i dansk Oversættelse hoslagt fölger — kan Justitsministeriet ikke være andet end enigt med Althinget i, at det vilde være heldigt, om der kunde drages Omsorg for at bringe Indholdet af de islandske Jagtlove til de fremmede Skibsföreres og Skibsbesætningers Kundskab, der drive Fiskeri under Island, og man skulde derfor ved at fremsende Exemplarer af Anordning om Jagten i Island af 20. Juni 1849, samt af Plakat 22. Marts 1855 angaaende Forbud mod Skyden efter Sælhunde paa Breiðibugten i Island, tjenstl. henstille, om ikke disse Lovbud

ved Udenrigsministeriets behgl. Foranstaltning maatte kunne blive oversatte paa Fransk og Engelsk og tilstilles de respektive kgl. Gesandtskaber for at foranlediges uddelte til de paagjældende Skibsförere, forsaavidt saadant ikke tidligere maatte være sket. 1864. 10. Avgust.

Hvad angaar Petitionens 2det Indstillingspunkt, har den kgl. Kommissarius ved Althinget i sin over Sagen afgivne allerund. Betænkning af 9. Novbr. f. A. udtalt sig derhen, at det i sig selv vilde være særdeles önskeligt, ligesom det ogsaa vilde bidrage til at berolige Gemytterne i Island, om det ved Underhandlinger med vedkommende fremmede Magter kunde opnaas, at i alt Fald det Indre af den store fiskerige Faxebugt paa Islands Sydvestkyst kunde fredes for fremmede Fiskere. Han har i saa Henseende foreslaaet en Linie, draget tværs over Bugten fra Skagen til Skipaskagi paa Akranes, og har antydet, at han ved Samtale desangaaende med den i afvigte Sommer til Island detacherede franske Stationschef Toyon har troet at mærke, at denne har staaet i den Formening, at hans Regjering ikke vilde være uvillig til at gaa ind paa en Overenskomst i den betegnede Retning, jfr. ogsaa hans vedlagte Skrivelse af 21. Mai f. A. I samme Retning som den kgl. Kommissarius har ogsaa Chefen for Briggen St. Thomas, der i forrige Sommer var stationeret under Island, udtalt sig i sin til Marineministeriet indsendte Rapport af 23. Mai f. A., af hvilken en Extraktgjenpart fölger, om han end for sit Vedkommende tænker sig den antydede Linie trukken meget dybere ind i Bugten, og det fremgaar af hans Rapport, at den franske Stationschef efter forudgaaet Forhandling med ham har gjort Indberetning til sin Regjering angaaende det her omhandlede Forhold.

Idet Justitsministeriet gaar ud fra, at den i allerh. Resol. af 22. Febr. 1812 fastsatte Grænse for Fremmedes Fiskerier ogsaa er anvendelig med Hensyn til Fiskerierne under Island, men at ved Siden heraf det

1864. i Frdg. 13. Juni 1787 § 2 indeholdte Forbud imod at
10. Avgust. fremmede Skibe gaa ind i Landets Fjorder, Bugter og Havne, for der at drive Fiskeri, fremdeles maa betragtes som gjældende, maa man paa Grund af den Tvivl, som er bleven reist om, hvorvidt denne sidstnævnte Bestemmelse ogsaa kan komme til Anvendelse med Hensyn til de 2 störste Bugter: Breiðibugten og Faxabugten i Island, med den kgl. Kommissarius anse det for önskeligt, at bestemte Regler kunne i bemeldte Henseende blive fastsatte, navnlig paa den Maade, at der maatte blive trukken en Grænse eller Linie, indenfor hvilken Fremmede ikke turde drive Fiskeri i bemeldte 2 Bugter, og at denne Linie for Faxabugtens Vedkommende maatte blive bestemt saaledes som af den kgl. Kommissarius foreslaaet.

I Henhold hertil har man troet at burde henstille til Udenrigsministeriet, om Samme ikke maatte finde sig foranlediget til at træde i Underhandling med den keiserlig franske og muligen ogsaa med den kgl. storbritanniske Regjering ang. Ordningen af de anförte Forhold i Overensstemmelse med Foranstaaende. Om velbemeldte Ministeriums Beslutning i Sagen turde man imödese en behgl. Meddelelse, ligesom Bilagene i sin Tid bedes tilbagesendte.

14. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **„Efterretning for Islænderne om Blæreormesygdommen i Island" af Dr. med. & chir. H. Krabbe.** Khavn den 14. Avgust 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 421. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 82.

Ved at tilstille Hr. Stiftamtmanden 1000 Expl. af en af Dr. med. & chir. H. Krabbe forfattet og efter Justitsministeriets Foranstaltning oversat og udgivet „Beretning for Islænderne om Blæreormesygdommen i

Island», sknlde man tjenstl. anmode Dem om behgl. at ville foranstalte bemeldte Skrift paa den hensigtsmæssigste Maade uddelt blandt Indbyggerne i Sönderamtet.[1] 1864. 14. Avgust.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene paa Island, ang. **Blanketter** til **Udfyldelse for Skibsförere af indstrandede Skibe.** Kjöbenhavn den 17. Avgust 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 424—26. *Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands* II. S. 84—85. 17. Avgust.

Efter at have modtaget Betænkninger fra Amtmændene i Island angaaende det i Ministeriets Skrivelse af 14. Septbr. f. A. omhandlede Forslag om, at der hos Repstyrerne i Strandrepperne i Island foranledigedes henlagt trykte, i det engelske og franske Sprog affattede Blanketter, indeholdende saadanne Spörgsmaal til Förerne af indstrandede Fartöier, som det i Almindelighed er af störst Interesse at faa besvarede, hvilke Blanketter, efter at være underskrevne og udfyldte af vedkommende Skibsförer, sknlde tilstilles Sysselmanden, har man i dette Öiemed ladet trykke saadanne Blanketter, der indeholde 11 i det islandske samt engelske og franske Sprog affattede Spörgsmaal, saaledes at der efter hvert Spörgsmaal er en aaben Plads til Svaret.

Ved hoslagt at tilstille Hr. (Tit.) 100 Exemplarer af de ommeldte Blanketter, sknlde man tjenstl. anmode Dem om behgl. at ville foranledige samme uddelte til Repstyrerne i de Repper inden Sönderamtet (Vestamtet, Nord- og Östamtet), hvor der kan blive Spörgsmaal om Indstranding af fremmede Skibe, samt at ville meddele de Paagjældende de nærmere Instruktioner med Hensyn til deres hensigtsmæssigste Afbenyttelse.

[1] Med Skriv. af s. D. blev Amtmændene tilstillet Expl. af Afh.

1864.
17. Avgust.

Nokkrar spurningar til að leggja fyrir skipbrotsmenn.

1) Hvað heitir skipið og hvar á það heima?

2) Hversu stórt er skipið?

3) Hvað heitir útgjörðarmaður eður útgjörðarmenn skipsins og hvar á hann eður þeir heima?

4) Hvað heitir skipstjóri og hvar á hann heima?

5) Hversu margir menn voru á skipinu?

6) Hefir öllum, sem á skipinu voru, orðið bjargað?

7) Var ábyrgð (assurance) fyrir skipinu?

8) Hverjar orsakir voru til þess, að skipið fórst?

9) Hafa landsmenn eptir megni látið skipbrotsmönnum hjálp í tje, eður hafa þeir gefið ástæðu til umkvartana á nokkurn hátt?

10) Óskar skipstjórinn að fá liðveizlu yfirvaldsins við björgunina, eður til að koma skipverjum heim?

11) Óskar skipstjórinn, að skipið, skipsáhöldin og skipsfarmurinn, sje selt við opinbert uppboð, eður óskar hann að fá geymslustað fyrir það, sem bjargað hefir verið?

Ofanskrifuð svör hefi jeg, er rita nafn mitt hjer undir, gefið samkvæmt sannleikanum.

Quelques questions pour être faites aux naufragés. 1864. 17. Avgust.

1) Quel est le nom du navire, et á quel endroit appartient-il?
réponse:

2) De quelle grandeur est le navire?
réponse:

3) Quel est le nom de l'armateur (des armateurs), et à quel endroit appartient-il (appartiennent-ils)?
réponse:

4) Quel est le nom du capitaine (du patron), et à quel endroit appartient-il?
réponse:

5) Combien d'hommes était à bord du navire?
réponse:

6) Tous les hommes ont-ils été sauvés?
réponse:

7) Le vaisseau était-il assuré?
réponse:

8) Quelles furent les causes du naufrage?
réponse:

9) Les habitants du pays ont-ils porté secours, selon leurs moyens, ou ont-ils donnè cause à complainte, en quoi que ce soit?
réponse:

10) Le patron (capitaine) désire-t-il l'assistance de l'autorité pour le sauvetage et pour le renvoi chez eux des hommes de l'équipage?
réponse:

1864. 17. Avgust.

11) Est-ce que le capitaine désire qne le navire, ces dépendances et sa cargaison soient vendus en vente publique, ou bien demande-t-il nne place ponr y mettre les biens sanvés?

réponse:

Réponse anx questions ci-dessus a été faite conformément à la vérité par le soussigné.

Some questions to be put to shipwrecked people.

1) What is the skip's name, and to where does it belong?

answer:

2) How great is the ship?

answer:

3) What is the ship-owner's (ship-owners') name, and where does he (do they) belong to?

answer:

4) What is the captain's name, and where does he belong to?

answer:

5) How many people were onboard the ship?

answer:

6) Have all the men been saved?

answer:

7) Was the ship insured?

answer:

8) Which were the causes of the shipwreck? 1864. 17. Avgust.
answer:

9) Have the inhabitants of the country been rendering their assistance as well as they have been able, or have they, in any way, given cause for complaint?
answer:

10) Does the captain wish for the assistance of the authority in the salvage, and for sending home the crew?
answer:

11) Does the captain wish the ship, her appartenances and cargo to be sold by public auction, or does he wish a place, where to lodge the saved goods?
answer:

The above questions have been answered in conformity with truth by the undersigned.

Plakat om, at **Bæjar-Rep** skal med Gaarden **Bær som Thingsted** udgjöre et **særskilt Thingsogn.** Kjöbenhavn den 18. Avgust 1864. — 18. Avgust.
Isl. Forest. og Resol. Protok. 1864 Nr. 14. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 86. Depart. Tid. f. 1864 S. 753—754. Algreen-Ussings Lovsamling for 1864 S. 242—243.[1])

Opið brjef um að Bæjar hreppur í Austur-Skaptafellssýslu í suðurumdæminu á Íslandi skuli vera þinghá útaf fyrir sig með þingstað að jörðunni Bæ.

---

[1]) Denne Plakat er udkommet i Anledning af en fra Althinget i 1863 indgiven allerund. Petition, se Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 213—215.

1864. Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Útaf þegnlegri bænarskrá alþingis bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

18. Avgust.

Bæjar hreppur í Austur-Skaptafellssýslu í suðurumdæminu á Íslandi skal hjer eptir vera þinghá útaf fyrir sig með þingstað að jörðunni Bæ. Hreppsbúar skulu skyldir til, eptir því sem sýslumaðurinn gjör segir fyrir, að byggja á tjeðum stað nýtt þinghús, er sje rúmgott og í öllu tilliti óaðfinnanlegt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðseturssstað Kaupmannahöfn, 18. dag ágústmánaðar 1864.

Plakat om, at Bæjar-Rep i Öster-Skaptafells Syssel inden Islands Sönderamt skal udgjöre et særskilt Thigsogn med Gaarden Bær som Thingsted.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: I Anledning af et af Althinget indgivet allerund. Andragende byde og befale Vi som fölger:

Bæjar-Rep i Öster-Skaptafells Syssel inden Islands Sönderamt skal herefter udgjöre et særskilt Thingsogn med Gaarden Bær som Thingsted. Det paaligger Beboerne i Reppen, efter Sysselmandens nærmere Anvisning, at opföre paa bemeldte Sted et nyt, rummeligt og i alle Henseender forsvarligt Thinghus.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 18. Avgust 1864.

18. Avgust. **Plakat** ang. **Forandring** i Tiden for Afholdelse af **Repstyrerthingene om Foraaret** i Island. Khavn den 18. Avgust 1864. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1864 Nr. 13. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 86.

Depart. Tid. for 1864 S. 753. Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1864. S. 242.[1]

1864. 18. Avgust.

Opið brjef um breyting á þeim tíma, þá er halda skal hreppskilaþing á Íslandi á voriu.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Samkvæmt þegnlegri bænarskrá alþingis bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

Hreppskilaþing á voriu, sem fyrirskipuð eru á Íslandi í opnu brjefi 21. dag aprílmánaðar 1847, skulu hjereptir haldin á tímabilinu frá 6. til 24. júnímánaðar; þó skal óbreytt standa það, sem ákveðið er í greindu lagaboði um hreppskilaþing í Skaptafellssýslunum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðseturstað Kaupmannahöfn, 18. dag ágústmánaðar 1864.

Plakat angaaende Forandring i Tiden for Afholdelsen af Repstyrerthingene om Foraaret i Island.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efter Althingets derom indgivne allerund. Andragende byde og befale Vi som fölger:

De ved Plak. af 21. April 1847 anordnede Repstyrerthing om Foraaret i Island skulle for Fremtiden afholdes i Tidsrummet fra den 6. til den 24. Juni; dog skal det for Skaptafells Sysselernes Vedkommende have sit Forblivende ved den i bemeldte Plakat med Hensyn til dem givne Bestemmelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 18. Avgust 1864.

---

[1] Denne Plakat udkom i Anledning af en fra Althinget i 1863 indkommen allerund. Petition, se Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 172—174.

1864. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over
27. Avgust. Islands Vestamt, ang. **Handelsberetninger.** Khavn den 27. Avgust 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 487. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 87.

Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel, P. Böving, har forespurgt, om Justitsministeriets Skrivelse af 30. Sept. f. A., betræffende en forandret Form for de befalede aarlige Fortegnelser over de til Island indförte og de sammestedsfra udförte Varer, er saaledes at forstaa, at der for Fremtiden ikke skal indsendes Priskuranter eller Beholdningslister fra de forskjellige Handelspladser.

Foranlediget heraf undlader man ikke at meddele Hr. Amtmanden til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Sysselmand Böving, at der ved Ministeriets ovennævnte Skrivelse ikke er tilsigtet nogen Forandring i de hidtil gjældende Regler om Indsendelser af Priskuranter og Beholdningslister.

Forsaavidt Sysselmand Böving derhos har begjært sig tilstillet nogle Exemplarer af den i sin Tid af Indenrigsministeriet udgivne Extrakt af de væsentlige Lovbud om Handelen paa Island, skulde man tjenstl. tilföie, at man har direkte tilstillet bemeldte Embedsmand 15 Expl. af bemeldte Extrakt.

22. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, angaaende **Forstrandsrettigheder.** Kjöbenhavn den 22. Septbr. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 529. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 87-88.

I Anledning af en af Indriði Gíslason paa Hvoll inden Dala Syssel fremsat Paastand om, at der i Henhold til konfirmerede Maldage tilkommer ham, som Eier af Kirken paa Hvoll, $^1/_6$ af Drivhval paa den Statskassen og Skarð-Kirke paa Skarðsströnd, hver med det Halve, tilhörende, inden Stranda Syssel liggende Jord Brekka's Forstrand mellem Hundsvarða og Stigi,

samt $^1/_3$ af Drivtömmer mellem Hundsvarða og Kirkjulækur, har Hr. Amtmanden i behgl. Skrivelse af 26. Januar f. A. begjært Ministeriets Resolution, om der skal indrömmes bemeldte I. Gíslason at nyde de af ham saaledes paastaaede Driftsrettigheder eller ikke. 1864. 27. Avgust.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have modtaget de med Deres behgl. Skrivelse af 1. Febr. d. A. indsendte yderligere Oplysninger i Sagen, til behagelig Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet, saaledes som Sagen for Tiden foreligger, ikke finder, at der er tilstrækkelig Grund til for Statskassens Vedkommende at gjöre Afkald paa de omhandlede Forstrandsrettigheder.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Specifikation af Sysselintrader.** Kjöbenhavn den 22. Septbr. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 532—34. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 88. 22. Septbr.

Med Hensyn til, at det ved Affattelsen af Statsregnskaberne for Islands Vedkommende for de senere Finansaar har vist sig, at Sysselmændene i Island i nogle Tilfælde have overtraadt den i Indenrigsm. Skriv. af 13. Januar 1854 og Justm. Skriv. af 5. Juli 1861 givne Forskrift, i det de ved Indberetningen af de dem betroede Intrader have undladt paa behörig Maade at specificere, paa hvilke Afgifter de paagjældende Belöb er indbetalte, skulde man, efter dertil af Statsrevisionen given Foranledning, tjenstl. anmode Hr. (Tit.) om behagelig at ville dels meddele Ministeriet Underretning om, i hvilke Tilfælde der inden Sönderamtet (Vestamtet- Nord- og Östamtet) i Henhold til Justitsministeriets ovennævnte Skrivelse hidtil er bleven anvendt Mulkter for at fremtvinge Overholdelse af den omhandlede Forskrift, dels naar saadan Mulkt i Fremtiden dikteres, strax at gjöre Indberetning hertil desangaaende.

1864. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden
30. Septbr. over Island og Amtmanden over Vestamtet, ang. en **betimelig Indsendelse af Sysselmændenes og Administratorernes Regnskaber.** Kjöbenhavn den 30. Septbr. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 552. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 88—89.

Da flere islandske Regnskaber for Finansaaret 1863—64 endnu ikke ere indkomne, finder Ministeriet sig foranlediget til at anmode Hr. (Tit.) om alvorlig at indskjærpe de Dem underlagte Oppebörselsbetjente den i Justm. Skriv. af 4. Septbr. 1861 indeholdte Bestemmelse om Regnskabernes betimelige Indsendelse, hvorhos man, for at forebygge, at Oppebörselsbetjentene kunne benytte det löbende Aars Intrader for dermed at dække det foregaaende Aars Regnskaber, maa anse det nödvendigt, at det tilkjendegives Vedkommende, at det ikke er dem tilladt at sidde inde med de af dem oppebaarne Afgifter indtil Regnskaberne afgives til Amtet, men at det derimod er deres Pligt, at indbetale Oppebörselerne til Statskassen saa kort efter deres Forfaldstid, som det efter de lokale Forhold er muligt.

30. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Bevillingers Udlevering af Amtmænd.** Kjöbenhavn den 30. Septbr. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 553. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 89—92.

Paa Justitsministeriets derom allernnd. nedlagte Forestilling har det behaget Hans Maiestæt Kongen nnder 12. dennes bl. A. allern. at bifalde,

1. at det overdrages Amtmændene paa Island at udlevere:

a. Bevillinger til at före nye Vidner og fremlægge nye Dokumenter i Sager, som indankes for den islandske

Landsoverret, hvorhos disse Bevillinger dog ogsaa fremdeles knnne faas ndleverede hos Stiftamtmanden paa Island. 1864. 30. Septbr.

b. Bevilling til som executor testamenti at behandle Dödsboer, naar der Intet i Sagen findes at erindre.

c. Bevillinger til at erhverve Mortifikationsdom paa Panteobligationer og Eiendomsdom paa faste Eiendomme, og

d. Bevillinger til at indgaa Ægteskab med Broders, Farbroders og Morbroders Enke eller med afdøde Kones Faster eller Moster, forsaavidt ingen af Ansögerne bekjende sig til den mosaiske Tro, og

2. at bemeldte Amtmænd bemyndiges til at meddele den længstlevende af tvende Ægtefæller Tilladelse til, naar de övrige Betingelser derfor ere tilstede, at hensidde i uskiftet Bo, nagtet en af Arvingerne er fraværende, saaledes at Tilladelsen gives saa længe indtil den fraværende Arvings Erklæring kan indhentes, og fremdeles, saafremt han meddeler sit Samtykke.

Ved at meddele foranstaaende allerh. Resolution undlader man ikke til Veiledning at tilföie Fölgende:

ad 1. a. Disse Bevillinger, der allerede ifölge Frdg. 21. Decbr. 1831 I. § 17 kunne ndleveres af Stiftamtmanden over Island som Præsident for Landsoverretten sammesteds i de Sager, som indankes for bemeldte Overret, meddeles mod Erlæggelse af et Gebyr af 16 Rd. 5 Mk., men naar den Paagjældende har erhvervet fri Proces til Sagens Förelse, uden Betaling.

ad 1. b. Disse Bevillinger nægtes ikke, naar der ikke kan være grundet Tvivl om Exekutorernes Paalidelighed og Vederhæftighed. Gebyret, der ikke kan eftergives, er 16 Rd. 5 Mk. Bevillingen vil kunne udleveres af Amtmændene, hvad enten Exekutorerne ere udnævnte ved et lovformeligt Testament, eller der ansöges om Exekntorer, nden at noget Testament er op-

1864. rettet, i hvilket Indsættelse har fundet Sted, saavel
30. Septbr. som ogsaa, naar en i et Testament indsat Exekutor er afgaaet ved Döden eller sat ud af Stand til at fungere, og en anden, ikke i Testamentet nævnt, önskes indsat i den Afdödes eller Udtraadtes Sted.

ad 1. c. For at erholde Bevilling til Erhvervelse af Mortifikation paa en bortkommen Panteobligation, udfordres, at det gjöres sandsynligt, at Obligationen virkelig er bortkommen, og at der ikke med Önsket om at erholde den mortificeret er forbunden nogen svigagtig Hensigt, i hvilken Henseende der saavidt muligt bör gives de i Obligationsforholdet interesserede Parter Leilighed til at ytre sig, forinden Bevillingen meddeles. Det bemærkes iövrigt, at da den ovenfor meddelte allerh. Resolution ikkun angaar Udlevering af Bevillinger til at erhverve Mortifikation paa Panteobligationer, er det en Selvfölge, at det fremdeles er forbeholdt Justitsministeriet at udfærdige Mortifikationsbevillinger med Hensyn til Stats- og Bankpapirer og andre deslige Pengeeffekter.

Den, der vil erhverve Eiendomsdom paa en fast Eiendom, maa kunne bevise sin lovlige Adkomst til samme.

Det maa med Hensyn til begge Slags Bevillinger paases, at Eiendommen, paa hvilken der skal erhverves Eiendomsdom, eller Panteobligationen, der skal mortificeres, betegnes saa nöiagtigt som muligt.

Gebyret for de heromhandlede Arter af Bevillinger er 16 Rd. 5 Mk., dog blive Bevillinger til Mortifikationsdoms Erhvervelse, naar den Panteobligation, hvorpaa Mortifikation söges, lyder paa en ringere Sum end 500 Rd., at meddele uden Betaling.

ad 1. d. Disse Bevillinger, der ogsaa kunne meddeles, uagtet Svogerskabsforbindelsen har været en saakaldt ulovlig, det vil sige, begrundet paa en Kjönsforbindelse, der ikke er sanktioneret ved Ægteskab,

blive i Reglen ikke at nægte, naar der ikke finder en uforholdsmæssig Forskjel Sted i de Paagjældendes Alder. Forinden Udleveringen maa de Paagjældende derfor producere deres Daabsattester, ligesom de paa fyldestgjörende Maade maa godtgjöre, at de ere besvogrede i det Forhold, de have angivet. Gebyret er 34 Rd. 32 Sk., der dog, naar de derfor i kgl. Resol. 19. Avg. 1829, der indeholdes i Kskr. 5. Sept. f. A., fastsatte Betingelser ere tilstede, kan nedsættes til 16 Rd. 5 Mk.

1864. 30. Septbr.

ad 2. De heromhandlede Tilladelser kunne tilstaas, naar iövrigt Betingelserne for, at det kan tillades den Paagjældende at forblive hensiddende i uskiftet Bo, ere tilstede. Tilladelsen, der meddeles ved Skrivelse, og for hvilken intet Gebyr erlægges, gives stedse med den nærmere Bestemmelse, at den gjælder saa længe indtil den fraværende Arvings Erklæring kan blive indhentet, og fremdeles, saafremt den Fraværende meddeler sit Samtykke.

For Udleveringen af de under 1 a, b, c og d omhandlede Bevillinger, til hvilke der hoslagt fremsendes 6 Stkr. Blanketter af hvert Slags, ialt 24 Stkr., — for hvis Modtagelse Tilstaaelse forventes hertil indsendt, — vil der være at aflægge og til ministeriel Revision at indsende Regnskab, der bör slutte sig til det, der i Henhold til de derom gjældende Regler nu aarlig aflægges af Overövrighederne for Udlevering af kgl. Expeditioner. De indgivne Ansögninger, i Henhold til hvilke Bevillingerne ere udleverede, bör medfölge Regnskabet, ledsagede af de Bilag og Attester, der godtgjöre, at Udleveringen har fundet Sted i Overensstemmelse med de givne Forskrifter. Gebyrerne blive at indbetale paa samme Maade, som Gebyrerne for de Bevillinger, der nu kunne udleveres af Overövrigheden, og Legitimation for Indbetalingen vedlægges Regnskabet.

1864. 30. Septbr. Til Veiledning ved Udfyldningen af Blanketterne har Ministeriet taget Gjenpart af en ældre Bevilling af hvert Slags, hvilken Gjenpart hoslagt fölger.[1])

3. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. et **Dödsbos Behandling.** Kjöbenhavn den 3. Oktober 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 576. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 92-93.

I den i Gjenpart vedlagte, hertil indkomne Skrivelse af 20. f. M. har Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel, P. Böving, andraget, at han formener at være berettiget til som Skifteforvalter i bemeldte Syssel at afholde Skifte i Boet efter afdöde Amtmand Melsted, eller i alt Fald til at erholde Skiftesalæret sig udlagt af den konstitnerede Skifteforvalter, Sysselmand i Myra og Hnappadals Syssel, Jóh. Guðmnndsson, hvem De i sin Tid havde beskikket til at behandle det ommeldte Dödsbo, efter at den dengang konstitnerede Sysselmand i Snæfellsnes Syssel havde erklæret sig inhabil dertil, da han var Kreditor i Boet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Sysselmand Böving tjenstl. melde, at da Reskript af 26. Avg. 1812, der bestemmer, at Stiftamtmanden kan beordre en anden Sysselmand end den ordinære Skifteforvalter i Jurisdiktionen til at tage en Amtmands Bo under Behandling, ikke er blevet anvendt i nærværende Tilfælde, og da den Grund, der, efter hvad Sysselmand Böving har anfört, motiverede Sysselmand Guðmundssons Konstitution som Skifteforvalter, ikke er tilstede med Hensyn til Böving, finder Justitsministeriet, at det omhandlede

[1]) Under s. D. ere Amtmændene tilstillede ligelydende Skrivelser.

Bo bör overdrages ham til Skiftebehandling, hvorhos det bedes ham tilkjendegivet, at den af ham ommeldte Skrivelse til Justitsministeriet af 16. Juli d. A. ikke er hertil indkommen, samt at han har for Fremtiden at indsende sine Andragender til Ministeriet gjennem Amtet. 1864. 3. Oktbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Ansvaret for Pengeforsendelser gjennem Postvæsenet.** Kjöbenhavn den 5. Oktober 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 593. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 93. 5. Oktbr.

I behgl. Skrivelse af 18. Februar d. A. har Hr. Amtmanden forespurgt:

1. om en Oppebörselsbetjent er fritaget for Ansvar for de offentlige Penge, han med Posten indsender til Islands Jordebogskasse, saasnart disse ere afleverede til vedkommende Postexpeditør, og

2. om Postvæsenet i Tilfælde af ulykkelig Hændelse erstatter Vedkommende de Penge, som de bevislig have afsendt med Posten.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. meddele:

ad 1, at dette Spörgsmaal i sin Almindelighed antages at maatte besvares bekræftende, forudsat at den Paagjældende producerer vedkommende Postexpeditörs Kvittering for Belöbets Modtagelse, og

ad 2, at der ikke antages at paahvile Postvæsenet Erstatningsansvar for Pengeforsendelser, naar disse ikke foraarsages ved Skjödeslöshed fra dets egne Betjentes Side.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Budgettet** 5. Oktbr.

1864. 5. Oktbr. **for Reykjavík Skole og Dannelsesanstalten for vordende Geistlige** m. m. Khavn den 5. Oktober 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 588.

Ved at fremsende Forslag til Budget for den lærde Skole i Reykjavík og Dannelsesanstalten for vordende Geistlige i Island for Finansaaret 1865—66, udarbeidede henholdsvis af Skolens Rektor og Forstanderen for bemeldte Anstalt, have Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. i behagelig Skrivelse af 12. i f. M., næst at udtale Dem om de i de nævnte Forslag fremsatte Bndgetforhöielser, derhos med Hensyn til Fordelingen af det ved Finansloven for indeværende Finansaar under Udgifter til Island dette Ministerium vedkommende »til Assistance« bevilgede Belöb af 1100 Rd., refereret Dem til Deres Skrivelse af 18. Februar d. A., hvori indstilledes, at de 370 Rd., hvormed det ved Finansloven for 1863—64 bevilgede Assistancebelöb blev foröget ved Loven af 19. Januar f. A., maatte, da den af Ministeriet tilsigtede Ordning af Inspektörforretningernes Udförelse ved Skolen ikke har kunnet tilveiebringes, fordeles saaledes:

1. at de 4 Adjunkter ved Reykjavík lærde Skole, samt den ved samme konstituerede Lærer maatte, for som hidtil skiftevis at varetage Inspektionen ved Skolen, forundes hver et Honorar af 30 Rd. eller tilsammen . . . . 150 —
2. at der tillagdes Syngelæreren ved Skolen og Organisten ved Domkirken . . . . . . 170 —
3. Gymnastiklæreren . . . . 50 —

Foranlediget heraf sknlde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet ikke finder Anledning til at gaa ind paa nogen af de af Rektor ved den lærde Skole eller Forstanderen for Pastoralseminariet foreslaaede Budgetforhöielser, og det saa meget mindre, som Forslaget til Finansloven for 1865—66 allerede er forelagt Rigsdagen, ligesom ogsaa de ulykke-

lige Forhold, under hvis Tryk Monarkiet for Tiden lider, nödvendiggjör den störst mulige Sparsommelighed i Statshusholdningen. Fremdeles undlader man ikke til behgl. Efterretning og Iagttagelse af det videre Fornödne tjenstligen at meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv., at da der endnu ikke har kunnet tages endelig Bestemmelse angaaende Ordningen af Spörgsmaalet om Udförelsen af Inspektörforretningerne ved Skolen, idet samme staar i Forbindelse med Afgjörelsen af den almindelige Skolesag, har Ministeriet efter Omstændighederne bifaldet den af DHrr. gjorte Indstilling med Hensyn til Fordelingen af det for indeværende Finansaar »til Assistance» bevilgede Belöb, dog saaledes, at der ikkun tilstaas Syngelæreren og Organisten 100 Rd. udover det af ham tidligere oppebaarne Belöb, 230 Rd., idet det tilkjendegives ham, at det ham saaledes tilstaaede Belöb bliver uden Fölge for Fremtiden, hvorhos de 46 Rd., der udgjöre Tillæg efter Sædomskrivning til de omhandlede 1100 Rd., ville være at fordele pro rata imellem samtlige Deltagere i Assistancesummen. 1864. 5. Oktbr.

Fordelingen af det tidtnævnte »til Assistance» bevilgede Belöb med tilhörende Sædomskrivningstillæg bliver altsaa fölgende:

1. Til de 4 Adjunkter ved Skolen samt den ved samme konstituerede Lærer som Honorar for skiftevis at varetage Inspektörforretningerne, 31 Rd. 24 Sk. til hver, tilsammen . . . . 156 Rd. 24 Sk.
2. Til Syngelæreren ved Skolen og Organisten ved Domkirken . . . . 343 — 77 —
3. Gymnastiklæreren . . . . 260 — 44 —
4. Portneren . . . . 312 — 52 —

Ialt 1073 Rd. 71 Sk.

Idet det tilföies, at der ifölge det ovenfor Anförte ikke har kunnet tages Hensyn til det med DHrr.'s behgl. Skrivelse af 4. Juni d. A. hertil indsendte Andragende, hvori Kjöbmand S. Sivertsen af Reykjavík

1864. anholder om en Forhöielse af den ham tilstaaede Leiesum for Lokale til Pastoralseminariet sammesteds, bemærkes sluttelig, at da Deres foranförte Skrivelse af 18. Februar d. A. angaaende Fordelingen af det Belöb, hvormed Assistancesummen for Finansaaret 1863—64 var bleven forhöiet, först indkom hertil længe efter at nysnævnte Finansaar var udlöbet, har den deri gjorte Indstilling selvfölgelig ikke kunnet komme i Betragtning.

5. Oktbr.

5. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Faareskabsagen.** Kjöbenhavn den 5. Oktober 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 490.

I behgl. Skrivelse af 12. f. M. har Hr. Stiftamtmanden blandt Andet indberettet, at der paa det paa Thingvellir i Midten af Avgust Maaned d. A. afholdte Möde blev nedsat en Komité, bestaaende af Landsoverretsassessor B. Sveinsson, Sysselmand J. Thoroddsen, konstitueret Landsoverretsprokurator J. Guðmundsson og 4 Bönder, med det Hverv at formaa Bönderne i Kjósar Syssel samt i Seltjarnarnes- og Alptanes-Rep i Gullbringu Syssel, Reykjavík iberegnet, til enten selv at nedslagte eller bortbytte deres Faar til Nedslagtning, for at forebygge en af de Paagjældende befrygtet Udbredelse af Skabsygdommen blandt Faarene, og at denne Komités Medlemmer, navnlig Assessor Sveinsson, siden have været i fuld Virksomhed, afholdt Möder m. m., men at det, da Faareeierne overhovedet vise en afgjort Ulyst til at fölge saadanne Raad, tör antages, at Komitéen paa Sagens nuværende Stadium ved sin Virksomhed ikke vil faa synderligt udrettet, og at De derfor ligesaalidt som Sysselmanden for Gullbringu og Kjósar Syssel har troet at burde direkte optræde mod Komitéens Bestræbelser, idet De har indskrænket Dem til, at paalægge Sysselmand

Thoroddsen at afholde sig fra at arbeide i Komitéens Tjeneste. 1864.

5. Oktbr.

Idet nu Ministeriet ganske billiger, hvad der af Dem er foretaget for Sysselmand Thoroddsens Vedkommende, finder man sig foranlediget til at anmode Dem om at tilkjendegive de Paagjældende, at Ministeriet maa finde det uforeneligt med deres Stilling som Embedsmænd, at de söge at fremme en Virksomhed, som det er vitterligt, at Regjeringen i en Række af Aar har stræbt at modarbeide.

Allerhöieste Reskript til Stiftamtmanden over Island i Anledning af allerund. Adresse til Kongen fra en paa Thingvellir afholdt Forsamling af Embedsmænd og Bönder i Anledning af **Thronskiftet.** Kjöbenhavn den 12. November 1864. — Dep. Tid. for 1864 S. 960; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 94. 12. Novbr.

Christian den Niende &c. Vor synderlige Bevaagenhed! Os er af Vor Justitsminister bleven forelagt en allerund. Adresse, der i Anledning af Thronskiftet er bleven vedtaget af en den 15. Avgust paa Thingvellir i Árnes Syssel i Island afholdt Forsamling af Embedsmænd og Bönder.

Ligesom det har været Os kjært at modtage denne Forsikring om Tillid og Hengivenhed fra en talrig Forsamling af Mænd fra Landets forskjellige Egne, saaledes erkjende vi den Betydning, som det har fra Underskrivernes Side, at de sende deres undersaatlige Hylding fra et Sted, hvortil der knytter sig saa mange Fortids Minder. Du vil derfor have at tilkjendegive de Paagjældende Vor Paaskjönnelse og Tak.

Forsaavidt Spörgsmaalet om Islands Forfatningsforhold er blevet berört i nærværende Adresse, ville Vi have Deltagerne i denne henviste til Indholdet af Vort Reskript af 8. Juli d. A., hvori Svar er meddelt

1864. paa en lignende Henvendelse fra endel Embedsmænd
12. Novbr. og Borgere i Kjöbstaden Reykjavík.

Dermed sker Vor Villie. Befalende Dig Gud. — Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 12. November 1864.

12. Novbr. **Patent** for Kongeriget Danmark, ang. en med Keiserdömmet **China** afsluttet **Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat.** Kjöbenhavn den 12. Novbr. 1864. — Depart. Tid. for 1864 S. 969—988 og 1002—1024 (med selve Traktaten i Originalsproget (Fransk), samt i dansk Oversættelse); Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1864 S. 273—302 (med Traktaten i dansk Oversættelse).

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Vi have allern. forsynet den af Hans Maiestæt, Höisalig Kong Frederik den Syvende, med Keiseren af China afsluttede Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat med allerh. Ratifikation, og bringes bemeldte Traktat nu, efterat Ratifikationerne ere udvexlede [1]), herved til offentlig Kundskab.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 12. November 1864.

16. Novbr. **Allerhöieste Kundgjörelse** ang. den i **Wien den 30. Oktober 1864 afsluttede Fredstraktat** med tilhörende **Protokol** angaaende **Jyllands Römning.** Kjöbenhavn den 16. Novbr. 1864. — Dep. Tid. for 1864 S. 897—923; Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1864 S. 302—316; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 94—110. [2])

Konungleg Auglýsing viðvíkjandi friðarsamningi þeim, er gjörður var í Vinarborg 30. dag októbermánar 1864 ásamt með skrá um að rýma Jótland.

---

[1]) Ratifikationerne ere udvexlede i Sanghai den 29. Juli 1864.

[2]) Fredstraktaten er afsluttet i det franske Sprog.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: 1864.
Eptir að ríkisráðið hefir veitt samþykki sitt, höfum Vjer 16. Novbr.
staðfest friðarsamning þann, er gjörður var í Vinarborg 30. dag októbermánaðar þ. á. millum Vor og þeirra, hans hátignar keisarans í Austurríki og hans hátignar konungsins í Prússlandi, en friðursamningur þessi er þannig hljóðandi í útlegging:

Í nafni hinnar einu allrahelgustu þrenningar!

Hans hátign konungurinn í Danmörk, hans hátign keisarinn í Austurríki og hans hátign konungurinn í Prússlandi hafa orðið samhuga um að gjöra undirbúningssamning þann, er undirskrifaður var 1. dag ágústmánaðar þ. á., að fullum friðarsamningi.

Fyrir því hafa þeirra hátignir kvatt til fulltrúa sinna þessa menn:

Hans hátign konungurinn í Danmörk: Herra George Joachim Quaade, kommandör Dannebrogsorðunnar og Dannebrogsmann, riddara af 1. flokki orðu hins rauða arnar og af öðrum flokki járnkrúnuorðunnar og s. frv, kammerherra og ráðgjafa, er eigi veitir forstöðu neinu sjerstaklegu stjórnarráði, og s. frv. og s. frv., og herra Henrik August Theodor Kauffmann, kommandör Dannebrogsorðunnar og Dannebrogsmann, og s. frv. og s. frv., kammerherra og ofursta í aðalherstjórninni og s. frv. og s. frv.

Hans hátign keisarinn í Austurríki: Herra Johann Bernhard greifa af Rechberg Rothenlöwen, riddara af hinu gullna reifi, stórkróss hinnar ungversku St. Stefans orðu, riddara af 1. flokki járnkrúnuorðunnar, riddara af orðu hins svarta arnar í demöntum og s. frv., kammerherra og virkilegt leyndarráð og s. frv. og s. frv., og herra Adolph Maria barún af Brennar-Felsach, kommandör hinnar keisaralegu Leópoldsorðu og Dannebrogsorðunnar og s. frv., virkilegan kammerherra,

1864. ankasendiherra og fulltrúa með keisaralegu umboði
16. Novbr. og s. frv. og s. frv.

Hans hátign konungurinn í Prússlandi: Herra Carl barún af Werther, riddara af fyrsta flokki orðu hins rauða arnar, stórkross hinnar keisaralegu Leópoldsorðu og Dannebrogsorðunnar og s. frv. og s. frv., kammerherra og virkilegt leyndarráð, ankasendiherra og ráðherra með konunglegu umboði við hirðina í Austurríki, og herra Hermann Ludvig v. Balan, riddara af öðrum flokki orðu hins rauða arnar með stjörnu og eikilaufum, kommandör hinnar hohenzollernsku húsorðu, hinnar keisaralegu Leópoldsorðu og Dannebrogsorðunnar og s. frv., virkilegt leyndarráð, meðlim ríkisráðsins, ankasendiherra og fulltrúa með konunglegu umboði og s. frv., og s. frv., og s. frv., hafa þessir menn átt fund með sjer í Vínarborg, og eptir að þeir hafa lagt fram umboðsskrár sínar, sem voru í góðu og rjettu formi, komu þeir sjer saman um þessar greinir:

I. grein.

Hjereptir skal ávallt vera friður og vinátta milli hans hátignar konungsins í Danmörk og þeirra, hans hátignar keisarans í Austurríki og konungsins í Prússlandi, millum erfingja þeirra og eptirkomenda, ríkja þeirra og þegna.

II. grein.

Allir samningar og samþykktir, er gjörðar hafa verið á undan stríðinu millum hinna háu málsparta, er samning þenna gjöra, fá gildi á ný, nema numdar sjeu úr gildi eður breyting á þeim gjörð í þessum samningi.

III. grein.

Hans hátign konungurinn í Danmörk afsalar sjer öllum rjettindum sínum til hertogadæmanna Sljesvíkur, Holtsetalands og Láenborgar þeim til handa: Hans hátign keisaranum í Austurríki og hans hátign konunginum í Prússlandi, og skuldbindur sig til að viðurkenna þær ráðstafanir, er þeir gjöra viðvíkjandi hertogadæmum þessum.

IV. grein.

1864. 16. Novbr.

Afsölun hertogadæmisins Sljesvíkur innibindur í sjer allar þær eyjar, er heyra til hertogadæmis þessa, eigi síður en þann hluta þess, sem á meginlandinu liggur.

Til þess að gjöra hægra fyrir með ákvörðun landamæranna, og til þess að gjöra enda á vankvæðum þeim, er af því leiða, að józk hjeruð liggja sem ílendur í Sljesvíkur landi, þá afsalar hans hátign konungurinn í Danmörk sjer þeim til handa, hans hátign keisaranum í Austurríki og hans hátign konunginum í Prússlandi hina józku landsparta, er liggja fyrir sunnan syðri takmarkalínu Rípa hjeraðs, t. a. m. hinn józka landspart Mögeltönder, eyna Amrom, józku partana af eyjunum Föhr, Sild og Romö og s. frv.

þar á móti veita þeir, hans hátign keisarinn í Austurríki og hans hátign konungurinn í Prússlandi samþykki sitt til þess, að aðskilið sje frá hertogadæminu Sljesvík og innlimað í konungsríkið Danmörku svo mikið land af hertogadæminu, sem þessu svarar, og skal það vera, auk eyunnar Ærö, þeir landskikar, sem þurfa til að sameina Rípa hjerað, sem fyr er getið, við hina parta Jótlands og til að laga takmarkalínuna milli Jótlands og Sljesvíkur í þá áttina, sem Kolding er.

V. grein.

Hin nýja takmarkalína millum konungsríkisins Danmerkur og hertogadæmisins Sljesvíkur á að byrja í miðju mynni fjarðarins Heilsminde við Litlabelti, liggur hún svo eptir firðinum, og fer síðan eptir núverandi suðurtakmörkum þessara sókna: Heils, Veistrup og Taps allt að sýki því, sem er fyrir sunnan Geilbjerg og Brænöre, þá fer hún eptir sýki þessu, frá því er það rennur út í Fovs-á, með fram suðurtakmörkum sóknanna Ödis og Vandrup, og vesturtakmörkum hinnar síðarnefndu sóknarinnar allt að Konungsá fyrir norðan Hoite. þaðan eru takmörkin farvegur þeirrar ár, til austurtakmarka Hjortlunds sóknar. þaðan á línan að

1864. fara eptir sömu takmörkum og framlenging þeirra allt
16. Novbr. að því horni á þorpinu Obekjær, er skagar til norðnrs, og síðan eptir austurtakmörkum þorps þessa að Gjels-á. Þaðan á hin nýja takmarkalína að fara eptir austurtakmörkum Seem-sóknar, og suðurtakmörkum sóknanna: Seem, Ribe og Vester-Vedsted, og á hún að liggja út í Norðursjóinn miðja vegu milli eyjauna Manö og Romö.

Vegna þessara nýju skipunar á landamærunum er því af beggja hálfu yfir lýst, að allar heimildir og öll rjettindi blandaðs eðlis, bæði í veraldlegum og andlegum efnum, sem hingað til hafa átt sjer stað í ílendunum, á eyjunum og í blönduðu sóknunum, sjeu afmáð. Fyrir því skulu þau hin nýju landsyfirráð í báðum þeim löndum, er hin nýja takmarkalína aðgreinir, í þessu tilliti fá öll rjettindi sín óskert.

VI. grein.

Undir eins og búið er að út gefa staðfestingarbrjefin um samning þenna, skal nefnd, er skipuð sje fulltrúum hinna háu málsparta, er samningin gjöra, fara til og afmarka hina nýju takmarkalínu á landinu sjálfu, samkvæmt því, sem fyrir er mælt í næstu grein á undan.

Nefnd þessi á og að skipta niður á konungsríkið Danmörk og hertogadæmið Sljesvík kostnaðinum við að leggja hinn nýa þjóðveg frá Ripum til Tönder, og skal það gjört að tiltölu rjettri eptir stærð lands þess, er hann liggur í gegnum báðum megin.

Loksins skal og hin sama nefnd sjá um skipti á fasteignum og öðru fje, sem hingað til sameiginlega hefir heyrt til hjeruðnm eður sveitarfjelögum, sem aðskilin eru við hina nýju takmarkalínu.

VII. grein.

Ákvarðaniruar í XX., XXI. og XXII. grein í samningi þeim, er gjörðnr var millum Austurríkis og Rúss-

lands 3. dag maímánaðar 1815[1]), en þær ákvarðanir 1864.
eru partur úr sjálfri aðalgjörð Vínarfundarins og snerta 16. Novbr.
hina blönduðu eigendur, rjettindi þau, er þeir geti hagnýtt sjer, og hvernig að skuli farið um þær eignir manna, sem takmörkim falla yfir, — skulu heimfærðar upp á

[1]) Greinir þessar eru þannig hljóðandi:

XX. grein.

Nú falla takmörkin yfir eignir manna, og skal þá farið að við eigendurna eptir hinum frjálslegustu grundvallarreglum, að því er snertir eignir þessar.

Þessir blönduðu eigendur, hjú þeirra og aðrir, er þar búa, skulu hafa rjett til að fara fram og aptur með jarðyrkjutól sín, skepnur, áhöld og s. frv. frá einum parti til annars á eign þeirri, sem takmörkin þannig skerast yfir, án tillits til þess, að landsyfirráðin eru ekki hin sömu yfir báðum pörtunum; einnig til að flytja frá einum stað til annars uppskeru sína, allskonar ávexti, sem jörðin af sjer gefur, skepnur sínar og alla þá hluti, er þeir hafa til búið, án þess að þeir þurfi leiðarbrjef, án þess þeim sje tálmun gjörð, án þess að þeir sæti neinum álögum og án þess þeir greiði nokkurn toll.

Þessi hlunnindi eru þó einskorðuð við hluti, sem náttúran eður iðnaðurinn framleiðir á þeirri lóð, sem takmarkalínan þannig hefir skorizt gegnum. Svo gilda þau og einungis um þær fasteignir, er sami eigandi á innan mílu (15 mílur jafnar einu jarðarmælistigi) hvorumegin, og sem takmarkalínan hefir skorizt gegnum.

XXI. grein.

Þegnar beggja ríkjanna, einkum fjármenn og hirðar, skulu framvegis vera aðnjótandi þeirra rjettinda, hlunninda og einkaleyfa, er þeir að undanförnu hafa haft.

Eigi skal heldur leggja neinar tálmanir í veginn fyrir dagleg viðskipti nábúanna, þeirra er við takmörkin búa, á þjóðverzlun: Gränz-Verkehr.

XXII. grein.

Varnarþing manns þarsem hann á heima skal einnig ráða í einkamálum, er rísa útaf landeignum þessum. En varnarþing fasteignarinnar, þarsem þrætulandið liggur, á að láta dóminum fullnustu veita. Þessi ákvörðun á að gilda í sex ár, en þar á eptir áskilja hinir tveir háu stjórnendur sjer, ef þörf gjörist að koma sjer saman um aðra reglu,

1864. þá eigendur og þær eignir, sem á sama hátt er ástatt
16. Novbr. með í Sljesvík og á Jótlandi, sem ráð er fyrir gjört í ofangreindum ákvörðunum í gjörðum Vínarfundarins.

VIII. grein.

Til þess að ríkisskuldum hins danska alríkis verði sanngjarnlega skipt eptir fólkstölu í konungsríkinu og hertogadæmunum, og til þess að koma í veg fyrir þá hina óyfirvinnanlegu erfiðleika, sem nákvæmir reikningar um rjettindi og kröfur á báðar síður mundu hafa í för með sjer, hafa hinir háu málspartar, er samning þenna gjöra, ákveðið þann hluta af ríkisskuldum hins danska alríkis, sem hertogadæmin eiga að bera, til upphæðar í heilu lagi, er sje tuttugu og níu milliónir ríkisdala (danskrar ríkismyntar).

IX. grein.

Sá hluti af ríkisskuldum hins danska alríkis, sem eptir næstu grein hjer á undan á að hvíla á hertogadæmunum, á sem skuld, er ofangreind þrjú hertogadæmi eiga að lúka til konungsríkisins Danmerkur undir ábyrgð þeirra, hans hátignar keisarans í Austurríki og hans hátignar konungsins í Prússlandi að greiðast innan eins árs, eður fyrri ef unnt er, frá því að búið er að koma skipulagi á stjórn hertogadæmanna fyrir fullt og allt.

Skuld þessa eður nokkuru hluta hennar má borga með einhverjum þeim hætti, er nú segir, eptir því sem hertogadæmin helzt kjósa:

1°. Með peningum (75 prússneskir dalir = 100 dalir danskrar ríkismyntar);

2°. Með því að fá hinum danska ríkissjóði óuppsegjanleg skuldabrjef, með 4 af hundraði í vöxtu, er heyra til innlendum skuldum hins danska alríkis;

3°. Með því að fá hinum danska ríkissjóði ný ríkisskuldabrjef, sem hertogadæmin gefa út, og ber að ákveða verð þeirra í prússneskum dölum (30 í pundinu) eður í Hamborgar-bankamörkum. Skuldabrjef þessi eiga að borgast á þann hátt, að greitt sje árgjald, er

sje fyrir hvert missiri að upphæð 3 af hundraði af hinni upphaflegu upphæð skuldarinnar, á þann hátt að 2 af hundraði sjeu vextir þeir, er í hverjum gjalddaga ber að greiða af skuldinni, en afgangurinn kemur upp í skuldina sjálfa. 1864. 16. Novbr.

Áðurgreint gjald, 3 af hundraði á hverju missiri, verður greitt bæði úr hinum opinberu fjehirzlum hertogadæmanna og svo hjá peningakaupmönnum í Berlín og Hamborg.

Skuldabrjefum þeim, sem nefnd eru í 2. og 3. tölulið, verður viðtaka veitt í hinn danska ríkissjóð eptir upphæð þeirri, er þau hlóða uppá.

X. grein.

Þangaðtil hertogadæmin fyrir fullt og allt hafa tekið að sjer þá upphæð, sem þau eiga að greiða samkvæmt VIII. grein þessa samnings í staðinn fyrir þeirra hluta eptir tiltölu af sameiginlegum skuldum hins danska alríkis, eiga þau á hverju missiri að greiða 2 af hundraði af greindri upphæð, en það eru 580,000 dalir (danskrar ríkismyntar). Þessi borgun fer fram á þann hátt, að þeir vextir af hinum dönsku ríkisskuldum, sem að undanförnu hafa ávísaðir verið úr hinum opinberu fjehirzlum hertogadæmanna, og það, sem þar hefir verið ávísað af því, sem borgað hefir verið uppí skuldirnar sjálfar, sje einnig framvegis borgað úr hinum sömu sjóðum. Um það, sem þannig verður útborgað, skal reikningur gjörður á hverju missiri, og ef þá verður sú raun á, að það ekki nær ofangreindri upphæð, þá skulu hertogadæmin greiða hinum danska ríkissjóði í peningum það, sem á brestur; en ef hið gagnstæða hefir átt sjer stað, ber á sama hátt að endurgjalda hertogadæmunum í peningum það, sem umfram er.

Reikningsgjörðir þessar skulu eiga sjer stað millum Danmerkur og þeirra yfirvalda, er hafa á hendi æðstu stjórn hertogadæmanna, og fara fram á þann hátt, sem fyrirskipað er í þessari grein, eður á hverju hálfu missiri ef það af beggja hálfu yrði álitið nauðsynlegt. Hin

1864. fyrsta reikningsgjörð á sjerstaklega að snerta alla þá
16. Novbr. vöxtu af hinum sameiginlegu skuldum danska alríkisins og sjerhverja þá borgun upp í þær, sem greidd hefir verið eptir 23. dag desembermánaðar 1863.

XI. grein.

Hið svo nefnda Holstein-Plönska jafnvirðisfje og eptirstöðvarnar af endurgjaldinu fyrir hinar fyrrverandi eignir hertogans af Augustenborg, að meðtöldum veðskuldum þeim, er á þeim hvíla, og þjóðjarðaskuldabrjef í Sljesvík og Holtsetalaudi skulu eingöngu falla á hertogadæmin.

XII grein.

Stjórnin í Austurríki og stjórnin í Prússlandi ætla að láta hertogadæmin borga sjer stríðskostnaðinn.

XIII. grein.

Hans hátign konungurinn í Danmörk skuldbindur sig til, undir eins og búið er að út gefa staðfestingarbrjef þessa samnings, að framselja öll kaupför frá Austurríki, Prússlandi og þjóðverjalandi, sem tekin hafa verið meðan á stríðinu stóð, svo og farma skipa þessara, og einnig farma þá, sem eru eign þegnanna í Austurríki, Prússlandi og þjóðverjalandi, en sem teknir kunna hafa verið í skipum þeirra þjóða, er afskiptalausar hafa verið af stríðinu, og loks öll þau skip, sem Danmörk hefir tekið vegna stríðsins í hertogadæmum þeim, er nú hafa afsöluð verið.

þessum hlutum skal skilað í því àstandi, sem þeir bona fide eru í á þeim tíma, þegar þeir eru fram seldir.

Ef þeir hlutir, sem ber að skila aptur, ekki lengur eru til, á að endurgjalda andvirði þeirra, og ef þeir, eptir að þeir voru teknir, hafa rírnað í verði svo töluverðu muni, ber að greiða eigendum þeirra skaðabætur, er því svari. Enn fremur er viðurkennd sú skylda, að borga þeim, er skip hafa til leigu, og skipverjum, og einnig þeim, er farmana eiga, allan beinlínis kostnað og skaða, sem sannað verður að hafi orsakast af því,

að skipin hafi verið tekin, t. a. m. hafnartolla [droits de port ou de rade (Liegegelder)], rjettargjöld, og þau gjöld, sem risið hafa af viðurhaldi og heimflutningi skipa og skipverja. 1864. 16. Novbr.

Hvað þau skip snertir, er eigi verður sjálfum aptur skilað, þá skal endurgjaldið fyrir þau ákveðið eptir verði því, er þau skip voru í, þá er þau voru tekin. Með tilliti til þeirra farma, sem skemmst hafa, eður ekki eru lengur til, þá skal endurgjaldið ákveðið eptir verði því, sem þeir hefðu verið í á þeim stað, er átti að flytja þá til, á þeim tíma, er skipið eptir líkindum hefði þangað komið.

Hans hátign keisarinn í Austurríki og hans hátign konungurinn í Prússlandi skila á sama hátt aptur þeim kaupförum, er herlið þeirra eður herskip hafa tekið, og sömuleiðis skipsförmunum, að því leyti þeir voru eign einstakra manna.

Ef hlutunum sjálfum eigi verður aptur skilað, ber að ákveða endurgjaldið fyrir þá eptir þeim grundvallarreglum, sem að ofan er getið.

Þeirra hátignir skuldbinda sig einnig til að reikna með herskatta þá, er lið þeirra hefir fengið í peningum á Jótlandi. Sú upphæð skal dregin frá því endurgjaldi, sem Danmörk á að greiða samkvæmt þeim grundvallarreglum, sem ákveðnar eru í þessari grein.

Hans hátign konungurinn í Danmörk, hans hátign keisarinn í Austurríki og hans hátign konungurinn í Prússlandi skipa sjerstaklega nefnd, sem á að ákveða upphæð skaðabótanna á báðar hliðar, og skal hún koma saman í Kaupmannahöfn í seinasta lagi 6 vikum eptir að búið er að framselja staðfestingarbrjef þessa samnings.

Nefnd þessi skal leitast við að ljúka starfa sínum á þrem mánuðum. Ef hún þegar sá tími er liðinn eigi hefir getað orðið á eitt sátt um allar þær kröfur, er upp hafa verið bornar fyrir henni, ber að leggja í gjörð þær kröfurnar, sem enn eru óútkljáðar. Í þessu augnamiði ætla þeir, hans hátign konungurinn í Danmörk,

1864. hans hátign keisarinn í Austurríki og hans hátign kon-
16. Novbr. nnguriun í Prússlandi að koma sjer saman um að kjósa gjörðarmann.

Endurgjaldið á að greiðast í seinasta laga 4 vikum eptir að búið er að ákveða það fyrir fullt og fast.

XIV. grein.

Danska stjórnin er framvegis skuldbundin til að borga aptur allt það fje, sem þegnarnir í hertogadæmunum, sveitarfjelög, opinberar stofnanir og fjelög hafa borgað inn í danskar fjehirzlur, sem ábyrgðarfje, geymslufje eður ráðstöfunarfje:

Þar að auki skal þetta fje fengið hertogadæmunum:

1. Sjóðurinn til at borga hinar holsteinsku fjehirzlu-ávísanir (Kassenscheine);
2. Fángelsisbyggingasjóðurinn;
3. Brunabótasjóðirnir;
4. Geymslufjár-sjóðurinn;
5. Það fje, er menn eptir sinn dag hafa gefið sveitarfjelögum eður opinberum stofnunum í hertogadæmunum;
6. Eptirstöðvar (Kassenbehalte) af sjerstaklegum tekjum hertogadæmanna, sem bona fide voru í hinum opinberu fjehirzlum þeirra á þeim tíma, er aðfarir þjóðverska sambandsins voru gjörðar og liði skipað í landshluta þessa.

Það verður á hendur falið þjóðfulltrúa nefnd að ákveða upphæð ofangreinds fjár, eptir að búið er að draga frá kostnaðinn við hina sjerstaklegu stjórn hertogadæmanna.

Með tilstyrk hinnar dönsku stjórnar ber að reisa við aptur fornmenjasafnið í Flensborg, sem á skylt við sögu Sljesvíkur, en hefir að miklu leyti tvístrast við hina síðustu atburði.

Einnig skal hin nýja stjórn nákvæmlega borga aptur dönskum þegnum, sveitarfjelögum, opinberum stofnunum og fjelögum, þeim er hlut eiga að máli, fje það, er borgað hefir verið inn í hinar opinberu fjehirzlur

hertogadæmanna sem ábyrgðarfje, geymslufje, eður ráðstöfunarfje. 1864. 16. Novbr.

XV. grein.

Eptirlaun þau, sem tilfærð eru í hinum sjerstaklegu gjalda-áætlunum konungsríkisins eður hertogadæmanna skulu eins og verið hefir borgast af hvoru landinu fyrir sig. Þeim, er eptirlaunin hafa, er frjálst að taka sjer bólfestu hvort heldur í konungsríkinu eður hertogadæmunum.

Öll önnur eptirlaun, bæði borgaralegra embættismanna og hermanna, að meðtöldum eptirlaunum embættismanna við ársfje hans hátignar, hins hásæla konungs Friðriks hins 7., og embættismanna hjá hans konunglegu tign hinum hásæla Ferdinand prins og hjá hennar konunglegu tign hinni hásælu landgreifainnu Charlotte af Hessen, er var borin prinsessa af Danmörk, svo og þeim eptirlaunum, sem hingað til hafa greidd verið úr náðargjafasjóðnum (Naades-Sekretariatet) — skal skipt millum konungsríkisins og hertogadæmanna eptir fólkstölu beggja.

Fyrir þessa sök hafa menn orðið ásáttir um að láta semja lista yfir øll þessi eptirlaun, reikna upphæð þeirra til innstæðu sem árlegt lífsfje, og skora á alla þá, er eptirlaunin hafa, að lýsa yfir, hvort þeir framvegis óski að fá eptirlaun sín borguð í konungsríkinu eður í hertogadæmunum.

Ef sú verður raun á, þegar menn eru búnir að kjósa um þetta, að hlutfallið milli partanna, það er að segja milli þess hluta, er fellur á hertogadæmin, og þess hlutans, er framvegis hvílir á konungsríkinu, ekki verður samkvæmt grundvallarreglunni um niðurjöfnunina að tiltölu eptir fólks fjölda, þá skal það landið borga mismunin, sem á að bera hann eptir þessu.

Þau eptirlaun, sem ávísuð eru úr hinum almenna ekkjusjóði og úr eptirlaunasjóði óæðri hermanna, skulu framvegis borguð eins og að undanförnu, að því leyti sjóðir þessir til hrökkva. En hvað snertir tillag það,

1864. sem ríkið verður að borga til sjóða þessara, þá taka
16. Novbr. hertogadæmin að sjer nokkurn hluta þess að tiltölu eptir fólksfjölda.

Mönnum, sem fæddir eru í hertogadæmunum, er beinlínis áskilin sú hlutdeild í lífsfjár og framfærslustofnuninni frá 1842 í Kaupmannahöfn, sem þeir hafa áunnið sjer rjett til.

Þjóðfulltrúanefnd, er sje skipuð fulltrúum af beggja hendi, skal eiga fund með sjer í Kaupmannahöfn jafnskjótt og búið er að staðfesta samning þenna, til þess að ráðstafa hinum einstöku atriðum í ákvörðununum í þessari grein.

XVI. grein.

Hin konunglega danska stjórn tekur að sjer útborgun á ársfje handa:

Hennar hátign Karólínu Amalíu, ekkjudrottning,

Hennar konunglegu tign Karólínu, erfðaprinsessu,

Hennar konunglegu tign Vilhelmínu Maríu af Glücksborg, hertogainnu,

Hennar tign Karólínu Charlotte Maríane af Mecklenborg-Strelitz, hertogainnu,

Hennar tign Lóvísu Karólínu af Glücksborg, ekkjuhertogainnu,

Hans tign Friðriki, prins af Hessen,

Þeirra tign prinsessunum Charlotte, Victoriu og Amalíu af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Augustenborg.

Þann hluta af þessu fje, sem að tiltölu eptir fólksfjöldanum fellur á hertogadæmin, skal stjórn hertogadæmanna endurgjalda hinni dönsku stjórn.

Nefnd sú, sem um er getið í næstu grein hjer á undan, á einnig að gjöra þær ráðstafanir, sem þörf er á til framkvæmdar því, sem um er rætt í þessari grein.

XVII. grein.

Hin nýja stjórn í hertogadæmunum gengur að þeim rjettindum og skyldum, sem byggjast á samningum þeim, sem hin konunglega danska landsstjórn á vanalegan

hátt hefir gjört með tilliti til almennings málefna, sem sjerstaklega varða þá landshluta, sem nú eru afsalaðir. 1864. 16. Novbr.

Menn hafa orðið ásáttir um, að ofangreind ákvörðun ekki nái til þeirra skyldna, er styðjast við samninga, sem hin danska stjórn hefir gjört með tilliti til stríðsins og atfara bandaríkjanna.

Hin nýja stjórn hertogadæmanna viðurkennir sjerhver rjettindi, sem menn eður stofnanir hafa löglega áunnið sjer í hertogadæmunum.

Ef ágreiningur verður um þessi efni, eiga dómstólarnir að skera úr málunum.

XVIII. grein.

þeir menn, sem fæddir eru í landshlutum þeim, sem nú eru afsalaðir, en sem þjóna í hinum danska landher eður sjóliði, eiga rjett á að verða þegar í stað undanþegnir herþjónustu og fara til heimkynna sinna.

Menn hafa orðið ásáttir um, að þeir af þessum mönnum, sem verða kyrrir í þjónustu hans hátignar konungsins í Danmörk, ekki fyrir þá sök megi verða fyrir neinum halla, hvorki sjálfir nje á eignum sínum.

Hin sömu rjettindi og vernd er af beggja hálfu veitt borgaralegum embættismönnum, fæddum í Danmörk eður hertogadæmunum, sem lýsa yfir þeirri fyrirætlun sinni, að yfirgefa stöðu þá, sem þeir eru í, annaðhvort í þjónustu Danmerkur eður hertogadæmanna, eður sem heldur kjósa að vera kyrrir í stöðu þessari.

XIX. grein.

þeir þegnar, er eiga heima í löndum þeim, sem afsöluð eru með samningi þessum, hafa í 6 ár frà þeim degi, er staðfestingarbrjefin eru fram seld, fullt frelsi til, eptir að það hefir kunngjört verið hlutaðeiganda yfirvaldi, að flytja lausafje sitt, án þess að borga toll af, og fara sjálfir með hyski sitt til landa hans hátignar Danmerkur konungs, og halda þeir, þegar svo er, rjettindum sínum sem danskir þegnar. Frjálst er þeim að halda framvegis fasteignum sínum, þeim er þeir eiga í hinum afsöluðu löndum.

1864. Hinn sami rjettur veitist á hinn bóginn dönskum
16. Novbr. þegnum og mönnum, sem fæddir eru í hinum afsöluðu löndum, en eiga heima í ríkjum hans hátignar konungsins í Danmörk.

þeir menn, sem færa sjer í nyt ákvarðanir þessar, mega ekki fyrir þá sök, að þeir taka þenna eður hinn kostinn, verða fyrir neinni áreitni frá hvorugri hálfunni, hvorki sjálfir þeir nje eignir þeirra, í hvoru landinu sem þær liggja.

Ofangreindur sex ára frestur kemur og þeim mönnum að notum, sem fæddir eru annaðhvort í konungsríkinu Danmörk eður í hinum afsöluðu löndum, en sem á þeim tíma, þá er samningur þessi verður staðfestur, dveljast fyrir utan takmörk konungsríkisins Danmerkur eður hertogadæmanna. Yfirlýsing þeirra getur orðið viðtaka veitt hjá hinum næsta danska sendiherra, eður hjá enum æðri embættismönnum hvar sem er í konungsríkinu eður hertogadæmnnum.

Allir þeir, er hafa rjett innborinna manna á þeim tíma, er samningur þessi verður staðfestur, halda þeim rjetti bæði í konungsríkinu og í hertogadæmunnm.

XX. grein.

Eignarheimildir, stjórnarskjöl um borgaraleg mál, sem snerta hin afsöluðu lönd, en sem eru í skjalasöfnum konungsríkisins Danmerkur, skulu svo skjótt, sem unnt er, fengin í hendur hinum nýju stjórnarumboðsmönnum hertogadæmanna.

Sömuleiðis ber að fá hertogadæmunum allar þær deildir af skjalasöfnunum í Kaupmannahöfn, ásamt með listum og registrum, sem verið hafa eign þeirra, en hafa verið teknar út úr skjalasöfnum þeirra.

Hin danska stjórn og hin nýja stjórn hertogadæmanna skuldbinda sig til, eptir áskorun hinnar æðri umboðsstjórnar, að láta hvor aðra fá öll þau skjöl og allar þær skýrslur, sem snerta málefni, er varða bæði Danmörk og hertogadæmin.

1864.
16. Novbr.

XXI. grein.

Kaupverzlun og siglingar í Danmörk og hinum afsöluðu hertogadæmum njóta í hvorutveggja landinu hinna sömu rjettinda og hlunninda, sem veitt eru þeirri þjóð, er beztum kostum á að sæta, þangaðtil búið er að skipa fyrir um það málefni með sjerstaklegum samningum.

það tollfrelsi og sá ljettir í tollgjaldi, sem eptir samningi dagsettum 14. marzm. 1857, II. grein, er veitt fyrir þær vörur, sem fluttar eru á vegum þeim og síkjum (Kanal), sem nú sameinar eður síðar kunna að sameina Norðursjóinn og Eystrasalt, skal einnig gilda um þær vörur, sem fluttar eru gegnum konungsríkið eður hertogadæmin, hvaða vegur sem farinn er.

XXII. grein.

Lið bandamanna skal svo fljótt, sem unnt er, fara út úr Jótlandi og í seinasta lagi innan 3 vikna eptir að búið er að staðfesta samning þenna.

Hinar sjerstaklegu ákvarðanir um burtför liðsins eru settar í skrá nokkurri, sem er fest við samning þenna.

XXIII. grein.

Til þess að stuðla af fremsta megni til að friða hugi manna, er því yfir lýst og heitið af hálfu hinna háu málsparta, er samning þenna gjöra, að enginn, sem hefir yfir sjest við hina síðustu atburði, í hverri stjett og stöðu sem hann er, skuli ofsóttur eður áreittur, eður sjálfum honum eður eignum hans neinn óskundi gjörður sökum breytni hans eður skoðunar á þjóðmálefnum.

XXIV. grein.

Samningur þessi skal staðfestur og staðfestingarskjölin framseld í Vínarborg, áður en liðnar eru 3 vikur, eður fyrri ef unnt er.

1864. þessu til staðfestu hafa fulltrúarnir undirskrifað
16. Novbr. hann og sett á hann merkis-innsigli sín.

þannig samið í Vínarborg 30. dag októbermánaðar ár eptir Krists fæðíng átján hundruð sextíu og fjögur.

(L. S.) undirskr.: **Quaade.**
(L. S.) undirskr.: **Kauffmann.**
(L. S.) undirskr.: **Rechberg.**
(L. S.) undirskr.: **Brenner.**
(L. S.) undirskr.: **Werther.**
(L. S.) undirskr.: **Balan.**

Fylgiskjal.

Skrá um burtför bandamannaliðsins úr Jótlandi.

Samkvæmt XXII. grein í friðarsamningi þeim, er í dag hefir gjörður verið millum hans hátignar konungsins í Danmörk öðrumegin og hinsvegar þeirra, hans hátignar keisarans í Austurríki og hans hàtignar konungsins í Prússlandi, hafa hinir háu málspartar, er samninginn gjörðu, orðið ásáttir um þær ákvarðanir, er nú skal frá skýrt:

I.

Bandamannaliðið skal fara burt úr Jótlandi í seinasta lagi á þriggja vikna fresti, þannig að það við lok fyrstu vikunnar skal vera komið burt úr Hjörrings-, Thisteds-, Vebjarga-, Álaborgar- og Randarós ömtum; auk greindra amta skal það við lok annarar vikunnar einnig vera komið burt úr Árós-, Skanderborgar- og Hringkaupangurs ömtum og við lok þriðju vikunnar úr gjörvöllu Jótlandi.

II.

þann dag, er staðfestingarbrjef þessa samnings verða framseld, er lokið aðgjörðum hermanna-land-

stjórnar þeirrar, sem nú er á Jótlandi. Erindsreki, er hin konunglega danska stjórn til þess kveður, tekur þá við allri umboðsstjórn landsins; og heldur hann til á sama stað á Jótlandi og yfirstjórn bandamannaliðsins hefir aðsetur sitt meðan liðið er að fara út úr landinu. 1864. 16. Novbr.

III.

Hin dönsku yfirvöld skulu tregðulaust láta í tje allt, er bandamannaliðið þarf, með tilliti til húsnæðis, vista og flutnings (Vorspan) meðan liðið er á józkri lóð. Hin konunglega danska stjórn skal láta umboðsmann sinn hafa ábyrgð af framkvæmd þessarar ákvörðunar. Það sem í þessari grein er rætt um, að látið skuli í tje, skal takmarkað svo, að það einungis sje hið allranauðsynlegasta.

IV.

Alla spítala, herpósta og hraðfrjettalínur, er bandamannaliðið nú sem stendur hefir til sinna afnota, skal framvegis mega nota þangaðtil liðið fullkomlega er farið út úr hverju amti, þó án skaða fyrir samsvarandi hluti, sem eru undir yfirráðum hinnar dönsku umboðsstjórnar. Hin konunglega danska stjórn ábyrgist beinlínis, að ekki verði með neinu tálmað framkvæmd þess, sem ákveðið er í þessari grein.

V.

Ef bandamannaliðið, þegar það fer úr Jótlandi, neyðist til að skilja eptir sjúka eður særða, skuldbindur hin honunglega danska stjórn sig til að annast um, að þeir fái tilhlýðilega meðferð og hjúkrun og til að láta flytja þá, þegar þeir eru heilir orðnir, með »Vorspann« til hinna næstu herstöðva bandamannaliðsins.

VI.

Frá þeim degi, er staðfestingarbrjef samnings þessa verða fram seld, borgar bandamannaliðið, eptir þeim

1864. 16. Novbr. ákvörðunum, sem eru í reglugjörðinni um viðurgjörning á herliði þjóðversku sambandsríkjanna innan takmarka þeirra ríkja, kostnaðinn við allt það, sem því eptir áður sögðu verður í tje látið með tilliti til húsnæðis, vista, hjúkrunar sjúkra og flutnings (Vorspann).

(undirskr.) **Quaade.**
(undirskr.) **Kauffmann.**
(undirskr.) **Rechberg.**
(undirskr.) **Brenner.**
(undirskr.) **Werther.**
(undirskr.) **Balan.**

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Gefið í höfuðstað og aðseturstað Vorum Kaupmannahöfn, 16. dag nóvembermán. 1864.

Allerhöieste Kundgjörelse angaaende den i Wien den 30. Oktober 1864 afsluttede Fredstraktat med tilhörende Protokol angaaende Jyllands Römning.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Rigsraadet har givet sit Samtykke, have Vi stadfæstet den mellem Os og Deres Maiestæter Keiseren af Österrig og Kongen af Preussen under 30. Oktbr. d. A. i Wien afsluttede Fredstraktat, der i Oversættelse lyder som fölger:

I den Allerhelligste og udelelige Treenigheds Navn!

Hans Maiestæt Kongen af Danmark, Hans Maiestæt Keiseren af Österrig og Hans Maiestæt Kongen af Preussen have besluttet at forandre de den 1. Avgust sidstl. undertegnede Præliminarier til en endelig Fredstraktat.

Til den Ende have Deres Maiestæter udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Maiestæt Kongen af Danmark: Hr. George Joachim Quaade, Kommandör af Dannnbrog og Dannebrogsmand, Ridder af den röde Örns Orden af förste Klasse og af Jernkrone-Ordenen af anden Klasse osv., Kammerherre og Minister uden Portefeuille osv. osv., og Hr. Henrik August Theodor Kauffmann, Kommandör af Dannebrog og Dannebrogsmand osv. osv., Kammerherre og Oberst i Generalstaben osv. osv. 1864. 16. Novbr.

Hans Maiestæt Keiseren af Österrig: Hr. Johan Bernhard Greve af Rechberg-Rothenlöwen, Ridder af den gyldne Vlies, Storkors af den Ungarske St. Stephans-Orden, Ridder af Jernkrone-Ordenen af förste Klasse, Ridder af den sorte Örns Orden i Brillanter osv., Kammerherre og virkelig Geheimeraad osv. osv., Hr. Adolph Maria Baron af Brenner-Felsach, Kommandör af den Keiserlige Leopolds-Orden og af Dannebrog osv., virkelig Kammerherre, overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister osv. osv.

Hans Maiestæt Kongen af Preussen: Hr. Carl Baron af Werther, Ridder af den röde Örns Orden af förste Klasse, Storkors af den Keiserlige Leopolds-Orden og Dannebrog osv., Kammerherre og virkelig Geheimeraad, overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister ved det Österrigske Hof, og Hr. Hermann Ludvig v. Balan, Ridder af den röde Örns Orden af anden Klasse med Stjerne og Egeblade, Kommandör af den Hohenzollerske Husorden, af den Keiserlige Leopolds-Orden og af Dannebrog osv., virkelig Geheimeraad, Medlem af Statsraadet, overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister osv. osv. osv., hvilke ere sammentraadte i Konference i Wien og, efterat have udvexlet deres Fuldmagter, som befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om fölgende Artikler:

Artikel I.

Der skal for Fremtiden bestandig være Fred og Venskab imellem Hans Maiestæt Kongen af Danmark og Deres Maiestæter Keiseren af Österrig og Kongen

1864. af Preussen, saa og imellem Deres respektive Arvinger
16. Novbr. og Efterfölgere, Deres Stater og Undersatter.

Artikel II.

Alle Traktater og Overenskomster, der för Krigen ere afsluttede imellem de höie kontraherende Parter, sættes paany i Kraft, forsaavidt de ikke ere ophævede eller forandrede ved den nærværende Traktats Indhold.

Artikel III.

Hans Maiestæt Kongen af Danmark renoncerer paa alle Sine Rettigheder tif Hertugdömmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg til Fordel for Deres Maiestæter Keiseren af Österrig og Kongen af Preussen, idet Allerhöistsamme forpligter Sig til at anerkjende de Dispositioner, som de nævnte Maiestæter ville træffe med Hensyn til disse Hertugdömmer.

Artikel IV.

Afstaaelsen af Hertugdömmet Slesvig omfatter alle de til dette Hertugdömme hörende Öer, ligesaavel som det paa Fastlandet beliggende Territorium.

For at simplificere Grænsereguleringen og for at gjöre Ende paa de Ulemper, der opstaa af de jydske Territoriers Beliggenhed som Enklaver i det slesvigske Territorium, afstaar Hans Maiestæt Kongen af Danmark til Deres Maiestæter Keiseren af Österrig og Kongen af Preussen de jydske Besiddelser, der ligge Syd for Distriktet Ribes sydlige Grænselinie, saasom det jydske Territorium Mögeltönder, Öen Amrom, de jydske Dele af Öerne Föhr, Sild og Romö osv.

Derimod samtykke Deres Maiestæter Keiseren af Österrig og Kongen af Preussen i, at en tilsvarende Del af Slesvig, indbefattende foruden Öen Ærö Territorier, der tjene til at frembringe fornævnte Distrikt Ribes Sammenhæng med det övrige Jylland og til at korrigere Grænselinien mellem Jylland og Slesvig henimod Kolding, bliver adskilt fra Hertugdömmet Slesvig og inkorporeret i Kongeriget Danmark.

Artikel V.

1864. 16. Novbr.

Den nye Grænselinie imellem Kongeriget Danmark og Hertugdömmet Slesvig skal udgaa fra Midten af Udlöbet af Fjorden Heilsminde ved Lillebelt, og, efterat have gjennemskaaret denne Fjord, fölge den nuværende Sydgrænse af Sognene Heils, Veistrup og Taps, denne sidste indtil det Vandlöb, som findes Syd for Geilbjerg og Brænöre; den skal dernæst fölge dette Vandlöb fra dets Udlöb i Fovs-Aa, langs med Sydgrænsen af Sognene Ödis og Vandrup og Vestgrænsen af dette sidste indtil Kongeaaen Nord for Holte. Fra dette Punkt skal Kongeaaens Flodleie danne Grænsen indtil Östgrænsen af Hjortlund Sogn. Fra dette Punkt skal Linien fölge den samme Grænse og dens Fortsættelse indtil det i Nord fremspringende Hjörne af Landsbyen Obekjær, og derpaa Östgrænsen af denne Landsby indtil Gjels-Aa. Derfra skulle Östgrænsen af Seem Sogn og Sydgrænserne af Sognene Seem, Ribe og Vester-Vedsted danne den nye Grænselinie, som i Nordsöen skal gaa i lige Afstand imellem Öerne Manö og Romö.

Som Fölge af denne nye Grænsebestemmelse erklæres fra begge Sider for ophævede alle blandede Adkomster og Rettigheder, saavel i verdslig som i geistlig Henseende, der hidtil have fundet Sted i Enklaverne, paa Öerne og i de blandede Sogne. Fölgelig skal den nye Landshöihed i hvert af de ved den nye Grændselinie adskilte Territorier i denne Henseende indtræde i det fulde Omfang af sine Rettigheder.

Artikel VI.

En international Kommission, sammensat af Repræsentanter for de höie kontraherende Parter, skal umiddelbart efter Udvexlingen af Ratifikationerne af nærværende Traktat skride til i Marken at afstikke den nye Grænselinie overensstemmende med den foregaaende Artikels Bestemmelser.

1864. 16. Novbr. Denne Kommission vil ogsaa have at fordele Anlægsomkostningerne ved den nye Chaussé fra Ribe til Tönder imellem Kongeriget Danmark og Hertugdömmet Slesvig i Forhold til de Landstrækninger, som den gjennemlöber paa hver Side.

Endelig skal den samme Kommission forestaa Fordelingen af de faste Eiendomme og Kapitaler, der hidtil i Fællesskab have tilhört Distrikter eller Kommuner, som ere blevne adskilte ved den nye Grænselinie.

Artikel VII.

Bestemmelserne i Artiklerne XX, XXI og XXII af den imellem Österrig og Rusland den 3. Mai 1815 afsluttede Traktat[1]), der udgjör en integrerende Del

---

[1](Disse Artikler ere saalydende:

Art. XX.

De Eiere, hvis Besiddelser overskjæres af Grænsen, skulle i Henseende til disse Besiddelser behandles efter de liberaleste Grundsætninger.

Disse blandede Eiere, deres Tjenestefolk og Beboerne skulle have Ret til at passere frem og tilbage med deres Avlsredskaber, deres Kvæg, deres Værktöi osv. osv. fra den ene Del af den saaledes ved Grænsen overskaarne Eiendom til den anden, uden Hensyn til den forskjellige Landshöihed, ligeledes til fra et Sted til et andet at befordre deres Höst, alle Jordens Produkter, deres Kvæg og alle Produkter af deres Fabrikation, uden at behöve Pas, uden Forhindring, uden noget Paalæg og uden at erlægge nogensomhelst Afgift.

Denne Begunstigelse er dog indskrænket til Natur- eller Industriprodukter i det saaledes ved Grænselinien overskaarne Territorium. Ligeledes udstrækker den sig kun til de Grundeiendomme, der tilhöre den samme Eier indenfor den bestemte Afstand af en Mil (15 paa en Grad) paa hver Side, og som maatte være blevne overskaarne af Grænselinien.

Art. XXI.

Begge Magters Undersaatter, navnlig Kvægdrivere og Hyrder, skulle vedblive at nyde de Rettigheder, Friheder og Privilegier, som de hidtil have nydt.

af Wienerkongressens Hovedakt, hvilke Bestemmelser angaa de blandede Eiere, de Rettigheder, som de kunne udöve, og Naboforholdene i de af Grænserne overskaarne Eiendomme, skulle anvendes paa de Eiere og de Eiendomme, som i Slesvig og i Jylland maatte befinde sig i de ved ovennævnte Bestemmelser af Wienerkongres-Akterne forudsete Tilfælde.

1864. 16. Novbr.

Artikel VIII.

For at opnaa en billig Fordeling af det Danske Monarkis Statsgjæld i Forhold til Kongerigets og Hertugdömmernes respektive Folketal og for derhos at afhjælpe de uoverstigelige Vanskeligheder, som en detailleret Opgjörelse af de gjensidige Rettigheder og Fordringer vilde frembyde, have de höie kontraherende Parter fastsat den Andel af det Danske Monarkis Statsgjæld, der skal falde Hertugdömmerne til Last, til en rund Sum af ni og tyve Millioner Rigsdaler (Dansk Rigsmönt).

Artikel IX.

Den Del af det Danske Mouarkis Statsgjæld, der ifölge den foregaaende Artikel skal falde Hertugdömmerne til Last, vil som en ovennævnte tre Hertugdömmer paahvilende Gjæld til Kongeriget Danmark under Deres Maiestæter Keiseren af Österrigs og Kongen af Preussens Garanti være at afgjöre i Löbet af ét

---

Der skal heller ikke lægges nogen Hindring i Veien for det daglige Grænsesamkvem imellem Naboerne, paa Tydsk: Gränz-Verkehr.

Art. XXII.

Hjemstedets Værnething skal ogsaa være det afgjörende i private Sögsmaal, der opstaa angaaende disse Landstrækninger. Men det er det faste Eiendoms Værnething, hvori den omtvistede Eiendom er beliggende, der skal lade Dommen exekvere. Denne Bestemmelse skal gjælde i sex Aar, hvorefter de to höie Hoffer forbeholde sig, om fornödent gjöres, at komme overens om en anden Regel.

1864. 16. Novbr. Aar, eller om muligt tidligere, fra Hertugdømmernes endelige Organisation at regne.

Afgjörelsen af denne Gjæld kan efter Hertugdömmernes Valg helt eller tildels ske paa en af fölgende Maader:

1°. Kontant Betaling (75 Preussiske Dalere = 100 Daler Dansk Rigsmönt);

2°. Afgivelse til den Danske Statskasse af uopsigelige Fire-Procents Obligationer hörende til det Danske Monarkis indenlandske Gjæld;

3°. Afgivelse til den Danske Statskasse af nye Statsobligationer, som Hertugdömmerne udstede og hvis Værdi vil være at angive i Preussiske Dalere (à 30 pr. Pund) eller i Hamborger-Bankomark. Disse Obligationer ville være at likvidere ved en halvaarlig Annuitet af 3 pCt. af Gjældens oprindelige Belöb, saaledes at 2 pCt. udgjöre den til hver Termin forfaldne Rente af Gjælden, medens Resten erlægges til Amortisation af Gjælden.

Betalingen af ovennævnte halvaarlige Annuitet af 3 pCt. sker saavel ved Hertugdömmernes offentlige Kasser som ved Banquierhuse i Berlin og Hamborg.

De under 2 og 3 omhandlede Obligationer ville blive modtagne i den Danske Statskasse til deres Nominalbelöb.

Artikel X.

Indtil Hertugdömmerne endeligen have overtaget den Sum, som de i Overensstemmelse med nærværende Traktats Artikel VIII ville have at erlægge istedetfor deres Kvotadel af det Danske Monarkis fælleds Gjæld, skulle de hvert Halvaar betale 2 pCt. af bemeldte Sum, det er 580,000 Daler (Dansk Rigsmönt). Denne Betaling skal finde Sted saaledes, at de Renter og Afdrag paa den Danske Statsgjæld, som hidtil have været anviste ved Hertugdömmernes offentlige Kasser, ogsaa fremdeles ville blive erlagte af de samme Kasser. Disse Udbetalinger skulle likvideres hvert Halvaar, og

for det Tilfælde, at de ikke andrage det nævnte Belöb, skulle Hertugdömmerne erlægge Resten til den Danske Statskasse i kontante Penge; i det omvendte Tilfælde vil Overskuddet paa samme Maade være at tilbagebetale Hertugdömmerne kontant. 1864. 16. Novbr.

Likvidationen skal finde Sted mellem Danmark og de Autoriteter, som have den höieste Bestyrelse af Hertugdömmerne, paa den i nærværende Artikel fastsatte Maade eller hvert Fjerdingaar, saafremt man paa begge Sider maatte anse det nödvendigt. Den förste Likvidation skal specielt angaa alle de Renter og Afdrag paa det Danske Monarkis fælleds Gjæld, som ere blevne erlagte efter den 23. December 1863.

Artikel XI.

De saakaldte Holsten-Plönske Ekvivalentsummer, Resten af Vederlagssummen for de forhenværende Hertugelige Augustenborgske Godser, derunder indbefattet den paa dem hvilende Prioritetsgjæld, samt de slesvigske og holstenske Domanial-Obligationer sknlle udelukkende falde Hertugdömmerne til Last.

Artikel XII.

Den Österrigske og Preussiske Regjering ville lade sig Krigsomkostningerne erstatte af Hertugdömmerne.

Artikel XIII.

Hans Maiestæt Kongen af Danmark forpligter Sig til at udlevere umiddelbart efter Udvexlingen af nærværende Traktats Ratifikationer alle de under Krigen opbragte Österrigske, Preussiske og Tydske Handelsskibe tilligemed deres Ladninger, saavelsom de Österrigske, Preussiske og Tydske Undersaatter tilhörende Ladninger, som maatte være tagne paa neutrale Skibe, endelig alle de Skibe, som Danmark af militære Hensyn har taget i de afstaaede Hertugdömmer.

De ovennævnte Gjenstande ville blive tilbagegivne i den Stand, i hvilken de befinde sig bona fide paa den Tid, Udleveringen gaar for sig.

1864. 16. Novbr.

Dersom de Gjenstande, der skulle tilbagegives, ikke længere ere tilstede, vil deres Værdi være at erstatte, og dersom de efter Bemægtigelsen have lidt en betydelig Værdiforringelse, skal en tilsvarende Erstatning ydes deres Eiere. Endvidere anerkjendes Forpligtelsen til at godtgjöre Skibenes Befragtere og Mandskab saavelsom Ladningseierne alle de direkte Udgifter og Tab, som bevislig ere blevne foranledigede ved Skibenes Opbringelse, saasom Havneafgifter [droits de port ou de rade (Liegegelder)], Retsomkostninger og Udgifter, paadragne ved Skibs og Mandskabs Underhold og Hjemsendelse.

Hvad de Skibe angaar, som ikke kunne tilbagegives in natura, skal Erstatningen fastsættes efter den Værdi, som disse Skibe havde paa den Tid, de bleve opbragte. Med Hensyn til de Ladninger, som ere havarerede eller ikke længere ere tilstede, skal Godtgjörelsen fastsættes efter den Værdi, som de vilde have havt paa Bestemmelsesstedet til den Tid, Skibet efter en Sandsynligheds-Beregning vilde være ankommen dertil.

Deres Maiestæter Keiseren af Österrig og Kongen af Preussen ville paa samme Maade tilbagegive de Handelsskibe, som ere blevne tagne af deres Tropper eller Krigsskibe, saavelsom Ladningerne, forsaavidt som disse vare Privates Eiendom.

Dersom Tilbagegivelsen ikke kan finde Sted in natura, vil Erstatningen være at fastsætte efter de ovenangivne Grundsætninger.

Bemeldte Maiestæter forpligte sig tillige til i Beregningen at medtage Belöbet af de Krigskontributioner, som deres Tropper i rede Penge have oppebaaret i Jylland. Dette Belöb skal fradrages den Erstatning, som Danmark vil have at udrede i Overensstemmelse med de i nærværende Artikel fastsatte Grundsætninger.

Deres Maiestæter Kongen af Danmark, Keiseren af Österrig og Kongen af Preussen ville udnævne en

særskilt Kommission, som vil have at bestemme Störrelsen af den gjensidige Skadeserstatning, og som skal træde sammen i Kjöbenhavn senest 6 Uger efter Udvexlingen af nærværende Traktats Ratifikationer. 1864. 16. Novbr.

Denne Kommission skal söge at fuldföre sit Hverv i Löbet af tre Maaneder. Dersom den efter Udlöbet af dette Tidsrum ikke har kunnet komme overens om alle de Reklamationer, som ere blevne den forelagte, ville de, som endnu ikke ere blevne afgjorte, være at undergive en Voldgiftskjendelse. I dette Öiemed ville Deres Maiestæter Kongen af Danmark, Keiseren af Österrig og Kongen af Preussen træffe Overenskomst angaaende Valget af en Voldgiftsmand.

Erstatningen vil være at udrede senest 4 Uger, efterat den er bleven endelig fastsat.

Artikel XIV.

Den Danske Regjering vedbliver at være forpligtet til at tilbagebetale alle de Summer, som af Hertugdömmernes Undersaatter, Kommuner, offentlige Stiftelser og Korporationer ere blevne indbetalte i de offentlige Danske Kasser som Kautioner, Deposita eller Konsignationer.

Desforuden skulle afgives til Hertugdömmerne:

1. Fonden til Amortisation af de holstenske Kasseanvisninger (Kassenscheine):

2. Fængselsbygnings-Fonden;

3. Brandforsikrings-Fonden;

4. Deposito-Kassen;

5. De Kapitaler, som hidröre fra Legater, tillagte Kommuner eller offentlige Instituter i Hertugdömmerne;

6. Kassebeholdninger (Kassenbehalte) hidrörende fra Hertugdömmernes særlige Indtægter, og som bona fide befandtes i deres offentlige Kasser paa den Tid, Forbundsexekutionen og Besættelsen af disse Landsdele foregik.

Det vil blive overdraget en international Kommission at likvidere Belöbet af ovennævnte Summer, efter

1864. Fradrag af de med Hertugdömmernes særlige Bestyrelse
16. Novbr. forbundne Udgifter.

Samlingen af Oldsager i Flensborg, som knyttede sig til Slesvigs Historie, men som for en stor Del er bleven adsplittet ved de seneste Begivenheder, vil ved den Danske Regjerings Medvirkning være at gjenoprette.

Ligeledes skal den nye Regjering nöiagtigen tilbagebetale vedkommende Danske Undersaatter, Kommuner, offentlige Stiftelser og Korporationer de Summer, som ere blevne indbetalte i Hertugdömmernes offentlige Kasser som Kautioner, Deposita eller Konsignationer.

Artikel XV.

De Pensioner, som ere opförte enten paa Kongerigets eller paa Hertugdömmernes særlige Budgetter, skulle vedblive at betales af de respektive Lande. De Pensionerede kunne frit vælge deres Bopæl enten i Kongeriget eller i Hertugdömmerne.

Alle andre Pensioner, saavel civile som militære, derunder indbefattet Pensioner til Embedsmænd ved Hans Maiestæt höisalg Kong Frederik den 7des Civilliste, hos Hans Kgl. Höihed höisalig Prinds Ferdinand og hos Hendes Kgl. Höihed höisalig Landgrevinde Charlotte af Hessen, födt Prindsesse af Danmark, som og de Pensioner, som hidtil have været betalte af Naades-Sekretariatet, fordeles mellem Kongeriget og Hertugdömmerne i Forhold til det respektive Folketal.

I den Anledning er man kommen overens om at lade affatte en Liste over alle disse Pensioner, at kapitalisere deres Værdi som aarlig Livrente og at opfordre alle de Pensionerede til at erklære, om de fremtidig önske at oppebære deres Pensioner i Kongeriget eller i Hertugdömmerne.

Forsaavidt, som Fölge af dette Valg, Forholdet mellem de to Kvotadele, det vil sige mellem den Del, som falder paa Hertugdömmerne, og den Del, som

vedbliver at paahvile Kongeriget, ikke maatte være overensstemmende med Principet om Fordeling efter det respektive Folketal, betales Forskjellen af det Land, som den herefter paahviler. 1864. 16. Novbr.

De Pensioner, som ere anviste paa den almindelige Enkekasse og paa de militære Underklassers Pensionsfond, skulle vedblive som hidtil at betales, forsaavidt de nævnte Fonds strække til. Med Hensyn til de Tilskud, som Staten maa betale til disse Fonds, overtage Hertugdömmerne en Kvotadel heraf i Forhold til de respektive Folketal.

Det Udbytte i Livrente- og Forsörgelsesanstalten af 1842 i Kjöbenhavn, til hvilken Personer, födte i Hertngdömmerne, have erhvervet Ret, er dem udtrykkelig forbeholdt.

En international Kommission, sammensat af Repræsentanter fra begge Sider, skal sammentræde i Kjöbenhavn umiddelbart efter Udvexlingen af Ratifikationerne af denne Traktat, for i det Enkelte at ordne Bestemmelserne i denne Artikel.

Artikel XVI.

Den Kgl. Danske Regjering overtager Udbetalingen af fölgende Appanager:

Hendes Maiestæt Enkedronning Caroline Amalies,

Hendes Kgl. Höihed Arveprindsesse Carolines,

Hendes Kgl. Höihed Hertuginde Wilhelmine Marie af Glücksborgs,

Hendes Höihed Hertuginde Caroline Charlotte Mariane af Mecklenborg-Strelitz's,

Hendes Höihed Enkehertuginde Louise Caroline af Glücksborgs,

Hans Höihed Prinds Frederik af Hessens,

Deres Durchlauchtigheder Prindsesserne Charlotte, Victoria og Amalie af Slesvig-Holsten-Sönderborg-Angustenborgs.

Kvotadelen af denne Udbetaling, som i Forhold til Folkemængden falder Hertugdömmerne til Last, godt-

1864. gjöres den Danske Regjering af Hertugdömmernes Re-
16. Novbr. gjering.

Den i den foregaaende Artikel nævnte Kommission vil ligeledes have at træffe de fornödne Forholdsregler til Udförelsen af nærværende Artikel.

Artikel XVII.

Den nye Regjering i Hertugdömmerne indtræder i de Rettigheder og de Forpligtelser, som fölge af Kontrakter, der paa regelmæssig Maade ere indgaaede af den Kgl. Danske Administration med Hensyn til Anliggender af almen Interesse, som særlig vedkomme de afstaaede Landsdele.

Man er bleven enig om, at alle de Forpligtelser, som fölge af Kontrakter, som den Danske Regjering har indgaaet af Hensyn til Krigen og til Forbunds-Exekutionen, ikke ere indbefattede under den ovennævnte Bestemmelse.

Hertugdömmernes nye Regjering anerkjender enhver i Hertugdömmerne af fysiske og juridiske Personer lovlig erhvervet Ret.

I Tilfælde af Tvist er det Domstolene, som have at afgjöre Sager af denne Art.

Artikel XVIII.

De i de afstaaede Landsdele födte Personer, som gjöre Tjeneste i den Danske Armé eller Marine, have Ret til uopholdelig at blive fritagne for Militærtjeneste og til at vende tilbage til deres Hjem.

Man er bleven enig om, at de iblandt dem, som forblive i Hans Maiestæt Kongen af Danmarks Tjeneste, ikke herfor maa blive forulempede paa Person eller Eiendom.

De samme Rettigheder og Garantier ere fra begge Sider tilstaaede de civile i Danmark eller Hertugdömmerne födte Embedsmænd, som tilkjendegive den Hensigt at forlade de Poster, de beklæde enten i Danmarks eller i Hertugdömmernes Tjeneste, eller som foretrække at forblive i disse Poster.

Artikel XIX. 1864. 16. Novbr.

De Undersaatter, som ere hjemmehörende i de ved denne Traktat afstaaede Territorier, have fuld Frihed til i Löbet af 6 Aar, at regne fra den Dag, da Ratifikationerne udvexles, og efter forudgaaende Anmeldelse til den paagjældende Övrighed, toldfrit at udföre deres Lösöre og at begive sig med deres Familier til Hans Danske Maiestæts Lande, i hvilket Tilfælde de bevare deres Egenskab som Danske Undersaatter. Det staar dem frit for at bevare de paa de afstaaede Territorier beliggende faste Eiendomme.

Den samme Ret er paa den anden Side tilstaaet Danske Undersaatter og Personer, som ere födte paa de afstaaede Territorier, men bosatte i Hans Maiestæt Kongen af Danmarks Stater.

De Personer, som benytte sig af disse Bestemmelser, maa ikke paa Grund af deres Valg forulempes fra nogen af Siderne med Hensyn til deres Person eller med Hensyn til deres i de respektive Stater beliggende Eiendomme.

Den ovennævnte Frist af 6 Aar kommer ogsaa de enten i Kongeriget Danmark eller paa de afstaaede Territorier födte Personer tilgode, som paa den Tid, da Udvexlingen af Ratifikationerne af denne Traktat finder Sted, opholde sig udenfor Kongeriget Danmarks eller Hertugdömmernes Territorium. Deres Erklæring kan modtages af det nærmeste Danske Gesandtskab eller af en overordnet Övrighed i en hvilkensomhelst Provinds i Kongeriget eller i Hertugdömmerne.

Alle de Personer, som have Indfödsret paa den Tid, da Udvexlingen af Ratifikationerne af denne Traktat finder Sted, bevare den saavel i Kongeriget som i Hertugdömmerne.

Artikel XX.

De Eiendomsadkomster, administrative og civiljudicielle Dokumenter, som vedkomme de afstaaede Territorier og som findes i Kongeriget Danmarks Ar-

1864. kiver, overleveres snarest muligt til Hertugdömmernes
16. Novbr. nye Regjerings Kommissærer

Ligeledes ville alle Dele af de kjöbenhavnske Arkiver, som have tilhört de afstaaede Hertugdömmer, og som ere blevne udtagne af deres Arkiver, være at aflevere til dem tilligemed de tilhörende Fortegnelser og Registre.

Den Danske Regjering og Hertugdömmernes nye Regjering forpligte sig gjensidig til, paa de overordnede administrative Övrigheders Begjæring at meddele hinanden alle de Dokumenter og Oplysninger, som have Hensyn til Anliggender, der angaa baade Danmark og Hertugdömmerne.

Artikel XXI.

Danmarks og de afstaaede Hertugdömmers Handel og Skibsfart nyde gjensidig i de to Lande de samme Rettigheder og Privilegier, som ere tilstaaede den mest begunstigede Nation, indtil særlige Traktater have ordnet dette Anliggende.

De Fritagelser og Begunstigelser med Hensyn til Transittold, som i Henhold til Traktaten af 14. Marts 1857 Artikel II ere tilstaaede de Varer, som befordres ad de Veie og Kanaler, som forbinde eller maatte komme til at forbinde Nordsöen med Östersöen, finde ogsaa Anvendelse paa de Varer, som ad en hvilkensomhelst Forbindelsesvei föres igjennem Kongeriget eller Hertugdömmerne.

Artikel XXII.

Jyllands Römning af de allierede Tropper skal finde Sted snarest muligt, senest i Löbet af 3 Uger efter Udvexlingen af nærværende Traktats Ratifikationer.

De særlige Bestemmelser med Hensyn til denne Römning ere fastsatte i en denne Traktat vedheftet Protokol.

Artikel XXIII.

For af al Magt at bidrage til Gemytternes Beroligelse, erklære og love de höie kontraherende Parter, at Ingen, som er kompromitteret ved de seneste Be-

givenheder, af hvilken Stand og Vilkaar han end er, skal blive forfulgt, foruroliget eller forulempet paa Person eller Eiendom paa Grund af sin Adfærd eller sine politiske Meninger. 1864. 16. Novbr.

Artikel XXIV.

Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne skulle udvexles i Wien inden tre Ugers Forlöb eller för, om ske kan.

Til Bekræftelse herpaa have de respektive Befuldmægtigede undertegnet den og forsynet den med deres Vaabensegl.

Saaledes sket i Wien den 30. Dag i Oktober Maaned i Herrens Aar atten hundrede og fire og tresindstyve.

(L. S.) undert.: **Quaade.**
(L. S.) undert.: **Kauffmann.**
(L. S.) undert.: **Rechberg.**
(L. S.) undert.: **Brenner.**
(L. S.) undert.: **Werther.**
(L. S.) undert.: **Balan.**

Bilag.

Protokol angaaende Jyllands Römning af de allierede Tropper.

I Overensstemmelse med Artikel XXII af den under Dags Dato mellem Hans Maiestæt Kongen af Danmark paa den ene, og Deres Maiestæter Keiseren af Österrig og Kongen af Preussen paa den anden Side afsluttede Fredstraktat ere de höie kontraherende Parter komne overens om fölgende Bestemmelser:

I.

Jyllands Römning af de allierede Tropper skal finde Sted senest i et Tidsrum af tre Uger, saaledes at Amterne Hjörring, Thisted, Viborg, Aalborg og Randers skulle være römmede ved Udlöbet af den förste

1864.
16. Novbr.

Uge, foruden de nævnte Amter ogsaa Aarhus, Skanderborg og Ringkjöbing ved Udlöbet af den anden Uge, og det hele jydske Territorium ved Udlöbet af den tredie Uge.

II.

Paa den Dag, Udvexlingen af denne Traktats Ratifikationer finder Sted, ophörer det nærværende Militær-Gouvernements Virksomhed i Jylland. Hele Landets Administration overgaar da til en af den Kgl. Danske Regjering udnævnt Kommissær, som, saalænge Römningen varer, tager Ophold paa samme Sted som Hovedkvarteret for de allierede Tropper i Jylland.

III.

De Danske Övrigheder i Jylland skulle uden Vægring yde Alt, hvad de allierede Tropper trænge til med Hensyn til Indkvartering, Forpleining og Befordringsmidler (Vorspann), saalænge Tropperne befinde sig paa jydsk Territorium. Den Kgl. Danske Regjering skal gjöre sin Kommissær ansvarlig for Udförelsen af denne Bestemmelse. De i denne Artikel nævnte Ydelser skulle begrænses til det Allernödvendigste.

IV.

Alle Lazarether, Felt-Poster og Telegraf-Linier, som for Öieblikket ere indrettede for de allierede Tropper, skulle vedblivende kunne benyttes, indtil Römningen af de respektive Amter fuldstændig er foregaaet, dog uden Skade for den Danske Administrations tilsvarende Etablissementer. Den Kgl. Danske Regjering garanterer udtrykkeligen, at der ikke lægges nogen Hindring iveien for en punktlig Iværksættelse af denne Artikel.

V.

Dersom den allierede Armé ved Jyllands Römning skulde blive nödsaget til at efterlade Syge eller Saarede, forbinder den Kgl. Danske Regjering sig til at drage Omsorg for, at de blive tilbörligen behandlede og pleiede, og til efter deres Helbredelse at lade dem med »Vor-

spann» transportere til de allierede Troppers nærmeste Militær-Station. 1864. 16. Novbr.

VI.

Fra den Dag, Udvexlingen af denne Traktats Ratifikationer finder Sted, ville alle de ved ovennævnte Ydelser med Hensyn til Indkvartering, Forpleining, Behangling af Syge og Befordringsmidler (Vorspann) foranledigede Bekostninger blive godtgjorte af de allierede Tropper i Overensstemmelse med de i Forpleinings-Reglementet for det tydske Forbunds Armé paa Forbundsgebetet indeholdte Bestemmelser.

(undert.) **Quaade.**
(undert.) **Kauffmann.**
(undert.) **Rechberg.**
(undert.) **Brenner.**
(undert.) **Werther.**
(undert.) **Balan.**

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet i Vor Hoved- og Residentsstad Kjöbenhavn, den 16. November 1864.

Aabent Brev til Undersaatterne i Kongeriget Danmark, paa Island, Færöerne og i de vestindiske og grönlandske Kolonier. Khavn den 16. Novbr. 1864. — (Konseilspræsidiet.) Depart. Tid. 1864 S. 924—925. Algreen-Ussings Lovsaml. 1864 S. 317—318. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 110—112. 16. Novbr.

Opið brjef til Vorra kæru og trúu þegna í konungsríkinu Danmörk, á Íslandi og Færeyjum og í nýlendum Vorum á Vesturindlandi og Grænlandi.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Ár það, sem nú er liðið síðan Vjer komum til ríkis í Danmörk, hefir verið fullt af hinu þyngsta mótlæti fyrir Oss og yður. Þegar frá upphafi stríðsins hlutu menn að vera vonlausir um heppileg afdrif þess, nema lið-

1864. veizla annara ríkja vægi upp á móti ofurefli því, er
16. Novbr. mótstöðumenn Vorir höfðu bæði að mannfjölda og herbúnaði, Slíka liðveizlu hlutum Vjer eigi, og þegar svo var ástatt hefði framhald stríðsins einungis orðið til þess að spilla högum landsins um ókominn tíma, ef það eigi hefði gjört útaf við það með öllu. Það var eigi skortur á fúsum vilja til að leggja enn meira í sölurnar fyrir föðurlandið, sem knúði til friðarins; en þjer funduð með Oss til ábyrgðar þeirrar, er kynslóð sú, sem nú er uppi, hefir gagnvart eptirkomendunum.

Þannig varð það Vort þunga hlutskipti að semja frið, er gjörir að engu hinar gleðiríku vonir, er Vjer höfðum, þá er Vjer tókum við kórónunni til þess að varðveita hana heila og óskerta, einsog hin danska konungsætt hafði borið hana um margar aldir. Það urðu Vor sorglegu forlög að sjá ríkinu skipt og það land aðskilið frá Oss, sem frá fornöld hafði verið einn hluti hins gamla danska ríkis og sem þúsund ára stríð eigi hafði megnað að hrífa frá því. En sárast af öllu hefir Oss tekið það, að partar af konungsríkinu sjálfu, og mesti hlutinu af þeim íbúum Sljesvíkur, sem með hjarta og tungu heyra til Danmerkur, hefir orðið að skilja við móðurland sitt og þjóðstofn.

Þjer, sem Oss framvegis er trúað fyrir að sjá um hagi yðar, yður ávörpum Vjer Voru konunglega orði um von ókomins tíma og örugga starfsemi fyrir föðurlandið. Minnist þess, að samheldi veitir lítilmagnanum krapt, og að mótlætið sjálft hefir í sjer fólgið mikið afl til að sameina og tengja fastar saman. Þjer viljið með eindrægni leggjast á eitt með Oss til að vinna að því verki, sem friðurinn gjörir nauðsynlegra en nokkurntíma áður. Með Oss viljið þjer starfa að því að efla framfarir landsins með viturlegum lögum, og með því að nota og auka hin ríkuglegu hjálparmeðöl, er náttúran hefir gefið föðurlandi voru. Mikið höfum Vjer misst, en þó ekki vonina, og hinn ókomni tími er fyrir þá, er einarðan vilja hafa. Eins og Vjer treystum yðar

fasta vilja til að efla velferð Danmerkur, þannig verið þjer og þess fullvissir, að þetta skal vera það mark og mið, er öll viðleitni Vor stefnir að. 1864. 16. Novbr.

Guð blessi föðurland vort!

Gefið í höfuðstað og aðsetursstað Vorum Kaupmannahöfn, 16. dag nóvembermánaðar 1864.

Aabent Brev til Vore kjære og tro Undersaatter i Kongeriget Danmark, paa Island og Færöerne samt i Vore vestindiske og grönlandske Kolonier.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Det Aar, som er forlöbet, siden Vi besteg Danmarks Throne, har været opfyldt af de tungeste Prövelser for Os og Eder. Haablös maatte Kampen fra förste Færd vise sig, naar ikke fremmed Hjælp opveiede den Overmagt, som Tallet og Krigsmidlerne gave Vore Modstandere. Denne Bistand blev os ikke tildel, og under disse Omstændigheder vilde enhver yderligere Fortsættelse af Kampen kun have tjent til at undergrave, om ikke tilintetgjöre Landets Fremtid. Det var ikke Mangel paa Redebonhed til at bringe endnu större Offre for Fædrelandet, som tilraadede Freden; men I fölte med Os det Ansvar, som den nuværende Slægt har mod Efterkommerne.

Saaledes blev det Vor tunge Lod at slutte en Fred, som tilintetgjör de skjönne Forhaabninger, med hvilke Vi havde modtaget Kronen for at bevare den hel og uforkrænket, saaledes som den i Aarhundreder har været baaren af den Danske Kongeslægt. Det blev Vor tunge Skjæbne at se Monarkiet delt og det Land skilt fra Os, som fra Oldtiden havde været en Del af det gamle Danske Rige, og som tusindaarige Kampe ei havde formaaet at lösrive derfra. Men haardest af Alt har det været Os, at Dele af selve Kongeriget og den største Del af den Befolkning i Slesvig, som med Hjerte og Tunge tilhörer Danmark,

1864. 16. Novbr. have maattet se sig adskilte fra Moderlandet og Stammen.

Til Eder, hvis Vel fremdeles er Os anbetroet, lyder Vort Kongelige Ord om Fremtidens Haab og om tillidsfuld Virksomhed i Fædrelandets Tjeneste. I ville mindes, at Enighed giver de Svage Styrke, og selv i Ulykken er der en mægtig Kraft til at forene og knytte fastere. I ville endrægtigen slutte Eder om Os til Udförelsen af den Gjerning, som Freden mere end nogensinde för gjör nödvendig. Med Os ville I arbeide for Landets Udvikling ved vise Love og ved Benyttelse og Fremme af de rige Hjælpekilder, som Naturen har givet vort Fædreland. Meget er tabt, men dog ikke Haabet; og Fremtiden hörer dem til, der alvorligt ville. Som Vi stole paa Eders faste Villie til at fremme Danmarks Vel, saaledes ville I ogsaa stole paa, at dette skal være Maalet for alle vore Bestræbelser.

Gud velsigne vort Fædreland!

Givet i Vor Hoved- og Residentsstad Kjöbenhavn, den 16. November 1864.

21. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Retten for Fremmede til Hvalfangstdrift under Island.** Kjöbenhavn den 21. November 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 704. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 112-113.

I Anledning af et hertil indkommet Andragende fra tvende Borgere af New-York i de forenede Stater i Nordamerika, Thomas W. Roys og G. A. Lilliendahl, der begge ere Interessenter i den i Hr. Amtmandens behgl. Skrivelser af 18. Febr. og 14. Avg. d. A. omhandlede, med Barkskibet »Reindeer« i Sommeren 1863 og i sidstafvigte Sommer drevne Hvalfangst under Islands Kyster og navnlig ogsaa i Reyðarfjorden i Sön-

dermula Syssel, har Justitsministeriet under D. D. tilskrevet Andragerne saaledes: 1864. 21. Novbr.

»I et hertil indkommet Andragende af 8. Juni d. A. have DHrr., der önske enten i Forening eller særskilt at erhverve Borgerret paa Island for at drive Hvalfangst paa Kysterne, anholdt om, at der i denne Henseende tilstaas Dem den samme Ret, som Islænderne ere i Besiddelse af, imod at De tilkjöbe Dem Land med Bygninger eller selv lade opföre saadanne, for der at bo og opholde Dem med Deres Mandskab og Assistenter, rettende Dem efter de i Island gjældende Love og Anordninger.»

»Foranlediget heraf skulde Justitsministeriet melde, at der efter den islandske Lovgivning intet er til Hinder for at DHrr. bosætte Dem i Island og der drive Hvalfangst, men at de Skibe, som De agte at benytte til Udövelsen af saadan Fangst, forinden maa nationaliseres. Da Spörgsmaalet om, hvad der fra Deres Side udfordres i sidstnævnte Öiemed, imidlertid henhörer under Generaltolddirektoratets Afgjörelse, har Justitsministeriet angaaende dette Punkt indledet Brevvexling med bemeldte Autoritet, og kunne De derfor senere forvente at erholde nærmere Besked meddelt i saa Henseende.»

»Forsaavidt DHrr. derhos have anholdt om Fritagelse for Ansvar med Hensyn til, at De allerede uberettiget have udövet Hvalfangst paa dansk Söterritorium, meddeles Dem, at Justitsministeriet ikke vil gjöre noget Ansvar gjældende mod Dem med Hensyn hertil, hvorimod De, forsaavidt der ifölge vedkommende islandske Autoriteters Indberetning er solgt Hvalfangerprodukter til Islænderne fra Barkskibet »Reindeer«, i Henhold til den islandske Handelslovgivnings Bestemmelser ville have at erlægge i Læsteafgift 4 Rd. RM. pr. dansk Kommercelæst af Skibets Drægtighed, der efter Deres egne Opgivelser udgjör 230 Tons (af hvilke der gaar 2,74 paa en dansk Læst), altsaa i Alt 365

1864. Rd. RM., hvilket Belöb forventes indbetalt hertil snarest
21. Novbr. muligt.»

Hvilket man herved tjenstl. skulde meddele Hr. Amtmanden til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Sysselmanden i Söndermula Syssel og tillige for Sysselmanden i Nordermula Syssel, fra hvem man nylig har modtaget en direkte hertil indsendt Indberetning om Sagen, idet man ikke undlader at tilföie, at Justitsministeriet ved sammes Afgjörelse er gaaet ud fra, at medens Berettigelsen for Fremmede til at nedsætte sig i Island, for der at drive Handel, ved Bestemmelse i Frdg. 17. Novbr. 1786 § 7 smhldt. med Plak. af 28. Decbr. 1836 § 1, er indskrænket til de autoriserede Handelssteder, maa det derimod navnlig af Hensyn til Indholdet af Frdg. 13. Juni 1787 II § 6 og III § 11 statueres, at Fremmede, som ville nedsætte sig i Island for at udöve anden Næringsvei end Handelsdrift, frit maa kunne vælge til Bosættelse hvilket Sted de selv finde for godt, endog uden at være bundne til Iagttagelse af de i förstnævnte Frdg.'s § 7 foreskrevne formelle Betingelser for Nedsættelse i Handelsstederne.

30. Novbr. **Bekjendtgjörelse** ang. **nogle Forandringer og nærmere Bestemmelser** ved Bkgj. **13. Mai 1850** om en Undervisningsplan og Examensbestemmelser for de lærde Skoler, og Bkgj. af samme Datum om **Ophævelse af examen artium m. m.** Kjöbenhavn den 30. Novbr. 1864. — Kirke- og Undervisningsministeriet. — Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1864 S. 320—24. Dep. Tid. f. 1864 S. 1073—77. — **Uddrag.**

Paa Ministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 25. d. M. allern at approbere fölgende Forandringer og nærmere Bestemmelser ved . . . . kgl. Resol. af 6. Mai 1850

— bekjendtgjort under 13. Mai 1850 — om Ophævelse af examen artium m. v., nemlig: — — — 1864. 30. Novbr.

. . . . 2. Den hidtilværende 1. Afdeling af . . . . Adgangsexamen ved Universitetet bortfalder.[1] . . . .

3. Forsaavidt de, der efter Privatundervisning ville indstille sig til Adgangsexamen ved Universitetet, ikke som Disciple i en offentlig eller privat lærd Skole med Dimissionsret have ved Examen i de nys ovenfor ommeldte 5 Fag[2]) opnaaet den for Oprykning i överste Klasse foreskrevne Karakterværdi (ɔ: 4 Godt og 1 Temmeliggodt), maa disse ved en offentlig lærd Skole eller ved Universitetet forud underkaste sig, enten i en tidligere eller samme Examenstermin, en præliminær Pröve i disse Fag. Til denne Pröve, som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til nærmere at anordne i Analogi med den hidtil afholdte 1. Del af Adgansexamen for Privatdimittender, maa Ingen indstille sig, förend han har fyldt 15 Aar, med mindre der paa Grund af særdeles Omstændigheder dertil er given Tilladelse af bemeldte Ministerium.

— — — — — — — — — —

8. . . . Adgangsexamen til Universitetet, hvortil Ingen maa indstille sig, förend han har fyldt 17 Aar, med mindre dertil er given Tilladelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, afholdes i fölgende Fag: Dansk, Latin, skriftlig og mundtlig, Græsk, Hebraisk, Historie, Arithmetik, Geometri og Naturlære, i Henseende til Fordringerne i de enkelte Fag med fölgende Forandringer og nærmere Bestemmelser ved de nugjældende Forskrifter: a) i Modersmaalet forelægges 2 Opgaver til Bearbeidelse, én frit valgt som hidtil, og en anden, hentet fra Omraadet af en i Skolen gjennemgaaet og meddelt Kundskab. b) ved Udarbeidelsen af den latinske Stil tillades at beuytte en dansk-

[1]) ɔ: Geografi, Naturhistorie, Tysk og Fransk.

[2]) ɔ: de nævnte 4 Fag og Religion.

1864. latinsk Ordbog. c) i Mathematik udgaar, af det ved
30. Novbr. kgl. Resol. af 6. Novbr. 1858 — Bekjendtgj. af 8. i s. M. — Post 4 II Nr. 3 foreskrevne Pensum i Geometri, den sfæriske Trigonometris Grundformler, istedetfor hvilke der meddeles saadanne almindelige Sætninger om Cirkler paa en Kugle, som ere nödvendige til at forstaa de sfæriske Stedbestemmelser i Astronomi. — — — — —

d) Hovedkaraktererne ved Adgangsexamen ved Universitetet bestemmes efter Specialkarakterernes sammenlagte Værdi indtil videre saaledes: til förste Karakter med Udmærkelse fordres idetmindste en Talværdi af 61, til förste Karakter 40, til anden Kar. 26, til tredie Kar. 20. Med Specialkarakterer af en mindre Talværdi end den sidstnævnte antages den Vedkommende ikke at have bestaaet Examen.

9. Ingen, der gaar ud af enten en offentlig eller privat lærd Skole, uden at være opflyttet i överste (7.) Klasse, eller erklæret for moden til Opflyttelse deri, kan indstille sig til Adgangsexamen ved Universitetet, förend 2 hele Aar efter hans Udgang af Skolen, medmindre Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i oplyste særlige Omstændigheder finder Grund til at give Tilladelse hertil.

10. Foranstaaende Bestemmelser træde i Kraft ved den Afgangsexamen, som bliver at afholde i 1865, dog saaledes, at de hidtil gjældende Bestemmelter om Examination i Religion ved 2. Del af Afgangsexamen og om Hovedkarakterens Udregning af de 13 ved begge Afgangsexamens forhenværende Afdelinger givne Specialkarakterer endnu blive at anvende — — — paa de Privatister, som allerede nu have bestaaet den 1. Del af Adgangsexamen ved Universitetet, — — — — uden at have taget samme Examens 2. Del, — — —

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Hvilket herved meddeles til Efterretning for alle Vedkommende.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Oprettelse af Poststation paa „Höfði“.** Kjöbenhavn den 8. Decbr. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 744. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 114. 1864. 8. Decbr.

Ved at meddele, at De efter Omstændighederne har fundet det nödvendigt at oprette en Poststation og Brevsamlingssted paa Gaarden Höfði, samt beskikket Beboeren af denne Gaard, P. Ólafsson, til Postexpeditör, og overdraget ham ved Postens Ankomst fra Nordlandet mod en passende Godtgjörelse at befordre de modtagne Breve og Pakker til Seyðisfjord, medens Sysselmand Smith har paataget sig for egen Regning at befordre til Poststationen de Breve, der fra Seyðisfjord afsendes til Nordlandet, har Hr. Amtmanden i behgl. Skrivelse af 3. Mai d. A. anholdt om Justitsministeriets Approbation paa, at De forelöbig har ladet af Postvæsenets Intrader udbetale til ovennævnte P. Ólafsson 4 Rd. for hver af de 3 Ture, der allerede vare udförte i Henhold til den saaledes trufne Foranstaltning, samt indstillet, at der for Eftertiden maa tilstaas ham en aarlig Godtgjörelse af 6 Rd. for Postens Expedition, samt en Godtgjörelse af 4 Rd. for hver Extratur, han besörger til Seyðisfjord, idet De derhos har tilföiet, at den Paagjældende ikke har været at formaa til at overtage det omhandlede Hverv paa billigere Vilkaar.

Foranlediget heraf undlader man ikke tjenstlig at meddele, at Ministeriet efter Omstændighederne bifalder den saaledes af Dem gjorte Indstilling i det Hele.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Lönningstillæg til Stiftsbogtrykkeriets Forstander.** Khavn den 8 Decbr. 1864. — 8. Decbr.

1864.
8. Decbr.

Isl. Kopieb. 1864 Nr. 744. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 114—115.

I Anledning af tvende i Erindringsposterne til det islandske Stiftsbogtrykkeris Regnskab for Aaret 1861 af Revisionen gjorte Udsættelser med Hensyn dels til, at Justitsministeriets Approbation ikke er bleven erhvervet paa et Bogtrykkeriets Faktor, E. þórðarson, tilstaaet fast Lönningstillæg af 100 Rd. aarlig, istedetfor det ham fra Aaret 1856 tilstaaede midlertidige Lönningstillæg af 80 Rd. aarlig, dels til, at der i sidstnævnte Aar er blevet ham tilstaaet et Belöb af 30 Rd. for Extraarbeide, har Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. i behgl. Skrivelse af 5. Marts d. A. andraget paa, at det maa have sit Forblivende ved, hvad der efter det Foranförte er passeret, samt at der ogsaa for Fremtiden maa tilstaas bemeldte Faktor E. þórðarson en efter Omstændighederne lempet moderat Godtgjörelse for Extraarbeide, naar saadant maatte forlanges af Stiftsbogtrykkeriet, og efter Forholdene være fornödent, hvorhos De have udbedt Dem meddelt Ministeriets Tlkjendegivelse af, til hvilke Udbetalinger af Stiftsbogtrykkeriets Kasse Ministeriets Approbation skal anses fornöden.

Foranlediget heraf skulde man, efter om Sagen at have brevvexlet med Revisionsdepartementet for Kongeriget, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet efter Omstændighederne approberer den Faktor E. þórðarson tilstaaede faste Lönningsforhöielse af 100 Rd. aarlig, samt at den ommeldte ham tillagte Godtgjörelse af 30 Rd. for Extraarbeide for denne Gang kan passere, men at der iövrigt ikke for Fremtiden, med mindre dertil forud er erhvervet Ministeriets Samtykke, kan af Stiftsbogtrykkeriets Midler tilstaas nogen Godtgjörelse, der ligger udenfor den med Bogtrykkeriets Forstander under 6. Avgust 1855 oprettede og af Ministeriet approberede Kontrakt.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, angaaende **Udlæg for Sagsomkostninger.** Kjöbenhavn den 8. Decbr. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. '740. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 115—116. 1864. 8. Decbr.

Efter at der ved Revisionen af det af Dem som konst. Amtmand aflagte Regnskab for Islands Vestamts Repartitionsfond for Aaret 1861 var bleven gjort Udsættelse med Hensyn til et Belöb af 57 Rd 24 Sk., der var fört til endelig Udgift i Regnskabet som Omkostninger ved en mod Gísli Jónsson af Sanrum anlagt Justitssag, men hvis Uerholdelighed hos ham, der ved den islandske Landsoverretsdom af 28. Decbr. 1857 var kjendt pligtig til at ndrede samme, ikke formentes at være tilstrækkelig godtgjort ved den af Dem som Sysselmand i Dala Syssel den 18. Marts 1861 afholdte Exekutionsforretning, har De i behgl. Skrivelse af 2. Marts d. A, henstillet Sagen til Justitsministeriets Afgjörelse.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterrétning og fornöden Foranstaltning tjenstl. melde, at da det af en af Revisionsdepartementet for Kongeriget hertil indsendt Udskrift af ovennævnte Exekutionsforretning fremgaar, at der hos Domfældte forefandtes Eiendele, hvori der kunde gjöres Udlæg for de ham idömte Aktionsomkostninger, ere bemeldte Omkostninger nrettelig faldne Repartitionsfonden til Last, men at Justitsministeriet ikke vil foretage videre i Sagen, naar Belöbet igjen erstattes Fonden ved at föres til Indtægt i næste Regnskab for samme, hvorom man under D. D. har meddelt Revisionsdepartementet for Kongeriget Underretning.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Beregning** af **Landskyldsafgift** 9. Decbr.

1864. i Gullbringu og Kjósar Syssel. Kjöbenhavn den
9. Decbr. 9. Decbr. 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 750. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 116—117.

Med behgl. Skrivelse af 5. Avgust d. A. har Hr. Stiftamtm. tilstillet Justitsministeriet et Andragende, hvori Sysselmanden i Gullbringu og Kjósar Syssel samt Administrator af det kongelige Jordegods sammesteds, Clausen, har begjært Ministeriets Bestemmelse angaaende fölgende Spörgsmaal:

1. hvorvidt de Landskyldsafgifter af det ommeldte Jordegods, der efter Bygselbrevene skulle erlægges i »friðu», blive, naar de betales med Penge, at erlægge efter Kapitelstaxtens Pris paa »friðu , hvilken Opkrævelsesmaade af ham er bleven fulgt i Regnskabsaaret 1863—64, eller, saaledes som sket er i en Række Aar tidligere, efter Kapitelstaxtens Pris paa Middelalen,

2. om der ikke, hvis det sidstanförte Alternativ skal være Regelen, bör tilbagebetales Leilændingerne Forskjellen imellem det af dem i det nævnte Regnskabsaar erlagte og det mindre Belöb, som de paagjældende Afgifter vilde have udgjort, dersom de vare blevne evaluerede til Penge efter Kapitelstaxtens Pris paa Middelalen; og

3. om der ikke, under den samme Forudsætning, i de fremtidige Bygselbreve bliver at indföre en udtrykkelig Bestemmelse om, at Friðalandskylden, naar den ikke erlægges in natura, bör evalueres til Penge efter Kapitelstaxtens Pris paa Middelalen.

Foranlediget heraf skulde man, efter om Sagen at have brevvexlet med Revisionsdepartementet for Kongeriget, til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Sysselmand Clausen tjenstl. melde, at da de omhandlede Afgifter, efter hvad der er blevet oplyst, ere med det forhenværende kgl. Rentekammers Sanktion i lang Tid blevne beregnede og opkrævede efter Kapitelstaxtens almindelige Middelalen, tror Justitsmini-

steriet, uanset at denne Beregningsmaade, som ogsaa af Hr. Stiftamtm. paavist, i sig selv maa anses mindre principrigtig, dog ikke at burde modsætte sig, at Beregningen og Opkrævningen ogsaa for Fremtiden sker paa samme Maade, samt at som Fölge heraf de ovenfor under Nr. 2 og 3 anförte Spörgsmaal besvares bekræftende. 1864. 9. Decbr.

Patent for Kongeriget Danmark, ang. en med Kongeriget **Italien** afsluttet **Skibsfarts- og Handelstraktat.** Kjöbenhavn den 10. Decbr. 1864. — Depart. Tid. for 1865 S. 36—45 (med Traktaten i Originalsproget (Fransk), samt i dansk Oversættelse); Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1864 S. 325—331 (med Traktaten i dansk Oversættelse). 10. Decbr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Vi have allern. forsynet den af Os med Hans Maiestæt Kongen af Italien afsluttede Skibsfarts- og Handels-Traktat med allerh. Ratifikation, og bringes bemeldte Traktat nu, efterat Ratifikationerne gjensidigt ere udvexlede, herved til offentlig Kundskab.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 10. December 1864.

Hans Maiestæt Kongen af Danmark og Hans Maiestæt Kongen af Italien, besjælede af Önsket om at lette og udvide Handelssamkvemmet mellem deres respektive Undersaatter, samt til for hele Kongeriget Italien at befæste det mellem Danmark paa den ene Side og Republiken Genua, de Sardinske Stater og Kongeriget Begge Sicilierne paa den anden Side henholdsvis ved Traktaterne af 30. Juli 1789, 14. Avgust 1843 og 13. Januar 1846 knyttede gode Forhold, ere komne overens om at afslutte en Skibsfarts- og Handelstraktat, som,

1864. grundet paa Principet om fuldstændig Gjensidighed,
10. Decbr. forskaffer begge Stater væsentlige Fordele, og have de til den Ende udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Maiestæt Kongen af Danmark: Baron Iver Holger Rosenkrantz, Hans Kammerherre, Ridder af Dannebrog og Ministerresident hos Hans Maiestæt Kongen af Italien:

Hans Maiestæt Kongen af Italien: Ridder Jean Manna, Senator for Kongeriget, Storofficer af St. Mauritius- og Lazarusordenen, Allerhöistsammes Minister og Statssekretær for Agerdyrkning, Industri og Handel;

hvilke, efter at have udvexlet deres i god og behörig Form befundne Fuldmagter, ere komne overens om fölgende Artikler:

Art. 1.

Danske Skibe, der med Ladning eller i Ballast ankomme til Kongeriget Italiens Havne, og omvendt italienske Skibe, der med Ladning eller i Ballast ankomme til Kongeriget Danmarks Havne, skulle, saavel ved Indgaaende og under deres Ophold, som ved Udgaaende, og hvilket deres Afgangs- eller Bestemmelsessted end maatte være, behandles paa samme Fod, som vedkommende Nations egne Skibe med Hensyn til Alt, hvad der angaar Told-, Laste- og Fyrafgifter, Lods-, Prikke-, Bolværks-, Havne- og Bropenge, Karantæne-, Expeditions- og andre Gebyrer og overhovedet med Hensyn til alle Byrder eller Afgifter af Skibet af hvad Navn nævnes kan, hvad enten disse Afgifter oppebæres for Regjeringens eller de stedlige Övrigheders, offentlige Anstalters, Privates eller Korporationers Regning.

Art. 2.

Danske Skibe paa den ene og italienske Skibe paa den anden Side kunne ikke nyde godt af de ved nærværende Traktat begge Parter tilsikrede Afgifts-

friheder og Fordele, medmindre de befindes forsynede med de Papirer og Bevisligheder, som, ifölge de i hvert af de to Lande gjældende Anordninger, udfordres til at godtgjöre deres Nationalitet. Og til den Ende ville de höie kontraherende Parter inden den kortest mulige Frist meddele hinanden disse forskjellige Bevisligheder, idet de forbeholde sig gjensidigt at give hinanden Underretning om de Forandringer, som hver af dem i Fremtiden maatte anse det for hensigtsmæssigt deri at lade indtræde.

1864. 10. Decbr.

Art. 3.

I Alt hvad der angaar Anvisning af Liggepladse, Ladning og Losning i en af de tvende Staters Havne, Indrehavne, Rhede eller Indrerhede, skal der ikke tilstaas Landets egne Skibe nogen Forret, som ikke paa lige Maade tilstaas den anden Stats Skibe, efterdi det er de höie kontraherende Parters Villie, at begge Staters Skibe ogsaa i denne Henseende skulle stilles paa fuldkommen lige Fod.

Art. 4.

Danske Skibe, som ankomme til Hans Maiestæt Kongen af Italiens Havne, og italienske Skibe, som ankomme til Hans Danske Maiestæts Havne, kunne efter Kapitainens eller Eierens Forgodtbefindende lade eller losse delvis, og derefter begive sig til andre af samme Stats Söhavne for der at fuldföre deres Ladning eller Losning.

Art. 5.

I Tilfælde af, at et dansk Skib söger Nödhavn i en af Kongeriget Italiens Havne, eller at et italiensk Skib söger Nödhavn i en af Kongeriget Danmarks Havne, skal saavel Skib som Ladning nyde godt af de Begunstigelser og Afgiftsfriheder, som ethvert af de tvende Landes Lovgivning tilstaar dets egne Skibe

1864. 10. Decbr. under lignende Omstændigheder, forudsat at Nödvendigheden af at söge Nödhavn behörig godtgjöres.

Samme begunstigede Behandling skal fra begge Sider tilstaas Skibe, der strande eller lide Skibbrud. Det er desforuden en Selvfölge, at der skal gives de respektive Konsuler og Konsularagenter Adgang til at have Opsyn med de Foranstaltninger, der vedröre Istandsættelsen, Provianteringen eller Salget, hvis et saadant finder Sted, af Skibe, der have sögt Nödhavn, ere strandede eller have lidt Skibbrud paa Kysten.

Art. 6.

Alle Arter af Gods og Handelsvarer, der bestaa i Natur- eller Kunstflids-Frembringelser fra Hans Maiestæt Kongen af Danmarks Stater eller fra ethvert andet Land, og som lovligt kunne indføres, landsættes eller oplægges i Hans Maiestæt Kongen af Italiens Stater ved italienske Skibe, og omvendt alle Slags Gods og Handelsvarer, der bestaa i Natur- eller Kunstflidsfrembringelser fra Hans Maiestæt Kongen af Italiens Stater eller fra ethvert andet Land, og som lovligt kunne indföres, landsættes eller oplægges i Hans Maiestæt Kongen af Danmarks Stater ved danske Skibe, hvad enten disse Skibe komme direkte fra det Lands Havne, hvis Flag de före, eller de komme fra et hvilketsomhelst fremmed Land, kunne ligeledes der indföres, landsættes eller oplægges ved den anden kontraherende Parts Skibe, uden at være pligtige til at betale andre eller höiere Afgifter, af hvad Art eller Navn nævnes kan, og hvad enten de opkræves i Regjeringens Navn og for dens Regning eller for de stedlige Övrigheders eller hvilkesomhelst private Anstalters Regning, end saadanne, som disse samme Varer eller Frembringelser maatte erlægge i samme Tilfælde, dersom de vare indförte, landsatte eller oplagte ved de i Landet hjemmehörende Skibe.

Paa samme Maade kunne alle Arter af Gods eller Handelsvarer, som lovligt kunne udföres eller gjenudföres fra Hans Maiestæt Kongen af Danmarks Havne paa danske Skibe, ligeledes udföres eller gjenndföres derfra paa italienske Skibe, og omvendt kunne alle Arter af Gods eller Handelsvarer, som lovligt kunne udföres eller gjenudföres fra Hans Maiestæt Kongen af Italiens Havne i italienske Skibe, ligeledes derfra udföres eller gjenudföres i danske Skibe, uden at svare andre eller höiere Afgifter eller Byrder af hvad Art eller Navn nævnes kan, og hvad enten de opkræves i Regjeringens Navn og for dens Regning, eller for de stedlige Övrigheders eller hvilkesomhelst private Anstalters Regning, end saadanne, som svares af det samme Gods eller Handelsvarer, naar de blive udförte eller gjenudförte paa Landets egne Skibe.

1864. 10. Decbr.

Den mest begunstigede Nations Behandling tilsikres gjensidigt hvert af de to Lande med Hensyn til Alt, hvad angaar Gjennemförselen.

Dog vedbliver Forbudet med Hensyn til Krudt at bestaa, og de to höie kontraherende Parter forbeholde sig at gjöre Gjennemförselen af Krigsvaaben til Gjenstand for særlig Tilladelse.

Art. 7.

Der skal, uden Hensyn til det Skibs Nationalitet, hvori en Handelsvare indföres, hvad enten dette tilhörer den ene eller anden Part, i hvis Havne Indförselen sker, hverken direkte eller indirekte af nogen af de kontraherende Parter eller af nogen Forening, Selskab eller Person, der handler i Sammes Navn eller efter Sammes Bemyndigelse, indrömmes nogen Fortrinseller Forkjöbsret med Hensyn til Kjöbet af en saadan Vare, der lovmedholdelig indföres paa den anden Parts Grund, efterdi det er de ovennævnte to höie kontraherende Parters Hensigt og Villie, at der i denne

1864. Henseende ikke skal finde nogensomhelst Ulighed eller
10. Decbr. Forskjel Sted.

Art. 8.

Med Hensyn til Kystfarten er det vedtaget mellem de höie kontraherende Parter, at de hver af dem tilhörende Skibe af over 30 tonnes (15 danske Kommercelæster) skulle i den andens Stater nyde de samme Forrettigheder og i alle Henseender behandles paa samme Fod som de i Landet hjemmehörende Skibe.

Art. 9.

Den ene af de kontraherende Parter kan ikke paalægge den andens Handel og Skibsfart nogen ny eller höiere Afgift, ei heller noget Baand eller Indskrænkning, som ikke i lige Maade og i samme Forhold ere anvendelige paa ethvert andet Lands Handel eller Skibsfart.

Den ene af de kontraherende Magter kan ikke indrömme en fremmed Nations Handel og Skibsfart nogen Begunstigelse uden at den anden Magts Undersaatters Handel og Skibsfart derved med Rette blive delagtige i denne Begunstigelse.

Art. 10.

Hver af de to Parter forpligter sig til at lade den anden nyde godt af enhver Handels-, Skibsfarts- eller Fiskeribegunstigelse, af enhver Forret, enhver Indførsels-, Udförsels- eller Gjennemförselstoldnedsættelse for hvilkesomhelst i denne Traktat nævnte eller ikke nævnte Varer, som en af dem maatte indrömme en tredie Magt. Endvidere forpligte de sig ligeoverfor hinanden til ikke at paalægge nogen Forbuds-, Indförsels-, Udförsels- eller Gjennemförselstold, som ikke samtidigt finder sin Anvendelse paa andre Nationer.

Det er særligt vedtaget, at efterdi Danmark har samtykket i at sætte det italienske Flag paa fuldkommen

ligeberettiget Fod med sit eget Flag, ikke blot i Henseende til Skibsfarten og Handelen paa Kongeriget og Hertugdömmerne, men ogsaa i Henseende til Skibsfart og Handel paa Sammes islandske, færöiske og vestindiske Besiddelser, skal Danmark i saa Henseende nyde en fuldkommen Gjensigighed i Behandlingen og med Hensyn til Toldsatser, delagtiggjöres i alle de Fordele, som fremgaa af de af Kongeriget Italien med et hvilketsomhelst andet Land sluttede Traktater. 1864. 10. Decbr.

Art. 11.

Hver af de to höie kontraherende Parters Konsuler, Vicekonsuler og Konsularagenter skulle i den andens Stater besidde de samme Privilegier og den samme Myndighed, som der tilkommer de mest begunstigede Nationers Konsularembedsmænd af samme Klasse; de skulle have Ret til at være Dommere og Voldgiftsmænd i lokale Spörgsmaal, der opstaa med Hensyn til Kontrakter, afsluttede paa andre Steder imellem Förere og Besætninger af Skibe henhörende til deres Nation, og de stedlige Övrigheder kunne kun blande sig deri i det Tilfælde, at Skibsförerens eller Besætningens Opförsel maatte forstyrre Landets Orden eller Ro. Naar en af de to höie kontraherende Parters Söfolk bortrömme i den andens Stater og Besiddelser, skulle de, forsaavidt som de ikke ere det Lands Undersaatter, hvor Bortrömningen finder Sted, paa derom fra Konsulerne, Vicekonsulerne eller deres Fuldmægtige til vedkommende Övrighed rettet Begjæring, efterspores, anholdes og, efterat deres Desertion behörigt er godtgjort, atter föres ombord paa deres Skib. Desertörerne skulle fremdeles, om fornödent, holdes fast og bevogtes i Landets offentlige Fængsler paa Konsulernes Forlangende og Bekostning, indtil disse Agenter have fundet en Leilighed til deres Bortsendelse. Skulde imidlertid en saadan Leilighed ikke frembyde sig i Löbet af to

1864. Maaneder, at regne fra Anholdelsesdagen, skulle De-
10. Decbr. sertörerne sættes i Frihed og kunne ikke atter paagribes for den samme Aarsags Skyld. Dersom Desertören har begaaet nogen Forbrydelse i Land, skal den stedlige Övrighed opsætte hans Udlevering, indtil vedkommende Domstol angaaende Forseelsen har afsagt en Dom i god og behörig Form og denne er fuldbyrdet.

Art. 12.

Hver af de to höie kontraherende Parters Undersaatter skulle have Ret til i den andens Lande at modtage Efterladenskaber, det være sig ab intestato eller ifölge Testament, der at besidde Formue af enhver Art og at raade over den paa samme Maade som Landets egne Börn ved Testament, Gave eller paa anden Vis, uden til de respektive Regjeringer at svare andre Afgifter end dem, som det Lands Indbyggere, hvor den nævnte Formue findes, ved lignende Leilighed ere underkastede. I Tilfælde af at Arvingerne ere fraværende, vil der forelöbigt, indtil den lovlige Arving har truffet Foranstaltning til at hæve Arven, blive draget den samme Omsorg for den omhandlede Formue, som der i lignende Tilfælde bliver de Indfödtes Eiendom til Del.

Art. 13.

Nærværende Traktat skal staa ved Magt i ti Aar, at regne fra Ratifikationernes Udvexlingsdatum. Dersom den ene af de höie kontraherende Parter ikke, et Aar för denne Tidsfrists Udlöb, ved en officiel Meddelelse har forkyndt den anden sin Hensigt at lade dens Virkning ophöre, vedbliver den nævnte Traktat at være forbindende i tolv Maaneder udover dette Tidspunkt og saa fremdeles, indtil Udlöbet af de tolv Maaneder, som fölge efter en saadan Erklæring, ligegyldigt naar den maatte have fundet Sted.

Art. 14. 1864.

Ratifikationerne af nærværende Traktat skulle udvexles i Turin[1]) i et Tidsrum af 3 Maaneder, at regne fra Underskriftens Datum, eller tidligere, om ske kan. 10. Decbr.

Dette til Bekræftelse have de respektive Befuldmægtigede undertegnet Traktaten i dobbelt Original og forsynet samme med deres Vaabensegl.

Sket i Turin den 1. Mai 1864.

(Undert.)	(Undert.)
Rosenkrantz.	**Gio. Manna.**
(L. S.)	(L S.)

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Honorar** for **Censorer** ved **Afgangsexamen** fra Reykjavík lærde Skole. Kjöbenhavn den 13. December 1864. — Isl. Kopieb. 1864 Nr. 752. 13. Decbr.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Landsoverretsassessor Jón Pjetursson og Provst O. Pálsson, der i de senere Aar have fungeret som Censoror ved Afgangsexamen fra Reykjavík lærde Skole, anholde om, at det Honorar af 10 Rd., som Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. i de sidste 4 Aar have tilstaaet hver især af bemeldte Embedsmænd, maatte blive forhöiet til 15 Rd. til hver, have DHrr. i behgl. Skrivelse af 17. Septbr. d. A. indstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning melde, at Ministeriet ikke kan tilbageholde sin Forundring over, at de paagjældende Embedsmænd have fundet det passende at fremkomme med Fordring paa Godtgjörelse for Udförelsen af den omhandlede Forretning, der maa betragtes som et Tillidshverv, og

[1]) Ratifikationerne ere blevne udvexlede i Turin den 24. November 1864.

1864. 13. Decbr. hvorfor ingen Betaling ydes ved nogen Skole i Kongeriget, ligesom Ministeriet paa den anden Side ikke paatvivler, at der findes andre habile Mænd i Reykjavík, der ere villige til at overtage det ommeldte Hverv af Interesse for Skolen uden nogen Udgift for denne, hvilket i ethvert Fald bör forudsættes om Lærerne ved Pastoralseminariet.

15. Decbr. **Bekjendtgjörelse** ang. nogle **Forandringer i Finansministeriets Ordning.** Khavn den 15. Decbr. 1864. — (Finansministeriet.) Dep. Tid. for 1864 S. 1025; Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1864 S. 331—32.

1865. 3. Januar. **Bekjendtgjörelse** ang. en **Forandring i Plakat af 10. Avgust 1848** om en forandret Indretning af den ved Fundatsen for Kjöbenhavns Universitet af 7. Mai 1788 Kap. V § 4 anordnede Magisterkonferents § 4. Khavn den 3. Januar 1865. — Dep. Tid. for 1865 S. 10; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 2.

Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget Hans Maiestæt Kongen den 19. f. M. allernaad. at bifalde, at Plakat af 10. Avgust 1848 om en forandret Indretning af den ved Fundatsen for Kjöbenhavns Universitet af 7. Mai 1788 Kap. V § 4 anordnede Magisterkonferents § 4, forsaavidt angaar Konferentserne under det mathematisk-naturvidenskabelige Fakultet, forandres derhen, at den mundtlige Pröve alene skal bestaa i en mundtlig offentlig Examen i alle væsentlige Dele af det af Kandidaten opgivne Videnskabsfag.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet den 3. Januar 1865.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Godtgjörelse** for **Post-Expedition.** Kjöbenhavn den 4. Januar 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 1. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 119. 1865. 4. Januar.

Med behgl. Skrivelse af 28. Oktober f. A. har Hr. Stiftamtmanden hertil indsendt et Andragende, hvori Provst Bergur Jónsson til Bjarnanes anholder om for Eftertiden at forundes en aarlig Gratifikation for den ham overdragne Expedition af den Post, der trende Gange om Aaret afsendes fra Skaptafells Syssel til Söndermula Syssel, i Lighed med hvad der er tilstaaet andre Postexpeditörer i Island, hvem et sligt Hverv ikke i Embedsmedför paahviler.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet efter Omstændighederne ikke har Noget at erindre imod, at der indtil videre tilstaas Andrageren en Godtgjörelse af 4 Rd. om Aaret i den nævnte Anledning fra 1. Januar 1865 at regne, og har man under D. D. tilskrevet Landfogden i Island det Fornödne med Hensyn til Belöbets Udbetaling af Islands Jordebogskasse.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Udredelse af **Omkostningerne ved Varetægt og Forpleining af en Forbedringshusfange.** Kjöbenhavn den 4. Januar 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 4. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 119–20. 4. Januar.

Ved behgl. Skrivelse af 7. Oktober f. A har Hr. Stiftamtmanden forelagt Ministeriet til Afgjörelse en mellem Dem og Amtmanden over Islands Nord- og Östamt opstaaet Meningsforskjel med Hensyn til Udredelsen af de til Forbedringshusfange Guðlaugur Þórð-

1865. arsons Varetægt og Forpleining, medens han i forrige
4. Januar. Vinter henlaa syg i Reykjavík, medgaaede Omkostninger til Belöb 334 Rd. 41 Sk., som forelöbig ere blevne foreskudte af den islandske Justitskasse, idet Hr. Stiftamtmanden formener, at Belöbet bör refunderes Justitskassen af Nord- og Östamtets Repartitionsfond, hvorimod Amtmand Havstein antager, at det bör udredes af Statskassen.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at der ikke haves Hjemmel til at lade den omhandlede Udgift afholde af Statskassen, men at den maa udredes paa samme Maade som andre Delinkventomkostninger.

Denne Ministeriets Resolution har man under D. D. meddelt Amtmanden over Nord- og Östamtet til Efterretning.

4. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Jorden Vaglir's Tiendepligt**. Kjöbenhavn den 4. Januar 1865. - · Isl. Kopieb. 1865 Nr. 6. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 120—121.

Efter at man havde begjært Hr. Amtmandens Erklæring med Hensyn til det ved Revisionen af 9. Erindringspost til Thingö Syssels Regnskaber for Aaret 1859—60 til Justitsministeriets Resolution henstillede Spörgsmaal, om der skulde opkræves Kongetiende af den inden Háls-Rep i bemeldte Syssel liggende Jord Vaglir, der tidligere har været offentlig Eiendom, men allerede i Aaret 1815 er gaaet over til privat Eiendom, har De i behgl. Skrivelse af 19. Februar f. A. ytret, at, uagtet De ikke kan skjönne rettere, end at den bemeldte Jord tidligere som offentlig Eiendom tilkommende Tiendefrihed maa være bortfalden ved dens Overgang til privat Eiendom, da Konditionerne for

sammes Afhændelse ikke indeholde nogen Klausul om Tiendefrihed for Fremtiden, maa De, henset til, at det ved Höiesteretsdom af 16. Febr. 1859 er statueret, at de forrige Holum Bispestol tilhörende Jorder skulle, efter at være overgaaede til privat Eiendom, nyde samme Tiendefrihed som tidligere, være af den Formening, at det ikke vil nytte at fastholde Fordringen om Kongetiendens Erlæggelse af tidtbemeldte Jord, da de samme Grunde, der have motiveret det nævnte Höiesteretspræjudikat, maa kunne paaberaabes i nærværende Tilfælde. 1865. 4. Januar.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have modtaget de med Deres behgl. Skrivelse af 3. September sidstl. fremsendte, Sagen vedkommende Dokumenter, til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for vedkommende Sysselmand tjenstl. melde, at Ministeriet tiltræder den af Dem saaledes ytrede Anskuelse.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Finansministeriet, ang. **Understöttelse** til **Oprettelse** af en **offentlig Samling for Oldsager i Island.** Kjöbenhavn den 4. Januar 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 13. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 121. 4. Januar.

I Anledning af et hertil indkommet Andragende, hvori tvende i Reykjavík bosatte Mænd, Student og Amanuensis hos Biskoppen i Island, Jón Árnason, og Maler Sigurður Guðmundsson, anholde om en Understöttelse af 300 Rd. aarlig til Grundlæggelsen af en Samling af Oldsager i Island, udbad Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet sig i Skrivelse af 13. Januar f. A.[1]) Finansministeriets Ytringer, om der fra Sammes Side maatte være noget at erindre imod, at

---

[1]) se foran S. 2.

1865. 4. Januar. Kirke- og Undervisningsministeriet ved Henvendelse til Rigsdagen sögte at udvirke den ansögte Understöttelse bevilget, hvorefter der, da Finansministeriet i behgl. Skrivelse af 20. s. M. havde udtalt sig imod, at der af det Offentlige blev ydet nogen Understöttelse i det nævnte Öiemed, blev tilkjendegivet Andragerne, at der for Tiden ikke kunde bevirkes dem tillagt en saadan Understöttelse.

Imidlertid har man paany fra de samme Mænd modtaget vedlagte, med Direktören for det kgl. Museum for nordiske Oldsager, Konferentsraad Thomsens Erklæring ledsagede Andragende, hvori de gjentagende anholde om, at der maatte blive tilstaaet dem en Understöttelse i det omhandlede Öiemed, idet de navnlig fremhæve, at der er Fare for, at de i Island tilbageblevne Oldsager ganske tabes for Landet, da de udenlandske Reisende, hvis Antal betydeligt er tiltaget siden Dampskibsforbindelsen mellem Island og Udlandet kom i Stand, i de senere Aar have opkjöbt og udfört en Mængde Oldsager, hvilket formentlig vilde kunne modarbeides, naar der i selve Landet fandtes en offentlig Samling, der havde de fornödne Pengemidler til at indkjöbe og indsamle de endnu tilbageværende Oldsager.

Da jeg saavel af Hensyn hertil, som af de i Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 13. Januar f. A. fremhævede Grunde maa anse det for önskeligt, om der kunde udvirkes Andragerne, der have vist deres Interesse for Sagen ved Oprettelsen af en lille Samling i Reykjavík, hvortil der allerede af Private er skjænket over 150 Numre, den ansögte Understöttelse, har jeg troet ikke at burde undlade paany at udbede mig Finansministeriets Ytringer med Bilagets Tilbagesendelse behgl. meddelte, om velbemeldte Ministerium maatte have noget at erindre imod, at jeg ved Henvendelse til Rigsdagen gjennem et Ændringsforslag til Forslaget til Finansloven for 1865—66 söger at udvirke bevilget et Belöb af 300 Rd. i tidtnævnte Öiemed.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Betaling af Reykjavík Kjöbstads Kæmnerkasse for forskjellige Forretninger i Byens Interesse.** Kjöbenhavn den 9. Januar 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 16. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 122—123. 1865. 9. Januar.

I Skrivelse af 4. Juli f. A. har Hr. Stiftamtm. begjært Ministeriets Resolution for,

1. om det kan anses hjemlet i Kommunalanordningen for Reykjavík, at Formanden for Repræsenterne beregner sig for at före Protokollen og for at koncipere og renskrive Breve og Beslutninger noget Vederlag af Byens Kæmnerkasse, undtagen for Skrivematerialier, og

2. om Byfogden kan beregne sig Gebyr efter Sportelreglementet for Licitationer, f. Ex. over Snekastning, Veiarbeide og deslige Forretninger, som han afholder for Byen.

Foranlediget heraf skulde Justitsministeriet, efter at have modtaget de med Deres behgl. Skrivelse af 26. Oktbr. næstforhen hertil indsendte Gjenparter af Stiftamtets Bemærkninger til Reykjavík Kjöbstads Kæmnerregnskab for Aaret 1861, og Kommunalbestyrelsens derover afgivne Erklæring, til behgl. Efterretning tjenstl. meddele:

ad 1. at det ikke kan antages, at Formanden kan beregne sig nogen Remuneration for at före Forhandlingsprotokollen og koncipere de fornödne Breve og Beslutninger, ligesom det heller ikke af de indsendte Aktstykker kan ses, at der er bleven fordret nogen Betaling for disse Forretninger, men at det derimod ikke kan forlanges, at Formanden uden Vederlag besörger Renskrivning og Indförelse i Kopibogen af Repræsentationens Korrespondance;

ad 2. at dette Spörgsmaal saa meget mere maa besvares bekræftende, som den ved allerh. Resolution

1865. af 14. Juli 1847 til Island udvidede Plakat af 3. Juni
9. Januar. 1842 endog hjemler Retsbetjentene de reglementerede Gebyrer for Auktioner og Licitationer i den kgl. Tjenestes Interesse. — 1 Bilag vedlægges.

9. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Godtgjörelse for Oversættelse af Retsakter.** Kjöbenhavn den 9. Januar 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 17. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 123—24.

Samtidigt med at man med Hr. Stiftamtmandens behgl. Skrivelse af 26. Oktbr. f. A. modtog de med Indstævningspaategning til Höiesteret forsynede Retsakter i en mod Guðmundur Jónsson og Ingveldur Jónsdóttir af Vorsabæ for Ulydighed imod et af Övrigheden udstedt Entholdelsesdekret og imod Förstnævnte tillige for anden Gang begaaet Hor anlagt Justitssag, er der fra Assessor i den islandske Landsoverret J. Pjetursson hertil indkommet det i Gjenpart vedlagte Andragende, hvori han anholder om, at Ministeriet vil foranstalte ham udbetalt den efter hans Ytringer i slige Tilfælde sædvanlige Godtgjörelse af 48 Sk. pr. Ark for den af ham ifölge Deres Ordre besörgede danske Oversættelse af de ommeldte Retsakter.

I Anledning heraf skulde man, næst at bemærke, at Justitsministeriet under D. D. har udfærdiget de til Sagens Indankning for Höiesteret fornödne Expeditioner, tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville tilkjendegive Landsoverretsassessor Pjetursson, at da den omhandlede Sag er bleven indanket for nysnævnte Ret, kan der, uden Hensyn til det Udfald, den sammesteds maatte faa, efter allerh. Resolution af 27. April 1822 og 12. April 1834 ikke være Spörgsmaal om at tilstaa ham nogen særlig Betaling for Oversættelsen af de paagjældende Retsakter.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Ansögning **om Eneret** til at fabrikere **Torskelevertran.** Khavn den 13. Januar 1865. Isl. Kopieb. 1865 Nr. 30. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 125–126.

1865. 13. Jannar.

I det i Gjenpart vedlagte, direkte hertil indsendte Andragende have Landfysikus i Island, Justitsraad Hjaltalín, og Overlæge ved det store nordlige Hospital samt det kgl. Hospital for Brystsygdomme i London, Arthur Leared, ansögt om Eneret paa 10 Aar til i Island at fabrikere Torskelevertran paa en af dem i Andragendet nærmere angiven Maade.

Det kgl. Sundhedskollegium, hvis Betænkning over Sagen Ministeriet har indhentet, har i saa Henseende blandt Andet ytret, at Ansögernes Angivende om, at den i Handelen sædvanlig forekommende Torskelevertran er langt fra at frembyde den Renhed, som den burde have, da den ofte er harsk og af en væmmelig bitter Smag og ikke kan taales af svage Digestionsorganer, ikke forholder sig rigtig, hvad den Torskelevertran angaar, der tilvirkes i Norge og kommer her i Handelen, indfört fra Kristiania og Bergen, hvilken Tran er ganske fortrinlig og ikke har nogen af de i Andragendet fremhævede Mangler, at det forholder sig paa samme Maade med Ansögernes Bemærkning om, at man indtil den sidste Tid har antaget, at den brune Torskelevertran indeholdt den störste Kvantitet af Jod, Klor og Bromforbindelser og derfor har paabudt denne Transort i de fleste Farmakopoer og deriblandt den danske, idet man tvertimod i den danske Farmakopoe af 1840 udtrykker sig saaledes »colore aureo vel flavescente«, og der i Farmakopoen af 1850 ikke findes nogen Egenskaber anförte, og at endelig den Tilvirkningsmaade, der i Andragendet anföres paatænkt, nemlig at smelte Leveren over aaben Ild, er forlængst opgivet i Norge, hvor man nu anvender Vanddamp eller Vand-

1865. bad i dobbeltbundede Kar, ligesom det ogsaa vilde være
13. Januar. aldeles upraktisk og forkasteligt at foretage Afsmeltningen i Tinpander, Glaskar eller fortinnede Kobberkar, da Jernet er langt at foretrække.

I Henhold hertil finder Ministeriet ikke Anledning til at bevilge det Ansögte, hvorom man tjenstl. skulde have Hr. Stiftamtm. anmodet om at tilkjendegive Justitsraad Hjaltalín det Fornödne.

18. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Finansministeriet, ang. Spörgsmaalet om Ordningen af **Islands Finansvæsen.** Khavn den 18. Januar 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 31. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 126—43.

I behgl. Skrivelse af 10. Juli f. A. har Finansministeriet meddelt sine Ytringer med Hensyn til den i Justitsm. Skriv. af 27. April 1863 omhandlede Udsondring og Ordning af Islands finansielle Forhold, paa Grundlag af de af den i Henhold til allerh. Kommissorium af 20. Septbr. 1861 sammentraadte Kommission, navnlig dens förste Minoritet gjorte Indstillinger.

Efter den Anledning, som det ærede Ministeriums Udtalelser om Sagen dertil give, skal man nu tillade sig at fremsætte fölgende Bemærkninger.

Idet man med Hensyn til den islandske Understöttelsesfond (Kollektpengene) tillader sig at henvise til den i Afskrift medfölgende allerund. Forestilling af 5. Mai 1857, hvor det hele Forhold er udförlig omhandlet, bemærkes, at Paastanden om Restitution af bemeldte Fond er hovedsagelig begrundet paa, at Belöbet maa betragtes som et Depositum, der ikke kunde angribes; men det fremgaar af kgl. Resol. af 29. Marts 1786, at Hensigten med Kapitalens Indsættelse i Statsgjældskassen ingenlunde var, at den skulde bevares for bestandig, men kun at Belöbet midlertidig skulde op-

bevares og forrentes, indtil der blev Brug for samme i det Öiemed, hvori Kapitalen blev skjænket, navnlig til Understöttelse for de ved Jordbranden Skadelidte, og at der saaledes Tid efter anden kunde disponeres over samme, eftersom det behövedes. Det er derfor formentlig en Selvfölge, at de af Finanskassen i det nævnte Öiemed foreskudte Belöb maatte refunderes af Kollektpengene, og at dette ikke skete regelmæssigt, skjönnes ikke at kunne berettige til at nægte Refusionen ved den endelige Opgjörelse af Mellemværendet mellem Finanserne og Statsgjælden.

1865.
18. Januar.

Naar Finansministeriet har erklæret sig for, at alle de Indtægter, der hidtil have været opförte paa det islandske Budget, fremdeles skulde tilfalde Island som dets særegne Intrader, da maa Justitsministeriet saa meget mere slutte sig dertil, som dette er ganske i Overensstemmelse med den af samtlige Kommissionens Medlemmer vedtagne Indstilling Nr. 5. Derimod var der en Meningsforskjel tilstede i Kommissionen angaaende Spörgsmaalet om, hvorledes der burde forholdes med de fremtidige (nye) Indtægter, idet de 4 Medlemmer, saaledes som af Indstillingen Nr. 6 fremgaar, formente, at alle Indtægter af Domænegodset saavelsom de indirekte Afgifter, navnlig af Handelen, der for Fremtiden maatte blive paabudne, burde tilflyde Island, hvorimod dets 5. Medlem var af den Formening (se Indstillingen Nr. 6 initio), at de sidstnævnte Indtægter ikke burde opföres som særlige Intrader for Island, men om det Samme efter dette Medlems Forslag ogsaa skulde gjælde med Hensyn til Indtægterne af Domænegodset, er ikke ganske klart, naar man sammenholder dette med den af bemeldte Medlem vedtagne Indstilling Nr. 5. Finansministeriet har ikke specielt ytret sig om dette Punkt, idet Samme alene har holdt sig til de Indtægter, der hidtil have været opförte paa Islands Budget, men det tör dog, efter den Maade, hvorpaa velbemeldte Ministerium har udtalt sig

1865. om, at der ikke for Islands Vedkommende er Anled-
18. Januar. ning til at skjelne mellem de fælles og de særlige Indtægter, antages, at det i det omhandlede Punkt slutter sig til Kommissionens Flertal, hvilket ogsaa stemmer med, at det af Finansministeriet er forudsat, at de af Samme foreslaaede Toldafgifter skulle tilfalde Island.

Naar Finansministeriet har erklæret sig mod den af Kommissionens tvende Minoriteter foreslaaede Ordning, hvorefter der skulde tilstaas Island dels et èn Gang for alle bestemt fast aarligt Tilskud og dels et vist sukcessive aftageude temporært Tilskud, og istedet derfor har udtalt sig for et bestemt Tilskud i kun 6 à 8 Aar, hvorefter det paany vilde være at fastsætte, hvor stort det senere skulde være, da maa Ministeriet være af den Formening, at denne Maade at ordne Sagen paa vilde være mindre heldig og navnlig möde en bestemt Modstand fra det islandske Althing. Hele Kommissionen var enig i, at den Ordning, som nu træffes, burde være endelig, og paa dette Moment vil der sikkert blive lagt den allerstörste Vægt fra Islands Side, og det formentlig med god Grund. Bliver der tilstaaet et fast og bestemt stedsevarende Annuum, vil dette udgjöre et Grundfond for Island, som det altid vil kunne stole paa, men uden et saadant vilde det være meget risikabelt for Island at overtage Bestyrelsen af sine egne Finanser, og derved renoncere paa det Tilskud, der nu ydes af Statskassen. Det er navnligen af Kommissionens 1ste Minoritet paavist, hvor vanskeligt det vil være for Althinget, at skabe nye Indtægtskilder eller at foröge de nu bestaaende, medens der paa den anden Side paa Grund af Naturforholdene i Island (Uaar, Jordild etc.) let kunne möde uforudsete Tilfælde, hvor det vil være vanskeligt, maaske endog umuligt for den lille og fattige Befolkning at hjælpe sig ved egne Kræfter. Et Exempel herpaa er nylig forekommet under Faareskabsygdommen, idet Stats-

kassen maatte yde en extraordinær Hjælp af c. 30,000 Rd. Men bortset herfra vilde Uvisheden om, hvilket Tilskud der kunde gjöres Regning paa, i höi Grad lamme Althingets Virksomhed, idet det ikke vilde være i Stand til at lægge de nödvendige Planer for Fremtiden, eller at foretage saadanne Reformer eller indlade sig paa saadanne större Foretagender, som vilde kræve en vedvarende Udgift, f. Ex. Etableringen af den forönskede Dampskibsfart omkring Landet, et forbedret Vei- og Postvæsen m. v. Men ogsaa med Hensyn til Tilveiebringelsen af nye Indtægter vilde det ommeldte Forslag vistnok have en i höi Grad uheldig Virkning, thi det vilde da npaatvivlelig gaa paa samme Maade som hidtil, nemlig at Indbyggerne vilde være utilböielige til at paalægge sig nye Skatter i Haab om, at de kunde faa det Manglende fra Danmark, idet den Slutning formentlig vilde blive gjort, at jo större Indtægter der bleve tilveiebragte af selve Landet, desto mindre vilde Tilskudet herfra blive, ligesom Islænderne paa denne Maade vilde blive undergivne en Kontrol herfra, som ikke vilde være dem behagelig. Fölgen vilde altsaa blive, at man saavidt muligt lod det blive ved det Gamle, idet man vilde söge at fremstille Forholdet saaledes, at man paa ingen Maade kunde undvære det samme Tilskud som tidligere.

1865. 18. Januar.

Det Offer, som fra Danmarks Side vilde bringes ved at tilstaa det foreslaaede faste Tilskud af c. 30,000 Rd., er vel betydeligt, men dog formentlig langt mindre end det, som vil fremkomme ved at vedligeholde den nuværende Tilstand, thi Erfaringen har vist, at hvormeget man end vogter sig for at foröge det islandske Udgiftsbudget, kan dette dog ikke undgaas, naar ikke Administrationen skal lide altfor meget derved, og skjöndt man i lang Tid har skudt til Side mangfoldige större Udgifter, som Althinget har andraget paa, ere dog endnu i de sidste Aar nogle nye Udgifter tilkomne,

1865. hvorved Budgettet er blevet forögct ikke ubetydeligt,
18. Januar. og endog i den Grad, at allerede de Kalkuler, som af Kommissionens 1ste Minoritet ere opstillede, have vist sig at være for lave; saaledes er der f. Ex. til Gageforbedring for de islandske Embedsmænd ved Lov af 19. Januar 1863 bevilget c. 8000 Rd., medens der i bemeldte Minoritets Forslag kun var kalkuleret 5000 Rd., ligesom der til Stipendier ved den lærde Skole ved nærværende Aars Finanslov blev bevilget et nyt Tilskud af 1600 Rd. Paa den anden Síde vil det ikke kunne undgaas, at Misfornöielsen med, at de af Althinget for nödvendige ansete Reformer udskydes, stedse tiltager, medens det vilde være yderst vanskeligt at erholde Althingets Medvirkning til nye Skattepaalæg, saalænge en Udsondring af de islandske Finanser ikke har fundet Sted.

Endelig maa det i denne Henseende bemærkes, at om man end med Finansministeriet maa være enig i, at de foretagne Afhændelser af Kron- og Bispestolsgodserne i Island ikke i og for sig indeholde nogen Retskrænkelse, og at der ikke er nogen skjellig Grund til at anke over, at Kjöbesummerne for de nævnte Godser ere indflydte i Statskassen, uden at Renterne ere blevne beregnede Island til Indtægt, saalænge det faar et Tilskud af Statskassen, der er langt större end Renten af Provenuet for de solgte Godser, vil man dog, naar Islands Finanser skulle adskilles fra Kongerigets, næppe kunne lade Hensynet hertil ude af Betragtning, medens man gaar ind paa at overlade Island det usolgte Domænegods til fremtidig Raadighed som dets særlige Eiendom.

I Henhold til det saaledes Anförte tror Justitsministeriet at maatte fastholde den af det tidligere ytrede Formening om dette Sagens Hovedpunkt.

Justitsministeriet er med Finansministeriet enigt i, at det vil være hensigtsmæssigst, at Spörgsmaalet om, hvorvidt og eventuelt paa hvilken Maade forögede Ind-

tægter maatte kunne tilveiebringes af Island, tages under Overveielse i Forbindelse med det almindelige Finansspörgsmaal, ligesom det vistnok ogsaa er med god Grund, naar velbemeldte Ministerium i denne Henseende har henledet Opmærksomheden paa den islandske Handel. 1865. 18. Januar.

Efter at de Baand, der tidligere hvilede paa denne Handel, ere blevne löste, synes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at lade den være fri for saadanne Afgifter, som svares alle andre Steder, navnligen for Toldafgifter af Varer, der enten ligefrem ere Luxusartikler, som Spirituosa og Tobak, eller dog nærme sig dertil, saasom Kaffe og Sukker, og endog ved den overdrevne Brug deraf, som vistnok ikke sjelden finder Sted, blive en ligefrem Luxus, og der synes saa meget mindre at være Grund hertil, som Handelen navnlig i de senere Aar har været fordelagtig for Indbyggerne. Hvorvidt den af Finansministeriet antydede Plan maatte kunne realiseres, vil imidlertid væsentlig bero paa, 1°, hvor stor Indtægt der vil kunne ventes af den foreslaaede Toldafgift, og 2°, hvor store Udgifter det fornödne Toldopsyn vil kræve.

I Generaltoldkammerets Skrivelse af 29. Februar 1848, hvortil velbemeldte Ministerium henviser, bleve Toldindtægterne kalkulerede til c. 22,000 Rd., Udgifterne til Toldvæsenet derimod til 15,000 Rd. Det er indlysende, at for et saa ringe Overskuds Skyld vilde det være utilraadeligt at indföre et Toldvæsen paa Island. Efter Generaltoldkammerets Forslag skulle fölgende Gjenstande belægges med Indförselstold, nemlig:

a. Fremmede Bomulds og Linneds Manufakturvarer, alle Slags, á 7 Sk. pr. Pd. (af 51,000 Pd.) 3,760 Rd.
b. Spirituosa, alle Slags, à 3 Sk. pr. Pot (af 373,440 Pt.) . . . . 11,670 —
c. Kaffe, à 2 Sk. pr. Pd. (af 180,000 Pd.) 3,740 —
d. Sukker, alle Slags, à $1^1/_2$ Sk. pr. Pd. (af 33000 Pd.) . . . . 520 —

1865. e. Tobak, alle Slags, à 2 Sk. pr. Pd.
18. Januar. (af 122,830 Pd.) . . . . 2,560 Rd.,
hvorved dog bemærkes, at Angivelserne af Kaffe og navnlig af Sukker, efter hvad Stiftamtmand Rosenörn har oplyst, ere noget for lave og kunde efter hans Mening ansættes til 230,000 Pd. for hver Sort især, hvorimod de andre Gjenstande antages at være temmelig rigtig ansatte.

Finansministeriet har paa den hertil indsendte Fortegnelse over indförte Varer fra Monarkiet til Island optaget de samme Varesorter som Generaltoldkammeret, med Undtagelse af Bomulds- og Manufakturvarer, og derimod tilföiet 3 nye Gjenstande, nemlig Hamp, Jern og Toug. Da de sidstnævnte Gjenstande imidlertid höre til Nödvendighedsvarer, især i Island, og i denne Henseende kunne sættes ved Siden af Salt og Tömmer (jfr. Generaltoldkammerets foranförte Skrivelse), formenes det, at samme ikke bör beskattes, og at man saaledes bör blive staaende ved de af Generaltoldkammeret anförte Varesorter, og maaske endog udelade Manufakturvarerne, hvilket ogsaa synes at være Finansministeriets Mening. Dernæst maa det bemærkes, at medens der i Generaltoldkammerets Forslag var taget Hensyn til den hele Tilförsel til Island, er der ved Affattelsen af velbemeldte Ministeriums Fortegnelse kun taget Hensyn til Tilförselen fra Monarkiet. Saavel paa Grund heraf, som fordi at Angivelserne i den af Finansministeriet oversendte Fortegnelse i enkelte Punkter maa være feilagtige, hvilket navnlig gjælder om Indförselen af Sukker for Aarene 1861 og 1862, har man af de islandske Handelsberetninger for 1863 ladet uddrage vedlagte Oversigt over Indförselen af ovennævnte 4 Varesorter i bemeldte Aar. Ved at sammenholde denne med Angivelserne i Generaltoldkammerets ovennævnte Skrivelse, vil det ses, at medens Tilförselen af Tobak er noget aftaget, er derimod Tilförselen af de 3 andre Artikler steget i den Grad, at

Indtægterne af de 4 Artikler, som i Aaret 1845 bleve anslaaede til i Alt 18,490 Rd., efter de samme Satser nu vilde udgjöre næsten det Dobbelte, eller et Belöb af 35,186 Rd. 57 Sk., og selv naar man holder sig til Stiftamtmand Rosenörns Angivelser, vil Forskjellen dog blive meget betydelig. Der turde derhos ikke være nogen Betænkelighed ved at ansætte Afgiften paa Brændevin og andre Spirituosa til 4 Sk. pr. Pot, hvorved Indtægten vilde blive foröget med 6051 Rd. 74 Sk., eller ialt kunne ansættes til 41,328 Rd. 35 Sk. Derimod maa Justitsministeriet anse det for tvivlsomt, om det er tilraadeligt at forhöie Afgifterne paa de andre Artikler, navnlig paa Kaffe og Sukker, som dog tildels maa betragtes som Nödvendighedsartikler. Iövrigt maa det bemærkes, at Handelsberetningerne langtfra kunne anses for paalidelige, da de bero paa Angivelser fra Kjöbmændene i Island, uden at kunne kontrolleres ved noget Toldopsyn, men det tör dog antages, at Tilförselen i det Hele næppe er mindre end deri er angivet, ligesom det ogsaa viser sig, at Forskjellen mellem disse Opgivelser og Finansministeriets Angivelse af, hvad der er udfört herfra til Island, ingenlunde er saa stor, som man skulde formode, og at saaledes Tilförselen for största Delen kommer herfra.

1865.
18. Januar.

Hvad nu dernæst Udgifterne ved et Toldvæsens Indförelse i Island angaar, da vare disse, som förommeldt, af Generaltoldkammeret anslaaede til 15,500 Rd. aarlig, foruden Renten af den til Krydsfartöierne og Toldinventariet fornödne Sum af 24,000 Rd., altsaa i Alt til et Belöb af mellem 16 og 17,000 Rd., medens disse Udgifter derimod af Rentekammeret vare anslaaede til 42,000 Rd. Det maa imidlertid herved bemærkes, at det nu vil være nödvendigt at have Toldsted ogsaa paa Vestmannöerne (jfr. Frdg. 15. April 1854 § 2), og at det vel paa den Tid, Toldkammerets Forslag blev affattet, kunde være gjörligt at henlægge Toldvæsenets Overbestyrelse til den daværende Stiftamt-

1865. mand (Rosenörn), der var specielt kyndig i Toldfaget,
18. Januar. men at den fornödne Sagkyndighed i Reglen ikke kan forudsættes hos Stiftamtmanden, og at det derfor formentlig vilde være nödvendigt at ansætte en Toldinspektör, hvem hele Toldvæsenet kunde underlægges; idetmindste maa dette anses aldeles nödvendigt ved Toldvæsenets förste Indretning, da det er noget aldeles nyt og fremmed for Islænderne. Hertil vil der da medgaa en Udgift af 2000 à 3000 Rd. Fremdeles er der ikke i Overslaget optaget noget Belöb for Regnskabernes Revision og til Bearbeidelsen af de fornödne statistiske Data, som formentlig maatte foretages her, og endelig turde det være tvivlsomt, om det vil kunne paalægges det herværende Toldpersonale uden Vederlag at udföre de paatænkte nye Toldklareringer af Skibe til Island, der for största Delen vilde falde paa Kjöbenhavn.

Efter det Anförte antages det, at Udgifterne til en Toldindretning, som den af Generaltoldkammeret foreslaaede, næppe vilde kunne ansættes ringere end 25,000 Rd. Vel er det af Finansministeriet antydet, at der vilde kunne bevirkes nogen Nedsættelse i de af Toldkammeret kalkulerede Udgifter, men dette turde dog stille sig temmelig tvivlsomt. Hvad saaledes Krydsvæsenet angaar, da har saavel nysnævnte Kollegium, som ogsaa Rentekammeret og Stiftamtmand Rosenörn, udtalt, at samme maatte være Basis for den hele Toldindretning, og det er ogsaa unægteligt, at de udstrakte Kyststrækninger og lange Afstande mellem Handelspladsene i Island vilde gjöre en Indsmugling let paa mange Steder, og det i den Grad, at selv fire Krydsere vilde have ondt med at forebygge samme, og der kunde saaledes snarere være Grund til at foröge disses Antal, naar det for Omkostningernes Skyld lod sig gjöre, og det saa meget mere, som det er paatænkt, at overdrage dem et andet og vigtigt Hverv, nemlig at före Tilsyn med de Fremmedes Fiskeri ved Island.

1865. 18. Januar.

Da Sysselmændene paa alle de 6 Steder, der tænkes oprettede til Toldsteder, for Tiden oppebære Afgifterne af de fremmede Skibe, der ankomme til Stedet, kunde der opkastes det Spörgsmaal, om ikke ogsaa Toldopsynet og Toldoppebörselerne maatte kunne betros dem mod en passende Godtgjörelse for dem selv og Lönning til en Assistent, hvorved altsaa Ansættelsen af en særegen Toldforvalter vilde blive besparet. Dette vilde vel kunne lade sig gjöre paa Vestmannöerne, hvor Forretningerne ere af lidet Omfang, og Sysselmanden i Reglen altid selv vil kunne være tilstede. Paa de 5 andre Steder turde det derimod være betænkeligt at overdrage de ommeldte Forretninger til Sysselmanden, der ofte vilde være fraværende paa Embedsreiser i de vidtlöftige Jurisdiktioner og det endog i Særdeleshed paa den Tid af Aaret, da Skibsfarten er störst, ligesom Toldopsynet, skjöndt det i Almindelighed vil lettes ved de medbragte Varefortegnelser, dog under visse Omstændigheder vil medtage nogen Tid og saaledes komme i Kollision med Sysselmændenes övrige Embedsforretninger.

Ligesom nu Toldafgiften, selv om den bliver saa moderat som her forudsat, upaatvivleligt hos mange af Indbyggerne, der hidtil have nydt en fuldstændig Toldfrihed, vil fremkalde Misfornöielse, saaledes vil ogsaa Toldklareringen i Island uundgaaelig medföre en ikke ganske ubetydelig Gene navnlig for den indenlandske (danske) Handel. Vel vil denne Gene formindskes derved, at Toldklareringen af de fra danske Havne udgaaende Skibe i Almindelighed vil finde Sted ved Udklareringen her, idet denne Fremgangsmaade navnlig vil blive benyttet af alle dem, der önske at sende deres Skibe direkte til en islandsk Havn; men for de fra Udlandet ankommende danske Skibe, der hidtil have kunnet gaa direkte til ethvert autoriseret Handelssted i Island, vil det blive en ikke ringe Ulempe at maatte gaa til et af de islandske Toldsteder for at klarere,

1865. förend de kunne anlöbe andre Havne. Derimod ere
18. Januar. fremmede Skibe, som beseile Island, efter den gjældende Lovgivning (jfr. Lov 15. April 1854 §§ 2 og 3) forpligtede til at anlöbe et af de ommeldte 6 Steder, förend de kunne anlöbe andre autoriserede Handelspladser, og for dem vil altsaa Toldklareringen i Island ikke medföre nogen særlig Ulempe.

Tages der nu Hensyn til dels den Ulempe, som Indförelsen af et Toldvæsen i Island vil medföre for Handelen, dels at Bekostningerne ved samme, naar det skal være nogenlunde vel indrettet, vilde opsluge mere end Halvdelen af Indtægten, dels at, selv om Toldvæsenet blev indrettet paa den af Generaltoldkammeret foreslaaede Maade, det dog paa Grund af Lokalforholdene paa Island ikke vil kunne undgaas, at Tolddefraudation og deraf fölgende Demoralisation saavel som Tab i Indtægter ville finde Sted, dels endelig at Stemningen i Island hidtil har været afgjort derimod, og paa den anden Side, at Udbyttet, som foran vist, kun vil blive forholdsvis ringe, turde der vel være Anledning til at tage under Overveielse, om der ikke paa anden Maade maatte kunne indvindes et omtrent ligesaa stort Udbytte af den islandske Handel.

Den nuværende Afgift af Handelen, nemlig 2 Rd. pr. Kommercelæst, er særdeles lav, og den indbringer kun c. 11,000 Rd. aarlig. Selv om denne Afgift blev forhöiet til det Dobbelte, vilde den i Almindelighed endnu være meget moderat, især naar Hensyn tages til, at den træder i Stedet for alle Skibsafgifter. For denne Fremgangsmaade taler fremdeles, at den er den simpleste, og at man derved undgaar enhver Undersögelse af eller Kontrol med Ladningen. Derimod har en efter Læstedrægtigheden alene beregnet Afgift det imod sig, at den falder yderst ulige, idet den erlægges af alle Skibe uden noget Hensyn til Beskaffenheden af Ladningen, der selvfølgelig er overordentlig forskjellig og af meget ulige Værdi, ja endog af Skibe, der an-

komme i Ballast for at modtage Ladning. Medens en Afgift af 4 Rd. pr. Kommercelæst derfor vel i de fleste Tilfælde vilde være moderat, vilde den unægtelig i de sidstommeldte Tilfælde være ubillig, og det samme vil ogsaa gjælde, om end i mindre Grad, med Hensyn til de Ladninger, der ere af ringe Værdi, hvilket navnlig er Tilfældet med Tömmer- og tildels ogsaa med Kul- og Saltladninger. Der kunde derfor vel være Anledning til med Hensyn til disse Skibe og Ladninger at lade det forblive ved den nu bestaaende Afgift, der nærmest træder i Stedet for Skibsafgifterne, og derimod at forhöie Afgiften for andre Ladninger. Det vil ogsaa ses, at Generaltoldkammeret i sin omhandlede Betænkning netop har opstillet en lignende Forskjel efter Ladningens Beskaffenhed, idet Samme har foreslaaet, at der af Tömmer- og Kulladninger skulde erlægges en Afgift af ikkun 2 Rd. pr. Kommercelæst. Den Indtægt, som paa denne Maade vilde erholdes, vilde vel blive meget mindre end naar man fordobblede den nuværende Læsteafgift for alle Skibe, men det vilde dog vistnok udgjöre 8 à 9000 Rd. Det maa imidlertid bemærkes, at Generaltoldkammerets Forslag er fremkommet under Forudsætning af, at et Toldvæsen maatte blive indfört i Island, og at Vanskeligheden netop bestaar i at tilveiebringe den i den heromhandlede Henseende fornödne Kontrol; men det skjönnes dog ikke rettere, end at denne vil kunne föres med de tilstedeværende Midler, navnlig ved Hjælp af de Varefortegnelser, som de fra Udlandet ankommende Skibe skulle medbringe, og af Toldsedlerne for de Skibes Vedkommende, som komme fra en dansk Havn.

1865.
18. Januar.

I Forbindelse med den nævnte Afgiftsforhöielse turde der være Anledning til at indföre en Afgift paa Brændevinshandel og Brændevinsudskjænkning i Island, indrettet paa samme Maade, som ved Lov 3. Marts 1860 er foreskrevet for Færöerne, idet man i laug Tid har erkjendt i Island, at der var Anledning til at

1865. 18. Januar. modarbeide den overhaandtagende Brændevinsdrik; dog turde der være Grund til at foretage den Modifikation, at enten hele Indtægten, eller i alt Fald Indtægteu af den egentlige Brændevinshandel, skulde tilfalde Statskassen (eventuelt den islandske Kasse), da der ikke findes Amtsfattigkasser i Island. Paa denne Maade vilde der formentlig kunne erholdes en Indtægt af resp. 9 à 10,000 Rd. og 8000 Rd.

Efter hvad der i det Foregaaende er anfört, vilde der saaledes fornemmelig kunne vælges mellem 2 forskjellige Maader at tilveiebringe en forögет Indtægt af omtrent den samme Störrelse af den islandske Handel. Den sidstanförte turde efter Justitsministeriets Formening være at foretrække, idet den i det Hele er langt simplere og lettere at iværksætte, ligesom det ogsaa tör antages, at sammes Gjennemförelse vilde möde mindre Modstand paa Island, end Indförelse af direkte Toldafgifter, hvorhos bemærkes, at man ved at vælge det nævnte Alternativ ingenlunde vilde udelukke, at der senere kunde indföres et Toldvæsen paa Island, naar Forholdene vare blevne mere udviklede.

Med disse Bemærkninger skulde man tjenstl. udbede sig Finansministeriets nærmere Ytringer saavel over Sagen i det Hele som navnlig med Hensyn til de ovenfor specielt omhandlede Punkter behgl. meddelte. De velbemeldte Ministerium tidligere tilstillede Bilage fremsendes hoslagt og bedes remitterede med Svaret.

3. Febr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Understöttelse** til Grundlæggelse af en **Oldsagssamling** i Island. Khavn den 3. Febr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 58. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 143.

Efterat Ministeriet i Anledning af det med Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds Skrivelse

af 27. Novbr. 1863 hertil indsendte Andragende fra Bibliothekar ved Islands Stiftsbibliothek, Jón Árnason, og Maler Sigurður Guðmundsson om en Understöttelse af 300 Rd. aarlig til Grundlæggelsen af en Samling af Oldsager i Island, havde meddelt, at der for Tiden ikke kunde bevirkes Andragerne tillagt den attraaede Understöttelse, har man fra de samme Mænd modtaget et direkte hertil indkommet Andragende, forsynet med paategnet Erklæring fra Direktören for det kgl. oldnordiske Museum, i hvilket Andragende de gjentagende anholde om, at der maatte blive dem tilstaaet en Understöttelse i det ommeldte Öiemed. 1865. 3. Febr.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da Finansministeriet, med hvilket man har brevvexlet om Sagen, vedblivende har erklæret sig imod, at den ansögte Understöttelse udredes af Statskassen, har man ikke set sig istand til at foretage videre i den heromhandlede Anledning.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. lovstridig Behandling af **Hallormsstaður-Præstegaards Skove.** Kjöbenhavn den 8. Februar 1865[1]). — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 67. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 144. 8. Febr.

Efter at have modtaget den med Amtets behgl. Skrivelse af 19. Avg. 1862 hertil indkomne Udskrift af det i November 1860 af den daværende Sysselmand i Söndermula Syssel optagne Forhör til Oplysning om den af nu afdöde Pastor H. Guðmundsson formentlig begaaede lovstridige Behandling af Hallormsstaður

[1]) Jfr. Justm. Skriv. 9. Juli 1860 (Lovsaml. for Isl. XVIII S. 75—76.

1865. Præstegaards Skove, samt vedkommende Sysselmands
8. Febr. og Provsts Erklæringer over Sagen, hvilke Aktstykker derefter bleve oversendte Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet — skulde man ifölge bemeldte Ministeriums Anmodning herved tjenstl. fremsende vedlagte Gjenpart af en efter Sammes Foranstaltning af den nuværende Beneficiarius til Hallormsstaður Præstekald afgiven Beretning over de til bemeldte Kald hörende Skoves Tilstand med Tilföiende, at der efter Omtændighederne ikke er fundet Anledning til at foretage videre i Sagen.

Beretning[1])

angaaende Hallormsstad-Skovs Tilstand i Foraaret 1864.

I Skrivelse af 9. September f. A. til Provsten i Söudermula Syssel har Stiftsövrigheden, efter hvad Provsten har meddelt mig, anmodet ham om at ville, i Overensstemmelse med Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 9. Juli f. A., paalægge mig som Beneficiarius til Hallormsstad Kald, at tage den til bemeldte Kald liggende Skov i nöiagtigt Öiesyn, og at give en saa exakt Beretning som muligt om Skovens nuværende Tilstand, og navnlig om den saakaldte »Gatnaskov«.

For at efterkomme, saavidt mig muligt, denne Befaling, har jeg anstillet en lokal Undersögelse af samtlige Hallormsstad Præstegaard tilhörende Skovpartier, beset dem omhyggeligt, opmaalt, saa godt jeg kunde, deres hele Fladeindhold i □ Favne, ligesom ogsaa Stammernes Höide paa flere Steder, samt deres Tykkelse, og taget i Öiesyn Rödder og Stubbe, som

[1]) Beretningen er affattet i det islandske Sprog, men bilagt med ovenstaaende Oversættelse.

findes hist og her i disse Skovpartier, hidrörende fra at Skoven er bleven hugget, eller ogsaa er gaaet ud. 1865. 8. Febr.

I Overensstemmelse med denne af mig anstillede lokale Undersögelse, som er saa nöiagtig, som det var mig muligt, afgiver jeg fölgende Beretning angaaende Hallormsstad Skoves aktuelle Tilstand.

Det Skovland, som tilhörer Hallormsstad Præstegaard, deles hovedsagelig i 2de Partier, hvoraf det ene ligger söndenfor, det andet nordenfor Præstegaarden. Terrænet bestaar af Holt, Bakker og Græsplæner, hist og her bevoxede med Skov, paa enkelte Steder i större sammenhængende Partier. Samtlige disse Skovpartiers Fladerum udgjör c. 620,000 □ Favne (det Parti, som ligger söndenfor Præstegaarden, 200,000, og det, som ligger nordenfor samme, c. 410,000 □ Favne).

Af dette Areal kan man idetmindste anslaa Halvdelen for skovlöst; Terrænet er enten Grusplæner eller Myrer og Öde (eyði), hvor Skov ikke har voxet i den senere Tid, eller ogsaa endelig Plæner, hidrörende fra Skovfældning eller Skovens Udgaaen (rjóður), og hvor der nu kun ses Rödder og udgaaede Stammer.

Af Skoven kan man anse $^{10}/_{16}$ Dele for Kratskov (smáviđ), $^{1}/_{2}$ til $2^{1}/_{2}$ Alen i Höide og af $^{1}/_{2}$ til $1^{1}/_{2}$ Tomme i Tykkelse ved Roden; $^{5}/_{16}$ Dele for stor Tækkeskov (tróðvið), af $2^{1}/_{2}$—4 Alens Höide, $1^{1}/_{2}$—$2^{1}/_{2}$ Tómmes Tykkelse ved Roden; $^{1}/_{16}$ for smal Bjælkeved (raptviður), af 4—9 Alens Længde, $2^{1}/_{2}$—4 Tommers Tykkelse ved Roden, men 3 Al. fra Roden ere Træerne af 1—$2^{1}/_{2}$ T. Tykkelse.

Dette Höidemaal er fra Roden op til de överste Grene, ligesom Stammerne ere maalte med Barken. Samtlige Stammer aftage hurtig i Tykkelse fra Roden af og opad, og ere overhovedet spinkle i Forhold til deres Höide. De mindre Stammer forgrene sig allerede nede ved Roden, men de större Træer have en Bul af $^{1}/_{2}$—2 Alens Længde uden Grene, og paa de störste

1865. Træer begynde Grenene först i en Höide af c. 3 Alen
8. Febr. fra Roden, dog findes paa enkelte Stammer smaa Grene paa selve Bullen. Træerne ere overhovedet krogede, og det i den Grad, at der næppe findes et Træ, der har en lige Stamme op til Grenene. Paa mange Steder ligger Stammen horizontalt, og navnlig er dette Tilfældet i Trægrupperne (runnar), hvor Snemassen dels har nedtrykket, dels brækket Træerne. Skoven voxer paa de fleste Steder i smaa Grupper (kjarr), som næsten allevegne ere meget tætte og overfyldte af frönnede og hentörrede Grene. Paa den anden Side maa man dog indrömme, at Skoven er paa mange Steder i Opvæxt, navnlig Middelskoven og den, som er af rank Væxt.

Der findes langt flere frönnede Grene og Stammer inde imellem Skovgrupperne, end paa de Steder, hvor der findes större Træer og Skoven er mindre tæt. De mindste Stammer frönnes paa mange Steder og hentörres, som formentligen hidrörer derfra, at Jorden omkring Rödderne bortföres af Vinden.

Denne Skov forbides især ogsaa af Kreaturerne, og Foraarsfrosten afficerer den mere end Storskoven. Det er meget sjeldent, at man ser gamle Stubbe, Levninger af huggede Træer, skyde Fröstilke, men de ere for störste Delen döde, frönnede eller raadne.

Jeg kan aldeles ikke af Rödderne, som man finder paa saa mange Steder i Skoven, danne mig nogen sikker Mening om, hvor lang Tid der er hengaaet, siden Stammerne ere blevne fældede med Öxen, eller de ere udgaaede paa Grund af Frosten.

Store Strækninger, som for 32 Aar siden vare bevoxede med Skov — jeg opholdt mig nemlig paa den Tid paa Hallormsstad — ere nu aldeles skovlöse; paa mange Steder ere alle Rödder aldeles forsvundne, raadnede og blevne til Muldjord. Paa andre Steder begynder Skoven at voxe op igjen, hvor der for faa Aar tilbage ikke fandtes nogen Skov. Paa de Steder,

hvor Skoven er störst, findes mange Rödder, fra hvilke Jorden er bortblæst, og som ere begyndte at frönnes. Paa disse Steder troer jeg at Skoven ikke vil voxe synderlig mere, og mange af Stammerne faar Blade senere end ellers er Tilfældet med den övrige Skov. 1865. 8. Febr.

Gatnaskov kalder man et Parti af Skovlandet nordenfor Hallormsstad Præstegaard, paa begge Sider af Alfarveien, langs med Lagarfljót, i en Skraaning, som vender mod Nordvest, af 200 Favnes Længde og 50—60 Favnes Bredde. Paa dette Sted findes nu ikke længere nogen Skov, med Undtagelse af $^1/_5$ eller $^1/_4$ Part af samme, og den Skov, som her findes, er meget adspredt (gisinn), men den er höi og Stammerne af meget rank Væxt. Der findes for Tiden meget lidet af Bjælkeved; Rödderne ligge paa mange Steder over Jorden, og mange Stammer ere faldefærdige. Denne Skov synes at være i Tilbagegang; der findes næsten ingen Underskov eller smaa Skud, hverken paa selve Hovedstammen eller omkring denne, saaledes som andetsteds er Tilfældet, men den bare Jord mellem Stammerne, og paa lange Afstande ser man intet Spor til at Stammerne ere blevne fældede med Öxen.

Der, hvor Skoven aldeles er borte paa dette Sted, findes paa mange Steder en Mængde af raadne og frönnede Rödder, hvis smaa Grene (tágar) histog her ligge paa Overfladen, og dette har uden Tvivl været saaledes paa den Tid, da Skoven her blev borthugget, thi Jorden blæser her ikke bort, da den er græsbevoxen og Jordbunden fast; de fleste Stubbe, som her findes, hidröre fra tykkere Stammer end som nu findes i Gatnaskov. Gatnaskov og et andet Skovparti, som kaldes »Mörk», liggende söndenfor Hallormsstad Præstegaard, er, efter gamle Folks Sigende, den ældste Skov paa Hallormsstads Enemærker. For ca. 60 Aar siden skulde der ikke have været nogen Skov, men store Stubbe, hidrörende fra gamle Træer.

1865. Alle Rödder i Hallormsstad Skove voxe paa
8. Febr. den Maade, at deres smaa Grene, ɔ: Rödderne under Jorden, gaa horizontalt ud fra dem, ovenover eller överst i Lerlaget, som overalt ligger nedenunder. Dette kan man se af alle de raadne Rödder, som man graver op af Jorden.

Videre kan jeg ikke indberette angaaende Hallormsstad Skovs aktuelle Tilstand.

Hallormsstad den 15. Juni 1864.

Sigurðnr Gunnarsson,
Præst til Hallormsstad.

16. Febr. **Statsregnskab for Finansaaret 1863 — 1864.** Kjöbenhavn den 16. Februar 1865. — (Finansministeriet.) Depart. Tid. for 1865 S. 164—171; Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1865 S. 17—30. — Dette i Finansministeriet den 14. Oktbr. 1864 opgjorte Regnskab er ledsaget af trykte Indtægts- og Udgiftsbilag (S. 1—188 in 4to), med et forudskikket allerh. Reskr. af 16. Februar 1865, hvori Finansministeriet bemyndiges til at lade det bringe til almindelig Kundskab i Forbindelse med Reskriptet.

18. Febr. **Kapitelstaxt** for Islands **Nord- og Östamt** fra Medio Mai **1865** til samme Tid **1866.** Friðriksgáfa den 18. Februar 1865.

For Nord- og Östamtet er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1. for Húnavatns og Skagafjords Sysseler a, 2 for Öfjords og Thingö Sysseler b, 3. for Múla Sysselerne c. Iövrigt henvises til den ovenfor S. 42—44 trykte Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler med Hensyn til de forskjellige Varesorter, som her for Kortheds Skyld kun ere betegnede med Tal.

1865.
18. Febr.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	39	36	41	37½	37	68	39	36	41	37½	37	68	31½	33	30
- 2	5	89	5	95	6	26	35	54	35	90	37	60	28½	29	30
- 3	7	5	6	86	6	82½	42	30	41	36	41	15	34	33	33
- 4	5	65	5	33	5	38	45	40	42	72	43	16	36½	34	34½
- 5	4	23	3	84	4	21	50	84	46	48	50	60	40½	37	40½
- 6	5	22	5	17½	5	30	41	80	41	44	42	48	33½	33	34
- 7	3	63½	2	86	3	57	36	59	28	92	35	90	29½	23	29
- 8	17	44	19	56½	21	60	17	44	19	56½	21	60	14	18½	17½
- 9	13	26	16	23	17	48½	17	66½	21	62½	23	32½	14	17½	18½
B 10	»	51	»	50½	»	51	63	72	63	12	63	72	51	50½	51
- 11	»	38½	»	37	»	36	48	12	46	24	45	»	38½	37	36
- 12	»	24	»	22	»	28	30	»	27	48	35	»	24	22	28
- 13	»	17	»	16½	»	16½	21	24	20	60	20	60	17	16½	16½
C 14	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	23½	»	28	»	30	14	66	17	48	18	72	12	14	15
- 16	»	31½	»	32	»	56	9	81	10	»	17	48	8	8	14
- 17	»	8	»	9½	»	13	10	»	11	84	16	24	8	9½	13
- 18	»	66	»	79	1	1	13	72	16	44	20	20	11	13	16
- 19	1	16	1	»	1	64	17	48	15	»	25	»	14	12	20
- 20	»	55	»	46½	»	62	68	72	58	12	77	48	55	46½	62
- 21	»	36	»	35	»	47	45	»	43	72	58	72	36	35	47
D 22	5	5½	5	»	5	1	30	33	30	»	30	6	24½	24	24
- 23	4	17	4	70½	5	84	31	6	28	39	35	24	25	22½	28
- 24	5	6	4	49½	5	95	30	36	27	9	35	90	24½	21½	29
- 25	4	78	4	6½	4	61½	28	84	24	39	27	81	23	19½	22½
- 26	4	47	3	87	3	77	26	90	23	42	22	78	21½	19	18
E 27	1	32	1	54	1	26½	20	»	23	42	19	13½	16	19	15½
- 28	1	93	2	1	2	½	29	51	30	15	30	7½	23½	24	24
- 29	1	88	1	85	1	68	28	72	28	27	25	60	23	22½	20½
- 30	1	52½	1	60	1	58	24	73½	24	36	24	6	20	19½	20½
F 31	5	44	5	45	5	40	21	80	21	84	21	64	17½	17½	17½
- 32	4	43	4	55½	4	59½	26	66	27	55	27	69	21½	22	22
- 33	3	57	3	37	3	69	21	54	21	54	22	30	17	17	18
- 34	2	56	2	43	2	34	20	64	19	56	18	80	16½	15½	15
- 35	1	82	1	77	1	73	22	24	21	60	21	12	18	17½	17
- 36	4	46	4	55	4	31	26	84	27	42	25	90	21½	22	21
- 37	»	6½	»	6½	»	7	16	24	16	24	17	48	13	13	14
G 38	6	90	6	31	6	22	41	60	37	90	37	36	33½	30½	30
- 39	»	»	»	55½	»	»	»	»	23	12	»	»	»	18½	»
- 40	2	60	3	34	3	66	31	48	40	24	44	24	25	32	35½
- 41	»	77	»	57	»	76	38	48	28	48	38	»	31	23	30½
- 42	»	90	»	83½	1	9	»	»	»	»	»	»	18	16½	21
- 43	1	84	1	80	1	57	»	»	»	»	»	»	36	35	30½
Meðalverð:															
A, í fríðu							36	33½	35	49	37	7½	29	28½	29½
B, í ullu, smjöri og tólg .							40	75	39	36	41	9	32½	31½	33
C, í ullar-tóvöru							25	62	24	64½	33	40½	20½	19½	26½
D, í fiski							29	80	26	64	30	36½	23½	21½	24½
E, í lýsi							25	73	26	54	24	70	20½	21	20
F, í skinnavöru							22	29	22	24½	22	15	18	18	17½
Meðalverð allra meðalverða							30	6	29	16½	31	46	24	23½	25

1865.
22. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Nationalisering af fremmede Skibe** m. m. Khavn den 22. Februar 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 102; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 145—146.

Justitsministeriet har under D. D. tilskrevet Hvalfangst-Entreprenörerne Thomas W. Roys og G. A. Lilliendahl af New-York saaledes:

»I Skrivelse af 21. November f. A. meddelte man DHrr. blandt Andet, at Justitsministeriet havde indledet Brevvexling med Generaltolddirektoratet angaaende Spörgsmaalet om, hvad der fra Deres Side maatte udfordres med Hensyn til Nationaliseringen af de Skibe, som De agte at benytte til Hvalfangst ved Islands Kyster.»

»I Anledning heraf har Generaltolddirektoratet meddelt, at det med dette Ministerium er enigt i, at de Skibe, som De agte at indföre til Island fra Udlandet, for at benyttes til Udövelsen af den ommeldte Fangst, efter Frdg. 1. Mai 1838 § 49 Litr. d ere fritagne for at erlægge Tilkjöbsafgift, saa længe de ikkun benyttes i nævnte Öiemed, samt at de paagjældende Skibe, naar De önske, at de skulle anses som Deres Eiendom og nyde danske Skibes Rettigheder, ville være at forsyne med dansk Maaling og indbrændes dansk Mærke. — Hvilket man ikke undlader at meddele DHrr. til behgl. Efterretning.»

Hvilket man ikke undlader at meddele Hr. Amtmanden til behgl. Efterretning i Forbindelse med Skrivelse herfra af 21. Novbr. f. A.[1])

23. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Administrationen**

---

[1]) se foran S. 170—172.

af Hospitalernes Indtægter. Khavn den 23. Febr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 111; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 146—147. 1865. 23. Febr.

I en hertil indkommen allerund. Petition, der findes i den trykte Althingstidende for 1863 I. S. 418—422, har det sidstafholdte Althing bl. A. anholdt om, at der maatte blive forelagt Thinget, næste Gang det træder sammen, Udkast til et Regulativ ang. en bedre Ordning af Hospitalernes Indtægter i Overensstemmelse med de af Thinget i saa Henseende tidligere gjorte Indstillinger.

Foranlediget heraf anmodede Justitsministeriet i Skriv. af 29. Juni f. A. Stiftamtmanden og Biskoppen i Island om at sammentræde i en Konference med Justitsraad, Landfysikus Dr. Hjaltalín og Adjunkt H. Kr. Friðriksson, der i Althingets sidste Samling satte Sagen i Bevægelse, for at tage under Overveielse dels, om der maatte være Anledning til at foreskrive nye Bestemmelser i Henseende til Opkrævnings- og Realisationsmaaden af de nuværende Hospitalslodder, samt om der i saa Henseende bör gives ensartede Regler for samtlige Amter eller særlige for hvert Amt især, dels om der maatte være Grund til at söge Hospitalsfonden tillagt nye Indtægter, saasom af Dæksfartöier, Sælhunde- og Papagöiefangst, Edderfuglevarp og desl., hvorhos Ministeriet i Skriv. af 25. Avgust f. A. foranledigede, at Spörgsmaalet, om der ikke, navnlig i Tilfælde af at der maatte blive givet ensartede Regler for det omhandlede Forhold for samtlige Amter, maatte være Anledning til at foretage en saadan Forandring i den islandske Medicinalfonds Overbestyrelse, at denne for hele Landet blev underlagt Stiftsövrigheden, blev inddraget under de nævnte Forhandlinger.

I en under 19. Oktbr. næstefter afgiven Betænkning have de nævnte Mænd, næst at udtale sig for, at det nævnte Forhold ordnes efter ensartede Principer

1865. for hele Landet, samt at Medicinalfondens Overbestyrelse overdrages Stigtsövrigheden, foreslaaet, at Hospitalsloddernes Erlæggelse in natura opgives, og at bemeldte Indtægt konverteres til en fast bestemt aarlig Afgift i Penge af hver Fiskerbaad, som holdes tilsös paa Fiskeri, saaledes at 10 Fisk erlægges for hver Baad, 15 Fisk for hvert saakaldet Skib eller större Baad og 30 Fisk for hvert Dæksfartöi, som gaar paa Torske- eller Havkalvefangst.

23. Febr.

Ved nu i Afskrift hoslagt at tilstille Hr. Amtm. den nævnte Betænkning, skulde man, forinden videre foretages, tjenstl. udbede sig Deres Ytringer over de deri indeholdte Forslag behgl. meddelte, om mulig saa betimelig, at Sagen eventuelt kunde blive forelagt Althinget under dets Möde i indeværende Aar.[1])

24. Febr.

Lov om Afgiftsgodtgjörelse ved Udförsel af Brændevin. Kjöbenhavn den 24. Febr. 1865. — Depart. Tid. for 1865 S. 161—162; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 30—31.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

§ 1. Ved Udförselen af indenlandsk tilvirket Brændevin, ogsaa som Skibsprovision, til fremmed eller toldfrit Sted godtgjöres fremtidigt 1,6 Sk. pr. Pot af 4 Graders Styrke med Tillæg af 0,1 Sk. pr. Pot for hver 1/4 Grad höiere Styrke.

For Brændevin under 4 Graders Styrke gives ingen Godtgjörelse.

Er der tilsat Brændevinen Sukker, Kryderier eller deslige, saa at den virkelige Gradestyrke ikke kan udfindes, saaledes som Akvavit, Likör, Kirsebærbræn-

[1]) Samme Dag ligelydende Brev til Amtmanden over Vestamtet.

devin, Punschextrakt og lignende Blandinger, antages Blandingen stedse at være af 8 Graders Styrke, saa at der i alle Tilfælde godtgjöres 3,3 Sk. pr. Pot. 1865. 23. Febr.

§ 2. Nærværende Lov bliver ogsaa at give Anvendelse paa den i Lov af 4. Juli 1863 § 29 fastsatte Godtgjörelse ved Udförselen til fremmed eller toldfrit Sted af fremmede, fortoldede Spirituosa respektive uden eller med Tilsætning af Sukker eller deslige.

§ 3. De i § 7 i Lov af 7. Februar 1851 indeholdte Bestemmelser angaaende Störrelsen af Afgiftsgodtgjörelse for indenlandsk Brændevin med eller uden Tilsætning af Sukker, som udföres, opbæves herved, hvorimod Paragrafens övrige Bestemmelser fremdeles forblive gjældende.

§ 4. Saalænge Lov af 5. Avgust 1864 angaaende en Krigsskat paa Brænderidriften m. v. forbliver i Kraft, bliver den i foranstaaende §§ 1 og 2 omhandlede Godtgjörelse, under de i formeldte Lov nærmere fastsatte Betingelser, at udbetale med 50 pCt. Forhöielse.

§ 5. Nærværende Lov træder i Kraft den 1. Mai 1865.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet i Vor Residentsstad Kjöbenhavn, den 24. Februar 1865.

Kongelig Resolution om hvorledes der vil være at forholde, **naar nogen kvalificeret Ansöger melder sig om et ledigt Præstekald paa Island.** Khavn den 24. Februar 1865. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1865 Nr. 4; jfr. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 150—154. 24. Febr.

Ifölge kgl. Reskripter 10. Mai 1737 og 2. Decbr. 1791 var Stiftsövrigheden i Island i de Tilfælde, hvor ingen Supplikant meldte sig til de ringe Præstekald, bemyndiget til at beskikke en af de Studiosi, der havde nydt fri Skolegang i Skolerne paa

1865. Island og ellers fandtes duelige, til Præst i slige Kald med
24. Febr. Löfte om fortrinlig Befordring til bedre Kald efter nogle Aars Forlöb, naar de opförte sig vel og med Nidkjærhed opfyldte de dem paaliggende Kaldspligter, og i Henhold til disse Bestemmelser havde Stiftsövrigheden tidligere nogle Gange beskikket Præster til de ommeldte ringe Kald, naar ingen Kandidat havde meldt sig til samme. Men efter at Forholdet var undergaaet den Forandring, at Dimissi fra den islandske lærde Skole ikke længer som saadanne kunde beskikkes til Præster i Island, men först skulde underkaste sig en Examen ved den i Henhold til kgl. Resol. 7. Juni 1841 oprettede Dannelsesanstalt for vordende Geistlige i Island (Pastoralseminariet), antoges de omhandlede Bestemmelser ikke ligefrem at kunne finde Anvendelse paa dem, der udgik fra bemeldte Anstalt, uanset at de ved den havde nydt fri Undervisning og offentlig Understöttelse. Paa den anden Side kunde det, efter den i saa Henseende indvundne Erfaring, forudses, at dersom Ingen kunde tilpligtes at modtage Ansættelse i de ringe Kald, vilde flere Menigheder maaske i lang Tid komme til at mangle den behörige Sjælesorg, og i Betragtning heraf blev det derfor paa Kirke- og Undervisningsministeriets Indstilling ved kgl. Resol. af 17. Mai 1862 bestemt, at det skulde paalægges de Kandidater, der udgik fra ovennævnte Dannelsesanstalt, og ved denne havde nydt offentlig Understöttelse til deres Studeringer, naar fornödent gjordes, at modtage Ansættelse i de ringere Præstekald i Island, der ikke sögtes af kvalificerede Kandidater, imod at der gaves dem Udsigt til efter en passende Tjenestetid at komme i fortrinlig Betragtning til at erholde Befordring til et bedre Kald, men at de, naar de vægrede sig ved at modtage den ommeldte Ansættelse, burde uden Ophold tilbagebetale den oppebaarne Understöttelse.

Til det i 1863 forsamlede Althing indkom der imidlertid et Andragende om, at der maatte blive udvirket en Forandring i de saaledes fastsatte Regler, og efter anordningsmæssig Behandling af Sagen vedtog Thinget at indgive en allerunderd. Petition om:

1. at kgl. Resol. af 17. Mai 1862 og alle ældre Lovbestemmelser angaaende Myndighed for Stiftsövrigheden til at beskikke til Præstekald, maatte blive ophævet,

2. at Stiftsövrigheden i dets Sted maatte bemyndiges til at give Alle, som vare berettigede til præstelig Stilling, og som maatte findes villige til at modtage Ansættelse i de fattige

Kald, hvortil ingen Konkurrent havdes, samt forpligte sig til at forestaa samme i 3 Aar, Tilsagn om at blive foretrukne fremfor alle andre Kandidater til ethvert Middel-Præstekald, som ifölge Præstekaldenes nyeste Specifikation gav i aarlig Indtægt 300—400 Rd., og som efter Forlöbet af bemeldte Tidsfrist först blev ledigt, naar de dertil maatte melde sig som Ansögere og havde forestaaet deres Embede upaaklageligt, 1865. 24. Febr.

3. at dette Tilsagn med tydelige Ord blev udtalt i Kaldsbrevet.[1]

Den kgl. Kommissarius kunde ikke tiltræde Althingets Andragende, idet han formente, at de mod kgl. Resol. 17. Mai 1862 fremsatte Indvendinger ingenlunde havde en saa stor Betydning, som Althinget tillagde dem. I en lignende Retning gik en fra Islands Stiftsövrighed indhentet Betænkning over Sagen, men i denne Betænkning var det ved Siden heraf udtrykkelig fremhævet, at det vilde være önskeligt, om den Stiftsövrigheden ved ommeldte kgl. Resol. tillagte Myndighed ikke behövede at benyttes, samt at Forholdet med Hensyn til Kandidater til Præstekaldene syntes at stille sig noget anderledes end for nogle Aar tilbage, idet Frekventsen i Skolen var i kjendeligt Tiltagende, samt at dette vilde have tilfölge, at der fra den geistlige Dannelsesanstalt, til hvilken Flertallet af dem, der dimitteredes fra den lærde Skole, maatte antages at gaa over, for Fremtiden vilde udgaa flere Kandidater, hvoraf atter vilde fölge, at ialfald enkelte af disse, for at opnaa en fast Livsstilling, vilde finde sig foranledigede til at söge de ringeste Præstekald, navnlig i Betragtning af den hurtige Forfremmelse til et bedre Kald, som derved stilledes dem i Udsigt.

I sin om Sagen nedlagte allerund. Forestilling ytrede Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at man vel maatte være enig med den kgl. Kommissarius og Stiftsövrigheden i, at de af Althinget fremsatte Indvendinger mod de i kgl. Resol. 17. Mai 1862 indeholdte Bestemmelser i flere Henseender vare uholdbare, hvad navnlig gjaldt om den foregivne Kollision mellem disse Bestemmelser og Principet i kgl. Resol. 30. Juli 1850, da det var en Selvfölge, at det ved denne Resolution fastsatte Forhold mellem theologiske Kandidater fra Universitetet og de fra Pastoralseminariet Udgaaede vedblev at være uforandret, naar de konkurrerede om Præstekald. Men desuagtet turde

[1]) Petitionen med Motivering findes i Tíð. frá alþ, Ísl. 1863 I. S. 226—231.

1865. der være Anledning til i Hovedsagen at gaa ind paa Althingets
24. Febr. Andragende, idet det unægtelig altid havde noget odiöst ved sig at anvende et Tvangsmiddel til at besætte Præstekald, om end Forpligtelsen til at overtage disse, saaledes som Sagen var ordnet ved oftnævnte kgl. Resol. af 17. Mai 1862, kunde siges at være kontraktmæssig overtaget af de Paagjældende. Stiftsövrigheden havde derfor i den senere Tid saa godt som aldrig benyttet sig af den omhandlede Myndighed, og det samme vilde formentlig ogsaa blive Tilfældet for Fremtiden, især da Opinionen var afgjort derimod. Naar derimod Althingets Forslag fulgtes, vilde Öiemedet formentlig blive opnaaet uden nogensomhelst Tvangsanvendelse, og dette var formentlig netop det Tiltalende ved Forslaget. Vistnok kunde med Föie indvendes mod samme, at man ved at give det deri ommeldte ubetingede Tilsagn, vilde binde sig mere end önskeligt var ligeoverfor Vedkommende, idet man ikke havde den fornödne Frihed i Valget af den, der maatte anses bedst kvalificeret til Embedet i hvert enkelt Tilfælde, ligesom det ogsaa unægtelig var en væsentlig Ulempe, at der paa denne Maade vilde finde en idelig Afvexling Sted af Præsterne i de smaa Præstekald, men herved maatte bemærkes, at disse Ulemper dog turde være mindre end den, som hidtil havde fundet Sted, da man havde været nödt til enten at lade de ringeste Præstekald henstaa ubesatte, eller at besætte dem med maadelige Subjekter, ja endog saadanne, som ikke burde have været befordrede til geistlig Virksomhed.

Med Hensyn til den Maade, hvorpaa den af Althinget foreslaaede Foranstaltning maatte være at gjennemföre, var det formentlig en Selvfölge, at naar det i Althingets Petition hed, at de ringere Præstekald vilde ved Vakance umiddelbart blive opslaaede med omhandlede Tilsagn om Befordring efter 3 Aars Tjeneste, saa forudsatte dette, at det var forud bestemt, hvilke de Præstekald vare, som skulde besættes paa denne Maade, men herom forelaa der ikke noget Forslag, og det turde heller ikke være hensigtsmæssigt, at anvende en saadan Fremgangsmaade, da man ikke med Bestemthed forud kunde vide, om et Præstekald blev sögt eller ei, selv om det hörte til de ringeste, da dette vilde afhænge ikke blot af Præstekaldenes Beskaffenhed, men ogsaa af Konkurrenceforholdet til enhver Tid; man vilde derfor först ved at opslaa Embedet kunne komme til Kundskab om, hvorvidt det vilde blive sögt eller ikke, og först naar det havde vist sig, at det ikke blev sögt, vilde man kunne benytte det af Althinget foreslaaede Middel til at faa

Embedet besat, idet det da maatte opslaaes paany med Tilföielse af det omhandlede Tilsagn, der dog formentlig burde knyttes til den Betingelse, at Paagjældende skulde beklæde Embedet i 3 Aar paa tilfredsstillende Maade, og ikke blot, som det i Althingets Forslag hed, upaaklageligt. 1865. 24. Febr.

Det 3. Indstillingspunkt i Althingets Petition egnede sig formentlig ikke til at tages tilfölge, da det hverken var nödvendigt eller endog passende, at Tilsagnet optoges i selve Kaldsbrevet, der oplæstes paa Prædikestolen for Menighedon, paa hvilken det ikke kunde antages at ville gjöre noget godt Indtryk; hvorimod det maatte være tilstrækkeligt, at Tilsagnet indeholdtes i Kommunikationsskrivelsen, idet den af Althinget for dets Forslag anförte Grund, at en ny Stiftamtmand maaske ikke vilde anse sig bunden ved Tilsagnet, naar det blot blev optaget i den af Biskoppen alene underskrevne Kommunikationsskrivelse, var aldeles intetsigende, da et i Henhold til en kgl. Bemyndigelse givet, ved et offentligt Opslag bekjendtgjort Tilsagn selvfölgelig fik den samme bindende Kraft for alle Vedkommende, hvad enten det var meddelt den, der skulde nyde godt af samme, i det af Stiftsövrigheden udfærdigede Kaldsbrev eller i en fra Biskoppen udgaaet Skrivelse.

I Henhold til det saaledes Anförte blev der indstillet:

1. at den Forpligtelse, der ved allerh. Reskript af 10. Mai 1737 og 2. Decbr. 1791, samt allerh. Resol. 17. Mai 1862 var paalagt dels de fra den islandske lærde Skole Dimitterede, dels Kandidaterne fra Pastoralseminariet i Reykjavík, til i visse Tilfælde at modtage Præsteembeder i Island, maatte blive ophævet, men at derimod Stiftsövrigheden i Island bemyndigedes til, naar et Præstekald havde været opslaaet vakant i den anordnede Tid, uden at nogen kvalificeret Supplikant derom havde meldt sig, ved et nyt Opslag at give Tilsagn om, at den, der ansattes i Embedet, kunde vente, efter at have betjent samme paa en tilfredsstillende Maade i 3 Aar, at blive foretrukken Andre til det förste Præstekald, han sögte, forsaavidt dettes Indtægter efter Specifikationen af 1853 ikke oversteg 450 Rd., samt at det derhos overlodes til

1865. 24. Febr. Stiftsövrigheden, hvis ei heller nogen Supplikant meldte sig efter det sidste Opslag, underhaanden at formaa en kvalificeret Person til at söge Embedet paa de anförte Betingelser;

2. at der i den allern. Bekjendtgjörelse, der blev at udfærdige til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i 1863 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender, maatte meddeles Thinget Besked i Overensstemmelse med Foranstaaende.[1])

Indstillingen bifaldtes derefter under ovennævnte Datum.

28. Febr. **Kapitelstaxt** for Islands **Sönderamt** og **Vesteramt** fra Medio Mai **1865** til samme Tid **1866.** — Reykjavík (Staðarfell) 27. (28). Februar 1865.

For de heromhandlede 2 Amter er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig 1. for Öster- og Vester-Skaptafells Syssel, a, 2. for den övrige Del af Sönderamtet eller Rangárvalla, Vestmannö, Árnes, Kjósar og Gullbringu og Borgarfjords Sysseler samt Reykjavík Kjöbstad, b, 3. for Vestamtet, eller Mýra og Hnappadals, Snæfellsnes, Dala, Barðastranda, Ísafjords og Stranda Sysseler, c. Angaaende de forskjellige Varesorter, som her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den ovenfor S. 17—19 trykte Kapitelstaxt for Borgarfjords Syssel m. m. for 1864—1865.

---

[1]) Resolutionen er kommuniceret Stiftsövrigheden ved Skriv. af 7. Marts 1865.

1865.
28. Febr.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	29	8	33	90	40	3$\frac{1}{2}$	29	8	33	90	40	3$\frac{1}{2}$	23$\frac{1}{4}$	27	32
- 2	4	62	5	48	6	7	27	84	33	»	36	42	22$\frac{1}{2}$	26$\frac{1}{3}$	29$\frac{1}{5}$
- 3	5	21	6	30	7	70	31	30	37	84	46	36	25	30$\frac{1}{3}$	37
- 4	3	95	5	25	5	91	31	88	42	8	47	56	25$\frac{1}{2}$	33$\frac{2}{3}$	38
- 5	3	2	4	12	4	60	36	24	49	48	55	48	29	39$\frac{1}{2}$	44$\frac{1}{2}$
- 6	3	88	4	79	5	71$\frac{1}{2}$	31	32	38	56	45	92	25	31	36$\frac{3}{4}$
- 7	2	89	3	56	3	85$\frac{1}{2}$	29	26	35	80	»	»	27$\frac{1}{2}$	28$\frac{2}{3}$	»
- 8	15	31	16	93	18	17$\frac{1}{2}$	15	31	16	93	18	17$\frac{1}{2}$	12$\frac{1}{4}$	13$\frac{1}{2}$	14$\frac{1}{2}$
- 9	11	49	11	16	14	45	15	33	14	85	19	28	12$\frac{1}{4}$	12	15$\frac{1}{2}$
B 10	»	44	»	47	»	47$\frac{1}{2}$	55	»	58	72	59	36	44	47	47$\frac{1}{2}$
- 11	»	33	»	36	»	37	41	24	45	60	46	24	33	36$\frac{1}{2}$	37
- 12	»	24	»	25$\frac{1}{2}$	»	26	30	»	31	84	32	48	24	25$\frac{1}{2}$	26
- 13	»	15$\frac{1}{2}$	»	17	»	19$\frac{1}{2}$	19	36	21	24	24	36	15$\frac{1}{2}$	17	19$\frac{1}{2}$
C 14	»	»	»	»	»	41$\frac{1}{2}$	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	»	»	34	»	23	»	»	21	24	14	36	»	17	11$\frac{1}{2}$
- 16	»	»	»	46	»	43$\frac{1}{2}$	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 17	»	12$\frac{1}{2}$	»	10	»	8$\frac{1}{2}$	23	42	18	72	15	90	18$\frac{2}{4}$	15	12$\frac{2}{4}$
- 18	»	»	1	25	1	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 19	1	1	1	88	2	11	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 20	»	54$\frac{1}{2}$	»	56	»	59$\frac{1}{2}$	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 21	»	40	»	41$\frac{1}{2}$	»	43$\frac{1}{2}$	»	»	»	»	»	»	»	»	»
D 22	5	48	5	53	5	62	33	»	33	30	33	84	26$\frac{1}{3}$	26$\frac{2}{3}$	27
- 23	5	3	5	54	5	91	30	18	33	36	35	66	24	26$\frac{2}{3}$	28$\frac{1}{2}$
- 24	5	»	4	75	5	29	30	»	28	66	31	78	24	23	25$\frac{1}{2}$
- 25	4	27	4	26	4	79	25	66	25	60	28	90	20$\frac{1}{2}$	20$\frac{1}{2}$	23$\frac{1}{4}$
- 26	4	37	4	59	4	69	26	30	27	66	28	30	21	22	22$\frac{3}{4}$
E 27	1	91	1	40	1	27	29	21	21	24	19	21	23$\frac{1}{3}$	17	15$\frac{1}{3}$
- 28	1	74	1	76	1	73	26	54	26	84	26	39	21$\frac{1}{4}$	21$\frac{1}{2}$	21
- 29	1	56	1	72	1	72	23	72	26	24	26	24	19	21	21
- 30	1	35	1	62	1	52$\frac{1}{2}$	20	45	24	66	23	19	16$\frac{1}{3}$	19$\frac{3}{4}$	18$\frac{1}{2}$
F 31	5	6	5	20	6	16$\frac{1}{2}$	20	24	20	80	24	66	16	16$\frac{2}{3}$	19$\frac{3}{4}$
- 32	3	92	4	27	5	22$\frac{1}{2}$	23	72	25	66	31	39	19	20$\frac{1}{2}$	25$\frac{1}{4}$
- 33	3	27	3	49	4	40	19	66	21	6	26	48	15$\frac{3}{4}$	17	21$\frac{1}{4}$
- 34	2	75	2	90	3	26$\frac{1}{2}$	22	24	23	48	26	20	18	19	21
- 35	2	4	2	16	2	52	24	48	26	»	30	48	19$\frac{2}{3}$	21	24$\frac{1}{2}$
- 36	2	87	3	78	4	69	17	42	22	84	28	30	14	18$\frac{1}{2}$	22$\frac{2}{4}$
- 37	»	6	»	7	»	6$\frac{1}{4}$	15	»	17	48	15	60	12	14	12$\frac{1}{2}$
G 38	6	»	6	73	6	84	36	»	40	54	»	»	28$\frac{3}{4}$	32$\frac{1}{2}$	»
- 39	»	»	1	68	»	73	»	»	68	32	»	»	»	41$\frac{2}{3}$	»
- 40	2	90	2	70	2	72	35	24	32	72	»	»	28	26	»
- 41	1	»	1	22	1	24$\frac{1}{2}$	4	»	4	88	»	»	3	4	»
- 42	»	88	»	93	»	90	»	»	»	»	»	»	18	18$\frac{3}{5}$	»
- 43	1	13	1	31	1	84	»	»	»	»	»	»	22	25$\frac{2}{5}$	»
Meðalverð:															
A, í fríðu							27	50	33	60	38	64	22	27	31
B, í ullu, smjöri og tólg							36	39	39	36	40	60	29	31$\frac{1}{2}$	32$\frac{1}{2}$
C, í ullar-tóvöru							23	42	20	»	15	15	18$\frac{3}{4}$	16	12
D, í fiski							29	4	29	71	31	70	23$\frac{1}{4}$	24	25$\frac{1}{2}$
E, í lýsi							25	»	24	71	23	74	20	20	19
F, í skinnavöru							20	39	22	47	26	17	16$\frac{1}{3}$	18	21
Meðalverð allra meðalverða							26	93	28	32	29	34	21$\frac{1}{2}$	22$\frac{2}{3}$	23$\frac{1}{2}$

1865.
4. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Fremmedes Fiskerier ved Island.** Khavn den 4. Marts 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 140. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 147—149.

Som det vil være i Hr. Stiftamtmandens behagelige Erindring, har det i Aaret 1863 forsamlede Althing i en hertil indkommen allerund. Petition, ang. fremmede Nationers, i Særdeleshed Franskmændenes, Fiskerier under Island, blandt Andet andraget paa:

at der maa gjöres de fornödne Skridt, sigtende til at bevæge den franske og engelske Regjering til Erkjendelse af, at Islands særegne Forhold med uafviselig Nödvendighed fordre, at Undtagelse gjöres fra den almindelige Folkeret med Hensyn til den söterritoriale Höihed i Henseende til Fiskerierne under Island og de islandske Fiskebanker, der af Indbyggerne söges med aabne Baade, for at Landets ökonomiske Tilstand og dets Befolkning ikke skal lide uerstattelig Ruin.

I den Betænkning, som Hr. Stiftamtm. i Deres Egenskab af kgl. Kommissarius ved Althinget under 9. Novbr. f. A. har afgivet over Sagen, har De med Hensyn til dette Indstillingspunkt ytret, at det i sig selv var önskeligt, ligesom det ogsaa noget vilde bidrage til at berolige Gemytterne i Island, om det ved Underhandlinger med vedkommende fremmede Magter kunde opnaas, at i al Fald det Indre af den fiskerige Faxabugt kunde fredes for fremmede Fiskere, i hvilken Henseende De har foreslaaet en Linie draget tvers over Bugten fra Skagen til Skipaskagi paa Akranes, hvorhos De har antydet, at De ved Samtale med den i samme Sommer til Island detacherede franske Stationschef Toyon har troet at mærke, at denne har staaet i den Formening, at hans Regjering ikke vilde være utilböielig til at gaa ind paa en Overenskomst i den betegnede Retning. Paa samme Tid modtog man fra Marineministeriet en Extraktgjenpart af en af Chefen

for Briggen St. Thomas, der i samme Sommer var stationeret under Island, afgiven Rapport, hvori han har udtalt sig i samme Retning, som Hr. Stiftamtm., kun at han tænker sig den antydede Linie trukken noget dybere ind i Bugten, nemlig fra Skagi til en Mil udenfor Seltjarnarnes og derfra til Akranes, hvorhos det fremgaar af hans Rapport, at den franske Stationschef efter forudgaaet Forhandling med ham havde gjort Indberetning til sin Regjering om det foromhandlede Forhold. 1865. 4. Marts.

I Anledning heraf udtalte man i Skrivelse til Udenrigsministeriet af 10. Avg. f. A., at man gik ud fra, at den i allerh. Resolution af 22. Febr. 1812 fastsatte Grænse for Fremmedes Fiskeri ogsaa er anvendelig med Hensyn til Fiskerierne i Island, og at ved Siden heraf det i Frdg. 13. Juni 1787 § 2 indeholdte Forbud imod, at fremmede Skibe gaa ind i Landets Fjorde for der at drive Fiskeri, fremdeles maa betragtes som gjældende, men at man paa Grund af den Tvivl, som er bleven reist om, hvorvidt denne Bestemmelse ogsaa kan komme til Anvendelse med Hensyn til de 2 störste Bugter, Breiðabugten og Faxabugten, med Hr. Stiftamtm. maatte anse det for önskeligt, at bestemte Regler kunne i bemeldte Henseende blive fastsatte, navnligen paa den Maade, at der maatte blive trukken en Grænse, indenfor hvilken de Fremmede ikke turde drive Fiskeri i bemeldte Bugter, og at denne Linie for Faxabugtens Vedkommende maatte blive bestemt saaledes, som af Dem er foreslaaet, og man anmodede derfor bemeldte Ministerium om at træde i Underhandling med den keiserlige franske og muligen ogsaa med den kgl. storbrittanniske Regjering om Ordningen af det omhandlede Forhold i Overensstemmelse med det Anförte.

Af den i Gjenpart vedlagte Skrivelse fra Udenrigsministeriet af 4. Januar sidstl. har man imidlertid bragt i Erfaring, at bemeldte Ministerium allerede inden Modtagelsen af Justitsministeriets foranförte Skrivelse

1865. gjennem den kgl. Gesandt i Paris har gjort den franske
4. Marts. Regjering bekjendt med Althingets omhandlede Petition, samt at Chefen for den franske Flaadedivision under Island, Linieskibskapitain Toyon, har af den keiserlige Regjering været beordret til i afvigte Sommer at undersöge de paaankede Forhold med specielt Hensyn til, hvorvidt Antagelsen af Althingets Forslag vilde være skadeligt for de franske Fiskeres Interesser, og at endelig Hr. Stiftamtm. er bleven underrettet herom direkte fra Udenrigsministeriet.

Det fremgaar fremdeles af Udenrigsministeriets Skrivelse, at bemeldte Stationschef Toyon ved sin Tilbagekomst fra Island har indgivet en Rapport, der gaar ud paa at paavise det formentlig Ugrundede i Althingets Besværinger, og at en Gjendrivelse af de i Rapporten fremsatte Paastande efter nysnævnte Ministeriums Formening maa anses for en nødvendig Betingelse for, at en fortsat Forhandling med den keiserlige Regjering skal kunne före til noget Resultat, samt at det navnligen vilde være önskeligt, om det kunde blive konstateret, at Islændernes Fisketid falder sammen med Franskmændenes.

Ved at fremsende en Oversættelse af Linieskibskapitain Toyons Rapport og den franske Udenrigsministers Note, skulde man, forinden videre foretages, tjenstl. udbede sig Hr. Stiftamtmandens Ytringer over bemeldte Aktstykke ved Bilagenes Tilbagesendelse behageligen meddelte.

10. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Indskrænkning af Hundeholdet** paa Island. Kjöbenhavn den 10. Marts 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 154. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 155—57.

Af det af dr. med. H. Krabbe udarbeidede og efter Ministeriets Foranstaltning oversatte og i Island

uddelte Skrift »Athugasemdir handa Íslendingum um sullaveikina og varnir á móti henni» vil Hr. Stiftamtm. have bragt i Erfaring, at man ved den nyeste Tids lægevidenskabelige Undersögelser er kommen til det Resultat, at Aarsagen til den nævnte Sygdom hos Mennesker og Dyr bör söges deri, at der i Legemet indföres Æg fra Hundenes Bændelorme. Da det derfor antages, at en Indskrænkning af det uforholdsmæssig store Antal Hunde, der findes i Island, vilde medföre en Formindskelse af Sygdomstilfældenes Hyppighed sammesteds, har Dr. Krabbe i sin til Ministeriet afgivne Indberetning om hans Reise til Island i Aaret 1863 for at undersöge Hydatidesygdommen, foreslaaet, at Hundeholdet paa Island reguleres enten paa en lignende Maade, som det alt længe har været Tilfældet paa Færöerne, hvor det ved en Forordning af 2. April 1698 er forbudt at holde flere Hunde end der af Sysselmanden og de bedste Mænd i Böigdelaget anses nödvendigt, eller derved, at der over hele Island indföres en Hundeskat for at holde Hundenes Antal indskrænket til det nödvendigste. I Anledning af Dr. Krabbes Indberetning indledede Ministeriet Brevvexling med det kgl. Sundhedskollegium, og har igjennem samme modtaget Betænkning fra en med Hensyn til det omhandlede Anliggende særlig sagkyndig Mand, nemlig Professoren i Zoologi ved Kjöbenhavns Universitet, Steenstrup, der blandt Andet ytrer, at da Spirerne til Hydatidesygdommen hidröre fra Hunden som förste Kilde, bör man selvfölgelig söge at indskrænke Kilderne til saa mange Ulykker, om man ikke formaar aldeles at tilintetgjöre dem; at han fuldstændig bifalder og tilraader Udförelsen af det af Dr. Krabbe stillede Forslag om Indskrænkning af Hundenes Antal paa Island til det strengt nödvendige, idet han bemærker, at de ved Krabbes Undersögelser udfundne Resultater med Hensyn til de forskjellige Bændelormearters Antal hos de islandske Hunde i Forhold til de samme Arters Antal og Ud-

1865.
10. Marts.

1865. bredelse hos Fastlandets og navnlig Danmarks Hunde
10. Marts. fuldkommen berettige det Offentlige til at stille den hygieiniskeFordring, at Hundenes Antal paa Öen indskrænkes; at det fra Videnskabens Standdunkt maa betragtes som aldeles sikkert, at en Indskrænkning af Hundenes Antal vil medföre en Indskrænkning af Hydatidesygdomstilfældene, og det en desto större, jo mere man samtidigt kunde faa Befolkningen til at have vaagent Öie med, at Indvoldene af de echinokoksyge Faar ikke blive givne til de tilbageværende Hunde, samt at det, for ikke at vække for store paa Misforstaaelser begrundede Forhaabninger hos Befolkningen og derved igjen komme til at svække Tiltroen til det anvendte Indskrænknings- og Forebyggelsesmiddel, bör stærkt fremhæves, at Befolkningen, hvis den vil have Syn for Sagen, bör hefte sin Opmærksomhed paa den forsvindende Hyppighed af Echinokokkerne hos Faarene, da en Generation af Befolkningen næsten maa hendö, förend man paa Grund af den Indsæd, der allerede har fundet Sted, vil kunne skjönne, at Forholdstallet af dens Angrebne er kjendeligen blevet formindsket. Det kgl. Sundhedskollegium har sluttet sig til Prof. Steenstrups Erklæring og henstillet til Ministeriet, efter Konference med Autoriteterne i Island, at træffe Valget mellem de tvende omhandlede Alternativer, Hundeholdets direkte Formindskelse eller Indförelsen af en Hundeskat.

Idet man henviser til den udförligere Fremstilling af denne Materie, der findes saavel i Dr. Krabbes ovennævnte Skrift som i vedlagte Extraktgjenpart af hans Indberetning til Ministeriet, skulde man, forinden videre foretages i Sagen, tjenstl. udbede sig Hr. Stiftamtmandens Ytringer behgl. meddelte om, hvilket af de tvende foreslaaede Alternativer efter Forholdenes Beskaffenhed maatte antages lettest og bedst at kunne före til Maalet, og eventuelt Deres Forslag til Udförelsen af det, hvorfor De maatte erklære Dem.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, angaaende **Erlæggelse af Kongetiende af Kirkejorder.** Khavn den 11. Marts 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 160. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 157. 1865. 11. Marts.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Herredsprovsten i Borgarfjords Syssel, J. Þorvarðsson, i Anledning af at Sysselmanden i bemeldte Syssel paa de sidstafholdte Mandtalsthing har fordret Kongetiende erlagt af Kirkernes Mensaljorder, forespörger, om en saadan Tiendetagen kan anses for lovhjemlet, have Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. i behgl. Skrivelse af 19. Oktbr. f. A. indstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet ikke finder Anledning til at resolvere i Sagen, der efter sin Beskaffenhed hörer under Domstolenes Afgjörelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Betaling for Udtægt af Ombudsjorder.** Kjöbenhavn den 14. Marts 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 167. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 157—158. 14. Marts.

Med Hensyn til at Amtet ved sin Decision af 20. April 1863 havde nægtet Betaling af en af Sysselmanden i Isafjords Syssel, St. Bjarnarson, indgivet Regning, stor 53 Rd. 48 Sk., for Diæter og Reiseomkostninger i Anledning af den af ham i Aarene 1860 og 1861 foretagne Udtægt af Barðastrands og Álptafjords Ombudsjorder, har bemeldte Embedsmand i et med Hr. Amtmandens behgl. Skrivelse af 6. April f. A. hertil indsendt Andragende begjært Ministeriets Resolution for, om den omhandlede Betaling tilkommer ham eller ikke, og forsaavidt Ministeriet ikke maatte

1865. anse ham berettiget til Betaling for hele Forretningen,
14. Marts. anholdt om, at der i al Fald maatte tilstaas ham Betaling for den Del af samme, der blev foretaget i 1860.

Efter at have modtaget de med Deres behagelige Skrivelse af 15. Septbr. f. A. hertil indkomne yderligere Oplysninger i Sagen, samt efter at have brevvexlet med Revisionsdepartementet for Kongeriget over samme, skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at der vil være at tilstaa Sysselmand Bjarnarson 1 Rd. daglig i Diæter for den af ham som vedkommende Sysselmand i Aaret 1860 ledede Udtægtsforretning, hvorved nogle af ovennævnte Ombudsjorder bleve overleverede til senere afdöde Administrator Th. Blöndal, samt at der ligeledes for denne Forretning tilkommer ham Godtgjörelse for Reiseomkostninger, hvis Störrelse i Henhold til Sportelreglem. af 10. Septbr. 1830 § 16 bliver at bestemme af Amtet, men at der derimod ikke kan tilstaas ham nogen Betaling i Anledning af den af ham i Aaret 1861, efter at han selv var bleven beskikket til Administrator, foretagne Udtægt af Resten af merbemeldte Ombudsjorder.

Sysselmand Bjarnarsons Andragende medfulgte Regning remitteres hoslagt.

16. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til det islandske literære Selskabs Afdeling i Kjöbenhavn, ang. **Understöttelse til Udgivelse** af **„Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands“.** Khavn den 16. Marts 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 172. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 158—59.

I Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 23. April f. A.[1]) undlader man ikke herved tjenstl. at

[1]) se foran S. 58.

meddele det islandske literære Selskabs Afdeling her i Staden, at Ministeriet har tilstaaet Selskabet et Belöb af 150 Rd. som Bidrag til Udgivelse af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands«, samt at det nævnte Belöb ifölge D. D. herfra föiet Foranstaltning vil blive udbetalt ved Finanshovedkassen til Selskabets Kasserer, Etatsraad Stephensen. 1865. 16. Marts.

Kongelig Resolution i Anledning af Althingets Petition om, at det paa **Beneficiærgaardene** samt det **Kirker og Præstekald** tilhörende Jordegods m. m. til **Jordtaxationsomkostningernes** Dækning faldende Bidrag maa blive **refunderet af Statskassen.** Kjöbenhavn den 17. Marts 1865. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1865 Nr. 10. 17. Marts.

For det i 1863 forsamlede Althing foranledigede den i samme Aar afholdte Synodalforsamling i Reykjavík indbragt et Andragende (fra Præsterne i Rangárvalla Syssel) om, at det Bidrag til Jordtaxationsomkostningernes Dækning, som Præsterne maatte udrede for det Jordegods, som tilhörte de dem betroede Præstekald, maatte bevirkes dem refunderet af det Offentlige. Efter en lovmæssig Behandling af Sagen indgik Thinget med en allerund. Petition om,

at Præster og andre Vedkommende maatte af Statskassen faa erstattet det Udlæg til Jordtaxationsomkostningernes Dækning, som de havde at udrede for Beneficiærgaarde og de Jorder, som tilhöre Kirker og Præstekald, ligesom ogsaa hvad der til bemeldte Omkostningers Dækning maatte bidrages for de Jordhundreder, hvoraf der svaredes Smörleie, Bedehustold eller andre deslige Ydelser til Præsten.[1])

Den kgl. Kommissarius havde i sin om Sagen afgivne Betænkning ytret, at forsaavidt Althinget havde stöttet sin Indstilling derpaa, at Staten maatte anses for Eier af Kirkerne, saa var dertil at bemærke, at dels var denne Opfattelse af Forholdet formentlig urigtig, idet vedkommende Kirke eller Præste-

[1]) Althingets Petition med Motivering findes i Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 172—173.

1865. kåld som juridisk Person, men ikke Staten, var den rette Eier
17. Marts. af Kirkegodset, og Bestemmelsen i Plak. 1. April 1861 § 2 var følgelig anvendelig efter sin Bogstav, dels kom det her overhovedet ikke an paa, hvem der skulde betragtes som Eier, da Beneficiarius som den, der oppebar alle Indtægterne af Kirkegodset, maatte træde i Eierens Sted og som saadan udrede den omhandlede Afgift, overensstemmende med Grundsætningen i nævnte Plakats § 2, der kun reserverede Leieren Ret til at faa de udlagte Matrikuleringsomkostninger refunderede af Jordens Eier. Det kunde heller ikke med Föie paastaas, at den omhandlede Afgift var for byrdefuld for vedkommende Beneficiarier, da den allevegne stod i ligeligt Forhold til Evnen. Den var nemlig saare ubetydelig i de smaa Præstekald, hvortil der ei laa noget Mensalgods, og hvor den indskrænkede sig til Præstegaarden alene og saaledes kun kunde andrage 2 à 3 Rd. efter Jordens Dyrhed. I de bedre Kald var den i Almindelighed noget större og störst i de bedste Kald, dog uden i mindste Maade at være trykkende end sige uoverkommelig. Hertil kom, at mange Beneficiarier efter den nye Matrikuls Ikrafttræden oppebar en större Tiende af Jordegodset end tidligere paa Grund af, at Jorddyrheden for flere Kalds Vedkommende var blevet betydeligt forhöiet, saa at de derigjennem allerede i det förste Aar havde faaet erstattet, hvad de udredede i Jordtaxationsomkostninger. Endelig maatte med Hensyn til Taxationsomkostningernes Udredelse for de Jordhundreder, hvoraf der skulde svar.s Præstesalær, bemærkes, at den var Statskassen aldeles uvedkommende, da de private Kirkeeiere ligefrem hörte ind under Bestemmelsen i Plakatens § 2 og oppebare alle af Kirkens Eiendomme gaaende Indtægter og Emolumenter. — Af de saaledes anförte Grunde maatte Kommissarius fraraade, at Althingets Indstilling blev tagen til Fölge.

I sin over Sagen nedlagte allerund. Forestilling bemærkede Justitsministeren, at han i det Hele maatte dele Kommissarii Anskuelser i denne Sag, ligesom han fandt de af Althinget anförte Grunde for uholdbare. Saaledes var den Paastand formentlig aldeles ubegrundet, at Staten skulde være den egentlige Eier af Kirkerne, og at Statskassen som Fölge heraf burde udrede Omkostningerne ved Jordtaxationen for de Præstegaarde og Jorder, der tilhörte Kirker. Beneficiærkirkerne vare Stiftelser, der som saadanne vare Eiere af Kirkegodset, og vedkommende Præst forlentes med dem saaledes, at han oppebar alle Jndtægter af samme, uden Regnskabs Aflæggelse, bortbygslede det og

overhovedet udövede alle en Eiers Rettigheder over samme, kun at han var forpligtet til at efterlade det i forsvarlig Stand til Eftermanden. Staten havde som Fölge heraf ingen Raadighed over Kirkegodset, men kun överste Tilsyn med Kirkerne og deres Formue paa samme Maade som med Kommunerne, Hospitalerne og andre slige juridiske Personer. Det samme gjaldt om de Jorder, der vare tillagte enkelte Præstekald, saasom Præsternes Lensjorder i de Præstekald, hvor Kirkerne ere Privates Eiendom; de vare vedkommende Præstekalds Eiendom, hvorover der tilkom paagjældende Præst den samme Raadighed, som Beneficiarius over det beneficerede Kirkegods, og som paa samme Maade stod under Statens överste Tilsyn. Hvad endelig det Selveier-Kirkegods angik, hvorpaa der hviler Præstesalær, Bedehustold eller andre saadanne Ydelser til Geistligheden, saa var det ligefrem vedkommende private Kirkeeiers Eiendom, lige saa fuldkomment som det övrige Selveierkirkegods, hvorover han havde enhver en Eier tilkommende Eiendoms- og Dispositionsraadighed, kun at det ikke maatte adskilles fra Kirken, og Præstesalæret var et Onus. en i de paagjældende Eiendomme perpetueret Grundbyrde, som paa ingen Maade indskrænkede Eierens Eiendomsret, og som var Staten aldeles uvedkommende. Ligesaalidt kunde man tillægge den anden af Althinget til Stötte for sit Andragende anförte Grund, nemlig at det vilde være ubilligt at paalægge vedkommende Præster at udrede omhandlede Afgift, nogen Vægt, da Præsterne i Regelen havde vundet ved den nye Taxation, idet de kunde beregne Tienden efter denne, naar Jordhundredernes Antal var steget, men kunde, naar det var blevet formindsket, opkræve Tienden efter det ældre Hundredetal.

1865. 17. Marts.

I Henhold til det saaledes Anförte indstilledes derefter:

at der i den allern. Bekjendtgjörelse, der vilde være at udfærdige til Althinget angaaende Resultaterne af de under dets Möder i 1863 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender maatte tilkjendegives Thinget, at der af Grunde, som gjennem den kgl. Kommissarius vilde blive Samme meddelte, ikke var fundet Anledning til at tage det ommeldte Andragende tilfölge.

Indstillingen bifaldtes derefter under ovenanförte Detum.

1865. 17. Marts.

Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1865 til 31. Marts 1866. Amalienborg den 17. Marts 1865. — Depart. Tid. for 1865 S. 293—320 og 341—391 Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 43—109. — **Uddrag.**

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Kap. I. (Indtægt): — — —

§ 4. . . . . . .

	Special-summer. Rd. β	Hoved-summer. Rd. β
A. Island.		
1. Almindelige Indtægter:		
a. Afgifter af Arv og overdragne Eiendomme	1300	
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	400	
c. Rangskat	400	
		2100
2. Særegne Indtægter:		
a. Sysselernes Forpagtningsafgifter	2660	
b. Laugthingskriverlön	32 6	
c. Administrerede Mandtalsbogsintr.	870	
d. Kongetiende	3590	
e. Laugmandstold	380	
f. Afgifter af den islandske Handel . . . . 10800 Rd. — af Postdampskibet 1560 —	12360	
g. Indtægter af det kgl. Jordegods . . . . . 14200 Rd. Heri fragaar: Administrationssalærer, Salærer til Præster, Refusion af Althingsomkostn. m. m. 3740 —	10460	
Transport . . .	30352 6	2100

1865. 17. Marts.

	Special-summer. Rd. β	Hoved-summer. Rd. β
Transport . . .	30352 6	2100
h. Forpagtningsafgift	174	
i. Afgift af Jorden Bessastad m. m.	100	
k. Tilfældige Indtægter	1070	
		31696 6
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgskapitaler:		
a. Renter	200	
b. Afdrag	120	
		320
4. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer:		
a. Refusion af Althingsomkostninger	5200	
b. Andre Tilbagebetalinger	1477 15	
		6677 15
Ialt		40793 21

Kap. II. (Udgift): — — —

§ 9. . . . . . .

VI. Island:

a. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:

1. Lönninger	22498. 32	
Sædtillæg . .	3732. 32	
	26230. 64	
2. Kontorhold m. v. . . .	3250.	
3. Andre Udgifter	16329. 32	
		45810

b. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedk.:

1. Lönninger . .	14641 64
Sædtillæg . .	2441 16
	17082 80

1865.

17. Marts.

		Special-summer. Rd. β	Hoved-summer. Rd. β
2. Til Assistance 1100 Rd.			
Sædtillæg . . . 206 —	1306		
3. Andre Udgifter til Geistligheden	1918 72		
4. Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen . .	8054		
		28361 56	
Uforudsete og tilfældige Udg. . . .		4000	
			78171 56
. . . . . .			
VIII. Til en Dampskibsforbindelse mellem Kjöbenhavn, Island og Færöerne:			
a. Godtgjörelse for Postens Befordring		10000	
b. Erstatning for udlagt Læsteafgift af Postdampskibet . . .		4680	
			14680 »

— — — — —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

18. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Laan af Statskassen** til Beboerne af Vestmannö til **Anskaffelse af Dæksfartöier.** Kjöbenhavn den 18. Marts 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 176. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 159.

Efter Modtagelsen af de med Hr. Stiftamtmandens behgl. Skrivelse af 5. Juli f. A. fremsendte nærmere Oplysninger betræffende det tidligere hertil indkomne Andragende om et Laan af Statskassen til Vestmannöernes Beboere til Anskaffelse af et Dæksfartöi til Fiskeriets Drift, samt efter at have brevvexlet med

Finansministeriet over Sagen, foranledigede Justitsministeriet optaget paa Budgettet et hertil sigtende Forslag, og er der derefter ved den under 17. d. M. stadfæstede Finanslov for Finansaaret 1865—66 bevilget et Belöb af 1200 Rd., som Laan til Öernes Beboere i det foranförte Öiemed, imod at Laanet sikres ved Pant eller paalidelig Kaution, forrentes med 4 pCt. aarlig, samt tilbagebetales med lige store Afdrag aarlig i 4 paa hinanden fölgende Aar. 1865. 18. Marts.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtm. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, idet man forventer, at De vil paase, at Laanet ikke udbetales, forinden der for samme er stillet behörig Sikkerhed, angaaende hvis Beskaffenhed Indberetning imödeses, og at de stipulerede Afdrag og Renter prompte erlægges ved Indbetaling i Islands Jordebogskasse.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Anvendelsen af Finansloven for 1865—66.** Kjöbenhavn den 18. Marts 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 178. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 160. — Denne Skrivelse er mut. mut. en ordret Gjengivelse af Justm. Skriv. til Stiftamtm. 30. Marts 1864 ang. Finansloven for 1864—65; kun at der i Slutningen af samme henvises til den næstforegaaende Skriv. af s. D., ang. Laan til Beboerne paa Vestmannöerne. 18. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Lönningstillæg** efter **Sædomskrivning** for 1865—66. Khavn den 20. Marts 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 178. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 161. 20. Marts.

I Forbindelse med Justitsm. Skriv. af 18. d. M., hvorved fremsendtes Underbilag til Finansloven for 1865—

1865. 1866, forsaavidt angaar de Ministeriet for Kirke- og
20. Marts. Undervisningsvæsenet vedkommende Udgifter til Island, undlader man ikke herved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Vedkommende, at der som Fölge af de paagjældende Kapitelstaxters ringe Störrelse for Finansaaret 1865—66 ikke vil tilkomme de i bemeldte Underbilag omhandlede Embedsmænd noget Sædomskrivningstillæg i Henhold til Loven af 19. Februar 1861 og 19. Januar 1863.[1])

27. Marts. **Bekjendtgjörelse** ang. **en Omfordeling imellem Ministerierne af adskillige Sager.** Kjöbenhavn den 27. Marts 1865. — Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 122—24; Dep. Tid. for 1865 S. 243.

31. Marts. **Bekjendtgjörelse** ang. nogle **Forandringer i Finansministeriets Ordning.** Khavn den 31. Marts 1865. — Algreen Ussings Lovsaml. for 1865 S. 124—25; Dep. Tid. for 1865 S. 253.

31. Marts. **Bekjendtgjörelse** ang. nogle **Forandringer i Indenrigsministeriets Ordning.** Khavn den 31. Marts 1865. — Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 125; Dep. Tid. for 1865 S. 254.

6. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Indförselsafgift af Skibe.** Khavn

[1]) s. D. blev saavel Amtmændene som Landfogden tilskrevet om Sagen.

den 6. April 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 229. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 161—162. 1865. 6. April.

I en direkte hertil indsendt Skrivelse af 11. Oktbr. f. A. har Byfogden i Reykjavík Kjöbstad, Landfoged A. Thorsteinsson, dels indberettet, hvorledes der er blevet forholdt med Erlæggelse af Indförselsafgift af en i Island indstrandet fransk Skonnert Fleur de Marie», der blev kjöbt af en i bemeldte Kjöbstad bosat Mand og af ham igjen sat i södygtig Stand, samt hvorledes det nævnte Skib derefter forelöbig er blevet noteret som hjemmehörende i Reykjavík, dels med Hensyn til, at der formentlig mangle udtrykkelige Bestemmelser om, hvilken Fremgangsmaade der skal fölges ved Nationaliseringen af fremmede Skibe, der erhverves til Eiendom i Island, ytret, at det vilde være önskeligt, at der blev meddelt vedkommende Embedsmand fuldstændige Instruktioner om, hvorledes der i slige Tilfælde bör forholdes, samt fremsat forskjellige Forslag i saa Henseende.

Foranlediget heraf skulde man, efter om Sagen at have indledet Brevvexling med Generaltolddirektoratet, til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Land- og Byfoged Thorsteinsson herved forelöbig meddele, at der, indtil anderledes bestemmes, i forekommende Tilfælde bör opkræves Indförselsafgift af Skibe i Island efter Forskrifterne i Frdg. af 1. Mai 1838, men at iövrigt Spörgsmaalet om en Omordning af det hele paagjældende Forhold er gjort til Gjenstand for Forhandling med bemeldte Direktorat, og at der angaaende Resultatet heraf i sin Tid vil kunne forventes nærmere Meddelelse Hvad dernæst angaar den med Hensyn til Skonnerten »Fleur de Marie» brugte Fremgangsmaade, bemærkes, at Tilkjöbsafgiften efter Frdg. af 1. Mai 1838 § 50, der er bleven beregnet af Kjöbesummen 506 Rd. med 12½ pCt. til 62 Rd. 85 Sk.

1865. istedetfor til 63 Rd. 24 Sk., burde, da Skibet er $45^1/_2$ Kommercelæster drægtigt og bygget af Eg, ikkun være beregnet med $6^1/_4$ pCt. af Kjöbesummen, altsaa til 31 Rd. 60 Sk., og man skulde derfor tjsnstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville paalægge Landfogden at tilbagebetale Vedkommende de saaledes formeget erlagte 31 Rd. 25 Sk., samt i Jordebogskassen at ompostere den rigtige Tilkjöbsafgift 31 Rd. 60 Sk. fra Kontoen »Tilfældige Indtægter», hvor Belöbet forelöbig er blevet opfört, og anföre samme blandt Versurindtægter, idet man ikke undlader af tilföie, at den omhandlede Afgift, der tilkommer Toldkassen, vil ved Finanshovedkassen blive stillet til Toldvæsenets Disposition og i Statsbogholderiets Böger opfört som en Udgift for Islands Jorgebogskasse.

6. April.

7. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Marineministeriet, ang. **Fremmedes Fiskerier ved Island.** Khavn den 7. April 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 249. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 163—66.

I behgl. Skrivelse af 16. f. M. har Marineministeriet — næst at meddele, at det er paatænkt at udsende et af Marinens mindre Dampskibe, som for en Tid af omtrent 10 Uger vil kunne opholde sig ved de islandske og færöiske Kyster — begjært Justitsministeriets Udtalelse om, hvilke Havne og Fjorde der fortrinsvis maatte önskes anlöbne, samt om der iövrigt maatte være Anledning til at foretage Forandring i de tidligere for saadanne Expeditioner givne Chefs-Instruxer.

Foranlediget heraf skulde man, næst iövrigt at henholde sig til Skriv. herfra af 18. April 1859, tjenstl. meddele Fölgende:

Som bemærket i nysnævnte Skrivelse, antages Grænsen for Söterritorialhöiheden i Overensstemmelse

med allerh. Resol. af 22. Febr. 1812 at burde drages i en sædvanlig Sömils Afstand fra den yderste Ö eller Holm fra Landet, som ikke overskylles af Söen. 1865. 7. April.

Da det imidlertid af den af Orlogskapitain Albech i 1863 indgivne Rapport fremgik, at Franskmændene beregne en Sömil paa en anden Maade end den, hvorpaa den danske Sömil beregnes, har man fra Kammerherre, Generaladjutant Irminger erhvervet nærmerere Oplysninger angaaende dette Punkt, og da disse, som vedlagte Gjenpartsextrakt udviser, gaa ud paa, at Franskmændenes Sömil, en lieue, er lig 3 danske Kvartmil, og Englændernes Sömil, en league, ligeledes er lig 3 danske Kvartmil, vilde det formentlig være unyttigt med Hensyn til Spörgsmaalet om Söterritorialrettens Udstrækning at modsætte sig den af hine to mægtige Sönationer fulgte Beregningsmaade. Hvad dernæst Bugter og Fjorde angaar, antages det vel, at man fremdeles maa holde paa, at Fremmede ere uberettigede til at gaa ind i samme for der at drive Fiskeri, men da det navnlig fra fransk Side er paastaaet, at Faxabugten og Breiðibugten ikke kunne índbefattes under Begrebet af saadanne Bugter, fra hvilke Fremmede skulle være udelukkede, og en modsat Paastand fra dansk Side formentlig ikke vil kunne sættes igjennem, har man troet at burde gjöre Marineministeriet bekjendt med, at Stiftamtmanden over Island i en af ham som kgl. Kommissarius ved Althinget afgiven Betænkning over en af Thinget indgiven allerund. Petition ang. Fastsættelsen af nærmere Bestemmelser vedkommende fremmede Nationers Fiskeri ved Island, har foreslaaet, ved Underhandling med vedkommende Magter at söge fremmede Fiskere udelukkede fra det Indre af hine to Bugter, og navnlig for Faxebugtens Vedkommende har tænkt sig i den omhandlede Henseende dragen en Demarkationslinie fra Skagen til Skipaskagi paa Akranes. I Henhold hertil maa Ministeriet anse det for önskeligt, at vedkommende Chef for den fore-

1865. 7. April. staaende Expeditiou instrueres om, med Konference med den franske Stationschef, samt Stiftamtmanden over Island og Amtmanden over Vestamtet, at virke hen til, at saadanne Demarkationslinier kunne blive vedtagne saavel i Faxabugten som i Breiðibugten, paa förstnævnte Sted om muligt i Overensstemmelse med Stiftamtmandens antydede Forslag.

Med Hensyn til Spörgsmaalet om, hvilke Dele af Islands Kyster, der særlig maatte være at anlöbe, maatte man navnlig fremhæve, foruden Faxabugten, Bugterne og Fjordene paa Vestlandet, hvor der synes at være den största Konflux af fremmede Fiskere, som og Kysten af Östlandet. Hvad i Særdeleshed Vestlandet angaar, bemærkes, at der i en Ministeriet foreliggende Beretning fra den störste Handlende sammesteds, Agent Clausen, fremhæves som de vigtigste Fiskestationer Isafjord og de övrige Vestfjorde, saavelsom Breiðibugten og navnlig Strækningen fra Öndverðarnes til Búðir og videre helt ned til Mýrar. Ifölge samme Beretning, der forsaavidt stemmer med, hvad der iövrigt i saa Henseende er Ministeriet bekjendt, er selve Vinterfiskeriet paa Vestlandet af liden Betydning, hvorimod den egentlige Fisketid falder i Tidsrummet fra Paaske til Pintse, medens de fremmede, navnlig franske Fiskefartöier allerede indfinde sig nnder Islands Kyster i Reglen medio April. Beretningen fremhæver særlig, at de fremmede Fiskerskibe under Vestlandet med Fralandsvind ofte tage Landet under $1/4$ à $1/2$ Mil, hvor de begynde at fiske og lade sig drive tilsös, ligesom ogsaa, at der haves Exempler paa, at enkelte af de fremmede Skibsförere forsætlig have forulempet Islænderne ved at lade deres Fartöier drive ned paa de Sidstnævntes Baade, naar de have været beskjæftigede med at optrække deres saakaldte Bakker, samt at de enkelte Steder, saasom paa Öndverðarnes i Breiðibugten og Bolungarvík i Isafjorden, hvor Bakkerne staa paa Havet Natten over, have trukket disse op,

enkeltvis taget Fiskene, som fandtes paa dem, og bortskaaret Böierne fra Bakkerne, saa at disse ere gaaede tabte. For Östlandets Vedkommende skal man endelig fremhæve, at der gjentagne Gange er til Regjeringen og Althinget indkomne Besværinger over, at Besætningerne paa fremmede Fiskefartöier ere gaaede paa Udöer, hvor der findes Edderfuglevarp, og have ödelagt Rederne og bortskræmmet Fuglene, og det turde derfor være önskeligt, hvis Skibet kunde faa Leilighed til at vise Flaget paa denne Kant af Landet. Hvad Dampskibets eventuelle Besög paa Færöerne angaar, har man indhentet den i Gjenpart vedlagte Erklæring fra vedkommende Amtmand, der fortiden opholder sig her i Staden, af hvilken blandt Andet vil erfares, at han har ytret det Önske, at Skibet först maatte anlöbe Færöerne paa Tilbagereisen fra Island. Dette turde ogsaa være det hensigtsmæssigste, navnlig af den Grund, at hvis Skibet skal kunne udrette Noget til Fordel for de islandske Fiskerier, vil det, da Tiden allerede er fremrykket, være af særdeles Vigtighed, at det kan gaa direkte til Island.

1865.
7. April.

Lov om **Tillægsbevilling** for Finansaaret fra 1. April **1864** til 31. Marts **1865.** Khavn den 7. April 1865. — Dep. Tid. for 1865, S. 257—261; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865, S. 135—139. — **Uddrag.**

7. April.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

— — — — — —

§ 4. For Justitsministeriet bevilges som Tillæg til Finanslovens § 9 . . . .

ad VIII. Til en Dampskibsforbindelse mellem Kjöbenhavn, Island og Færöerne: . . . .

1865. 7. April. g. I Anledning af Postdampskibets Forsikring mod Krigsmolest . . . . 917 Rd. 93 Sk.

— — — — — — — — — — — —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

7. April. **Patent** for Kongeriget Danmark, ang. en med **Republiken Liberia** afsluttet **Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat.** Khavn den 7. April 1865. Depart. Tid. for 1865 S. 375—383 (med selve Traktaten i det danske og engelske Sprog); Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 127—132 (paa Dansk).

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Den af Hans Maiestæt Höisalig Kong Frederik den Syvende med Republiken Liberia afsluttede Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat bringes, efterat Ratifikationerne gjensidigt ere udvexlede[1]), herved til offentlig Kundskab.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor Kgl. Residensstad Kjöbenhavn, den 7. April 1865.

15. April. **Bekjendtgjörelse** ang. den **nærmere Indretning** af den ved kgl. Resol. af 25. Novbr. 1864 — bekjendtgjort under 30. næstefter — anordnede **Præliminærpröve for Privatister.** Khavn den 15. April 1865. — Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 149-151; Dep. Tid. for 1865 S. 290—91.

1. Ved den Præliminærpröve, som i Henhold til kgl. Resol. af 25. Novbr. 1864 — bekjendtgjort under 30. næstefter — Post 3 træder istedetfor den ophævede 1. Del af Adgangsexamen ved Kjöbenhavns Universitet og Afgangsexamen ved de lærde Skoler, skulle For-

---

[1]) Ratifikationerne ere blevne udvexlede i London den 27. Marts 1865.

dringerne i Geografi, Naturhistorie, Tydsk og Fransk være de samme som hidtil ved Adgangsexamens 1. Del, alene med den Undtagelse, at tydsk Stil bortfalder efter samme kgl. Resol. Post 4. I Religion skal Pröven omfatte det Stof af den kristelige Tros- og Sædelære, der i de lærde Skoler gjennemgaas indtil Udgangen af 6. Klasse, og Bibelhistorie. 1865. 15. April.

2. Pröven anstilles ved Universitetet af den samme Kommission, som besörger Afholdelsen af Adgangsexamen, til hvilken Hensigt der for hvert af de Fag, som ere Gjenstand for Pröven, tilforordnes Kommissionen én Universitetslærer, som Examinator, og saamange Skolemænd, at der i Reglen i ethvert Fag kan haves én Censor af denne Klasse. Examinationen i ethvert Fag overværes af en Censor, der i Forening med Examinator bedömmer Pröven. Med Hensyn til Fordelingen af Examinator- og Censorvirksomheden blive de for Afholdelsen af Adgangsexamen gjældende Regler at fölge, saaledes at altid den Ene af dem, der bedömme en Pröve, skal være en Universitetslærer og Begge kunne være det, og at, hvor en Universitetslærer og en Skolemand i Forening virke ved Pröven i samme Fag, Universitetslæreren er Examinator, naar ingen anden Aftale imellem Begge træffes.

3. Pröven afholdes i den almindelige Examenstid ved Universitetet för Sommerferien paa samme Tid, som Adgangsexamen.

4. For at stedes til Pröven betaler enhver Privatist det hidtil i Henhold til Bekjendtgjörelsen af 13. Mai 1850 om Ophævelsen af Examen artium m. v. § 25 ved 1. Del af Adgangsexamen ved Universitetet og Afgangsexamen ved de lærde Skoler erlagte Examensgebyr af 3 Rd.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet den 15. April 1865.

1865.
29. April.

Bekjendtgjörelse om italienske Skibes Fritagelse for Tillægsafgift. Khavn den 29. April 1865. — Dep. Tid. for 1865 S. 369; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 158—159.

Auglýsing um að skip þau, er eiga heima í konungsríkinu Ítalíu, sjeu undanþegin aukagjaldi, er þau fara kaupferðir til Íslands og Færeyja.

Eptir samningi um siglingar og kaupverzlun, er gjörður var 1. dag maímánaðar f. á. millum konungsríkjanna Danmerku og Ítalíu, sæta dönsk skip sömu kjörum og innlend skip um alla verzlunartolla og skipagjöld í síðarnefndu konungsríki. Fyrir því eru skip þau, er eiga heima í konungsríkinu Ítalíu, þá er þau fara kaupferðir til Íslands og Færeyja undanþegin að greiða aukagjald það, 2 rd. af hverju dönsku lestarúmi, sem ákveðið er með konungsúrskurði, dagsettum 1. dag aprílmánaðar 1856, sem birtur er með auglýsing frá dómsmálastjórninni, dagsettri 2. dag sama mánaðar.

Þetta kunngjörist hjermeð öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni. — Í dómsmálastjórninni, 29. dag aprílmánaðar 1865.

Bekjendtgjörelse om, at de i Kongeriget Italien hjemmehörende Skibe, som beseile Island og Færöerne for der at drive Handel, ere fritagne for at erlægge Tillægsafgift.

Ved den under 1. Mai f. A. mellem Kongerigerne Danmark og Italien afsluttede Skibsfarts- og Handelstraktat er der i sidstnævnte Kongerige indrömmet det danske Flag national Behandling med Hensyn til alle Handels- og Skibsafgifter. Som Fölge heraf ere de i Kongeriget Italien hjemmehörende Skibe, som beseile Island og Færöerne for der at drive Handel, fritagne for at erlægge den i kgl. Resolution af 1. April 1856, kundgjort ved Bekjendtgjörelse fra Justitsministeriet af

2. s. M., fastsatte Tillægsafgift af 2 Rd. pr. dansk Kommercelæst. 1865. 29. April.

Hvilket herved meddeles til Efterretning for alle Vedkommende. — Jusitsministeriet den 29. April 1865.

Bevilling for Apotheker P. H. J. Hansen til at **drive et Apothek** paa **Akureyri** inden Islands Nord- og Östamt. Kjöbenhavn den 8. Mai 1865. 8. Mai.

Vi Christian den Niende &c. G. V., at Vi efter derom allerund. gjort Ansögning og Begjæring allern. have bevilget og tilladt, saa og herved bevilge og tillade, at Apotheker P. H. J. Hansen maa drive et Apothek paa Akureyri inden Nord- og Östamtet paa Vort Land Islaud, og sig der paa lovlig Maade som Apotheker at ernære, og har han i alle Maader at rette sig efter de om Apothekerne udgangne Forordninger, samt den fastsatte Taxt og den Ed, han Os derpaa allerund. gjort og aflagt haver; men paa den anden Side have Vi allern. bevilget og tilladt, at han maa nyde alle de Privilegier og Friheder, som nævnte Anordninger ommelde og tillade Apothekere at nyde, og skulle vedkommende Embedsmænd i alle Maader understötte og beskytte ham i disse hans Rettigheder. Forövrigt paalægges det ham at have bemeldte Apothek sat i Gang inden et Aar fra denne Vor allerh. Bevillings Dato at regne, da Bevillingen i modsat Fald vil træde ud af Kraft. Ligesom dette Vort allerh. Privilegium derhos ikkun kan gjælde for hans Person, saa at der, naar han enten i levende Live fratræder sin Stilling eller ved Döden afgaar, bliver at aabne en fri Adgang til Apothekets Drift paa nævnte Sted for Alle, som besidde de dertil fornödne Egenskaber, uden at den, hvem Privilegiet derefter meddeles, bliver pligtig at afkjöbe ham Apothekbygningen, det dertil hörende Inventarium og Varelager, saaledes har han, naar han

1865. 8. Mai. maatte begynde paa den Næring, hvortil der herved allern. er forundt ham Privilegium, at kjöbe af Distriktslæge Jón Finsen det Inventarium, han maatte have anskaffet sig i Anledning af, at Salg af Medicin paa Aknreyri midlertidigt er blevet ham overdraget, ligesom ogsaa de Medicinalvarer, han endnu maatte have i Behold. Endvidere skal han, saasnart han har modtaget denne Vor allern. Bevilling, tilbagesende til Vort Justitsministerium den ham under 30. April f. A. givne Bevilling til at anlægge og drive et Apothek paa Stykkisholm inden Islands Vestamt, for at samme kan blive kasseret.

Endelig skal han i alle Tilfælde, hvor der maatte blive Spörgsmaal om Fortolkningen af denne Vor allern. Bevilling, være Vort Justitsministeriums Kjendelse undergiven.

Forbydende Alle og Enhver imod det, som foreskrevet staar, Hinder at gjöre.

Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 8. Mai 1865.

Under Vor Kgl. Haand og Segl.

(L. S.)

Efter H. M. Kongens allern. Befaling.

Bræstrup.

8. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, angaaende **Afbenyttelse** af Jorden **Kirkjuból** i Grunnavík-Rep. Khavn den 8. Mai 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 269. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 166—167.

I Skrivelse herfra af 26. Mai 1860, hvormed det bestemtes, at Jorden Kirkjuból i Grunnavík-Rep inden Isafjords Syssel skulde inddrages under Administrationen af Barðastrands og Alptafjords Jorder, blev Amtet anmodet om at have Opmærksomheden henvendt

paa, at bemeldte Jord, som i de senere Aar skulde have ligget öde, egnede sig til at sættes i beboelig Stand og bortleies til en Opsidder, istedetfor at dens Afbenyttelse dengang var overladt til Beboerne af Reykjarfjord, hvorhos Amtet blev anmodet om, eventuelt at meddele Administrator den i saa Henseende fornödne Ordre. 1865. 8. Mai.

Fra Revisionsdepartementet for Kongeriget har Ministeriet imidlertid modtaget Underretning om, at der ikke i vedkommende Administrations Regnskaber hidtil er bleven beregnet nogensomhelst Indtægt af den omhandlede Jord Kirkjuból, og man skulde derfor i Henhold til Ministeriets ovennævnte Skrivelse tjenstl. have Hr. Amtm. anmodet om at indkomme med Forslag om tidtbemeldte Jords eventuelle Afbenyttelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Forholdsregler mod Faareskabsygdommen.** Khavn den 13. Mai 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 304. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 169—170. 13. Mai.

Justitsministeriet har under D. D. tilskrevet Stiftamtmanden over Island saaledes:

»Ved at gjöre Indberetning om Sundhedstilstanden blandt Faarene inden Sönderamtet har Hr. Stiftamtm., efter at have givet en detailleret Fremstilling af de Tilfælde, hvor Faareskabsygdommen endnu i sidste Efteraar og i Vinterens Löb har vist sig, i behagelig Skrivelse af 24. f. M. bl. A. ytret, at ligesom Borgarfjords Syssel allerede i længere Tid har været aldeles fri for den ommeldte Sygdom, saaledes maa man nu anses for paa det Nærmeste at være bleven Herre over Sygdommen i Gullbringu og Kjósar Syssel, hvor Forholdet idetmindste stillede sig gunstigere end for 1 Aar siden, og at man dels havde faaet Bugt med, dels

1865. 8. Mai. kunde forventes ved Badning og andre hensigtsmæssige Foranstaltninger at være i Stand til at udrydde de faa Spor af Sygdommen, der havde vist sig inden Árnes Syssel, hvorhos De har meddelt, at De under disse Omstændigheder ikke har troet at burde gaa ind paa et fra Amtmanden over Nord- og Östamtet indkommet Forlangende om, at der i indeværende Sommer opstilles Faarevagter ved Skorradalsvatn eller paa et andet passende Sted til Forebyggelse af Sygdommens Udbredelse, og at De derfor har svaret bemeldte Embedsmand, at De, saaledes som Forholdene nu stille sig, maa anse Etableringen af det omhandlede Vagthold for unödvendig, men at det iövrigt er en Selvfölge, at dersom Forholdene imod Forventning skulde forandre sig, vilde der fra Sönderamtets Side blive trufne de fornödne Foranstaltninger til Forebyggelse af Sygdommens Udbredelse.

Idet Ministeriet i Anledning heraf ikke undlader at meddele Hr. Stiftamtm. til behgl. Efterretning, at man, efter hvad der er oplyst om Tilstanden, maa bifalde den af Dem saaledes fattede Beslutning, skulde man tjenstl. tilföie, at denne Ministeriets Skrivelse under D. D. er bleven kommuniceret de övrige Amtmænd i Island.»

Ved at meddele Hr. Amtmanden Foranstaaende til behgl. Efterretning, skulde man tjenstl. tilföie, at efter den beroligende Skildring af Tilstanden i Sönderamtet, som indeholdes i Stiftamtmandens Indberetning, har Ministeriet ikke fundet sig foranlediget til at paabyde Etableringen af et saadant Vagthold, som der anholdes om i de med Hr. Amtmandens behgl. Skrivelse af 20. Febr. d. A. hertil indsendte Andragender fra tvende Sysselmænd, henholdsvis i Húnavatns og Öfjords Syssel.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **ministerielle Afgjörelsers Meddelelse i det islandske Sprog.** Khavn den 1. Juni 1865. — Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 170.

1865. 1. Juni.

Med Hensyn til, at der i en af det sidstafholdte Althing indgiven allerund. Petition angaaende Brugen af det islandske Sprog i alle Island vedrörende Embedsexpeditioner er blevet fört Anke over, at Autoriteterne i Island undertiden kommunicere Vedkommende der i Landet ministerielle Skrivelser og Resolutioner i det danske Sprog, skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtmanden om behgl. at ville iagttage og paalægge de Dem underordnede Embedsmænd strengt at overholde, at alle ministerielle Afgjörelser meddeles Indbyggerne, forsaavidt de ikke ere dansktalende, i det islandske Sprog.[1])

Kgl. Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende **Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863.** Kjöbenhavn den 9. Juni 1865. — Depart. Tid. for 1865 S. 461—468; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 166—175; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 170—178.

9. Juni.

Konungleg Auglýsing til alþingis um árangur af þegnlegum tillögum þess og öðrum uppástungum á fundinum 1863.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. sendum Voru trúa alþingi kveðju guðs og Vora!

Af því, sem gjörzt hefir á alþingi árið 1863, höfum Vjer sjeð með allrahæstri ánægju, hvernig alþingismenn Vorir hafa leitazt við að efla Vort gagn og hag landsins.

---

[1]) s. D. udgik en ligelydende Skrivelse til Amtmændene, saavelsom ogsaa til Stiftsövrigheden.

1865. 9. Juni. Vjer höfum vandlega látið íhuga tillögur Vors trúa alþingis um mál þau, er stjórnin bar undir álit þess árið 1863, og aðrar uppástungur þingsins og munum Vjer nú skýra hjer í einu lagi frá, hvað í þeim efnum hefir af ráðið verið.

I.

Um þegnleg álitsmál, sem komin eru frá alþingi.

1. Af ástæðum þeim, er fulltrúi Vor mun skýra þinginu frá, höfum Vjer eigi getað fallizt á breytingar þær, er alþingi stakk uppá, að gjörðar væru á ýmsum merkilegum atriðum í frumvarpi því, er fyrir þingið var lagt til skipunar um vinnuhjú á Íslandi; þar á móti höfum Vjer álitið rjettast, að frumvarpið á ný sje borið undir þegnlegt álit þingsins með þeim athugasemdum, sem uppástungur þær, er alþingi nú hefir gjört, hafa gefið tilefni til.

2. þareð alþingi hefir ráðið frá, að gjört verði að lögum frumvarp það, er fyrir þingið var lagt, um sjerstaklega sáttatilraun m. m. í hjúamálum, þá hefir því samkvæmt þessu verið sleppt að láta þetta lagaboð koma út.

3. þareð ísjárvert varð að þykja að taka til greina sumar af uppástungum þeim, er alþingi gjörði í þegnlegu álitsskjali sínu um frumvarp, er fyrir það var lagt, til tilskipunar um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi, verður nú lagt fyrir þingið nýtt frumvarp um þetta efni, til þess að það segi um það þegnlegt álit sitt.

4. Um frumvarp það til tilskipunar um að taka hús í Reykjavíkurbæ í brunabótafjelag hinna dönsku kaupstaða, er borið hefir verið undir þegnlegt álit alþingis, skal þess getið, að áður en tjeð frumvarp verði gjört að lögum, hefir þótt nauðsynlegt að fá hjá ríkisþingi konungsríkisins heimild til að koma á þessari ráðstöfun og var þessvegna þarað lútandi lagafrumvarp

lagt fyrir ríkisþingið á fundi þess 1864—65, en þareð nefnd sú, er skipuð var í málið í landsþinginu, þarsem það kom fyrst til umræðu, rjeði frá, að frumvarpið væri samþykkt, hefir ekki orðið gjört meira við mál þetta nú sem stendur. 1865. 9. Juni.

5. Eptir að stjórnin hafði meðtekið þegnlegt álitsskjal alþingis um frumvarp, er fyrir það var lagt til tilskipunar um stofnun búnaðarskóla á Íslandi, hefir verið skrifazt á við hlutaðeigandi amtmenn viðvíkjandi því, hverjar af þeim jörðum, er alþingi áleit bezt fallnar til að nota þær í þessum tilgangi, skyldu helzt kosnar til þess, og svo um það, hvernig jarðir þessar yrði útvegaðar ef þess þyrfti; en það mál hefir enn eigi orðið leitt til lykta.

6. Viðvíkjandi lagafrumvarpi því er lagt var fyrir alþingi, um breyting á tilskipun 18. febrúarm. 1847 um fjárforráð ómyndugra á Íslandi, skal skýrskotað til opins brjefs, er út kom um það efni 4. dag júním. f. á.

7. Útaf þegnlegu álitsskjali alþingis um það, hvort löggilda skyldi á Íslandi nokkur almenn lög, er út höfðu komið fyrir konungsríkið árin 1861 og 1862, skal þess getið, að nauðsynlegt hefir þótt að hlutast til um, að lögin frá 19. febrúarm. 1861 um breyting á verzlunarvoginni yrðu lögleidd á Íslandi, og verður þessvegna lagafrumvarp um það efni nú borið undir álit alþingis, en þar á móti hafa hin lagaboðin, þau sem tekin eru fram í álitsskjalinu, ekki þótt til þess fallin að löggilda þau á Íslandi, enda hafði og alþingi ráðið frá, að svo væri gjört.

II.

Um þegnlegar bænarskrár, er komið hafa frá alþingi.

1. Þarsem alþingi í þegnlegu ávarpi til hins hásæla fyrirrennara Vors í konungstigninni hefir látið í ljósi ósk um, að málefninu um stjórnarfyrirkomulag Íslands verði sem allra fyrst ráðið til lykta, þá lýsum

1865. Vjer því hjermeð yfir við Vort trúa alþingi, að Oss
9. Juni. einnig er umhugað um málefni þetta. En þareð nauðsynlegt er, að fyrst verði til lykta leitt málefnið um fjárhag landsins, verður nú þarað lútandi lagafrumvarp lagt fyrir þingið. Jafnskjótt og búið er að koma skipulagi á það mál, munu verða gjörðar þær ráðstafanir, sem þörf er til að ráða sjálfu stjórnarskipunarmálinu til lykta.

2. Útaf þegnlegri bænarskrá alþingis um, að verzlunarstaðurinn Ísafjörður verði gjörður að kaupstað, og að þar verði stofnuð byggingarnefnd, þá munu þarað lútandi lagafrumvörp nú verða lögð fyrir alþingi.

3. Útaf þegnlegri bænarskrá alþingis um, að felldur verði úr gildi konungsúrskurður 17. dag maím. 1862 og allar eldri lagaákvarðanir um sama efni, hefum Vjer allramildilegast fallizt á, að aftekin sje skylda sú, er með konungs brjefum 10. maím. 1737 og 2. desemberm. 1791 og konungsúrskurði 17. maím. 1862 var lögð à herðar sumpart þeim, er útskrifast úr hinum lærða skóla á Íslandi, og sumpart þeim, er útlærðir eru frá prestaskólanum í Reykjavík, til að taka við brauðum á Íslandi í vissum tilfellum, en að stiptsyfirvöldunum á Íslandi þar á móti sje veitt vald til þess, þegar brauð losnar og það hefir kunngjört verið í lögáveðinn tíma, án þess nokkur hafi um það sótt, sem til þess væri hæfur, að heita því, um leið og kunngjört er á ný, að brauðið sje laust, að sá, sem brauðið verði veitt, megi, þegar hann sje búinn að þjóna því sómasamlega í þrjú ár, eiga von á að hafa forgöngurrjett fyrir öðrum til hins fyrsta brauðs, er hann sæki um, ef tekjur þess brauðs sjeu ekki hærri en 450 rdl. eptir brauðamatsgjörðinni frá 1853, og ef enginn sækir um brauðið, eptir að kunngjört hefir verið á ný, að það væri laust, þá skulu stiptsyfirvöldunum þar að auki falið að fá sjerstaklega einhvern mann, er hæfur sje til prestsskapar, til að sækja um embættið með þeim kjörum, er nú er sagt.

4. Viðvíkjandi þegnlegri bænarskrá alþingis um, 1865.
að Bæjar hreppur í Austurskaptafells sýslu í suður- 9. Juni.
umdæminu á Íslandi skuli vera þinghá útaf fyrir sig með þingstað að jörðunni Bæ, skal skýrskotað til opins brjefs, er út kom um þetta efni 18. dag ágústm. f. á.

5. þarsem alþingi í þegnlegri bænarskrá hefir beðið um, að gjörðar verði hinar nauðsynlegu ráðstafanir til að fá hina frakkknesku og ensku stjórn til að viðurkenna, að einstaklegar kringumstæður Íslands gjöri það nauðsynlegt, að undantekningar verði gjörðar frá hinum almenna þjóðarrjetti, hvað fiskihelgina við Ísland snertir og hin íslenzku fiskimið, er Íslendingar sækja á opnum skipum, þá er farið að semja um þetta mál einkum við stjórnina à Frakklandi, og mnnum Vjer láta Oss mjög annt um, að máli þessu verði skipað á hagfelldasta hátt; þar að auki hefir verið gjörð sú ráðstöfun, að í ár hefir verið sent herskip til Íslands til að vernda fiskiveiðar landsins. Bænarskrá alþingis, sem hjer er um rætt, gefur tilefni til að geta þess í sambandi við það, er nú hefir sagt verið, að útdráttur úr hinum íslenzku veiðilögum hefir verið sendur hlutaðeigandi stjórnendum á frakkneskri tungu til útbýtingar meðal þeirra af þegnum þeirra, er stunda fiskiveiðar við Ísland.

Hvað loks snertir það niðurlagsatriði í bænarskrá þessari, að stjórnin hlutist til um, að heimilisföstum mönnum á Íslandi, þeim er vilja koma þar á þilju-skipaveiðum, gefist kostur á að fá lán til þessa á hinn haganlegasta hátt, sem orðið getur, þá verður ekki veitt neitt fast loforð um þetta efni, þarsem eins er ástatt og nú er með fjárhaginn og óvíst er, hvernig fjárhagsmálinu verðnr skipað, að því er Ísland snertir, en einsog veittur hefir verið í einu einstöku tilfelli styrkur í þessu skyni í fjárlögunum fyrir árið 1865—66, þannig mun og þessi uppástungu alþingis framvegis verða tekin til greina að svo miklu leyti kringumstæður leyfa.

1865. 6. Útaf þegnlegri bænarskrá alþingis um, að
9. Juni. stjórnin annist um, að reglulegar gufuskipaferðir komist á með ströndum Íslands og flytji brjef, menn og varning hafna á milli, hefir verið skrifast á við P. L. Henderson, kaupmann í Liverpool, en enginn árangur af því enn orðið; hefir greindur kaupmaður í því efni sjer í lagi getið þess, að hann eigi geti álitið, að ásætlanir þær, er komu frá alþingi viðvíkjandi kostnaðinum við fyrirtæki þetta, sjeu rjettar.

7. Samkvæmt þegnlegri bænarskrá alþingis hefir 18. dag àgústm. f. á. komið út opið brjef um breyting á þeim tíma, þá er halda skal hreppaskilaþing á Íslandi á vorin.

8. Af þeim ástæðum, er fulltrúi Vor mun gjör skýra alþingi frá, hefir eigi þótt ástæða til að fallast á þegnlega bænarskrá þingsins um, að í jörðum þeim, sem prestmata eður önnur þesskyns ískylda hvílir á, verði sá hlutinn, sem prestsmötunni eður þvílíkri ískyldu nemur, aðgreindur með sjerstöku hundraðatali.

9. Þarsem alþingi í þegnlegri bænarskrá hefir farið fram á, að lagafrumvörp þau, er leggja á fyrir þingið, verði send svo snemma til landsins og auglýst þar, að þau verði almenningi kunn, áður en það þing byrjar, sem þau á að leggja fyrir, þá verður — eins og fyr hefir verið ávikið — ekki í þessu efni gefið neitt almennt heit, með því slík ráðstöfun optlega má álítast óþörf og væri of miklum vankvæðum bundin í framkvæmdinni; en þareð því samt sem áður eigi verður neitað, að svo getur verið ástatt, að gagnlegt sje að viðhafa þá aðferð, er alþingi stingur uppá, þá mun stjórnin, þegar svo ber við, eigi láta hjá líða að fara eptir uppástungu þingsins.

10. Samkvæmt þeim ástæðum, sem áður hafa verið birtar þinginu, einkum á fundi þess árið 1859, hefir ekki þótt ástæða til að fallast á bænarskrá þá, sem enn á ný hefir komið frá þinginu um, að tekjum hins íslenzka læknasjóðs verði varið til að stofna spítala í

Reykjavík og til að efla læknakennslu þá, sem þar er byrjuð, meir en hingaðtil hefir gjört verið. 1865. 9. Juni.

En áður en ákveðið sje fyrir fullt og fast, hvort fallast skuli á þá uppástungu alþingis, að verja enn fremur til eflingar læknakennslunnar í Reykjavík þeim 200 rdl., sem ákveðið var í konungsúrskurði 12. dag ágústm. 1848, að greiddir skyldu úr jafnaðarsjóði hvers amts fyrir kennslu aðstoðarlækna, þá hefir þótt rjettast, vegna þess í hve nánu sambandi þessi tvö niðurlagsatriði í bænarskrá þingsins era sín á milli, að gefa þinginu kost á að segja álit sitt um, hvort það óski, að fje þessu verði varið á þann hátt, sem nú var sagt, eins fyrir það, þó hin fyrnefnda uppástunga þess hafi ekki orðið tekin til greina.

Þarsem alþingi enn fremur hefir beðið um, að gefið verði allramildilegast fyrirheit um, að útskrifaðir læknar á Íslandi, sem hafa bezta vitnisburð, megi að minnsta kosti annaðhvort ár vænta 400—600 ríkisdala styrks til að ferðast erlendis og kynna sjer læknisaðferð á útlendum spítölum, þá hefir eigi þótt næg ástæða til þessa, en þar á móti verður það að vera komið undir kringumstæðunum, hvort slíkur ferðastyrkur verði veittur í einstöku tilfellum, þegar þess verður farið á leit.

Þareð ekki verður sjeð, að sú aðferð, sem hingaðtil hefir verið við höfð, þá er stjórninni hafa verið sendar skýrslur og annað frá landlækni og hjeraðslæknum á Íslandi, hafi verið til neinnar óhægðar fyrir hlutaðeigandi embættismenn, eður á nokkurn hátt spillt fyrir málefnunum sjálfum, þarsem hún aptur á móti í sumum tilfellum má álítast með öllu nauðsynleg, þá hefir breyting sú, sem alþingi í bænarskrá sinni, þeirri sem hjer er um rætt, hefir stungið uppá, að gjörð væri í þessu efni, ekki orðið til greina tekin.

Hið næsta niðurlagsatriði í bænarskránni, er lýtur að því, að útlærðir menn í læknisfræði, sem verða settir í óveitt læknaembætti á Íslandi, fái, meðan þeir veita

1865. embættunum þannig forstöðu, að njóta embættislaunanna
9. Juni. óskertra, virðist vera óþarft, með því einmitt þannig hefir ávallt hingaðtil verið að farið, þegar svo hefir verið ástatt, sem hjer er um rætt.

þarsem loks hefir verið beðið um, að lagt yrði fyrir næsta alþingi frumvarp til reglugjörðar um betri tilhögun á spítalatekjunum, skal þess getið: að stiptsyfirvöldunum á Íslandi var í fyrra boðið að ganga í nefnd með tveim alþingismönnum, er eiga heima í Reykjavík, til að íhuga málið og búa til uppástungur þær, sem þörf kynni að vera á, að menn þessir hafa sent stjórninni álitsskjal sitt um málið á síðastliðnu hausti, en að uppástungur þeirra voru þess eðlis, að nauðsynlegt varð að þykja að fá um þær álit amtmannanna í norður og austurumdæminu og vesturumdæminu. Af þessum orsökum hefir frumvarp um fyrirkomulag máls þessa ekki orðið lagt fyrir alþingi það, er nú fer í hönd.

11. Samkvæmt þegnlegri bænarskrá alþingis hefir með opnu brjefi 16. dag júnímánaðar f. á. verið löggiltur verzlunarstaður við Lambhússund á Skipaskaga í Borgarfjarðarsýslu í suðurumdæminu á Íslandi.

12 Með tilliti til þess, að málefnið um fjárhagsstöðu Íslands framvegis er enn óútkljáð, verða nú sem stendur ekki gjörðar neinar ráðstafanir útaf þegnlegri bænarskrá alþingis um stofnun kennsluskóla handa lögfræðingaefnum á Íslandi.

13. Af þeim ástæðum, sem fulltrúi Vor mun verða látinn birta alþingi, hefir ekki getað orðið tekin til greina þegnleg bænarskrá þingsins um, að endurgoldið verði úr ríkissjóðnum það fje, sem greitt er til endurgjalds jarðamatskostnaðinum fyrir staði og jarðir þær, sem tilheyra kirkjum og prestaköllum m. m.

14. Alþingi hefir i þegnlegri bænarskrá farið þess á leit, að gjöf Charles Kelsalls verði sem allra fyrst varið samkvæmt gjafabrjefi hans 15. ágústm. 1853 til

þess að byggja bókhlöðuhús fyrir hinn lærða skóla í Reykjavík. 1865. 9. Juni.

Eptir að búið er að fá uppástungur þær og áætlanir, sem þörf er á í þessu efni, hefir sú orðið raun á, að ekki eru nóg efni fyrir hendi til að koma upp húsinu á hagafelldan hátt, en annars er það vitaskuld, að byggingu þessari mun verða komið upp undir eins og kringumstæður leyfa.

15. Viðvíkjandi þegnlegri bænarskrá alþingis um, að hreppstjórum á Íslandi verði fyrst um sinn veitt 20 til 60 ríkisdala þóknun á ári úr ríkissjóði, skal skýrskotað til lagafrumvarps, er nú verður lagt fyrir alþingi um laun handa sýslunarmönnum þessum.

16. Alþingi hefir í þegnlegri bænarskrá beðið um:

1. að hjeðanaf sje íslenzk tunga við höfð ekki aðeins á öllum embættisbrjefum á Íslandi, heldur einnig á öllum embættisbrjefum m. m., er fara á mill íslenzkra embættismanna og stjórnarinna, og
2. að embættin í íslenzku stjórnardeildinni, að minnsta kosti hin tvö æðstu, verði aðeins veitt Íslendingum, eður að minnsta kosti ekki öðrum dönskum mönnum en þeim, er hafi sannað, að þeir sjeu færir til hlítar í hinni íslenzku tungu.

Útaf þessu er þinginu kunngjört:

Um 1. atriði: þareð allt, sem kemur frá stjórninni eður embættismönnunum til íbúanna á Íslandi eptir hinum gildandi ákvörðunum á að vera ritað á íslenzka tungu — sem einnig er við höfð, þegar íslenzkir embættismenn skrifast á sín á milli í öllum þeim málum, sem ekki á að leggja undir úrskurð stjórnarráðanna — og þareð landsmönnum enn fremur ei heimilt, ef þeir eigi kunna dönsku, að rita stjórninni á íslenzkn, þá virðist engin ástæða vera til að fallast á það fyrirkomulag, sem alþingi hefir stungið uppá í þessari grein, með því það ekki mundi verða að neinu sönnu gagni, heldur þvert á móti valda ótilhlýðilegum drætti á úrlausn málanna; en með tilliti til þess, að alþingi hefir

1865. 9. Juni. kvartað yfir, að úrskurðir stjórnarinnar sjeu stundum birtir hlutaðeigendum á dönsku, þá hafa hlutaðeigandi embættismenn á Íslandi verið áminntir um að gæta þess vandlega, að allir úrskurðir stjórnarráðanna sjeu á íslenzkri tungu kunngjörðir íbúum landsins, þeim er eigi mæla á dönsku.

Um 2. atriði: þetta atriði snertir konunglegan einkarjett og liggur því fyrir utan verkahring alþingis.

17. Viðvíkjandi þegnlegri bænarskrá alþingis um viðbót við eptirlaun Elínar Thorstensen, ekkju eptir Jón jústizráð Thorstensen, skal skýrskotað til laga, er út komu um það efni 31. dag marzm. f. á.

18. Viðvíkjandi þegnlegri bænarskrá alþingis um launaviðbót handa Jóni Þorkelssyni, kennara við hinn lærða skóla í Reykjavík, skal þess getið, að greindum embættismanni hefir með fjárlögunum fyrir árið 1864—65 verið útveguð launabót á þann hátt, að embættisaldur hans sem kennara við skólann er talinn frá þeim tíma, þá er hann var settur í aukakennara embætti það, er stofnað var eptir heimild þeirri, er til þess var veitt í fjárlögunum fyrir árið 1859—60.

Til staðfestingar allramildilegustum úrskurðum Vorum, þeim er nú hefir verið getið, höfum Vjer sent yður þessa auglýsing Vora, og heitum Voru trúa alþingi hylli Vorri og konunglegri mildi.

Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað kaupmannahöfn, 9. dag júnímánaðar 1865.

Allernaadigst Bekjentgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1863 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender.

Vi Christian den Niende &c. Vort tro Althing for Vort Land Island Vor Kgl. Hyldest og Naade.

Af de Forhandlinger, som ere foregaaede ved Althinget i Aaret 1863, have Vi med allerh. Tilfredshed

erfaret Vore Althingsmænds Bestræbelser for at befordre Vort og Landets Bedste. 1865. 9. Juni.

Efterat saavel de Betænkninger, som Vort tro Althing har afgivet over de Samme i Aaret 1863 af Regjeringen forelagte Sager, som ogsaa dets övrige Andragender paa det Nöieste ere blevne prövede, ville Vi herved allern. give Althinget en samlet Oversigt over de Beslutninger, som i saa Henseende ere blevne tagne.

I.

Angaaende de fra Althinget indkomne allerunderdanigste Betænkninger.

1. Af Grunde, som ville blive Althinget meddelte af Vor Kommissarius, have Vi ikke kunnet tiltræde de af Althinget i flere væsentlige Punkter foreslaaede Forandringer i det Samme forelagte Udkast til en Forordning om Tyendeforholdet i Island, hvorimod Vi have anset det for rettest, at Udkastet paany forelægges Thinget til allerund. Betænkning med de Bemærkninger, hvortil de fra Althinget nu fremkomne Indstillinger have givet Anledning.

2. Da Althinget har fraraadet, at det Samme forelagte Lovudkast angaaende Indförelsen af en særegen Forligsmægling m. m. i Tyendesager ophöies til Lov, er sammes Emanation i Overensstemmelse hermed stillet i Bero.

3. Da der maatte findes Betænkelighed ved at gaa ind paa flere i Althingets allerund. Betænkning over det Samme forelagte Udkast til en Forordning angaaende Faareskabsygdommen og andre smitsomme Sygdomme hos Faarene paa Island fremsatte Indstillinger, vil et nyt Lovudkast om denne Gjenstand nu blive Thinget forelagt til allerund. Betænkning.

4. Med Hensyn til det Udkast til en Forordning om Indlemmelse af Bygningerne i Reykjavík Kjöbstad under de danske Kjöbstæders Brandforsikring, der har

1865. 9. Juni. været Althinget forelagt til allerund. Betænkning, bemærkes, at det, forinden bemeldte Udkast kunde emanere som Lov, blev anset nödvendigt gjennem Kongerigets Rigsdag at erhverve Bemyndigelse til den omhandlede Foranstaltnings Iværksættelse, hvisaarsag der i Samlingen 1864—65 forelagdes Rigsdagen et hertil sigtende Lovudkast, men da det af Landsthinget, hvor Sagen först kom under Forhandling, til sammes Dröftelse nedsatte Udvalg fraraadede Lovudkastets Vedtagelse, har Sagens videre Fremme for Tiden maattet stilles i Bero.

5. Efterat Althingets allerund. Betænkning over det Samme forelagte Udkast til en Forordning ang. Oprettelse af Landboskoler i Island var modtaget, har man med Hensyn til Valget og den eventuelle Erhvervelse af de Jorder, som af Althinget vare paapegede som bedst skikkede til Anvendelse i det omhandlede Öiemed, gjennem vedkommende Amtmænd indledet de fornödne Forhandlinger, men disse have endnu ikke fört til et endeligt Resultat.

6. Med Hensyn til det Althinget forelagte Lovudkast om Forandring i Anordn. af 18. Februar 1847 angaaende Umyndiges Midlers Bestyrelse i Island, henvises til den under 4. Juni f. A. om denne Gjenstand udkomne Plakat.

7. Med Hensyn til den af Althinget afgivne allerunderd. Betænkning angaaende Spörgsmaalet om Udvidelse til Island af nogle i Aarene 1861 og 1862 for Kongeriget emanerede almindelige Love, bemærkes, at det er anset nödvendigt at bevirke Loven af 19. Febr. 1861 om en forandret Inddeling af Handelsvægten udvidet til Island, i hvilken Henseende det fornödne Lovudkast nu vil blive forelagt Althinget, men at derimod de övrige i Betænkningen fremhævede Lovbud ikke ere fundne egnede til Udvidelse, hvilket ogsaa er fraraadet af Althinget.

1865.
9. Juni.

II.

Angaaende de af Althinget indgivne allerunderdanigste Andragender.

1. Forsaavidt Althinget i en allerund. Adresse til Vor höisalige Forgænger paa Thronen har udtalt Önske om de islandske Forfatningsforholds snarlige Ordning, ville Vi have Vort tro Althing tilkjendegivet, at bemeldte Anliggende ogsaa ligger Os paa Hjerte. Da det imidlertid vil være nödvendigt, at Ordningen af de finansielle Forhold först tilendebringes, vil et hertil sigtende Lovforslag nu blive Thinget forelagt. Saasnart denne Sag er ordnet, vil der blive foretaget de fornödne Skridt til selve Forfatningssagens endelige Ordning.

2. I Anledning af Althingets allerund. Petition om, at Handelsstedet Isafjord maa oprettes til en Kjöbstad, samt om Oprettelsen af en Bygningskommission sammesteds, ville de i saa Henseende fornödne Lovudkast nu blive forelagte Althinget.

3. I Anledning af Althingets allerund. Petition om, at allerh. Resol. af 17. Mai 1862 samt alle ældre Lovbestemmelser angaaende den samme Materie maa blive ophævede, er det allern. bifaldet, at den Forpligtelse, der ved allerh. Reskripter af 10. Mai 1737 og 2. Decbr. 1791 samt allerh. Resol. af 17. Mai 1862 er paalagt dels de fra den islandske lærde Skole Dimitterede, dels Kandidaterne fra Pastoralseminariet i Reykjavík til i visse Tilfælde at modtage Ansættelse i Præsteembeder i Island ophæves, men at derimod Stiftsövrigheden i Island bemyndiges til, naar et Præsteembede har været opslaaet vakant i den anordnede Tid, uden at nogen kvalificeret Snpplikant derom har meldt sig, ved et nyt Opslag at give Tilsagn om, at den, der ansættes i Embedet, kan vente, efter at have betjent samme paa en tilfredsstillende Maade i 3 Aar, at blive foretrukken Andre til det förste Præstekald,

1865. han söger, forsaavidt dettes Indtægter efter Specifika-
9. Juni. tionen af 1853 ikke overstiger 450 Rd., samt at det derhos overlades til Stiftsüvrigheden, hvis ei heller nogen Supplikant melder sig efter det sidste Opslag, underhaanden at formaa en kvalificeret Person til at söge Embedet paa de anförte Betingelser.

4. Med Hensyn til den af Althinget indgivne allerund. Petition om, at Bæjar Rep i Öster-Skaptafells Syssel inden Islands Sönderamt maa udgjöre et særskilt Thingsogn med Gaarden Bær som Thingsted, henvises til den under 18. Avgust f. A. derom udkomne Plakat.

5. Forsaavidt Althinget i en allerund. Petition har andraget paa, at der maatte blive foretaget de nödvendige Skridt sigtende til at bevæge den franske og engelske Regjering til Erkjendelse af, at Islands særegne Forhold nödvendigen fordre, at der gjöres Undtagelse fra den almindelige Folkeret med Hensyn til den territoriale Höihed over Fiskerierne under Island og de islandske Fiskebanker, der af Indbyggerne söges med aabne Baade, ere Forhandlinger angaaende denne Gjenstand indledede navnligen med den franske Regjering, og ville Vi lade Os det være særdeles magtpaaliggende at se dette Forhold ordnet paa den hensigtsmæssigste Maade, hvorhos den Foranstaltning er truffen, at der iaar er opsendt et Krigsdampskib til Beskyttelse af de islandske Fiskerier. I Forbindelse hermed bemærkes efter den Anledning, som Althingets heromhandlede Petition dertil giver, at Uddrag af den islandske Jagtlovgivning oversat paa Fransk er i sin Tid tilstillet vedkommende Regjeringer til Uddeling blandt dem af deres Undersaatter, der drive Fiskeri under Island.

Hvad endelig angaar det i bemeldte Petition fremsatte Indstillingspunkt, at der ved Regjeringens Foranstaltning maatte aabnes bosatte Indbyggere i Island, som maatte ville drive Fiskeri med Dæksbaade, Udsigt

til i dette Öiemed at erholde Laan paa saa fordelagtige Vilkaar som muligt, da vil der vel ikke under de nuværende finansielle Forhold og den Uvished, der er tilstede med Hensyn til, hvorledes disse for Islands Vedkommende ville blive ordnede, kunne gives noget bestemt Tilsagn i bemeldte Henseende, men ligesom en saadan Understöttelse allerede ved Finansloven for 1865—1866 i et enkelt Tilfælde er bevilget, saaledes vil der fremdeles blive taget Hensyn til Althingets heromhandlede Indstilling, saavidt Omstændighederne tillade det. 1865. 9. Juni.

6. I Anledning af Althingets allerund. Andragende om, at der ved Regjeringens Foranstaltning maatte blive etableret en regelmæssig Dampskibsfart omkring Islands Kyster til Befordring af Posten saavelsom af Personer og Gods mellem de forskjellige Havne, ere Forhandlinger blevne indledede med Handelshuset P. L. Henderson i Liverpool, men uden at disse hidtil have fört til noget Resultat, idet bemeldte Handelshus navnligen har erklæret, at samme ikke kunde erkjende Rigtigheden af de af Althinget meddelte Beregninger over Omkostningerne ved det omhandlede Foretagendes Udförelse.

7. Efter Althingets derom gjorte allerund. Andragende er der under 18. Avgust f. A. udkommen en Plakat angaaende Forandring i Tiden for Afholdelsen af Repstyrerthingene om Foraaret i Island.

8. Af Grunde, som nærmere ville blive meddelte Althinget gjennem Vor Kommissarius, er der ikke fundet Anledning til at gaa ind paa den fra Thinget indkomne allerund. Petition om, at den Del af en Selveierkirkes Jord, hvoraf der svares Smörleie til Præsten, samt Selveierkirkernes Servituter og andre Rettigheder maa blive ansatte til særskilt Dyrhed.

9. Forsaavidt Althinget i en allerund. Petition har andraget paa, at de Lovudkast, som ere bestemte til at forelægges Samme, maa opsendes til Landet og

1865. der publiceres saa betimelig, at de kunne komme til
9. Juni. almindelig Kundskab, förend det Althing, som Udkastene skulle forelægges, træder sammen, vil der, som ved en tidligere Leilighed meddelt, ikke i denne Henseende kunne gives noget almindeligt Tilsagn, idet en saadan Foranstaltning dels i mange Tilfælde maa anses unödvendig, dels vilde være forbunden med uforholdsmæssige praktiske Vanskeligheder; men da det dog maa erkjendes under visse Omstændigheder at kunne medföre Nytte at anvende den af Althinget foreslaaede Fremgangsmaade, vil Regjeringen ikke undlade i saadanne Tilfælde at benytte samme.

10. I Henhold til de Grunde, som tidligere ere Althinget meddelte, navnlig under dets Samling i Aaret 1859, er der ikke fundet Anledning til at gaa ind paa det fra Thinget nu atter fremkomne Andragende om Anvendelse af den islandske Medicinalfonds Indtægter til Oprettelse af et Hospital i Reykjavík samt til Bestridelse af Udgifterne ved den der paabegyndte lægevidenskabelige Undervisning udover, hvad der hidtil er bevilget.

Forinden derimod endelig Bestemmelse tages med Hensyn til, hvorvidt der efter Althingets derom gjorte Indstilling kan tillades at anvende det ved allerh. Resolution af 12. Avgust 1848 til Oplærelse af Hjælpelæger i Island bestemte Bidrag af 200 Rd. aarlig af de respektive Amters Repartitionsfonds til yderligere Befordring af den förommeldte lægevidenskabelige Undervisning, er det paa Grund af den nöie Forbindelse, som der er imellem disse to Indstillingspunkter, anset rettest, at der gives Althinget Leilighed til at ytre sig om, hvorvidt Samme, uagtet det förste Indstillingspunkt ikke har kunnet tages tilfölge, dog fremdeles maatte önske, at der gives hint Bidrag den ommeldte Anvendelse.

Forsaavidt Althinget endvidere har anholdt om, at der maatte gives et allern. Tilsagn om, at exami-

nerede Læger fra Island med bedste Karakter idetmindste hvert andet Aar knnde vente en Understöttelse af 400—600 Rd. til en Udenlandsreise for at gjöre sig bekjendte med den ved udenlandske Hospitaler fulgte Lægemethode, da er hertil ikke fundet tilstrækkelig Anledning, hvorimod det vil bero paa Omstændighederne, hvorvidt en saadan Reisennderstöttelse i enkelte Tilfælde paa derom indkommende Andragender maatte kunne bevilges.

1865. 9. Juni.

Da det ikke skjönnes, at den hidtil fulgte Fremgangsmaade med Hensyn til Indsendelse til Regjeringen af Indberetninger m. m. fra Landfysikus og Distriktslægerne i Island har været til nogensomhelst Ulempe for vedkommende Embedsmænd eller paa nogen Maade har skadet de paagjældende Sager, medens den derimod i flere Tilfælde maa anses for uundgaaelig nödvendig, har den af Althinget i den heromhandlede Petition foreslaaede Forandring i den ommeldte Henseende ikke kunnet tages tilfölge.

Petitionens næste Indstillingspunkt, der gaar ud paa, at de medicinske Kandidater, som konstitueres i Lægeembeder i Island, maa i Konstitutionstiden nyde Embedets fulde Indtægt, maa anses som overflödig, eftersom netop denne Fremgangsmaade hidtil stedse er bleven fulgt i saadanne Tilfælde som det omhandlede.

Forsaavidt der endelig er andraget paa, at der maatte blive det næst sammentrædende Althing forelagt Udkast til et Reglement angaaende en bedre Administration af Hospitalernes Indtægter, bemærkes: at det i forrige Aar blev paalagt Stiftsövrigheden i Island at sammentræde i en Konference med 2 i Reykjavík bosatte Althingsmænd for at tage denne Gjenstand under Overveielse og eventuelt udarbeide de fornödne Forslag, at de nævnte Mænd derefter have afgivet Betænkning om Sagen i sidste Efteraar, men at de indkomne Forslag vare af den Bcskaffenhed, at det

1865. maatte anses nödvendigt at indhente Erklæringer over
9. Juni. samme fra Amtmændene i Nord- og Öst- samt Vestamtet. Som Fölge heraf har et Forslag til Sagens Ordning ikke kunnet forelægges det nu sammentrædende Althing.

11. Overensstemmende med Althingets derom indgivne allerund. Andragende er der ved Plakat af 16. Juni f. A. autoriseret et Handelssted ved Lambhússund paa Skipaskagi i Borgarfjords Syssel inden Islands Sönderamt.

12. Med Hensyn til det endnu uafgjorte Spörgsmaal om Islands fremtidige finansielle Stilling vil der for Tiden ikke kunne foretages videre i Anledning af Althingets allerunderd. Petition om Oprettelsen af en Dannelsesanstalt for vordende juridiske Embedsmænd i Island.

13. Althingets allerund. Andragende om, at det paa Beneficiærgaarde samt paa det Kirker og Præstekald tilhörende Jordegods m. v. til Jordtaxationsomkostningernes Dækning faldende Bidrag maa blive refunderet af Statskassen, har af Grunde, som gjennem Vor Kommissarius ville blive meddelte Thinget, ikke kunnet tages tilfölge.

14. Althinget har i en allerund. Petition andraget paa, at Charles Kelsalls Legat maa det allersnareste blive anvendt til Opförelse af en Bibliotheksbygning for den lærde Skole i Reykjavík i Overensstemmelse med hans Gavebrev af 15. Avgust 1853.

Efterat de i denne Henseende nödvendige Forslag og Overslag ere erhvervede, har det imidlertid vist sig, at der endnu ikke haves tilstrækkelige Midler til Bygningens hensigtsmæssige Opförelse; men det er iövrigt en Selvfölge, at det omhandlede Bygningsforetagende vil blive udfört saasnart Omstændighederne tillade det.

15. Med Hensyn til det af Althinget indgivne allerund. Andragende om, at der forelöbig af Statskassen maatte blive tillagt Repstyrerne i Island en

aarlig Godtgjörelse af 20 til 60 Rd. hver, henvises til det Lovudkast, som nu vil blive Althinget forelagt angaaende de nævnte Bestillingsmænds Lönning. 1865. 9. Juni.

16. Althinget har i en allerunderd. Petition andraget paa:

1. at det islandske Sprog herefter skal bruges ikke blot i alle Embedsexpeditioner i Island, men ogsaa i alle Embedsbreve m. v. mellem islandske Embedsmænd og Regjeringen; og
2. at Embedsposterne i det islandske Departement, idetmindste de to överste, blive besatte kun med Islændere eller idetmindste ikke med andre danske Mænd end saadanne, der have godtgjort, at de ere det islandske Sprog fuldkommen mægtige.

I Anledning heraf tilkjendegives Thinget:

ad 1. at da efter de gjældende Bestemmelser Alt, hvad der fra Regjeringen eller Embedsmændene udgaar til Indbyggerne paa Island, skal affattes i det islandske Sprog — hvilket ogsaa benyttes i Brevvexlingen mellem de islandske Embedsmænd indbyrdes i alle de Sager, der ikke egne sig til ministeriel Afgjörelse — og da det endvidere er tilladt Indbyggerne, forsaavidt de ikke ere det danske Sprog mægtige, at indgive deres Andragender til Regjeringen paa Islandsk, er der ikke fundet nogen Anledning til at gaa ind paa den af Althinget med Hensyn til dette Punkt foreslaaede Ordning, der, uden at medföre nogen virkelig Nytte, tvertimod vilde foraarsage en utilbörlig Forsinkelse i Sagernes Afgjörelse, men at det, forsaavidt der af Althinget er bleven fört Anke over, at Regjeringens Resolutioner undertiden meddeles de Paagjældende paa Dansk, er indskjærpet vedkommende Embedsmænd i Island strengt at overholde, at alle ministerielle Afgjörelser meddeles Indbyggerne, forsaavidt de ikke ere dansktalende, i det islandske Sprog;

ad 2. at dette Punkt som vedrörende et kongeligt Prærogativ ligger udenfor Althingets Omraade.

1865. 17. Med Hensyn til den af Althinget indgivne
9. Juni. allerund. Petition angaaende Tillægspension for Justitsraad J. Thorstensens Enke, Elin Thorstensen, henhenvises til den derom under 31. Marts f. A. udkomne Lov.

18. I Anledning af Althingets allerunderd. Andragende om Lönningstillæg for Adjunkt ved Reykjavíks lærde Skole, J. Thorkelsson, bemærkes, at der ved Finansloven for 1864—1865 er bevirket den nævnte Embedsmand en Lönningsforbedring paa den Maade, at hans Anciennitet som Lærer ved Skolen er beregnet fra den Tid, da han konstitueredes i den interimistiske Adjunktplads, der oprettedes i Henhold til den ved Finansloven for 1859—1860 i saa Henseende meddelte Bemyndigelse.

Til Bekræftelse paa foranstaaende allern. meddelte Resolutioner have Vi udfærdiget denne Vor Kundgjörelse og forblive Vort tro Althing i kgl. Naade bevaagen.

Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 9. Juni 1865.

9. Juni. **Kongelig Resolution** ang. Althingets Petition om, at den **Del af en Selveierkirkes Jord, hvoraf der svares Smörleie til Præsten,** samt **Selveierkirkers Servituter** og **andre Rettigheder maa blive ansatte til særskilt Dyrhed.** Khavn den 9. Juni 1865. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1865 Nr. 32.

Det i 1863 forsamlede Althing indgik med en allerunderd. Petition, hvori der androges paa:

1. at der af de Jorder, hvoraf der svares Smörleie til Præsten eller andre saadanne Ydelser, maatte blive adskilt den Del, som svarer til den nævnte Ydelse, fra det Övrige med et bestemt Hundredetal, saaledes at hver 10 Alen af bemeldte Ydelse ansattes lig ét Hundrede, for at disse Hundreder kunde nyde den Tiendefrihed, hvormed Kirkers Eiendomme efter Loven ere begunstigede;

2. at vedkommende Amtmænd maatte blive bemyndigede til at paalægge Sysselmændene at ansætte de Selveierkirker tilhörende Eiendomme og Servituter til en særskilt Dyrhed, naar saadant fandtes nödvendigt, og Eieren eller Tiendetageren fordrede en Adskillelse foretagen mellem Kirkens og Selveierens Eiendom ved et særskilt Hundredetal, og

1865.
9. Juni.

3. at det maatte paalægges Sysselmændene, hver Gang en Taxation af de Selveierkirkerne tilhörende Eiendomme ifölge næstforegaaende Indstillingspunkt skulde foretages, at udnævne til deres Assistance og Medhjælp to gode Mænd, nöie bekjendte med den Eiendom, der skulde taxeres.[1])

I sin om Sagen afgivne Betænkning ytrede den kgl. Kommissarius, at forsaavidt Petitionens förste Indstillingspunkt gik ud paa at opnaa Tiendefrihed for en saa stor Del af den Hjemmegaard, hvor der stod en Selveierkirke, som der svarede til Ydelsen til Præsten, kunde han ikke skjönne, at der var nogen Anledning til at fritage Kirkeproprietærerne for at svare Tiende af hele Gaarden, da de nöd og brugte den hele Gaard, saavel Kirkens som deres egen Andel i samme, aldeles afgiftsfrit, ligesom de ogsaa af Kirkens Inventariekvilder oppebare den halve Smörleie. Man havde ogsaa hidtil i Praxis stadig fulgt den Regel, der ogsaa havde Medhold i allerh. Reskr. af 8. Mai 1739, at der ved Tiendeydelsen i Island skulde forholdes efter hvert Steds Skik og Brug, men hvis Althingets Indstilling toges tilfölge, vilde man gjöre sig skyldig i den Inkonsekvens, at forlade dette Princip med Hensyn til de Jorder, hvoraf der svaredes Smörleie til Præsten, medens man med Hensyn til alle andre Jordeiendomme vedblev at fölge samme. Med Hensyn til Indstillingspunkterne Nr. 2 og 3 bemærkede Kommissarius, at den af Althinget ytrede Formening, at de en Proprietærkirke paa andre Jorders Grund tilhörende Herligheder og Servituter ikke havde været matrikulerede i de ældre Jordeböger i Forbindelse med Hjemmegaarden, maatte anses for urigtig, da den Omstændighed, at disse Rettigheder fandtes nöiagtig specificerede i de Beskrivelser, som de ældre Jordeböger indeholdt over Selveierkirkernes Hjemmegaarde med Tilliggende, netop godtgjorde, at de som en integrerende Del af Hjemmegaarden vare blevne tagne med ved den endelige Matrikulering af samme, og forsaavidt der

[1]) Althingets Petition med Motivering findes i Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 455—458.

1865. 9. Juni.

ankedes over, at det ikke kunde ses, hvor stor Del de ommeldte Herligheder udgjorde af Hjemmegaardens Dyrhed, saa bemærkedes hertil, at Kirkeproprietærerne ikke kunde have nogen Interesse i at erholde Oplysning herom, eftersom de dog aldrig med nogen Ret eller Billighed kunde forlange, at den Kvotadel af Hjemmegaardens Matrikulskyld, som Herlighederne maatte befindes at udgjöre, skulde fritages for Tiende og andre Ydelser, siden de selv udelukkende oppebare hele det ofte betydelige Udbytte, som hine Herligheder ydede, uden at der beregnedes Kirken den allerringeste Indtægt deraf.

I sin om Sagen nedlagte allerund. Forestilling bemærkede Justitsministeren med Hensyn til Nr. 1 i Indstillingen, at forsaavidt Althinget var gaaet ud fra, at Værdien af de Jorder, hvoraf der svaredes Præstesalær, var bleven forhöiet paa Grund af denne Ydelse, og herpaa havde bygget den Paastand, at der ikke burde svares Tiende af den Del af Jorden, der svarede til denne Forhöielse, hvoraf Udbyttet tilfaldt Præster, da kunde denne Forudsætning ikke anses for rigtig. Det fremgik nemlig af Matrikulkommissionens Betænkning, at Jorddyrheden egentlig ikke var bleven forhöiet paa Grund af Præstesalæret, men kun, at Jorddyrheden ikke var bleven nedsat af den Grund, eller med andre Ord, at der ved Taxationen ikke var taget noget Hensyn til tidtnævnte Ydelse, thi det hed i Kommissionens Betænkning, „at Eiendommene ere anförte med den Taxation, som svarer til Jordens fulde Kapitalværdi udén Heusyn til Præsteskyld". Denne Fremgangsmaade, der blev billiget af selve Thinget, maatte ogsaa anses for at være stemmende med, hvad der ved de tidligere Skyldsætninger havde fundet Sted. Det maatte nemlig fastholdes, at Præstens Smörleie ikke var nogen egentlig Jordafgift, idet den ikke hvilede paa selve Jorden, men derimod paa de Kirken tilhörende faste Kvilder, og saaledes ikke forringede den paagjældende Jords virkelige Værdi. Naar der altsaa ved den ældre Skyldsætning af de omhandlede Eiendomme ikke var blevet taget nogetsomhelst Hensyn til Præstesalæret, som nedsættende Dyrheden, og der för den nye Matrikulering var bleven erlagt Tiende af samme, uden at nogen Del var bleven fradraget som svarende til Præstesalæret, vilde den Foranstaltning, som Althinget androg paa, tillægge en Klasse af faste Eiendomme en partiel Tiendefrihed, som de ikke tidligere havde nydt, hvilket vilde stride mod den ved den nye Jordebogs Autorisation vedtagne Regel, at der ved denne ikke skulde bevirkes nogen Forandring med Hensyn til Tiendepligten. —

Forsaavidt Althinget i 2. og 3. Indstillingspunkt androg paa, at de en Selveierkirke tilhörende Rettigheder paa andre Jordeiendommes Grund maatte blive skyldsat for sig, da maatte foruden hvad der af den kgl. Kommissarius i saa Henseende var anfört, for det förste bemærkes, at en saadan Foranstaltning formentlig vilde blive af en saare ringe praktisk Betydning, thi ligesom ingen Kirkegroprietær, saavidt bekjendt, inden Jordebogens Emanation var fremkommen med nogen Begjæring i den Retning, saaledes maatte det efter de stedfindende Forhold med Föie antages, at i al Fald meget faa Kirkeeiere i Fremtiden vilde fremsætte slige Begjæringer, om de end maatte antage, at deres Andel i Kirkernes Hjemmegaarde af Hensyn til de ommeldte Servituter var bleven ansat til et höiere Hundredetal end ellers vilde have været Tilfældet. Dernæst maatte der som en Betingelse for den omhandlede Foranstaltnings Iværksættelse fordres, at det i hvert enkelt Tilfælde kunde oplyses, at de omhandlede Servituter ved den nye Matrikulering vare blevne skyldsatte under ét med Hjemmegaarden, at de ikke tidligere vare blevne matrikulerede i Forbindelse med den, men enten havde havt et særskilt Hundredetal eller ikke vare blevne skyldsatte, samt at de tidligere havde været tiendefri. Hertil kom, at der vare flere Momenter vedrörende den af Althinget attraaede Skyldsætning, hvorom der forinden maatte gives de fornödne Bestemmelser, men som Thinget ikke havde udtalt sig om, saasom efter hvilke Regler Skyldsætningen burde foretages, hvem der skulde bære Omkostningerne ved samme, hvor stort Vederlag der skulde gives Taxatorerne for deres Arbeide m. v. Endelig syntes der ikke at være tilstrækkelig Anledning til for den heromhandlede ringe Gjenstands Skyld at foretage Forandringer i den nylig udarbeidede Jordebog, hvilke Forandringer desuden ikke vilde kunne gjöres uden ved et Lovbud. Hvad dernæst den Selveierkirkerne tilhörende Andel i Hjemmegaarden angik, da syntes der at være endnu mindre Grund til at adskille samme fra Proprietærernes Andel ved en særskilt Skyldsætning. da man altid af Kirkernes Maldager kunde erholde Oplysning om, hvor stor deres Andel i Hjemmegaarden var, hvorefter det ved en simpel Beregning vilde kunne udfindes, hvor mange Hundreder denne Del efter den nye Jordebog udgjorde. — Idet Justitsministeren saaledes ikke fandt at der var Anledning til at tage nogen af de ommeldte Indstillingspunkter tilfölge, indstilledes derefter,

1865. 9. Juni.

at der i den allern. Bekjendtgjörelse til Althinget angaaende Resultaterne af de under dets Möder i 1863

1865. 9. Juni. afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender maatte meddeles Thinget Besked i Overensstemmelse med det Foranstaaende.

Indstillingen bifaldtes derefter under ovennævnte Datum.

10. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til den kongel. Kommissarius ved Althinget, ang. **Udvidelse til Island** af de i Aarene 1863—64 for Danmark udkomne **almindelige Love.** Khavn den 10. Juni 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 367. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 179—180.

Hoslagt undlader man ikke at tilstille Hr. Etatsraaden som kgl. Kommissarius ved Althinget et Exemplar af hver af de for Kongeriget Danmark i Aarene 1863 og 1864 udkomne almindelige Love m, v., for at der kan gives Thinget Leilighed i dets forestaaende Samling til at tage under Overveielse, hvorvidt nogen af disse Love maatte egne sig til at udvides til Island, idet det bemærkes, at Justitsministeriet for sit Vedkommende i alt Fald for Tiden ikke har fundet Anledning til i Henhold til allerh. Resol. af 4. Januar 1861 at forelægge nogen af de ommeldte Love som Udkast. — Justitsministeriet skulde derhos, efter den Anledning, som dertil indeholdes i den af Althinget i 1863 afgivne allerund. Betænkning angaaende Spörgsmaalet om Udvidelse af nogle i Aarene 1861 og 1862 for Kongeriget Danmark emanerede almindelige Love, have Hr. Etatsraaden anmodet om, at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at det fremgaar af allerhöistbemeldte Resol. af 4. Januar 1861, ligesom det ogsaa fölger af selve Sagens Natur, at det kun er saadanne almindelige Love, der af Regjeringen findes egnede til at gjöres gjældende for Island, der skulle forelægges Althinget i den herommeldte Form, nemlig som Lovudkast, men at det i Justm. Skriv. af 9. Juni

1863 udtrykkelig er bemærket, at Justitsministeriet ikke havde fundet Anledning til for sit Vedkommende at forelægge nogen af de ommeldte Love som Lovudkast. 1865. 10. Juni.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forslag** til **Forordning** om **Tyendeforholdet** i Island. Khavn den 12. Juni 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 389. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 181—186. 12. Juni.

Efter at det Althinget i dets Samling i 1863 i Henhold til allerh. Resolution af 8. Juni s. A. forelagte omarbeidede Udkast til Forordning om Tyendeforholdet i Island forelöbig var blevet henvist til Dröftelse i et Udvalg paa 5 Medlemmer, og derefter gjort til Gjenstand for de anordnede Behandlinger i Forsamlingens Plenarmöder, har Thinget i en af Hr. Etatsraaden som kgl. Kommissarius under 1. Decbr. 1863 hertil indsendt allerund. Betænkning anholdt om, at det bemeldte Betænkning ledsagende, i Henhold til Thingets Forhandlinger omændrede Udkast maatte erholde allerh. Stadfæstelse som Lov.

Det saaledes fra Thinget fremkomne Udkast er i alt Væsentligt ikkun en Gjentagelse af det i Samlingen 1861 vedtagne Lovforslag, der i Motiverne til Regjeringens Udkast af 1863 har fundet en udförlig Dröftelse og tildels Gjendrivelse. Da jeg efter nöie Overveielse — endog bortset fra den Omstændighed, at der kan gjöres formelle Indsigelser imod Althingets Betænkning, idet samme ikke i sin Helhed er bleven vedtaget paa lovformelig Maade, — ikke kunde andet end finde, at det, ogsaa hvad Realiteten angaar, vilde være utilraadeligt at gaa ind paa de af Thinget vedtagne Forandringer i nogle af Regjeringsudkastets Hovedpunkter, navnlig §§ 1 og 2, 7—11 og § 19, troede jeg ikke at turde tilraade H. M. Kongen at meddele

1865. allerh. Stadfæstelse paa Thingets Udkast. Paa den
12. Juni. anden Side har jeg heller ikke fundet det rigtigt at tilraade H. M. uden Hensyn til de af Thinget foreslaaede Ændringer allern. at give det senest forelagte Regjeringsudkast Lovskraft. Jeg har troet, at der var saa meget mindre Føie dertil, som det vel næppe turde være usandsynligt, at Althinget, i hvis Udvalg til Sagens forelöbige Dröftelse en Maioritet af 4 Stemmer mod 1 havde indstillet Regjeringens Udkast til Vedtagelse med ikkun et Par væsentlige Ændringer, ved fornyet Overveielse kunde finde sig foranlediget til at fraraade hine Indstillinger, der for en stor Del ere vedtagne med et forholdsvis ringe Flertal.

Idet jeg saaledes har maattet finde det efter Omstændighederne rettest, at lade Sagen igjen gaa tilbage til Althinget, har det paa Justitsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling behaget H. M. Kongen under 9. dennes allern. at bifalde, at det Althinget i dets Samling i 1863 forelagte Udkast til Frdg. angaaende Tyendeforholdet i Island paany maa forelægges Althinget til Betænkning i dets i indeværende Aar forestaaende Samling.

Idet jeg, næst at henvise til den trykte Althingstidende for 1863 S. 5—26, hvor det omhandlede Regjeringsudkast findes optaget, — i Henhold til nysnævnte allerh. Resol. tjenstl. skulde have Hr. Etatsraaden som kgl. Kommissarius anmodet om behgl. at ville foranledige, at Althinget i den forestaaende Samling tager bemeldte Lovudkast under fornyet Overveielse, skulde jeg ikke undlade at hidsætte földende Bemærkninger med Hensyn til de Punkter, hvor Althingets Forslag væsentligst divergerer fra Regjeringens Udkast, hvilke Bemærkninger jeg maatte önske bragte til Thingets Kundskab.

ad § 1. Althinget har enstemmig indstillet, at Aldersgrænsen i denne § maatte forandres fra 18 til 16 Aar, men de Grunde, som i Thingets Betænkning

ere anförte for denne Forandring, ere, som for största Delen allerede paavist i Motiverne til Regjeringens Udkast, formentlig lidet holdbare. Foruden hvad der tidligere fra Althingets Side er fremfört i saa Henseende, er det vel i Thingets seneste Betænkning under Henvisning til, at Frdg. af 30. April 1824 § 3, 1. Mbr. tillader Fruentimmer, der have fyldt 16 Aar, at gifte sig, gjort gjældende, at Udkastet ved ganske i Almindelighed at knytte Habiliteten til at bortfæste sig som Tyende til det fyldte 18. Aar, formentlig ogsaa maa have tænkt paa Enker, og at Nægtelsen af, at en Enke mellem 16 og 18 Aar kunde bortfæste sig som Tyende, vilde komme i Strid med den hele Enken iövrigt tilkommende Retsstilling. Men herved bemærkes, at der selvfölgelig ikke ved Bestemmelsen i Udkastet om 18 Aars Alderen er tilsigtet eller vil ske noget Skaar i den Enken i Almindelighed tilkommende Myndighed, selv om hun er under denne Alder, i hvilken Henseende man ikke skal undlade at henlede Opmærksomheden paa, at Raadigheden til at bortfæste sig som Tyende ogsaa i Danmark er betinget af det fyldte 18. Aar, men at det dog her ikke har været omtvistet, at en Enke under 18 Aar ikke desmindre paa egen Haand gyldig kan bortfæste sig som Tyende. Regjeringens Hovedbetænkelighed ved at gaa ind paa Althingets heromhandlede Forslag er imidlertid hentet fra Hensynet til de Konsekvenser, der kunne udledes af den af Thinget foreslaaede Aldersgrænse, hvis samme gik over i Loven, idet den kunde drage til Fölge med Hensyn til andre Spörgsmaal om Börns personlige Myndighed, saasom med Hensyn til deres Ret til at forlade det fædrene Hus og unddrage sig Forældremagten, til at tage Bestemmelse ang. deres Opholdssted og Anvendelsen af deres personlige Kræfter overhovedet, til at træffe Afgjörelse om, hvorvidt personlige Fornærmelser, begaaede imod dem, skulde paatales eller ei, saa og med Hensyn til, hvorvidt en dem overgaaet

1865.
12. Juni.

1855. Dom, lydende paa borgerlig Straf, skulde appelleres
12. Juni. eller ei. Bibeholder man, saaledes som Regjeringen altsaa maa holde paa, 18 Aar som Aldersgrænse, turde der dog ikke være nogen Grund til at gaa ind paa Althingets Indstilling om Præstens Samtykke til Indgaaelse af Tyendekontrakter for Ukonfirmeredes Vedkommende, da det vil höre til de störste Sjældenheder, at 18 Aars Personer i Island ikke ere konfirmerede, ligesom der fremdeles heller ikke skjönnes at være Anledning til at udelade §'ens Slutningsbestemmelse i Regjeringens Udkast, og det saa meget mindre, som den der omhandlede Modifikation i Hovedreglen netop gaar i den Retning som Althinget selv önsker.

ad § 2. I Henhold til de i Motiverne til Regjeringsudkastet i saa Henseende anförte Grunde har man ikke kunnet finde Föie til at gaa ind paa den af Thinget foreslaaede Forandring af §'en. Det maa derhos fremhæves, at hvad der i Thingets Betænkning er bemærket om, at 2. Passus i Sammes Forslag til §'ens Affattelse indeholder den samme Regel, som §'ens 2. Passus i Regjeringsudkastet, ikke er rigtig. Thi for det förste mangler der i den af Althinget foreslaaede § en Bestemmelse, der svarer til Regjeringsudkastets § 2, 2. Passus, forsaavidt angaar de Regler, der skulde gjælde med Hensyn til Kontraktens Fornyelse, og dernæst er der den Forskjel, at naar Tjenesten er indgaaet for en kortere Tid end 1 Aar, skal den efter Thingets Forslag ubetinget vedblive til næste Skiftedag, medens derimod Varigheden efter Regjeringens Udkast ogsaa i dette Tilfælde beror paa frivillig Overenskomst. Althingets Regel indeholder saaledes en betydelig Indskrænkning i Kontraktsfriheden, som hverken er nödvendig eller hensigtsmæssig, idet det Tilfælde let kan indtræffe, at Husbonden kan have Brug for Tyendet i den förste Del af Tjenesteaaret, og ikke i den anden, f. Ex. naar han flytter bort, og det

samme kan omvendt ogsaa finde Sted for Tyendets Vedkommende, f. Ex. naar det gifter sig. 1865. 12. Juni.

ad §§ 7—9 samt §§ 11—13 (i Althingets Forslag). Forsaavidt Althingets Indstillinger fra 1861 ere gjenoptagne i dette Afsnit af Udkastet, kan Regjeringen ikke andet end bestemt modsætte sig samme. Uhensigtsmæssigheden og Utilraadeligheden af de omhandlede Bestemmelser er, forsaavidt Ministeriet skjönner, fyldestgjörende paavist i Motiverne til Regjeringens Udkast, og det ses ogsaa, at saavel Maioriteten i det af Althinget nedsatte Udvalg, som iövrigt en stor Del af Thingets Medlemmer have delt Regjeringens Anskuelse angaaende denne Del af Lovudkastet, ligesom det, efter hvad der foreligger Ministeriet, maa antages, at en Tilkjendegivelse herom vilde være fremkommen i Althingets Betænkning, hvis denne var bleven vedtagen paa tilbörlig Maade. De i den indkomne Betænkning anförte Modgrunde skjönnes heller ikke at være af overbevisende Vægt, og ere i det Væsentlige kun en Gjentagelse af det tidligere fra Thingets Side Fremförte. Idet Ministeriet derfor heller ikke her skal indlade sig paa nogen yderligere Imödegaaen af hine Modgrunde, men i saa Henseende henholde sig til Regjeringsudkastets Motiver, kan man dog ikke andet end tilbagevise det Ubeföiede i Betænkningens Ytring om, »at det er ingen ringe Misforstaaelse, naar det i Regjeringsudkastets Motiver siges, at §§ 10 og 11 i Althingets tidligere Forslag (der i denne Henseende ere enslydende med §§ 11 og 12 i Tingets senest vedtagne Udkast) ingen almindelig Regel indeholder«, d. v. s. om Fölgen af Tyendekontraktens Misligholdelse, idet det er uimodsigeligt, at der ligesaalidt i Althingets ældre som i det senest indkomne Forslag findes nogen saadan almindelig Regel i de paagjældende §§, men kun Bestemmelser for specielle Tilfælde.

Derimod vil der fra Regjeringens Side ikke være noget til Hinder for at gaa ind paa fölgende, til det

1865.
12. Juni.

heromhandlede Afsnit hörende nye Indstillinger, forsaavidt de fremdeles maatte fastholdes af Althinget, nemlig:

a. at den i Regjeringsudkastets § 9 foreskrevne Aldersgrænse ombyttes med den af Althinget foreslaaede Grænse, bestemt efter Afstanden i Mile, saaledes at det kommer til at hedde: »Flytter Husbonden efter at have fæstet et Tyende, men för Tjenestetidens Begyndelse, 3 Dagsreiser tillands eller 5 Sömile bort fra det Sted, hvor Tjenesten efter Aftalen med Tyendet forudsættes at skulle tiltrædes, er Tyendet ikke pligtigt at gaa i Tjenesten.»

b. at der i Slutningen af samme § tilföies en Bestemmelse om, at Husbonden skal være angerløs, naar han i det der omhandlede Tilfælde forskaffer Tyendet en anden ligesaa god Tjeneste.

c. at Reglerne om Kostpenge i Udkastets § 10 modificeres derhen, at det kommer til at hedde: »Hæver Husbonden Tyendekontrakten uden lovlig Grund, skal han betale Tyendet Lön og Kostpenge for den vedtagne Tjenestetid. Kosten bestemmes til 1 Hundrede paa Landsvis for en Mandsperson, men 1/3 mindre for en Kvindesperson, alt for et helt Aar og for kortere Tid i Forhold dertil.»

d. at Bestemmelsen i Regjeringens förste Udkasts § 11, der efter Althingets Forslag udelodes i det senere Udkast, nu gjenoptages.

ad § 19 (i Regjeringsudkastet). Med Hensyn til denne §, der af Althinget er bleven udstemt af Udkastet, bemærkes, at medens Thinget tidligere har fastholdt, at Hustugten var aldeles uundgaaelig paa Island, endog ligeoverfor det voxne Tyende, er Thinget nu gaaet til den modsatte Yderlighed ved nemlig at ville afskaffe Anvendelsen af Hustugt endog paa det unge Tyende under respektive 16 og 18 Aar, idet det i Betænkningen paastaas, at en Bestemmelse om Hustugt ikke hörer hjemme i en Tyendelov. Den kgl.

Kommissarius har i sin over Sagen afgivne Betænkning med Föie bemærket, at den nysantydede Paastand ligefrem maa bero paa en Misforstaaelse, og at en Bestemmelse som § 19 er fuldkommen paa sin rette Plads i en Tyendelov, ligesom en tilsvarende ogsaa findes i den danske Tyendelov af 10. Mai 1854, ligesom at det ogsaa maa bero paa en Misforstaaelse, naar det i Thingets Betænkning antydes, at der her skulde være sket en Sammenblanding af de to forskjellige Begreber, den egentlige Hustugt og Husbondsret, idet der ved Hustugt maa forstaas den Tugt og Orden, som en Husbond har Ret til at fordre i sit Hus, eller hvad der i Loven kaldes Husstraf (jfr. 6--2 · 4). Men selv om man med Althinget gaar ud fra, at al Anvendelse af Hustugt paa Island bör afskaffes, vilde dette dog ikke opnaas ved Udeladelse af den paagjældende §, thi i saa Fald vilde de ældre Bestemmelser (navnlig Fr. 3. Juni 1746) om Hustugt staa ved Magt, hvorimod der herom maatte optages en udtrykkelig Bestemmelse i Loven. Hertil skjönnes der imidlertid ikke at være nogen Föie, og Regjeringen maa derfor fremdeles fastholde den i Udkastets § 19 optagne Bestemmelse.

1865. 12. Juni.

Hvad de övrige af Althinget foreslaaede Forandringer i Regjeringens Udkast angaar, da ere de, som antydet, Gjentagelse af Thingets tidligere Indstillinger, hvis Utilraadelighed formentlig tilstrækkelig er paavist i Motiverne til bemeldte Udkast. Dog bemærkes, at der intet vil være imod at gaa ind paa den af Thinget foreslaaede Omredaktion af Udkastets § 24, 2. Passus, saaledes at det kommer til at hedde: »Flytter Husbonden desuagtet Tyendet ud af Huset, skal han, forsaavidt ikke andre Love hjemle en större Straf, anses med Böder efter § 21, og desuden» osv., ligesom der — i Overensstemmelse med hvad ovenfor er antydet med Hensyn til den tilsvarende Regel i Udkastets § 10 — heller ikke vil være noget til Hinder for, at den af

1865. Thinget indstillede Modifikation i Bestemmelsen om
12. Juni. Kostpenge i § 29 tages til Fölge.

15. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Behandlingen af Boet efter afdöde Amtmand Melsted.** Khavn den 15. Juni 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 396. Tiðindi um stjórnarmálefni Islands II. S. 187–188.

Efter at Justitsministeriet i Anledning af et direkte hertil indkommet Andragende fra Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel, Böving, under 3. Oktbr. f, A.[1]) havde resolveret, at det, efter hvad der af bemeldte Sysselmand var oplyst, fandtes rettest, at Boet efter afdöde Amtmand Melsted, der i Henhold til Hr. Amtmandens Konstitution behandledes af Sysselmanden i Mýra og Hnappadals-Syssel, Jóhann Guðmundsson, overdroges Förstnævnte til Skiftebehandling, har De i behgl. Skrivelse af 31. Januar d. A. andraget, at De ved at kommunicere Sysselmand Böving Ministeriets fornævnte Resolution tilkjendegav ham, at De ikke kunde forpligte den konst. Skifteforvalter i Boet til at tilbagebetale det hele af ham oppebaarne Skiftesalær eller en Del deraf, förend De havde gjort nærmere Indstilling til Ministeriet derom. De har dernæst oplyst, at De först efter forgjæves at have henvendt Dem til Stiftamtmanden over Island med Begjæring om at beskikke en Skifteforvalter i det omhandlede Bo, havde konstitueret Sysselmand Guðmundsson til at behandle samme, ligesom De endelig, næst at udbede Dem meddelt, om der tilkommer Sysselmand Böving det hele Skiftesalær eller kun en Del deraf, og da hvormeget, samt af hvem det, der maatte findes at tilkomme ham, skal udredes, — udtaler den Formening, at der billigvis ikke kan tilkomme Sysselmand Böving noget Salær,

[1]) se foran S. 126–127.

da Boet var registreret, Auktion afholdt, Proklama udstedt og Boet taget under Skifte, förend han kom til Sysselet. 1865. 15. Juni.

Idet det bemærkes, at Ministeriet gaar ud fra, at Meningen af Hr. Amtmandens sidstanförte Ytring er den, at de ommeldte Forretninger ere udförte ikke af Sysselmand Guðmundsson, der ifölge Sysselmand Bövings Andragender af 16 Juli og 20. Avgust f. A. maa antages for sit Vedkommende först den 10. i sidstnævnte Maaned at have paabegyndt Behandlingen af oftnævnte Bo, men af den i sin Tid som Sysselmand i Snæfellsnes Syssel konstituerede A. Thorlacius, der af det med Deres Skrivelse indsendte Brev fra Stiftamtmanden over Island ses at have paabegyndt Skiftebehandlingen af Boet, — skulde man i den omhandlede Anledning til behgl. Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet af de i sammes Resol. af 30. Oktbr. f. A. anförte Grunde fremdeles maa fastholde den Formening, at Boet bör extraderes Sysselmand Böving til videre Behandling, hvorhos der med Hensyn til Spörgsmaalet om Skiftesalæret vil være at forholde i Analogi med Bestemmelsen i Sportelreglement af 10. Septbr. 1830 § 37, saaledes at det navnlig vil være at afgjöre ved Amtets Resolution, hvor stor en Del af bemeldte Salær der kan tilkomme hver af de tvende omhandlede Skifteforvaltere.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt om, at **Umyndiges Midler i Island ikke kunne anbringes i uopsigelige Statsobligationer,** m. m. Khavn den 16. Juni 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 408. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 189—190. 16. Juni.

I den i Gjenpart vedlagte, gjennem Landfogden paa Island hertil indkomne Skrivelse har Sysselmanden

1865. i Nordermula Syssel, O. Smith, andraget paa, ved
16. Juni. Ministeriets Medvirkning, at erholde uopsigelige 4 pCt. Statsobligationer for en til Udbetaling af Jordebogskassen opsagt Kapital, dels tilhörende Umyndige, dels ugifte Fruentimmere, hvis Midler ere udgaaede af Overformynderiet.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. anmode Hr. Amtmanden om, forsaavidt en Del af den omhandlede Kapital tilhörer Umyndige, behgl. at ville foranledige bemeldte Sysselmands Opmærksomhed henvendt paa, at saadanne Personers Midler efter den bestaaende Lovgivning ikke kunne anbringes i uopsigelige Statsobligationer, idet vel et hertil sigtende Forslag var paa Bane under Forarbeiderne til Plak. 4. Juni f. A., men blev ikke taget tilfölge, da dets Gjennemförelse blev fraraadet af Althinget, hvorhos bemærkes, at Ministeriet, selv bortset herfra, ikke kan paatage sig Indkjöbet af Statspapirer for Private.

22. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islandt Nord- og Östamt, ang. **Tilladelse til at tage Arv efter en uægte födt Sön.** Khavn den 22. Juni 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 429. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 190.

I Anledning af den med Hr. Amtmandens behgl. Skrivelse af 15. Febr. sidstl. hertil indkomne allerund. Ansögning fra Bonden Gísli Ingimundarson af Lón om at forundes hans afdöde uægte Söns Efterladenskab, der er vurderet til 43 Rd. 48 Sk., skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. meddele, at det Ansögte ikke kan bevilges.

24. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet om **Forstaaelsen af § 8, 2. Passus, i Lov**

15. April 1854 om Skibsfart og Handel paa Island. Khavn den 24. Juni 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 431. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 190—191. 1865. 24. Juni.

I Anledning af en fra et kjöbenhavnsk Handelshus indlöben Besværing over, at et Par af de kgl. Konsuler i Udlandet af Skibe, tilhörende det nævnte Handelshus, i Farten paa Island og Færöerne have opkrævet Gebyrer for den i Loven af 15. April 1854 § 8, 2. Passus, paabudne Attestation af Varefortegnelser og Sundhedspas, har Udenrigsministeriet i behgl. Skrivelse af 23. i f. M. anmodet Justitsministeriet om at gjöre det saaledes reiste Spörgsmaal om, hvorvidt danske Skibe, der fra fremmede Havne gaa til Færöerne eller Island, have at udrede ovennævnte Gebyr, til Gjenstand for fornyet Overveielse, og derefter at meddele velbemeldte Ministerium sine Ytringer over samme.

I Gjensvar herpaa skulde man ikke undlade tjenstl. at meddele, at ligesom det, forsaavidt angaar de danske Skibe, der fra fremmed Sted beseile Færöerne, henset til Indholdet af Loven af 21. Marts 1855 § 8, maa anses for utvivlsomt, at Gebyret tilkommer Konsulerne, saaledes maa man, i Henhold til hvad der er anfört i Skrivelse herfra til velbemeldte Ministerium af 6. Mai 1858[1]), fremdeles være af den Formening, at det samme ogsaa gjælder for de danske Skibes Vedkommende, der fra fremmede Havne beseile Island.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Betaling for Anskaffelse af **Glasskabe** m. m. for **Antikvitetsamlingen** i Reykjavík. Khavn den 1. Juli 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 362. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 191. 1. Juli.

I behgl. Skrivelse af 20. Februar d. A. har Hr. Stiftamtmanden indberettet, at De den 31. December

[1]) se Lovsaml. for Island XVII. S. 317—18.

1865. 1863 og den 15. Decbr. f. A. under Forventning af
1. Juli. Ministeriets Approbation har af de ved de respektive Finanslove til uforudselige Udgifter for Island bevilgede Summer anvist respektive 10 Rd. og 14 Rd. 40 Sk. til Amanuensis Jón Árnason og Maler Sigurður Guðmundsson til Anskaffelse af Glasskabe m. m. til den af dem oprettede Antikvitetsamling, samt udbedt Dem Ministeriets Approbation paa disse Udgifter.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at det efter Omstændighederne faar at have sit Forblivende med den passerede Udbetaling, men at lignende Udgifter ikke for Fremtiden ville knnne afholdes af Statskassen.

3. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Betydningen af Modtagelse af Kornlaan.** Khavn den 3. Juli 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 468. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 191—192.

I Anledning af et i sin Tid til Justitsministeriet direkte indkommet Andragende, hvori Sysselmand i Snæfellsnes Syssel, P. Böving, forespörger, hvorvidt Laan til Fattige af den Rug, som i 1861 og 1862 blev tilstaaet de trængende Kommuner i bemeldte Syssel, skal betragtes som andet Laan af Kommunekasserne, og om det altsaa kan blive at tage i Betragtning med Hensyn til Spörgsmaalet om, hvor en Person er forsörgelsesberettiget, har Amtet i behgl. Skrivelse af 13. Decbr. f. A. ytret, at da den omhandlede Rug maa betragtes som et af vedkommende Kommuner optaget Laan og fölgelig som deres Eiendom, idet de som juridiske Personer ere ansvarlige for Rugens Betaling, og Belöbet af dens Værdi beregnes til Indtægt i Kommuneregnskabet, maa enhver Person, som modtager Laan af Kommunen i Rug, antages at have

modtaget Laan af Reppernes Faftigkasse, og fölgelig være udelukket fra at erhverve Forsörgelsesret i vedkommende Rep, saalænge Laanet ikke er tilbagebetalt. 1865. 3. Juli.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet bifalder den af Amtet i den omhandlede Henseende ytrede Anskuelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Eftergivelse af Landskyld** formedelst **Jordforbedringer.** Khavn den 5. Juli 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 477. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 192—93. 5. Juli.

Ved at fremsende et Andragende fra Repstyrer Gísli Gíslason, Opsidder paa Kongsjorden Leirvogstunga i Kjósar Syssel, hvori denne anholder om en Understöttelse af 100 Rd. for derved at sættes istand til at opföre et Stengjærde til Beskyttelse af bemeldte Jords England imod den Ödelæggelse, som den er udsat for ved den tæt forbi den flydende Aas Oversvömmelse, eller til, hvis Saadant til Öiemedets Opnaaelse maatte findes tjenligere, at give Aaen en anden Retning — har Hr. Stiftamtmanden i behgl. Skrivelse af 14. Marts sidstl. indstillet, at der maa forundes ovennævnte Opsidder en temporær Eftergivelse af Landskylden, f. Ex. i 2 à 3 Aar, imod at han under vedkommende Sysselmands Kontrol udförer det af ham paatænkte Foretagende, saaledes at det kommer til at svare til sin Hensigt.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at der herved efter Omstændighederne forundes Andrageren Eftergivelse af Landskylden for de næste 3 Fardagsaar, imod at han under vedkommende Sysselmands

1865. Tilsyn udförer det til Konservation af den omhandlede
5. Juli. Jords England fornödne Foretagende paa den af de ovenfor anförte Maader, der efter Omstændighederne maatte anses tjenligst.

8. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Betaling** for **Synsforretning** over Kirken paa Ingjaldshóll. Khavn den 8. Juli 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 495. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 193.

Med Hensyn til at Amtet, næst at indsende en over den Staten tilhörende Ingjaldshóls Kirke inden Snæfellsnes Syssel optagen Synsforretning, i behagelig Skrivelse af 21. Decbr. f. A. har anholdt om Ministeriets Approbation paa, at der er blevet udbetalt af Ombudskassen til Synsmændene for deres Arbeide et Belöb af tilsammen 5 Rd. 16 Sk., samt henstillet, hvorvidt en af Administrator Thorlacius for at reise til Ingjaldshóll og overvære Synsforretningen indgiven Regning til Belöb 24 Rd. 16 Sk., efter at være decideret, kan udbetales, skulde man, næst at bemærke, at der er indledet Brevvexling med Finansministeriet angaaende Reparation af den omhandlede Kirke, til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at den til Synsmændene skete Udbetaling herved approberes, men at derimod den af Administrator Thorlacius indgivne Regning ikke vil kunne udbetales, da han i Egenskab af Administrator ex officio skulde overvære den optagne Synsforretning, og der fölgelig ikke tilkommer ham nogen særlig Godtgjörelse herfor.

8. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Honorar til Jordemoderen paa Vestmannöerne for ydet Sygehjælp.** Khavn den

8. Juli 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 498. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 194. 1865. 8. Juli.

I Anledning af Hr. Stiftamtmandens Indstilling i behgl. Skrivelse af 27. Marts sidstl. har Justitsministeriet, efter forudgaaet Brevvexling med Finansministeriet, tilstaaet Jordemoder Solveig Markussen paa Vestmannöerne, for under den nuværende Vakance i Distriktslægeembedet paa Vestmannöerne at yde de Syge sammesteds den efter Omstændighederne mulige Hjælp, et Honorar af 10 Rd. maanedlig, fra den 1. April d. A. at regne og indtil videre.

Ved at meddele Dem Ovenstaaende til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, skulde man, næst at bemærke, at det ommeldte Honorar overensstemmende med Deres Indstilling bliver at udrede af den for paagjældende Lægeembede normerede Gage, tjenstl. tilföie, at man under D. D. har tilskrevet Landfogden i Island angaaende Honorarets Udbetaling af Jordebogskassen.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **den Emeritpræster og Præsteenker** i Island bevilgede **Understöttelse.** Khavn den 15. Juli 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 528. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 196—197. 15. Juli.

I Overensstemmelse med det med Deres Höiærværdigheds behgl. Skrivelse af 29. Mai d. A. modtagne Forslag til Repartitionen af de 500 Rd., der ved Finansloven for indeværende Finansaar bleve bevilgede til fattige og afskedigede Præster og Præsteenker i Island, har Ministeriet tilstaaet efternævnte de ved hver især nedenfor anförte Understöttelser, nemlig:

Emeritpræst Sveinbj. Sveinbjörnsson af Staðarhraun. . . . . 60 Rd.
— Guðl. Sveinbjörnsson af Hvammur 15 -

1865. 15. Juli.	Emeritpræst	Jón Sigurðsson af Sandar	60 Rd.
	—	Jón Jónsson af Miklibær	15 -
	—	Jón Guðmundsson af Hjaltastaðir	35 -
	—	Stefán Hansson af Fljótshlíðarþing	15 -
	Præsteenke	Helga Jónsdóttir af Bjarnastaðir	30 -
	—	Salbjörg Jónsdóttir af Hörðuhól. .	25 -
	—	Ingibjörg Pálsdóttir af Hjarðarholt	20 -
	—	Kristín Pálsdóttir af Brekka . . .	27 -
	—	Oddný Ingvarsdóttir af Litlahvalsá	20 -
	—	þóra Auðnnardóttir af Auðkúla . .	20 -
	—	Elín Einarsdóttir af Leysingjastaðir	30 -
	—	Guðríður Helgadóttir af Fremrasel	10 -
	—	Sigr. Jónsdóttir af Miðfjarðarnessel	10 -
	—	Sigríður Bergsdóttir af Litlaheiði .	12 -
	—	þorbjörg Guðmundsdóttir af Jórvík	16 -
	—	Guðrún Ingvarsdóttir af Gularás .	20 -
	—	Guðný Jónsdóttir af Kálfholt . . .	20 -
	—	Margrjet Narfadóttir af Reykjavík	40 -
			500 Rd.

Ved at meddele Dem Foranstaaende til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, samt næst at bemærke, at der s. D. er meddelt Landfogden i Island fornöden Ordre til at udbetale disse Belöb af Islands Jordebogskasse, skulde man, da man er sindet ogsaa for Fremtiden at söge et lignende Belöb som det i Aar bevilgede tilstaaet af Rigsdagen i det omhandlede Öiemed, tjenstl. anmode Dem om, at föie Foranstaltning til, at Saadant, saaledes som i forrige Aar ses at være sket, i betimelig Tid bringes til almindelig Kundskab i Island, og derhos at opfordre de Vedkommende, der maatte önske at komme i Betragtning ved Uddelingen af den eventuelle Understöttelsessum, til at indgive Ansögning herom, ledsaget af nöiagtige Oplysninger om deres Indtægter og övrige Formueforhold, samt derefter indsende de om-

handlede Ansögninger hertil tilligemed Deres eventuelle Forslag til Fordelingen af den nævnte Understöttelse for næste Finansaar. 1865. 15. Juli.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Understöttelse til Læseforeningen paa Vestmannöerne.** Khavn den 15. Juli 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 515. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 194–95. 15. Juli.

Efter Modtagelsen af den med Stiftamtets behgl. Skrivelse af 7. Juli f. A. hertil indsendte Fortegnelse over de Værker, som Forstanderne for Læseforeningen paa Vestmannöerne fornemmelig have önsket anskaffede, har Justitsministeriet tilstaaet bemeldte Forening et Belöb af 200 Rd. til Indkjöb af Böger, hvorhos man har ladet indkjöbe de paa vedlagte Fortegnelse anförte Værker, til hvis Anskaffelse med Indbinding, Indpakning m. v. det tilstaaede Belöb er medgaaet.

Ved at meddele Hr. Stiftamtm. Foranstaaende til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, skulde man tjenstl. tilföie, at de omhandlede Böger ere afgivne til Kjöbmand N. N. Bryde, for ved hans Omsorg at sendes til Vestmannöerne med den förste faldende Leilighed.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Eftergivelse af Leie og Landskyld** af Jorden **Undirhraun.** Khavn den 15. Juli 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 516. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 195—96.[1]) 15. Juli.

Ved at fremsende Gjenpart af Synsforretning blandt Andet over de af Opsidderne paa Ombudsjorden $1/_2$

---

[1]) jfr. Justm. Skriv. 6. Juli f. A., foran S. 92—93.

1865. 15. Juli. Undirhraun under Kirkjubær-Klostergods, Jón Jónsson og Bjarni Sigurðsson, flyttede og af Nyt opförte Bygninger, har Hr. Stiftamtm. med Hensyn til, at Flytningen af de to omhandlede Parcellers Bygninger efter Administrators Forklaring har været nödvendig, og at den for samme attraaede Godtgjörelse i Forhold til det Arbeide og Udlæg, som derpaa er anvendt, maa anses saare billig, i behgl. Skrivelse af 6. Juli sidstl. indstillet, at ovennævnte Opsiddere maa være fritagne for Leie til Michaelis 1864 og Landskyld til Fardag 1865 og 1866, idet De derhós har bemærket, at den til Eftergivelse foreslaaede Jordafgift for hver især af disse Opsidderes Vedkommende er

15 Alen efter Middelpris af Uld, Smör og Tælle, (Kapitelstaxt 1865—66 29 Sk. pr. Alen)	4 Rd.	51 Sk.	
15 Alen; 8 Sk. pr. Alen	1 -	24 -	
10 Alen Smör efter Kapitelst. 1864—65	2 -	33 -	
samt Landskyld for 1865—66, kalkulatorisk anslaaet til	5 -	80 -	
	13 Rd.	92 Sk.	

eller omtrentlig 14 Rd.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at den indstillede Eftergivelse herved efter Omstændighederne bevilges.

15. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Nægtelse af Konfirmation** paa et **udenfor Bestemmelserne i Frdg. 25. Septbr. 1850 oprettet Testament.** Kkavn den 15. Juli 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 524.

Med behgl. Skrivelse af 30. Mai sidstl. har Stiftamtet hertil indsendt en allerunderd. Ansögning fra

Kjöbmand P. Duus af Keflavík om Meddelelse af allerh. Konfirmation paa et af ham under 24. i s. M. oprettet Testament, hvori han, der hensidder i uskiftet Bo efter sin afdöde Hustru, bestemmer, at Fjerdeparten af den Arv, som efter hans dödelige Afgang ved lovlig afholdt Skifte maatte befindes at tilkomme hans eneste Datter, Anna Guðrún, skal sættes fast i Kjöbenhavns Overformynderi for der at administreres og frugtbargjöres, uden at bemeldte hans Datters Ægtefælle kan gjöre nogetsomhelst Krav paa Kapital eller Renter, og uden at hun selv, medens hun lever i Ægteskab, har nogen Dispositionsret over samme. 1865. 15. Juli.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da den islandske Arvelovgivning ikke indeholder nogen til Indholdet af Frdg. af 21. Mai 1845 § 28 svarende Bestemmelse, vil der ikke kunne meddeles allerh. Konfirmation paa det indsendte herhos in originali tilbagefölgende Testament. Forsaavidt imidlertid Andrageren, der som antydet hensidder i uskiftet Bo efter sin afdöde Hustru, maatte önske ved testamentarisk Disposition at anordne, at den Fjerdedel af hans egen Halvdel af det fælles Bo, hvorover han i Henhold til Bestemmelsen i Frdg. af 25. Septbr. 1850 § 22 frit vil kunne disponere, skal sættes fast til Fordel for hans Datter paa den i Testamentet omhandlede Maade, vil det paa nærmere derom indgivet allerund. Andragende komme under Overveielse, hvorvidt der vil kunne udfærdiges den til Kjöbenhavns Overformynderi i saa Henseende fornödne allerh. Ordre.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Opdyrkning af Udmarker** paa **Vestmannöerne.** Khavn den 18. Juli 1865. — 18. Juli.

1865. Isl. Kopieb. 1865 Nr. 543. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. 197—198.

18. Juli.

I Anledning af en fra Sysselmanden paa Vestmannöerne i sin Tid hertil indkommen Indstilling om, at han maatte bemyndiges til at tillade Opsidderne paa det kgl. Jordegods paa bemeldte Öer efter hans Udvisning at opdyrke og indhegne Dele af de deres Hjemmemarker nærmest liggende Udenge eller Udmarker, anmodede man under 20. Juli f. A. Stiftamtet om, at indhente og hertil indsende fornævnte Sysselmands Erklæring om, hvorvidt det efter de stedlige Forhold turde anses hensigtsmæssigt at foranstalte de ommeldte Udmarker udskiftede og paalægge vedkommende Opsiddere at indhegne hver sin Mark samt Oplysning om, naar og med hvilken Hjemmel det af ham omtalte Forbud imod Opdyrkning af Udmarkerne er blevet udstedt.

Efter at man nu med Stiftamtets behgl. Skrivelse af 15. Februar d. A. har modtaget den attraaede Erklæring, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende tjenstl. melde, at Ministeriet efter det Oplyste bifalder Sysselmandens ovennævnte Indstilling, saaledes at Græsningsretten i den fælles Udmark, forsaavidt dertil maatte være Anledning, limiteres i Forhold til de til Opdyrkning indtagne Stykker.

1. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene i Island, ang. **Specifikation af Sysselintraderne.** Khavn den 1. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 641. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 198.

Ved at tilstille Hr. (Tit.) Gjenpart af Post 11 af Statsrevisionens Antegnelser til Kongerigets Regnskaber for Finansaaret 1863—64, skulde man, da det

vedblivende forekommer, at Sysselmændene ikke behörig specificere Indberetningerne om Indbetalinger paa Sysselintraderne, i Forbindelse med Justm. Skriv. af 5. Juli 1861 og 22. Septbr. f. A., jfr. Indenrigsmin. Skriv. af 13. Januar 1854, tjenstl. have Dem anmodet om paauy at indskjærpe samtlige Sysselmænd i det Dem anbetroede Amt den ufravigelige Efterlevelse af de i bemeldte Skrivelser indeholdte Forskrifter, hvorhos man lige tjenstl. skulde anmode Dem om, i ethvert mödende Tilfælde, hvor disse Forskrifter maatte findes ikke at være overholdte, efter Udlöbet af en den Paagjældende til den manglende Oplysnings Tilveiebringelse forgjæves forelagt passende Frist, ufortövet at ville anvende Mulkt mod den Paagjældende, og derom strax gjöre Indberetning hertil. 1865. 1. Avgust.

Justitsministeriets Skrivelse til Veterinærelev Snorri Jónsson, ang. **Understöttelse til at studere Veterinærvidenskaben.** Khavn den 7. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 594. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 199. 7. Avgust.

Efter at Ministeriet har brevvexlet med Amtmanden over Islands Nord- og Östamt i Anledning af det af Dem under 12. Febr. d. A. hertil indgivne Andragende om Understöttelse til at studere Veterinærvidenskaben ved Veterinær- og Landbohöiskolen her i Staden, har man fra bemeldte Embedsmand modtaget Underretning om, at han under 11. Febr. d. A. har tilsagt Deres Fader, Jón Þorvarðsson, en Understöttelse af 100 Rd. af bemeldte Amts Repartitionsfond i det nævnte Öiemed, samt derhos tilkjendegivet, at en lignende Hjælp vil kunne ventes for Fremtiden, naar Omstændighederne maatte tillade saadant.

Hvilket herved tilmeldes Dem med Tilföiende, at det under D. D. herfra er foranlediget, at ovennævnte

1865. Beløb af 100 Rd. vil blive Dem udbetalt ved Finans-
7. Avgust. hovedkassen her i Staden.

7. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Meddelelse af fri Proces.** Kjöbenhavn den 7. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 595. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 199.

I et hertil direkte indkommet Andragende have Præsterne til Grenjaðarstaður, Múli og Helgastaðir inden Thingö Syssel besværet sig over, at Hr. Amtmanden har nægtet at meddele dem fri Proces i en Sag, som de paa deres respektive Præstekalds Vegne agte at anlægge imod Eieren af Gaarden Laxamýri i Anledning af den af ham i Laxeaaerne brugte Fiskemaade, hvorhos man samtidig har modtaget Deres Erklæring af 26. Mai f. A. over bemeldte Andragende.

Da Ministeriet, efter at have indhentet den i Gjenpart vedlagte Erklæring fra Stiftsövrigheden i Island over Sagen, maa finde, at der er Anledning til at meddele Andragerne det af dem ansögte beneficium processus gratuiti, skulde man tjenstl. anmode Hr. Amtmanden om behgl. at ville udfærdige den i den omhandlede Anledning fornödne Bevilling.

7. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Sysselmanden paa **Vestmannöerne,** ang. **Kornlaan** til bemeldte Öer. Khavn den 7. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 596. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 200.

Efter dertil af Fattigbestyrelsen paa Vestmannöerne given Foranledning har Hr. Sysselmanden i behagelig Skrivelse af 22. Juni d. A. andraget paa, at der til Forebyggelse af en almindelig Hungersnöd blandt Indbyggerne paa bemeldte Öer ved Ministeriets For-

anstaltning maatte blive opsendt til Öerne og stillet til Fattigbestyrelsens Disposition 50—80 Tdr. Kornvarer, hvoraf Halvdelen Rug og Halvdelen Bankebyg, enten som en Gave, eller hvis dette ikke kunde bevilges, som et rentefrit Laan mod Tilbagebetaling med lige Afdrag i 8 paa hinanden fölgende Aar. 1865. 7. Avgust.

Da det imidlertid af Deres Skrivelse erfares, at Vestmannö Kommune er i Besiddelse af Midler, som ere mere end tilstrækkelige til dermed at betale de attraaede Kornvarer, kan der ikke være Spörgsmaal om at söge det i saa Henseende fornödne Belöb bevilget Kommunen som en Gave, ligesom man, efter at have konfereret med Stiftamtmanden over Island om Sagen, maa anse det for uhensigtsmæssigt at optage Laan i det omhandlede Öiemed. Derimod har man truffet en Overenskomst med islandsk Kjöbmand N. N. Bryde, hvorved han har forpligtet sig til ved sit Handelsetablissement paa Vestmannöerne at levere til Fattigbestyrelsen paa bemeldte Öer 25 Tdr. Rug og 25 Tdr. Bankebyg til en Pris af henholdsvis 7 Rd. og 9 Rd. pr. Tönde, saaledes at Kjöbesummen, ialt 400 Rd., udbetales ham ved Finanshovedkassen her i Staden mod Refusion til Islands Jordebogskasse ved Indbetaling af et lige Belöb af den Vestmannö Kommune tilhörende, i bemeldte Jordebogskasse til Forrentning indestaaende Kapital, og har man under D. D. tilskrevet Stiftamtmanden over Island det Fornödne med Hensyn til denne Indbetaling.

Man skulde derfor herved tjenstl. tilstille Dem hoslagte af Kjöbmand Bryde udstedte Udleveringsseddel paa de ommeldte Kornvarer til videre fornöden Foranstaltning tilligemed de Deres ovennævnte Skrivelse vedlagte Bilage.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Adgang for** 8. Avgust.

1865. cand. phil. **Sv. Skúlason** til at **beskikkes i et**
8. Avgust. **Præsteembede.** Khavn den 8. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 607. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 201.

Efter at have modtaget de med Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höiærv.'s behgl. Skrivelse af 27. Mai sidstl. meddelte nærmere Oplysninger i Anledning af en i sin Tid hertil indkommen allerund. Ansögning, hvori cand. phil. Sv. Skúlason anholder om at erholde de geistlige Rettigheder, som tilkom Dimissi fra Bessastad Skole og candidati philosophiæ för Oprettelsen af Dannelsesanstalten for vordende Geistlige i Reykjavík, nedlagde Ministeriet allerund. Forestilling, og har det derefter behaget H. M. Kongen under 2. dennes allernaad. at resolvere, at Bestemmelsen i allerh. Resol. af 21. Mai 1847 Litr. f ikke skal være til Hinder for, at bemeldte cand. phil. Sv. Skúlason kan ansættes i et Præsteembede paa Island.

Hvilket man ikke skulde undlade herved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende.

12. Avgust. **Bekjendtgjörelse** ang. Forholdet mellem Kongeriget **Danmark** paa den ene Side og Hertugdömmerne **Slesvig** og **Holsten** paa den anden Side med Hensyn til **Erstatning for ydet Fattigunderstöttelse m. v.** Khavn den 12. Avgust 1865. — Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 255—58; Dep. Tid. for 1865 S. 597—600.

Efter stedfunden Forhandling med den Keiserlig Kongel. Österrigske og den Kgl. Preussiske överste Civilbestyrelse for Hertugdömmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg angaaende det fremtidige Forhold i Fattigforsörgelsessager mellem Kongeriget Danmark paa den

ene Side og Hertugdömmerne Slesvig og Holsten paa den anden Side, er der i saa Henseende truffen fölgende Overenskomst: 1865. 12. Avgust.

1. Med Hensyn til Erstatning af ydet Fattigunderstöttelse, saavelsom Modtagelse af Personer og Familier, der ere blevne trængende til saadan Understöttelse, forblive i Forholdet mellem Kommunerne i Kongeriget Danmark og Kommunerne i Hertugdömmerne Slesvig og Holsten de samme Regler, som gjaldt för Oplösningen af de statsretlige Forbindelser mellem Kongeriget og bemeldte Hertugdömmer, fremdeles gjældende, og navnlig saaledes, at de ogsaa komme til Anvendelse for den siden Afslutningen af Fredstraktaten 30. Oktbr. f. A. forlöbne Tid.

2. Med Hensyn til Adgangen for Personer, der ere hjemmehörende i Kongeriget Danmark, til at nedsætte sig i Hertugdömmerne Slesvig og Holsten gjælde for Fremtiden de i Patentet af 5. Novbr. 1841, ang. Udlændiges Bosættelse i bemeldte Hertugdömmer, indeholdte Regler, dog saaledes, at der i Stedet for det i bemeldte Patents § 4 (jfr. § 5 og § 7) fordrede Modtagelsesbevis kun kan kræves et simpelt Hjemstedsbevis, indeholdende alene en Bevidnelse af, i hvilken Kommune den Paagjældende paa den Tid, han flytter, er forsörgelsesberettiget.

3. De i Post 2 indeholdte Bestemmelser træde dog först i Kraft efter Udlöbet af 6 Aar fra den 16. Novbr. 1864, da Udvexlingen af Ratifikationerne af Fredstraktaten af 30. Oktbr. s. A. fandt Sted. Indtil da har det i Henhold til Art. XIX i den ommeldte Fredstraktat sit Forblivende ved den hidtil bestaaende fri Adgang for Personer, der ere hjemmehörende i Kongeriget Danmark, til at nedsætte sig i Hertugdömmerne Slesvig og Holsten. Dog skulle Kommunerne i bemeldte Hertugdömmer være berettigede til, som Betingelse for Bosættelsen, ogsaa inden Udlöbet af de nævnte 6 Aar at forlange, at Paagjældende tilveiebringer et saadant

1865. simpelt Hjemstedsbevis, som ovenfor under Post 2 omhandlet.

12. Avgust.

4. Med Hensyn til Adgangen for Personer, der ere hjemmehörende i Hertugdömmerne Slesvig og Holsten, til at nedsætte sig i Kongeriget Danmark, har det indtil videre sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler.

5. Fra den 15. d. M. at regne skulle de i Lov for Kongeriget Danmark af 12. Marts f. A. § 1 ang. Störrelsen af den Godtgjörelse, som kan fordres for de Forpleiningsomkostninger, der af en Kommune anvendes paa andetsteds hjemmehörende Personer, indeholdte Bestemmelser ogsaa være anvendelige i det indbyrdes Forhold mellem Kommunerne i Kongeriget Danmark paa den ene Side og Hertugdömmerne Slesvig og Holsten paa den anden Side.

6. Bestemmelserne i Post 1 og 5 gjælde kun under Forudsætning af fuldstændig Gjensidighed, og for det Tilfælde, at Bibeholdelsen af nærværende Ordning fra nogen af Siderne ikke længere skulde anses for önskelig, forbeholdes en Opsigelse af samme med 4 Maaneders Varsel. — Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Indenrigsministeriet den 12. Avgust 1865.[1])

16. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Afgjörelse** af Spörgsmaalet om **Nedsættelse af Extrabidrag** i Reykjavík. Khavn den 16. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 615. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 201—202.

Ved at fremsende det med Bilag hoslagt tilbagefölgende Andragende fra Gjæstgiver Jörgensen i Reykjavík

[1]) Denne Bekjendtgjörelse er ved Justitsministeriets Skrivelse af 30. Septbr. d. A. bleven sendt saavel til Stiftamtmanden som Amtmændene paa Island til Efterretning.

om Nedsættelse af det ham for sidstafvigte Aar paa- 1865.
lignede Extrabidrag, har Stiftamtet i behgl. Skrivelse 16. Avgust.
af 29. Mai d. A. indstillet denne Sag til Ministeriets Afgjörelse.

Da det imidlertid maa antages, at Sager som den nærværende ikke höre under Justitsministeriets Afgjörelse, idet det i Frdg. 27. Novbr. 1846 § 21 er bestemt, at Besværinger over bemeldte Kjöbstads Skatteligning skulle indstilles til Amtmandens Resolution, og det af Motiverne til bemeldte § fremgaar, at det har været Meningen, at der i saa Henseende skuldo gjælde en anden Regel for Reykjavík end for Kjöbstæderne i Kongeriget, hvor deslige Sager afgjöres af Justitsministeriet, maa man have det overladt til Hr. Stiftamtm. at afgjöre den foreliggende Sag, saaledes som De efter de yderligere nu foreliggende Oplysninger maatte finde det rettest.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden 17. Avgust.
over Island, ang. **Lettelse i Erlæggelsen af Landskyld af en Jord.** Khavn den 17. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 616.

I Anledning af et fra Opsidderen paa den til Þykkvibær-Klostergods henhörende Jord Klauf, Runólfur Sveinsson, indkommet Andragende om, at den ham ved Ministeriets Skrivelse af 19. Avgust 1861 forundte Lettelse med Hensyn til Erlæggelsen af Landskylden af bemeldte Jörd, der havde lidt megen Skade ved Sandflugt, nemlig at bemeldte Afgift i 3 Aar maatte erlægges efter Kapitelstaxtens Middelpris istedetfor efter Middelalen af Uld, Smör og Tælle, fremdeles maatte vedblive — har Stiftamtet i behgl. Skrivelse af 16. Mai d. A. indstillet, at det Ansögte bevilges paa 5 Aar fra Fardag 1864 til Fardag 1869, da den omhandlede Jord ikke blot ikke har forvundet den samme

1865. tidligere overgaaede Skade, men endog siden har lidt
17. Avgust. yderligere ved Sandflugt.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Stiftamtets Indstilling herved bifaldes.

28. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Understöttelse** til at deltage i **den internationale Fiskeriudstilling i Bergen**. Khavn den 28. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 648. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 202.

At Justitsministeriet i Anledning af Stiftamtets Indstilling i behgl. Skrivelse af 5. f. M. har tilstaaet Guldsmed Sumarliði Sumarliðason af Ísafjords Syssel et Belöb af 250 Rd. for at sætte ham istand til at tage Del i den internationale Fiskeriudstilling i Bergen, samt derhos, efter hans senere derom indgivne Andragende, tilstaaet ham 100 Rd. for, efter at have sat sig i Forbindelse med de fra Reykjavík til Udstillingen sendte Mænd, derfor at indkjöbe Modeller, Fiskeriredskaber og deslige, hvilke derefter ville være at fordele paa den i Hr. Stiftamtm.'s behgl. Skrivelse af 9. d. M. antydede Maade, det undlader man ikke herved tjenstl. at meddele til behgl. Efterretning.

30. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Gjenopförelse af Möðruvellir-Klosters Kirke.** Kjöbenhavn den 30. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 654. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 202—203.

Efter at Hr. Amtm. i behgl. Skrivelse af 10. Marts d. A. havde indberettet, at Möðruvellir-Klosters Kirke var afbrændt den 5. næstforhen, har De med behgl. Skrivelse af 16. Juni d. A., næst at fremhæve det

Nödvendige i at Kirken snarest muligt gjenopföres, 1865.
indsendt en af 3 bygningskyndige Mænd udarbeidet 30. Avgust.
Tegning til den nye Kirke og Overslag over de til sammes Opförelse fornödne Materialier, samt meddelt, at De allerede har truffet Foranstaltning til Anskaffelse af de omhandlede Bygningsmaterialier, hvorhos De har anholdt om Ministeriets Approbation dels paa det af Dem saaledes Foretagne, dels paa at der anskaffes nye Inventarier til Kirken, samt at den samme tilhörende, i Islands Jordebogskasse indestaaende Kapital paa 2460 Rd. 30 Sk. maa opsiges og tilligemed Kirkens övrige Midler anvendes til Dækning af de til dens Gjenopförelse medgaaende Omkostninger, idet De sluttelig har bemærket, at De efter indhentet Erklæring fra de ovennævnte Mænd har anset det for uhensigtsmæssigt at omdanne Amtmandsboligen Friðriksgáfa til Kirke, hvilket en af Sognets Beboere valgt Komité havde andraget paa.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet herved saavel approberer hvad Hr. Amtm. i den omhandlede Henseende har foretaget, som bifalder, at de af Dem som nödvendige paapegede Foranstaltninger blive trufne. — Den ommeldte Tegning med tilhörende Overslag fölger hoslagt tilbage.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse 30. Avgust.
til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Oversættelse** af **Xenofons„ Anabasis"**. Khavn den 30. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 663. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 204.

Under 24. April sidstl. have Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. hertil indsendt en Erklæring fra Rektor B. Johnsen i Anledning af et i sin Tid hertil ind-

1865. kommet Andragende fra Adjunkt ved den lærde Skole
30. Avgust. i Reykjavík, H. Friðriksson, om at en af ham udarbeidet Oversættelse af Xenofons »Anabasis« maa udgives for Skolekassens Regning i 3 Afdelinger i Forbindelse med de om bemeldte Skole aarlig udkommende Skoleefterretninger, samt at der maa blive tilstaaet ham og Adjunkt G. Magnússon, der har gjennemset og rettet den omhandlede Oversættelse, et passende af Ministeriet nærmere bestemt Honorar for deres i ommeldte Henseende havte Arbeide.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet herved tillader, at bemeldte Oversættelse trykkes for Skolekassens Regning paa den ansögte Maade, hvorhos tilföies, at det, naar Trykningen er færdig, vil komme under nærmere Overveielse, om Honorar kan tilstaas for Overtættelsens Udarbeidelse.

30. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Anskaffelse af **Dannebrogsflag** til **Stiftamtmandsboligen.** Khavn den 30. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 675. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 205.

I behgl. Skrivelse af 8. d. M. har Hr. Stiftamtm. anholdt om, at der ved Ministeriets Foranstaltning maatte blive anskaffet til Stiftamtmandsboligen i Reykjavík et Dannebrogsflag med tilhörende Flagstang og Flagline.

Foranlediget heraf undlader man ikke til behgl. Efterretning tjenstl. at melde, at Ministeriet har bevilget, at det til Anskaffelsen af de omhandlede Gjenstande fornödne Belöb kan afholdes af den til uforudsete og tilfældige Udgifter til Island bevilgede Sum, samt at Föreren af Postdampskibet Arcturus, Kapitain Andresen, har paataget sig det i denne Henseende videre Fornödne.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Amtmændene paa Island, ang. **allerh. Reskript af 23. Juni 1865.** Khavn den 30. August 1865. 1865. 30. August.
— Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 205—6.

Hoslagt undlader man ikke at tilstille Hr. (Tit.) 2 Expl. af Indenrigsm. Cirkulære af 27. Juni d. A. til videre föiende Foranstaltning.

Cirkulæret [1]) er saalydende:

Hans Maiestæt Kongen har under 23. d. M. allern. reskriberet mig saaledes:

»Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark &c. Vor synderlige Gunst!

Efter at have modtaget Din allerund. Beretning i Henhold til Vort allerh. Reskript af 31. Januar d. A., ville Vi allern. have Dig tilkjendegivet, at Vi med allerh. Tilfredshed og Anerkjendelse paaskjönne den sjeldne Beredvillighed, hvormed Alle have kappedes om efter Evne at lindre den Nöd, som den ulykkelige Krig i saa mange Henseender har fört med sig, og at Vi derfor föle Trang til at udtale Vor bedste Tak til Alle, som have virket til Opnaaelsen af dette Formaal, for det Fædrelandssind, de derved have lagt for Dagen.

Hvilket Vi ville have Dig paalagt at bringe til almindelig Kundskab.

Befalende Dig Gud!»

Hvilket Hr. Amtmanden anmodes om at bringe til alle Vedkommendes Kundskab i det Dem anbetroede Amt.

Indenrigsministeriet den 27. Juni 1865.

Tillisch.

Unsgaard.

[1]) se Dep. Tid. for 1865 S. 478.

1865. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden
30. Avgust. over Island, ang. **Understöttelse** til at deltage i den **internationale Fiskeriudstilling i Bergen.** Khavn den 30. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 680. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 206—7.

Ifölge Hr. Stiftamtmandens i behgl. Skrivelse af 9. d. M. derom gjorte Indstilling undlader man ikke tjenstl. at meddele, at Ministeriet bifalder, at De har tilstaaet de fra Reykjavík til den internationale Fiskeriudstilling i Bergen sendte Mænd en Understöttelse af 200 Rd. af Islands Jordebogskasse, idet tilföies, at det nævnte Belöb vil være at afholde af den i Finansloven under § 9. VI. C. opförte Sum.

30. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Reparation af Reykjavík Domkirke.** Kjöbenhavn den 30. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 681. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. S. 207.

Efter at have brevvexlet med Finansministeriet i Anledning af Stiftamtets behgl. Skrivelse af 24. Mai sidstl. ang. Foretagelsen af en mere betydelig Reparation af Reykjavík Domkirke paa Tag og Fag, skulde man tjenstl. melde, at da bemeldte Ministerium har fundet Betænkelighed ved under de nuværende Forhold, da Spörgsmaalet om en Omordning af Islands finansielle Stilling er under Forhandling, at samtykke i, at det til den omhandlede Reparations Iværksættelse kalkulerede Belöb optages paa Budgettet for næste Finansaar, ser Justitsministeriet sig for sit Vedkommende ikke istand til for Tiden at foretage videre i saa Henseende, hvorimod man lige tjenstl. maa have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl. at ville foranledige foretaget, hvad der maatte eragtes absolut fornödent til Afhjælpning af saadanne Mangler, hvorved Kirken og det

paa sammes Loft opbevarede Bibliothek kunde udsættes for Beskadigelser. 1865. 30. Avgust.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Katholikeres Gudstjeneste** i Reykjavík. Kjöbenhavn den 30. Avgust 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 684. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 207—208. 30. Avgust.

Efter dertil af Ministeriet given Foranledning har Stiftamtet med behgl. Skrivelse af 27. Mai d. A. hertil indsendt Erklæring fra Byfogden i Reykjavík over et i sin Tid hertil indkommet Andragende, hvori den i bemeldte Kjöbstad bosatte katholske Præst Baudoin besværer sig over, at den nævnte Embedsmand har forbudt ham at holde Gudstjeneste i Overværelse af Folkekirkens Medlemmer m. m.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da det af den indsendte Gjenpart af Byfogdens Skrivelse til ovennævnte Præst, hvorved Justitsm. Skriv. af 29. Juni f. A. er bleven denne kommuniceret, erfares, at bemeldte Embedsmand alene har forbudt ham at holde Gudstjeneste under hvilkensomhelst Form for Folkekirkens Medlemmer, finder Ministeriet ikke Anledning til at foretage videre i denne Sag.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Indförselsafgift af Skibe** m. m. Khavn den 30. Avg. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 697. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 208—210. 30. Avgust.

Som i Justitsm. Skriv. til Stiftamtet af 6. April d. A. bemærket, har Spörgsmaalet om en eventuel Omordning af Forholdene med Skibes Indförsel til Island i Henseende til Afgiftsberigtigelse og Nationali-

1865. sering været gjort til Gjenstand for Forhandling mellem
30. Avgust. Justitsministeriet og Generaltolddirektoratet.

Efter hvad Generaltolddirektoratet i bemeldte Anledning har ytret, vil der, da Loven af 4. Juli 1863 om Told og Skibsafgifterne ikke kan gives Anvendelse paa Island, med Hensyn til det förstnævnte Punkt, nemlig Indförselsafgiften, fremdeles indtil videre være at forholde efter Bestemmelserne i Frdg. af 1. Mai 1838. Da det imidlertid ved nysnævnte Lovs § 15 er bestemt, at Skibe, Baade og Fartöier, som fra Island (saavelsom fra Færöerne og Grönland) overgaa til de i Toldterritoriet bosatte Indvaaneres Besiddelse, skulle svare Told efter Tarifen, er det en ligefrem Fölge af denne Bestemmelse, at Skibe, der fra nysnævnte Landsdel indföres til Kongeriget, blive at fortolde her, uden at Toldvæsenet kan tage noget Hensyn til, om de forinden maatte have erlagt Tilkjöbsafgift, og i Overensstemmelse hermed blev det ogsaa af Generaltolddirektoratet resolveret, at den i ovennævnte Skrivelse ommeldte Skonnert »Fleur de Marie« ved dens Indförsel hertil havde at svare Afgift efter Tarifen, uanset at der for samme var erlagt Tilkjöbsafgift paa Island.[1]) En Omordning af dette Forhold kunde saaledes vistnok være önskelig, men hvorledes denne maa blive, maa formentlig væsentlig bero paa, hvorledes Islands fremtidige finansielle Stilling til Kongeriget bliver ordnet, og da Spörgsmaalet herom endnu ikke er afgjort, er det anset rettest, at lade det nævnte Forhold staa hen som hidtil, indtil Finansspörgsmaalet er kommet paa et mere fremrykket Punkt, hvorhos Generaltolddirektoratet dog, for saavidt muligt at böde paa den Ubillighed, som kan opstaa af Forholdets nuværende Ordning, har stillet i Udsigt, at det vil blive gjort til Gjenstand for særlig Overveielse i de enkelte Tilfælde efter Andragende fra

[1]) Denne blev dog bevilget tilbagebetalt.

de Vedkommende, hvorvidt der maatte kunne afses fra en dobbelt Toldbetaling, eventuelt ved Eftergivelse eller Tilbagebetaling af den paa Island erlagte Afgift, navnligen naar Afgiften begge Steder erlægges af den samme Mand. 1865. 30. Avgust.

Med Hensyn til det andet oveufor fremhævede Punkt, nemlig Nationaliseringen af fremmede Skibe, der erhverves til Eiendom paa Island, har Generaltolddirektoratet erkjendt, at ogsaa dette Forhold trænger til en Omordning navnligen paa den Maade, at der skaffes de i Island bosatte Skibseiere Adgang til at erholde deres Skibe nationaliserede og satte under dansk Flag samt til at gjöres delagtige i de hermed forbundne Goder, uden at Skibene, saaledes som nu er Tilfældet, skulde behöve i dette Öiemed at indfinde sig ved et Toldsted i Kongeriget. For at saadant skal kunne realiseres og navnlig med Hensyn til Nationalitetsdokumenters Gyldighed ligeoverfor Udlandet, har Generaltolddirektoratet imidlertid anset det nödvendigt, at de samme Bestemmelser, der i saa Henseende ere gjældende i Kongeriget, ogsaa bringes til Anvendelse paa Island, navnligen paa den Maade, at der tillægges en Autoritet sammesteds Myndighed til at foretage Nationaliseringen, altsaa maale Skibene, paabrænde de nödvendige Mærker og udstede de Beviser, der legitimere Skibet som dansk, samt före et fuldstændigt Skibsregister, Alt saavel over de blot i Kystfart som de fra Island paa Udlandet farende Skibe.

Den Fremgangsmaade, som med Hensyn til Skibes Maaling for Tiden fölges i Kongeriget i Overensstemmelse med vedlagte Bekjendtgjörelse fra Finansministeriet af 27. Mai 1861, er imidlertid anset for mindre hensigtsmæssig, og det har derfor alt i længere Tid været erkjendt for önskeligt at indföre en Forandring i den derved givne Instruktion saaledes, at denne kunde komme til at stemme med den i England gjældende, og har der til at tage denne Gjenstand saavel-

1865. som Spörgsmaalet om Udstedelsen af Legitimationspapirer for Skibe og om Förelsen af Skibsregister under Overveielse i sidste Vinter været nedsat en Kommission, hvis Forslag nu foreligge i 2 af samme udarbeidede Lovudkast, nemlig 1) Udkast til Lov angaaende Skibes Maaling og 2) Udkast til Lov om Registrering og Nationalitetsbevis for danske Skibe.

30. August.

Ved nu tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtmanden nysnævnte 2 Lovudkast, skulde man, efter dertil given Foranledning af tidtnævnte Generaltolddirektorat, lige tjensl. have Dem anmodet om, efter at Erklæring over samme har været indhentet fra Land- og Byfogden i Reykjavík, at ville meddele Ministeriet dels Deres behagelige Ytringer om, hvorvidt de i bemeldte Udkast indeholdte Bestemmelser maatte passe efter de islandske Forhold, dels et nærmere Forslag til, hvorledes de omhandlede Foranstaltninger iövrigt maatte være at gjennemföre for Islands Vedkommende.

Med Svaret udbedes Bilagene tilbagesendte.

11. Septbr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. Benyttelse af **Balslevs Lærebog** ved Ungdommens Forberedelse til Konfirmation. Khavn den 11. Septbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 712. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 210—211.

Efter at have modtaget Deres Höiærv.'s behagelige Erklæring af 8. i f. M. i Anledning af et i sin Tid hertil indkommet Andragende, hvori Domkirkepræst, Provst O. Pálsson, anholder om, at en af ham udarbeidet Oversættelse af Balslevs Lærebog maa autoriseres til Brug ved Ungdommens Forberedelse til Konfirmation paa Island ved Siden af Balles Lærebog, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at der fra Ministeriets Side ikke

haves Noget at erindre imod, at Balslevs Lærebog anvendes til Brug ved Ungdommens Forberedelse til Konfirmation i Island i den af Provst O. Pálsson udförte Oversættelse, naar Deres Höiærv. forud har forsikret Dem om, at denne er vel ndfört. 1865. 11. Septbr.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Rektors Fritagelse for Vedligeholdelse af Skolebygningens Embedsbolig** m. m. Khavn den 14. Septbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 718. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 211—12. 14. Septbr.

I behgl. Skrivelse af 7. Februar d. A. have Stiftamtet og Deres Höiærv. forespurgt, dels om Rektor ved den lærde Skole i Reykjavík, der har Embedsbolig i selve Skolebygningen, bör være fritaget for den Forpligtelse, der paahviler de övrige Embedsmænd i Island, hvem der er tillagt Embedsbolig, til at vedligeholde samme i aabodsfri Stand, dels om det Brændselsdeputat, som Rektor hidtil har oppebaaret til Opvarmning af hans Studereværelse, ikke rettest bör bestemmes til et vist Kvantum, der maa anses tilstrækkeligt til förommeldte Öiemed, saaledes at han for egen Regning maa anskaffe det Brændsel, han forövrigt maatte forbruge.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Skolens Rektor tjenstl. melde, at den förste Del af den stillede Forespörgsel maa besvares bekræftende. Det maa i denne Henseende bemærkes, at Rektors Stilling er forskjellig fra de övrige Embedsmænds i Island, hvem der er tilstaaet fri Bolig, imod at de selv afholde Omkostningerne ved den ordinære Vedligeholdelse, idet der ikke er indrömmet ham saaledes som disse en særlig Bygning til Embedsbolig, hvorimod der er anvist ham fri Bolig i

1865. Skolebygningen, der vedligeholdes af Statskassen —
14. Septbr. en Ordning, hvortil Grunden netop maa söges i hans særlige Stilling som den, der har at overholde Ordenen i Skolen, og derfor nödvendig maa være bosat i samme Bygning, hvori denne har sit Lokale. Hertil kommer som det egentlige Afgjörende, at Grundsætningerne i Lov om Lönningerne for de ved de lærde Skoler i Danmark og ved Sorö lærde Skole og Opdragelsesanstalt ansatte Rektorer og Lærere af 28. Marts 1855 nu ere gjennemförte med Hensyn til den lærde Skole i Reykjavík, og efter bemeldte Lov paahviler der ikke Rektorerne nogen Forpligtelse til at bekoste Vedligeholdelsen af de dem anviste Embedsboliger. Paa den anden Side maa den Omstændighed, at den anförte Lov er bragt til Anvendelse med Hensyn til de Embedsmændene ved den lærde Skole i Reykjavík tilkommende Emolumenter medföre, at den anden Del af den stillede Forespörgsel maa besvares derhen, at der ikke tilkommer Rektor noget Brændselsdeputat, idet Loven, medens den aabenbart indeholder en fuldstændig Angivelse af de de paagjældende Embedsmænd tilkommende Emolumenter, ikke hjemler Rektorerne noget saadant.

I Forbindelse hermed undlader Ministeriet ikke at bemærke, at det ligeledes vil være en Fölge af, hvad der ovenfor er anfört, at der maa paahvile de Rektorer, som herefter beskikkes ved Reykjavík lærde Skole, Forpligtelse til af deres Embedsbolig at udrede enhver Skat og Afgift, som efter Lovgivningen paahviler Brugeren af Bygningen.

21. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Revisionsdepartementet for Kongeriget, ang. **Forpligtelsen til at erlægge Tiende af Hjaleien „Sandhús"** i Isafjords Syssel. Kjöbenhavn den 21. Septbr. 1865. —

Isl. Kopieb. 1865 Nr. 741. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 213. 1865. 21. Septbr.

Ved at fremsende Afskrift af den 2. Post af Antegnelserne til Regnskaberne for Kongetiendens og Statskassens övrige Intrader af Isafjords Syssel i Finansaaret 1862—63 tilligemed Regnskabsförerens Besvarelser og Revisors Vedtegning til samme, har Revisionsdepartementet for Kongeriget i behgl. Skrivelse af 26. f. M. henstillet til Ministeriets Afgjörelse, om den i Antegnelsen ommeldte Jord »Sandhús« af vedkommende Præst besiddes paa en saadan Maade, at han kan indtage den under sin egen Bestyrelse og Drift, saa at den bliver tiendefri.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Justitsministeriet maa være af den Formening, at den omhandlede Jord, forsaavidt den virkelig er indbefattet under Beneficiet, maa være tiendefri.

Justitsministeriets Skrivelse til Revisionsdepartementet for Kongeriget, ang. **Forpligtelsen til at erlægge Tiende af Jorden „Mýrar"** i Isafjords Syssel. Khavn den 21. Septbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 743. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 213—14. 21. Septbr.

Ved at fremsende Afskrift af den 3. Antegnelsespost til Regnskaberne for Kongetienden og Statskassens övrige Indtægter af Isafjords Syssel i Finansaaret 1862—63 tilligemed Regnskabsförerens Besvarelser med Bilag og Revisors Vedtegning til samme, har Revisionsdepartementet for Kongeriget i behgl. Skrivelse af 26. f. M. henstillet til Justitsministeriets Afgjörelse, hvorvidt den i Antegnelsen ommeldte Jord »Mýrar« bör nyde Tiendefrihed for 20 Hdr. i bemeldte Jord, hvilke formentlig tilhöre den paa Jorden værende Kirke.

1865. Foranlediget heraf sknlde man til behgl. Efter-
21. Septbr. retning tjenstl. melde, at Justitsministeriet maa tiltræde den af Revisor ytrede Anskuelse, at forsaavidt det godtgjöres, at de omhandlede 20 Hdr. i Jorden »Mýrar« tilhöre Kirken sammesteds, maa de være tiendefri.

1 Bilag remitteres hoslagt.

21. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Fattigunderstöttelse** til Magnús Eyjólfsson. Kjöbenhavn den 21. Septbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 729. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 214.

I Auledning af det med Stiftamtets behgl. Skrivelse af 24. Juni sidstl. hertil indsendte Andragende, hvori Fattigbestyrelsen for Fljótshlíð-Rep inden Rángárvalla Syssel anker over, at der formentlig urettelig afkræves bemeldte Rep Refusion af et Belöb af 57 Rd. 78 Sk., som af Vestmannö Fattigkasse i Aarene 1858 til 1861 er udbetalt som Fattigunderstöttelse til Görtler Magnús Eyólfsson og hans 2 Börn, der forövrigt er erkjendt forsörgelsesberettiget i fornævnte Rep, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at den af Stiftamtet i ommeldte Henseende under 13. Juli 1863 afgivne Resolution, hvorefter Fljótshlíð-Rep bör refundere Vestmannö Fattigkasse de ovenanförte Belöb, herved bifaldes.

29 Bilag tilbagesendes hoslagt.

23. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Afstaaelse** af et **Grundstykke** i Reykjavík til **Handelshuset Koch & Henderson**. Khavn den 23. Septbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 755. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 214—15.

Med behgl. Skrivelse af 9. Juni d. A. har Stiftamtet fremsendt et Andragende, hvori Handelshuset

Koch & Hendersons Befuldmægtigede i Reykjavík, O. Finsen, anholder om, at et Grundstykke paa 400 □ Alen, beliggende östenfor det af bemeldte Handelshus i Reykjavík opförte Pakhus, hvilket Grundstykke af Kommunalbestyrelsen i den nævnte Kjöbstad er blevet overdraget det ommeldte Handelshus for at indhegnes og afbenyttes til Oplag af Stenkul, dog ikkun saalænge Handelshuset besörger Dampskibsfarten til Island eller omkring sammes Kyster, hvorimod det, saafremt det opgiver Entreprisen, skal være forbeholdt Kommunalbestyrelsens nærmere Afgjörelse, om bemeldte Handelshus eller sammes Efterfölger maa beholde den omhandlede Plads — maa ved Justitsministeriets Resolution blive endelig og fuldkommen afstaaet til hans Principaler. 1865. 21. Septbr.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet efter Omstændighederne ikke finder tilstrækkelig Anledning til at forandre den af Reykjavík Kjöbstads Kommunalbestyrelse i den omhandlede Henseende tagne Bestemmelse.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Mageskifte af 2 Kirkejorder.** Khavn den 23. Septbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 756. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 715—16. 23. Septbr.

I behgl. Skrivelse af 22. Juni sidstl. have Stiftamtet og Deres Höiærv. med Hensyn til, at Præsten i Meðallandsthing inden Vesterskaptafells Syssel ikke har nogen Brugsjord til Afbenyttelse, indstillet, at Jorden »Eystriskógar«, tilhörende Meðallandsthing Præstekald, maa söges magelagt med Jorden »Efriey«, tilhörende Thykkvabæjar-Kloster, og at sidstmeldte Jord derefter maa udlægges til Præsten i ovennævnte Meðallandsthing

1865. Kald som fast Brugsjord, imod at vedkommende Præst
23. Septbr. betaler til bemeldte Klosters Ombudskasse den Merindtægt, som nu tilflyder samme af »Efriey« fremfor den, som vilde indkomme af Jorden »Eystriskógar«, dog saaledes, at denne Betaling ophörer, saasnart sidstnævnte Jord senere kunde bortfæstes imod en Afgift, som ækvivalerede den, der nu ydes af Jorden »Efriey«.

Efter at man i denne Anledning har brevvexlet med Justitsministeriet, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da bemeldte Ministerium har erklæret, at samme saavel i Betragtning af, at Vilkaarene ved det ommeldte Mageskifte ere ufordelagtige for Statskassen, som af Hensyn til, at Jorden »Eystriskógar« ligger i et andet Syssel, og saaledes vanskelig kan inddrages under Administrationen af ovennævnte Kloster, for sit Vedkommende ikke kan gaa ind paa det af Stiftsövrigheden stillede Forslag — ser dette Ministerium sig ikke istand til at foretage Videre i Sagen.

25. Septbr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Nægtelse af Honorar til Censorer ved Afgangsexamen ved den lærde Skole.** Khavn den 25. Septbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 760.

Ved at fremsende Afskrift af den 5. Antegnelsespost til Regnskaberne for det islandske lærde Skolevæsens Indtægter og Udgifter i Aarene fra 1. April 1861 til 31. Marts 1863 og af Eforatets dertil afgivne Erklæring, betræffende en i Finansaaret 1861—62 ydet Betaling af 20 Rd. til tvende Censorer ved den almindelige Afgangsexamen i Skolen, samt ved ligeledes at fremsende et Regnskabet for Aaret 1862—63 vedlagt Bilag, der indeholder Tilstaaelse fra Vedkommende for et dem i Aaret 1862—63 i samme Anledning ud-

betalt Honorar af samme Störrelse, har Revisionsdepartementet for Kongeriget henstillet til Ministeriets Afgjörelse, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til de omhandlede Udbetalinger. 1865. 25. Septbr.

Foranlediget heraf undlader man ikke tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. til behgl. Efterretning, at det efter Omstændighederne faar at have sit Forblivende ved det saaledes Passerede, men at man i Henhold til Ministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden af 13 Decbr. f. A. forventer, at der i Fremtiden ikke vil blive Spörgsmaal om lignende Udtællinger.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Bidrag af Möðrufells-Hospitals Midler** til **Undervisning** i **Lægevidenskaben hos Landfysikus i Island.** Khavn den 26. Septbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 768. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 216—17. 26. Septbr.

Efter at man under 28. Januar f. A. havde meddelt Hr. Amtm. Justitsm. Skriv. af s. D. til Biskoppen over Island, hvorved det er bestemt, at de 600 Rd., der ifölge allerh. Resol. af 29. Avg. 1862 indtil videre aarlig udredes af Medicinalfondens Midler til Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus i Island, skulle fordeles med et lige Belöb paa hvert af de 4 Hospitalers Midler, og at som Fölge heraf de 150 Rd., der bleve udredede for Möðrufells Hospital i 1863 af Hörgslands og Kaldaðarnes Hospitals Midler, skulle erstattes disse af förstnævnte Hospitals Midler — har Hr. Amtm. i behgl. Skrivelse af 7. Oktbr. næstforhen andraget paa, at det omhandlede Bidrag af Möðrufells Hospitals Midler til Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus maa bortfalde og Bekostningerne ved Undervisningen fordeles paa de 3 andre Hospitalers

1865. 26. Septbr. Midler, eller at Bidragets Erlæggelse maa udsættes, indtil den paatænkte Omordning af Hospitalslodderne kan komme i Stand. De har i denne Henseende navnlig anført, dels at Iværksættelsen af Ministeriets fornævnte Resolution vilde have tilfölge, at Eierne af Dæksfartöier i Nord- og Östamtet, hvilke ved Forlig have forpligtet sig til at erlægge Hospitalslodder af deres Havkalvefangst, men kun under den Betingelse, at Möðrufells Hospitals Midler udelukkende anvendes til Bedste for Nord- og Östamtet, og navnlig ikke bruges til Oprettelse af et Hospital i Reykjavík eller til Lægeundervisning sammesteds, ville nægte for Fremtiden at erlægge den omhandlede Ydelse, der udgjör c. 100 Rd. aarlig, og Hospitalet saaledes nödsages til at udholde en tvivlsom Proces, for at gjenvinde det Tabte, dels at der fortiden paatænkes opfört et Sygehus paa Akureyri, og at man er tilsinds at ansöge om Understöttelse dertil af Möðrufells Hospitals Midler.

Justitsministeriet kan imidlertid ikke skjönne, at der er Anledning til af de af Hr. Amtm. anförte Grunde at fritage Möðrufells Hospital for at yde sit Bidrag til Lægeundervisningen hos Landfysikus, der er institueret for hele Landet, og det saameget mindre, som det nu paatænkes at konvertere Afgiften til Hospitalerne til et Pengebelöb. Da man som Fölge heraf ikke kan gaa ind paa Deres ovenanförte Indstilling, skulde man tjenstl. anmode Dem om uden videre Ophold at tilbagebetale Kaldaðarnes Hospitals Fond de af sammes Midler for Möðrufells Hospital gjorte Udlæg til Bestridelse af Omkostningerne ved Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus.

Forsaavidt Hr. Amtm. endelig har anholdt om, at det, under Forudsætning af at det foranförte Andragende bifaldes, maatte tillades, at Möðrufells Hospitals Regnskab fremdeles trykkes i Forening med Regnskaberne for de övrige under Deres Bestyrelse staaende Stiftelsers Midler, da vil denne Indstilling ifölge det Foranförte

ikke kunne tages tilfölge, hvorimod det i denne Henseende maa have sit Forblivende ved Justitsm. Resol. af 25. Mai f. A. 1865. 26. Septbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende en **Bygnings Opförelse** i Reykjavík. Khavn den 29. Septbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 772. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 217—18. 29. Septbr.

Som det af de med Stiftamtets behgl. Skrivelse af 15. Juni d. A. hertil indsendte Bilag erfares, har Bygningskommissionen i Reykjavík Kjöbstad i sin Tid paa dertil af Adjunkt ved Reykjavík lærde Skole, Jónas Guðmundsson, given Foranledning erklæret, at der for dens Vedkommende ikke fandtes Noget at erindre imod, at han opförte en lille Udbygning vestenfor sit Hus, dog med Iagttagelse af visse af bemeldte Kommission i saa Henseende givne Forskrifter, samt under den Betingelse, at han forinden kom overens om den omhandlede Bygnings Opförelse med sin Nabo, Kjöbmand H. St. Johnsen, op til hvis Grund Bygningen vilde komme til at stöde. Bygningen blev imidlertid opfört, uden at Kjöbmand Johnsens Samtykke dertil blev erhvervet af Adjunkt Guðmundsson, og da Kjöbmand Johnsen fandt, at Bygningen stödte for tæt op til Indhegningen om hans Grund, indgav han Besværing derom til Bygningskommissionen, der dog ikke vilde indlade sig paa Afgjörelsen af bemeldte Spörgsmaal, hvorimod den henviste Klageren til at gjöre sin formentlige Ret gjældende ved Domstolene. Endelig har Stiftamtet paa Kjöbmand Johnsens Besværing over, at Bygningskommissionen ikke havde villet afgjöre denne Sag, svaret, at samme, saaledes som den foreligger, ikke kan afgjöres ad administrativ Vei, og at Stift-

1865. amtet ikke ansaa sig bemyndiget til at paalægge Kom-
29. Septbr. missionen at indbringe den for Domstolene.

I Anledning af, at tidtnævnte Kjöbmand Johnsen nu i et med Stiftamtets fornævnte Skrivelse fremsendt Andragende har anholdt om, at Bygningskommissionen ved Ministeriets Resolution bemyndiges til at beordre den omhandlede Bygning henflyttet til et andet Sted paa Eierens Grund, skulde man — næst at bemærke, at da Bygningskommissionen i sin Virksomhed alene har at paase det Offentliges Interesse, maatte Spörgsmaalet, om den ommeldte Bygnings Opförelse vilde stride imod Klagerens Ret som Eier af Nabogrunden, betragtes som bemeldte Kommission uvedkommende — til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at ligesaalidt som Ministeriet af Hensyn til, at den antydede Ret ved Bygningens Opförelse muligen er bleven tilsidesat, ved Resolution kan beordre Bygningen henflyttet til et andet Sted, ligesaalidt vil samme kunne paalægge Bygningskommissionen at indbringe det aldeles privatretlige Spörgsmaal, om en saadan Tilsidesættelse foreligger, for Domstolene, hvorimod det maa være Klagerens egen Sag, at instituere Sögsmaal imod sin Nabo i den omhandlede Anledning.

6. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Udvidelse til Island af **Frdg. 28. Decbr. 1836 om,** hvad der i **Strandingstilfælde** skal iagttages. Khavn den 6. Oktbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 799. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 220—222.

Amtmanden over Islands Nord- og Östamt har i en hertil indkommen Skrivelse henstillet til Ministeriets Overveielse, om det ikke maatte findes hensigtsmæssigt, at Frdg. af 28. Decbr. 1836 ang. hvad der i Strandingstilfælde skal iagttages, hvilken ikke er gjort gjæl-

dende for Island, skjöndt den undertiden i forekommende Tilfælde anvendes af Retsbetjentene sammesteds, udvides til bemeldte Land med de Modifikationer, som sammes særegne lokale Forhold gjöre nödvendige, og at et til den Ende udarbeidet Udkast forelægges Althinget til Betænkning. 1865. 6. Oktbr.

Som det vil være Hr. Stiftamtm. bekjendt, blev der af den ved allerh. Resol. af 22. Avgust 1838 befalede Forsamling af Embedsmænd i Reykjavík udarbeidet Udkast til en Strandingsforordning for Island, der var baseret paa Frdg. af 28. Decbr. 1836, samt ledsaget af Bemærkninger om de Grunde, der havde motiveret de vigtigste Afvigelser fra nysnævnte Forordning, og det ses af den mellem Kancelliet og Rentekammeret i Aaret 1840 förte Brevvexling angaaende denne Sag, at de nævnte Kollegier have været af den Formening, at det ommeldte Udkast indeholdt et brugbart Materiale til en saadan Forordning. Imidlertid blev Sagen ikke videre fremmet, navnligen af den Grund, at det paa samme Tid blev besluttet, at Island skulde have sin særegne Repræsentation i Althinget, og at det derfor ansaas rettest, at udsætte Sagens Fremme, indtil den kunde blive forelagt Althinget, hvilket dog ikke senere er sket.

Justitsministeriet maa nu for sit Vedkommende anse det for önskeligt, at der udkommer en Strandingsforordning for Island, da Strandinger der hyppigt forefalde, og det maa være saavel i Indbyggernes som de Skibbrudnes ligesom ogsaa i de paagjældende Skibseieres og Assurandörers Interesse, at deres gjensidige Rettigheder blive ordnede efter bestemte Lovforskrifter, der nu mangle, eftersom hverken D. L. 4—4. eller Frdg. 21. Marts 1705, der dog incidenter nævnes i Plak. af 4. Mai 1778, eller de senere dertil hörende Anordninger ere udtrykkelig legaliserede for Island. Der er imidlertid et Punkt, som kunde synes at frembyde nogen Betænkelighed med Hensyn til fornævnte

1865. Forordnings Udvidelse til Island, nemlig Spörgsmaalet
6. Oktbr. om, hvorledes man bör forholde sig med de i bemeldte Forordning indeholdte Straffebestemmelser. Det er vel af den ovennævnte Forsamling af Embedsmænd i Reykjavík antaget, at disse Straffebestemmelser allerede ere gjældende for Island ifölge Frdg. 24. Januar 1838 §§ 1—4, og at det derfor var tilstrækkeligt at henvise til samme i den eventuelle islandske Strandingsforordning. Denne Mening er imidlertid aabenbart uholdbar, idet det allerede paa den Tid, Betænkningen blev afgivet, var nödvendigt, paa Grund af Forskrifterne i Frdg. af 21. Decbr. 1831, at Lovene, for at tillægges Retsvirkning paa Island, maatte være oversatte paa Islandsk og publicerede i dette Sprog, hvilket ogsaa senere blev antaget af Höiesteret, jfr. Kanc. Skrivelse af 28. Marts 1843 (i Lovsamling for Island), og der, efter at Althinget er traadt i Virksomhed, ikke kan være Spörgsmaal om, at gjöre nogen for Danmark emaneret kriminal Lov gjældende for Island, uden at forelægge den for Althinget, jfr. allern. Bekjendtgjörelse til Althinget af 21. Mai 1847 II. Nr. 7. Det er altsaa en Selvfölge, at de fornödne Straffebestemmelser maatte optages i det eventuelle Lovudkast, men da Frdg. 28. Decbr. 1836 § 37 IV—VII nu er forandret ved Frdg. 11. April 1840, som ogsaa gjælder for Island, og da den i samme § under Nr. VIII 1. Membr. ommeldte Forbrydelse straffes efter Frdg. 4. Oktbr. 1833, der ligeledes gjælder for Island, er det kun de i § 37 I—III, VIII, 2. Mbr., samt IX og endelig de i Forordningens § 39 omhandlede Straffebestemmelser, om hvis Overförelse som nye Straffebestemmelser for Island der i det eventuelle Lovudkast er Spörgsmaal. Det turde nu vel synes mindre hensigtsmæssigt paa en Tid, da en ny almindelig Straffelov for Danmark er ivente, om hvis Udvidelse til Island der sandsynligvis kunde blive reist Spörgsmaal, at lade Straffebestemmelser udgaa for sidstnævnte Land, der tildels ere i

Strid med de Principer, som i hin Lov ere gjorte gjældende, men da det dog er uvist, om eller ialtfald naar den nye Straffelovbog for Danmark vil blive legaliseret for Island, turde det antydede Hensyn dog neppe frembyde en afgjörende Hindring for at fremme det omhandlede Lovarbeide.

1865. 6. Oktbr.

Med disse Bemærkninger skulde man, næst at vedlægge en Afskrift af det af Forsamlingen af Embedsmænd i Reykjavík udarbeidede Udkast til en Strandingsforordning for Island med tilhörende Motiver, samt at henvise til de i Lovsamlingen for Island optagne Skrivelser henholdsvis fra det forhenværende danske Kancelli af 25. Febr. og fra det forhenværende Rentekammer af 2. Mai 1840, tjenstl. udbede sig meddelt Hr. Stiftamtm.'s behgl. Ytringer om, hvorvidt De anser det önskeligt, at der udkommer en Strandingsforordning for Island, samt eventuelt hvilke Modifikationer De maatte have at foreslaa i det omhandlede Udkast.[1])

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende en Persons **Forsörgelseskommune.** Kjöbenhavn den 6. Oktober 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 802. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 222—24.

6. Oktbr.

I behgl. Skrivelse af 20. Juli d. A. har Stiftamtet efter dertil af Ministeriet given Foranledning erklæret sig over et i sin Tid hertil indkommet Andragende, hvori Repstyrer i Strandar-Rep inden Borgarfjords Syssel, Þ. Ólafsson, indanker for Ministeriet en af Stiftamtet under 7. Decbr. f. A. afgiven Resolution, ved hvilken Helga Jónsdóttir, Enke efter Hannes Bjarnason, og hendes Börn ere kjendte forsörgelsesberettigede i fornævnte Rep.

---

[1]) Amtmændene blev under s. D. tilskrevet om Sagen.

1865. 6. Oktbr.

Af bemeldte Andragende og de dermed fulgte Bilag erfares, at den ommeldte Enkes afdöde Mand, Hannes Bjarnason, der er födt den 2. Decbr. 1827 paa Gaarden Klafastaðir i Skilmanna-Rep inden Borgarfjords Syssel, hvorfra han i Aaret 1838 fulgte med sine Forældre til Heynes i Akranes-Rep, i Foraaret 1847 er flyttet med disse til Gaarden Kalastaðir i Strandar-Rep og har opholdt sig der uafbrudt, indtil han i Aaret 1857 flyttede til Akranes-Rep, hvorefter han indtil sin Död i Aaret 1863 opholdt sig i forskjellige Kommuner i Borgarfjords og Gullbringu Sysseler. Der er i denne Anledning opstaaet Tvist imellem Repstyreren i Skilmanna-Rep og Repstyreren i Strandar-Rep om, hvor bemeldte Hannes Bjarnason ved sin Död maa anses at have været forsörgelsesberettiget, idet Repstyreren i den förstnævnte Rep formener, at han ved tiaarigt Ophold i Strandar-Rep har erhvervet sig Ret til Forsörgelse sammesteds, medens Repstyreren i nysnævnte Rep mener, at han var forsörgelsesberettiget i sin Föderep, Skilmanna-Rep, eftersom han formentlig ikke har opholdt sig fulde 10 Aar i Strandar-Rep, i hvilken Henseende Repstyreren gjör gjældende, dels at Hannes Bjarnason maa anses at have haft Bopæl paa Heynes i Akranes-Rep indtil Fardag (1. Juni) 1847, til hvilken Tid hans Fader, hos hvem han var Tyende, först fraflyttede nysnævnte Jord, uden at det kan komme i Betragtning, at han ved Skiftetid (14. eller 15. Mai) ankom til Kalastaðir for der at udföre det sædvanlige Markarbeide og uafbrudt opholdt sig der fra den Tid, dels at han flyttede bort fra Kalastaðir den 12. Mai eller 2 Dage för Skiftetid 1857, fra hvilken Dag han tiltraadte sin nye Tjeneste paa Kjaransstaðir i Akranes-Rep.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstligen meddele Fölgende:

Spörgsmaalet om, hvorvidt Hannes Bjarnasons Ophold i Strandar-Rep fra Skiftedag 1847 til Fardag samme Aar har været af den Beskaffenhed, at det kan regnes med for at begrunde hans Ret til Forsörgelse i bemeldte Rep, maa efter Ministeriets Formening besvares bekræftende, idet han virkelig har opholdt sig i Reppen som tjenende i det nævnte Tidsrum, og der ikke kan tillægges den Omstændighed, at hans Husbond — om hvem det iövrigt maa anses for oplyst, at han ogsaa selv var flyttet til tidtuævnte Rep — i denne Tid havde den forrige, i en anden Rep liggende Gaard i Bygsel og muligen endnu ikke ganske havde forladt samme, nogen Virkning i den omspurgte Henseende. Hvad det andet Spörgsmaal angaar, nemlig om den Omstændighed, at Hannes Bjarnason forlod sin Tjeneste i Strandar-Rep to Dage för Skiftedag eller den 12. Mai 1857, skal medföre, at det tiaarige Ophold i Strandar-Rep ikke kan antages at være fuldendt, maa Ministeriet være af den Formening, at, da det maa forudsættes, at han var fæstet til 14. Mai i Strandar-Rep, og det derfor kun kan betragtes som en Villighed fra hans daværende Husbonds Side, at det blev den Paagjældende tilladt at forlade Tjenesten et Par Dage för Skiftetid af den Grund, at han fra Foraarsværtidens Begyndelse skulde være Formand paa en Baad i sin nye Tjeneste, bör denne tilfældige Omstændighed ikke være til Hinder for, at det betragtes som han havde udtjent sin fulde vedtagne Tjenestetid i Strandar-Rep til Skiftedag 1857, jfr. ogsaa Kancelliskrivelse af 18. April 1843 in fine. 1865. 6. Oktbr.

Da Ministeriet i Henhold til det saaledes Anförte ikke kan skjönne rettere, end at tidtnævnte Hannes Bjarnason havde erhvervet Ret til Forsörgelse i Strandar-Rep, maa man bifalde, at Stiftamtet har resolveret, at hans efterladte Enke og Börn ere forsörgelsesberettigede i bemeldte Rep.

1865. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over
7. Oktbr. Islands Nord- og Östamt, ang. **Forstaaelsen af Ordene „Lösemænd" og „Husmænd"** i Frdg. 26. Mai 1863. Kjöbenhavn den 7. Oktbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 804. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 224—25.

I Anledning af et fra Sysselmanden i Öfjords Syssel, St. Thorarensen, indkommet Andragende, har Hr. Amtm. med Hensyn til at Frdg. af 26. Mai 1863 ikke bestemmer, hvilke Personer der skulle anses som Lösemænd og hvilke som Husmænd, i behgl. Skrivelse af 19. Januar d. A. andraget paa, at Begreberne »Lösemænd« og »Husmænd« maatte ved en authentisk Fortolkning blive nöiagtig fastsatte og begrænsede.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet ikke finder, at der er Föie til at bevirke nogen authentisk Fortolkning af de omspurgte Begreber, i hvilken Henseende man ikke skulde undlade at bemærke Fölgende: Det har ved Frdg. af 26. Mai 1863 ikke været tilsigtet at gjöre Forandring i de tidligere gjældende Bestemmelser om, hvem der paahviler Forpligtelse til at tage fast Tjeneste, eller at give nærmere Regler om, hvilke Personer der skulle anses som Lösemænd og hvilke som Husmænd. De herhenhörende Spörgsmaal ville derfor være at afgjöre efter den tidligere Lovgivning, navnlig Frdg. 19. Februar 1783 og Fattigreglem. 8. Januar 1834, VII. §§ 20 og 21, og det vilde være saa meget mere utilraadeligt at give en authentisk Fortolkning af disse gamle Bestemmelser, som det er höist sandsynligt, at der med Hensyn til disse Spörgsmaals Afgjörelse har været fulgt forskjellig Praxis i de forskjellige Amter, i hvilken Henseende det ikke skal lades ubemærket, at der, som det vil være i Hr. Amtmandens Erindring, i det af den reykjavikske Kommission i sin Tid udarbeidede Udkast til

Anordning angaaende Tyendeforholdet samt angaaende Lösemænd og Husmænd, i Afsnittet om sidstnævnte Materie netop var optaget en § (§ 2), der gik ud paa at opstille en Distinktion mellem Lösemænd og Husmænd, at denne Bestemmelse blev tiltraadt af Amtmanden i Vestamtet, men derimod fraraadet af Hr. Amtm. i den af Dem under 10. Avg. 1860 over Udkastet afgivne Betænkning, og at man netop af Hensyn til den saaledes mellem Amtmændene stedfindende Meningsulighed om dette Punkt ansaa det for rettest, at udelade Bestemmelsen i Regjeringsudkastet. 1865. 7. Oktbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Henstand** med Betaling af et **Laan** til **Snæfellsnes Syssel**. Khavn den 7. Oktbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 805. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 225—27. 7. Oktbr.

I Skrivelse af 23. Januar og 6. Mai f. A. indstillede Hr. Amtm., at der maatte blive tilstaaet Beboerne i Nes-Rep utan Ennis inden Snæfellsnes Syssel Henstand i 15 Aar med Betaling for de 50 Tr. Rug, som de have erholdt tillaans af de for det islandske Understöttelsesfonds Regning indkjöbte, i Efteraaret 1860 til bemeldte Syssel opsendte Kornvarer, samt at der ligeledes maatte blive tilstaaet flere andre Repper i det nysnævnte Syssel, navnlig Nes-Rep innan Ennis, Breiðavíkur-Rep og Eyrarsveit, en saa lang Betalingsfrist til endelig Berigtigelse af den af dem til Understöttelsesfonden i den omhandlede Anledning paadragne Gjæld, som Ministeriet vilde bestemme.

Efter at man i Anledning heraf i Skrivelse af 20. Juli f. A. havde meddelt Amtet, at Ministeriet efter Omstændighederne tillod, at der indtil Udgangen af Aaret 1864 ikke erlagdes noget Afdrag paa den om-

1865. meldte Gjæld, og at man forventede i Begyndelsen af
7. Oktbr. indeværende Aar at modtage nærmere Indberetning om Tilstanden, har Amtet i behgl. Skrivelse af 28. Januar d. A., næst at fremsende en Beretning fra Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel om Tilstanden sammesteds, indstillet, at der paa Grund af Reppernes forarmede Tilstand maatte blive tilstaaet dem en saadan yderligere Henstand med Hensyn til Berigtigelsen af den omhandlede Gjæld, som i Amtets ovennævnte Skrivelse af 23. Januar og 6. Mai f. A. antydet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at de paagjældende Kommuner fra 1. Januar næste Aar ville have ufravigelig at betale det stipulerede Afdrag $1/7$ af den nu paadragne Gjæld til Understöttelsesfonden foruden Renter, hvorhos man, da den med Amtets behgl. Skrivelse af 25. Mai sidstl. indsendte Beregning ikke giver et fuldstændigt Billede af Status, lige tjenstl. skulde anmode Hr. Amtm. om behgl. at ville indsende hertil dels et fuldstændigt Regnskab over det hele til Snæfellsnes Syssel i Aarene 1861 og 1862 udleverede Korn, tilsammen 400 Tdr., hvilket Regnskab maatte oplyse ikke alene Störrelsen af de indestaaende Restancer, men ogsaa hvad der af hver enkelt Rep er betalt saavel i Renter som i Afdrag, dels en Udskrift af Auktionsprotokollen til Oplysning om de under 5. og 19. Mai 1863 paa Stykkisholm og Húsavík afholdte Auktioner, hvorved bortsolgtes $78 1/2$ Tdr. Rug, der var i Behold af det til de trængende Kommuner i oftnævnte Syssel i 1861 opsendte Korn.

11. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, angaaende **Skibes Maaling m. m.** Khavn den 11. Oktbr. 1865. —

Isl. Kopieb. 1865 Nr. 826. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 227—29. 1865. 11. Oktbr.

Med behgl. Skrivelse af 19. Juni d. A. har Hr. Amtm. hertil indsendt Gjenpart af en Skrivelse fra Sysselmanden i Nordermula Syssel, hvori bemeldte Sysselmand, næst at indberette, at Hvalfangeren Th. W. Roys er ankommen til Seyðisfjorden med Dampbaaden Visionary i sidstafvigte Mai Maaned, efter at Barkskibet Reindeer fra New-York og en hollandsk Skonnert med en Ladning Kul fra England allerede tidligere vare indtrufne der paa Stedet, samt at han har meddelt Dampbaaden Visionary Certefikat om, at den er berettiget til at drive Hvalfangst paa dansk Söterritorium, dels har udbedt sig nærmere Instruktion og Veiledning med Hensyn til Udstedelsen af nyt Maalebrev for den nævnte Dampbaad, da dens nuværende Maalebrev er affattet paa Engelsk, og kun gjældende til Ankomsten til en dansk Havn, dels har forespurgt, om Plak. 27. Mai 1859 er anvendelig med Hensyn til tidtnævnte Dampbaad, der kun benyttes til at bugsere Hvalfangerbaaden og de dræbte Hvalfisk, og hvis Reiser indskrænke sig til de nærmeste Fjorde og fuldendes i én eller to Dage. Ved at henstille disse Punkter til Ministeriets Afgjörelse har Hr. Amtmanden sluttelig bemærket, at der formentlig burde have været löst islandsk Söpas for den ovenommeldte Skonnert.

Foranlediget heraf skulde man til bekgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde:

Generaldirektoratet for Skattevæsenet, med hvilket man har brevvexlet angaaende Udstedelse af nyt Maalebrev for den tidtnævnte Dampbaad, har i den Henseende meddelt, at da det fremgaar, at Eieren önsker, at det omhandlede Skib skal anses som dansk Eiendom og nyde danske Skibes Rettigheder, vil samme være at forsyne med dansk Maalebrev og indbrænde dansk

1865. Mærke, samt at Maalingen, der i og for sig ikke har
11. Oktbr. Interesse for Toldvæsenet i dette Tilfælde, hvor Skibet, som bestemt til Benyttelse ved Hvalfangst, er fritaget for at erlægge Tilkjöbsafgift i Henhold til Frdg. 1. Mai 1838 § 49, d, bör ske efter den ved Finansm. Bekjendtgjørelse af 27. Mai 1861[1]) — hvoraf saavelsom af de til samme hörende »orienterende Bemærkninger« vedlægges 4 Expl., nemlig 1 til Hr. Amtm.'s egen Efterretning og 3 til Byfogden paa Akureyri samt Sysselmændene i begge Mula-Sysseler — meddelte Instruktion, der har aflöst den af Hr. Amtm. omtalte ved Ministeriets Skriv. af 22. Marts 1856 Dem tilstillede Instruktion af 7. Febr. 1843, hvorimod de Dem samtidig tilstillede Maalingsredskaber ere de samme, som benyttes ved Skibsmaaling efter den for Tiden gjældende Instruktion. Generaldirektoratet har derhos bemærket, at naar Skibet efter fuldfört Maaling er blevet forsynet med dansk Maalebrev — til hvis Udfærdigelse det har fremsendt et Antal Blanketter, som fölger hoslagt — og indbrændt Mærket »dansk Eiendom«, vil der intet være til Hinder for, at det fremtidig seiler under dansk Flag.

[1]) s. D. blev Stiftamtmanden tilskrevet paa fölgende Maade: »Idet Justitsministeriet ikke undlader tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. til behagelig Efterretning, at der ved de i Ministeriets Skrivelse af 22. Marts 1856 ommeldte Skibsmaalinger for Fremtiden vil være at forholde efter den ved Finansministeriets Bekjendtgjörelse af 27. Mai 1861 meddelte Instruktion, der har aflöst den tidligere Skibsmaalingsinstruktion af 7. Febr. 1843, hvorimod de Dem med Justitsministeriets fornævnte Skrivelse tilstillede Maalingsredskaber ere de samme, som benyttes ved Skibsmaaling efter den for Tiden gjældende Instruktion, skulde man lige tjenstl. fremsende 2 Expl. af bemeldte Finansm. Bekjendtgjörelse for at indhændiges Byfogden i Reykjavík og Sysselmanden paa Vesmannöerne«; — ligesom der ogsaa med lignende Skrivelse til Amtmanden over Vestamtet blev tilsendt samme Exempl. af bemeldte Bekjendtgjörelse for at indhændiges Sysselmændene i Snæfellsnes og Isafjords Sysseler.

Spörgsmaalet om, hvorvidt Plak. 27. Mai 1859 bör komme til Anvendelse med Hensyn til nærværende Tilfælde, maa efter Ministeriets Formening besvares bekræftende, men det er iövrigt en Selvfölge, at naar de Paagjældende tage Borgerskab eller paa andre Maader godtgjöre, at de have erhvervet fast Hjem i Island, vil Bestemmelsen i fornævnte Plakat derved være fyldestgjort. 1865. 11. Oktbr.

Sluttelig skulde man, idet man med Hr. Amtm. maa være enig i, at der burde have været löst islandsk Söpas for den af Dem omtalte hollandske Skonnert, der bragte en Ladning Kul op til Seyðisfjord, tjenstl. anmode Dem om behgl. at ville paalægge Sysselmanden i Nordermula Syssel at indkræve den Læsteafgift, der saaledes burde have været erlagt.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Laxefiskeriet i den saakaldte „Ytrilaxá"** m. m. Khavn den 11. Oktbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 832. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 229. 11. Oktbr.

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 2. d. M. allern. at tillade, at det af den nuværende Eier af Gaarden Þingeyri, A. Einarsson af Ásbjarnarnes, i det med Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelse af 30. April d. A. hertil indkomne Andragende gjorte Forligstilbud, hvorved han frafalder alt Krav paa Laxefiskeriet i den saakaldte Ytrilaxá, imod at han maa beholde Forstrandsstrækningen fra Hjaltabakki's Forstrand vesterefter til Hófsós med Undtagelse af en Undirfells Kirke tilhörende Servitut upaatalt af Statskassen, maa blive antaget.

Hvilket herved meddeles Hr. Amtm. til behagelig Efterretning og videre föiende Foranstaltning.

1865. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over
12. Oktbr. Islands Nord- og Östamt, ang. **Tilbagebetaling af et Laan til Indbyggerne i Húnavatns og Skagafjords Sysseler.** Khavn den 12. Oktbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 844. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 229—231.

Under 30. Novbr. 1863 meddelte Ministeriet Hr. Amtm. en Opgjörelse af hvad der til den Tid var afdraget paa det ved Lov 31. Marts 1860 om Tillægsbevilling for 1859-60 bevilgede rentefri Laan, til Belöb 10,483 Rd. 32 Sk., i Anledning af en befrygtet Hungersnöd blandt Indbyggerne i Húnavatns og Skagafjords Sysseler, hvorhos man ved samme Leilighed anmodede Dem om at træffe de fornödne Foranstaltninger til at de paa Laanet resterende Belöb, nemlig for Húnavatns Syssel 1772 Rd. 38 Sk., og for Skagafjords Syssel 3750 Rd., ialt 5522 Rd. 38 Sk., ufravigelig bleve indbetalte i Statskassen inden Udlöbet af Finansaaret 1864—65.

Som Svar herpaa har Hr. Amtm. först under 14. Februar d. A. meddelt Ministeriet, at Sysselmand Briem under 18. Decbr. næstforhen havde tilkjendegivet Amtet, at han af det skyldige Belöb dels pr. Anvisning, dels pr. kontant Indbetaling havde klareret 1316 Rd., samt lovet med den i Februar faldende Post at indsende til Jordebogskassen saa meget som han mulig kunde faa inddrevet af Resten, men at De derimod ikke fra Kammerraad Christjansson havde modtaget nogen Meddelelse om, hvad af ham var indbetalt i Afdrag paa Laanet.

Ved den Opgjörelse, som i bemeldte Henseende her er bleven foretaget, har det nu vist sig, at der til Dækning af foranförte Restance ere indbetalte fölgende Belöb:

fra Húnavatns Syssel: 1865.
i Finansaaret 1864—65: 12. Oktbr.
i Jordebogskassen . . . 134 Rd. » Sk.
i Finanshovedkassen . . 100 — » —
i Finansaaret 1865—66:
i Finanshovedkassen . . 127 — 8 —
361 Rd. 8 Sk.

fra Skagafjords Syssel:
i Finansaaret 1863—64:
i Jordebogskassen . . . 150 — » —
i Finansaaret 1864—65:
i Jordebogskassen . . . 660 — » —
i Finansaaret 1865—66:
i Finanshovedkassen . . 426 — » —
1236 — » —

Der resterer altsaa endnu for Húnavatns Syssel et Belöb af 1411 Rd. 30 Sk. og for Skagafjords Syssel 2514 Rd., eller tilsammen 3925 Rd. 30 Sk., uagtet hele Laanet skulde have været tilbagebetalt ved Udlöbet af Finansaaret 1862—63.

Da det nu umulig vil kunne gaa an, at lade denne Restance, om hvis Berigtigelse der til Ministeriet er indkommet gjentagne Forlangender fra Statsrevisionen, henstaa længere, og da Ministeriet, efter hvad samme er bekjendt om Tilstanden og Formueforholdene i de paagjældende 2 Sysseler, ikke finder, at der er nogen Anledning til, ligesom det ogsaa vilde være frugteslöst, hos Rigsdagen at andrage paa en yderligere Henstand med Gjældens Afgjörelse, maa man have Hr. Amtm. anmodet om, at give vedkommende Sysselmænd strengt Tilhold om at foranstalte, at de ommeldte Restancer blive berigtigede uden videre Henstand og i det seneste inden Udgangen af nærværende Finansaar, hvorhos man, saafremt der maatte möde nogen Hindring for Opfyldelsen heraf, som Hr. Amtm. ikke maatte se Dem istand til at overvinde, maa bede sig inden Udlöbet af

1865. den nævnte Tidsfrist underrettet om, hvad der ved
12. Oktbr. Gjældens Stiftelse maatte være stipuleret med Hensyn til Laanets Tilbagebetaling, for at de fornödne Forholdsregler derefter kunne blive tagne til Gjældens endelige Afgjörelse, ligesom man i ethvert Fald til denne Tid imödeser Deres Indberetning om, hvad der i den ommeldte Henseende maatte være foretaget.

12. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Tilbagebetaling** af et **Laan** til Indbyggerne i **Borgarfjords og Gullbringu Sysseler.** Khavn den 12. Oktbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 845. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 231—232.

Efter at Ministeriet under 30. Novbr. 1863 havde tilskrevet Stiftamtet om at paase, at det Belöb af 800 Rd., der ved Udgangen af Finansaaret 1864—65 skulde være erlagt til Refusion af det ved Lov 31. Marts 1860 om Tillægsbevilling for 1859—60 bevilgede rentefri Laan af 1000 Rd. i Anledning af en befrygtet Hungersnöd blandt Indbyggerne i Borgarfjords og Gullbringa Sysseler, ufravigelig blev indbetalt inden sidstnævnte Finansaars Udlöb, modtog man i Skrivelse af 10. Septbr. f. A. fra Stiftamtet Meddelelse om, at vedkommende Sysselmænd var tilskrevet om at paalægge de paagjældende Kommunalforstandere i Löbet af Finansaaret 1864—65 at indbetale de forfaldne $^{4}/_{5}$ af Laanet, hvilket Stiftamtet ogsaa antog vilde ske.

Senere har Ministeriet imidlertid ikke, uagtet Stiftamtet under 29. Novbr. 1864 herfra er blevet erindret desangaaende, modtaget nogen Indberetning om, hvad der er blevet foretaget til Sagens Berigtigelse, hvorimod det af det hertil indsendte Regnskab for 1864—1865 fremgaar, at der paa det omhandlede Laan i ovennævnte Finansaar ikkun er betalt 102 Rd., samt

i indeværende Finansaar ifölge Extrakter af Jordebogs- 1865.
kasseregnskabet for Kvartalet fra 1. April til 30. Juni 12. Oktbr.
d. A. 128 Rd., altsaa tilsammen 230 Rd., og man skulde derfor tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmodet om strengt at drage Omsorg for, at Restbelöbet af tidtnævnte Laan 770 Rd., da hele Laanet i Henhold til Finansloven for 1861—62 bör være refunderet inden Udgangen af 1865—66, uden videre Henstand og ufravigelig inden 31. Marts 1866 indbetales i Statskassen.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Forbud mod Indförsel af Kreaturer** m. m. Khavn den 12. Oktbr. 1865. — 12. Oktbr.
Isl. Kopieb. 1865 Nr. 848. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 232—233.

Paa Grund af den i flere Lande herskende smitomme Sygdom hos Husdyr, har Ministeriet fundet sig foraulediget til indtil videre at forbyde al Indförsel i Island fra England, Frankrig, Holland, Belgien, Hannover, Oldenborg, Bremen, Hamborg, Lübeck, Slesvig, Holsten og Lauenborg af Kvæg, Faar, Svin od Geder, af raa Dele af Husdyr, navnlig Huder af hvilkesomhelst Slags, hvadenten de ere törrede eller saltede, Knokler, Horn, Haar, Uld, Svinebörster, usmeltet Talg og Kjöd, samt endelig af Hö og Halm. Alle andre Husdyr, som indkomme til Island fra de ovenfor nævnte Lande, blive at underkaste en Rensning ved Hjælp af Klor, forinden de overladee til Eiernes fvi Raadighed.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtm. til behgl. Efterretning og videre almindelig Bekjendtgjörelse paa den Maade, De maatte finde hensigtsmæssigst.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forandring** i de gjældende Be- 12. Oktbr.

1865. stemmelser om **Pasvæsenet i Island.** Khavn den
12. Oktbr. 12. Oktober 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 852. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 233—235.

Efter at Stiftamtet paa dertil af Justitsministeriet given Foranledning i Skrivelse af 4. Juni 1863 havde udtalt den Formening, at de nugjældende Bestemmelser om Pasvæsenet i Island burde bibeholdes uforandrede, begjærede man i Skrivelse af 15. Juli f A. Stiftamtets Ytringer over et af Amtmanden over Nord- og Östamtet fremsat Forslag om, at det istedetfor den nu bestaaende Ordning af det ommeldte Forhold maatte blive foreskrevet, at Enhver ved sin Konfirmation skal modtage et af Sognepræsten autoriseret Dokument eller Bog, hvori indförtes, naar den Paagjældende var födt, döbt, konfirmeret og maaske vaccineret, med Forpligtelse til ved enhver Flytning fra Rep til Rep at erhverve vedkommende Repstyrers Paategning om, hvorlænge og i hvilken Egenskab han havde opholdt sig i den Rep, han forlader, og naar han ankom til den Rep, han flyttede til. Stiftamtet har derefter i behgl. Skrivelse af 1. Septbr. f. A. ytret, at det omhandlede Forslag neppe turde egne sig til at tages tilfölge, og at der ialfald ikke kunde skjönnes at være nogen Trang til den Foranstaltning, som Forslaget gaar ud paa at iværksætte.

Efter at Sagen nu paany har været Gjenstand for Justitsministeriets Overveielse, skulde man med Hensyn til Spörgsmaalet om, hvorvidt der maatte være Anledning til at gjöre Forandringer i de nugjældende Bestemmelser om Pasvæsenet i Island, ikke undlade tjenstl. at meddele Fölgende:

For dem, der ankomme til Island fra Danmark eller Udlandet, har Brugen af Pas aldrig været paabudt ved Lovgivningen. Vel blev der tidligere i Almindelighed forlangt Forevisning af Pas af Reisende, som kom fra Danmark, men dette er formentlig bortfaldet,

efter at man her er ophört med at forlange, at de, som reise herfra til Island, skulde være forsynede med Pas. Derimod skulle de, som reise fra Island til Danmark eller Udlandet, efter Lovgivningen være forsynede med Pas; men efter at man i Danmark er ophört med at forlange Forevisning af Pas ved de Reisendes Ankomst fra Island, maa det antages, at Brugen af Pas ved Afreisen fra Island i Almindelighed er bortfalden. Hvad dernæst Pasvæsenet paa selve Island angaar, da har der aldrig existeret nogen almindelig Forskrift om Brugen af Pas ved Reiser fra et Sted til et andet i Landet, hvorimod Brugen af Pas kun er paabudt, dels naar Nogen reiser fra et Syssel til et andet i det Öiemed, paa sidstnævnte Sted at tage Ophold enten for bestandig eller for en Tid, jfr. Reskr. 11. April 1781, dels i det specielle Tilfælde, som omhandles i Reskr. 10. Marts 1784 og Reglem. 8. Januar 1834 § 22.

1865.
12. Oktbr.

Det fremgaar af det Foranförte, at ligesom der ikke kunde være Spörgsmaal om, i sin Tid at udvide Plak. 7. Avgust 1846 til Island, forsaavidt derved blev ophævet Pastvang for indenlandske Reiser, saaledes vilde en Udvidelse af Loven af 12. Febr. 1862 til Island ikke have nogen praktisk Betydning. Spörgsmaalet i nærværende Sag dreier sig herefter nærmest om, hvorvidt der maatte være Anledning til at ophæve den i Reskr. 11. April 1781 hjemlede Pastvang, idet der selvfölgelig ikke kan være Tale om at tilstaa Fritagelse for Pas i det i Reglem. 8. Januar 1834 § 22 omhandlede Tilfælde. Ministeriet skal i den Henseende bemærke, at naar man i Praxis har fortolket Bestemmelsen i Reskr. af 1781 saaledes, at der er blevet fordret Pas ogsaa af dem, som reise hen til et andet Syssel for at opholde sig sammesteds i en bestemt kort Tid, navnligen i Höslætstiden eller i Fiskevær-tiden, da synes denne Fortolkning næppe at være stemmende med det i Reskriptet angivne Motiv, nemlig

1865. at forebygge, at Nogen, ved at forlade Sysselet og
12. Oktbr. drage bort til et fjernt Sted, skal kunne unddrage sig fra Opfyldelsen af sine der overtagne Forpligtelser eller fra Straf for der begaaede Lovovertrædelser, hvilket ikke synes at passe paa dem, som uden at opgive sit hidtilværende Hjem reise bort med den bestemte Hensigt efter en kort Tids Forlöb at vende tilbage til samme. For saadanne Personers Vedkommende synes den nævnte Indskrænkning i deres personlige Frihed især at være unödvendig, ligesom det overhovedet næppe er stemmende med Nutidens Principer, at undergive Borgerne en saadan Kontrol fra det Offentliges Side, som Reskriptet tilsigter. Vel er det paa Grund af Afstandene vanskeligere i Island end andre Steder saavel for det Offentlige som for Private at gjöre deres Ret gjældende imod en Mand, der er flyttet bort til et fjernt Sted i Landet, men dette Hensyn synes næppe at kunne retfærdiggjöre Opretholdelsen af en Forholdsregel, der er til ikke liden Gene for en stor Del af Landets Indvaanere, ligesom det unægteligt er en paafaldende Inkonsekvens at forlange Pas for dem, som reise til et andet Syssel i Landet, men derimod ikke for dem, som reise ud af Landet.

Med foranstaaende Bemærkninger skulde man, forinden videre foretages i Sagen, og næst at henvise til den med Skrivelse herfra af 15. Juli f. A. fremsendte Extraktgjenpart af Amtmand Havsteins ovenantydede Indstilling, tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville indhente Erklæringer fra samtlige Underövrigheder i det Dem betroede Amt saavel om, hvorvidt der maatte findes Anledning til at ophæve det omhandlede Reskript af 11. April 1781, som over det ovenfor ommeldte, af Amtmand Havstein fremsatte Forslag til Indförelsen af Legitimationsböger, og derefter indsende samme hertil, ledsagede af Deres nærmere behgl. Ytringer over Sagen.[1])

[1]) s. D. lignende Breve til de andre Amtmænd.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Foranstaltninger** mod den asiatiske **Koleras** Indförelse i Island. Khavn den 12. Oktober 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 865. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 236—240.

1865. 12. Oktbr.

Ved at fremsende en Skrivelse fra Landfysikus i Island, Justitsraad Hjaltalín, betræffende eventuelle Foranstaltuinger imod den asiatiske Koleras Indförelse i Island, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 19. f. M. indstillet, at det maatte blive paalagt Föreren af det islandske Postdampskib, saafremt der ved sammes Afgang herfra maatte være Grund til at antage Grangemouth eller nogen anden skotsk Havn, som Skibet agtede at anlöbe, som smittet af eller mistænkt for Kolera, da at afholde sig fra at anlöbe samme, samt, saafremt der ved Ankomsten til Island eller underveis maatte have vist sig noget Koleratilfælde ombord, ved et grönt Flag heiset paa Stormasten at tilkjendegive saadant, forinden Forbindelse med Land söges, hvorhos De har udbedt Dem meddelt Instruktion med Hensyn til de Foranstaltninger, der i den omhandlede Henseende maatte blive at træffe i Island ved Skibsfartens Aabning til næste Foraar.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at efter at man fra Udenrigsministeriet har modtaget Underretning om, at hidtil ikke nogen skotsk Havn eller overhovedet nogen Havn i Storbritannien, alene med Undtagelse af Southhampton, kan anses for kolerasmittet, har man ikke fundet det nödvendigt, ligesom det ogsaa under disse Omstændigheder vilde have været uforeneligt med Certepartiet, at forbyde Dampskibet at anlöbe Grangemouth eller en anden skotsk Havn, hvorimod man har tilskrevet Handelshuset Koch & Henderson om, saafremt der ikkedestomindre paa Overreisen til Island maatte vise sig noget Koleratilfælde ombord, at paalægge Föreren af

1865. Postdampskibet ved hans Ankomst til Landet at til-
12. Oktbr. kjendegive saadaut ved et grönt Flag paa Toppen.

Med Hensyn til Hr. Stiftamtm.'s Forespörgsel om, hvilke Foranstaltninger der bör træffes i Island ved Skibsfartens Gjenaabning til næste Foraar, undlader man ikke tjenstl. at melde, at da Loven af 10. Marts 1852, efter hvad der er udtalt i Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtet af 2. Decbr. 1854, ikke er gjældende i Island, vil der i den omhandlede Henseende sammesteds være at forholde efter de hidtil gjældende Bestemmelser, jfr. samme Ministeriums Cirkulærskrivelse af 5. Juli 1851[1]). Sluttelig tilföies, at saafremt det maatte vise sig, at Koleraen i Vinterens Löb udbreder sig i större Omfang, vil der i Overensstemmelse med Indenrigsministeriets Skrivelse til Stiftamtet af 17. Marts 1849 herfra blive trufne Foranstaltninger til, at der gjennem Udenrigsministeriet tilkjendegives de kgl. Konsuler i de Lande, hvorfra der er Skibsfart til Island, ved Söpassenes Meddelelse at indskjærpe Skibsförerne at holde sig de for bemeldte Laud gjældende Kvarantænebestemmelser, navnlig Plakat af 28. Marts 1832, efterrettelige, samt paalægge dem, naar Sygdomstilfælde eller Dödsfald af mistænkelig Natur maatte indtræffe paa Overreisen, ved deres Ankomst til Landet at tilkjendegive saadant ved et grönt Flag fra Toppen, ligesom man ogsaa i fornödent Fald ved Meddelelse af Söpas herfra vil iagttage det Samme.

12. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Mageskifte** af **„Viðidalsfjall"** med Jorden **„Fremstagil"**. Khavn den 12. Oktober 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 857. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands 1865 S. 236.

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderd. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 2. i

[1]) se Lovsaml. for Island XV. S. 147—52.

d. M. allern. at tillade, at det saakaldte Víðidalsfjall, saaledes som samme ved Höiesteretsdom af 18. April f. A. er tilkjendt Statskassen, maa overdrages Eieren af Gaarden Þingeyri, A. Einarsson af Ásbjarnarnes, i Mageskifte mod den ham tilhörende Jord Fremstagil i Engihlíðar-Rep inden Húnavatns Syssel. 1865. 12. Oktbr.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtm. Foranstaaende til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning, skulde man med Hensyn til, at bemeldte A. Einarsson i sit med Deres behgl. Skrivelse af 2. Mai d. A. hertil indkomne Andragende om det omhandlede Mageskifte har udtrykkelig betinget, at der overdrages ham fuldstændig Eiendomsraadighed over den ommeldte Fjeldstrækning, saaledes at ingen anden Jord kan gjöre Fordring paa Sæterrettighed, Græsningsret eller nogensomhelst anden Servitut i samme, medens der i den islandske Landsoverrets Dom af 11. Mai 1859 er udtalt, at der tilkommer Klosterjorderne Sveinstaðir, Hólar, Hólabak, Miðhús, Breiðabólstaður, Hnjúkur og Helgavatn Sommerselstaderet i Fjeldlandet — lige tjenstl. anmode Hr. Amtm. om behgl. at ville foranledige, at der ved skriftlig Erklæring fra Opsidderne paa de nævnte Jorder tilveiebringes Sikkerhed for, at der ikke fra deres Side fremkommer nogen Indsigelse mod Overdragelsen af den omhandlede Selstaderet, samt at paase, at der ved opstaaende Opsidderskifte paa bemeldte Jorder indföres i Bygselbrevene eñ Klausul om, at den nævnte Rettighed er bortfalden.

Statsregnskab for Finansaaret 1864—1865. Khavn den 3. Novbr. 1865. — Depart. Tid. for 1865 S. 832-835; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 301-304. — Dette i Finansministeriet den 18. Oktbr. 1865 opgjorte Statsregnskab er ledsaget af Indtægts- og Udgiftsbilag (§§ 1—34, S. 1—147 in 4to) med et forudskikket allerh. Reskr. af 3. Novbr. 1865, hvori Finansministeriet bemyndiges til at lade det bringe til almindelig Kundskab i Forbindelse med Reskriptet. 3. Novbr.

1865. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse
11. Novbr. til Stiftsövrigheden i Island, angaaende de **udenfor Landet boende isl. Kjöbmænds** Forpligtelse til at erlægge **„Offer“.** Khavn den 11. Novbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 921. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 241.

Med behgl. Skrivelse af 6. Septbr. sidstl. have Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. tilstillet Ministeriet et Andragende, hvori Præsten til Helgafell i Snæfellsnes Syssel, E. Kuld, forespörger, hvorvidt Kjöbmænd, som bo udenfor Landet, men have Handelsetablissementer dersteds, ere pligtige til at betale Offer til Præsten i det Sogn, hvor Handelsetablissementet er beliggende.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet, henset til Offerets Natur som en aldeles personlig Ydelse, maa anse det for afgjort, at det opkastede Spörgsmaal maa besvares benægtende.

17. Novbr. **Koncession** for James Wyld, Medlem af det britiske Parlament, David Ward Chapman, Lewis Borrit West, F. F. Jeyes og James John Cooper Wyld til at anlægge og benytte en **undersöisk Telegrafforbindelse** mellem Danmark og England og mellem Danmark og Norge samt en Telegraflinie mellem Storbritannien eller Irland og Nordamerika over Færöerne, Island og Grönland. Khavn den 17. Novbr. 1865. — Dep. Tid. 1865 S. 853—857; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 324—328.[1])

Vi Christian den Niende &c. G. V.: at Vi efter derom gjort Ansögning og Begjæring samt de Os i den

---

[1]) Sendt til Stiftamtm. og Amtm. paa Island med Skrivelse fra Justitsm. 30. Decbr. s. A.

Anledning allerund. foredragne Omstændigheder allern. have bevilget og tilladt, ligesom Vi og hermed bevilge og tillade James Wyld, Medlem af det britiske Parlament, David Ward Chapman, Lewis Borrit West, F. F. Jeyes og James John Cooper Wyld at anlægge og benytte en undersöisk Telegrafforbindelse mellem Danmark og England og mellem Danmark og Norge samt en Telegraflinie mellem Storbritannien eller Irland og Nordamerika over Færöerne, Island og Grönland paa fölgende nærmere Vilkaar og Betingelser: 1865. 17. Novbr.

1. Der meddeles herved James Wyld, Medlem af det britiske Parlament, David Ward Chapman, Lewis Borrit West, F. F. Jeyes og James John Cooper Wyld Tilladelse til, forsaavidt det danske Territorium angaar, dog med Undtagelse af de danske Kolonier i Vestindien, paa egen Bekostning og Risiko at anlægge en undersöisk Telegrafforbindelse mellem Danmark og England og mellem Danmark og Norge samt en Telegraflinie mellem Storbritannien eller Irland og Nordamerika over Færöerne, Island og Grönland.

Anlæget mellem Danmark og Norge beror dog paa, hvorvidt den danske Regjering dertil maatte erhverve den norske Regjerings Samtykke.

Da Koncessionen udelukker enhver anden direkte Telegrafforbindelse mellem Danmark og Storbritannien samt Irland, skulle Koncessionærerne sætte denne Del af Anlæget i Forbindelse med det engelske Telegrafnet og sörge for, at det til enhver Tid indeholder saa mange Ledningstraade, at derigjennem uden Ophold kunne befordres ikke alene de Telegrammer, der skulle udvexles mellem Danmark og Nordamerika, men ogsaa de, der ville være at udvexle mellem Danmark og Storbritannien samt Irland, derunder indbefattet de Danmark transiterende Telegrammer, i hvilken Henseende Koncessionærerne ville være den danske Regjerings Bestemmelse underkastede. De skulle ligeledes sörge for, at der til enhver Tid er det fornödne Antal

1865. Ledningstraade tilstede i Anlæget mellem Danmark og
17. Novbr. Norge.

Den danske Regjering forbeholder sig at bestemme Landingspunkterne paa den danske Kyst for Telegrafanlægene til England og Norge.

2. Det Terræn af Land paa Grönland, Island og Færöerne, der maatte udfordres til det nævnte Anlæg, kunne Koncessionærerne forvente sig overdraget under saadanne Betingelser for Afstaaelsen — saavel af det Kronen tilhörende Land som af det, der maatte tilhöre private Eiendomsbesiddere —, som nærmere ville være at fastsætte.

3. Concessionærerne forpligte sig til snarest muligt at fuldföre dette Foretagende, og gives dem fra denne Koncessions Datum en Henstand af ét Aar med Fuldförelsen af Forbindelsen mellem Danmark og England samt mellem Danmark og Norge, og af tre Aar med Fuldförelsen af det övrige Anlæg.

Er Anlæget ikke fuldfört og traadt i Virksomhed ved Udlöbet af den ovenfor angivne Frist, er Regjeringen berettiget til at tilbagetage Koncessionen uden nogensomhelst Forpligtelse for Regjeringen til Erstatning for Concessionærerne af hvad Navn nævnes kan.

Skulde imidlertid Udförelsen af Anlæget mellem Storbritannien eller Irland og Nordamerika blive forsinket paa Grund af overordentlige Omstændigheder, hvilke det ikke har staaet i Koncessionærernes Magt at forhindre, saasom Naturbegivenheder, ulykkelige Hændelser og deslige, skal der, saafremt saadant godtgjöres for Regjeringen, gives dem en yderligere Frist af mindst ét Aar med Udförelsen af denne Del af Anlæget.

4. Naar Anlæget eller en Del deraf er fuldfört, skulle Concessionærerne have Tilladelse til at benytte det til Befordring af Telegrammer fra og til alle Nationer, forsaavidt sammes Indhold ikke maatte anses farligt for den danske Stat eller det almindelige Vel,

og vil den danske Regjering lade det være sig magtpaaliggende med alle Midler der staa til dens Raadighed, at sikre denne Anlægets frie og uhindrede Afbenyttelse. 1865. 17. Novbr.

5. I Tilfælde af Ledningsafbrydelser gives med Istandsættelsen af Anlægene mellem Danmark og England samt mellem Danmark og Norge en Frist af 3 Maaneder. Med Istandsættelsen af den övrige Del af Anlæget gives en Frist af 2 Aar.

6. Det er en Selvfölge, at forsaavidt det saaledes koncessionerede Anlæg passerer kgl. dansk Land- eller Söterritorium, skulle sammes Besiddere og disses Befuldmægtigede eller Betjente være Rigets Love og de i Medför af disse faldende Domme og Övrighedsbeslutninger i alle Maader underkastede, som om de vare kgl. danske Undersaatter, uden nogensomhelst Exterritorialitetsret eller anden Undtagelse.

7. Den danske Regjering forbeholder sig Ret til at bestemme Maximumstaxterne for Telegrammernes Befordring mellem Danmark og England samt mellem Danmark og Norge. For de sidstnævntes Vedkommende forbeholdes den norske Regjerings Samtykke.

8. Den danske Regjering forbeholder sig gratis Befordring af dens Statstelegrammer paa det omhandlede Anlæg indtil et Antal af 300 Ord maanedligt, eller, forsaavidt saadant af Regjeringen maatte foretrækkes, at faa bemeldte Telegrammer befordrede for en Betaling, der er 50 pCt. under den almindelige Taxt. Endvidere skulle saadanne Telegrammer altid befordres fremfor private Telegrammer.

9. For at skadeslösholde Koncessionærerne for de med Iværksættelsen af dette Anlæg forbundne Omkostninger, skal, forsaavidt en lignende Indrömmelse meddeles dem fra de övrige Stater i Europa og Amerika, hvis Territorier Anlæget berörer, Tilladelsen til i Henhold til nærværende Koncession at anlægge og drive en Telegrafforbindelse mellem Danmark og Eng-

1865. land og mellem Danmark og Norge være givet dem
17. Novbr. for et Tidsrum af 30 Aar fra nærværende Koncessions Datum og med Udelukkelse af et hvilketsomhelst andet lignende Foretagende paa dansk Territorium.

For den övrige Del af Anlæget gives dem en lignende udelukkende Ret for et Tidsrum af 50 Aar fra Koncessionens Datum.

Efter det nævnte Tidsrum af henholdsvis 30 og 50 Aar forbeholder den danske Regjering sig at meddele en ny Koncession til hvem den vil, og paa de Betingelser, den da maatte bestemme; dog skal den eller de, til hvem nærværende Koncession da maatte være overdraget, have Fortrinsret, forsaavidt de maatte gaa ind paa de af den danske Regjering stillede Betingelser. Skulde der som Fölge heraf blive udfærdiget en ny Koncession til Andre end dem, der ere i Besiddelse af nærværende Koncession, skulle dog de Sidstnævnte være berettigede til fremdeles at drive Anlæget paa de i nærværende Koncession nævnte Betingelser, ligesom der ikke skal ske nogen Indskrænkning i deres Eiendomsret til de af dem udförte Anlæg og erhvervede Territoirer.

10. De af Koncessionærerne som Garanti for Arbeidets hurtige Fremme i den danske Statskasse kontant indbetalte £ 5,000 skulle atter udbetales dem, naar Anlægene mellem Danmark og England samt mellem Danmark og Norge ere fuldförte inden den i Artikel 3 angivne Frist.

Forsaavidt Anlæget mellem Storbritannien eller Irland og Nordamerika ikke inden Forlöbet af ét Aar fra nærværende Koncessions Datum er fuldfört, skulle Koncessionærerne som Garanti for den betimelige Fuldförelse af bemeldte Anlæg i Henhold til Artikel 3 endvidere stille en Sikkerhed af £ 10,000, enten ved kontant Indbetaling i den danske Statskasse eller ved Hypothek i Anlæget mellem Danmark og England samt mellem Danmark og Norge, hvilken Sikkerhed tilbage-

gives henholdsvis ved Tilbagebetaling af den kontant indbetalte Sum eller ved Extradition af den derfor udstedte Hypothekforskrivning, naar denne Del af Anlæget er fuldfört i rette Tid. 1865. 17. Novbr.

Ere de omhandlede Anlæg ikke fuldförte inden den i Henhold til Art. 3 givne Frist, skulle de nævnte Belöb være hjemfaldne til den danske Statskasse, uden at Koncessionærerne i den Anledning skulle kunne reise nogetsomhelst Krav paa Erstatning.

11. Koncessionærerne ere forpligtede til stedse at have en Befuldmægtiget i Vor Hoved- og Residensstad Kjöbenhavn, til hvem den danske Regjering kan holde sig i alle Anliggender dette Anlæg og dets Drift vedkommende, og som i alle Maader kan optræde og handle paa Koncessionærernes Vegne ligeoverfor den danske Regjering samt forpligte sig ligeoverfor denne med samme Gyldighed som Koncessionærerne selv.

I alle Tilfælde, hvor der maatte opstaa Spörgsmaal om Fortolkningen af denne Koncessions Ord og rette Mening, skal Sagen, naar det fra Koncessionærernes Side önskes, gjennem vedkommende Ministerium forelægges Os i det Geheime Statsraad.

12. Koncessionærerne skulle være berettigede til at overdrage til Hvemsomhelst, enten et Selskab eller Enkeltmand, den dem herved givne Tilladelse med samme Rettigheder og Forpligtelser, som for dem selv. Dog skal enhver saadan Overdragelse ufortövet bringes til den danske Regjerings Kundskab, og skal den eller de, der lede dette Foretagende, saavel under de forberedende Arbeider som efter dets Fuldendelse være forpligtede til efter en passende Frist at give den danske Regjering enhver Oplysning, den maatte forlange om Alt, Foretagendet vedkommende.

Forbydende Alle og Enhver imod hvad, som foreskrevet staar, Hinder eller i nogen Maade Forfang at gjöre, under Vor Hyldest og Naade. — Givet paa Amalienborg, den 17. Novbr. 1865.

1865. **Forordning om Handelsvægten i Island.** Khavn
1. Decbr. den 1. Decbr. 1865. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1865 Nr. 47; Dep. Tid. for 1866 S. 73—76; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 241—242; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 332—333; (Tíð. frá alþ. Ísl. 1865 II. S. 142—145 og S. 228).

Tilskipun um verzlunarvog á Íslandi.

Vjer Kristján hinn Nínndi &c. Gjörnm kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt til tilskipunar um verzlunarvog á Íslandi, bjóðnm Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. grein.

Frumeining hinnar almennu verzlunarvogar er eitt pund og er þyngd þess einsog verið hefir 500 frönsk grömm.

2. grein.

Eitt hundrað pnnd eru tíufjórðungavætt.

3. grein.

Pnndið skiptist í 100 kvint, hvert kvint í 10 ort; minni þungar ákveðast með tugabrotum úr orti.

4. grein.

Frá því, er lög þessi öðlast gildi, skulu almennt þau vogarlóð viðhöfð sem verzlunarvog, er tugabrotum verður komið að, það er að skilja þesskonar lóð, sem vega 100, 50, 20, 10, 5, 2, 1 pund, 50, 20, 10, 5, 2, 1 kvint, 5, 2, 1 ort og tugabrot úr orti, svo og pundarar, sem eru markaðir eptir sama vogarlagi. þangaðtil konungur skipar öðruvísi fyrir skal þó leyft vera að nota þau vogarlóð, sem áður hafa löggilt verið og sem vega $^1/_4$, $^1/_8$, $^1/_{16}$ og $^1/_{32}$ úr pundi, svo og pndara, sem löggiltir hafa verið eptir hinu eldra vogarlagi, og einnig vogarlóð, sem vega 160, 80, 64, 32, 16, 8, 4 pund, þó eru undanskilin þau járnlóð, þarsem blýið, sem löggildingarmerkið er sett á, liggur ofaná járninu og engin upphækkuð brún hlífir því.

5. grein. 1865.

Heimilt skal stjórninni að nema úr gildi aðrar vogir, 1. Decbr.
sem nú eru við hafðar, og að láta verzlunarvogina koma í stað þeirra, svo og að gefa tugabrotunum úr orti sjerstakleg nöfn, ef það virðist nauðsynlegt.

6. grein.

Lagaboð þetta öðlast gildi 1. dag júlím. 1867.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðseturstað Kaupmannahöfn, 1. dag desembermán. 1865.

Forordning om Handelsvægten i Island.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning om Handelsvægten i Island, byde og befale Vi som fölger:

§ 1.

Enheden for den almindelige Handelsvægt er et Pund, hvis Vægt ligesom hidtil er 500 franske Grammer.

§ 2.

Hundrede Pund udgjöre et Centner.

§ 3.

Pundet inddeles i 100 Kviuter, Kvinten i 10 Ort; ringere Vægtstörrelser angives i Decimalbrökdele af Orten.

§ 4.

Fra den Tid, denne Lov træder i Kraft, skal der i Almindelighed benyttes Vægtlodder, som henhöre til Tidelingssystemet, nemlig saadanne Lodder, hvis Vægt er 100, 50, 20, 10, 5, 2, 1 Pund, 50, 20, 10, 5, 2, 1 Kvint, 5, 2, 1 Ort og Decimalbrökdele af Orten, samt efter samme System indrettede Bismere. Indtil anderledes af Kongen bestemmes, skal det imidlertid være tilladt at anvende de tidligere justerede Vægtlodder, hvis Vægt er $^1/_4$, $^1/_8$, $^1/_{16}$ og $^1/_{32}$ Pund, saavelsom de efter Tvedelingssystemet justerede Bismere, samt endelig Vægtlodder, hvis Vægt er 160, 80, 64,

1865. 32, 16, 8, 4 Pund, dog med Undtagelse af de Jern-
1. Decbr. lodder af denne Art, paa hvilke Justeringsmaterialet, Bly, ligger frit ovenpaa Jernet uden at være beskyttet af en fremstaaende Rand.

§ 5.

Regjeringen bemyndiges til at ophæve de nu bestaaende Vægtsystemer og til i disses Sted at indföre Handelsvægten, ligesom ogsaa til at give Decimalbrökdelene af Orten særlige Benævnelser, naar det maatte vise sig at være fornödent.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1867.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 1. December 1865.

15. Decbr. **Anordning** ang. **nærmere Bestemmelser af flere Præstekaldene paa Island vedrörende Forhold** tilligemed **Specifikation over sammes Indtægter.** Fredensborg den 15. December 1865. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1865 Nr. 50; Dep. Tid. for 1866 S. 76—89; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1865 S. 344-350; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 243–55.

I Henhold til kgl. Resol. af 5. Mai 1865 blev et i Kirke- og Undervisningsministeriet udarbeidet Udkast til en Anordning ang. nærmere Bestemmelser af flere Præstekaldene paa Island vedrörende Forhold forelagt det i bemeldte Aar forsamlede islandske Althing[1]), der efter at have behandlet samme paa anordningsmæssig Maade, afgav en allerund. Betænkning derom, hvori det anholder om, at Udkastet maa udkomme som Lov, dog med fölgende Forandringer:

1. at der i § 4 1ste Punkt efter Ordene »hvormed disse erlægges« tilföies »overensstemmende med Lovgivningen«, samt at de samme Ord tilföies i §'ens 2det Stykke efter Ordene »hvormed Indtægterne erlægges af Yderne«,

---

[1]) Dette Udkast med Motivering findes i Tíð. frá alþ. Ísl. 1865 II. S. 146–56.

2. at Begyndelsen af § 5 kommer til at lyde saaledes: »Pension til Enker saavel efter de Præster, som bortdö, medens de tjene i Kaldet, som efter Emeritpræster, saafremt de vare ægteviede til disse, medens de tjente i Kaldet, udredes med $^{1}/_{8}$« osv. 1865. 15. Decbr.

3. at i samme §'s 2det Stykke Ordene »efter Overenskomst mellem ham og Enken« udelades, samt at der efter Ordene »enten in natura eller« tilföies »hvis hun önsker saadant«,

4. at i samme §'s sidste Stykke Ordene »og Præsten ikke selv til eget Brug behöver« udelades,

5. at der i Stedet for 2det Stykke i § 7 sættes: »Af Præstekald, som ifölge Specifikationen af 1853 ere vurderede til

150—350 Rd.,	erlægges $^{2}/_{3}$ Sk.	for hver	Rigsdaler,
350—500 —	— 1 -	—	—
500—700 —	— $1^{1}/_{3}$ -	—	—
700 Rd. og derover	$1^{2}/_{3}$ -	—	—«,

6. at i § 8 Ordene »den 1. Januar 18 , .« forandres til »den 6. Juni 1867«.[1])

I den om Sagen nedlagte allerund. Forestilling bemærkede Kirke- og Undervisningsministeren, at de under Nr. 1, 3, 4 og 6 anförte Ændringer ikke vare af nogen videre Betydning, hvorfor man ikke fandt Noget imod samme at erindre. Hvad dernæst angik det under Nr. 2 anförte Tillæg til § 5 med Hensyn til den nærmere Bestemmelse af, hvilke Præsteenker der skulde være pensionsberettigede, havde den kongel. Kommissarius ved Althinget i sin over Sagen afgivne Betænkning fraraadet, at dette Tillæg optoges i Loven, idet samme formentlig dels var overflödigt, dels udelukkede de Præsteenker, hvis Ægteskab var indgaaet efter at Manden var bleven entlediget, fra at nyde Pension af det Kald, hvori Manden var ansat, medens Spörgsmaalet om, hvorvidt en saadan Præsteenke er berettiget til Pension eller ei, efter Udkastet holdtes aabent, og derfor i paakommende Tilfælde kunde blive undergivet Domstolenes Afgjörelser, hvilket maatte anses for rigtigst, da der om dette Spörgsmaal vare forskjellige Meninger. Ministeriet maatte imidlertid holde for, at det af Althinget foreslaaede Tillæg, hvorved det af Kommissarius antydede Spörgsmaal udtrykkelig afgjordes, burde optages i Loven, og det saa meget mere, som Grunden

[1]) Althingets Betænkning med Motivering findes i Tíð. frá alþ. Ísl. 1865 II. S. 307—310.

1865. 15. Decbr. til, at en saadan Bestemmelse ikke blev optagen i Udkastet, havde været den, at man havde anset Spörgsmaalet for aldeles utvivlsomt. Hvad endelig angik den under Nr. 5 anförte Forandring i § 7 i Henseende til Udredelsen af Kontributionen til fattige Emeritpræster og Præsteenker, da vilde derved bevirkes, at Kontributionen blev mere ligelig, samt tillige indbringes et ikke lidet större Belöb. Da nu denne Forhöielse af Kontributionen navnligen vilde falde de rigeligst aflagte Præstekald til Last, der altsaa bedst vare i Stand til at bære den, og da Emeritpræsterne og Præsteenkerne kunne trænge til den Understöttelse, de kunde faa, fandt Ministeriet, at der var al Grund til at gaa ind paa den heromhandlede Ændring.

Som antydet i Motiverne til Regjeringsudkastet, var der paa den i 1853 i Reykjavík afholdte Synodalforsamling fremkommet et Forslag om at tilveiebringe en ny Specifikation af samtlige Præstekald i Island, da man maatte erkjende, at de gjældende Specifikationer for Skálholts-Stift af 1737 og for Hóla-Stift af 1748 vare blevne forældede dels paa Grund af de store Forandringer, de forskjellige Præstekalds Indtægter i Tidens Löb vare undergaaede, dels formedelst det aldeles forandrede Forhold mellem Penge og Naturalier. Biskoppen i Island havde derfor foranlediget, at samtlige Præster i Landet efter et dertil affattet Skema havde opgivet Gjennemsnitsbelöbet af deres Kalds Indtægter for de næstforegaaende 5 Aar, hvorefter den nye Specifikation blev affattet paa Grundlag af disse Opgivelser. Efter at Stiftsövrigheden derpaa havde indstillet den ommeldte Specifikation til allerh. Stadfæstelse, havde Ministeriet fundet det for rettest, at Specifikationen, forinden Stadfæstelsen erhvervedes, blev forelagt Synodalforsamlingen til Betænkning. Bemeldte Forsamling havde vedtaget at indstille Specifikationen til allerh. Stadfæstelse, dog med den Modifikation, at Præstekaldet Hólmar i Reyðarfjord blev ansat til 600 Rd., og Præstekaldene Staður paa Reykjanes og Selárdalur i Bardastrands Syssel samt Vatnsfjörður i Isafjords Syssel bleve ansatte til 400 Rd. Forsaavidt endelig enkelte Præstekald siden 1853 indtil videre vare blevne kombinerede eller fordelte mellem Nabokaldene, havde Stiftsövrigheden foretaget de i saa Henseende fornödne Forandringer i den tidtnævnte Specifikation.

Under Forhandlingerne paa Althinget var det fra flere Sider blevet stærkt fremhævet, at den omhandlede Specifikation var mangelfuld og uligelig, ligesom ogsaa at nogle af Præstekaldene siden dens Affattelse vare undergaaede Forandringer. Der var

derfor fremkommet et Forslag om, at der i Stedet for Ordene i § 1 »i Aaret 1853 affattede, under — — allern. stadfæstede Specifikation» maatte sættes »i Aaret 1853 affattede Specifikation, hvilken Specifikation hvert 15. Aar skal underkastes Revision og siden allern. stadfæstes«. Den sidste Del af Ændringsforslaget havde man imidlertid anset saa uheldig affattet, at Thinget havde ment ikke at kunne gaa ind paa Forslaget i den foreliggende Redaktion, men da Specifikationens Revision dog ansaas for nödvendig, var det af Thinget blevet vedtaget, at der i Præmisserne til sammes allerund. Betænkning skulde optages en Udtalelse herom, for at Regjeringen saaledes kunde komme til Kundskab om Althingets Önsker i bemeldte Henseende. Ministeriet fandt nu ogsaa, at der var Anledning til at tage dette Thingets Önske, for hvilket den kgl. Kommissarius i sin Betænkning havde udtalt sig, tilfölge, men herved maatte dog bemærkes, at Revisionen vilde medföre en Forandring i den i § 2 optagne Fortegnelse over de saakaldte Hovedkald. Man havde derfor anset det for rettest at udelade den nævnte Fortegnelse, og det saa meget mere, som den strengt taget ikke var til nogen Nytte, idet Hovedreglen, at de Kald, som udgjör 700 Rd. og derover, skulle bortgives af Kongen, bibeholdtes. Af samme Grund maatte da tillige Ordene i § 3: »den i Aaret 1853 forfattede Specifikation» forandres til »den i § 1 ommeldte Specifikation«, samt en lignende Ændring foretages i § 7, 2. St.

1865. 15. Decbr.

Med de i det Foregaaende omtalte Ændringer indstilledes derpaa Udkastet med Specifikationen til allerh. Stadfæstelse, og under 15. Decbr. 1865 udkom derefter fölgende:

Tilskipun, er nákvæmar ákveður ýmislegt viðvíkjandi prestaköllunum á Íslandi.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar, er nákvæmar ákveður ýmislegt viðvíkjandi prestaköllunum á Íslandi, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. grein.

Prestaköllunum á Íslandi skal skipt í þessa flokka:
1. Aðalbrauð með 700 rd. tekjum og þar fram yfir.
2. Betri meðalbrauð með 500—700 rd. tekjum.

1865. 3. Lakari meðalbrauð með 350—500 rd. tekjum.
15. Decbr. 4. Fátæk brauð með minni tekjum en 350 rd. á ári.

Tekjur brauðanna eru taldar eptir brauðamatsgjörð þeirri, er samin var árið 1853 og allramildilegast er staðfest í dag; en sú brauðamatsgjörð skal endurskoðuð á hverjum 15 ára fresti.

2. grein.

Konungur veitir aðalbrauðin, en stiptsyfirvöldin á Íslandi veita eptir þeim ákvörðnnum, sem um það efni gilda, þau brauðin, er heyra til 2. og 3. flokki að áskildri allrahæstri staðfesting, og þan, er heyra til 4. flokki, án slíkrar allrahæstu staðfestingar.

3. grein.

Um ákvörðnn eptirlanna þeirra, er uppgjafaprestar fá af brauðunnm, skal farið að á sama hátt og hingaðtil þannig, að hjeraðsprófasturinn kveður til tvo presta, er í grennd búa, og býr til með þeim uppástungu nm, hver eptirlaun prestur sà, er frá brauðinu fer, eigi að fá af því; síðan skal leggja uppástungu þessa undir úrskurð stiptsyfirvaldanna. Eptirlaunin mega að öllum jafnaði ekki vera hærri en þriðjnngur af hinum vissn tekjum brauðsins, eins og þær eru ákveðnar í tilskipun 6. dag janúarm. 1847 5. grein. þegar ákveðin ern eptirlaun uppgjafaprests af brauði, skal ágóðinn af prestssetrinu, eðnr af jörð þeirri, sem prestinnm er fengin til ábúðar, þar að auki talinn með, eins og hann er tilfærðnr með tekjum brauðsins í brauðamatsgjörð þeirri, er getið er nm í 1. grein; þó skal þetta ekki eiga sjer stað á þeim branðum, sem eptir áðurgreindri brauðamatsgjörð gefa af sjer minni tekjur en 350 rd. á ári.

4. grein.

Uppgjafapresti skal einsog hingaðtil heimilt að fá sinn hluta af tekjum branðsins í þeim landaurum, sem þær eru goldnar með, lögum samkvæmt, hvort sem hann býr innan sóknar eður ntan. Ef hann býr utan sóknar og hann ekki sjálfur getnr heimtað sinn hluta af land-

aurunum, skal hann hafa erindsreka í sókninni, er 1865.
fyrir hans hönd gjöri þær ráðstafanir, sem þörf er á í 15. Decbr.
þessu efni.

Nú óskar uppgjafapresturinn, að eptirmaður sinn heimti allar hinar vissu tekjur brauðsins og greiði sjer síðan þann hluta þeirra, er honum ber, þá getur eptirmaðurinn eigi skorazt undan því; en þegar svo er ástatt, borgar hann uppgjafaprestinum eptirlaun hans eptir verðlagsskráar verði á sjerhverjum þeim eyri, sem gjaldendur greiða í tekjurnar, lögum samkvæmt, og skal presturinn í brauðinu í því skyni semja nákvæman reikning yfir allar þær tekjur af brauðinu, sem hjer koma til greina, og tilgreina hverja fyrir sig, reikna þær síðan til peninga eptir verðlagsskrá þess árs og greiða svo uppgjafaprestinum hans hluta af þeim. Nú ber svo til, að nokkuð af hinum vissu tekjum brauðsins er ófáanlegt hjá gjaldendum, þá skal skaðanum skipt í rjettu hlutfalli milli uppgjafaprestsins og eptirmanns hans. Ef ágreiningur verður um, hvort reikningurinn um tekjurnar sje rjettur, þá skal það mál borið undir hjeraðsprófastinn, og ef hann eigi getur komið sættum á, leggur hann málið undir úrskurð stiptsyfirvaldanna og skýrir þeim um leið fra áliti sínu um það.

5. grein.

Í eptirlaun prestaekkna bæði eptir þá presta, sem deyja meðan þeir þjóna brauði, og líka eptir uppgjafapresta, ef þær voru þeim giptar meðan þeir þjónuðu brauðinu, skal goldið af vissum tekjum aðalbrauðanna $^1/_8$, betri meðalbrauða $^1/_{10}$ og lakari meðalbrauða $^1/_{12}$ samkvæmt reglunum í tilskipun 6. dag janúarm. 1847 5. gr., þó skal ágóðinn af prestssetrinu meðtalinn.

Prestur sá, er brauðinu þjónar, greiðir ekkjunni hennar hluta af tekjunum annaðhvort í skileyri eður, ef hún óskar þess, eptir verðlagsskráar verði á þeim landaurum, sem goldnir eru í tekjurnar, eptir nákvæmum reikningi, er presturinn semur um allar vissar tekjur af brauðinu og hverja þeirra fyrir sig, og skal sá

1865. reikningur á ári hverju lagður nndir endnrskoðun og
15. Decbr. samþykki prófasts.

Nú eru fleiri en ein ekkja í brauði, skal þá eptirlaununum skipt milli þeirra eptir niðurjöfnun prófasts.

Samkvæmt allrahæstu konungsbrjefi 5. dag júním. 1750 skal ekkjunni heimilt að kjósa sjer til ábúðar hverja af kirkjujörðum brauðsins, er henni þykir sjer hagkvæmnst, en afgjald það, er svara ætti af jörðinni, á að koma upp í eptirlaunin; svo skal og að öðru leyti farið eptir ákvörðunum í konungsbrjefi þessu viðvíkjandi rjetti prestaekkna til að kjósa sjer eða láta útleggja sjer jörð til ábúðar.

6. grein.

Nú hefir prestsekkja áunnið sjer rjett til eptirlauna af brauði, sem gjalda hefir átt af eptirlaun til prestsekkju eptir reglum þeim, sem að undanförnu hafa verið í gildi, en sem eptirleiðis verður undanþegið slíkri skyldn eptir ákvörðuninni í næstn grein hjer á undan, smbr. 1. gr., þá heldnr hún fyrir sjálfa sig rjetti þeim, er hún hefir öðlazt. Hið sama er um konur þeirra presta, er nú þjóna slíknm brauðum.

7. grein.

Í staðinn fyrir árgjald það, er nú hvílir á sumum brauðum á Íslandi, skal til styrks handa fátækum uppgjafaprestum og prestaekkjum greitt árgjald, eptir því hlutfalli, er nú skal sagt:

Af brauðum, sem eptir brauðamatsgjörð þeirri, sem um er getið í 1. grein, eru metin

150—350 rd.	skal	greiða	$^2/_3$ sk.	af hverjum	ríkisdal,
350—500	-	—	1 -	—	—
500—700	-	—	$1^1/_3$ -	—	—
700 og þar fram yfir			$1^2/_3$ -	—	—

Af þeim brauðum, sem minna gefa af sjer í tekjur en 150 rd. á ári, skal ekki greitt neitt árgjald; en þarsem prestsekkja er í brauði, og fær af því eptirlaun, fellur bnrt helmingur árgjaldsins, og þarsem er uppgjafaprestur, allt árgjaldið.

Prestarnir skulu greiða hjeraðsprófastinum árgjaldið fyrir lok desembermánaðar ár hvert, en hann sendir alla upphæðina til biskups svo snemma, að fjeð sje komið til hans fyrir sýnódus 10. dag júlím. næst á eptir. 1865. 15. Decbr.

Fje því, sem greiðist með árgjöldunum, skal skipt í tvo hluti jafnstóra; fá uppgjafaprestar annan helminginn en prestaekkjurnar hinn.

Fjenu skal skipt niður á sýnódus fundi.

8. grein.

Tilskipun þessi öðlast lagagildi 6. dag júním. 1867.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í höll Vorri Fredensborg, 15. dag desembermánaðar 1865.

Anordning angaaende nærmere Bestemmelse af flere Præstekaldene paa Island vedrörende Forhold.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Anordning ang. nærmere Bestemmelse af forskjellige Præstekaldene paa Island vedrörende Forhold, byde og befale Vi som fölger:

§ 1.

Præstekaldene i Island inddeles i:

1. Hovedkald med en Indtægt af 700 Rd. og derover;
2. bedre Middelkald med — 500—700 Rd.;
3. ringere Middelkald med — 350—500 Rd.;
4. ringeste Kald med under 350 Rd. aarlig.

Kaldenes Indtægter beregnes efter den over disse i Aaret 1853 affattede, under D. D. allern. stadfæstede Specifikation, hvilken Specifikation hvert 15. Aar skal underkastes Revision.

§ 2.

Hovedkaldene bortgives af Kongen, medens de til 2. og 3. Klasse henhörende Kald under Forbehold af allerh. Konfirmation, og de til 4. Klasse henhörende

1865. Præstekald uden en saadan allerh. Konfirmation bort-
15. Decbr. gives af Stiftsövrigheden i Island efter de i saa Henseende gjældende Bestemmelser.

§ 3.

I Henseende til Bestemmelsen af Emeritpræsters Pension af Kaldene forholdes som hidtil saaledes, at Herredsprovsten med tilkaldte to Nabopræster affatter et Forslag om, hvilken Pension der vil være at tillægge den afgaaende Præst af Kaldet, hvilket Forslag derefter forelægges Stiftsövrigheden til Afgjörelse. Pensionen maa i Reglen ikke overstige en Trediedel af Kaldets faste Indtægter, saaledes som disse ere bestemte ved Anordningen af 6. Januar 1847 § 5. Indtægterne af Præstegaarden eller af den Præsten tillagte Brugsjord, saaledes som samme findes opgivne ved den i § 1 ommeldte Specifikation over Kaldets Indtægter, tages desuden med i Beregning ved Bestemmelsen af Emeritpræsters Pension af det paagjældende Kald; dog finder denne Bestemmelse ikke Anvendelse med Hensyn til de Kald, hvis aarlige Indtægter efter nysnævnte Specifikation er under 350 Rd.

§ 4.

Emeritpræsten skal som hidtil, hvad enten han opholder sig i eller udenfor Kaldet, være berettiget til at oppebære sin Andel af Kaldets Indtægter i de Naturalier, hvormed disse overensstemmende med Lovgivningen erlægges. Opholder han sig udenfor Sognet og han ikke selv kan indkræve og modtage sin Andel i Naturalierne, skal han have en Fuldmægtig paa Stedet, som paa hans Vegne foranstalter det i saa Henseende Fornödne.

Önsker Emeritpræsten, at hans Eftermand opkræver Kaldets samtlige faste Indtægter og siden udbetaler ham hans Andel deraf, kan denne ikke undslaa sig derfor; men i dette Tilfælde udbetaler Eftermanden i Kaldet Emeritpræsten hans Pension efter Kapitelstaxtens Pris paa hver af de Naturalier, hvormed Ind-

tægterne lovmæssig erlægges af Yderne, og har Præsten i Kaldet i denne Anledning at affatte en nöiagtig og detailleret Beregning over Kaldets samtlige i Betragtning kommende Indtægter, hvorefter de evalueres i Penge efter Aarets Kapitelstaxt og der udbetales Emeritpræsten hans Andel. Skulde det Tilfælde indtræffe, at Noget af Kaldets faste Indtægter bliver uerholdeligt hos Yderne, deles Tabet forholdsmæssig mellem Emeritpræsten og hans Eftermand. Opstaar der Tvist om Opgjörelsens Rigtighed, forelægges Spörgsmaalet for Herredsprovsten, som, hvis han ikke kan bilægge Striden i Mindelighed, indsender Sagen med sin Betænkning til Stiftsövrighedens Afgjörelse.

1865.
15. Decbr.

§ 5.

Pension til Enker saavel efter de Præster, der bortdö, medens de tjene i Kaldet, som efter Emeritpræster, saafremt de vare ægteviede til disse, medens de tjente i Kaldet, udredes med $^1/_8$ af Hovedkaldenes, $^1/_{10}$ af de bedre Middelkalds og $^1/_{12}$ af de ringere Middelkalds faste Indtægter overensstemmende med Reglerne i Anordningen af 6. Januar 1847 § 5, dog at Indtægterne af Præstegaarden medregnes.

Enkens Andel udbetales hende af Præsten i Kaldet enten in natura eller, hvis hun önsker saadant, efter Kapitelstaxtens Pris paa de Naturalier, hvori Indtægterne erlægges, efter en af Præsten over Kaldets samtlige faste Indtægter affattet nöiagtig og detailleret Beregning, hvilken aarligen forevises Provsten til Revision og Approbation.

Findes der flere Enker i et Kald, deles Pensionen imellem dem efter Provstens Ligning.

Det skal i Medhold af allerh. Reskript af 5. Juni 1750 være Enken tilladt at udvælge til Beboelse hvilken af Præsteskaldets Mensalgaarde, hun finder bekvemmest, imod at den Afgift, der vilde være at erlægge af samme, kommer til Afdrag i Pensionsbelöbet, ligesom der iövrigt med Hensyn til Præsteenkernes Ret til at udvælge

1865. eller lade sig udlægge en Gaard til Beboelse skal forholdes efter de Bestemmelser, som i saa Henseende indeholdes i nysnævnte allerh. Reskript.
15. Decbr.

§ 6.

Har en Præsteenke erhvervet Ret til Pension af et Præstekald, hvoraf der efter de hidtil gjældende Regler er udredet Enkepension, men som paa Grund af Bestemmelsen i næstforegaaende §, jfr. § 1, for Fremtiden vil blive fritaget derfor, beholder hun for sin Person den erhvervede Pensionsret. Det Samme gjælder ogsaa med Hensyn til de i saadant Kald nn ansatte Præsters Hustruer.

§ 7.

Istedetfor den visse Præstekald i Island nu paahvilende Kontribution, skal der til Understöttelse for fattige Emeritpræster og Præsteenker udredes en aarlig Kontribution efter fölgende Skala:

Af Præstekald, som ifölge den i § 1 ommeldte Specifikation ere ansatte til

150—350 Rd.,	erlægges	$^2/_3$	Sk.	for hver	Rigsdaler,
350—500 -	—	1	-	—	—
500—700 -	—	$1^1/_3$	-	—	—
700 og derover	—	$1^2/_3$	-	—	—

Af de Præstekald, hvis aarlige Indtægt er under 150 Rd., erlægges ingen Kontribution, ligesom der for de Præstekald, i hvilke der er en Præsteenke, som faar Pension af Kaldet, den halve Kontribution, og hvor der er en Emeritpræst, den hele Kontribution bortfalder.

Kontributionen erlægges af vedkommende Præster inden Udgangen af December Maaned hvert Aar til Herredsprovsten, som derefter indsender det samlede Belöb til Biskoppen saa betimelig, at det kan være indkommet til ham inden Synodens Afholdelse den 10. Juli næstefter.

Det ved Kontributionen indkomne Belöb deles i to lige store Dele; den ene Halvdel af Belöbet tilfalder Emeritpræsterne og den anden Halvdel Præsteenkerne.

Fordelingen sker paa Synodalmödet. 1865. 15. Decbr.

§ 8.

Denne Anordning træder i Kraft den 6. Juni 1867. Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet paa Vort Slot Fredensborg, den 15. Decbr. 1865.

Brauðamat á Íslandi,

samið árið 1853 og allramildilegast saðfest með konungsúrskurði dagsettum 15. dag desembermán. 1865 ásamt tilskipun frá sama degi, er nákvæmar ákveður ýmislegt viðvíkjandi prestaköllunum á Íslandi.

Norðurmúla prófastsdæmi:

1.	Skeggjastaðir	187	Rd.	38	Sk.
2.	Hof í Vopnafirði	856	-	4	-
3.	Hofteigur	263	-	28	-
4.	Kirkjubær í Tungu	459	-	82	-
5.	Valþjófsstaður	457	-	31	-
6.	Ás í Fellum	220	-	60	-
7.	Hjaltastaður og Eyðar	397	-	78	-
8.	Desjarmýri	205	-	7	-
9.	Klyppstaður	176	-	60	-

Suðurmúla prófastsdæmi:

10.	Dvergasteinn	282	-	91	-
11.	Vallanes	427	-	63	-
12.	Hallormsstaður	264	-	3	-
13.	þingmúli	225	-	12	-
14.	Skorastaður	286	-	9	-
15.	Hólmar í Reyðarfirði	600	-	»	-
16.	Kolfreyjustaður	377	-	43	-
17.	Stöð	123	-	49	-
18.	Heydalir	497	-	90	-
19.	Berufjörður	265	-	48	-
20.	Hof í Álptafirði	353	-	85	-

1865. Austurskaptafells prófastsdæmi:

15. Decbr.

21.	Stafafell	291	Rd.	10 Sk.
22.	Bjarnanes	236	-	29 -
23.	Einholt	206	-	45 -
24.	Kálfafellsstaður	134	-	62 -
25.	Sandfell	82	-	43 -

Vesturskaptafells prófastsdæmi:

26.	Kálfafell á Síðu	92	-	3 -
27.	Kirkjubæjar klaustur	374	-	17 -
28.	Meðallands þing	164	-	73 -
29.	Ásar	106	-	22 -
30.	þykkvabæjar klaustur	152	-	63 -
31.	Reynis þing	224	-	58 -
32.	Sólheima þing	208	-	70 -

Rangárvalla prófastsdæmi:

33.	Eyvindarhólar	315	-	69 -
34.	Holt undir Eyjafjöllum	549	-	92 -
35.	Stóridalur	121	-	86 -
36.	Fljótshlíðar þing	191	-	29 -
37.	Breiðabólstaður í Fljótsklíð	857	-	13 -
38.	Landeyja (Kross) þing	387	-	16 -
39.	Keldna þing	264	-	41 -
40.	Oddi	757	-	19 -
41.	Stóruvellir	276	-	47 -
42.	Efriholta þing	257	-	94 -
43.	Kálfholt	319	-	88 -
44.	Vestmannaeyjar	843	-	30 -

Árnes prófastsdæmi:

45.	Stórinúpur	150	-	» -
46.	Hruni	408	-	72 -
47.	Hrepphólar	200	-	» -
48.	Ólafsvellir	218	-	» -
49.	Hraungerði	446	-	31 -
50.	Gaulverjabær	382	-	63 -

51.	Stokkseyri	467 Rd.	83 Sk.	1865.
52.	Torfastaðir	344 -	» -	15. Decbr.
53.	Miðdalur	170 -	» -	
54.	Mosfell í Grímsnesi	156 -	» -	
55.	Klausturhólar	229 -	64 -	
56.	Þingvellir	240 -	32 -	
57.	Arnarbæli	470 -	54 -	
58.	Vogsósar	136 -	» -	

Gullbringu og Kjósar prófastsdæmi:

59.	Staður í Grindavík	173 -	87 -
60.	Útskálar	475 -	72 -
61.	Kálfatjörn	373 -	46 -
62.	Garðar á Álptanesi	701 -	59 -
63.	Reykjavík	1,014 -	22 -
64.	Mosfell í Mosfellssveit	286 -	52 -
65.	Kjalarnes þing	257 -	60 -
66.	Reynivellir	250 -	24 -

Borgarfjarðar prófastsdæmi:

67.	Saurbær á Hvalfjarðarströnd	257 -	8 -
68.	Garðar á Akranesi	310 -	52 -
69.	Melar	279 -	78 -
70.	Hest þing	229 -	86 -
71.	Lundur	198 -	7 -
72.	Reykholt	420 -	77 -

Mýra prófastsdæmi:

73.	Gilsbakki	282 -	22 -
74.	Hvammur í Norðurárdal	280 -	71 -
75.	Stafholt	534 -	86 -
76.	Borg	388 -	63 -
77.	Staðarhraun	172 -	15 -
78.	Hítardalur	714 -	70 -
79.	Hítarness þing	371 -	53 -

1865. 15. Decbr.

Snæfellsness prófastsdæmi:

80.	Miklaholt	351	Rd.	91	Sk.
81.	Staðastaður	562	-	2	-
82.	Breiðavíknr þing	187	-	»	-
83.	Nes þing	347	-	15	-
84.	Setberg	393	-	22	-
85.	Helgafell	459	-	81	-
86.	Breiðabólstaður á Skógarströnd	299	-	62	-

Dala prófastsdæmi:

87.	Miðdala þing og Kvennabrekka	518	-	17	-
88.	Hjarðarholt	296	-	43	-
89.	Hvammur í Hvammssveit	442	-	52	-
90.	Skarðs þing	332	-	22	-
91.	Saurbæjar þing	210	-	6	-

Barðarstrandar prófastsdæmi:

92.	Garpsdalur	129	-	6	-
93.	Staður á Reykjanesi	400	-	»	-
94.	Gnfudalur	184	-	67	-
95.	Flatey	173	-	80	-
96.	Brjámslækur	219	-	43	-
97.	Sauðlauksdalur	258	-	68	-
98.	Selárdalur	400	-	»	-
99.	Otrardalur	112	-	48	-

Vesturísafjarðar prófastsdæmi:

100.	Rafnseyri	201	-	28	-
101.	Álptamýri	127	-	39	-
102.	Sandar í Dýrafirði	172	-	91	-
103.	Dýrafjarðar þing	227	-	50	-
104.	Holt í Önundarfirði	376	-	89	-
105.	Staður í Súgandafirði	87	-	80	-

Norðurísafjarðar prófastsdæmi:

106.	Eyri við Skutulsfjörð	379	-	62	-
107.	Ögur þing	202	-	5	-

108.	Vatnsfjörður	400 Rd.	» Sk.	1865.
109.	Kirkjubóls þing	118 -	9 -	15. Decbr.
110.	Staður á Snæfjallaströnd	98 -	30 -	
111.	Staður í Grunnavík	191 -	79 -	
112.	Staður í Aðalvík	137 -	37 -	
	Stranda prófastsdæmi:			
113.	Árnes	139 -	26 -	
114.	Staður í Steingrímsfirði	376 -	51 -	
115.	Tröllatunga	196 -	5 -	
116.	Prestsbakki	220 -	35 -	
	Húnavatns prófastsdæmi:			
117.	Staður í Hrútafirði	145 -	» -	
118.	Staðarbakki	401 -	72 -	
119.	Melstaður	534 -	8 -	
120.	Tjörn og Vesturhópshólar	292 -	41 -	
121.	Breiðabólstaður í Vesturhópi	521 -	76 -	
122.	þingeyra klaustur	337 -	81 -	
123.	Undirfell	318 -	5 -	
124.	Hjaltabakki	107 -	38 -	
125.	Auðkúla	243 -	64 -	
126.	Blöndudalshólar	266 -	90 -	
127.	Bergstaðir	259 -	40 -	
128.	Höskuldsstaðir	380 -	20 -	
129.	Hof á Skagaströnd	233 -	5 -	
	Skagafjarðar prófastsdæmi:			
130.	Hvammur í Laxárdal	164 -	43 -	
131.	Fagranes	177 -	65 -	
132.	Reynistaðar klaustur	185 -	73 -	
133.	Glaumbær	543 -	51 -	
134.	Mælifell	323 -	10 -	
135.	Goðdalir	191 -	1 -	
136.	Miklibær í Blönduhlíð með Flugumýrar sókn	389 -	90 -	
137.	Hólar í Hjaltadal með Hofstaða sókn	377 -	44 -	
138.	Hof og Miklibær í Óslandshlíð	290 -	42 -	

1865.	139.	Fell í Sljettuhlíð	200	Rd.	84	Sk.
15. Decbr.	140.	Barð í Fljótum	367	-	13	-
	141.	Knappstaðir	93	-	49	-
	142.	Rípur	124	-	86	-
		Eyjafjarðar prófastsdæmi:				
	143.	Hvanneyri	150	-	45	-
	144.	Kvíabekkur	257	-	7	-
	145.	Tjörn og Upsir	362	-	68	-
	146.	Vellir	326	-	13	-
	147.	Stærriárskógur	147	-	16	-
	148.	Möðruvalla klaustur	398	-	90	-
	149.	Bægisá og Myrká	344	-	79	-
	150.	Glæsibær	272	-	84	-
	151.	Hrafnagil	652	-	82	-
	152.	Grundar þing	232	-	2	-
	153.	Mikligarður	165	-	57	-
	154.	Saurbær	284	-	56	-
	155.	Miðgarðar í Grímsey	99	-	3	-
		þingeyjar prófastsdæmi:				
	156.	Laufás	336	-	50	-
	157.	Höfði	233	-	94	-
	158.	þönglabakki	131	-	38	-
	159.	Háls í Fnjóskadal	314	-	59	-
	160.	þóroddsstaður	248	-	11	-
	161.	Lundarbrekku þing	177	-	62	-
	162.	Mývatns þing	164	-	33	-
	163.	Grenjaðarstaður	709	-	50	-
	164.	Múli og Nes	451	-	55	-
	165.	Helgastaðir	237	-	53	-
	166.	Húsavík	233	-	80	-
	167.	Garður í Kelduhverfi	179	-	84	-
	168.	Skinnastaðir	217	-	49	-
	169.	Presthólar	166	-	40	-
	170.	Svalbarð í þistilfirði	278	-	21	-
	171.	Sauðanes	382	-	22	-

Justitsministeriets Skrivelse til Sysselmanden i Nordermula Syssel, ang. **Eftergivelse af Læsteafgift.** Kjöbenhavn den 18. December 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 1004. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 255—256. 1865. 18. Decbr.

Ved at andrage, at hollandsk Skonnert »Concordia» af Veendam, drægtig $44^1/_2$ Kommercelæster, ladet med Kul til Hvalfanger Roys og Lilliendahl og fört af Skipper J. U. Bockhouts, er indstrandet ved Seyðisfjord Natten mellem den 12. og 13. Septbr. d. A., og sunket, inden noget af Ladningen var udlosset, og uden at Noget er reddet med Undtagelse af en Baad, har Hr. Sysselm. i behgl. Skrivelse af 7. Oktbr. d. A. paa fornævnte Skibsförers Vegne ansögt om, at Gebyret for det islandske Söpas, som han har faaet udleveret hos Sysselmanden i Söndermula Syssel, hvilket Gebyr, til Belöb 89 Rd., han imidlertid endnu ikke har erlagt, maa blive ham eftergivet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Justitsministeriet efter Omstændighederne ikke finder Anledning til at gjöre Krav paa Erlæggelsen af den omhandlede Læsteafgift, samt at man under D. D. har foranlediget, at Underretning herom vil blive meddelt Skibets Rheder, D. Evers i Veendam, gjennem den herværende nederlandske Konsul.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Postexpeditörers Ansvar med Hensyn til Brevporto.** Khavn den 28. Decbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 1021. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 256—258. 28. Decbr.

Under 19. Juni d. A. har Hr. Amtm. tilstillet Ministeriet et Andragende, hvori Sysselmanden i Öfjords

1865. Syssel, St. Thorarensen, næst at besvære sig over, at
28. Decbr. der ved Decision paa Antegnelserne til Regnskabet for det islandske Postvæsens Indtægter og Udgifter for 1860—1861 er paalagt ham et Ansvar for Porto af ufrankerede Breve, der med Postdampskibet vare via Reykjavík afsendte til Öfjords Stationer, udbeder sig Ministeriets Resolution for, om Reskript af 8. Juli 1779 om Postvæsenet i Island, og navnlig dets § 5, er ophævet eller ikke, idet han formener, at det, saafremt Reskriptet endnu staar ved Magt, fölger af samme, at det ikke kan paahvile Sysselmanden som Postexpeditör at indkassere Portoen for vedkommende ufrankerede Breve, hvis Modtagere maaske ikke engang knnne opspörges, men at Forbudet mod Modtagelsen af saadanne gjör Overtræderen af Forbudet ansvarlig for Portoen.

Efter at man i denne Anledning havde begjært Revisionsdepartementets Ytringer meddelte, har samme tilbagemeldt, at Reskr. af 8. Juli 1779 § 5 ikke passer paa det omhandlede Tilfælde, idet denne Bestemmelse kun afgjör, at ethvert Syssels Beboere skulle betale den bestemte Porto af de Breve, der af dem begjæres befordrede ved Posten til andre Distrikter paa Island, og afgive dem til Sysselmanden, som ellers ikke behöver at tage imod dem, hvorimod der med Hensyn til Breve fra Kjöbenhavn via Reykjavík til Vest- eller Nord- og Östamtet ved mangeaarig Iagttagelse har dannet sig den Praxis, at disse Breve ere blevne indkarterede i Reykjavík, og at man er vedbleven hermed, efter at Brevforsendelse sker med Dampskibet flere Gange om Aaret, uden at nogen anden Postexpeditör end Sysselmand Thorarensen har vægret sig ved at opkræve den beregnede Porto. Skete dette ikke, maatte, da Portoen ikke kan fordres betalt i Kjöbenhavn, efterdi Brevene portofrit afsendes herfra til Island, enten alle Breve fra Hovedstaden til Distrikter paa Island udenfor Reykjavík nægtes Modtagelse i det

islandske Departement til Afsendelse ved Skibsleilighed her fra Staden, eller Brevene maatte befordres portofrit i Island, hvorved de iövrigt ringe Postintrader vilde formindskes. Departementet har derfor forment, at der ikke vil være nogen Anledning til at fritage Sysselmand Thorarensen for at indfordre Porto for de omspurgte Breve, hvilken i Almindelighed uden Vanskelighed vil kunne opkræves ved Distributionen, og naar dette i enkelte Tilfælde ikke kan ske, fordi Adressaten ei kjendes, eller ikke har været at finde, vil Brevet med Paategning herom formentlig kunne ledsage Kartet, naar dette med Postföreren retournerer til Reykjavík for at vedlægges Hovedregnskabet for Postvæsenets Indtægter og Udgifter. 1865. 28. Decbr.

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtm. Foranstaaende til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Sysselmand Thorarensen, undlader man ikke at tilföie, at Ministeriet for sit Vedkommende maa tiltræde, hvad Revisionsdepartementet saaledes har udtalt.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. **Revision** af den i 1853 affattede **Specifikation over Præstekaldenes Indtægter** i Island. Khavn den 30. Decbr. 1865. — Isl. Kopieb. 1865 Nr. 1040. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 262. 30. Decbr.

Med Hensyn til, at det i § 1 i den under 15. d. M. emanerede Anordning ang. flere Præstekaldene paa Island vedrörende Forhold er bestemt, at den under s. D. allern. stadfæstede, i 1853 affattede Specifikation over Indtægterne af Præstekaldene i bemeldte Land hvert 15. Aar skal underkastes Revision, skulde man tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. om behgl. at ville træffe de fornödne Foranstaltninger til, at den omhandlede Revision kan foretages inden Udgangen af 1868.

1866.
5. Januar.

Forordning om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island. Khavn den 5. Januar 1866. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1866 Nr. 1. Depart. Tid. for 1866 S. 393—398. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S; 262—268. Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 1—3.

Fra det i 1861 afholdte Althing indkom der til Justitsministeriet en Petition om, at et af Thinget vedtaget Forslag til en Forordning om Faareskab og andre smitsomme Faaresygdomme i Island maatte ophöies til Lov.[1]) Efter at dette Lovforslag havde været gjort til Gjenstand for en nöie Overveielse af Jnstitsministeriet, kom man til det Resultat, at Forslaget, saaledes som det forelaa, navnlig paa Grund af den deri indeholdte Bestemmelse om Nedslagtning hos Faareeierne, ikke egnede sig til at ophöies til Lov. Men da Ministeriet iövrigt med Althinget var enigt i, at der turde være Anledning til at lade udgaa et Lovbnd angaaende den heromhandlede Gjenstand, navnlig med Hensyn til at det hidtil næppe havde været anset som Politibestyrelsens Pligt i Island at före Tilsyn med Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene, blev det anset for rettest at udarbeide et nyt Lovndkast, der siden blev forelagt det i Aaret 1863 forsamlede Althing.[2]) Althinget troede imidlertid ikke at kunne slutte sig til bemeldte Udkast, uden Foretagelse af flere indgribende Modifikationer, og ndarbeidede derfor et nyt Forslag, som det androg paa at maatte blive ophöiet til Lov.[3])

Da Ministeriet havde Betænkeligheder ved at gaa ind paa flere af de af Althinget fremsatte Forslag, hvori det endyderligere blev bestyrket ved en fra det veterinære Sundhedsraad indhentet Betænkning over Sagen, og da de Forandringer, som Althingets Forslag herefter vilde undergaa, maatte anses for væsentlige, fandtes der overveiende Grund for paany at forelægge Althinget Sagen.

I Overensstemmelse hermed blev der i Justitsministeriet udarbeidet et nyt Lovforslag, hvori man vel paa den ene Side sögte at imödekomme Thinget saameget som muligt, men paa den anden Side udelod af Udkastet saadanne af Thinget fore-

---

[1]) jfr. Tíð. frá alþ. Ísl. 1861 S. 1806—20.

[2]) jfr. allerh. Resol. 8. Jnni 1863 i Lovsaml. for Isl. XVIII. S. 562—567, og Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 37—40.

[3]) jfr. nærmere Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 483—491.

slaaede Bestemmelser, som ikke paa nogen Maade kunde billiges. 1866.
Dette Udkast[1]) blev i Henhold til allerh. Resol. 28. April 1865 5. Januar.
forelagt det i samme Aar forsamlede Althing, som over samme afgav en allerunderd. Betænkning, der gik ud paa, at Udkastet maatte emanere som Lov, dog med nogle Modifikationer, hvorom i Forbindelse med de enkelte §§ i Forordningen bemærkes Fölgende:

§ 1 er overensstemmende med tilsvarende § i det Althinget forelagte Udkast, med Undtagelse af, at det i Henhold til Thingets Indstilling her er bestemt, at det almindelige Eftersyn af Faarene skal finde Sted saavel om Efteraaret, naar Faarene blive samlede fra Fjældfællederne, som om Foraaret i den förste Del af April Maaned, istedetfor at Udkastet nöiedes med ét almindeligt Eftersyn af Faarene, nemlig om Foraaret.

§ 2 samt §§ 4—7 ere med Undtagelse af enkelte mindre væsentlige Redaktionsforandringer, der ere foraarsagede ved Althingets Indstillinger, overensstemmende med det samme forelagte Udkast.

§ 3. I det Althinget forelagte Lovudkast var det bestemt, at Omkostningerne ved det ved Loven etablerede Eftersyn af Faarene skulde udredes af vedkommende Amts Repartitionsfond. Med Hensyn hertil havde Althinget bemærket, at den saaledes foreslaaede Udredningsmaade vilde före til den Ubillighed, at der paabydes alle Repperne i hvert Amt en lige stor Byrde i den omhandlede Anledning, uagtet det kunde forudses, at Tilsynet med Faarene vilde blive af forskjellig Beskaffenhed i de forskjellige Repper, hvoraf igjen vilde fölge, at den indhyrdes Kappelyst mellem de forskjellige Repper med Hensyn til at holde deres Faar fri for smitsomme Sygdomme og overhovedet lade dem nyde god Rögt og Pleie, vilde i en betydelig Grad slappes. Denne Ulempe vilde efter Althingets Formening undgaas ved at lade Kommunerne bære de omhandlede Udgifter, saaledes at der paalagdes samtlige Faareeiere i Reppen at afholde samme efter de Regler, der fölges ved Opkrævelse af Rævetolden — hvorhos Thinget lagde særlig Vægt paa det Moment, at Udgifterne ved Tilsynet i saa Fald netop kom til at hvile paa Faarene, paa hvis Bevarelse det gaar ud.

Den kgl. Kommissarius havde i den over Sagen afgivne Betænkning udtalt sig imod den af Thinget i den ommeldte Henseende foreslaaede Ændring, hvorimod han henledede Mini-

---

[1]) se Tíð. frá alþ. Ísl. 1865 II. S. 157—163.

1866. steriets Opmærksomhed paa et under Sagens Behandling i Thinget
5. Januar. fremkommet Forslag om, at ligne Halvdelen af bemeldte Udgifter paa Kommunerne og lade Halvdelen udrede af Repartitionsfonden.

Uagtet Justitsministeriet fandt, at Althingets heromhandlede Ændring var mindre hensigtsmæssig, idet det upaatvivlelig vilde falde vanskelig for Beboerne af en lille og fattig Kommune at udrede de nævnte Udgifter, der kunde löbe op til en ikke ubetydelig Sum, troede man dog ikke at burde fraraade den ommeldte Ændring, der af Althinget var bleven vedtaget med en til Enstemmighed grænsende Maioritet, og paa hvilken Thinget havde lagt en særdeles Vægt, medens det med stor Stemmeflerhed havde bortkastet det af Kommissarius antydede Forslag om at dele Udgifterne mellem Kommunerne og Amtsrepartitionsfondene. Althingets Ændringsforslag er derfor blevet optaget i Forordningen, ligesom der ogsaa efter Althingets Indstilling er optaget en Bestemmelse om, at den Repstyrerne og deres Medhjælpere tilstaaede Godtgjörelse ikke maa overstige 1 Rd. 48 Sk, om Dagen.

§ 8. Althinget havde foreslaaet, at der til Regjeringens Udkast, som kun bestod af 7 §§, skulde föies en ny §, saalydende: »Af de i §§ 5 og 7 omhandlede Böder tilfalder én Tredjedel Angiveren, men de övrige to Tredjedele den Kommune, hvor Overtrædelsen af de i bemeldte §§ indeholdte Bestemmelser har fundet Sted.»

Den kgl Kommissarins fraraadede imidlertid paa det Bestemteste Optagelsen af denne § i Forordningen, idet han ytrede, at den deri indeholdte Bestemmelse om Angiverens Andel i Böderne dels vilde være ufornöden, da det maatte antages for givet, at Ingen vilde lægge Skjul paa en blandt hans Faar udbrndt smitsom Sygdom, hvorhos de beskikkede Tilsynsmænd vilde være i Stand til at varetage det Fornödne med Hensyn til Efterlevelsen af de givne Forskrifter, dels var af en odiös Karakter og let vilde kunne give Anledning til Rivninger og Trakasserier samt resultatlöse Undersögelser. Derimod mente Kommissarius, at der muligen turde være Anledning til, uagtet det maatte være en Selvfölge, at de omhandlede Böder skulde tilfalde Stedets Fattigkasse, at optage en udtrykkelig Bestemmelse herom i Loven.

Da Regjeringen maatte være enig med det af Kommissarius saaledes Anförte, er §'en affattet i Overensstemmelse hermed.

Tilskipun um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi. 1866. 5. Januar.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Lögreglustjórar og hreppstjórar skulu, hver um sig í því umdæmi, sem hann er settur yfir, vandlega gefa gætur að, hvort fjárkláði eður önnur næm fjárveikindi gjöri þar vart við sig. Þeir eiga því svo opt, sem ástæða virðist til þess vera, einkum á haustin þá fje kemur af afrjett, og á vorin fyrri hluta aprílmán., að láta fram fara almenna rannsókn fjárins svo víða sem nauðsynlegt þykir.

2. gr. Amtmanni skal á hendur falið eptir uppástungum lögreglustjórans að kveðja til hæfilega menn í hverjum hrepp hreppstjórum til aðstoðar, bæði í því að komast að raun um heilbrigðisástand fjárins, og eins í því að framkvæma þær ráðstafanir, sem gjöra þarf. Ef slíkir menn ekki fást innanhrepps, má kveðja til þess menn úr öðrum hrepp eður annari sýslu. Aðstoðarmenn þessir og hreppstjórarnir eiga tafarlaust að gefa lögreglustjóranum til vitundar, ef eitthvað það kemur fyrir, sem vekur grun um slíkan sjúkdóm, sem í 1. gr. er um rætt.

3. gr. Hreppstjórarnir og aðstoðarmenn þeirra skulu, eptir því sem amtmaður gjör ákveður, fá hæfilega borgun þó ekki yfir 1 rd. 48 sk. hver um daginn fyrir störf þau, er þeir eptir áður sögðu eiga að gegna, að því leyti þau hafa í för með sjer verkfall og ferðalög frá heimilum þeirra. Borgun þessari skal sýslumaður jafna niður á alla fjáreigendur í hverjum hreppi, eptir þeim reglum, sem gilda um dýratolla og heimta hana saman á manntalsþingum ásamt manntalsþingsgjöldunum.

1866. 4. gr. Ef vart verður slíkrar veiki sem að ofan
5. Januar. er nm rætt, skulu hreppstjórar og aðstoðarmenn þeirra sjá um, að hið sjúka fje verði þegar í stað stranglega aðskilið frá heilbrigðu fje, og hið allrafyrsta taka það til lækninga; svo skal og því fje haldið sjer, sem líkindi eru til að veiki knnni að dyljast í, uns grunlaust er. Hreppstjóri skal þegar skýra lögreglustjóranum frá því, sem gjört hefir verið, og skal þá lögreglustjóri gjöra þær ráðstafanir, sem þörf er á.

5. gr. Sýni lögreglustjóri, hreppstjóri eður aðstoðarmenn af sjer nokkurt hirðuleysi eður vanrækt á þeim skyldum, sem ofangreindar ákvarðanir leggja þeim á herðar, skulu þeir bera af því ábyrgð til sekta eptir úrskurði amtmanns.

6. gr. Eigandi þess fjár, sem sjúkt er eður grunað, skal skyldnr að fara nákvæmlega eptir reglum þeim, sem honnm verða fyrirskipaðar um aðskilnað á því, lækningar og aðra meðferð.

Kostnaðinn til þessa borgar eigandi; þar á móti skal kostnað þann, er eptirlitið af hálfu hins opinbera hefir í för með sjer, greiða eptir reglum þeim, er settar ern í 3. grein.

7. gr. Nú sýnir eigandi annaðhvort óhlýðni eður hirðuleysi í því að gegna skyldnm þeim, sem á honum hvíla eptir næstu grein á undan, þá skal hann sæta sektum allt að 20 rd. og skal lögreglustjóri láta framkvæma það, sem nauðsyn krefur. Allan kostnað til þessa borgar eigandi, og má gjöra fjárnám hjá honum fyrir kostnaðinum eptir úrskurði amtmanns. Ef slík atvik eru fyrir hendi, að grunur sje á, að hlutaðeigandi ætli að skjóta eigum sínum undan fjárnáminu, þá má kyrrsetja þær eður svo mikið af þeim, sem þarf til að borga með áfallinn kostnað. Ef eigi fæst full borgun, þá skal skjóta til því, sem vantar, úr jafnaðarsjóði amtsins; svo skal og kostnaðurinn greiddur úr þeim sjóði, ef það er efnaleysi eiganda að kenna, að

hið opinbera verður að framkvæma þær ráðstafanir, sem þörf er á. 1866. 5. Januar.

8. gr. Sektir þær, sem um er getið í þessari tilskipun, falla til fátækra á þeim stað, er lagabrotið hefir verið framið.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 5. dag janúarmánaðar 1866.

Forordning om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island, byde og befale Vi som følger:

§ 1. Politimestrene og Repstyrerne skulle have Opmærksomheden nöie henvendt paa, hvorvidt der i det dem underlagte Distrikt maatte vise sig Tegn til Skab eller anden smitsom Sygdom hos Faarene. De skulle derfor saa ofte dertil maatte findes Anledning, i Særdeleshed om Efteraaret, naar Faarene blive samlede fra Fjeldfællederne, og om Foraaret i den förste Del af April Maaned, foranstalte et almindeligt Eftersyn af Faarene i et saadant Omfang, som maatte findes nödvendigt.

§ 2. Til at være Repstyrerne behjælpelige med at skaffe sig Kundskab om Faarenes Sundhedstilstand og til iövrigt at staa dem bi ved Udförelsen af de Foranstaltninger, der maatte træffes, er vedkommende Amtmand bemyndiget til efter Politimesterens Forslag at beskikke dertil egnede Mænd i hver Rep. Ere saadanne ikke at faa i Reppen, kunne dertil beskikkes Mænd fra en anden Rep eller et andet Syssel. De nævnte Mænd saavelsom Repstyrerne have ufortövet at gjöre Indberetning til Politimesteren, naar der fore-

1866. kommer Noget, som antyder Tilstedeværelsen af en
5. Januar. saadan Sygdom, som i § 1 er ommeldt.

§ 3. Saavel Repstyrerne som deres Medhjælpere tilstaas der en passende Godtgjörelse, dog ikke over 1 Rd. 48 Sk. hver om Dagen, efter Amtmandens nærmere Bestemmelse for de dem i fornævnte Henseende paahvilende Forretninger, forsaavidt disse maatte medföre Arbeidstab og Reiser fra deres Hjem. Denne Godtgjörelse paalignes alle Faareeierne i hver enkelt Rep efter de om Rævetolden gjældende Regler og indkræves tilligemed Mandtalsbogsafgifterne paa Mandtalsthingene.

§ 4. Udbryder der en saadan Sygdom som förommeldt, skulle Repstyrerne og deres Medhjælpere paase, at de syge Faar uopholdeligen strengt afsondres fra de sunde og saasnart som muligt tages under Kur, samt at ligeledes saadanne Faar, med Hensyn til hvilke der er Sandsynlighed for, at de kunne være smittede, holdes afsondrede, saalænge indtil det har vist sig, at dette ikke er Tilfældet. Om den trufne Foranstaltning har Repstyreren strax at gjöre Indberetning til Politimesteren, som derefter har at foretage det videre Fornödne.

§ 5. Vise Politimesteren, Repstyreren eller hans Medhjælpere sig forsömmelige eller skjödeslöse i Henseende til Opfyldelsen af de dem ifölge foranstaaende Bestemmelser paahvilende Pligter, blive de at anse med Straf af Böder efter Amtmandens Resolution.

§ 6. Eieren af syge eller mistænkte Faar er pligtig til nöie at holde sig de Regler efterrettelig, der maatte blive ham foreskrevne med Hensyn til deres Afsondring, Kur og övrige Behandling.

De hertil medgaaende Udgifter betales af Eieren, hvorimod Omkostningerne ved Tilsynet fra det Offentliges Side udredes overensstemmende med de i § 3 givne Regler.

§ 7. Viser en Faareeier sig overhörig eller skjödeslös i Henseende til Opfyldelsen af den ham ifölge foregaaende § paahvilende Forpligtelse, bliver han at anse med Straf af Böder indtil 20 Rd., og Politimesteren har at lade det Fornödne udföre. Alle Omkostninger herved udredes af Eieren, og kan der til sammes Dækning foretages Udpantning hos den Paagjældende efter Amtmandens Ordre. Ere der Omstændigheder tilstede, som gjöre det sandsynligt, at den Paagjældende vil unddrage sine Eiendele fra Udpantningen, bör disse eller en saa stor Del deraf, som behöves til at dække de paadragne Omkostninger, belægges med Sekvester. Opnaas ikke fuld Betaling, vil det Manglende være at udrede af vedkommende Amts Repartitionsfond, af hvilken Omkostningerne ogsaa ville være at afholde, naar det er Eierens Uformuenhed, der har bevirket, at det Offentlige selv har maattet iværksætte de fornödne Foranstaltninger. 1866. 5. Januar.

§ 8. De i denne Forordning omhandlede Böder tilfalde Stedets Fattigvæsen.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 5. Januar 1866.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Ansvar for Anvisninger med Hensyn til Sysselintrader.** Khavn den 10. Januar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 9. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 269. 10. Januar.

Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel har med Hensyn til, at en stor Del af de Indtægter, han paa Statskassens Vegne oppebærer af Sysselet, indbetales i Finanshovedkassen her i Staden ved Hjælp af Anvisninger paa et herværende Handelshus, i den i Gjenpart vedlagte, hertil direkte indkomne Skrivelse forespurgt, om

1866. han er ansvarlig for en saadan Anvisnings paalydende
10. Januar. Belöb, saafremt den, paa hvem den er udstedt, skulde blive insolvent og ikke kunne honorere den.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at den ommeldte Forespörgsel maa besvares bekræftende, hvorhos man lige tjenstl. skulde have Hr. Amtmanden anmodet om behgl. at ville indskjærpe Sysselmand Böving det i Ministeriets Skrivelse af 3. Marts 1864 indeholdte Paalæg om, at han har at indsende sine Andragender til Justitsministeriet gjennem Amtet.

12. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Betaling for en Læges Oplærelse.** Kjöbenhavn den 12. Januar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 12. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 270—71.

Ved at andrage, at der i Aarene 1861 og 1862 er blevet udbetalt af Sönderamtets Repartitionsfond til Landfysikus, Justitsraad Hjaltalín, et Belöb af 332 Rd. 68 Sk. for at undervise den nu i Vestamtets nordlige Lægedistrikt ansatte Distriktslæge, Þ. Jónsson, i Lægevidenskaben — har Stiftamtet i behgl. Skrivelse af 7. April f. A. ytret den Formening, at Billighed taler for, at Vestamtet, der har höstet Frugterne af de til bemeldte Læges Oplærelse saaledes medgaaede Udgifter, er pligtigt til at refundere Sönderamtets Repartitionsfond det ovennævnte Belöb, samt anholdt om, at der herfra maatte blive givet Vestamtet den i saa Henseende fornödne Forholdsordre.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have indhentet Erklæring over Sagen fra Amtmanden over Islands Vestamt, til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da den Paagjældende hverken er ansat som Hjælpelæge i Vestamtet og heller ikke oplært efter Foran-

staltning af bemeldte Amt, vil, forsaavidt Sönderamtet maatte formene at have Krav paa Refusion for de paa hans Oplærelse som Hjælpelæge anvendte Bekostninger, saadant, efter Reglerne i Justitsministeriets Skrivelse af 12. Mai 1849[1]), ialtfald ikke kunne gjöres gjældende imod Repartitionsfonden i Vestamtet. 1866. 12. Januar.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Behandlingen af Amtmand Melsteds Dödsbo.** Khavn den 12. Januar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 14. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 271—272. 12. Januar.

Efter at Justitsministeriet i Skrivelse af 15. Juni f. A. havde meddelt Amtet, at man af de i Ministeriets Resol. af 3. Oktbr. 1864 anförte Grunde fremdeles maatte fastholde den Formening, at Boet efter afdöde Amtmand Melsted, der behandledes af Sysselmanden i Mýra og Hnappadals Syssel, som konstitueret Skifteforvalter, burde extraderes Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel til videre Behandling, samt at der med Hensyn til det af sidstnævnte Embedsmand reiste Spörgsmaal om Skiftesalæret vilde være at forholde i Analogi med Bestemmelserne i Sportelreglem. 10. Septbr. 1830 § 37, saaledes at det eventuelt vilde være at afgjöre ved Amtets Resolntion, hvor stor en Del af bemeldte Salær der kan tilkomme hver af de tvende ommeldte Skifteforvaltere — har Hr. Amtm., næst at meddele, at den Forudsætning, hvorfra Ministeriet ved sin Resol. efter de da fremkomne Oplysninger maatte gaa ud, nemlig at Behandlingen af det nævnte Bo ikke var tilendebragt, ikke er tilstede, idet samme allerede den 15. Avgust 1864 var sluttet af Sysselmand Guðmundsson, i behgl. Skrivelse af 21. Septbr. f. A. forespurgt, om

[1]) se Lovsaml. for Isl. XIV. S. 265—266.

1866. 12. Januar. Amtet under disse Omstændigheder har at afgjöre Spörgsmaalet om Skiftesalærets Deling.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da den ovennævnte Forudsætning, hvorpaa Justitsmin. Resol. af 3. Oktbr. 1864 og 15. Juni f. A. i Henhold til hvad der forelaa fra de lokale Autoriteters Side vare byggede, har vist sig at være urigtig, bortfalde bemeldte Resolutioner og maa det være overladt til Sysselmand Böving paa den Maade, som han maatte finde tjenligst til Öiemedets Opnaaelse, at paatale sin formentlige Ret.

17. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Tilladelse** for en **Apotheker** til at drive **Kjöbmandsforretning.** Khavn den 17. Januar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 17. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 272—273.

Under 26. Oktbr. f. A. har Hr. Amtm. hertil indsendt et af vedkommende Sysselmands Erklæring ledsaget Andragende, hvori Apotheker i Stykkisholm, E. Möller, anholder om, at der maa meddeles ham Tilladelse til i Forbindelse med Medikamenthandelen at drive Handel med de sædvanlige Kjöbmandsvarer i samme Omfang og paa samme Betingelser, som det ved det forhenv. Rentekammers Skrivelse af 20. April 1839 blev tilladt den den Gang i bemeldte Handelssted etablerede Apotheker Jakobsen.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt fornöden Foranstaltning tjenstl. melde, at der fra Ministeriets Side ikke findes Noget at erindre imod, at der meddeles Andrageren den attraaede Tilladelse til at drive Handel som Kjöbmand.

Forordning ang. Tyendeforholdet paa Island. Khavn den 26. Januar 1866. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1866 Nr. 2, Dep. Tid. for 1866 S. 833—45. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 273—287. Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 18—26. 1866. 26. Januar.

Efter at der i 1855 var i Reykjavík bleven nedsat en Kommission for bl. A. at udarbeide Udkast til en Tyendelov for Island, indgav denne Kommission i 1859 et Forslag til en saadan Lov, og der blev derefter i Justitsministeriet udarbeidet et Udkast til en Forordning om Tyendeforholdet i Island, hvilket Udkast blev forelagt det i 1861 forsamlede Althing[1]).

I sin over Sagen afgivne Betænkning androg Thinget imidlertid paa, at det ommeldte Udkast maatte forandres i Overensstemmelse med et i Henhold til Thingets Forhandlinger udarbeidet Forslag[2]). Af Motiverne til dette Forslag fremgik det, at Thinget fornemmelig havde at indvende mod Regjeringens Udkast, at dette formentlig for meget havde stræbt at udtömme den hele Materie ved Angivelsen af specielle og detaillerede Tilfælde, medens Thinget ansaa det for rigtigere saavidt muligt at opstille almindelige Principer, hvoraf Reglerne for de enkelte Tilfælde kunde udledes. Dette havde til Følge, at der af Althinget var foretaget væsentlige Forandringer i Lovudkastet, og at nogle Partier i samme endog bleve aldeles omarbeidede. — Efter at det af Althinget fremsendte Forslag havde været Gjenstand for Regjeringens nöieste Overveielse, troede man vel at kunne gaa ind paa en stor Del af de Punkter, i hvilke samme afveg fra Regjeringsudkastet; men da der imidlertid var andre Punkter, med Hensyn til hvilke saadant ikke var Tilfældet, og da flere af disse maatte betragtes som væsentlige Momenter i det paatænkte nye Lovgivningsarbeide, blev et nyt Udkast forelagt Althinget i 1863[3]). I den af Althinget over sidstnævnte Udkast afgivne allerund. Betænkning androges der paa, at et samme ledsagende, i Henhold til Thingets Forhandlinger affattet Forslag til den paatænkte Tyendeforordning maatte ophöies til Lov[4]). Da dette Forslag imidlertid i alt Væsentligt kun var en Gjentagelse af det i Sessionen 1861 vedtagne, som

[1]) se Tíð. frá alþ. Ísl. 1861 A. viðb. S. 3—26.
[2]) se Tíð. frá alþ. Ísl. 1861 S. 1765—92.
[3]) se Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 5—26.
[4] se Tíð. frá alþ. Ísl. 1863 I. S. 491—520.

1866. i Motiverne til det i Samlingen 1863 forelagte Regjeringsudkast
26. Januar. havde fundet en udförlig Dröftelse og tildels Gjendrivelse, og da man ikke kunde finde det tilraadeligt at gaa ind paa de af Thinget i nogle af Regjeringsudkastets Hovedpunkter foretagne Forandringer, maatte man efter Omstændighederne finde det for rettest, at forelægge Althinget i dets Samling i 1865 det samme Udkast som i 1863 til fornyet Overveielse, hvorhos den kgl. Kommissarius ved Minist. Skriv. af 12. Juni 1865 blev sat i Stand til at meddele Thinget, hvilke af sammes Indstillinger Regjeringen kunde være tilböielig til at gaa ind paa og hvilke man bestemt maatte modsætte sig,[1])

Efter at Kommissarius i Overensstemmelse hermed havde forelagt Althinget det tidtnævnte Udkast og gjort Thinget bekjendt med Indholdet af ovenommeldte Skrivelse, afgav Thinget en allerund. Betænkning, hvori der anholdtes om, at Udkastet, saaledes som samme var redigeret i et Betænkningen ledsagende, af Althinget affattet Forslag, maatte ophöies til Lov[2]). Af denne Betænkning fremgik, at Althinget havde fastholdt de af dets tidligere Indstillinger, som Justitsministeriet havde erklæret ikke at ville modsætte sig, men at det derimod havde frafaldet de i §§ 7—9 og 11—13 gjorte Indstillinger saavelsom det til Regjeringsudkastets § 19 fremsatte Ændringsforslag, hvilke man havde erklæret ikke at kunne gaa ind paa. Differenspunkterne mellem Regjeringen og Thinget vare saaledes reducerede til nærmest kun at gjælde Udkastets § 1 og § 2. I den förstnævnte § var Aldersgrænsen for Myndigheden til paa egen Haand at bortfæste sig som Tyende sat til det fyldte 18de Aar. Althinget gjorde imidlertid gjældende, at den personlige Myndighed ifölge den islandske Lovgivning — navnlig Fattigreglem. af 8. Januar 1834 § 6, jfr. Plak. 6. Juli 1848 og Frdg. 30. April 1824 § 3 1. Mbr. — og en dybt rodfæstet Retsbevidsthed samt fast Retssædvane indtræder med det fyldte 16. Aar, og at Aldersgrænsen som Fölge heraf burde sættes til det 16. Aar.

Justitsministeriet maatte vel anse den af Althinget fastholdte Anskuelse, at 16 Aars Alderen ifölge den gjældende Ret i Island skulde være Grænsen for Indtrædelsen af Raadighed over Personen, 18 Aars Alderen derimod for Indtrædelsen af Myndighed over Formuen, for aldeles uholdbar, idet 18 Aars Alderen tvertimod efter den nugjældende Lovgivning for Island

---

[1]) Denne Skrivelse er optagen foran S. 277—84.

[2]) se herom Tíð. frá alþ. Ísl. 1865 II. S. 506—522.

var Grænsen saavel for Indtrædelsen af den personlige Myndighed som for Indtrædelse af Raadigheden over Godset, eftersom D. L. 3—17 udtrykkelig var indfört i Island ved Frdg. 21. Decbr. 1831, af hvilken Bestemmelse det derhos fremgik, at der tidligere havde været Tvivl i denne Henseende, og at Hensigten med Bestemmelsen havde været at hæve denne Tvivl. Det kunde fremdeles bemærkes, at 18 Aars Alderen allerede tidligere var Grænsen med Hensyn til visse personlige Forhold, navnlig med Hensyn til Myndigheden til at træffe Afgjörelser ang. hvorvidt en Dom, lydende paa korporlig Straf, skulde appelleres, jfr. Frdg. 2. Novbr. 1798 og Plak. 3. Juli 1822. Ligesom derhos den af Althinget paaberaabte Bestemmelse i Frdg. 30. April 1824 § 3 1. Mbr. var det heromhandlede Spörgsmaal uvedkommende, saaledes gik Reglem. 8. Januar 1834 § 6, som Althinget navnlig havde anfört for sin Anskuelse, ingenlunde ud paa, at de heromhandlede Individer skulde med 16 Aars Alderen kunne paa egen Haand fæste sig i Tjeneste, idet det formentlig var Fattigvæsenet, der, efter at de havde opnaaet hin Alder, kunde anbringe dem paa den heromhandlede Maade; den nysnævnte Bestemmelse var derfor ikke i nogen Modstrid med D. L. 3—17—38, jfr. Frdg. 21. Decbr. 1831 § 1. Da Althinget imidlertid ved en til Enstemmighed grænsende Maioritet havde fundet det mest stemmende med Forholdene i Island, at tillade Personer paa 16 Aar at bortfæste sig som Tyende, ja endog havde lagt saa stor Vægt paa denne Ændring, at det subsidiært havde indstillet, at Sagen, hvis den ikke toges tilfölge, stilledes i Bero, syntes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at modsætte sig Thingets Önsker i dette Punkt, som i og for sig næppe var af overveiende stor Betydning, idet der heri ingenlunde indeholdtes en Erkjendelse af det Princip, at Indtrædelsen af den personlige Myndighed i Almindelighed finder Sted med det fyldte 16. Aar, men denne Bestemmelse ikkun kunde betragtes som en speciel Undtagelse fra den almindelige Regel, at den personlige Myndighedsalder i andre Forhold indtræder med det fyldte 18. Aar. Nærværende § blev derfor optagen i Forordningen overensstemmende med den Redaktion, den havde faaet i det af Althinget indsendte Forslag.

1866.
26. Januar.

I Regjeringsudkastets § 2 var foreslaaet, at Tjenestetidens Varighed skulde bero paa Overenskomst, dog saaledes, at intet Tyendeforhold skulde være bindende for længere Tid end 1 Aar ad Gangen, og at Tyendeforholdet, hvis ingen fast Tjenestetid

1866. var vedtagen, skulde anses stiftet saaledes, at det ophörte til
26. Januar. næste almindelig Skiftetid, saafremt ingen Fornyelse af Kontrakten fandt Sted. Althinget foreslog derimod, at §'en skulde affattes saaledes: »Intet Tyendeforhold ...« osv (se Frd.'s § 2). Som Grund til den foreslaaede Ændring var navnlig anfört, at den almindelige Regel om Tyendeforholdets étaarige Varighed er stöttet saavel paa Retssædvane fra umindelige Tider og en almindelig Retsbevidsthed, som paa en i de islandske Forhold grundet Nödvendighed; desuden vilde Regjeringsudkastets Bestemmelser efter Althingets Formening medföre, at det vilde blive vanskeligere at afgjöre, hvorvidt en Person ved uafbrudt Ophold i en Kommune i det lovbestemte Antal Aar havde erhvervet Forsörgelsesberettigelse sammesteds. Naar Tjenestetiden nemlig var bestemt til ét Aar, vilde man altid af det af vedkommende Præst optagne Folketal kunne erholde Oplysning om, hvor den Paagjældende havde opholdt sig; hvis Tjenestetidens Varighed derimod var ulovbestemt, kunde Folketallet, der kun optages én Gang om Aaret, ikke afgive noget Bevis for Opholdsstedet.

Uagtet nu Justitsministeriet ikke kunde tillægge de af Althinget saaledes anförte Grunde nogen stor Betydning, men vedblivende maatte være af den Formening, at den af Thinget foreslaaede Ændring medförte en unatnrlig Indskrænkning i Kontraktsfriheden, skjönnedes der dog ikke at være tilstrækkelig Anledning til at fastholdo Udkastets Bestemmelse i dette i og for sig mindre væsentlige Pnnkt imod Althingets gjentagne bestemte Modstand, og §'en blev derfor affattet overensstemmende med Althingets Forslag.

Tilskipun um vinnuhjú á Islandi.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt til tilskipunar um vinnuhjú á Íslandi, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Hver maður, sem er fullra 16 ára að aldri, má að lögum ráða sig hjú, þó með ráði og vilja sóknarprests síns, sje hann ófermdur. Vistarráðum þeirra, sem yngri eru en 16 ára, ráða foreldrar eður aðrir forráðamenn.

2. gr. Engin vistarráð skulu vera bindandi fyrir lengri tíma en 12 mánuði í senn; en gild skulu vistarráð, þótt skemur sje um samið, þó því að eins, að þau standi til næsta hjúaskildaga á eptir. 1866. 26. Januar.

3. gr. Heimilt skal hjúi, eins og verið hefir, að vista sig hjá tveim eður fleirum, til helminga, þriðjunga o. s. frv.

4. gr. Hinn almenni skildagi vinnuhjúa skal framvegis vera á ári hverju 14. dag maímánaðar. Samt skal í hjeruðum þeim, þar sem hjúaskildagi nú er haldinn á öðrum tíma árs, fara eptir venju þeirri, sem verið hefir, nema berlega hafi verið tekið fram, þegar vistarráðin gjörðust, að skildaginn skuli vera annar.

5. gr. Ef hjú ræður sig hjá öðrum manni fyrir jól, þá skulu þau vistarráð ógild, nema húsbóndi eður hjú hafi látið hitt vita, að það eigi vilji endurnýja vistarráðin fyrir næstu ár.

Ef maður ræður vísvitandi annars hjú, þá verður hann um það sekur um 5—10 rd.

6. gr. Húsbóndi skal, nema öðruvísi sje um samið, láta sækja vistráðið hjú sitt í ákveðinn tíma og farangur þess, er ekki nemi meiru en klyfjum á einn hest; og skal húsbóndi annast þann flutning á sinn kostnað, og ekki láta það rýra umsamið kaup.

Ef húsbóndi vitjar ekki hjúsins á rjettum tíma, skal hann annast um að koma því fyrst um sinn fyrir á öðrum stað, og greiða því, auk umsamins kaups, allan þann kostnað, sem dvöl þess annarstaðar hefir í för með sjer; en hjúi skal skylt að vinna húsbónda allt það gagn, sem það getur, á þeim stað, sem það dvelur á um stundarsakir. Vitji húsbóndi ekki hjúsins fyrir þingmaríumessu, er hjúið ekki lengur bundið við vistarráðin, og varðar það húsbónda eptir 11. grein. Hið sama er og ef hjúið flytur sig sjálft á hann og hann ekki vill veita því viðtöku án löglegra orsaka, og skal hann þá að auki greiða því sanngjarnan ferðakostnað fram og tilbaka.

1866. 26. Januar.

7. gr. Húsbóndi getur neitað að vitja hjús, er hann hefir ráðið í vist til sín, eður að veita því móttöku, af þessum ástæðum:

1. Ef hjúið, eptir að það var ráðið í vistina, hefir drýgt einhvern glæp, sem að almennings áliti er svívirðilegur.
2. Ef hjúið, um það leyti sem það á að fara í vistina, hefir einhvern næman eður viðbjóðslegan sjúkdóm, eður þau veikindi eður líkamamein, að vissa sje fyrir því, að það verði ófært til vinnu allt fram að þingmaríumessu eður lengur.
3. Ef hjúið kann ekki til þeirra verka, sem áskilið var að það skyldi kunna, þá er það var ráðið í vistina, og sem það þá þóttist kunna til, eður ef það hefir einhverja þá ókosti, er það þá neitaði að hafa.
4. Ef hjúið hefir tælt húsbóndann á sjer með fölsuðum vitnisburðum, þá er hann rjeði það til sín.

8. gr. Hverju hjúi er skylt að fara þegar í vistina er húsbóndi vitjar þess; ef húsbóndi fyrst um sinn fær því annan samastað (smbr. 6. gr.), þá er því og skylt að fara þangað. Ef hjúið færist undan þessu án lögmætra orsaka, þá er húsbóndinn eigi lengur bundinn við vistarráðin, og varðar það hjúinu eptir 12. gr. Hið sama er og, ef svo hefir verið um samið, að hjúið skuli flytja sig sjálft í vistina og það að nauðsynjalausu dregur ferð sína viku lengur.

Nú getur hjúið eigi farið í vistina þegar húsbóndi vitjar þess, og er því eigi sjálfu um það að kenna, þá er húsbónda eigi skylt að vitja þess aptur, heldur skal hjúið sjálft kosta ferð sína í vistina og leggja af stað jafnskjótt og það getur; en dragi það að nauðsynjalausu ferð sína viku lengur, varðar það því eptir 12. grein.

9. gr. Nú flytur húsbóndinn eptir að vistarráðin eru gjörð, en áður en vistartíminn byrjar, þrjár þingmannaleiðir á landi eða 5 vikur sjóar burtu frá þeim

bústað hans, þar sem hjúið átti að fara í vist, þá er 1866.
því eigi skylt að fara í vistina. Ef húsbóndi flytur af 26. Januar.
landi burt, skal hann að auki greiða hjúinu kaup og
matarverð fyrir vistartíma þann, er um var samið, nema
því að eins, að hann útvegi því aðra vist jafngóða.

10. gr. Ef húsbóndi á ólöglegan hátt heldur hjúi kyrru í vist hjá sjer eptir skildaga, þá skal hann, ef önnur lög ekki ákveða meiri hegning eptir því, sem málið er lagað, sektast um 2 til 25 rd. og gjalda skaðabætur fyrir það tjón, sem af þessu hlýzt. Varni hann hjúinu að komast í tækan tíma í aðra vist, er það hefir ráðið sig í, og hjúið fyrir þá sök missir af vistinni, þá greiði hann hjúinu allt það kaup, er því var heitið í þeirri vist, er það átti að fara í, og þar að auki matarverð fyrir vistartíma þann, sem um var samið.

11. gr. Ef húsbóndi riptar vistarráðum án lögmætra orsaka, þá skal hann gjalda hjúi kaup og matarverð fyrir vistartíma þann, sem um var samið. Matarverð karlmanns skal vera eitt hundrað á landsvísu fyrir hverja 12 mánuði, en kvennmanns þriðjungi minna.

12. gr. Ef hjú riptar vistarráðum án lögmætra orsaka, þá skal það greiða húsbónda slíkt, sem hann hefði átt að gjalda því í kaup fyrir vistartíma þann, er um var samið.

13. gr. Eigi má húsbóndi með neinum samningi afsala öðrum vistarráð yfir hjúi sínu, nema það samþykki. Nú deyr húsbóndinn, og skal þá vistarráðunum áfram haldið með ekkju hans eður búi, ef búnaður stendur; en ef búi er brugðið, skal búi skylt að útvega hjúi aðra vist jafngóða, því að kostnaðarlausu, en ella gjalda því sem fyrir vistarrof (11. gr. smbr. 30. gr.).

14. gr. Húsbóndi skal veita hjúi sínu viðunanlegt og nægilegt fæði, svo og láta veita því næga þjónustu og leggja því til venjulegan rúmfatnað, skæðaskinn og annað, eptir því sem venja er til í hverri sveit hjúum að veita auk kaups.

1866. 15. gr. Hve mikið hjúið skuli hafa í kaup, í hverju
26. Januar. og hvenær það skuli goldið, skal komið undir því, er húsbóndinn og hjúið hafa orðið ásatt um. Nú hefir ekki verið ákveðið um upphæð kaupsins og skal hjúið hafa svo mikið í kaup, sem þar er sveitarvenja að gjalda hjúum á því reki.

Geti hjú sökum klæðleysis eigi gengið að allri vinnu, hefir húsbóndi heimting á, að það taki nægileg föt upp í kaup sitt, þótt hjúið hafi áskilið sjer það í öðrum eyri, og skal það koma jafnt niður á alla aura ef kaupið er áskilið í ýmsum ákveðnum aurum.

Rjett goldnir eru hjúi í kaup peningar og allir aðrir aurar þeir, er gjaldgengir eru í kaup eptir sveitarvenju, hafi ekki verið ákveðið milli húsbónda og þess, í hverju greiða skuli kaupið; og skal, þegar lagðir skulu peningar í hundruð, virða þá eptir verðlagsskrár meðalverði.

Hafi ekki verið öðruvísi um samið, skal eindagi kaupgjaldsins vera undir eins og vistartíminn er á enda.

16. gr. Hjúið skal vera háð þeirri stjórn og reglu, er húsbóndinn setur á heimilinu, eður sá, sem fyrir hans hönd á yfir því að segja, og vera honum auðsveipið; það skal af ítrasta megni stunda gagu húsbónda síns, og ganga til allra verka, er því eru skipuð, nema einhver sjerstakur óvanalegur háski fylgi þeim, og leysa þau af hendi eptir fremstu kröptum.

Nú er hjú ráðið til ákveðinna starfa, og skal því þó skylt að ganga að öllum heimilisverkum og öðrum störfum, sem eru samboðin stöðu þess, þegar þörf krefur og ekki er öðrum á að skipa.

17. gr. Eigi má hjú án samþykkis húsbónda fá annan til að gegna verkum sínum.

18. gr. Hjú skal bæta húsbónda sínum hvert það tjón eður skemmdir, er það veldur honum vísvitandi eður af skeytingarleysi, eður af því, að það eigi kann til þeirra verka er það ljezt kunna, er það rjeðst í vistina, og eins hvert annað tjón eður skemmdir, er

húsbóndi biður fyrir óhlýðni þess; svo á hjú og að greiða 1866.
húsbónda skaðabætur fyrir vinnutjón það, er hann bíður, 26. Jauuar.
fyrir það að hjú er sett undir lagaákæru sökum glæpa, er það fremur. Skal húsbónda heimilt að halda jafnmiklu eptir af kaupinu, sem skaðabótunum nemur.

19. gr. Fyrir óhlýðni, þrjózku, mótþróa eður illyrði við húsbændur sína eður þann, sem fyrir þeirra hönd á yfir því að segja, skal hjúið sektast um 1—20 rd.; en setji það sig upp á móti þeim eður áreiti þá í verkum, þá sektist það um 5—50 rd., nema svo sje að það hafi unnið til meiri hegningar eptir öðrum lögum.

20. gr. Hjú eru undir húsaga þangaðtil þau eru orðin 16 ára. Sje húsaga beitt við slík hjú fyrir yfirsjónir þær, sem nefndar eru í 19. grein, fellur burt hegning sú, sem þar er ákveðin.

21. gr. Nú sýkist hjú eður slasast, og er um að kenna ótilhlýðilegri breytni sjálfs þess, þá skal það sjálft kosta lækninguna og endurgjalda húsbónda fæði og hjúkrun meðan það var sjúkt, og eigi á það heimting á kaupi fyrir þann tíma, sem það er frá verkum.

22. gr. Ef hjú slasast eður veikist, og er um að kenna ótilhlýðilegri breytni húsbónda, hvort heldur af því, að hann hefir skipað hjúinu þau verk, er hann mátti sjá að því vorn um megn, eður og óvanalegan starfa þann, er einhverjum sjerstaklegum háska er bundinn, eður af hverri annari orsök, er húsbónda verður gefið sök á, þá skal hann kosta lækning hjúsins, og greiða því skaðabætur fyrir verkatjón þess, ef nokkurt verður, eptir að það er frá honum farið. Eptir atvikum skal húsbóndi þar að auki sæta sektum frá 2—50 rd., nema hann hafi bakað sjer þyngri hegning eptir öðrum lögum.

23. gr. Nú veikist hjú eður slasast af öðrum atvikum, en nú voru talin (21. og 22. gr.), og skal það þá sjálft greiða þann kostnað, er leiðir af lækning þess og sjerstaklegri aðhjúkrun, en húsbónda skal skylt að

1866. 26. Januar. fæða það án endurgjalds. Sje legan ekki hálfum mánuði lengri um slátt eður um vertíð, eður mánuði lengri um aðra árstíma, þà skal hjúið einskis í missa af kaupi sínu; en fallist hjú lengur frá verkum en nú var sagt, missir það kaup um þann tíma, sem það er lengur veikt. Deyi hjúið, hafa erfingjar þess eigi heimting à kaupi eptir það fyrir lengri tíma, en það var búið að vinna fyrir kaupi, áður en það varð ófært til verka.

24. gr. Samningur milli húsbónda og hjús um, að vistinni skuli lokið undir eins og hjúið verði sjúkt, er ekki skuldbindandi fyrir hjúið; og fari sjúkt hjú úr vist, annaðhvort af því vistarráðin hafa verið bundin slíkum skilmála, eður af því svo hefir verið um samið eptir að það varð veikt, þá losast hann eigi heldur gagnvart þeirri sveit eður þeim mönnum, er hjúið kann að verða til þyngsla, frá skyldum sínum við það eptir þessari tilskipun.

25. gr. Leggist hjú sjúkt, mà eigi flytja það burt enda þótt vistartíminn sje á enda, nema læknir eður sóknarprestur eður tveir aðrir skilríkir menn lýsi yfir því áliti, að hjúinu sje ekkert mein þar af búið, nje öðrum ef sýkin er sóttnæm. Nú flytur húsbóndi samt hjúið burt, þà skal hann sæta sektum eptir 22. grein, eður og þyngri hegning eptir öðrum lögum, og standast að auki allan kostnað af hjúkrun og lækning sjúklingsins.

26. gr. Þegar hjú, sem veikist eður slasast í vistarverunni, á eptir tilskipun þessari sjálft að greiða lækningarkostnað og kostnað fyrir sjerstaka hjúkrun þess, en hefir eigi efni á því, skal þann kostnað endurgjalda húsbóndanum, ef hann krefst þess, af sveitarsjóðnum þar sem hjúið er í vist, er aptur skal fá það endurgoldið af framfærsluhrepp hjúsins.

Deyi hjú í vist, skal húsbóndi annast greptrun þess ef erfingjar eigi gjöra það, en fái aptur kostnaðinn endurgoldinn af eigum hjúsins, og að því, er þær eigi hrökkva til, af sveitarsjóðnum samkvæmt því, sem nú var sagt.

27. gr. Húsbóndi má þegar reka hjú úr vist fyrir þær sakir, er nú skal greina: 1866. 26. Januar.

1. Ef hjúið leggur hönd á húsbóndann eður vandamenn hans á heimilinu, eður aðra, sem fyrir hans hönd eiga yfir því að segja, eður meiðir þá með illyrðum.
2. Ef hjúið sýnir húsbóndanum freka og viðvarandi þrjózku, eður stöðugt skeytingarleysi eður ótrúmennsku í því, sem það á að gjöra.
3. Ef hjúið tælir börn eður vandamenn húsbónda á heimilinu til illverka eður ósiðsemi, eður ef börnum á heimilinu er bersýnileg hætta búin af illri meðferð þess eður skeytingarleysi.
4. Ef hjúið af varmennsku skemmir eigur húsbóndans, eður misþyrmir skepnum þeim, er hann á eður hefir undir hendi.
5. Ef hjúið sýnir af sjer fjarska mikið eður ítrekað skeytingarleysi með ljós, eld eður annan voða, er skaði getur hlotizt af á heimilinu.
6. Ef hjúið er aptur og aptur svo drukkið, þrátt fyrir áminningar húsbóndans, að það geti ekki gengið til allra verka.
7. Ef hjúið með illyndi eður rógi raskar friði og reglu á heimilinu, og lætur eigi af því þrátt fyrir ítrekaðar áminningar húsbóndans.
8. Ef hjúið drýgir einhvern þann glæp, sem að almennings áliti er svívirðilegur.
9. Ef hjúið er haldið næmri eður viðbjóðslegri veiki, þegar það á að fara í vistina, eður fær slíka veiki í vistinni sökum ósiðsamlegs lifernis.
10. Ef hjúið hefir tælt húsbóndann með fölsuðum vitnisburðum, þá er hann rjeði það til sín.
11. Ef hjúið eigi kann til þeirra verka, er áskilið var að það skyldi kunna og það sjálft ljezt kunna, er það rjeðst í vistina, eður það hefir nokkra þá ókosti, sem það þá neitaði að hafa.

1866. 28. gr. Þegar hjú er rekið burt úr vist af ein-
26. Januar. hverjum þeim ástæðum, sem tilgreindar eru í 27. grein, eður það hleypur burt úr vistinni án löglegra orsaka, skal það greiða húsbónda slíkt, sem hann átti að greiða því í kaup fyrir vistartíma þann, er um var samið; þó skal þar frá dregið það, sem því ber í kaup eptir tiltölu rjettri fyrir þann tíma, sem það hefir verið í vistinni. Auk þessa skal hjúið sæta hegning þeirri og skaðabótum, er það með broti sínu að öðru leyti kann að hafa bakað sjer.

29. gr. Þá hefir hjú löglegar ástæður til að ganga þegar úr vistinni:

1. Ef húsbóndi misþyrmir hjúinu.
2. Ef húsbóndi leitast við að tæla hjúið til illverka eður lauslætis, eður ef aðrir heimilismenn gjöra sig bera að slíku, og húsbóndi ekki veitir hjúinu tilhlýðilega verndun, þótt það bera sig upp undan því við hann.
3. Ef húsbóndi lætur hjúið búa að staðaldri við illa og ónóga fæðu.
4. Ef húsbóndi meiðir freklega mannorð hjúsins, eður ber því á brýn glæpi, sem það er saklaust af.
5. Ef hjúið fær ekki kaup sitt í ákveðinn tíma.
6. Ef lífi eður heilsu hjúsins er hætta búin af veru þess á heimilinu.
7. Ef húsbóndi flytur af landi burt.

30. gr. Ef hjúið fer úr vist fyrir nokkrar þær sakir, sem greindar eru í 29. gr., eður húsbóndi rekur það úr vist án löglegra orsaka, þá á það heimting á kaupi fyrir vistartíma þann, er um er samið, og matarverði 10 álnum, ef það er karlmaður, en þriðjungi minna, ef það er kvennmaður, fyrir hvern mánuð þrítugnættan, sem eptir er vistarverunnar. Auk þessa skal húsbóndi sæta þeirri hegning og skaðabótum, sem hann annars kann að hafa bakað sjer með framferði sínu.

31. gr. Í þrotabúi húsbónda hefir hjú forgöngurjett til kaups og matarverðs eptir því, sem ákveðið er

í laganna 5—14—37, þó ekki fyrir lengri tíma enn eitt ár. 1866. 26. Januar.

32. gr. Fyrir eins árs kaupi og matarverði, er þó eigi má vera frá eldri tíma en ári því, er var á enda á næsta hjúaskildaga á undan, getur hjúið látið gjöra fjárnám hjá húsbónda, ef hann eigi mótmælir kröfunni.

33. gr. Fógeti eður hreppstjóri, er fjárnám gjörir fyrir kaupi eður matarverði, er hjú á hjá húsbónda, á eigi heimting á neinni borgun fyrir fjárnámið, nema hún geti fengizt hjá húsbónda eptir að hjúið er búið að fá sína kröfu borgaða að fullu.

34. gr. Mál, er snerta það efni, sem um er rætt í þessari tilskipun, eiga fyrir lögreglurjett. Brot á móti 25. grein skulu sæta opinberri ákæru, en að öðru leyti skal fara með öll mál, er rísa út af tilskipun þessari, einsog lögreglumál einstakra manna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 26. dag janúarmánaðar 1866.

Forordning angaaende Tyendeforholdet i Island.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerunderdanigste Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Forordning angaaende Tyendeforholdet i Island, byde og befale Vi som fölger:

§ 1. Den, der har fyldt sit 16. Aar, kan gyldigen bortfæste sig som Tyende, dog, forsaavidt den Paagjældende er ukonfirmeret, kun med vedkommende Sognepræsts Villie og Samtykke. Paa yngre Personers Vegne sker saavel Indgaaelse som Opsigelse af Tyendeforholdet af Forældre eller andre Foresatte.

§ 2. Intet Tyendeforhold skal være bindende for længere Tid end 12 Maaneder ad Gangen. Derimod er et Tyendeforhold gyldigt, uagtet en kortere Tjenestetid

1866. er vedtagen, dog kun saaledes, at det vedbliver til den
26. Januar. næste almindelige Skiftetid.

§ 3. Ligesom hidtil skal det være et Tyende uforment at fæste sig hos To eller Flere for den halve, en tredie Del af Aaret og saa fremdeles hos hver.

§ 4. Den almindelige Skiftetid for Tyende skal fremdeles være hvert Aars 14. Mai. Dog skal i de Egne, hvor der nu finder en anden Skiftetid Sted, forholdes efter den i saa Henseende gjængse Sædvane, medmindre det ved Tyendekontraktens Oprettelse udtrykkelig er blevet bestemt, at Skiftetiden skal være en anden.

§ 5. Fæster et Tyende sig hos en anden Husboud för Jul, skal den saaledes indgaaede Tyendekontrakt være ugyldig, medmindre der er forudgaaet Opsigelse enten fra Husbondens eller Tyendets Side.

Den, som med Vidende og Villie fæster en anden Mands Tyende, anses med Böder fra 5 til 10 Rd.

§ 6. Husbonden skal, naar ikke anden Overenskomst er indgaaet, til bestemt Tid lade afhente det hos ham fæstede Tyende samt dets Töi, forsaavidt dette ikke er mere end én Hests Byrde, og skal Husbonden besörge denne Befordriug paa sin Bekostning, uden at det kommer til Afdrag i den betingede Lön.

Afhenter Husbonden ikke Tyendet til rette Tid, skal han sörge for, at det forelöbig anbringes andetsteds og, foruden at betale den tilsagte Lön, godtgjöre Tyendet alle de Omkostninger, som derved maatte foranlediges. Imidlertid skal Tyendet være pligtigt til paa det Sted, hvor det saaledes faar midlertidigt Ophold, ved sit Arbeide at indvinde for dets Husbond saameget som muligt. Afhenter Husbonden ikke Tyendet inden Mariæ Besögelsesdag (den 2. Juli), er Tyendet ikke længer bundet til Tjenesten, og Husbonden bliver at anse efter § 11. Det Samme er ogsaa Tilfældet, naar Tyendet befordrer sig selv til ham, og han uden lovlig Grund vægrer sig ved at modtage det i sin

Tjeneste, og skal han i dette Tilfælde desuden betale Tyendet billige Reiseomkostninger frem og tilbage. 1866. 26. Januar.

§ 7. Husbonden kan nægte at afhente et fæstet Tyende eller modtage det i Tjenesten:

1) naar Tyendet, efterat det har indgaaet Tyendekontrakten, har gjort sig skyldigt i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling;

2) naar Tyendet paa den Tid, det skal tiltræde Tjenesten, har nogen smitsom eller væmmelig Sygdom eller en saadan Sygdom eller Legemsskade, at der er Vished for, at det vil blive udygtigt til Arbeide indtil Mariæ Besögelsesdag eller udover den Tid;

3) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte, og som det har angivet at besidde, eller det har Feil, som det ved Antagelsen har benægtet at have;

4) naar det ved sin Antagelse har skuffet Husbonden ved falske Attester.

§ 8. Tyendet er pligtigt til strax at begive sig i Tjenesten, naar Husbonden melder sig for at afhente det, ligesom det ogsaa, forsaavidt Husbonden forelöbig anviser det et andet Opholdssted (jfr. § 6), er pligtigt at begive sig sammesteds hen. Handler Tyendet uden lovlig Grund herimod, er Husbonden ikke længer bunden ved Tyendekontrakten, og Tyendet bliver at anse efter § 12. Det Samme er Tilfældet, naar det er vedtaget, at Tyendet skal befordre sig selv til Tjenestestedet, og det uden Nödvendighed opholder sin Reise udover en Uge.

Bliver Tyendet uden egen Bröde ude af Stand til at tiltræde Tjenesten, naar Husbonden sender Bud efter det, er han ikke pligtig til senere at lade det afhente, men Tyendet skal da selv bekoste sin Flytning til Tjenestestedet og uopholdelig tiltræde Reisen, saasnart det er istand dertil. Opholder Tyendet Reisen uden Nödvendighed udover en Uge, anses det efter § 12.

1866. § 9. Flytter Husbonden efter at have fæstet et
26. Januar. Tyende og för Tjenestetidens Begyndelse til et Sted, der ligger 15 Mile landværts eller 5 Mile söværts borte fra hans tidligere Bopæl, hvor Tjenesten skulde tiltrædes, er Tyendet ikke pligtigt at gaa i Tjenesten. Flytter Husbonden til et Sted udenfor Island, skal han derhos betale Tyendet Lön og Kostpenge for den vedtagne Tjenestetid, medmindre han skaffer Tyendet en anden ligesaa god Tjeneste.

§ 10. Holder en Husbond ulovlig et Tyende tilbage i Tjenesten efter Skiftetiden, skal han, saafremt andre Love ikke efter Gjerningens Beskaffenhed medföre större Straf, böde fra 2 til 25 Rd. og give Erstatning for den Skade, som derved foraarsages. Hindrer han Tyendet fra at komme til rette Tid i en anden Tjeneste, som det har paataget sig, og denne derved tabes, skal han betale Tyendet den fulde Lön, der var det tilsagt i den Tjeneste, det skulde tiltræde, og desforuden Kostpenge for den vedtagne Tjenestetid.

§ 11. Hæver Husbonden Tyendekontrakten uden gyldig Grund, skal han betale Tyendet Lön og Kostpenge for den vedtagne Tjenestetid. Kostpengene bestemmes for en Mandsperson til ét Hundrede paa Landsvis for hver 12 Maaneder og til en Trediedel mindre for en Kvindesperson.

§ 12. Hæver Tyendet uden gyldig Grund Tyendekontrakten, har det at betale Husbonden ligesaameget, som han vilde have havt at erlægge til det i Lön for den vedtagne Tjenestetid.

§ 13. Husbonden kan ikke ved nogen kontraktmæssig Overdragelse uden Tyendets Samtykke give det en anden Husbond. Döer Husbonden, fortsættes Tyendeforholdet med hans Enke eller Bo, hvis Boets Drift fortsættes. Hæves denne, har Boet at skaffe Tyendet en anden ligesaa antagelig Tjeneste uden Omkostninger for dette, eller i modsat Fald at give det Erstatning som for Ophævelse af Tyendekontrakten (§ 11, jfr. § 30).

§ 14. Hnsbonden skal yde Tyendet forsvarlig og tilstrækkelig Föde samt behörig Pleie (»þjónusta») og forsyne det med sædvanlige Sengeklæder og Skotöi med videre, hvad der i hver Egn er Sædvane at yde et Tyende, foruden dets Lön. 1866. 26. Januar.

§ 15. Det skal bero paa Overenskomst mellem Husbond og Tyende, hvormeget det skal have i Lön, samt hvormed og til hvilken Tid denne skal erlægges. Er Intet vedtaget om Lönnens Störrelse, bliver denne at bestemme, efter hvad det i Egnen er Sædvane at betale i Lön til et Tyende af lignende Egenskab.

Er Tyendet formedelst Mangel paa Klæder ikke istand til at forrette ethvert Slags Arbeide, kan Husbonden fordre, at det modtager tilstrækkelige Klæder i Afdrag paa sin Lön, om end denne er betinget i andre Betalingsmidler; er det vedtaget, at Lönnen skal erlægges i forskjellige Betalingsmidler, skal Klædernes Værdi komme til ligeligt Afdrag i hvert af disse.

Er ikke Noget vedtaget mellem Husbond og Tyende om, hvori Lönnen skal erlægges, kan den gyldigen betales med Penge eller hvilkesomhelst andre Betalingsmidler, som efter Sædvane i Egnen anses for god Betaling af Tyendelön. Naar Lönnen er ansat paa Landsvis, og den erlægges med Penge, beregnes disse til Penge efter Kapitelstaxtens Middelpris.

Tjenestetidens Slutning er Lönnens Forfaldstid, forsaavidt ikke Andet er vedtaget mellem Parterne.

§ 16. Tyendet skal underkaste sig den huslige Orden, der af Husbonden eller den, der paa hans Vegne har at befale, fastsættes, og være ham lydigt. Det bör af yderste Evne fremme Husbondens Bedste og udföre alle de Arbeider, som der befales det at forrette, medmindre samme maatte være forbnndne med nogen særegen usædvanlig Fare, samt udföre disse Arbeider efter yderste Kræfter.

Om end Tyendet er fæstet til en vis Art af Tjeneste, kan det dog ikke undslaa sig for at deltage i

1866. enhver anden Husgjerning eller andet til dets Stilling
26. Januar. passende Arbeide, naar Nödvendigheden maatte fordre saadant, og Andre ikke maatte haves til at udföre samme.

§ 17. Tyendet kan ikke uden Husbondens Samtykke lade sin Tjeneste udföre af Andre.

§ 18. Tyendet har at erstatte Husbonden alt det Tab eller Skade, det paaförer ham forsætlig eller ved Skjödeslöshed eller derved, at det ikke forstaar sig paa de Arbeider, det foregav at være istand til at udföre, da Tyendeforholdet blev stiftet, fremdeles ethvert Tab eller Skade, som Husbonden maatte lide ved Tyendets Ulydighed, ligesom Tyendet ogsaa har at yde Husbonden Godtgjörelse for det Afsavn af Arbeide, der maatte være en Fölge af, at Tyendet drages til Ansvar for begaaede Forseelser. Erstatningen kan af Husbonden indeholdes i Lönnen.

§ 19. For Ulydighed, Trods, Opsætsighed eller fornærmelige Ytringer imod Husbond, Madmoder eller den, som paa disses Vegne kan befale over Tyendet, anses det med Böder fra 1 til 20 Rd. og for Modstand eller Fornærmelser i Gjerning med Böder fra 5 til 50 Rd., forsaavidt det ikke har forskyldt större Straf efter andre Lovbestemmelser.

§ 20. Hustugt er Tyendet underkastet, indtil det har fyldt sit 16. Aar. Naar Hustugten anvendes paa et saadant Tyende for de i § 19 nævnte Forseelser, bortfalde de sammesteds fastsatte Straffe.

§ 21. Paadrager Tyendet sig Sygdom eller Legemsskade ved eget utilbörligt Forhold, bör det selv bekoste Helbredelsen og godtgjöre Husbonden dets Kost og Pleie under Sygdommen, hvorhos det ikke kan fordre Lön for den Tid, det er utjenstdygtigt.

§ 22. Paaföres der Tyendet en Legemsskade eller Sygdom ved Husbondens utilbörlige Forhold, enten derved, at han har paalagt Tyendet saadanne Arbeider, som han maatte kunne forudse ville overstige dets

Kræfter, eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbeide, eller ved anden ham tilregnelig Aarsag, skal han bekoste Tyendets Helbredelse samt erstatte Tyendet det Næringstab, dette derved maatte udsættes for, efterat Tjenesten er ophört. Desuden kan der efter Omstændighederne idömmes Husbonden Böder fra 2 til 50 Rd., forsaavidt han ikke har paadraget sig en höiere Straf efter andre Lovbestemmelser. 1866. 26. Januar.

§ 23. Paakommer der Tyendet Sygdom eller Legemsskade af andre Aarsager end de foranförte (§§ 21 og 22): har det selv at afholde de med Helbredelsen og særlig Pleie forbundne Omkostninger; derimod har Husbonden at give Tyendet Kost uden Vederlag. Varer Sygdommen ikke over 14 Dage i Höslætstiden eller Fisketiden eller over 1 Maaned paa andre Aarets Tider, afkortes der ikke Tyendet noget af dets Lön; men er Tyendet utjenstdygtigt for en længere Tid end den anförte, taber det Ret til Lön for denne længere Tid. Dör Tyendet, have Arvingerne kun Fordring paa en saadan Del af Lönnen, som kan anses fortjent, inden det blev utjenstdygtigt.

§ 24. En Overenskomst mellem Husbonde og Tyende om, at Tjenesten skal ophöre, saasnart Tyendet maatte blive hjemsögt af Sygdom, er ikke forbindende for Tyendet, og dersom et sygt Tyende enten ifölge slig Betingelse eller efter en under Sygdommen indgaaet Overenskomst hæver Tyendeforholdet, frigjöres Husbonden heller ikke i Forhold til Fattigvæsenet eller Trediemand, som Tyendet maatte falde til Byrde, for de i denne Forordning grnndede Forpligtelser mod Tyendet.

§ 25. Et sygt Tyende maa ikke bortflyttes, om end Tjenestetiden er tilende, medmindre en Læge eller Sognepræsten eller to andre paalidelige Mænd afgive Erklæring om, at det vil kunne ske uden Fare for Tyendet eller for Andre, forsaavidt Sygdommen maatte

1866.
26. Januar.

være smitsom. Flytter Husbonden desuagtet Tyendet ud af Huset, skal han, forsaavidt ikke andre Lovbud hjemle en större Straf, anses med Böder efter § 22 og desuden bære alle Omkostninger ved den Syges Pleie og Helbredelse.

§ 26. I de Tilfælde, hvor et Tyende, der bliver sygt eller faar en Legemsskade i Tjenestetiden, efter Bestemmelserne i denne Forordning skal afholde de med dets Helbredelse og særlige Pleie forbundne Omkostninger, men ikke har Evne dertil, bör saadanne Omkostninger erstattes Husbonden, forsaavidt han begjærer det, af Fattigvæsenet paa Tjenestestedet imod Refusion fra den Fattigkommune, hvor Tyendet er forsörgelsesberettiget.

Dör et Tyende i Tjenesten, skal Husbonden besörge dets Begravelse, naar Arvingerne ikke gjöre det, mod Erstatning af Tyendets Efterladenskaber og, forsaavidt disse ikke strække til, af Fattigkassen i Overensstemmelse med det Foranförte.

§ 27. Husbonden kan strax afskedige Tyendet af fölgende Aarsager:

1) naar det tillader sig Haandgribeligheder eller grove fornærmelige Ytringer imod Husbonden, de til hans Familie hörende Personer i Huset eller Nogen, der paa hans Vegne har at befale over Tyendet;
2) naar det viser betydelig og vedvarende Trods imod Hnsbonden eller stadig Skjödeslöshed eller Utroskab i sine Pligters Opfyldelse;
3) naar det forförer Husbondens Börn eller i hans Husstand optagne Paarörende til slette eller usædelige Handlinger, eller naar det ved slet Behandling eller Skjödeslöshed udsætter Husets Börn for öiensynlig Fare;
4) naar det af Ondskab beskadiger Husbondens Eiendom, eller det mishandler de ham tilhörende eller betroede Kreaturer;

5) naar det viser særdeles stor eller gjentagen Skjödesløshed med Lys, Ild eller andre farlige Ting, hvorved Fare kan foraarsages i Huset; 1866. 26. Januar.

6) naar det, Husbondens Advarsler uagtet, gjentagne Gange befindes saa drukken, at det ikke kan forrette ethvert Arbeide;

7) naar det ved Uforligelighed eller Bagtalelse forstyrrer Husets Fred og Orden, og Husbondens gjentagne Advarsler i saa Henseende have vist sig frugteslöse;

8) naar det gjör sig skyldigt i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling;

9) naar det ved Tjenestens Tiltrædelse har nogen væmmelig eller smitsom Sygdom eller i Tjenesten ved Usædelighed paadrager sig en saadan;

10) naar det ved sin Antagelse har skuffet Husbonden ved falske Attester;

11) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte og som det har angivet at besidde, eller det har Feil, som det ved Antagelsen har benægtet at have.

§ 28. Naar Tyendet afskediges af nogen af de i § 27 anförte Grunde, eller det forlader Tjenesten uden lovlig Grund, har det at erstatte Hushonden ligesaa meget, som han vilde have havt at erlægge til det i Lön for den vedtagne Tjenestetid, dog saaledes, at der afkortes, hvad der tilkommer det i Lön i Forhold til den Tid, hvori det har været i Tjenesten. Desuden skal Tyendet være underkastet den Straf samt tilsvare den Skadeserstatning, som det ved sit Forhold iövrigt kan have forskyldt.

§ 29. Tyendet kan strax forlade Tjenesten af fölgende Grunde:

1) naar Husbonden mishandler det;

2) naar han söger at forlede det til slette eller usædelige Handlinger eller, dersom andre til Husstanden

1866.
26. Januar.

hörende Personer forse sig paa saadan Maade, ikke efter dets Klage tager det i behörig Beskyttelse;

3) naar han stadigen yder det slet eller utilstrækkelig Kost;
4) naar han groveligen krænker dets gode Navn og Rygte eller beskylder det for Forbrydelser, hvori det er uskyldigt;
5) naar Tyendet ikke kan erholde sin Lön i rette Tid;
6) naar Tyendets Liv eller Helbred er udsat for Fare ved dets Ophold hos Husbonden;
7) naar Husbonden flytter bort fra Island.

§ 30. Forlader Tyendet Tjenesten af nogen af de i § 29 anförte Grunde, eller det bortvises af Husbonden uden lovlig Grund, har det Fordring paa Lön for den vedtagne Tjenestetid og paa Kostpenge for den tilbagestaaende Tid, en Mandsperson 10 Alen for hver Kalendermaaned og en Kvindesperson en Trediedel mindre. Desuden skal Husbonden være underkastet den Straf, samt tilsvare den Skadeserstatning, som han forövrigt ved sit Forhold kan have paadraget sig.

§ 31. For tilgodehavende Lön og Kostpenge, dog ikke for længere Tid end et Aar, nyder Tyendet Fortrinsret i Husbondens Fallitbo efter Bestemmelsen i Lovens 5—14—37.

§ 32. For et Aars Lön og Kostpenge, som dog ikke maa angaa nogen ældre Tid end Aaret indtil den sidstforlöbne almindelige Skiftedag, kan Tyendet lade foretage Udpantning hos Husbonden, forsaavidt denne ikke gjör Indsigelse imod Fordringen.

§ 33 Fogden eller Repstyreren, der gjör Udlæg for et Tyendes tilgodehavende Lön eller Kostpenge hos Husbonden, kan ikke fordre nogen Betaling for Forretningen, medmindre samme kan erholdes hos Husbonden, efterat Tyendet er fyldestgjort for sin Fordring.

§ 34. Sager angaaende de i denne Forordning omhandlede Forhold skulle behandles politiretsvis. Forseelser mod § 25 paatales af det Offentlige, men forövrigt skulle alle Sager i Anledning af nærværende Forordnings Bestemmelser behandles som private Politisager. 1865. 26. Januar.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor Kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 26. Januar 1866.

Anordning ang. Handelsstedet **Isafjords** Oprettelse til **Kjöbstad** og sammes **ökonomiske Bestyrelse.** Kjöbenhavn den 26. Januar 1866. — Isl. Forest. og Resol Protok. 1866 Nr. 3; Dep. Tid. for 1866 S. 681—693; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 287—97; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 6—15. (Tíð. frá alþ. Ísl. 1865 II. S. 86—98 og 229—230). 26. Januar.

Reglugjörð um að gjöra verzlunarstaðinn Ísafjörð að kaupstað og um stjórn bæjarmálefna þar.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt til reglugjörðar um að gjöra verzlunarstaðinn Ísafjörð að kaupstað og um stjórn bæjarmálefna þar, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Verzlunarstaðurinn Ísafjörður, — þar með talin öll Skutulsfjarðareyri og prestssetrið, sem á eyrinni stendur, — skal hjeðan í frá vera bæjarfjelag og lögsagnarumdæmi sjer, og nefnast kaupstaður.

Bæjarfógetinn og fulltrúar kaupstaðarins skulu í sameining hafa á hendi alla stjórn þeirra bæjarmálefna, sem eigi eru undanskilin með öðrum ákvörðunum, undir tilsjón amtmannsins yfir vesturamtinu og yfirstjórn viðkomandi stjórnarráðs.

Sambandi því, sem verið hefir millum Ísafjarðar verzlunarstaðar og Eyrar hrepps, skal þess vegna hjer

1866. eptir vera slitið, og skal fje því, er verzlunarstaðurinn
26. Januar. og hreppurinn nú eiga í sameining, og hreppsþyngslum öllum skipt til helminga milli bæjarins og hreppsins. Skipti þessi skulu gjörð af sýslumanninum í Ísafjarðar sýslu, öllum bæjarfulltrúunum og jafnmörgum mönnum úr Eyrar hrepp, sem allir búendur í hreppnum, er gjalda nokkuð til sveitar, kjósa með atkvæðafjölda á kjörfundi fyrir sýslumanni.

2. gr. Fulltrúar Ísafjarðar kaupstaðar skulu vera fimm; þeir skulu kosnir af bæjarbúum þeim, sem kosningarrjett hafa samkvæmt þessari reglugjörð.

3. gr. Kosningarrjett hafa, með þeim undantekningum, sem gjörðar eru í 5. grein, allir fullmyndugir menn, sem ekki eru öðrum háðir sem hjú, og hafa verið búfastir í kaupstaðnum síðasta árið, þegar þeir að minnsta kosti borga 2 rd. í bæjargjöld á ári.

4. gr. Kjörgengur er hver sá, sem kosningarrjett hefir eptir næstu grein á undan.

5. gr. Enginn sá getur tekið þátt í kosning bæjarfulltrúa, eða orðið fyrir kosning, sem sekur er orðinn að lagadómi um nokkurt það brot, sem svívirðilegt er að almennings áliti, eður ákærður hefir verið um slíkt brot, nema hann með dómi, er eigi verður raskað, hafi verið dæmdur alsýkn sakar; eigi heldur sá, sem settur er undir fjárgæzlu annara, eða ef bú hans er tekið upp sem þrotabú, eður sje nokkurt það mál honum á hendi, að tekin sjeu fyrir þá skuld af honum öll fjárforráð að lögum.

Feður og afkomendur mega eigi eiga setu í bæjarstjórninni í senn.

Sá, sem kjörinn er bæjarfulltrúi, skal eigi víkja úr fulltrúasæti, þó hann síðar missi þá hæfilegleika, sem kjörgengi er bundið við eptir 3. og 4. grein; en komi eitthvað það fyrir, sem eptir þessari grein (5. gr.) gjörir mann óhæfan til bæjarfulltrúa, skal honum fyrst um sinn bægt frá fulltrúastörfum þangað til hindranin er horfin, eða hún er orðin viðvarandi. Bæjarfógetinn og

bæjarfulltrúarnir eiga að skera úr öllu því, er að þessu 1866.
efni lýtur, er nú var sagt, og eins þegar einhver af 26. Januar.
bæjarfulltrúunum annars verður sekur að slíkum yfirsjónum, að hann hlýtur að víkja úr fulltrúasæti; þó á sá, er hlut á að máli, kost á að bera málið undir æðri yfirvöld.

6. gr. Bæjarfulltrúarnir skulu kosnir fyrir 5 ár. Af þeim, sem kjörnir eru í fyrsta skipti, skal einn fara frá að ári liðnu og síðan einn á ári, og skal það vera komið undir samkomulagi, en verði því eigi á komið, skal hlutkesti ráða. Ef einhver fulltrúi fer frá, hverjar helzt sakir sem til þess eru, áður 5 ár eru liðin frá kosning hans, skal þegar kjósa annan í hans stað, og hefir sá fulltrúasýslu á hendi að eins um þann tíma, er vantaði uppá, að hinn hefði verið 5 ár, er frá fór. Fari einhver fulltrúi frá hina 6 síðustu mánuði ársins, má fresta kosning til þess á aðalkjörfundi. Kjósa má jafnan þann að nýju, er frá fer, en hafi hann gegnt fulltrúastörfum í 3 ár eða lengur, er hann eigi skyldur að takast þá sýslu á hendur aptur, fyr en eptir jafnlangan tíma, og hann hafði áður verið fulltrúi. Svo má og hver sextugur maður eða eldri skorast undan fulltrúakosning.

7. gr. Fulltrúakosningar skulu fram fara einhvern hinn fyrsta virkan dag eptir nýár, nema þegar svo stendur á, að kjósa þarf misreitis. Svo skal kosning undir búa, að skrá sje samin um þá, sem kosningarrjett hafa; þá skrá skal kjörstjórnin semja; en þessir eru kjörstjórar: í fyrsta sinn bæjarfógetinn á Ísafirði og 2 menn af Ísafjarðarbúum, er hann til þess kveður; en upp frá því eru kjörstjórar: bæjarfógetinn, oddviti fulltrúanna og einn fulltrúanna, er þeir sjálfir til þess kjósa. Þegar semja skal kjörskrá, skal bæði gjaldkeri bæjarins og aðrir bæjarfulltrúar vera kjörstjórninni til aðstoðar, ef þörf gjörist. Skráin skal liggja öllum kaupstaðarbúum til sýnis á hentugum stað, um 14 daga á undan kjördegi. Mótbárur gegn kjörskránni, sem lúta að því,

1866. að nokkur sje vantalinn, á að tilkynna bæjarfógeta að
26. Januar. minnsta kosti 3 dögum á undan kjördegi, svo að kjörstjórnin geti þann dag lagt úrskurð sinn á málið; en að öðrum kosti missir hlutaðeigandi rjett sinn í því efni.

Hið fyrsta sinn skal kjósa bæjarfulltrúa svo fljótt sem verður, eptir að reglugjörð þessi er birt á Ísafirði, en þó skal telja sýslutíma þeirra frá næsta nýári á eptir.

8. gr. Formaður kjörstjórnarinnar skal boða stað og stund, er kosningar skulu framfara, að minnsta kosti 8 dögum á undan með auglýsingarbrjefi; skal kjörfundurinn haldinn fyrir opnum dyrum; skulu þá allir kjósendur, er neyta vilja kosningarrjettar síns, koma sjálfir á kjörfund, og lýsa því yfir munnlega fyrir kjörstjórninni, hvern þeir vilji kjósa.

Þegar allir þeir, er kjósa skulu, hafa átt kost á að gefa atkvæði sín og þau eru bókuð, les formaður kjörstjórnarinnar upp öll atkvæðin, en hinir tveir kjörstjórarnir rita þau upp og telja saman. Þann skal nefna kjörinn fulltrúa, sem hlotið hefir flest atkvæði. Nú hafa tveir eða fleiri jafnmörg atkvæði, og skal þá hlutkesti ráða.

9. gr. Þegar kjósa á fleiri en einn fulltrúa, skal hver þeirra kjörinn sjer í lagi, á þann hátt sem áður er fyrir mælt.

10. gr. Ef sá, sem kjörinn er fulltrúi, ber upp afsökun nokkra, metur kjörstjórnin hvort hún sje gild, og verði það atkvæði meiri hluta kjörstjórnarinnar, skal kjörstjóri boða til annars kjörfundar innan 8 daga, til að kjósa að nýju. Nú telur kjörstjórnin afsökun hans ónóga, en hinn kosni vill þó eigi gangast undir kosning, þá á hann að skora á kjörstjórnina að bera málið undir amtmann, og sker þá amtmaður tafarlaust úr.

Þyki það vafasamt, annaðhvort af þeim mótbárum, sem fram hafa komið frá einhverjum, sem hlut á að máli, eða þyki kjörstjórninni sjálfri vera vafi á því, hvort athvæðafjöldi sje fyrir einhverri kosning, eða ekki,

eða verði að öðru leyti mótmæli gjörð gegn lögmæti kosningarinnar, á kjörstjórnin að leggja úrskurð á málið og til greina ástæður fyrir þeim úrskurði; sá úrskurður sje síðan tafarlaust sendur amtmanni, og skal hann, ef honum virðist eigi hafa verið löglega að farið um kosninguna, gjöra þá ákvörðun, er með þarf í því efni. En þó enginn slíkur vafi sje um lögmæti kosningarinnar, á þegar í stað að senda amtmanni skýrslu um kosninguna; þyki þá amtmanni eigi að síður vafasamt, hvort kosning sje lögmæt, á hann að leggja málið undir úrskurð hlutaðeigandi stjórnarráðs; þó er honum heimilt að gjöra kosningnna ógilda að sinni með úrsknrði sínum, þyki honum ísjárvert að láta hana haldast, þangað til úrsknrðnr stjórnarráðsins verður fenginn. Finni amtmaður engan galla á kosningunni, þá á hann að gefa kjörstjórninni það til vitundar svo fljótt, sem orðið getur. Þar að auki á sjerhver, sem hefir nokkur mótmæli gegn kosningunni og einkum úrskurðum þeim, er hafa verið upp kveðnir um hana, að bera upp fyrir kjörstjórninni skriflega umkvörtun um það, áður 8 dagar sjeu liðnir frá því úrskurðurinn var upp kveðinn eða kosning fór fram, því annars verður slíkri umkvörtun enginn gaumur gefinn. Skal kjörstjórnin þegar senda amtmanni kvörtunina með áliti sínn, og leggur amtmaður þá úrskurð á, áður hálfur mánuður sje liðinn. Verði þá kosning ógild eptir úrskurði amtmanns, skal kjósa á ný.

Ef sá, sem kosinn hefir verið bæjarfulltrúi, eða kjörstjórnin, eða einhver annar, sem hlut á að máli, ekki er ánægður með úrskurð amtmanns um eitthvað af því, sem um er rætt í þessari grein, þá má bera málið undir hlutaðeigandi stjórnarráð.

11. gr. Sá, sem kosinn er fulltrúi, sendir bæjarfógeta skriflegt heit, og skuldbindur hann sig í því, samkvæmt borgaraeiði sínum, en hafi hann eigi svarið borgaraeið, lofar hann með eiði, að gegna dyggilega öllum þeim skyldum, er staða hans leggur honum á herðar, bæði við konung og fósturjörð sína, og einkum

1866. við fjelag það, er hefir kosið hann til að taka þátt í
26. Januar. stjórn bæjarmálefna sinna.

12. gr. Við byrjun hvers árs kjósa fulltrúar úr flokki sjálfra sín oddvita og varaoddvita; ræður þar atkvæðafjöldi. Fulltrúar skulu eiga með sjer fundi eptir því, sem þeir koma sjer saman um, hversu tíðir skuli vera, en auk þess kveður oddviti til funda endrarnær, er honum þykir nauðsyn til bera, eða tveir fulltrúa heimta. Oddviti skal, að því leyti unnt er, auglýsa fulltrúunum fyrirfram, hver málefni skuli rædd á fundum þeirra, en að öðru leyti á hver fulltrúi rjett á að bera upp á fundi hvert það málefni, er honum þykir nauðsyn til bera. Oddviti stýrir fundum og sjer um, að allt, sem þar er ákveðið, sje rjett bókað og annast um afgreiðslu þess. þegar svo stendur á, að jöfn eru atkvæði, skulu þeir ráða, er oddviti fylgir að. þrír skulu fulltrúar að minnsta kosti vera á fundi, ef nokkurt mál á að geta ráðizt til lykta. Jafnan skulu allir þeir fulltrúar, sem viðstaddir eru, rita nöfn sín undir fundabókina.

13. gr. Bæjarfulltrúar skulu eiga þátt í stjórn allra þeirra málefna, sem snerta eignir og stofnanir, tekjur og gjöld bæjarins, og eigi eru með neinni sjerstakri lagaákvörðun undanskilin venjulegri bæjarstjórn; má því bæjarfógetinn ekkert kveða á um bæjarmál án þeirra samþykkis. Nú verður meiri hluti fulltrúa eigi á sama máli og bæjarfógeti, skal hann eiga fund við þá og ræða við þá um málið; verði þá meiri hluti fulltrúa enn eigi á sama máli og hann, má skjóta málinu undir úrskurð æðra yfirvalds. það er sjálfsagt að telja það álit allra fulltrúa, er meiri hlutinn fellst á.

14. gr. Hvenær sem leitað er álits bæjarfógeta um eitthvað, er snertir hagi kaupstaðarins, þá á hann annaðhvort að yfirvega það mál með bæjarfulltrúunum í sameining, eða fá um það sjerstaklegt álit þeirra, og ber þá ávallt að senda það með álitsskjali bæjarfógeta. Fulltrúar mega og sjálfir bera upp til umræðu sjerhvert

það málefni, er snertir hagi kaupstaðarins, og er það skylda bæjarfógeta, þegar fulltrúarnir koma fram með einhverja uppástungu, að kveða upp um hana skriflegan úrskurð, ef þeir krefjast þess. Nú eru bæjarfulltrúarnir eigi ánægðir með, hver úrslit málið hefir fengið í úrskurði þessum, þá geta þeir heimtað, að það sje borið undir æðra yfirvald, ásamt áliti þeirra og bæjarfógeta því til skýringar, ef þörf gjörist. 1866. 26. Januar.

15. gr. Í öllum þeim málum, er snerta þurfamenn, uppeldi og uppfræðing barna, hefir hlutaðeigandi prestur sæti og atkvæði á fundum fulltrúanna.

16. gr. Í byggingarnefnd þá, er sett mun verða á Ísafirði, skulu bæjarfulltrúar kjósa 4 menn, og skulu 2 þeirra vera úr flokki fulltrúanna.

17. gr. Fulltrúar skulu ásamt bæjarfógeta kjósa bæjargjaldkera; skal hann skyldur að hafa starf sitt á hendi að minnsta kosti um 3 ár, nema aðberi einhver þau atvik, er aptri honum frá því, eða bæjarfógeta og fulltrúum þyki ráðlegra að fá öðrum manni sýslu hans í hendur, áður en sá tími sje liðinn; nú verða bæjarfógeti og fulltrúar eigi á eitt sáttir um ákvarðanir þær, er snerta kosning gjaldkera o. s. frv., skal málinu skotið til amtmanns úrskurðar.

18. gr. Reikningsárið er frá fardögum til fardaga.

19. gr. Fulltrúar skulu ásamt bæjarfógeta á hverju ári fyrir 20. dag janúarmánaðar semja áætlun um útgjöld þau, er líklegt þykir, að bærinn muni þurfa að greiða næsta fardagaár, hvort heldur er til forlagseyris þurfamönnum bæjarins, eða til annara bæjarþarfa. Í áætluninni skal og skýrt frá fje því, sem til er, til að borga með gjöldin, áu þess skattur sje lagður á bæjarbúa. Þegar allar slíkar tekju eru taldar, skal jafna tveim fimmtu hlutum af gjöldum þeim, sem þá eru eptir, til hinna eiginlegu bæjarþarfa, á hús og lóðir bæjarmanna þannig, að 5 sjöttungum skal jafna á húsin eptir ferhyrningsmáli grundvallarins; en einum sjöttung á

1866. maturtagarða og aðrar útmældar lóðir sömuleiðis eptir
26. Januar. ferhyrningsmáli: en þrem fimmtungum þess fjár, sem þarf til hinna eiginlegu bæjargjalda, og því fje, sem þarf til forlagseyris þurfamönnum, skal jafna niður á alla bæjarbúa eptir efnum þeirra og ástæðum.

Beri ekkert það að höndum, að líklegt megi þykja, að útgjöldin eða tekjur þær, sem til eru upp í þau, verði meiri eða minni en árið næst á undan, skal hvorttveggja jafnhátt sett. Áætlunarskráin skal send amtmanni, og þyki honum í henni ekkert athugavert, ritar hann það á hana og sendir hana aptur. Að öðrum kosti birtir hann bæjarstjórninni þær athugasemdir, er honum þykir að gjöra þurfi, og skal jafnan farið eptir þeim athugasemdum það ár, er áætlunarskráin nær yfir; en eigi þær að gilda um lengri tíma og bæjarstjórnin þykist eigi geta kannast við, að þær sjeu rjettar, er hún skyld, áður mánuður sje liðinn, að rita amtmanni um það, og sendir hann þá málið hlutaðeigandi stjórnarráði til úrlausnar.

20. gr. Ef amtmaður gjörir engar athugasemdir um áætlunarskrána, eða ef öllu er komið fyrir svo sem athugasemdir hans bentu til samkvæmt 19. gr., skal fje því, er safna á með álögum á bæjarbúa, jafnað niður á skattskylda menn. Ber þá að jafna niður í einu lagi á hvern skattskyldan mann öllum þeim gjöldum, sem greiða á eptir sameiginlegum mælikvarða; þó skal þess gætt, að þeim, sem að lögum eru lausir við að greiða gjaldtegund nokkra, sem talin er meðal annara gjalda, má eigi gjöra meira en þeim ber að greiða í önnur gjöld samkvæmt reglum þeim, er gilda.

Allir bæjarfulltrúar ásamt gjaldkera bæjarins jafna niður gjöldunum á kaupstaðarbúa. Niðurjöfnunin skal fullgjörð fyrir lok maímánaðar; því næst skal niðurjöfnunarskráin, ásamt áætlunarskránni, liggja á hentugum stað öllum til sýnis í 3 vikur, að minnsta kosti 3 stundir á degi hverjum; skal það opinberlega birt, hvenær hún sje lögð fram og hvar, og um hvert leyti dags hún sje

öllum til sýnis. Öllum gjöldum skulu greiðendur hafa lokið á Mikjálsmessu. 1866. 26. Januar.

21. gr. Þyki einhverjum eitthvað aðfinningarvert við niðurjöfnunina, á hann að bera sig upp um það við bæjarfógeta áður sá tími sje liðinn, sem niðurjöfnunin liggur til sýnis, því annars verður slíkri umkvörtun enginn gaumur gefinn. Bæjarfógetinn og bæjarfulltrúarnir leggja úrskurð á málið; en sje kærandi eigi ánægður með úrskurð þenna, er honum frjálst að láta bæjarstjórnina bera málið undir úrskurð amtmanns.

22. gr. Ef útgjöld bera að, sem ekki er gjört ráð fyrir í áætlunarskránni það ár, skal um það gjöra skýrslu eins og boðið er í 19. gr. um áætlunarskrána, og skal í öllu, er útgjöld þessi snertir, farið að á þann hátt, sem ákveðið er í þeirri grein. En nemi gjöld þau, sem eigi hefir verið gjört ráð fyrir í áætlunarskránni, eigi meiru en 50 rd., þá þarf eigi að gjöra um þau sjerstaklega skýrslu, og skal þá jafna þeim niður með gjöldum næstkomanda árs.

23. gr. Bæjarsjóðurinn skal geymdur hjá gjaldkera, og skal hann, að minnsta kosti eitt sinn á hverjum 3 mánuðum, gefa bæði bæjarfógeta og fulltrúum nákvæma sjóðskýrslu, er sýni bæði hvað goldizt hafi í bæjarsjóð, og hvað úr honum hafi verið borgað. Eigi má bæjargjaldkeri neitt greiða úr bæjarsjóði, nema eptir ávísun frá bæjarstjórninni.

24. gr. Fulltrúar, ásamt bæjarfógeta, skulu hafa nákvæma umsjón með fjárhag bæjarins. Þeir gæta þess, að skattar og aðrar tekjur bæjarins sjeu heimtaðar á rjettan hátt og í tækan tíma og þær teknar lögtaki, ef þörf gjörist, svo og, að fjenu sje varið til útgjalda bæjarins. Þyki reikningar gjaldkera eigi nógu skýrir, eða tekjur reynist óheimtar, eða gjöld ógreidd, er greidd skyldu vera, skulu þeir gjöra þær ráðstafanir, er nauðsyn ber til, til að hrinda því í lag, er áfátt þykir.

Allar ávísanir skulu fulltrúar undirskrifa á fundi.

1866. Bæjarstjórnin skal leggja alla stund á, að öll störf
26. Januar. þau, sem unnin eru á kostnað kaupstaðarins sjeu vel af hendi leyst og með sem minnstum kostnaði; skal bæjarfógetinn hafa stöðugt eptirlit með slíkum störfum, en fulltrúarnir skulu skiptast á um að gæta þeirra, eptir því sem þeim þykir hentast, og sjá um að slík störf sjeu unnin sem haganlegast og í öllu samkvæmt því, sem upphaflega var á kveðið.

25. gr. Þó bæjarfógeti og fulltrúar eigi rjett á að gjöra ályktanir bæjarins vegna um það, er fjárhagsefni snertir, með tilsjón þess yfirvalds, er til þess er skipað, þá verður að undan skilja þær ráðstafanir, sem eru öldungis sjerstaklegar, eða miklu varða fyrir bæinn um langan tíma.

Til þessa má telja: að taka fje að láni eða lengja tíma þann, er borga skal á lánsfje, sem þegar er fengið; að veita laun eða hækka þau, ef meiru nemur en 20 rd.; sömuleiðis eptirlaun, þegar þau nema meiru, en nú var sagt; að veita gefins fjestyrk, er meiru nemi en 30 rd.; að afsala fasteignir kaupstaðarins, og því einnig að úthluta kaupstaðarjörðum, svo að þær verði eign einstakra manna, er aptur á móti lúka á ári hverju ákveðnu gjaldi í bæjarsjóð; að byggja kaupstaðarjarðir um lengri tíma en 10 ár eða á annan hátt en við opinbert uppboð; að kaupa hús eða land undir kaupstaðinn; að færast í fang byggingarstörf, sem ekki verða framkvæmd nema auknar sjen álögur þær, er bæjarmenn um 3 undanfarin ár hafa goldið að meðaltali: að gjöra slíkar sættir, til að komast hjá málaferlum, að á kaupstaðinn leggist nokkur skuldbinding, eða slakað sje nokkuð til um rjett hans.

Þegar eitthvað af þessu kemur fyrir, svo að bæjarstjórnin eigi má skera úr, skal amtmaður, ef bráðs úrskurðar þarf við og bæjarstjórnin er því samþykk, og honum eigi heldur virðist það ísjárvert, hafa vald til að gjöra út um þessi mál; en að öðrum kosti á að senda hlutaðeigandi stjórnarráði málið til úrskurðar,

með álitskjölum allra, er hlut eiga að, og þar á meðal amtmannsins. 1866. 26. Januar.

26. gr. Þegar við lok hvers reikningsárs skal gjaldkeri semja reikning yfir allar tekjur og gjöld kaupstaðarins hið umliðna árið, og senda bæjarfógetanum fyrir lok júnímánaðar; lætur bæjarfógetinn reikning þenna liggja öllum kaupstaðarbúum til sýnis, og skal um þetta og um, hvernig slíkt sje birt, farið að á sama hátt og fyrir er mælt að framan í 20. grein um niðurjöfnunina. Reikningurinn sje því næst vandlega yfir farinn af skoðunarmanni, er kosinn sje af kaupstaðarbúum þeim, er samkvæmt 3. grein hafa kosningarrjett; skal hann kjörinn á sama hátt og fulltrúarnir, og hafa það starf á hendi um 5 ár einsog þeir. Skoðunarmaður skal hafa lokið rannsókn sinni á reikningnum innan mánaðar frá því hann fjekk hann. Þegar gjaldkeri er búinn að svara athugasemdum hans, en það skal hann hafa gjört innan hálfs mánaðar, skal reikningurinn, ásamt athugasemdum skoðunarmanns og svari gjaldkera, sendur til amtmanns, og á hann að leggja úrskurð sinn á þær.

Þegar búið er að endurskoða og leggja úrskurð á reikning gjaldkera, á að birta á prenti ágrip af honum, er bæjarfógetinn semji; á ágrip það að vera svo fullkomið, að til sjeu greind sjer í lagi öll atriði í tekjum og gjöldum kaupstaðarins.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 26. dag janúarmánaðar 1866.

Anording angaaende Handelsstedet Isafjords Oprettelse til en Kjöbstad og sammes ökonomiske Bestyrelse.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerunderdanigste Betænkning over et samme forelagt Udkast til en An-

1866. 26. Januar. ordning angaaende Handelsstedet Isafjords Oprettelse til en Kjöbstad og sammes ökonomiske Bestyrelse, byde og befale Vi som fölger:

§ 1. Handelsstedet Isafjord, hele Skutulsfjarðareyri med den paa samme staaende Præstegaard derunder indbefattet, skal herefter udgjöre en særskilt Kommune med særskilt Jurisdiktion og kaldes Kjöbstad.

Bestyrelsen af alle Byens kommunale Anliggender, der ikke ere undtagne ved andre Bestemmelser, tilkommer Byfogden og Byens Repræsentanter i Forening under Tilsyn af Amtmanden i Vestamtet og vedkommende Ministeriums Overbestyrelse.

Den Forbindelse, som hidtil har bestaaet imellem Handelsstedet Isafjord og Eyrar Rep, skal som Fölge heraf være ophævet, og skal den Formue, som nu tilhörer Handelsstedet og Reppen i Forening, saavelsom alle de paa dem hvilende Byrder deles i to lige Dele mellem Kjöbstaden og Reppen. Delingen bliver at foretage af Sysselmanden i Isafjords Syssel, samtlige Kjöbstadens Repræsentanter og ligesaa mange delegerede Mænd fra Eyrar Rep, der vælges paa et Valgmöde for Sysselmanden med Stemmeflerhed af alle de til Fattigvæsenet kontribuerende Bönder i Reppen.

§ 2. Antallet af Repræsentanter for Isafjord Kjöbstad bestemmes til 5, der vælges af de ifölge denne Anordning valgberettigede Beboere af Kjöbstaden.

§ 3. Valgberettigede ere, med de i § 5 anförte Undtagelser, alle fuldmyndige Mænd, der ikke staa i personligt Tjenesteforhold, naar de have havt fast Ophold i Kjöbstaden det sidste Aar og erlægge i kommunale Afgifter et Belöb af i det Mindste 2 Rd. aarlig.

§ 4. Valgbar til Borgerrepræsentant er Enhver, der ifölge foranstaaende Paragraf er valgberettiget.

§ 5. Ingen kan deltage i Valget af Borgerrepræsentanter eller blive valgt, som ved Dom er funden

skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse eller er sat under Tiltale for en saadan Forbrydelse og ikke ved endelig Dom er bleven aldeles frifunden for samme; ei heller den, som er sat under Værgemaal, eller hvis Bo er under Fallitbehandling, eller som iövrigt er undergiven nogen Retsforfölgning, der efter Loven betager ham Raadigheden over alt hans Gods.

1866.
26. Januar.

Ascendenter og Descendenter kunne ikke paa én Tid have Sæde i Kommunalbestyrelsen.

Den, som er valgt til Borgerrepræsentaut, skal ikke fratræde denne sin Post, fordi han senere mister de Kvalifikationer, som hjemle ham Valgbarhed ifölge §§ 3 og 4; men hvis et saadant Tilfælde indtræder, som ifölge nærværende Paragraf betager ham hans Habilitet til foranförte Post, bliver han midlertidig at udelukke fra Forretningerne, indtil Forhindringen er ophört, eller den gaar over til en vedvarende Forhindring. Det tilfalder Byfogden og Borgerrepræsentanterne at afgjöre de Spörgsmaal, der kunne opstaa i nysnævnte Henseende, eller naar nogen af Repræsentanterne ellers har gjort sig skyldig i saadanne Pligtovertrædelser, som gjöre hans Udtrædelse nödvendig, dog at Adgang til at andrage Sagen for höiere Autoriteter staar Vedkommende aaben.

§ 6. Repræsentanterne vælges paa 5 Aar. Af dem, der förste Gang vælges, afgaar én efter et Aars Forlöb og derefter én aarlig efter mindelig Overenskomst, men i Mangel heraf gjör Lodtrækning Udslaget. Naar nogen Repræsentant af hvilkensomhelst Aarsag udtræder inden Udlöbet af de 5 Aar, skal en anden strax vælges i hans Sted og vedblive for den Del af de 5 Aar, der endnu er tilbage ved den förstes Udtrædelse. Dog kan, naar Vakance indtræder i Aarets sidste 6 Maaneder, Valget udsættes indtil den for Valg lovbestemte Tid. Den Udtrædende kan stedse vælges

1866. paany; men hvis hans tidligere Funktionstid har varet
26. Januar. 3 Aar eller derover, er han ikke pligtig at modtage noget Valg, förend efter ligesaa lang Tids Forlöb som den, han fungerede i som Repræsentant, ligesom og den, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, altid paa Grund deraf kan nndskylde sig for at modtage et paa ham faldet Valg.

§ 7. Valgene skulle med Undtagelse af dem, som ske i Anledning af en extraordinær Vakance, foregaa paa en af de förste Sögnedage efter Nytaar og forberedes ved Affattelse af en Liste over de Valgberettigede, som udfærdiges af Valgbestyrelsen, der for det förste Valg skal bestaa af Byfogden og tvende af ham dertil udvalgte Mænd af Kjöbstadens Indvaanere, men siden af Byfogden, Borgerrepræsentanternes Formand samt en anden af disse dertil valgt Repræsentant. Ved Listens Affattelse bör saavel Kæmneren som de övrige Repræsentanter gaa Valgbestyrelsen tilhaande, hvis det gjöres fornödent. Valglisten udlægges 14 Dage forinden Valgdagen til almindeligt Eftersyn paa et dertil bekvemt Sted, og Indsigelser i Anledning af samme maa, forsaavidt de gaa ud paa Anke over Nogens Udelukkelse, under Fortabelse af Vedkommendes Ret i saa Henseende, fremsættes for Byfogden senest 3 Dage forinden Valgdagen, for at Spörgsmaalet paa den Dag ved Kjendelse af Valgbestyrelsen kan blive afgjort. Det förste Valg foregaar saa snart ske kan efter denne Anordnings Bekjendtgjörelse paa Isafjord; imidlertid skal dog de Valgtes Funktionstid regnes fra det næstpaafölgende Nytaar.

§ 8. Valgene foregaa offentligt til den Tid og paa det Sted, som i det Mindste 8 Dage forud maa være bekjendtgjort af Valgbestyrelsens Formand ved en Plakat. Alle Vælgere, der ville udöve deres Valgret, skulle möde personlig og mundtlig for Valgbestyrelsen tilkjendegive, paa hvilke Personer de stemme. Naar alle Valgberettigede have faaet Adgang til at afgive

deres Stemmer, og disse ere tilförte Protokollen, har Valgbestyrelsens Formand tydeligt at oplæse, og Valgbestyrelsens 2 övrige Medlemmer at optegne og sammentælle samtlige afgivne Stemmer. Den, som efter Stemmernes Optælling findes at have de fleste Stemmer, erklæres da for valgt Repræsentant. Have Flere lige Stemmer, gjör Lodtrækning Udslaget. 1866. 26. Januar.

§ 9. Naar der er flere Vakancer, som ved Valget skulle besættes, bliver der paa foranförte Maade at stemme paa hver Posts Besættelse for sig.

§ 10. Dersom den, paa hvem Valget er faldet, fremkommer med nogen Undskyldning, har Valgbestyrelsen at bedömme sammes Tilstrækkelighed, og finder Flerheden af Valgbestyrelsens samtlige Medlemmer Undskyldningen antagelig, skal et nyt Valg berammes af Valgdirektören inden 8 Dages Forlöb. Forkastes derimod Undskyldningen, og den Valgte ikke vil underkaste sig den tagne Beslutning, har han igjennem Valgbestyrelsen at fremföre sin Anke for Amtmanden, der da uopholdelig har at afgive Resolution i Sagen.

Forsaavidt der enten ifölge en Anke fra nogen Vedkommende eller formedelst en hos Valgbestyrelsens Medlemmer selv fremkommen Tvivl opstaar Spörgsmaal om, hvorvidt et Valg har Stemmeflerhed for sig eller ikke, eller hvis der iövrigt maatte være Noget at indvende mod Valgets Gyldighed, har Valgbestyrelsen derom at afgive en motiveret Kjendelse, der uopholdelig tilstilles Amtmanden, som, hvis han da maatte finde, at der ikke ved Valget er brugt den lovlige Omgang, har at afgive fornöden Bestemmelse i saa Henseende. Men selv om intet saadant Spörgsmaal er opstaaet, bör der strax om Valghandlingen gjöres Indberetning til Amtmanden, der, saafremt han desuagtet maatte have Tvivl om Valgets Gyldighed, har at indstille Sagen til vedkommende Ministeriums Afgjörelse; dog skal han være bemyndiget til ved sin Resolution at suspendere Valget, hvis han skulde finde Betænkelighed ved at

1866. lade det staa ved Magt, indtil Ministeriets Resolution
26. Januar. kan erholdes. Ligeledes bör han, hvis han Intet finder at erindre imod Valghandlingen, saa snart som ske kan, derom meddele Valgbestyrelsen Underretning. Derhos skal Enhver, som har noget at anke over den foregaaede Valghandling og navnlig over de i Anledning af samme afsagte Kjendelser, hvis hans Anke skal komme i Betragtning, inden 8 Dage, efterat Kjendelsen er afsagt eller Valgkandlingen er sluttet, have indgivet sin skriftlige Besværing til Valgbestyrelsen, der uopholdelig bör tilstille Amtmanden samme med sin Erklæring, og skal denne resolvere i Sagen inden Forlöbet af 14 Dage. Hvis et Valg da ifölge Amtmandens Bestemmelse sættes ud af Kraft, bliver nyt Valg at foretage. Skulde i noget af de i nærværende Paragraf omhandlede Tilfælde enten den Valgte eller Valgbestyrelsen eller nogen anden Vedkommende ikke være tilfreds med Amtmandens Afgjörelse, staar det ham frit for at andrage Sagen for Ministeriet.

§ 11. Den, som er valgt til Repræsentant, har til Byfogden at indlevere en skriftlig Forsikring, hvori han i Henhold til sin aflagte Borgered eller, forsaavidt han ikke har aflagt en saadan, da ved et edeligt Löfte forpligter sig til med samvittighedsfuld Troskab at iagttage alle de Pligter, der i hint Kald paaligge ham, saavel mod Kongen og Fædrelandet, som i Særdeleshed mod den Kommune, der har valgt ham til at tage Del i Bestyrelsen af dens Anliggender.

§ 12. Repræsentanterne vælge ved hvert Aars Begyndelse af deres egen Midte ved de fleste Stemmer en Formand og en Viceformand; de bestemme efter Overenskomst, hvor ofte der skal holdes ordinære Möder, men desuden sammenkalder Formanden Repræsentanterne, naar han finder det fornödent, eller naar to Repræsentanter anmode ham derom. Formanden bör saavidt muligt i Forveien underrette Repræsentanterne om, hvilke Sager der skulle forhandles paa

Möderne, men iövrigt er enhver Repræsentant berettiget til paa Möderne at sætte enhver Sag, som han finder nödvendig, under Overveielse. Formanden leder Forhandlingerne og sörger for, at Beslutningerne rigtig protokolleres og expederes. I Tilfælde af Stemmelighed skal den Mening, hvorfor Formanden erklærer sig, anses som Flerhedens. Ved ethvert Repræsentantmöde skulle idetmindste 3 Repræsentanter være tilstede, hvis nogen Sag skal kunne endelig afgjöres. Protokollen underskrives stedse af alle de tilstedeværende Repræsentanter. 1866. 26. Januar.

§ 13. I alle Anliggender, Kjöbstadens Eiendomme og Indretninger, Indtægter og Udgifter vedkommende, som ikke ved nogen særlig Bestemmelse ere unddragne den sædvanlige kommunale Forvaltning, er Repræsentanternes Medvirkning nödvendig, saa at Byfogden ikke uden deres Samtykke kan tage nogen Beslutning. Naar Byfogden ikke kan blive enig med Repræsentanterne, bör der anstilles en mundtlig Konference med disse angaaende Sagen, men naar Meningsforskjellen ikke derved hæves, bliver Sagen at indstille til höiere Övrigheds Beslutning, hvorved selvfölgelig det, som Flerheden af Repræsentanterne bifalder, anses som den samlede Repræsentations Mening.

§ 14. Hvor Byfogdens Erklæring indhentes om nogen Kjöbstadens Tarv vedkommende Gjenstand, bör han altid enten tage samme under Overveielse i Forening med Repræsentanterne eller og indhente disses særlige Betænkning, der stedse bör vedlægges Byfogdens Erklæring. Saa ere og Repræsentanterne berettigede til selv at sætte enhver Byens Tarv vedkommende Gjenstand under Overveielse, og Byfogden er pligtig, naar et Forslag af Repræsentanterne indkommer, derom paa disses Forlangende at afgive skriftlig Resolution, hvorhos Repræsentanterne, hvis de ikke ere tilfredse med dennes Indhold, kunne forlange Sagen,

1866. 26. Januar. i fornödent Fald forsynet med deres og Byfogdens nærmere Erklæring, forelagt höiere Övrighed.

§ 15. I alle de Sager, der angaa de Fattige saavelsom Börns Opdragelse og Undervisning, har Kjöbstadens Præst Sæde og Stemme i Repræsentanternes Möder.

§ 16. Til at tage Sæde i den Bygningskommission, der vil blive oprettet i Isafjords Kjöbstad, skulle Repræsentanterne vælge 4 Medlemmer, hvoraf de 2 sknlle være af deres egen Midte.

§ 17. Repræsentanterne i Forening med Byfogden udnævne en Kæmner, der bör vedblive Funktionen i det mindste i 3 Aar, saafremt ikke indtræffende Omstændigheder maatte forhindre ham derfra, eller Byfogden og Repræsentanterne maatte finde det mere hensigtsmæssigt at overdrage Bestillingen til en Anden forinden hin Tids Udlöb. Forsaavidt Byfogden og Repræsentanterne ikke knnne forenes om de fornödne Bestemmelser i Henseende til Kæmnerens Antagelse m. v., bliver Sagen at indstille til Amtmandens Afgjörelse.

§ 18. Regnskabsaaret regnes fra Fardag til Fardag.

§ 19. Repræsentanterne have i Forening med Byfogden inden den 20. Januar hvert Aar at forfatte et Overslag over de Udgifter, som Kjöbstaden efter Rimelighed vil have at bestride i det fölgende Fardagsaar saavel til de Fattiges Forsörgelse som til andre kommunale Anliggender. Bemeldte Overslag maa derhos indeholde en Forklaring over de Midler, der haves til uden Skatteligning paa Kjöbstadens Indvaanere at bestride Udgifterne. Naar alle saadanne Indtægter ere beregnede, bliver $^{2}/_{5}$ af, hvad der desuden anslaas at maatte udfordres til den egentlige Kommunalforvaltnings Udgifter, at ligne paa Beboernes Huse og Grund, saaledes at $^{5}/_{6}$ deraf lignes paa Husenes Grnnd efter dennes Kvadratmaal og $^{1}/_{6}$ paa

Haverne og andre udviste Grundstykker, ligeledes efter Kvadratmaal, men $^{3}/_{5}$ af det til den egentlige Kommunalforvaltnings Udgifter anslaaede Belöb saavelsom det Belöb, der udfordres til de Fattiges Forsörgelse, lignes efter Formue og Leilighed paa alle Kjöbstadens Beboere. 1866. 26. Januar.

Forsaavidt ingen særlige Omstændigheder give Anledning til at formode, at Udgifterne eller de Indtægter, som haves til deres Bestridelse, ville blive större eller mindre end de, som i det nærmest foregaaende Overslag bleve antagne, blive de et opföre med det samme Belöb. Det samlede Overslag skal indsendes til Amtmanden, der, saafremt han Iutet derved finder at erindre, tilbagesender det med sin Paategning desangaaende. I modsat Fald meddeler han Kommunalbestyrelsen de Erindringer, som han finder at burde gjöre, hvilke Erindringer i ethvert Tilfælde blive for det Aar, som Overslaget angaar, at tage til Fölge; men skulle de være af Indflydelse for længere Tid, og Kommunalbestyrelsen ikke finder at kunne erkjende deres Rigtighed, er den forpligtet til inden en Maaned at indkomme med skriftligt Andragende derom til Amtmanden, som da forelægger vedkommende Ministerium Sagen til Afgjörelse.

§ 20. Naar ingen Erindringer af Amtmanden ere gjorte mod Overslaget, eller det Fornödne i Anledning af hans Erindringer er afgjort efter § 19, bliver det Belöb, som i Overensstemmelse hermed skal tilveiebringes ved Skatter paa Byens Indvaanere, at ligne paa de Skattepligtige. Herved blive alle de Afgifter, som skulle tilsvares efter en fælles Maalestok, at ligne under Et paa hvert skattepligtigt Individ; dog iagttages, at de, hvem en eller anden Gren af de saaledes samlede Afgifter ifölge Anordningerne ikke bör paalignes, kun ansættes til det, der efter de gjældende Regler kan paahvile dem til de övrige Afgifters Bestridelse.

1866. Skatteliguingen foretages af samtlige Repræsen-
26. Januar. tanter i Forening med Kæmneren og bör være tilendebragt inden Udgangen af Mai Maaned, hvorefter den tilligemed Overslaget bliver i et Tidsrum af 3 Uger at henlægge paa et dertil bekvemt Sted til almindeligt Eftersyn i det mindste 3 Timer om Dagen, og bliver det offentlig at bekjendtgjöre, naar og hvor Henlæggelsen sker, samt paa hvilken Tid af Dagen Eftersynet staar Enhver aabent. Alle Afgifterne bör Yderne have erlagt inden Mikkelsdag.

§ 21. De Erindringer, Nogen maatte have at gjöre mod Ligningen, bör han under Fortabelse af sin Ret i saa Henseende fremsætte for Byfogden inden den Tids Forlöb, i hvilken Ligningen henligger til almindeligt Eftersyn. Byfogden afgjör derpaa Sagen i Forening med Repræsentanterne; men er den Vedkommende utilfreds med den Bestemmelse, Kommunalbestyrelsen har taget, kan han gjennem denne andrage Sagen for Amtmanden.

§ 22. Skulde i Aarets Löb Udgifter forefalde, som ere udenfor de gjorte Overslag, bliver angaaende disse at gjöre Indberetning, saaledes som det med Hensyn til det samlede Overslag er paabudt i § 19, ligesom der i det Hele, forsaavidt disse Udgifter angaar, bliver at forholde efter Bestemmelserne i fornævnte Paragraf. Skulde imidlertid Udgifterne udenfor Overslaget ei overstige 50 Rd., er ingen saadan særlig Indberetning fornöden, hvorimod de bör paalignes i Forening med Udgifterne for det næstpaafölgende Aar.

§ 23. Kjöbstadens Kassebeholdning opbevares hos Kæmneren, der idetmindste engang hvert Kvartal bör tilstille saavel Byfogden som Repræsentanterne nöiagtige Kasse-Extrakter, der vise, saavel hvad der er indkommet, som hvad der er udbetalt. Kæmneren maa Intet udbetale af Kassen uden efter Anvisning af Kommunalbestyrelsen.

§ 24. Det paaligger Repræsentanterne i Forening med Byfogden at före det nöieste Tilsyn med Kjöbstadens Kassevæsen og at paase, at Kjöbstadens Skatter og andre Indtægter rettelig og betimelig opkræves og i fornödent Fald inddrives, samt at Belöbet anvendes til Bestridelse af Byens Udgifter. Finde de Kæmnerens Regnskab unöiagtigt, eller det viser sig, at Indtægter eller Afgifter, som burde være indkomne, ikke ere indbetalte, have de at træffe de fornödne Foranstaltninger, for at disse Mangler kunne blive afhjulpne. 1866. 26. Januar.

Alle Anvisninger skulle Repræsentanterne underskrive i deres Möder.

Kommunalbestyrelsen bör lade det være sig magtpaaliggende, at alle de Arbeider, som udföres paa Kjöbstadens Bekostning, udföres forsvarlig og paa den mest besparende Maade, og ligesom Byfogden bör före stadigt Tilsyn med deslige Arbeider, saaledes bör ogsaa Repræsentanterne fordele det jevnlige Tilsyn imellem sig paa den Maade, som de finde mest passende, og paase, at Arbeiderne udföres paa den hensigtsmæssigste og med den forud trufne Beslutning overensstemmende Maade.

§ 25. Skjöndt det i Almindelighed tilfalder Byfogden og Repræsentanterne at tage Beslutninger paa Kommunens Vegne angaaende ökonomiske Anliggender under Tilsyn af vedkommende anordnede Autoritet, saa maa dog herfra gjöres Undtagelse med Hensyn til saadanne Foranstaltninger, der ere aldeles extraordinære, eller som have sær indgribende vedvarende Fölger for Kommunen.

Hertil maa regnes: Optagelsen af Laan eller Forlængelse af de Terminer, inden hvilke et allerede bevilget Laan skal afbetales; Indförelse af Lönning og Lönningsforhöielser, naar disse maatte overstige 20 Rd.; Pensioner, ligeledes naar de skulle overstige nysnævnte Sum; Gratifikationer over 30 Rd.: Afhændelse af Byens faste Eiendomme, altsaa og Udskiftning af Kommune-

1866. jorder, hvorved disse gaa over til at blive den enkelte
26. Januar. Mands Eiendom mod visse aarlige Afgifter til Kæmnerkassen; Leiemaal af Byens Jorder, indgaaede paa længere Tid end 10 Aar eller anderledes end ved offentlig Auktion; Kjöb af Hus og Grund paa Kjöbstadens Vegne; Bygningsarbeider, som ikke kunne iværksættes uden en Forhöielse i det Skattebelöb, som Kommunen i de nærmest foregaaende 3 Aar efter Middeltal har svaret; Forlig, hvorved Byen for at undgaa Rettergangstrætter overtager sig en vis Forpligtelse eller opgiver noget af en formentlig Rettighed. I alle disse Tilfælde, der saaledes ere undtagne fra den lokale Kommunalbestyrelses Afgjörelse, skal Amtmanden, naar Sagen kræver hurtig Afgjörelse, og Kommunalbestyrelsen er enig, og han heller ingen Betænkelighed derved finder, være bemyndiget til at afgjöre de nævnte Sager; men ellers bliver Sagen med alle Vedkommendes og deriblandt Amtmandens Erklæring at indstille til vedkommende Ministeriums Afgjörelse.

§ 26. Ved Udgangen af hvert Regnskabsaar har Kæmneren at aflægge Regnskab over alle Kjöbstadens Indtægter og Udgifter i det forlöbne Aar, og at indsende samme inden Udgangen af Juni Maaned til Byfogden, der foranstalter det henlagt til almindeligt Eftersyn, med hvilken Henlæggelse og dens Bekjendtgjörelse der forholdes paa samme Maade, som ovenfor i § 20 er foreskrevet med Hensyn til Skatteligningen. Regnskabet bliver dernæst nöie at gjennemgaa af en Revisor, der vælges af de Indvaanere, som ifölge § 3 ere valgberettigede, paa samme Maade som Repræsentanterne og ligesom disse paa 5 Aar. Revisor bör have tilendebragt Regnskabets Revision inden en Maaned fra dets Modtagelse. Efterat hans Bemærkninger ere besvarede af Kæmneren, hvilket bör ske inden 14 Dages Forlöb, sendes Regnskabet tilligemed Revisors Bemærkninger og Kæmnerens Besvarelser til Amtmanden, der har at decidere samme.

Naar Kæmnerregnskabet er revideret og decideret, bliver en Extrakt deraf, som forfattes af Byfogden, at foranstalte offentliggjort ved Trykken; denne Extrakt bör være saa fuldstændig, at de forskjelligartede Indtægts- og Udgiftsposter særskilt anföres. 1866. 26. Januar.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 26. Januar 1866.

Plakat ang. Oprettelsen af en **Bygningskommission paa Kjöbstaden Isafjord.** Khavn d. 26. Januar 1866. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1866 Nr. 3. Depart. Tid. for 1866 S. 493—98; Tíðindi um stjórnarmálefui Íslands II. S. 297—300; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 15-18. (Tíð. frá alþ. Ísl. 1865 II. S. 99—101 og 230—231). 26. Januar.

Opið brjef um að stofna byggingarnefnd á kaupstaðnum Ísafirði.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til opins brjefs um að stofna byggingarnefnd á kaupstaðnum Ísafirði, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. gr. Á kaupstaðnum Ísafirði skal stofna byggingarnefnd. Í henni skulu vera bæjarfógetinn og 4 menn, sem bæjarfulltrúarnir kjósa, og skulu 2 þeirra vera úr flokki fulltrúanna.

2. gr. Nefndarmenn þeir, sem kosnir eru, skulu hafa starf sitt á hendi í 5 ár. Ef nokkur fer frá, einhverra hluta vegna, áður en 5 ár eru liðin, skal sá, sem kosinn er í hans stað, aðeins hafa starf sitt á hendi þann tíma, sem hinn átti eptir í nefndinni, þegar hann fór frá.

3. gr. Nefnd þessi á hjer eptir samkvæmt tilskipun 17. nóvemberm. 1786 5. grein að taka til húsastæði til

1866. allra nýrra húsa, er byggja skal, svo og til jurtagarða,
26. Januar. ef enn virðist vera rúm fyrir þá á lóð kaupstaðarins. Síðan lætur bæjarfógetinn mæla hlutaðeigendum út lóðir þessar; eiga þeir svo að umgirða þær og nota innan tveggja ára; anars falla þær aptur til kaupstaðarins.

Til þess að kaupstaðurinn hjer eptir geti orðið byggður eptir ákveðinni reglu, ber nefndinni enn fremur að ákveða, hvar auð svæði megi vera, og hvar leggja skuli strætin; á bæjarfógetinn í því skyni að gefa nefndinni skýrslu um þær lóðir, er sýslumaðurinn áður hefir mælt út; skal nefndin svo rita þær í sjerstaka bók, og svo lóðir þær, er hún sjálf úthlutar. Kostnað þann, sem leiðir af að útvega bók þessa og aðrar þær embættisbækur, er nefndinni kynni þykja viðþurfa til að rita í gjörðir sínar og brjef, skal greiða úr bæjarsjóðnum.

4. gr. Til þess að koma á betri reglu um húsabyggingar á kaupstaðnum og komast hjá hættu af húsbruna, ber nefndinni að gæta þess, er nú skal greina:

A. Ef nefndinni þykir þurfa að breiðka eitthvert stræti, eða þoka einhverju eldra húsi aptur á við, til betri varnar við húsbruna, eða til að fá greiðari veg um verzlunarstaðinn, þá skal sjerhver sá, sem úthlutuð hefir verið óbyggð lóð, er veit að stræti, skyldur til að láta af hendi svo mikið af lóð þessari, sem þurfa þykir til þess strætið verði nógu breitt, og skal einnig sá, er húsið á, vera skyldur til, þegar hann byggir upp húsið á ný, að færa það aptur á við eins og þarf; þó skulu þeir fá endurgjald fyrir það; skal nefndin meta það eptir stærð og verði alls byggingarsvæðisins og rýrnun þeirri, sem það hefir orðið fyrir, við það að af því hefir verið tekið eður hús flutt aptur á við, og skal greiða kostnað þann, sem af því rís, á sama hátt og gjöldin til hinna eiginlegu bæjarþarfa. Sje nokkur óánægður með endurgjald það, sem nefndin

hefir ákveðið, getur hann lagt málið undir úrskurð amtmannsins. 1866. 26. Januar.

B. þess ber grandgæfilega að gæta, þá er byggð eru ný hús, þar sem áður var autt svæði, að þau hvergi nái saman við hús þau, sem í grennd eru, og skal àvallt vera 10 álna autt svið frá hinu nýja húsi að næsta húsi í grennd við það; þó má á þessu svæði byggja grindur eður aðrar girðingar, þær er skjótlega mætti niður brjóta, ef húsbruni kæmi fyrir.

C. þegar byggja skal nýtt hús, á nefndin að ákveða takmarkalínu þess út til strætisins, og aðrar reglur, sem henni þykir þurfa að gæta við byggingarlag hússins bæði að utan og innan, til tryggingar mót húsbruna. Enn fremur ber nefndinni að gæta þess svo sem verður, að iðnaðarmenn þeir, er hafa þá atvinnuvegi, er óttast mætti að hljótast kynni húsbruni af, fái hússtæði á afviknum stöðum. Svo skal nefndin og hafa stöðugt gætur á öllum nýjum húsum, meðan þau eru í smíðum og sjer í lagi hæð undir loptum. Einnig á hún að hafa umsjón með aðalviðgjörðum á húsum og gæta þess nákvæmlega að þeir, sem hlut eiga að máli, hlýði grannt reglum þeim, sem þeim eru settar.

D. Sjerhver sá sem ætlar að byggja hús af nýju, eða breyta húsi, eða gjöra talsverðar umbætur á því, á, áður en hann byrjar á því, að gefa nefndinni það til vitundar, og fá skriflegar ákvarðanir hennar um það, hvort hann megi byggja, og eptir hverjum reglum, að því leyti sem snertir augnamið það, sem um er getið í greininni C hjer á undan.

E. Ef nokkur byrjar á húsasmíði, áður en þessa sje gætt, þá á bæði hann og meistari sá, er á hlut að máli, að greiða í bætur frá 5 rd. til 25 rd. til fátækra â þeim stað, eptir úrskurði lögregludómsins; hinn fyr nefndi verður einnig að sæta því, að húsið sje rifið niður á hans kostnað, að því leyti sem

1866.
26. Januar.

það eigi er lagað eptir þeim reglum, sem nefndin álítur að fylgja hefði átt við smíðið; og skal bæjarfógeti, ef hann kemst að því, að byrjað er á smíði nokkru, sem nefndin þarf að veita samþykki sitt til, en það hefir eigi verið útvegað, undir eins banna að halda því áfram. Sömu bætur skal sá og greiða, sem að öðru leyti gjörir sig sekan í broti gegn reglum þeim, sem nefndin hefur sett honum um byggingu eða viðgjörð húsa, samkvæmt því sem hjer að framan er ákveðið; þó má eptir málavöxtum lækka bæturnar allt að 2 rd.; má og rífa þann hluta hússins, sem eigi er lagaður eptir reglum þeim, er settar voru.

5. gr. það sem ákveðið er í reglugjörð þessari, skal einnig gilda um hús þau á lóð kaupstaðarins, sem eru byggð með torfþaki og torfveggjum, og jurtagarða þá, er til þeirra heyra, að því leyti sem það getur við átt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 26. dag janúarmánaðar 1866.

Plakat angaaende Oprettelsen af en Bygningskommission paa Kjöbstaden Isafjord.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efterat Vi have modtaget Vort tro Althings allerunderdanigste Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Plakat angaaende Oprettelsen af en Bygningskommission paa Kjöbstaden Isafjord, byde og befale Vi som fölger:

§ 1. Der skal paa Isafjords Kjöbstad oprettes en Bygningskommission, bestaaende af Byfogden og 4 af Borgerrepræsentanterne valgte Medlemmer, hvoraf de 2 skulle være af deres egen Midte.

§ 2. Bygningskommissionens valgte Medlemmer skulle vedblive deres Funktion i 5 Aar. Dersom Nogen af en eller anden Aarsag udtræder inden Udlöhet af

5 Aar, skal den, der vælges i hans Sted, kun vedblive for den Del af det nævnte Tidsrum, der endnu er tilbage ved slig Udtrædelse. 1866. 26. Januar.

§ 3. Det paaligger Bygningskommissionen i Overensstemmelse med Anordn. af 17. Novbr. 1786 § 5 at udvise Pladser til enhver ny Bygnings Opförelse, saa og Havepladser, forsaavidt dertil endnu maatte findes Leilighed paa Kjöbstadens Grund. Disse Pladser foranstaltes derpaa af Byfogden udmaalte Vedkommende, som have at indhegne og afbenytte samme inden 2 Aars Forlöb, da de ellers falde tilbage til Kjöbstaden.

I Forbindelse hermed paaligger det Kommissionen, for at Kjöbstaden i Fremtiden kan blive bygget efter en bestemt Plan, at fastsætte, hvor de fri Pladser og Gaderne skulle anlægges, og bör Kommissionen til den Ende erholde meddelt af Byfogden en Oversigt over de hidtil af Sysselmanden udmaalte Pladser, over hvilke i Forbindelse med de senere af Kommissionen udviste denne bör före en særskilt Protokol. Udgifterne til Anskaffelse af denne Protokol saavel som til de flere Protokoller, Kommissionen maatte finde nödvendige til dens Forhandlinger og Korrespondance, udredes af Byens Kæmnerkasse.

§ 4. For at tilveiebringe en bedre Orden med Hensyn til Kjöbstadens Bygninger og for at undgaa Fare ved Ildsvaade, bliver Fölgende af Kommissionen at iagttage;

A. Naar det til större Sikkerhed i Henseende til Ildsvaade eller for at skaffe en bekvemmere Færsel anses nödvendigt, at der gives en Gade större Brede, og at en ældre Bygning rykkes ind, da skal Enhver, hvem der er anvist en ubebygget til Gaden stödende Plads, være pligtig til at afstaa saameget af sin Grund til Gaden, som anses fornödent til at give denne den behörige Brede, ligesom ogsaa Eieren af Bygningen skal ved Om-

1866.
26. Januar.

bygning være pligtig til at indrykke den efter Behov, begge Dele mod en Godtgjörelse, som i Forhold til hele Byggepladsens Störrelse og Værdi og den Forringelse, den ved Afstaaelsen og Indrykkelsen vil lide, bestemmes af bemeldte Kommission. De hertil medgaaende Udgifter udredes paa samme Maade som Udgifterne til den egentlige Kommunalforvaltning. Er Nogen misfornöiet med den af Kommissionen fastsatte Godtgjörelse, kan Spörgsmaalet forelægges Amtet til Afgjörelse.

B. Ved Opförelsen af nye Bygninger paa forhen ubebyggede Pladser skal nöie paaagtes, at de paa ingen Maade komme i umiddelbar Forbindelse med Nabohusene, og der bör altid være et frit Rum til Naboens Huse paa 10 Alen; dog skal dette ikke være til Hinder for Opförelsen af Stakitter eller andre saadanne Indhegninger, som i Tilfælde af Ildsvaade hurtigen kunne nedrives.

C. Naar nogen ny Bygning skal opföres, har bemeldte Kommission at bestemme den Linie, som der bör gives Bygningen til Gaden, og de flere Regler, som samme i Henseende til Sikkerhed mod Ildsvaade saavel ved Bygningens indvendige som udvendige Bygningsmaade finder fornödent at iagttage. Kommissionen bör derhos saavidt muligt paase, at der for de Professionister, hvis Næringsveie kunde give Anledning til at befrygte Fare for Ildsvaade, anvises Byggepladser paa afsides Steder, ligesom og denne Kommission ideligen har at före Tilsyn med alle nye Bygninger, medens de staa under Opförelse, og navnlig med Etagernes Höide. Ligeledes bör den före Tilsyn, naar der foretages Hovedreparationer, og har den nöie at paase, at Vedkommende strengt rette sig efter de dem givne Forskrifter.

D. Enhver, som agter at opföre nogen Bygning eller ved de ældre Bygninger at gjöre Forandringer eller

at foretage Hovedreparationer, bör derfor, inden hermed sker Begyndelse, först desangaaende gjöre Anmeldelse for oftmeldte Kommission og indhente sammes skriftlige Bestemmelser, om og efter hvilke Regler han maa bygge, forsaavidt det under Litr. C angivne Öiemed angaar. 1866. 26. Januar.

E. Dersom Nogen begynder paa noget Bygningsarbeide, uden at dette er efterkommet, bör saavel han som vedkommende Mester böde fra 5 til 25 Rd. til Stedets Fattigkasse efter Politirettens Kjendelse, og maa den Förstnævnte derhos taale, at Bygningen, saavidt den ikke er indrettet efter de Regler, som Kommissionen finder derved at burde have været iagttagne, for hans Regning nedrives.

Iövrigt bör Byfogden, saafremt han bringer i Erfaring, at der begyndes paa et Bygningsarbeide, hvortil Kommissionens Samtykke behöves, uden at samme er indhentet, strax forbyde, at der med samme videre fortfares. Naar Nogen ellers gjör sig skyldig i Overtrædelse af de ham af Kommissionen i Henhold til de foranstaaende Bestemmelser meddelte Forskrifter for en Bygnings Opförelse eller Istandsættelse, vil en lignende Böde som efter foranstaaende Litr. E være at anvende, dog saaledes, at samme efter Sagens Beskaffenhed kan nedsættes indtil 2 Rd., hvorhos den Del af Bygningen, som ikke er indrettet efter de givne Regler, kan nedrives.

§ 5. De i nærværende Plakat indeholdte Forskrifter bör ogsaa gjælde i Henseende til de paa Kjöbstadens Grund med Jordtage og Jordvægge opförte Huse og dertil hörende Haver, forsaavidt de paa samme ere anvendelige.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 26. Januar 1866.

1866. 9. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. de ved Landsoverretten konstituerede **Prokuratorers Honorar.** Khavn den 9. Febr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 49. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 300—301.

Ved at fremsende en Skrivelse, hvori Landfogden i Island anholder om Approbation paa, at han af den islandske Justitskasse har udbetalt de ved Landsoverretten konstituerede Prokuratorer, J. Guðmundsson og P. Melsted, Lönninger for Avgust og Septbr. Maaneder f. A., nagtet det Tidsrum, for hvilket saadan Udbetaling ved Justitsministeriets Skrivelse af 22. Januar 1862 var bevilget, var udlöbet med sidstafvigte Juli Maaned, har Hr. Stiftamtm., næst at meddele, at Justitskassen vil være ligesaa godt istand til i de nærmest forestaaende Aar som hidtil at ndrede de nævnte Lönninger, og at De paa den anden Side maa anse det for betænkeligt paa nærværende Tidspunkt at tage en definitiv Bestemmelse om, at denne Afgift vedblivende skal afholdes af bemeldte Kasse, i behgl. Skrivelse af 21. Oktbr. f. A. dels indstillet, at det maa bevilges, at de omhandlede Lönninger udbetales af den islandske Justitskasse for Tidsrummet indtil 31. Decbr. 1869, saaledes at Stiftamtet inden Udlöbet af dette Tidsrum gjör Indberetning om, hvorvidt Justitskassen vil være istand til fremtidigt at udrede denne Udgift, dels anholdt om Approbation paa Udbetalingen af de tidtnævnte Lönninger for Tidsrummet fra 1. Avgust 1865 til 31. Marts 1866.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet herved bifalder de foranförte af Hr. Stiftamtm. gjorte Indstillinger.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Udvisning af Byggeplads til et Handelsetablissement i Reykjavík.** Khavn den 15. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 53. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 301–302. 1866. 15. Febr.

Som det af Hr. Stiftamtmandens behgl. Skrivelse af 4. Novbr. f. A. og medfölgende Bilag erfares, har Handelsfaktor J. Jónasson af Reykjavík til Dem indgivet en Besværing i Anledning af, at Bygningskommissionen sammesteds ved en den 16. Septbr. næstforhen afholdt Forretning, ved hvilken han havde begjært sig udvist en Byggeplads bestemt til Handelsbrug i den saakaldte »Gróf«, har nægtet at udvise ham den attraaede Byggeplads, medmindre der erhvervedes Samtykke dertil fra Kommunalbestyrelsen. Efter at Hr. Stiftamtm. derpaa havde indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen om, hvorvidt der fra Sammes Side havdes Noget at erindre imod Udvisningen af den omhandlede Byggeplads, har Kommunalbestyrelsen i Gjensvar herpaa ytret, at da denne Plads, der er den eneste Kommunen tilhörende Plet af Strandbredden ved Byen, er overladt Fiskerne i Byens vestlige Del til Landings- og Opsætningsplads og ikke kan beröves dem, medmindre der anvises dem en anden bekvem Plads, kunde Kommunen fortiden ikke undvære samme, men at der derimod, forsaavidt en med Brugeren af Gaarden Hlíðarhús paatænkt Overenskomst om Anlæggelsen af en Landings- og Opsætningsplads paa bemeldte Gaards Grund maatte komme i Stand, og den fornævnte »Gróf« derefter kunde overlades til Byggepladser, vilde blive taget særligt Hensyn til Handelsfaktor Jónassons Andragende, hvorhos Kommunalbestyrelsen har erklæret sig villig til, ifald han ikke vilde afvente Tilveiebringelsen af den antydede Overenskomst, at udvise ham en anden Plads til den paa-

1866. tænkte Bygning. Da De ikke har fundet tilstrækkelig
15. Febr. Anledning til at foraudre Kommunalbestyrelsens i Henhold til Bygningskommissionens Forbehold saaledes tagne Beslutning, har tidtnævnte Faktor Jónasson i et med hans ovennævnte Skrivelse hertil indkommet Andragende anholdt om, at Sagen maatte blive forelagt Justitsministeriet til Afgjörelse.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet ikke finder Anledniug til at forandre den af Hr. Stiftamtm. afgivne Resolution i Sagen, idet man dog lige tjenstl. skulde have Dem anmodet om at ville virke hen til, at den af Kommunalbestyrelsen antydede Ordning snarest muligt maatte blive iværksat. — 9 Bilag remitteres hoslagt.

16. Febr. **Lov om Beregning af** Biskop i Island **Helgi G. Thordersens Pension.** Khavn den 16. Februar 1866. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1866 Nr. 7. Depart. Tid. 1866 S. 167; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 302; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 220. (Rigsdagstid. for 1865, 17. Saml., Folkethingstid. S. 1738—40, 1960, 2773—74; Landsthingstid. S. 892—93, 1013, 1168, Tillæg A. S. 1225—28, 1359—60).

Lög um, hvernig reikna skuli eptirlaun Helga G. Thordersens, biskups yfir Íslandi.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Launaviðbót sú, 800 rd. að upphæð, sem Helga G. Thordersen, biskupi yfir Íslandi, riddara dannebrogsorðunnar og dannebrogsmanni, ber samkvæmt 1. grein stafl. B í lögnnum frá 19. degi janúarmánaðar 1863 um launaviðbót handa ýmsum embættismönnum á Íslandi, skal tekin til greina sem launaviðbót, er veitt

hafi verið honum sjálfum, þá er hann fer frá embættinu og reiknuð verða út eptirlaun þau, sem honum bera. 1866. 16. Febr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 16. dag febrúarmánaðar 1866.

Lov om Beregningen af Biskop i Island, Helgi G. Thordersens Pension.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Det Biskop i Island, Helgi G. Thordersen, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmand, ifölge Lov om Lönningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd af 19. Januar 1863 § 1 B tilkommende Lönningstillæg, stort 800 Rd., vil være at tage i Betragtning som personligt Tillæg ved Beregningen af den Pension, der vil være at tillægge ham ved hans Afgang fra Embedet.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 16. Februar 1866.

Lov om Udsættelse af Revisionen af Lov 19. Januar 1863 om Lönningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd. Khavn den 16. Febr. 1866. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1866 Nr. 8, Dep. Tid. for 1866 S. 168. Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 266. Jfr. Rigsdagstid. for 17. Saml. 1865—66, Forhandl. paa Folkethinget S. 1148—52, 1823, 2179—80, 2617—18 og Forhandl. paa Landsthinget S. 728—29, 880—81, 1010—11, Tillæg A. S. 1083—84, 1341—42; Dep. Tid. for 1865 S. 1005—6; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 302—4. 16. Febr.

Lög um, að endurskoðuninni á lögunum frá 19. degi janúarmánaðar 1863 um launaviðbót handa ýmsum embættismönnum á Íslandi, skuli skotið á frest.

1866. 16. Febr. Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Endurskoðuninni á lögunum frá 19. degi janúarmánaðar 1863 um launaviðbót handa ýmsum embættismönnum á Íslandi, sem skipað er fyrir um í lögum þessum, skal skotið á frest þannig, að þau skulu endurskoðuð fyrir lok fjárhagsársins 1867—68.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 16. dag febrúarmánaðar 1866.

Lov om Udsættelse af Revisionen af Loven af 19. Januar 1863 om Lönningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Den i Loven af 19. Januar 1863 om Lönningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd paabudne Revision af bemeldte Lov udsættes, saaledes at den bliver at foretage inden Udlöbet af Finansaaret 1867—68.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 16. Februar 1866.

16. Febr. **Finanslov** for Finansaaret fra 1. April **1866** til 31. Marts **1867**. Kjöbenhavn den 16. Februar **1866**. — Depart. Tid. for 1866 S. 366 ff. og S. 419 ff.; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 131 ff. — **Uddrag.**

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Kap. I. (Indtægt): — — — 1866.
§ 4. . . . . . . 16. Febr.

	Special-summer. Rd. ß	Hoved-summer. Rd. ß
A. Island.		
1. Almindelige Indtægter:		
a. Afgifter af Arv og overdragne Eiendomme	1320	
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	480	
c. Rangskat	360	
		2160
2. Særegne Indtægter:		
a. Sysselernes Forpagtningsafgifter	2660	
b. Laugthingskriverlön	32 6	
c. Administrerede Mandtalsbogsintr.	860	
d. Kongetiende	3630	
e. Laugmandstold	380	
f. Afgifter af den islandske Handel . . . . 10900 Rd. — af Postdampskibet 1572 —	12472	
g. Indtægter af det kgl. Jordegods . . . . . 14380 Rd. Heri fragaar: Administrationssalærer, Salærer til Præster, Refusion af Althingsomkostn. m. m. 3770 —	10610	
h. Forpagtningsafgift	174	
i. Afgift af Jorden Bessastad m. m.	100	
k. Tilfældige Indtægter	980	
		31898. 6
Transport . . .		34058. 6

1866.
16. Febr.

	Specialsummer. Rd. ß	Hovedsummer. Rd. ß
Transport		34058. 6
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgskapitaler:		
a. Renter	190	
b. Afdrag	130	
		320
4. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer:		
a. Refusion af Althingsomkostninger	6730	
b. Andre Tilbagebetalinger	1572 15	
		8302 15
Ialt		42680 21

— — — — —

Kap. II. (Udgift): — — —

§ 9. ......

VI. Island:

a. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:

1. Lönninger . 23365. »		
Sædtillæg . . 3174. »		
	26539. »	
2. Kontorhold m. v.	3250.	
3. Andre Udgifter	10519. 32	
		40308 32

De under denne Konto indbefattede Bevillinger til Hovedreparationer af Amtmandsboligen i Frederiksgave og Stiftamtmandsboligen i Reykjavík ere bevilgede paa den Betingelse, at de paagjældende Embedsmænd overtage Bygningerne til fuldstændig Vedligeholdelse og fremtidig Aflevering ved Synsforretning.

	Special-summer. Rd. β	Hoved-summer. Rd. β	1866. 16. Febr.
b. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedk.:			
1. Lönninger . . 14850 » Sædtillæg . . 2124 » ——16974 »			
2. Til Assistance 1100 Rd. Sædtillæg . . . 178 — —— 1278			
3. Andre Udgifter til Geistligheden 2118 72			
4. Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen . . 8054			
——	28424 72		
Uforudsete og tilfældige Udg. . . .	4000		
	——	72733 8	

. . . . . .

VIII. Til en Dampskibsforbindelse mellem Kjöbenhavn, Island og Færöerne:

a. Godtgjörelse for Postens Befordring	10000		
b. Erstatning for udlagt Læsteafgift af Postdampskibet . . .	4716		
	——	14716 »	

— — — — —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om **Tillægsbevilling** for Finansaaret fra **1. April 1865 til 31. Marts 1866**. Khavn den 16. Februar 1866. — Dep. Tid. for 1866 S. 169—174. Algreen-Ussings Lovsamling for 1866 S. 125—131. — **Uddrag.** 16. Febr.

1866. 16. Febr. Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

— — — — — —

§ 5. For Justitsministeriet bevilges som Tillæg til Finanslovens § 9 nedenstaaende . . . . .

ad VI. Island:

A. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:

10. ad 1. Lönninger . . . . 500 Rd.

B. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende:

11. ad 3. Andre Udgifter til Geistligheden 35 —

12. ad 4. Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen . . . . 440 —

— — — —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

17. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Althingsskat** af Öen **Andriðsey** m. m. Kjöbenhavn den 17. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 57. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II, S. 304—306.

I behgl. Skrivelse af 20. Oktober f. A. har Hr. Stiftamtm. andraget, at der ved den af Stiftamtet foretagne Revision af Althingsskatsregnskabet for Gullbringu og Kjósar Syssel for 1861 er ved Kjalarnes Rep gjort den Udsættelse, at der ikke er erlagt Althingsskat af Indtægten af den til Gaarden Brautarholt hörende ubeboede Ö Andriðsey, der bruges af Eieren selv, medens selve Gaarden er bortbygslet, og ei heller af de af Tomthusmændene paa bemeldte Gaard til Jorddrotten erlagte Jordafgifter, af hvilke Indtægter, tilsammen taxerede til 141 Rd. 20 Sk., Althingsskat burde være erlagt med 8 Sk. pr. Rd., eller ialt med 11 Rd. 74 Sk., samt at en lignende Udsættelse er gjort

ved samme Regnskab for 1862, i hvilket Aar de omhandlede Indtægter ansattes til 145 Rd. 60 Sk., hvoraf Althingsskat burde være erlagt med $2^1/_2$ Sk. pr. Rd., eller ialt 3 Rd. 52 Sk.. Da Eieren af Gaarden Brautarholt har vægret sig ved at betale de saaledes udsatte Belöb, har Hr. Stiftamtm. indstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse, idet De har bemærket: 1866. 17. Febr.

1. med Hensyn til Eierens Forpligtelse til at svare Althingsskat af de Afgifter, som han oppebærer af de paa Brautarholt opförte Tomthuse, at De vel maa være af den Formening, at der overensstemmende med en rigtig Fortolkning af Justitsministeriets Instrux for Repstyrerne i Island af 18. Juli 1848 bör beregnes Althingsskat af de ommeldte Afgifter, men at der dog i det her foreliggende Tilfælde næppe turde være tilstrækkelig Grund til at fastholde Fordringen paa Althingsskattens Erlæggelse, idet det, saavidt skjönnes, synes at have været Praxis i Kjalarnes Rep ikke at medregne de omhandlede Afgifter, hvilket navnlig kan paavises med Hensyn til den Gaard, hvorom der her er Tale, og

2. med Hensyn til Indtægten af Andriðsey, der vel ikke er ansat til nogen særskilt Dyrhed, men dog paa Grund af det derværende Edderfuglevarp, samt det Tunhö, det giver, maa anses at være en meget væsentlig Del af den Eiendom, hvorunder den hörer, at den heller ikke hidtil har været tagen selvstændig i Betragtning ved Ligningen af Althingsskatten, men at det dog ikke kan betvivles, at der tidligere, medens den ommeldte Ö blev brugt i Forbindelse med Hovedgaarden, blev taget Hensyn til samme ved Ansættelsen af Althingsskatten af denne, og at det derfor synes at være ganske i sin Orden, at der fremdeles svares Althingsskat af Öen, naar den ikke mere bortleies i Forening med Govedgaarden, men bruges af Eieren selv. Da det imidlertid maa antages, at vedkommende Repstyrer og hans Medhjælpere ved at taxere Ind-

1866. tægterne af den ommeldte Ö have lagt Bruttoindtægten
17. Febr. til Grund, uden at tage Driftsomkostningerne i Betragtning, formener De, at disse for 1861 bör nedsættes fra 115 Rd. 12 Sk. til 65 Rd. 90 Sk. og for 1862 fra 114 Rd. 16 Sk. til 65 Rd. 50 Sk.

I Anledning heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at Ministeriet herved bifalder de af Hr. Landshövdingen gjorte Indstillinger, saaledes at Eieren af Gaarden Brautarholt fritages for at erlægge nogen Althingsskat for 1861 og 1862 af de Jordafgifter, som svares af de paa bemeldte Gaard opförte Tomthuse, men derimod bör af Indtægterne af Andriðsey for 1861 erlægges 5 Rd. 48 Sk. og for 1862 1 Rd. 57 Sk. i Althingsskat, hvorhos tilföies, at man har indledet Brevvexling med de övrige Amtmænd i Island med Hensyn til Afgjörelsen af de opstaaede Spörgsmaal i deres Almindelighed, og vil De i sin Tid kunne forvente meddelt Ministeriets nærmere Resolution i saa Henseende.

20. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Finansloven for 1866—67.** Kjöbenhavn den 20. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 64. (Denne Skrivelse er mut. mut. en ordret Gjengivelse af Justitsm. Skriv. af 30. Marts 1864 ang. Finansloven for 1864—65, se foran S. 48.)

20. Febr. **Kapitelstaxter** for Islands **Sönderamt** og **Vesteramt** fra Medio Mai **1866** til samme Tid **1867.** —

For de heromhandlede 2 Amter er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig 1. for Öster- og Vester-Skaptafells Syssel, a, 2. for den övrige Del af Sönderamtet eller Rangárvalla, Vestmannö, Árnes, Kjósar og Gullbringu og Borgarfjords Sysseler samt Reykjavík Kjöbstad, b, 3. for Vestamtet, eller Mýra og Hnappadals, Snæfellsnes, Dala, Barðastranda, Ísafjords og Stranda Sysseler, c. Angaaende de forskjellige Varesorter, som her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den ovenfor S. 17—19 trykte Kapitelstaxt for Borgarfjords Syssel m. m. for 1864—1865.

1866.
20. Febr.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	29	54	34	35	40	13½	29	54	34	35	40	13½	23¾	27½	32
- 2	4	65	5	39	6	8	28	6	32	42	36	48	22½	26	29¼
- 3	5	20	6	22	7	61	31	24	37	36	45	78	25	29¾	36½
- 4	3	89	5	19	5	91½	31	40	41	56	47	60	25¼	33¼	38
- 5	3	2	4	1	4	44	36	24	48	12	53	48	29	38½	42¾
- 6	3	83	4	64	5	61½	30	88	37	32	45	12	24¾	29¾	36
- 7	2	86	3	43	3	73	28	92	34	46	»	»	23¼	27½	»
- 8	15	40	16	91	18	20	15	40	16	91	18	20	12⅓	13½	14½
- 9	11	30	11	»	14	34	15	8	14	64	19	13	12	11¾	15¼
B 10	»	45½	»	47½	»	49⅔	56	84	59	36	62	8	45½	47½	49⅔
- 11	»	34	»	37	»	38½	42	48	46	24	47	59	34	37	38½
- 12	»	23	»	27	»	25½	28	72	33	72	31	84	23	27	25½
- 13	»	15	»	16½	»	18¾	18	72	20	60	23	42	15	16½	18¾
C 14	»	»	»	»	»	45½	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	16	»	31¾	»	23	10	»	19	81	14	36	8	16	11½
- 16	»	24	»	47½	»	40½	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 17	»	10	»	10	»	8	18	72	18	72	15	»	15	15	12
- 18	1	»	1	25	1	10¾	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 19	1	»	1	84	2	8	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 20	»	53	»	57	»	60	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 21	»	41	»	44½	»	45½	»	»	»	»	»	»	»	»	»
D 22	»	»	6	22⅔	6	»	»	»	37	40	36	»	»	30	28¾
- 23	5	38	6	10⅔	5	91½	32	36	36	64	35	69	26	29⅓	28½
- 24	5	»	5	3	5	35	30	»	30	18	32	18	24	24	25¾
- 25	4	»	4	17½	4	81½	24	»	25	9	29	9	19	20	23¼
- 26	4	24	4	77½	4	76½	25	48	28	81	28	75	20½	23	23
E 27	1	43	1	60	1	36	21	69	24	36	20	60	17⅓	19½	16½
- 28	1	74	1	74	1	73⅓	26	54	26	54	26	44	21¼	21¼	21
- 29	1	56	1	76	1	72	23	72	26	84	24	19	19	21½	21
- 30	1	38	1	66	1	52½	20	90	25	30	23	19	16¾	20¼	18½
F 31	5	»	5	25	6	13	20	»	21	4	24	52	16	16¾	19¾
- 32	3	88	4	23	5	23	23	48	25	42	31	42	19	20⅓	25¼
- 33	3	18	3	36	4	39	19	12	20	24	26	42	15¼	16¼	21¼
- 34	2	47	2	77	3	29	19	88	22	40	26	40	16	18	21¼
- 35	1	85	2	15	2	56	22	60	25	84	31	»	18	20⅔	24¾
- 36	2	74	3	87	4	55	16	60	23	42	27	42	13⅓	18¾	22
- 37	»	6	»	7	»	6¾	15	»	17	48	16	84	12	14	13½
G 38	6	36	6	73	7	3	38	24	40	54	»	»	30½	32½	»
- 39	»	»	1	76½	»	78	»	»	71	84	»	»	»	57½	»
- 40	3	10	3	20	2	72	37	24	38	48	»	»	30	30¾	»
- 41	1	»	1	79	1	28¾	4	»	7	28	»	»	3	5⅚	»
- 42	»	89½	»	92½	»	91	22	36	23	12	»	»	18	18½	»
- 43	1	12	1	37	1	84	27	»	33	24	»	»	21⅗	26¾	»
Meðalverð:															
A, í fríðu							27	42	33	3⅓	38	24½	22	26⅕	30½
B, í ullu, smjöri og tólg .							36	69	40	»	41	24¼	29½	32	23
C, í ullar-tóvöru							14	36	19	28½	14	66	11½	15½	11¾
D, í fiski							27	93	31	61½	32	34⅕	22½	25⅛	26
E, í lýsi							23	23	25	75	24	13	18½	20½	19¼
F, í skinnavöru							19	52	22	27	26	29 3/7	15⅔	17¾	21
Meðalverð allra meðalverða							24	85	28	65	29	48	20	23	23½

1866.
21. Febr.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Anvendelsen af Renterne af den saakaldte Erichsenske Kollekt.** Kjöbenhavn den 21. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 73. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 306 307.

Efter at man i Skrivelse af 18. Febr. f. A. havde anmodet Deres Höiærv. om i Forening med Amtmanden over Nord- og Östamtet at tage under Overveielse og derefter afgive Deres Betænkning over det Spörgsmaal, om det ikke maatte anses for hensigtsmæssigst for Fremtiden at fordele hele Renten, 260 Rd., af den saakaldte Erichsenske Kollekt mellem 3 à 4 af de allerringeste Præstekald i Nordamtet, istedetfor som hidtil at lade kun 150 Rd. af bemeldte Rente repartere mellem 9 à 10 af de fattigste Kald og lægge Resten til Kapitalen — har De ved at fremsende den mellem Dem og fornævnte Embedsmand förte Brevvexling i behgl. Skrivelse af 12. Septbr. sidstl. indstillet, at den hele Rente af ommeldte Kollekt for Eftertiden maa anvendes til Forbedring af fölgende Præstekald i forrige Hólar Stift: Grímsey, Þönglabakki, Hnappstaðir og Hvanneyri, dog saaledes at Præsterne i de andre Kald, som hidtil have nydt Understöttelse af oftnævnte Renter, maa beholde samme, saalænge de forblive i bemeldte Kald, men at den ved Vakance bortfalder, og saaledes efterhaanden overföres til de 4 foranförte Præstekald.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at den af Deres Höiærv. gjorte Indstilling herved bifaldes. Da der imidlertid i Universitetskvæsturen fortiden haves en Kollekten tilhörende kontant Beholdning af 83 Rd. 37 Sk., er det anset rettest, af de til 11. Juni Termin d. A. forfaldende Renter at anvende et saa stort Belöb, som der foruden nysnævnte kontante Beholdning maatte behöves til at indkjöbe til Kollekten endnu en kgl. Obligation paa 100 Rd., hvorved Kapi-

talen, der fortiden udgjör 6,600 Rd., vil bringes op til 6,700 Rd. Som Fölge heraf vil der til Understöttelser i foranförte Öiemed for indeværende Aar ikkun kunne udbetales et Belöb af 240 Rd., hvorimod det senere herfra vil blive meddelt, over hvor stort et Belöb der for næste Aar og fremdeles vil kunne disponeres i den omhandlede Henseende. Ved Fordelingen af bemeldte 240 Rd. er det en Selvfölge, at de 90 Rd., hvormed Belöbet overstiger de hidtil reparterede 150 Rd., udelukkende anvendes til Fordel for de ovennævnte 4 Præstekald efter Deres Höiærværdigheds og vedkommende Amtmands Skjön. 1866. 21. Febr.

Sluttelig bemærkes, at Amtmanden over Nord- og Östamtet under D. D. herfra er underrettet om foranstaaende Resolution.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden paa Island, ang. **Opförelse af en Bibliothekbygning for den lærde Skole i Reykjavik.** Khavn den 21. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 76. Tíðndi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 308—909. 21. Febr.

Efter at man havde givet Tömmermester Klentz Leilighed til at gjöre sig bekjendt med de i Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höiærv.'s behgl. Skrivelse af 7. Septbr. f. A. fremsatte Bemærkninger, betræffende den af ham udarbeidede Tegning med tilhörende Overslag til en Bibliotheksbygning for den lærde Skole i Reykjavík, har man fra bemeldte Klentz efterhaanden modtaget forskjellige Forslag med tilhörende Tegninger angaaende Opförelsen af den ommeldte Bygning, ved hvilke han har taget Hensyn dels til de af DHrr. i fornævnte Skrivelse attraaede Modifikationer i Planen, dels til en fra Ministeriets Side ytret Tvivl om, hvorvidt den projekterede Bygning vilde være rummelig nok til det til-

1866. 21. Febr. sigtede Öiemed. Da nu den hoslagt följende, af Klentz senest udarbeidede Tegning, efter hvilken han i Overensstemmelse med sin blandt Bilagene værende Skrivelse af 6. f. M. har tilbudt at ville overtage den paatænkte Bygnings Opförelse i Entreprise for en Sum af 7,600 Rd., forekommer Ministeriet at være vel skikket til at lægges til Grund for Arbeidets Udförelse, og da i ethvert Fald Ministeriet maatte anse det utilraadeligt, at betro dette til den i DHrr.'s foranförte Skrivelse ommeldte Stenhugger, Sverrir Runólfsson, samt da det endelig var af yderste Vigtighed saavel for Tömmermester Klentz, som ogsaa for Arbeidets Fremme, at der nu kunde gives ham Besked om, hvorvidt hans Tilbud blev modtaget eller ei, har Ministeriet under D. D. givet ham et forelöbigt Tilsagn om, at det omhandlede Byggearbeide vil blive overdraget ham i Entreprise efter det gjorte Tilbud, dog kun under Forbehold af, at Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. for Deres Vedkommende ikke maatte finde noget Væsentligt at erindre med Hensyn til Planen. Idet man derfor tjenstl. skulde udbede sig DHrr.'s Ytringer over Sagen, om mulig allerede med omgaaende Post, behgl. meddelte, vilde det tillige være Ministeriet kjært at erfare, hvorvidt De maatte önske nogle særdeles Betingelser optagne i den Kontrakt om Byggearbeidet, som eventuelt vil være at afslutte med Tömmermester Klentz. Ved samme Leilighed skulde man tjenstl. anmode Dem om behgl. at ville meddele Ministeriet nærmere Underretning om, hvad der maatte være foretaget med Hensyn til den i DHrr.'s Skrivelse af 3. Novbr. f. A. omhandlede Stenleverance m. v., idet man ikke undlader sluttelig at tilföie, at det Belöb, der maatte være medgaaet, eller fremdeles maatte medgaa til den ommeldte Stenleverance, er indbefattet under den ovennævnte Sum af 7,600 Rd.

Foruden den ommeldte Tegning fölge 5 Bilag, der bedes remitterede med Svaret.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Stiftamtmandens Overtilsyn med Veivæsenet i Reykjavík.** Khavn den 21. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 80. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 309—310. 1866. 21. Febr.

Ved at gjöre Indberetning om Veivæsenets Tilstand i Sönderamtet, samt fremsende de fra Sysselmændene, med Undtagelse af Sysselmanden i Skaptafells Syssel, modtagne Beretninger om Veiene i de respektive Sysseler, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 10. Oktbr. f. A., særlig hvad Reykjavík Kjöbstad angaar, bemærket, at Kommunalbestyrelsen i bemeldte Kjöbstad i Henhold til Justitsm. Skrivelse af 10. Juli 1863 gjör gjældende, at Forordn. om Veivæsenet i Island af 15. Marts 1861 ikke er anvendelig paa Reykjavík Kjöbstad, men da De imidlertid maa anse det for en Selvfölge, at De som Amtmand i Sönderamtet bör före Kontrol med Byens Veie, ligesaavel som de övrige Veie i Amtet, og denne Kontrol ikke paa tilfredsstillende Maade kan udföres derved, at De i Deres fornævnte Egenskab skal approbere Kommunens Budget og revidere de aarlige Byregnskaber, har De henstillet, hvorvidt Ministeriet maatte kunne billige den af Dem opstillede Fortolkning af sammes ovennævnte Skrivelse af 10. Juli 1863, hvorefter denne kun skulde gaa ud paa at udtale, at Veiforordningens Bestemmelser om Tilveiebringelsen af de til Veienes Vedligeholdelse fornödne Midler ere uanvendelige paa Reykjavík Kommune, og at nysnævnte Kommune med Hensyn til Bidrag til Veikassen skal være uden nogensomhelst Forbindelse med det övrige Amt; eller om det i benægtende Fald ikke ved Ministeriets Foranstaltning maatte kunne gjöres Kommunalbestyrelsen til Pligt aarlig at indgive en Beretning om Veienes Tilstand og de paa samme i det forlöbne Aar

1866. udförte Veiarbeider, samt i sit almindelige Budgetforslag
21. Febr. at optage et specificeret Forslag om de Veiarbeider, der agtedes udförte i det næste Aar.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at man vel ikke kan dele den af Hr. Stiftamtm. antydede Opfattelse af Justitsministeriets tidtnævnte Skrivelse af 10. Juli 1863, idet det med Angivelse af de Grunde, hvorpaa dette Resultat er bygget, i samme udtrykkelig er udtalt, at Veiforordn. af 15. Marts 1861 er nanvendelig paa Reykjavík Kjöbstad, men at man maa antage, at Hr. Stiftamtmanden i Lovgivningens almindelige Grundsætninger har Bemyndigelse til at paalægge Kommunalbestyrelsen aarlig at indsende til Amtets Approbation et Forslag om de Veiarbeider, der paatænkes udförte i det næste Aar, med dertil hörende Overslag, samt ligeledes aarligen at indsende Beretning om Veienes Tilstand, og enten affatte Byregnskabet saaledes, at det let kan kontrolleres, hvorledes disse Veiarbeider ere blevne udförte, eller ledsage de övrige Regnskaber med et specificeret Veivæsens-Regnskab.

21. Febr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Reglementet for Börneskolen i Reykjavík** m. m. Khavn den 21. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 79. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 311—312, samt S. 386—402, hvor Reglementet er optaget.

Med behgl. Skrivelse af 24 Oktbr. f. A. har Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. paany hertil indsendt det af Bestyrelsen for Reykjavík Börneskole i Henhold til Bestemmelsen i Reglem. af 27. Oktbr. 1862 § 23 udarbeidede Udkast til en Plan for bemeldte Skoles Indretning og Virksomhed, ledsaget af en af Skolekommissionen affattet Beregning over Skolens Indtægter og

Udgifter samt af Kommunalbestyrelsens Erklæring over saavel Planen som Beregningen. 1866. 21. Febr.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at ihvorvel det forekommer Ministeriet, at fornævnte Udkast i flere Henseender er mindre heldigt affattet, idet der navnlig er givet samme en altfor stor og nfornöden Vidtlöftighed, ligesom det derhos i nogle Punkter har fraveget, hvad der er fastsat i Skolereglem. af 27. Oktbr. 1862 — jfr. navnlig Udkastets § 3 3die Stykke, § 4 og § 17 1ste Stykke, sammenholdt henholdsvis med Reglementets §§ 2, 10 og 24 — har Ministeriet dog efter Omstændighederne troet at burde se bort fra den mindre heldige Form, hvori Planen fremtræder, hvorfor det ommeldte herhos tilbagefölgende Udkast til en Plan for Reykjavík Börneskole med vedföiet Beregning over sammes Indtægter og Udgifter herved stadfæstes, dog med fölgende Ændringer, nemlig:

1. at § 1 affattes saaledes: »Skolens Formaal er at uddanne de skolesögende Börn i Gudsfrygt og Sædelighed samt at bibringe dem saadanne Knndskaber og Færdigheder, at de kunne vorde nyttige Borgere;»
2. at § 3 4de Stykke affattes saaledes: »Skolekommissionen har paa Domkirkepræstens Forslag at bestemme, hvilke Börn der i Henhold til Reglementets § 30 kan tilstaas Friplads i Skolen;»
3. at § 4 affattes saaledes: »Undervisningstiden er i Overensstemmelse med Reglementets § 10 i Regelen 5 Timer daglig. Dog er Skolekommissionen bemyndiget til, ved Siden af den i Reglementets nysanförte § omhandlede Undtagelse, med Direktionens Samtykke at indskrænke Undervisningstimernes Antal for den nederste Klasse til 4 om Dagen. Undervisningen begynder daglig med Bön og Sang;»

1866.
21. Febr.

4. at § 6 Nr. 2 næstsidste Punktum affattes saaledes: »Til Læsning skulle i Særdeleshed saadanne Böger afbenyttes, som ere skikkede til at uddanne hos Börnene en sædelig og kristelig Tænkemaade, eller som tjene til at bibringe dem Kundskaber i Islands og Danmarks Historie, Geografi» osv.;
5. at § 12 Nr. 3 udelades, da Pintseferien altid vil falde sammen med Sommerferien;
6. at i § 13 Nr. 1 Ordene »enten en af Skolens Lærere eller en af Byens Indvaanere» forandres til »enten en af den lærde Skoles Lærere eller en af Byens Indvaanere»;
7. at § 15 Nr. 3 affattes saaledes: »De enkelte Karakterer tillægges der fölgende Talværdier: Udmærket godt — 6» osv.;
8. at i Begyndelsen af § 18 »hvert Aars Slutning» forandres til »hvert Skoleaars Slutning» og »14 Dage efter Nytaar» til »15. Oktbr.» jfr. Reglementets §§ 12 og 24;
9. at Reglen i § 23 om Förstelærerens Brændselsdeputat affattes saaledes: »endvidere tillægges der ham til Brændsel for ham selv enten alene 200 Heste Törv eller et saa stort Kvantum baade af Törv og Kul, at det svarer til 200 Heste Törv efter de i fölgende § fastsatte Forhold mellem disse Brændselsarter»;
10. at § 24 2det Punktum affattes saaledes: »For tilstrækkelig at opvarme 3 Læseværelser 5 Timer daglig, erholder han 150 Heste Törv, hvilket Kvantum forholdsvis enten foröges, hvis et fjerde Læseværelse maatte komme til, eller formindskes, hvis Undervisningstimerne i Henhold til § 4 maatte blive færre»;
11. at der i Planen overensstemmende med Reglementets § 30 optages en Bestemmelse om Skolepengenes Störrelse.

Den saaledes modificerede Skoleplan med tilhörende Beregning over Skolens Indtægter og Udgifter vil være at foranstalte offentliggjort ved Trykken og nogle Exemplarer af samme hertil at indsende tilligemed en Afskrift af Planens og Beregningens danske Text. 1866. 21. Febr.

Reglur fyrir **Barnaskolann í Reykjavík,** samdar og lagaðar samkvæmt Reglugjörð barnaskólans 27. október 1862 og staðfestar með brjefi kirkju- og kennslustjórnarinnar 21. febr. 1866.

Reglur fyrir barnaskólann í Reykjavík.

1. kapítuli.

Um tilhögun kennslunnar og lærdómspróf.

1. gr. Ætlunarverk skólans er, að mennta börn þau, er ganga í skólann, í guðsótta og góðum siðum og innræta þeim þá þekkingu og kunnáttu, að þau geti orðið gagnlegir borgarar.

2. gr. Börnunum skal eptir aldri og þekkingu skipta í bekki; tala bekkjanna fer eptir því, hvað mörg börn þau eru sem í skólann ganga, og svo eptir þekkingu þeirra; eptir þekkingu barnanna og framförum skal flytja þau úr einum bekk í annan; sje 3 bekkir í skólanum, skal ekkert barn vera lengur í hverjum bekk af hinum neðri en 2 ár; verði bekkirnir færri, svo sem 2, skal ekkert barn vera í neðri bekknum lengur en 2 ár.

3. gr. Skildagiun fyrir því, að nokkurt barn geti komizt inn í 1. bekk, er:

1. Að það sje 7 ára gamalt og hafi engan næman veikleika.
2. Að það kveði nokkurn veginn vel að, þó ekki sje það læst.
3. Að það sje ekki illa ræmt fyrir óknytti og vonda siði.

1866. Óski foreldrar eða vandamenn einhvers barns, er
21. Febr. það kemur fyrst í skólann, að það setist í einhvern af hinum efri bekkjum, skulu kennarar skólans prófa þekkingu barnsins, og setja síðan barnið í þann bekk, er því bezt hentar, samkvæmt þekkingu þess.

Yfirumsjónarmenn skólans skulu einnig geta veitt leyfi til þess, að börn, þótt yngri sje en tiltekið er hjer að framan, en þó eigi yngri en 6 ára, megi taka í skólann, ef þau eru nokkurn veginn læs og virðast vera með þeirri greind og sálarþroska, að þau standi jafnfætis 7 ára börnum, sem í meðallagi eru.

Skólanefndin ákveður það, eptir uppástungu dómkirkjuprestsins, hver börn, samkvæmt 30. grein reglugjörðarinnar, geti fengið veitta fríkennslu í skólanum.

Beri svo til, eptir byrjun skólaársins, að ekki geti öll þau börn fengið inntöku í skólann, sem hennar beiðast, ganga innanbæarbörn fyrir utanbæarbörnum, og þau börn, sem gefið er með, fyrir hinum meðgjafarlausu.

Þegar meðgjafarbarn er tekið inn í skólann eptir byrjun skólaársins, þá skal jafnan reikna meðgjöfina frá byrjun þess mánaðar, er þá stendur yfir, og greiðist hún fyrirfram til enda þess hálfmissiris, sem þá er að líða, er barninu er veitt inntaka í skólann.

4. gr. Samkvæmt 10. grein reglugjörðarinnar, er kennslutíminn, að rjettu lagi, 5 stundir á dag. En auk undanþágu þeirrar, er 10. greinin sjálf heimilar, má samt skólanefndin með samþykki skólastjórnarinnar ákveða kennslustundirnar þannig, að þær í neðsta bekk sje einungis 4 á dag. Kennslan byrjar á degi hverjum með bænagjörð og söng.

5. gr. Öll kennsla í skólanum fer fram og er við höfð á íslenzku máli; þó má leita leyfis skólanefndarinnar til þess að einstök börn fái tilsögn á dönsku, ef þess þykir sjerlega brýn þörf.

6. gr. Í skólanum skal kenna þessar lærdómsgreinir, og haga kennslunni í þeim, sem hjer segir:

1. Trúarbrögðin skal kenna í öllum bekkjum, og skal kennslunni haga eptir þroska og skilningi barnanna. Skulu kennendnr jafnan hafa fyrir augnm að útlista þannig lærdóma trúarbragða vorra, að börnin ekki einungis skilji þau, heldur verði gagntekin af sannleika þeirra, svo það geti fært ávöxt í líferni barnanna. Í 1. bekk skal byrjað á auðveldum biflíusögum, og kennslunni í þeim lokið, áður en barnið er tekið upp í efsta bekk. Við fræðsluna í trúarbrögðunum sjálfum skal nota hina almennu kennslubók. Jafnframt skulu börnin opt (að minnsta kosti einu sinni í viku í hinum efri bekkjum) látin lesa í biflíunni sjálfri. 1866. 21. Febr.

Kennarar skólans skulu og að minnsta kosti einu sinni í mánuði fara með börnin í kirkjn, þegar messað er. Tímakennararnir hafa ekki kaup sjer í lagi fyrir þessa fylgd við börnin.

2. Íslenzkan bóklestur. Í þessari grein skal kostað kapps um, að börnin læri að lesa rjett, lipurt og áheyrilega. Til þess að náð verði þessum tilgangi, má ekki láta þau börn, sem í skólann ganga, hætta að kveða að, fyrr en þau nær því af sjálfsdáðum lesa rjett. En er börnin eru farin að lesa nokkurn veginn, skal sem fyrst kenna þeim að lesa greinilega og áheyrilega eptir aðgreiningarmerkjum og innihaldi. Við bóklestur skal einkum við hafa þær bækur, sem eru lagaðar til að efla og glæða hjá börnunum siðsaman og kristilegan hugsunarhátt, eða, sem miða til að fræða þau í sögu og landafræði Íslands og Danmerknr, nm hinar auðveldari greinir náttúrufræðinnar, og um þan önnur efni, er þeim síðar mætti verða að notum, þá er þau mannast.

Íslenzka málfræði skal kenna þannig, að börnunum lærist hinar einföldustu grnndvallarreglur hennar, svo þau bæði geti talað rjett og greinilega, og það orðið þeim til stuðnings við nám þeirra á rjettritnn.

3. Skript. Hana skal kenna í öllum bekkjum. Tilgangur kennslunnar skal vera, að börnin læri að skrifa vel og rjett. Skal kennslunni því haga þannig að börnin læri fyrst

1866. að mynda hinar auðveldustu stafamyndir og síðan hinar
21. Febr. torveldari á reikningsspjöld sín, og skulu þau eigi fá að skrifa með penna og bleki, fyrri en góð lögun er komin á stafina. Venjast eiga börnin við að halda skrifbók sinni þokkalegri. Þeim börnum, sem svo ern langt komin í skript, að þau bæði skrifa laglega og sæmilega fljótt, skal jafnframt skriptinni kenna íslenzka rjettritun, og skal kennslan í henni byrja í 2. bekk og haldast þar til barnið fer úr skólanum.

Í efsta bekk mætti og kenna þeim börnum teikningu að nokkru leyti í stað skriptar, sem bezt væri að sjer í skript og kynni að óska þess.

4. Reikning bæði í huganum og á töflu skal kenna í öllum bekkjum og skal kennslan í þessari grein yfirgripa allt það í praktiskum reikningi, sem hvert barn er fært um að nema. En fyrst skal kennslan byrja með því að vekja hugmynd barnanna um þýðingu talnanna og sambandið milli þeirra, jafnframt og þeim er kennt að lesa og skrifa tölur, svo að reikningurinn komist sem greiðast inn í skilning barnanna.

5. Söng skal kenna, þegar skólinn verður þess umkominn, í öllum bekkjum öllum þeim börnum, sem geta tekið á móti þeirri tilsögn.

6. Sögu Íslands skal enn fremur kenna í efsta bekk, þegar því verður við komið, svo að börnin fái skilning á því, hvernig sá tími sem þau nú lifa á, sje sprottinn af og hafi rót sína í þeim tíma, sem liðinn er. Ber þannig að fræða börnin um hina merkustu atburði í sögu lands vors og sögu norðurlanda, svo þau fái glögga hugmynd um lífsferil þjóðar vorrar. Jafnframt þessari kennslu, en einkum meðan skortur er á hæfilegri kennslubók, skal kenna ágrip af hinum merkustu viðburðum mannkynssögunnar.

7. Landafræði skal kenna í öllum bekkjum nema 1. bekk, og skal kennslan miða til að gefa börnunum hugmynd um samband jarðarinnar við hina aðra himinhnetti, um mynd jarðarinnar, um afstöðu landanna

og hafanna á jörðunni sín á milli og hvernig náttúran 1866.
hefir búið jörðina úr garði, nm landa og þjóða skipun 21. Febr.
á jörðnnni.

8. Dönskn skal kenna í öllum bekkjum nema 1. bekk, og skal kennslu í þeirri grein hagað svo, að börnin ekki að eins geti lesið sjer til gagns danskar bæknr, heldur einnig komið fyrir sig orði við danska menn. Gæta skal þess, að þegar þau leggja út dönsku, temji þan sjer gott íslenzkt orðaval. Svo ber og stöku sinnum að æfa þau í danskri rjettritun.

9. Fimleika skal, ef kendir eru, kenna í öllum bekkjum og skal miða til þess að gjöra líkama barnanna sterkari og liðlegri.

7. gr. Hvern þann dag, sem einhvert barn er reynt í einhverri þessari námsgrein eða látið hafa hana um hönd, skal kennari sá, sem barnið reynir, gefa því ákveðna einkunn þar upp á, eptir 15. gr. 3. atr., og rita hana bæði í dagbók þá eður framfarabók, er kennarinn skal halda þar yfir, og þar eptir í vitnisburðarbók barnsins, að minnsta kosti á hverjum laugardegi eðnr næsta dag á undan þeim ákveðnu leyfnm (12. gr.). Eptir þessum daglegu einkunnum, samt siðferðis einkunn fyrir gjörvallan mánuðinn, skal taka meðaltals einkunn fyrir allan mánuðinn, að honum liðnum, og skipa börnunum niður eptir henni að upphafi næsta mánaðar.

Foreldrar eða forráðamaður hvers barns skal undirskrifa vitnisburðarbók þess um hverja helgi.

8. gr. Öllu því, er lýtur að skóla-aga, skal hagað eptir fyrirmælum reglugjörðarinnar 27. október 1862 9. gr., og kennara instruxinu frá sama degi 21. gr.

9. gr. Dómkirkjuprestnrinn og yfirkennari skólans skulu við byrjun hvers skólaárs og við miðju þess ráðgast um það, hvernig haga skuli kennslunni og hversu mikið skuli yfirfara það næsta hálfa ár, og skal uppástungum þeirra, þegar þær hafa verið lagðar fyrir skólanefndina og þær eru samþyktar af yfirstjórn skólans, fylgt hið næst eptirfylgjandi hálfa skólaár. Svo skal

1866. og viðhafa þær kennslubækur, sem dómkirkjuprestnrinn
21. Febr. og yfirkennarinn eptir tíma og kringumstæðum stinga upp á og yfirstjórn skólans hefir samþykt.

10. gr. Dómkirkjupresturinn og yfirkennari skólans sknlu epir tilhögun þeirri, sem talað er um í 9. grein, semja lestrartöflu fyrir hvert hálfár, og skal henni fylgt hið næsta hálfár, eptir að fengizt hefir samþykki skólastjórnarinnar. Í lestrartöflu þessari skal ákveða, hversu marga tíma ætla skuli hverri kennslugrein, og hversu þeim skuli fyrirkoma á hverjum degi vikunnar.

Skólanefndin skal á ári hverju senda yfirstjórn skólans skýrslu um tilhögun kennslunnar og hina árlegu lestrartöflu.

11. gr. Kennslnár skólans byrjar 1. dag októberm. og endar 30. dag septembermánaðar.

12. gr. Á skólaárinu skal þá að eins vera hlje, þegar lögboðin leyfi eru, og eru þau þessi:

1. Jólaleyfi, sem byrjar að afloknu aðalprófinu í desembermán. og nær til 2. dags janúarmán., að þessum degi meðtöldum. Byrjar kennslan þá aptur 3. janúar, en beri hann upp á laugardag eða sunnudag, skal kennslan ei byrja fyrri en næsta mánudag á eptir.

2. Páskaleyfi, sem byrjar miðvikudaginn fyrir skírdag og endar 3. í páskum, að báðum þessum dögum meðtöldum.

3. Hvítasunnuleyfi, sem byrjar laugardaginn fyrir hvítasunnu og nær til næsta þriðjudags á eptir, að báðum þessum dögum meðtöldum.

4. Sumarleyfi eða aðalleyfi, sem nær frá 14. degi maímán. til 1. dags októbermán. Í þessu leyfi skal samt foreldrum og öðrum vandamönnum heimilt að hafa börn sín í skólanum frá 1. ágúst til 30. septbr., þó að eins

a) þau börn, er voru í skólanum hinn næsta vetur á undan.

b) að eigi sje færri börn, en 15 samtals, er þannig vilja sækja skólann þennan tíma. 1866. 21. Febr.

c) að foreldrar og aðrir hlutaðeigendur fari þess á leit við skólanefndina við lok maímánaðar næst á undan.

Ætli börnin, er þannig fá skólakennslu í ágúst og sept. mánuðum, að fá framhalds inntöku í skólann skólaárið það, sem í hönd fer, þá þarf enga skólapeninga fyrir þau að greiða um tjeðan 2 mánaðatíma, en sje skólagöngu tími þeirra alveg á enda með lokum septemberm. annaðhvort af því þau verða fermd um það leyti eður af öðrum ástæðum, þá skal greiða með þeim fulla skólameðgjöf að rjettri tiltölu, samkvæmt skólareglugjörðinni.

5. þessi smáleyfi: fæðingardag konungs, sumardag fyrsta og mánudaginn í föstuinngangi og tvo daga á undan hverju af þeim tveimur opinberu prófum. Auk þessa getur dómkirkjupresturinn einstöku sinnum gefið leyfi heilan eða hálfan dag og eins yfirkennarinn frá einstöku tímum.

13. gr. Við hin opinberu próf, sem eru 2, og fram skulu fara í desember og maímánuðum, skal þess gæta er hjer segir:

1. Reyna skal hvert barn í þeirri lærdómsgrein eða list, sem því hefir verið kennd. Við hvert einstakt próf skulu auk kennarans vera viðstaddir 2 prófdómendur, og skal að minnsta kosti annar þeirra vera einhver af þeim er í skólanefndinni sitja, en hinn skal annaðhvort vera einhver af kennurunum við hinn lærða skóla, eður annar bæjarmaður. Yfirumsjónarmenn skólans mega og taka þátt í prófdóminum, ef þeir eru viðstaddir og óska þess.

2. Enginn má taka þátt í prófdóminum í nokkurri lærdómsgrein, nema hann hafi verið viðstaddur allt prófið í þeirri grein og bekk frá upphafi til enda.

3. Að loknu prófinu kveða viðkomandi heyrari og prófdómendur upp dóm sinn um þekkingu barnsins með einhverjum þeim 7 einkunnum, sem teknar eru fram í

1866. 15. gr. hjer á eptir, og skal af þessum sjerstöku ein-
21. Febr. kunnum taka meðaltalið, sem þá verður einkunn sú, sem barnið fær í þeirri lærdómsgrein.

4. Eptir því, hvernig hverju barni gengur í aðalprófinu, ákveður formaður skólanefndarinnar með ráði kennaranna, hver börn skuli flytja upp í efra bekk.

14. gr. Prófið skal að eins vera munnlegt í öllum lærdómsgreinum, nema þar sem það eptir eðli hlutarins hlýtur að vera skriflegt, svo sem í íslenzkri rjettritun, skript og reikningi á töflu. Í danskri rjettritun skal eigi reyna börnin við hin opinberu próf.

Í þeim bekkjum, er öll börnin læra bæði kverið og biflíusögurnar, skal að eins gefa eina aðaleinkunn fyrir hvorttveggja; en þar sem það eigi á sjer stað, skal gefa 2 einkunnir, sína fyrir hvort, kverið og biflíusögurnar. Eins skal í þeim bekkjnm, þar sem kennd er skript og rjettritun jafnhliða, að eins gefa eina aðaleinkunn fyrir hvorttveggja þannig, að meðaltal einkunnanna fyrir hvort um sig verður einkunn sú, er barnið fær í hvorutveggju.

15. gr. Við prófin skal gefa börnunum einkunnir fyrir það, hvernig þau reynast í hverri lærdómsgrein eða list fyrir sig, en úr þessum einstökn einkunnum skal aptur draga meðaltalið, er þá verður aðaleinkunn hvers barns, og er, hvað þetta snertir, þeirra reglna að gæta, er nú skal greina:

1. Hinar einstöku einkunnir eru 7: ágætlega, dável, vel, sæmilega, laklega, illa, afarilla.

2. Hinir 3 prófdómendur gefa hver um sig einhverja af þessum 7 einkunnum og verður meðaltal einkunnanna sú einkunn, sem barnið fær. En þegar gefa skal börnunum að eins eina einkunn fyrir kverið og biflíusögur, eða þá skript og rjettritun, þá skal þannig að fara, að hinir 3 prófdómendur gefa fyrst sína einkunn fyrir hvort um sig á þann hátt, sem getið er um í fyrra kafla þessarar greinar, og meðaltal þeirra tveggja einkunna, sem þá koma fram, er einkunn sú,

sem barnið fær í trúarbrögðunum, þ. e. kverinu og biflíusögum, eða þá í skript og rjettritun samanlögðum. 1866. 21. Febr.

3. Hinar einstöku einkunnir hafa þetta tölugildi að

ágætlega	verður	jafnt	6
ágætlega — dável	—	—	$5^2/_3$
dável — ágætlega	—	—	$5^1/_3$
dável	—	—	5
dável — vel	—	—	$4^2/_3$
vel — dável	—	—	$4^1/_3$
vel	—	—	4
vel — sæmilega	—	—	$3^2/_3$
sæmilega — vel	—	—	$3^1/_3$
sæmilega	—	—	3
sæmilega — laklega	—	—	$2^2/_3$
laklega — sæmilega	—	—	$2^1/_3$
laklega	—	—	2
laklega — illa	—	—	$1^2/_3$
illa — laklega	—	—	$1^1/_3$
illa	—	—	1
illa — afarilla	—	—	$^2/_3$
afarilla — illa	—	—	$^1/_3$
afarilla	—	—	0.

4. Aðaleinkunnina skal nefna með þeirrar einkunnarnafni, sem meðaltal allra einkunnanna er næst, t. d. sje meðaltalið 5, heitir einkunnin dável, sje hún ekki meir en 4,83, heitir hún dável — vel; sje hún á hinn bóginn meiri en 5,17, heitir hún dável — ágætlega.

16. gr. Við prófin skal hafa prófbók, staðfesta af yfirumsjónarmönnum skólans. Á hverju ári sendir skólanefndin yfirumsjónarmönnum skólans skýrslu um það, hvernig prófin hafi gengið; skal sú skýrsla vera samhljóða prófbókinni.

2. kapítuli.

Um fjárhagsstjórn barnaskólans.

17. gr. Skólanefndin hefir á hendi alla umsjón og stjórn á fjárhag skólans, og skal einn af meðlimum

1866. hennar vera gjaldkeri. Þó skal yfirstjórnendum skólans,
21. Febr. ef sjerlega ástæður mæla með því, vera heimilt að leyfa, að bæjarstjórnin, eptir uppástungu eða meðmælum skólanefndarinnar, kveðji til skólagjaldkera einhvern þann úr flokki borgara og húseigenda, sem ekki er í nefndinni.

Skólanefndin ávísar öllum þeim útgjöldum, sem ekki eru tilgreind og fastákveðin á áætlun skólans. Engin ávísun er gild, nema hana hafi undirskrifað: bæjarfógeti og 2 aðrir nefndarmenn.

18. gr. Gjaldkeri skólans skal semja reikning að lokum hvers skólaárs, og senda skólanefndinni ekki síðar en 15. októberm.; ritar formaður nefndarinnar þá á reikning þennan og sendir bæjarfógeta til löglegrar meðferðar og endurskoðunar. Svo skal og gjaldkeri skólans í lok hvers hálfmissiris senda skólanefndinni útdrátt af reikningi skólans. Gjaldkeri skal og sjá um, að allar tekjur skólans renni í sjóð á rjettum tíma, samt halda löggilta bók yfir tekjur og útgjöld, og á bók þessi að vera skólanefndinni til eptirlita og afnota, hvenær sem formaðurinn óskar. Í gjörðabók skólanefndarinnar skal í byrjun skólaársins ritað, hver börn sje tekin í skólann og með hverjum kostum, sem og síðar þær breytingar, er á kunna að verða. Skal gefa gjaldkera ávísun um þetta, og ritar hann samkvæmt því og útgefur gjaldseðla og krefur skólapeningana hina síðustu daga hvers hálfmissiris svo tímanlega, að skólapeningarnir geti verið greiddir í byrjun næsta hálfmissiris. Skal yfirkennarinn í þessu falli í tíma gefa honum skýrslu um, ef einhvern börn ætla við hálfmissiraskiptin að ganga úr skólanum. Viðurkenningu gjaldkera fyrir greiðslu skólapeninganna skal hvert meðgjafarbarn færa með sjer í skólann einhvern hinna 3. fyrstu daga hálfmissirisins og sýna yfirkennaranum, eður að öðrum kosti skriflegt leyfi frá formanni skólanefndarinnar, að greiðslunni megi í það skipti fresta ákveðið dagatal, en þessa leyfis ber foreldrum eða forráða-

mönnum að leita eigi seinna en degi fyrir byrjun þessa hálfmissiris, er peningarnir áttu fyrir að greiðast.

1866.
21. Febr.

Verði misbrestur á þessu, og yfirkennarinn vísar eigi að heldur barninu burtu úr skólanum á 3. degi með skriflegu skírteini um, hvað burtvísuninni valdi, þá skal hann ábyrgjast skólasjóðnum kennslukaupið fyrir það hið sama hálfmissiri.

Hin sama regla gildir og um hvert það barn, sem tekið er í skólann eptir byrjun skólaársins og milli hinna reglulegu gjalddaga.

Kennslukaup fyrir 1 barn er 6 rd. um árið, en 80 sk. um einstaka mánuði fyrir börn sem eiga heima í Reykjavík; en fyrir utanbjærbörn er goldið tvöfalt. Þegar syzkyni eru í skólanum á sama skólaári borgast fyrir hið annað $^2/_3$ og hið þriðja $^1/_3$, en ekkert fyrir það eða þau, sem þar eru framyfir. Kennslukaupið greiðist fyrirfram, eins og sagt er í 18. grein reglugjörðarinnar.

19. gr. Að því leyti til lögtaks þarf að koma á tekjum skólans, eptir reglugjörð 27. oktbr. 1862, ber skólagjaldkera í tæka tíð að gjöra ráðstöfun í því efni, eptir þeim ákvörðunum og reglum, sem gilda um ólokin bæjargjöld.

3. kapítuli.

Um umsjón skólahússins.

20. gr. Skólahúsið er undir yfirumsjón skólanefndarinnar, en sjerstaklegri og daglegri gæzlu yfirkennarans, þegar hann hefir bústað þar í sjálfu húsinu. Hann skal nákvæmlega sjá um, að þau herbergin, sem brúkuð eru til kennslunnar, sje lokuð, og að þar hafi engir umgang um, þegar úti er sjálfur skólatíminn á hverjum degi og uns hann byrjar hinn næsta dag, að öðru en þarf til að þrífa herbergin, lopta þau út og leggja í ofna. Hann skal og gæta þess, að varlega sje farið með elda, og að hafa árvakurt eptirlit með því, að skólahúsið og áhöld þess verði ekki fyrir

1866. skemmdum af illri meðferð, nje glatist af vanhirðingu.
21. Febr. Fari svo, að skólabörnin skemmi eitthvað í skólanum, ber honum að sjá um, að það verði borgað af umsjónarmönnum hinna seku barna, en þau sæti fyrir það skólaaga, ef ástæður eru til þess. Verði skemmdir og ekki verður með neinu móti uppgötvað, hver sje valdur að, borgast það af skólasjóðnum.

21. gr. Yfirkennarinn skal halda bók yfir öll þau áhöld, sem skólinn á eða honum verða tillögð; bók þessari verður tilhagað eptir því sýnishorni, er skólanefndin ákveður, og sýni hann bók þessa skólanefndinni við árslok hver, og ritar hún í hana vottorð sitt. Honum ber einnig að sjá um, að skólahúsinu sje haldið í góðum þrifum bæði úti og inni, og að hið litla leiksvæði, sem börnin hafa úti, sje ætíð þokkalegt og hreint. Snjómokstur við húsið, hreinsun á ofnum í kennsluherbergjunum og á salernum kostar skólasjóðurinn, en yfirkennarinn annast um að það sje gjört.

22. gr. Þegar yfirkennari skólans hefir bústað í skólahúsinu, þá má hann ekki taka neinn til húsa inn í þau herbergi sín, hvorki einhleypa menn, nje húsfólk, nema með leyfi skólanefndarinnar. Á honum hvílir vanaleg leiguliða ábyrgð á því húsnæði í skólanum, sem hann fær leigulaust til bústaðar. Skal hann sjá um, að húsnæði hans ei verði fyrir frekari skemmdum eða fyrningu, en af sjálfu sjer leiðir með sæmilegri íbúð; svo kosti hann og endurbót á öllu, sem viðgerðar þarf eða laskast eða lógast fyrir handvömm. Fágun á eldstó og ofnum í híbýlum sínum kostar yfirkennarinn sjálfur.

4. kapítuli.

Um ýmisleg rjettindi og skyldur kennaranna.

23. gr. Auk hinna ákveðnu launa 500 rd. á ári, er greiðast yfirkennaranum úr skólasjóðnum með $^1/_{12}$ um byrjun hvers mánaðar, fær hann annaðhvort húsnæði leigulaust í skólahúsinu, svo mörg herbergi og

annað nauðsynlegt húsrúm, að fyllilega samsvari 60 rd. 1866.
leigubústað annarstaðar í bænum, eptir því sem algengast 21. Febr.
er á hverjum tíma, eða 60 rd. húsaleigustyrk greiddan úr skólasjóðnum; enn fremur fær hann til eldiviðar handa sjálfum sjer, annaðhvort eingöngu 200 hesta af mó, eða svo mikið bæði af kolum og mó, að það til samans svari 200 hestum af mó, eptir þeirri tiltöln milli þessara eldiviðartegunda, sem tiltekin er í 24. gr. Yfirkennarinn á aldrei heimtingu á meiri eldivið handa sjálfum sjer, heldur en nú var sagt, hversu sem hagur hans breytist.

24. gr. Þegar yfirkennarinn hefir húsnæði í skólahúsinu, tekur hann við því eptir úttekt og mati óvilhallra manna um, að það jafngildi 60 rd. árlegri leigu. Ber honum þá að annast um, að kennslustofunum sje haldið hreinum bæði að þvotti og fágan, sem og að lopti sje þar haldið heilnæmu og herbergin nægilega hituð. Til þess að hita nægilega 3 kennslustofur 5 stundir á dag fær hann 150 hesta af mó og verður þetta framlag aukið eptir rjettri tiltöln, ef 4. kennslustofunni þarf að bæta við, en minnkað að sömu tiltölu, ef kennslustundum verður fækkað eptir 4. grein. En að því leyti steinkol eru viðhöfð, skal því minna leggja til af mó þannig, að hvert skippund steinkola sje jafngildi 14 hesta af mó. Yfirkennarinn má engu farga af þessum eldivið til skólaherbergjanna, þótt afgangs verði, nje heldur brúka hann í þarfir sjálfs sín.

Fyrir forgöngu þá og fyrirhöfn, sem á yfirkennarannm hvíla eptir þessari grein, fær hann úr skólasjóði hæfilega borgun, sem einn sinni er fast ákveðin, og gefst honum kostur á, að taka hana út í auknu húsnæði, ef það er til og hann kýs það.

25. gr. Þá er undirkennari verður settur við skólann verða honum ákveðin híbýli í skólanum leignlaus, eða greiddur húsaleigustyrkur eptir reglugjörð 27. október 1862.

1866. 21. Febr. 26. gr. Aukakennarar þeir, sem kenna í skólanum einstaka tíma fyrir umsamið verð um tímann, svo og undirkennarinn, þá er hann verður settur, eiga, þá er yfirkennarinn felur þeim það á hendur, að hafa á hendi sömu skyldur og hann með eptirlit á börnunum í kennslustundunum og millitímum, sem og hinum hversdagslegu skólastörfum, og fara í kirkju með börnunum til skiptis við yfirkennarann, og eptir því, sem hann nákvæmar ákveður; skulu þeir gjöra allt þetta án nokkurs sjerstaks endurgjalds (sbr. 6. gr.). Svo skulu þeir og aðstoða yfirkennarann með alla greiðslu á einkunnunum, sem og taka þátt í prófum við skólann, og ber þeim fyrir það hæfileg aukaþóknun eptir því, sem skólanefndin ákveður.

Undirstöðu-áætlun yfir tekjur og útgjöld barnaskólans í Reykjavík.

Tekjur:

I.	Kennslueyrir	450 rd.	» sk.
II.	Sektir	2 -	» -
III.	Gjafir	» -	» -
IV.	Húsnæði kennarans	60 -	» -
V.	Árlegt tillag úr bæarsjóði	886 -	64 -
		= 1398 rd.	64 sk.

Útgjöld:

I.	Kennslukaup:				
	a. laun yfirkennarans	500 rd.	» sk.		
	húsnæði hans	60 -	» -		
	eldiviður	36 -	80 -		
	b. laun undirkennara	250 -	» -		
	húsnæði hans	60 -	» -		
	eldividur	36 -	80 -		
	c. tímakennsla	200 -	» -		
				1143 rd.	64 sk.
II.	Viðhald á húsum skólans, hreinsun, gjald til brunabóta, húsaskattur			180 -	» -
III.	Eldiviður og ljós			50 -	» -
IV.	Óviss útgjöld			25 -	» -
				= 1398 rd.	64 sk.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Foranstaltninger mod Kolera.** Kjöbenhavn den 24. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 82. 1866. 24. Febr.

Efterat man hos Udenrigsministeriet havde forespurgt, hvorvidt nogen Havn, navnlig i Storbritannien, Frankrig og Spanien, hvorfra der drives Skibsfart paa Island, fortiden maatte være kolerasmittet eller mistænkt for Kolera, har bemeldte Ministerium i Skrivelse af 22. d. M. meddelt, at Samme siden Slutningen af afvigte December Maaned, da Kolera endnu herskede i Bilbao og Santander, ikke har modtaget nogen Beretning om Koleraens Forekomst i de omhandlede Lande. Efter Modtagelsen af denne Underretning har man D. D. anmodet Udenrigsministeriet[1]) dels om at instruere de kgl. Konsuler i Spanien om, forsaavidt Koleraen sammesteds endnu ikke maatte være ganske ophört, ved Meddelelsen af islandsk Söpas at indskjærpe Skibsförerne at forholde sig saaledes, som antydet i Slutningen af Skrivelse herfra til Hr. Stiftamtmanden af 12. Oktbr. f. A., dels om, forsaavidt ovennævnte Ministerium senere maatte modtage Meddelelse om, at nogen Havn i Frankrig eller Storbritannien er kolerasmittet eller mistænkt for Kolera, da at instruere de kgl. Konsuler i bemeldte Lande i samme Retning, samt for Frankrigs Vedkommende fremdeles ad diplomatisk Vei at virke hen til, at der maatte meddeles Förerne af Fartöier, der agte at drive Fiskeri under Island, et Paalæg af lignende Indhold.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtm. til behgl. Efterretning i Forbindelse med fornævnte Skrivelse af 12. Oktober f. A.

---

[1]) se Skriv. af 24. Febr. i Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 313.

1866. 26. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Oprettelse af nye Lægeembeder i Island.** Kjöbenhavn den 26. Februar 1866 — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 94. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 313—16. (Ligelydende Skrivelse afgik samtidig til Amtmændene).

Som det vil være Hr. Stiftamtm. bekjendt, har det i afvigte Aar forsamlede Althing i en hertil indkommen allerunderd. Petition [1]) blandt Andet andraget paa:

1. at der maa foranlediges oprettet 7 nye Lægeembeder, nemlig i Öster-Skaptafells Syssel, i Thingö Syssel, i Bardestrands og Stranda Syssel, i Borgarfjords og Mýra Syssel, i Arnes Syssel, for Sydernæssene og Gullbringu Syssel og i Norder-Mula Syssel;
2. at de i disse Embeder eventuelt ansatte Læger skulle tage Ophold paa det ifölge Distriktets Störrelse og Beskaffenhed bekvemmeste Sted i de respektive Sysseler, og at deres Opholdssted bestemmes i deres Bestallinger;
3. at de ommeldte Læger skulle lönnes med en aarlig Gage af 400 Rd., der forhöies hvert 3die Aar med 100 Rd., indtil den er stegen til 800 Rd.;
4. at det hertil fornödne Beløb forelöbig, indtil Island faar sin egen Finansbestyrelse, maa bevilges af Statskassen;
5. at det ifölge allerh. Resol. af 12. Avg. 1848 til Oplærelse af Hjælpelæger af de respektive Amters Repartitionsfonds fastsatte aarlige Bidrag af 200 Rd. herefter maa anvendes til yderligere Befordring af den lægevidenskabelige Undervisning i Reykjavík, dog saaledes, at Amternes Distriktslæger have Krav paa disse Bidrag, hvis Nogen hos dem nyder Undervisning for senere at kunne

[1]) jfr. Tíð. frá alþ. Ísl. 1865 II. S. 529—534.

anbringes som Distrikts- eller Hjælpelæger, eller, hvis dette ikke kan bevilges, 1866. 26. Febr.

6. at der da endvidere forelöbig maa anvendes af Medicinalfonden 400 Rd. til den lægevidenskabelige Undervisning og 200 Rd. i to Aar til Indkjöb af Böger og Apparater til Afbenyttelse ved samme;

og har den kgl. Kommissarius i sin over Sagen afgivne allerund. Betænkning ytret sig med Hensyn til disse Indstillingspunkter, saaledes som af medfölgende Extrakt-Gjenpart behgl. vil erfares.

Ligesom Justitsministeriet for sit Vedkommende maa erklære sig enigt med den kgl. Kommissarius i hans Anskuelser saavel om Nödvendigheden af at der, saasnart som Omstændighederne tillade det, træffes Foranstaltninger til at afhjælpe den i Island herskende Trang til Lægehjælp, som angaaende det Omfang, hvori det indtil videre kan paatænkes at böde paa denne Trang, saaledes maa Ministeriet fremdeles slutte sig til Kommissarius, forsaavidt angaar Spörgsmaalet om, af hvilket Fond de fornödne Midler til Iværksættelsen af de antydede Foranstaltninger maatte tænkes afholdte. Naar den kongel. Kommissarius imidlertid, uanset hans Formening om, at det er til Medicinalfonden og ikke til Statskassen der maa tyes i det omhandlede Öiemed, i Overensstemmelse med Althingets Petition har tænkt sig Trangen afhjulpen ved Oprettelsen af 3—4 nye Lægeembeder, da tror Ministeriet ikke, at Fastholdelsen af denne Tanke vil före til det forönskede Maal. Bortset fra det Anomale i, at Statsembeder lönnedes af en anden Fond end Statskassen, maa det i den omhandlede Henseende bemærkes, at Oprettelsen af nye Lægeembeder ligefrem involverer, at der maatte tillægges de i samme eventuelt ansatte Læger Pensionsberettigelse, og da det, selv om man gaar ud fra, at Medicinalfondens aarlige Indtægter ville være tilstrækkelige til ved Siden af de samme iövrigt nu eller i Fremtiden paahvilende Byrder, at afholde de

1866. paatænkte Lönninger til 3 à 4 nye Distriktslæger, dog
26. Febr. næppe tör antages, at Fonden ogsaa vilde kunne bære den eventuelle Pensionsbyrde, vilde Statskassen i alt Fald eventuelt være interesseret i de foreslaaede Embeders Oprettelse og Regjeringen derfor være nödt til at söge Rigsdagens Samtykke erhvervet i saa Henseende, men denne Vei vilde, under de nuværende finansielle Forhold, næppe före til Maalet. Derimod har Ministeriet troet, at det Væsentlige af, hvad der ved Forslaget om Oprettelsen af det anförte Antal nye Lægeembeder er tilsigtet, vilde kunne opnaas derved, at der erhvervedes en allerh. Bemyndigelse til af Medicinalfonden at tilstaa 3 à 4 Lægekandidater, der maatte ville nedsætte sig som praktiserende Læger paa de Steder i Island, hvor der maatte skjönnes at være störst Trang til Lægehjælp, et aarligt Tilskud af 400 Rd. med Udsigt til, at dette Tilsknd for hver 3 Aars Lægevirksomhed vilde blive foröget med 100 Rd., indtil det var steget til 800 Rd., hvorhos det formentlig burde knnne paalægges de saaledes remunererede praktiserende Læger med vedkommende Distriktslæges Samtykke at udföre de Embedslægerne ellers paahvilende Forretninger indenfor passende lokale Grænser.

I nöie Forbindelse med det her berörte Spörgsmaal staa de ovenfor under Nr. 5 og 6 anförte, af Althinget gjorte Indstillinger. Da det nemlig ikke kan miskjendes, at Medicinalfonden ved den nysantydede Udvei til Afhjælpning af Trangen til Lægehjælp vilde blive engageret i betydeligt Omfang, ligger den Tanke nær at söge det til Lægeundervisningen for Landfysikus endnu behövende Tilsknd tilveiebragt ved fremtidig at anvende til nysnævnte Öiemed de i den allerh. Resol. af 12. Avgust 1848 omhandlede Bidrag af 200 Rd. af hvert Amts Repartitionsfond. Men idet det paa den anden Side maa indrömmes, at det ved fornævnte allerh. Resol. har været tilsigtet, at de respektive Amter paa en mere umiddelbar Maade skulde höste Frngterne

af det ommeldte Bidrag, turde det mnligen fortjene Overveielse, om det ikke vilde ligge endnu nærmere at anvende hine Bidrag til at remunerere de ovenomhandlede praktiserende Læger, saaledes at der til Afholdelsen af det Tilskud, hvorom der eventuelt vilde være at give dem Tilsagn, först anvendtes for hvert Amts Vedkommende de oftnævnte 200 Rd. aarlig af Repartitionsfondene, medens Resten suppleredes af Medicinalfonden, og denne sidste derhos i Overensstemmelse med Althingets nnder Nr. 6 anförte subsidiære Indstilling afholdt det Tilsknd, der endnu maatte behöves til Lægeundervisningen hos Landfysikus. 1866. 26. Febr.

Med disse Bemærkninger skulde man nu, forinden videre foretages, tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om at ville meddele Ministeriet Deres behgl. Ytringer over Sagen i dens Helhed.

Justitsministeriets Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, ang. Anskaffelse af **Lægemidler til Faar,** samt om **Undervisning i Veterinærvidenskaben.** Kjöbenhavn den 26. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 120-22. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 317—318. 26. Febr.

Hoslagt undlader man ikke at tilstille Hr. (Tit.) til videre behgl. Foranstaltning et Antal Exemplarer af den under 5. f. M. herigjennem emanerede Forordning om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene i Island.

I den allerund. Betænkning, som det sidstafholdte Althing har afgivet over det samme forelagte Udkast til fornævnte Forordning, er der bl. A. andraget paa,

1. at der maatte blive draget Omsorg for, at et tilstrækkeligt Forraad af Lægemidler til Faar, navnlig det saakaldte walziske Bademiddel, haves

1866. 26. Febr. til nedsat Pris paa Landets Apotheker og Handelssteder, og

2. at der maatte træffes de fornödne Foranstaltninger til Befordringen af Veterinærvidenskaben i Island, i Særdeleshed ved at foröge Antallet af indenlandske Dyrlæger, saaledes at idetmindste én saadan findes i hvert Amt, samt ved at bevilge haabefulde unge Mennesker Understöttelse til at lære Veterinærvidenskaben i andre Lande, samt Reisestipendier for at gjöre sig bekjendt med Faarerögten i de Lande, hvor den kan tjene Islænderne til Mönster.

Foranlediget heraf skulde man med Hensyn til det förste Indstillingspunkt tjenstl. have Hr. (Tit.) anmodet om behgl. at ville saavidt muligt drage Omsorg for, at det af Althinget fremsatte Önske opfyldes, og med Hensyn til det sidstnævnte Indstillingspunkt at træffe Foranstaltning til, at der, saasnart Forholdene tillade det, paa Amtsrepartitionsfondens Bekostning nedsendes én eller flere Islændere her til Staden for at oplæres som Dyrlæger ved Veterinærskolen i Overensstemmelse med den Amtet i saa Henseende ved Justitsm. Skriv. af 23. Januar 1858 meddelte Plan.

26. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Isafjords Bygningskommission.** Khavn den 26. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 110. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 316-317.

Hoslagt undlader man ikke tjenstl. at tilstille Hr. Amtm. til videre behgl. Foranstaltning et Antal Exemplarer af fölgende under 26. i f. M. emanerede Lovbud, nemlig:

1. Anordn. ang. Handelsstedet Isafjords Oprettelse til Kjöbstad og sammes ökonomiske Bestyrelse, og

2. Plak. ang. Oprettelse af en Bygningskommission paa Kjöbstaden Isafjord. 1866. 26. Febr.

Som det vil være Hr. Amtm. bekjendt, vedtog det sidstafholdte Althing til det Samme forelagte Udkast til det sidstnævnte Lovbud at stille et Ændringsforslag, der gik ud paa, at der til Udkastets § 3, 1. St. maatte tilföies: »Bygningskommissionen har ingen Myndighed over Præstegaardens Grund, undtagen forsaavidt Samme ifölge § 4 B bestemmer, i hvor stor Afstand der maa bygges fra de Huse, som staa paa Kjöbstadens Grund.« Ifölge den Maade, hvorpaa dette Ændringsforslag er motiveret i den af Thinget afgivne allerund. Betænkning, der findes trykt i Althingstidende for 1865 I. S. 230 ff., hvorefter Hensigten med Forslaget var, at forebygge den mulige Misforstaaelse, at Bygningskommissionen havde Myndighed til at udvise Byggepladser paa den Præstegaarden tilhörende Grund, vilde samme være aldeles overflödigt, da Bygningskommissionen selvfölgelig ligesaalidt kan have Ret til at udvise Byggepladser paa Præstegaardens Grund, som paa privat Grund i Byen. Men det ses af Forhandlingerne, at Spörgsmaalet heller ikke har dreiet sig herom, men derimod om, hvorvidt, naar Bygninger skulle opföres paa Præstegaardens Grund, Kommissionen kan anses berettiget til dermed at före den i Plakatens § 4 foreskrevne Kontrol. Justitsministeriet fandt imidlertid ingen Anledning til at indstille, at den omhandlede Tillægsbestemmelse optoges i Plakaten, i hvilken Henseende man i den paagjældende allerund. Forestilling bemærkede, at ligesom det, naar henses til, at Præstegaardens Grund stöder umiddelbart op til Kjöbstadens Grund, maa anses for det naturligste, at de samme Regler, som gjælde med Hensyn til Bygningers Opförelse paa Byens Grund, ogsaa komme til Anvendelse med Hensyn til Bygningerne paa Præstegaardens Grund, saaledes skjönnedes det ikke, at der kan være Noget herimod at erindre for Beneficiets Vedkommende, idet

1866. man tvertimod vilde erholde Garanti for, at Præste-
26. Febr. gaardens Bygninger bleve hensigtsmæssigt opförte, ligesom det ogsaa kunde være af Vigtighed med Hensyn til Bygningernes eventuelle Brandforsikring, hvortil kommer, at det ikke kan anses for rigtigt, at Private, som tilforhandle sig Byggegrunde paa Præstegaardens Lod, med Hensyn til de Bygninger, som blive opförte paa disse, blive unddragne fra den i Plakatens § 4 omhandlede Kontrol.

I Henhold til det saaledes Anförte maa Justitsministeriet være af den Formening, at Bygningskommissionens Virksomhed bör udstrækkes til de Bygninger, som opföres paa Præstegaardens Grund; hvilket man ikke har villet undlade tjenstl. at meddele Hr. Amtm. til behgl. Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse for den eventuelle Bygningskommission.

27. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Rentebetalinger af Kreditbeviser** ved Islands Jordebogskasse. Khavn den 27. Febr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 131. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 320–322.

Som af den i Gjenpart vedlagte Skrivelse behgl. vil erfares, har Finansministeriet foreslaaet, at Koupons til de ifölge Sammes ligeledes vedlagte Bekjendtgjörelse af 30. Septbr. 1864[1]) udstedte rentebærende

[1]) Bekjendtgjörelsen er saalydende:

I Medhold af Lov af 26. Avgust d. A. ville rentebærende Kreditbeviser blive udfærdigede af Finansministeriet og derefter, saasnart ske kan, satte i Cirkulation. Om disse Effekter bekjendtgjöres herved Fölgende:

1) Kreditbeviserne, som ifölge Indrömmelse af Direktionen for Nationalbanken blive trykte i dennes Seddeltrykkeri og paa dens Seddelpapir til 10 Rigsdalersedlerne, udstedes i tre Serier: Litr. A paa 100 Rd. med rödt Under-

Kreditbeviser kunne udbetales ved Islands Jordebogs- kasse uden specielle Anvisninger, i hvilken Henseende 1866. 27. Febr.

---

tryk, Litr. B paa 50 Rd. med gult Undertryk og Litr. C paa 20 Rd. med blaat Undertryk.

2) Kreditbevisernes Text er fölgende:

Litr. Nr.

Kreditbevis paa Rdlr.

I Henhold til Lov af 26. Avgust 1864 er dette Kreditbevis udstedt for

Rigsdaler Rigsmönt

som forrentes halvaarlig med Rigsdaler mod Aflevering af vedtrykte Renteanvisninger, og udbetales senest den 31. December 1866.

Kjöbenhavn den 15. Oktober 1864.

Finansministeren. Statsgjældsdirektören.

Kontr. Not.

3) Kreditbeviserne bære Renter fra 15. Oktober 1864. De ere forsynede med Renteanvisninger, hvorefter den halvaarlige Rente, 2½ pCt., forfalder til Betaling den 15. April 1865, den 15. Oktober 1865, den 15. April 1866 og den 15. Oktober 1866. Den af Finansministeriet autoriserede Beregning af Dagrenterne, — paa det Nærmeste svarende til den halvaarlige Rente af 2½ pCt. og Aaret antaget til 360 Dage, — findes aftrykt paa Bagsiden af Kreditbeviserne.

4) Kreditbeviserne kunne efter den ovennævnte Lovs § 3 anvendes til Betaling ved alle kgl. Kasser og ville saaledes af disse blive modtagne for deres fulde paalydende Belöb tilligemed Belöbet af de paalöbne Renter efter nedenstaaende Regler.

5) Forsaavidt og saalænge Kreditbeviserne ikke som Betaling indflyde i de kgl. Kasser, betales de forfaldne halvaarlige Renteanvisninger i Kjöbenhavn ved Finanshovedkassen og udenfor Kjöbenhavn ved alle kgl. Amtstuer mod Aflevering af vedkommende Renteanvisninger.

6) Kreditbeviserne forfalde til Indlösning den 15. Oktbr. 1866, fra hvilken Tid de paalydende Belöb udbetales i Kjöbenhavn ved Finanshovedkassen og udenfor Kjöbenhavn ved alle kgl. Amtstuer mod Aflevering af Kreditbeviserne. For den fölgende Tid, fra 15. Oktbr. 1866, godtgjöres ingen Renter, hvorimod Kreditbeviserne indtil 31. Decbr. 1866

1866. 27. Febr. bemeldte Ministerium har udbedt sig Justitsministeriets Medvirkning.

Da Ministeriet intet finder at erindre imod den af Finansm. foreslaaede Foranstaltning, skulde man tjenstl.

---

ville blive modtagne i de kgl. Kasser som Betaling; men efter ovennævnte Datum, den 31. Decbr. 1866, da Indlösningen efter Loven af 26. Avgust 1864 § 2 skal være tilendebragt, ere de nden al Gyldighed. Ihændehaverne advares derfor om at lade deres Kreditbeviser indlöse inden denne Tid, da disse, ligesaalidt som nogen dem vedkommende Renteanvisning, senere end den 31. December 1866 ville kunne blive indlöste. Om de Udbetalinger, som önskes ved Amtstuerne, maa der fornd gjöres Anmeldelse ved disse, for at de i Tide knnne være forsynede med de fornödne Kontanter.

7) Ved Indbetalinger i og Udbetalinger af Statskassen modtages og udgives Kreditbeviserne saaledes, at til den Sum, hvorpaa de lyde, lægges Belöbet af de Renter, som ere paalöbne fra den sidste 15. Oktbr. eller 15. April. Renteanvisningerne for det löbende Halvaar og for alle fölgende Halvaar indtil 15. Oktober 1866 maa være vedföiede, da Kreditbeviset i modsat Fald ikke kan modtages.

8) Skjöndt der ikke paaligger de kgl. Kasser nogen Forpligtelse til at modtage Kreditbeviser, der lyde paa et höiere Belöb end det, der skal indbetales, og at give det saaledes Overskydende kontant tilbage, vil Modtagelsen af saadanne Kreditbeviser, hvorpaa Tilbagebetaling skal finde Sted, ikke blive nægtet, naar Kassebeholdningen efter vedkommende Oppebörselsbetjents Skjön paa nogen Maade tilsteder det; men i intet Tilfælde maa det Kreditbevis, paa hvilket der skal gives Noget tilbage, lyde paa et större Belöb end det, der er den Sum, som skal indbetales, nærmest; der maa f. Fx. ikke gives tilbage paa et Kreditbevis paa 50 Rd., naar et Kreditbevis paa 20 Rd. vilde være tilstrækkeligt til Betalingen. Endvidere vil i intet Tilfælde noget Kreditbevis mod Tilbagebetaling af det Overskydende knnne forventes modtaget, naar det, der skal indbetales i Statskassen, udgjör mindre end Halvdelen af Kreditbevisets Værdi.

Finansministeriet, den 30. Septbr. 1864.

anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville meddele Landfogden Indholdet af ovennævnte Skrivelse, samt tillægge ham den i saa Henseende fornödne staaende Ordre og iövigt at paase Overholdelsen af de samme Forskrifter med Hensyn disse Koupons, som ved Justitsm. Skriv. af 12. Decbr. 1861 ere givne med Hensyn til Indlösningen af Konpons til de nye bestandig paa Ihændehaver lydende Obligationer. 1866. 27. Febr.

Den ovenomtalte Skrivelse fra Finansministeriet, dat den 20. Febr. 1866, er saalydende:

Af de ifölge Finansministeriets herved fölgende Bekjendtgjörelse af 30. Septbr. 1864 udstedte rentebærende Kreditbeviser ere Renterne forfaldne til Betaling den 15. April 1865, den 15. Oktbr. 1865, den 15. April 1866 og den 15. Oktbr. 1866, hvergang med $2^1/_2$ pCt. af Kreditbevisernes Belöb.

Ved Cirkulære af 5. April 1865 har Finansministeriet meddelt Amtstuerne i Kongeriget, ligesom og Finanshovedkassen, en staaende Ordre til fra Forfaldstiderne at indfrie de til de nævnte Kreditbeviser hörende Koupons, nemlig:

1) til Kreditbeviserne paa 100 Rd.,
hver Konpon med . . . . 2 Rd. 48 Sk.
2) til Kreditbeviserne paa 50 Rd.,
hver Koupon med . . . . 1 - 24 -
3) til Kreditbeviserne paa 20 Rd.,
hver Koupon med . . . . - - 48 -

og forövrigt dermed at forholde, ligesom det er befalet med Hensyn til de forfaldne Koupons til de nye bestandig paa Ihændehaver lydende Obligationer.

Der er nu til Finansministeriet indkommet et Andragende om, at Koupons til Kreditbeviserne ogsaa maatte foranstaltes udbetalte af Landfogden paa Færöerne, og naar en saadan Forsnstaltning föies, findes

1866. der ingen Grund til ikke ogsaa at træffe en lignende
27. Febr. Foranstaltning ved Islands Jordebogskasse for det Tilfælde, at der ved denne kunde blive præsenteret Kreditbevis-Koupons til Indlösning. Finansministeriet skjönner ikke, at Noget kan være til Hinder herfor, naar den samme Fremgangsmaade derved kommer til Anvendelse, som ifölge Finansministeriets Skrivelse til Justitsministeriet af 25. Oktober 1861 og Justitsministeriets Skrivelser af 12. Decbr. næstefter er foreskreven med Hensyn til Indlösningen af Koupons til de nye bestandig paa Ihændehaver lydende Obligationer paa Færöerne og Island.

Saafremt altsaa Justitsministeriet ikke maatte have Noget derimod at erindre, anmoder jeg samme tjenstl. om, behgl. at ville meddele Amtmanden over Færöerne og Stiftamtmanden over Island det Fornödne om at tillægge Landfogderne den staaende Ordre til Indlösning af forfaldne Kreditbevis-Koupons, og iövrigt at paase Overholdelsen af de samme Forskrifter med Hensyn til disse Koupons, som ere givne med Hensyn Koupons til Obligationerne.

27. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Udredelsen af Omkostningerne ved Fattiges Flytning.** Khavn den 27. Febr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 126. Tiðindi um stjórnarmáletni Íslands II. S. 318—20.

Ved at andrage, at den kgl. Kommissarius ved det sidstafholdte Althing efter sammes Beslutning har afgivet til Stiftamtet en til samme fra Öfjords Syssel indkommen Petition[1]) om, at de ifölge Reglem. af 8. Januar 1834 § 8 i Anledning af de Fattiges Flytning

[1]) se Tið. frá alþ. Ísl. 1865 II. S. 213.

hvert enkelt Distrikt paahvilende Omkostninger for Eftertiden af de paagjældende Sysselmænd efter derom indhentede Indberetninger fra Repstyrerne maatte foranstaltes lignede paa Sysselernes samtlige Repper i Forhold til deres Formue og övrige Omstændigheder, med Anmodning om at foredrage Sagen for Regjeringen og erhverve dennes Resolution — har Stiftamtmanden over Island i en hertil indkommen Skrivelse udtalt sig derhen, at foranförte Bestemmelse utvivlsomt ikke indeholder Hjemmel til en saadan Ligning af de omhandlede Transportomkostninger, som er bragt i Forslag i bemeldte Petition, men at der paa den anden Side turde være Anledning til at foretage en Forandring i den ommeldte Bestemmelse, da denne paa Grund af Landets naturlige Beskaffenhed medförer en meget forskjellig Byrde for de enkelte Repper, gjennem hvilke den omhandlede Flytning skal foretages. Medens det i Petitionen fremsatte Forslag nu vistnok vilde medföre en ligeligere Fordeling af den omhandlede Byrde i hvert enkelt Syssel, vilde det efter Stiftamtmandens Formening derimod ikke fjerne den Ulighed i Byrden, som derefter vilde falde paa de forskjellige Sysseler, hvortil kommer, at Fattigforsörgelsen, derunder indbefattet de omhandlede Flytningsomkostninger, efter Lovgivningens Bestemmelser ikke vedkomme Sysselerne som saadanne, men kun Repperne. Som en hensigtsmæssig Forandring i Reglementets Bestemmelser har bemeldte Embedsmand derfor foreslaaet, at samtlige Omkostninger ved Fattiges Flytning fra deres Opholdsrep til deres Forsörgelsesrep maatte blive at fordele i 3 lige Dele mellem disse 2 Repper og den Rep, hvorigjennem Transporten sker, saaledes at denne vedblivende besörger Flytningen gjennem sit Distrikt, men imod at erholde refunderet $^1/_3$ af Flytningsomkostningerne af Afsendelsesreppen og $^1/_3$ af Forsörgelsesreppen, hvorhos der maatte fastsættes et Maximum for de

1866.
27. Febr.

1866. Flytningsomkostninger, som saaledes skulde refunderes
27. Febr. af andre Repper dels med Hensyn til selve Flytningon efter dennes Længde i Dagsreiser, dels med Hensyn til den vedkommende Fattiges Underholdning, forsaavidt hans forlængede Ophold i Distriktet ikke var at tilregne dette selv, efter Dagetal, idet det navnlig antages, at foranförte Udredelsesmaade af de omhandlede Flytningsomkostninger vil bevirke, at Flytningen vil ske paa den sparsommeligste Maade og paa den bekvemmeste Aarstid, naar Alle, der skulle bestemme Flytningens Begyndelse og Fortsættelse, ere i Forening med Forsörgelseskommunen lige interesserede heri.

Forinden imidlertid videre foretages i denne Anledning, skulde man ved at fremsende Gjenpart af ommeldte Petition tjenstl. udbede sig Hr. Amtmandens Ytringer over de tvende foranförte Forslag behgl. meddelte.[1])

27. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Understöttelse af Medicinalfonden** til Oprettelsen af et **Sygehus i Reykjavík.** Khavn den 27. Febr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 135. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 323—324.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Bestyrelsen for Selskabet til Oprettelse af et Sygehus i Reykjavík har anholdt om, at der af den islandske Medicinalfond eller andre offentlige Midler maa bevilges en aarlig Understöttelse af 600 Rd. forelöbig i 5 Aar til Oprettelsen af det paatænkte Sygehus, har Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv., næst nærmere at ytre Dem om Udförelsen af det omhandlede Foretagende, og den af

[1] s. D. afgik en lignende Skrivelse til Amtmanden over Vestamtet.

Bestyrelsen i saa Henseende affattede Kalkule over det eventuelle Sygehuses Udgifter, hvori man dog savner en Udtalelse om, hvorledes det fornödne Lægetilsyn tænkes ordnet, i behgl. Skrivelse af 2. Novbr. f. A. indstillet, at der til Anskaffelsen af Inventarium til det ommeldte Sygehus skjænkes Selskabet af Statskassen et Belöb af 1000 Rd., eller hvis dette ikke kan bevilges, at der da tilstaas Selskabet af den islandske Medicinalfonds Midler et rentefrit Laan af samme Störrelse, uopsigeligt saa længe Sygehuset bestaar, og sikret med 1. Prioritets Panteret i Selskabets Bygninger, samt at der desuden tilstaas Selskabet af det nedlagte Kaldaðarnes Hospitals Indtægter en aarlig Understöttelse af 400 Rd. i 5 Aar.

1866. 27. Febr.

Medens der nu efter de i saa Henseende fulgte Regler ikke kan være Spörgsmaal om at bevirke det eventuelle Hospital nogen Understöttelse af Statskassen, har det derimod paa Justitsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling under 26. d. M. behaget H. M. Kongen allern. at bifalde, at der af den islandske Medicinalfonds Midler tilstaas Selskabet til Oprettelse af et Sygehus i Reykjavík dels et Laan paa 1000 Rd., rentefrit i 5 Aar, samt uopsigeligt fra Kreditors Side, saaledes at Laanet sikres ved 1. Prioritets Panteret i Selskabets Bygninger og efter de 5 Aars Forlöb forrentes med 4 pCt. aarlig, dels en Understöttelse af 400 Rd. i 5 Aar.

Hvilken allerh. Resolution herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtm. og Deres Höjærv. til behgl. Efterretning, idet tilföies, at man — med Hensyn til, at det i Justitsministeriets fornævnte allerund. Forestilling er bemærket, at det vil være at paase, at de förommeldte Belöb ikke udbetales, medmindre der haves Vished for, at det paatænkte Sygehus virkelig bliver bragt i Stand, og indrettet paa en saadan Maade, at det kan svare til sit Öiemed, — imödeser Deres nærmere Indberetning og eventuelle Forslag i bemeldte Henseende.

1866. 27. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Forhandling m. m. af Stiftsbogtrykkeriets Böger.** Khavn den 27. Febr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 142. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 324—25.

Med behgl. Skrivelse af 7. Avgust f. A. har Stiftamtet og Deres Höiærv. hertil indsendt et Andragende, hvori Forstanderen for Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík, Faktor E. Thordarson, næst at besvære sig over, at der ved Revisionen af Stiftsbogtrykkeriets Regnskaber gjentagne Gange er sket Udsættelse om, at han har beregnet sig Forhandlingsprocenter af Bogtrykkeriets aarlig til Forhandling udsendte Forlagsskrifter istedetfor ikkun af det i Bogtrykkeriets Kasse derfor indkomne Belöb, og over, at der ved Decision til bemeldte Regnskab for Aaret 1861 er paalagt ham at bilægge Regnskabet med de til den Ende opsendte trykte Skemata, efterat disse ere behörigen udfyldte saavel af ham som af de övrige Boghandlere, har anholdt om, at han, da han ikke ser sig istand til at opfylde de ham i ommeldte Henseende givne Paalæg, for Fremtiden maa fritages for at forestaa Udsalget af Stiftsbogtrykkeriets Forlagsskrifter, forsaavidt der ikke maatte kunne foretages en Modifikation i de ham ifölge det Foranstaaende med Hensyn til Bögernes Forhandling foreskrevne Forholdsordrer, og har Stiftamtet og Deres Höiærv. derhos af Hensyn til de med den foreskrevne Omgangsmaade med Hensyn til Bögernes Forhandling paa Grund af de stedlige Forhold forbundne Vanskeligheder, henstillet til Ministeriets Afgjörelse, om der ikke maatte være Anledning til at modificere Bestemmelsen om de paabudne Skemata.

Efterat man i den omhandlede Anledning har brevvexlet med Revisionsdepartementet for Kongeriget, skulde man, næst at bemærke, at det vilde have været

önskeligt, at Faktor Thordarson var fremkommet med et Forslag til en forandret Regnskabsform, istedetfor at han har indskrænket sig til i Almindelighed at vægre sig ved at benytte de omhandlede Skemata, samt at Stiftsövrigheden havde nærmere paavist, hvori den af Samme omtalte Ulempe ved den nu foreskrevne Omgangsmaade med Bögernes Forhandling bestaar — til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse for Faktor Thordarson tjenstl. melde, at Hovedforhandligen af Stiftsbogtrykkeriets Skrifter ikke vil kunne skilles fra Bestillingen som Bestyrer af Trykkeriet, at Hovedforhandleren ikke maa antage eller benytte andre Kommissionærer end saadanne Mænd, som kunne og ville aflægge aarlig Rigtighed for, hvad de have modtaget og hvad de have solgt, at Hovedforhandleren ligeledes selv har at aflægge saadan Rigtighed, og at han selvfölgelig alene kan beregne sig Procenter af det Solgte og Betalte. I Henhold til det Foranstaaende maa det fastholdes, at der under alle Omstændigbeder skal aflægges Rigtighed for: 1866. 27. Febr.

1. hvad Beholdningen af hvert Slags Böger udgjör ved ethvert Aars Begyndelse, saavel ved Stiftsbogtrykkeriet som ved ethvert Udsalg;
2. hvad der i Aarets Löb er tilkommet (enten fra Trykkeriet eller som sendt fra Hovedforhandleren til Udsalgene);
3. hvad der er solgt af hvert enkelt Skrift;
4. hvad Procenterne deraf udgjöre, og hvorledes Restbelöbet er indbetalt, samt endelig
5. hvad Beholdningen derefter ved Aarets Udgang udgjör.

Iövrigt undlader man ikke at tilföie, at Revisionsdepartementet har stillet i Udsigt, at der derfra vil blive udarbeidet og tilstillet Vedkommende nye Skemata efter et saa simpelt System som muligt.

1866. 27. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, ang. **Forbud** mod **Indförsel af** visse **Husdyr.** Kjöbenhavn den 27. Februar 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 138—40.

At Justitsministeriet har fundet sig foranlediget til indtil videre at forbyde Indförsel til Island ogsaa fra Rusland, Preussen og samtlige tydske Havne af de i Skrivelse herfra af 12. Oktbr. f. A. nævnte Husdyr m. v., det skulde man i Forbindelse med ommeldte Skrivelse tjenstl. meddele Hr. Stiftamtm. til behagelig Efterretning og videre almindelig Bekjendtgjörelse paa den Maade, De maatte finde hensigtsmæssigst.

1. Marts. **Justitsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Tilkjöbsafgift** af Skibe, samt om **Udfærdigelse af Skibspapirer.** Khavn den 1. Marts 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 172. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 326.

I behgl. Skrivelse af 23. f. M. har Udenrigsministeriet begjært Justitsministeriets Ytringer i Anledning af en fra den kgl. Generalkonsul i Leith indkommen Forespörgsel angaaende hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til, at Kapt. Roys af New-York önsker 2 i Dundee og 2 i Glasgow liggende, ham tilhörende nye Jerndampskibe, der agtes benyttede til Fiskeri under Islands Kyster, satte under dansk Flag, men andrager paa at fritages for at erlægge Tilkjöbsafgift af samme, hvorhos han har anmodet Generalkonsulen om interimistiske Skibspapirer for de omhandlede Fartöier, der skulle föres af danske Skibsförere med Besætninger, hvoraf Halvdelen ere danske Undersaatter, for at de kunne seile under dansk Flag til

Island, og der faa de lovformelige Skibspapirer udfærdigede. 1866. 1. Marts.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da Toldfrdg. 1. Mai 1838 antages endnu at gjælde for Island med Hensyn til Tilkjöbsafgiften, vil samme for de omhandlede Skibe være at opkræve efter bemeldte Forordning, medmindre de gaa ind under Bestemmelsen i dens § 49 Litr. d (om Anvendelsen af Litr. e formenes der in casu ikke at kunne være Spörgsmaal), og at Justitsministeriet for sit Vedkommende antager, at der ikke er Noget til Hinder for, at der af vedkommende kgl. Konsul udfærdiges interimistiske Skibspapirer, der gjælde, indtil der ved de ommeldte Fartöiers Ankomst til Island kan udfærdiges lovformelige Skibsdokumenter for dem.

Kapitelstaxter for **Nord- og Östamtet** fra Medio Mai **1866** til samme Tid **1867.** Akureyri den 12. Marts 1866. 12. Marts.

For Nord- og Östamtet er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1. for Húnavatns og Skagafjords Sysseler a, 2. for Öfjords og Thingö Sysseler b, 3. for Múla Sysselerne c. Iövrigt henvises til den ovenfor S. 42—44 trykte Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler med Hensyn til de forskjellige Varesorter, som her for Kortheds Skyld kun ere betegnede med Tal.

1866.
12. Marts.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	39	80	42	39	38	37	39	80	42	39	38	37	32	34	30½
- 2	5	89	6	1	6	21	35	54	36	6	37	30	28½	29	30
- 3	7	6	6	81½	6	60½	42	36	41	9	39	75	34	33	32
- 4	5	60	5	38½	5	37	45	»	43	20	43	8	36	34½	34½
- 5	4	19	3	87	4	11	50	36	46	84	49	36	40½	37½	39½
- 6	5	30	5	32	5	8	42	48	42	64	40	64	34	34	32½
- 7	3	54	3	25	3	72½	35	60	32	58	37	53	28½	26	30
- 8	17	39	20	9½	22	26	17	39	20	9½	22	26	14	16	18
- 9	13	8	17	17	17	13½	17	42½	22	86½	22	82	14	18½	18½
B 10	»	53	»	53	»	53	66	24	66	24	66	24	53	53	53
- 11	»	41	»	38	»	38½	51	24	47	48	48	12	41	38	38½
- 12	»	24	»	24	»	28	30	»	30	»	35	»	24	24	28
- 13	»	16	»	16½	»	16	20	»	20	60	20	»	16	16½	16
C 14	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	23	»	29	»	29	14	36	18	12	18	12	11½	14½	14½
- 16	»	33	»	34	»	56	10	30	10	60	17	48	8	8½	14
- 17	»	8½	»	12	»	13	10	60	15	»	16	24	8½	12	13
- 18	»	85	»	80	1	4½	17	68	16	64	20	90	14	13½	17
- 19	1	12	1	12	1	67½	16	84	16	84	25	52½	13	13½	20½
- 20	»	55	»	47½	»	60½	68	72	59	36	75	60	55	47½	60½
- 21	»	38½	»	38	»	50	48	12	47	48	62	48	38½	38	50
D 22	4	86	5	20	5	3½	29	36	31	24	30	21	23½	25	24
- 23	5	17	4	82	5	69	31	6	29	12	34	30	25	23½	27½
- 24	5	8	4	68½	5	55	30	48	28	27	33	42	29½	22½	27
- 25	4	81	4	21	4	41½	29	6	25	30	26	57	23	20	21½
- 26	4	47	3	86½	3	84	26	90	23	39	23	24	21½	18½	18½
E 27	1	47	1	35	1	18	22	33	20	45	17	78	18	16½	14
- 28	1	86	1	85½	1	80	28	42	28	34	27	48	23	22½	22
- 29	1	85	1	76	1	53½	28	27	26	84	23	34½	22½	21½	18½
- 30	1	56½	1	61½	1	40	23	79½	24	58½	21	24	19	19½	17
F 31	5	50	5	48	5	48	22	8	22	»	22	»	17½	17½	17½
- 32	4	68	4	61	4	61½	28	24	27	78	27	81	22½	22	22½
- 33	3	70	3	66	3	68	22	36	22	12	22	24	18	17½	18
- 34	2	49½	2	49	2	44	20	12	20	8	19	64	16	16	15½
- 35	1	80	1	81	1	66½	22	»	22	12	20	30	17½	17½	16
- 36	4	37	4	77	4	13	26	30	28	78	24	78	21	23	20
- 37	»	6½	»	7	»	7	16	24	17	48	17	48	13	14	14
G 38	6	78	6	65	6	58	40	84	40	6	39	60	32½	32	31½
- 39	»	»	»	67	»	»	»	»	27	88	»	»	»	22½	»
- 40	2	52	3	24½	3	64	30	48	39	6	44	»	24½	31	35
- 41	»	83½	»	57	»	72	41	72	28	48	36	»	33½	23	29
- 42	»	89½	»	87½	1	15	»	»	»	»	»	»	18	17½	22
- 43	1	86½	1	85½	1	72	»	»	»	»	»	»	36½	36½	33½
Meðalverð:															
A, í fríðu							36	22½	36	42	36	77½	29	29	29½
B, í ullu, smjöri og tólg							41	84	41	9	42	33	33½	33	34
C, í ullar-tóvöru							26	65½	26	29½	33	75	21½	21	27
D, í fiski							29	37	27	45½	29	54	23½	22	23½
E, í lýsi							25	69½	25	7½	22	46	20½	20	18
F, í skinnavöru							22	46½	22	88½	22	5½	18	18½	17½
Meðalverð allra meðalverða							30	38	29	85	31	16½	24½	24	25

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen paa Island, ang. Indsendelse af **Beretninger om Blinde.** Khavn den 14. Marts 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 208. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 329—330. 1866. 14. Marts.

Ved i Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 18. Juni 1863 at fremsende et Antal Expl. af et nyt Skema til Indberetning om Blinde, skulde man tjenstl. anmode Dem om behgl. at ville foranledige de aarlige Indberetninger om Blinde paa Island affattede i Overensstemmelse hermed og derefter indsendte hertil.

1866.
14. Marts.

18

Indberetning om Blinde.

Løbe-Nr.	Den Blindes Opholdssted, By eller deslige, Sogn, Herred, Amt.	Navn.	Naar og hvor født.	Forældrenes		Den Blindes Tilstand		Naar og hvorledes Blindheden er indtraadt. I hvilken Grad Synet mangler.	Undervist		Sysselsat hvormed og hvor.	Understøttelse.	Anmærkninger hvori oplyses: 1) om den Blinde er eller har været gift. 2) hvilke Blinde siden sidste Indberetning maatte være afgaaede ved Døden eller have forladt Sognet.
				Navn.	Vilkaar.	paa Sjæl.	paa Legeme.		hvor og hvori.	naar og hvorlænge.			

Justitsministeriets Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, ang. **Renteafskrivning paa uopsigelige Statsobligationer.** Khavn den 23. Marts 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 236—38. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 331. 1866. 23. Marts.

Ifölge Begjæring fra Finansministeriets Departement for Statsgjælden og Pensionsvæsenet skulde man tjenstl. have Hr. (Tit.) anmodet om behgl. at ville foranledige samtlige Sysselmænd i det Dem anbetroede Amt — forsaavidt disse no'arialiter foretage Renteafskrivninger paa uopsigelige Statsobligationer — erindrede om, at de, uanset Renterne i Reglen paa Island betales for hele Aaret til hver 11. Juni, iagttage, at Renten tillige afskrives for den mellemliggende, oprindelig for de fleste uopsigelige Statsobligationer ogsaa gjældende 11. December Termin, da Obligationer, paa hvilke en saadan Afskrivning mangler, ved at komme i Cirkulation i Landsdelene udenfor Island og Færöerne, kunde give Anledning til, at en senere Eier ansaa sig berettiget til af Statskassen at erholde udbetalt de for mellemliggende Terminer ikke afskrevne Renter.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Lönningstillæg efter Sædomskrivning for 1866—67.** Khavn den 24. Marts 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 239. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 331—32. 24. Marts.

Ved at tilstille Hr. Stiftamtm. hoslagte af Finansministeriet approberede Beregning over de Embeds- og Bestillingsmænd i Islands Sönderamt i Henhold til Lov af 19. Febr. 1861 og 19. Januar 1863 tilkommende Sædomskrivningstillæg for Finansaaret 1866—67, undlader man ikke til behgl. Efterretning og Bekjendt-

1866. gjörelse for Vedkommende tjenstl. at tilföie, at Land-
24. Marts. fogden i Island herfra D, D. er tillagt fornöden Ordre til at udbetale de paa bemeldte Beregning opförte Belöb af Islands Jordebogskasse, overensstemmende med fornævnte Love.

Med Hensyn til, at det nævnte Sædomskrivningstillæg for Hr. Stiftamtmandens eget Vedkommende, i Henhold til hvad der af Rigsdagen er bevilget, ikkun er opfört med et Belöb af 200 Rd., undlader man ikke slutteligen at bemærke, at Justitsministeriet vel ligeoverfor Finansministeriet har sögt at bestride Rigtigheden af den af Rigsdagen i den nævnte Anledning anvendte Fortolkning af Lov 19. Febr. 1861, i hvis Fölge de Dem som Taffelpenge tillagte 400 Rd. ere undtagne ved Beregningen af Sædtillæget, jfr. bemeldte Lovs § 1 in fine, men at Finansministeriet hertil har ytret, at Samme ikke saa sig i Stand til at gaa ind paa, at der tillægges Dem mere end de af Rigsdagen udtrykkelig bevilgede 200 Rd., og det saameget mindre, som den til Grund herfor liggende Fortolkning af Loven af 19. Febr. 1861 § 1 ligeledes er bragt til Anvendelse ved Sædomskrivningstillæg for de Kongerigets Amtmænd, hvis Repræsentationstillæg er medtaget ved Opgjörelsen af deres ifölge bemeldte § i Betragtning kommende Embedsindtægter.

13. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til det islandske literære Selskabs Afdeling i Kjöbenhavn, ang. **Understöttelse til Udgivelse af „Tíðindi um stjórnarmálefni Islands“.** Khavn den 13. April 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 300. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 332.

I Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af 23. April 1864 undlader man ikke herved tjenstl. at meddele det islandske literære Selskabs Afdeling her i

Staden, at Ministeriet har tilstaaet Selskabet et Belöb af 150 Rd. som Bidrag til Udgivelsen af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands«, samt at det nævnte Belöb ifölge herfra föiet Foranstaltning vil blive udbetalt ved Finanshovedkassen til Selskabets Kasserer, Etatsraad Stephensen. 1866. 24. Marts.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Foranstaltninger** mod **Faareskabsygdommen** i Island. Khavn den 16. April 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 313. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 333—34. 16. April.

Ved at gjöre Indberetning om Sundhedstilstanden blandt Faarene i Sönderamtet, hvoraf erfares, at Skabsygdommen endnu forekommer paa flere Steder i Gullbringu og Kjósar samt Árnes Sysseler, har Hr. Stiftamtm. — næst at meddele, at De har fundet Dem foranlediget til at nedsætte en Komité, bestaaende af 3 Medlemmer, for at tage alle de i denne Sag i Betragtning kommende Forhold under Overveielse, og fremkomme med Forslag til Stiftamtet om de Foranstaltninger, som i saa Henseende vilde være at træffe, — i behgl. Skrivelse af 1. f. M. bl. A. andraget paa, at der maa stilles et Belöb af 2000 Rd. til Deres Disposition til Afholdelse af Udgifterne ved de Foranstaltninger, som i Tidsrummet fra September 1865 til samme Tid 1866 ville være nödvendige til Sygdommens Udryddelse.

Forsaavidt Hr. Stiftamtm. imidlertid, som nys ommeldt, er gaaet ud fra, at ikke blot de Udgifter, som i Vinter ere medgaaede, men ogsaa de, der ville medgaa indtil næste Efteraar, skulde afholdes af det Offentlige, skal man hertil bemærke, at Ministeriet maa anse det som en Selvfölge, at samtlige heromhandlede Udgifter bör fra den Tid, Frdg. 5. Januar d. A. om Skab og

1866. anden Sygdom blandt Faarene paa Island træder i
16. April. Kraft, hvilket maa antages at ville ske i indeværende Foraar, udredes paa den i nævnte Frdg.'s §§ 3 og 6 bestemte Maade, og man skjönner saaledes ikke rettere, end at det af Dem i Forslag bragte Belöb vil kunne nedsættes ikke ubetydeligt. For imidlertid saa meget som muligt at imödekomme Deres Önske og lette Gjennemförelsen af de Foranstaltninger, som De efter Samraad med den ovennævnte Komité maatte anse nödvendige til Sagens Fremme, vil Ministeriet herved have Dem bemyndiget til af den for indeværende Finansaar til uforudsete og tilfældige Udgifter til Island bevilgede Sum i det nævnte Öiemed at anvende et Belöb af indtil 1500 Rd., deri iberegnet de 500 Rd., De allerede har anvist til Udbetaling af Jordebogskassen, idet man iövrigt forventer, at der af det til Deres Raadighed stillede Belöb kun ville blive afholdte saadanne Udgifter, der maa anses uundgaaelig nödvendige, og ikke paa anden Maade kunne dækkes, ligesom man ogsaa imödeser Deres Indberetning om de eventuelle Udbetalinger paa dette Belöb, efterhaanden som de finde Sted. I Forbindelse hermed skulde man derhos have Dem anmodet om behgl, at ville paase, at det nysommeldte Belöb af 500 Rd., som forskudsvis er udbetalt af Jordebogskassen, bliver opfört i Jordebogskasseregnskabet til 31. Marts 1866 som en Versurudgift, imod at det atter föres til Versurindtægt i samme Regnskab, forsaavidt dette ikke ved denne Skrivelses Modtagelse maatte være sluttet, men i modsat Fald i Regnskabet for Finansaaret 1866–67, i hvilket Regnskab det derhos selvfölgelig vil komme til Udgift under det Belöb, som ifölge det Foranförte er stillet til Deres Disposition. Idet derhos bemærkes, at man idag har tilskrevet Landfogden det Fornödne i den omhandlede Henseende, skal man her benytte Leiligheden til gjentagende at henlede Deres Opmærksomhed paa Nödvendigheden af, at det strængt paases, at der

ikke af Jordebogskassen finder nogen Udbetaling Sted, hvortil der ikke haves Hjemmel i Finansloven, eller hvorved der kunne opstaa Overskridelser af de i samme bevilgede Summer. Forsaavidt der imidlertid maatte indtræffe saadanne extraordinære Tilfælde, som maatte gjöre en Afvigelse herfra nödvendig, maa derom ske motiveret Indberetning til Ministeriet saa betids, at den fornödne Tillægsbevilling kan erhverves.

1866.
16. April.

Forsaavidt Hr. Stiftamtm. dernæst i Skrivelse af 18. f. M. har henledet Opmærksomheden paa Önskeligheden af, at der allerede med omgaaende Postskibsleilighed kunde opsendes en dygtig Dyrlæge til Assistance ved Udförelsen af de Foranstaltninger, der i Aarets Löb blive at træffe mod Sygdommen, kan Ministeriet ikke tilbageholde den Bemærkning, at det efter de tilstedeværende Forhold — idet navnlig baade selve Sygdommen i lang Tid har været bekjendt i Island, og man der er bleven fortrolig med, hvorledes den bör behandles — turde være ikke liden Tvivl underkastet, om en Dyrlæges Opsendelse herfra vilde medföre en saadan Nytte, der kunde staa i noget rimeligt Forhold til de store Bekostninger, som herved vilde foranlediges. Men bortset herfra har den korte Tid, der er levnet til at söge en Person, der kunde være skikket og villig til at paatage sig det ommeldte Hverv, lagt uoverstigelige Hindringer i Veien for hint Önskes Opfyldelse, og Ministeriet maa derfor afvente Deres nærmere Beretning, om Forholdene maatte gjöre den omhandlede Foranstaltning uundgaaelig nödvendig.

Sluttelig tilföies, at Ministeriet efter Omstændighederne ikke har troet at burde nægte sit Samtykke til, at De paa Sönderamtets Repartitionsfonds Vegne har indvilget i, paa de i Deres sidstommeldte Skrivelse anförte Vilkaar at deltage i Omkostningerne ved Oprettelsen af et Vagthold mellem de smittede og mistænkte Distrikter og dem, der endnu ere frie for Sygdommen.

1866. 17. April. **Slutningsprotokol,** optagen af den internationale Finanskommission, som i Henhold til Artiklerne XIV, XV og XVI i Fredstraktaten af 30. Oktbr. 1864 er sammentraadt i Kjöbenhavn. Khavn den 17. April 1866. — Dep. Tid. for 1866 S. 476—95; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 303—15.

28. April. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Kand. filol. Steingrímur Thorsteinsen, angaaende **Understöttelse til Udgivelsen af en Haandbog i græsk og romersk Mythologi.** Kkavn den 28. April 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 354. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 335.

At Ministeriet, ifölge Deres hertil indgivne Andragende af 6. Oktbr f. A., har bevilget Dem en Understöttelse af 300 Rd. til Udarbeidelse af en Haandbog i græsk og romersk Mythologi paa Islandsk, det meddeles Dem herved med Tilföiende, at det herfra under D. D. er foranlediget, at forelöbig Halvdelen af den bevilgede Understöttelse vil blive Dem udbetalt ved Finanshovedkassen her i Staden.

1. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Understöttelse til Undervisning i Landbovæsenet.** Khavn den 1. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 371. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 336.

I behgl. Skrivelse af 23. Februar sidstl. har Hr. Amtm. anholdt om Justitsministeriets Approbation paa, at De har tilstaaet Torfi Bjarnarson af Húnavatns Syssel en Understöttelse af 50 Rd. af Nord- og Östamtets ökonomiske Fond som Hjælp til Foretagelse af en Reise til Skotland, for der at lægge sig efter Landbovæsenet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. meddele, at der fra Ministeriets Side ikke findes Noget at erindre imod Udbetalingen af den ommeldte Understöttelse. 1866. 1. Mai.

Justitsministeriets Skrivelse til Kand. filol. Gísli Brynjúlfsson, ang. Understöttelse til **Udarbeidelse og Udgivelse af et Skrift** om **Islands politiske Tilstand og Historie** m. m. Khavn den 1. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr, 366. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 335—36. 1. Mai.

I et Andragende af 15. Oktbr. f. A. har De ansögt om en Understöttelse dels til Udarbeidelse og Udgivelse af et Skrift om Islands politiske Tilstand og Historie fra Begyndelsen af og til langt ind i Middelalderen, dels til Udgivelse af nogle Afhandlinger, som findes i de islandske Haandskriftsamlinger, og formentligen indeholde værdifulde Oplysninger om bemeldte Lands politiske og sociale Liv i Fortiden, dets Handelshistorie, Statistik m. v., idet De har anslaaet hele det saaledes paatænkte Værks Störrelse til c. 20 Ark, fordelt i 2 Dele à 10 Ark hver.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade at meddele, at Justitsministeriet har tilstaaet Dem dels som en Understöttelse til Udarbeidelse og Forberedelse til Trykken af det omhandlede Værk et Belöb af 16 Rd. pr. Ark, dels som en Understöttelse til sammes Udgivelse et lignende Belöb af 16 Rd. pr. Ark, og ville de nævnte Belöb blive Dem anviste til Udbetaling for hver Del for sig, saaledes at Understöttelsen til Udarbeidelsen og Forberedelsen til Trykken udbetales forud for hver Del, og Understöttelsen til Udgivelsen, saasnart vedkommende Del har forladt Pressen. Det tilföies, at idet man er gaaet ud fra, at Værket vil blive af en saadan Störrelse, som af Dem anslaaet,

1866. 1. Mai. har man D. D. foranlediget, at der vil blive Dem udbetalt af Finanshovedkassen her i Staden et Belöb af 160 Rd. som en Understöttelse til Udarbeidelse og Forberedelse til Trykken af det tidtnævnte Værks förste Del.

3. Mai. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Honorar** for **Oversættelse af „Xenofons Anabasis“.** Khavn den 3. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 390. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 336—37.

Under 4. Novbr. f. A. have Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. hertil indsendt et Andragende fra Adjunkt ved Reykjavík lærde Skole, H. Kr. Friðriksson, om at tilstaas et passende Honorar for den af ham foretagne Oversættelse af »Xenofons Anabasis«, eller idetmindste for den Del af samme, der allerede er udgivet i Trykken i Forbindelse med Efterretninger om Latinskolen i Reykjavík for Skoleaaret 1864—65.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Andrageren tjenstl. melde, at der for de af ovennævnte Oversættelse allerede trykte 5 Ark er tilstaaet Adjunkt Friðriksson et Honorar af 40 Rd., og tilföies det, at der under D. D. er tillagt Landfogden fornöden Ordre angaaende Belöbets Udbetaling af Islands Jordebogskasse.

5. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Anvisninger og Vexler.** Khavn den 5. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 395. (Se med Hensyn til Skriv. ang. denne Sag til Amtmanden over Nord- og Östamtet Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 337—38).

Som det vil være i Hr. Stiftamtmandens behgl. Erindring, blev det, for at undgaa de særegne Vanske-

ligheder, der frembyde sig ved Stemplingen af Anvisninger, hvormed Embeds- og Bestillingsmænd i Island indbetale de dem anbetroede Oppebörsler for Statskassen, og af Transporterne paa samme, ved Justitsministeriets Skrivelse af 13. April 1864 fastsat som Regel, at Anvisninger paa herværende Handelshuse for Fremtiden ikke ville blive modtagne som Middel til Indbetaling af de nævnte Oppebörsler, medmindre de dels udstedes til Justitsministeriet selv, dels lyde paa Betaling ved Sigt, samt at Vexler aldeles ikke kunne benyttes i det antydede Öiemed. Der er imidlertid senere gjennem Islands Nord- og Östamt hertil indkommet Andragender, hvori der anholdes om, at den ommeldte, af Justitsministeriet fastsatte Bestemmelse maa blive forandret, idet det navnligen fremhæves, at Anvisninger paa herværende Handelshuse lydende paa Betaling ved Sigt i Regelen ikke kunne erholdes hos Handelsfaktorerne eller Kjöbmændene i Island, saa at Oppebörselsbetjentene i de fleste Tilfælde blive afskaarne fra at indbetale de dem betroede Oppebörsler paa den hidtil brugelige Maade. I Anledning heraf har man paany taget under Overveielse, hvorledes de saaledes antydede Ulemper ville kunne hæves, og efter at have brevvexlet med Finansministeriet om Sagen, skulde man til begl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for samtlige Embeds- og Bestillingsmænd i det Dem anbetroede Amt, der have Oppebörsler for Statskassen, tjenstl. melde, at medens Fordringen paa, at saadanne Anvisninger skulle stiles til Justitsministeriet, fremdeles fastholdes, og det ligeledes fremdeles er forbudt at benytte Vexler i det omhandlede Öiemed, vil Ministeriet, naar Vedkommende ikke kunne forskaffe sig Anvisninger lydende paa Betaling ved Sigt, efter Omstændighederne og navnlig af Hensyn dels til de Vanskeligheder, hvormed Stemplingen, der maa foregaa her i Byen, er forbunden for Oppebörselsbetjentene,

1866. 5. Mai.

1866. 5. Mai. dels til Gjenstandens Ubetydelighed, ikke nægte at modtage Anvisninger, der lyde paa Betaling en vis Tid efter Sigt, saaledes at Stemplingen foretages her uden Udgift for vedkommende Oppebörselsbetjent.[1])

11. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Nedlæggelse** af den **Arnarstapa Ombud** tilhörende Hjaleie **Skaflakot.** Khavn den 11. Mai 1866. Isl. Kopieb. 1866 Nr. 402. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 338–339.

Ved at fremsende en Skrivelse med Bilag — hvori Administrator for Arnarstapa Ombud efter Begjæring af Opsidderen paa en til bemeldte Ombud henhörende Gaard, Kálfárvellir i Staðarsveit inden Snæfellsnes Syssel, andrager, at det er saa godt som umuligt at faa en af denne Gaards Hjaleier, Skaflakot kaldet, bortbygslet til vederhæftige Folk, især fordi den efter Terrænets Beskaffenhed er udsat for Laviner og Fjeldskred, der oftere have foraarsaget stor Skade saavel paa Husene som paa Hjemmemarken, og derfor anholder om, at Hjaleien maa nedlægges som særskilt Afbyggersted, saaledes at de paa samme værende Huse nedrives, og at Tömmermaterialet sælges til Fordel for Ombudskassen — har Hr. Amtm. nnder 27. Januar d. A. indstillet, at Hjaleien Skaflakot maa tillades nedlagt og inddraget under Hovedgaarden, Kálfárvellir, imod at dennes Opsidder vedblivende erlægger den stipulerede Afgift af den samlede Gaard uformindsket, at den nnværende Opsidder betaler til Ombudskassen en ved uvillige Mænds Skjön bestemt Aabod paa Hjaleiens Huse, og at disse nedrives og deres Tömmermateriel bortsælges til Fordel for Ombudskassen.

[1]) s. D. blev Amtmændene tilskrevet om Sagen.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Hr. Amtm.'s Indstilling herved efter Omstændighederne bifaldes. 1866. 11. Mai.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. hvorvidt der skal opkræves **Kongetiende** af 2 **Thorkillii Börneskolelegat forhen tilhörende Jorder.** Khavn den 11. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 404. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 339—40. 11. Mai.

Efter dertil af Justitsministeriet given Foranledning har Hr. Amtm. med Hensyn til det ved Decision paa 2den Erindringspost til Regnskaberne for Kongetienden og Statskassens övrige Intrader af Skagafjords Syssel for Aaret fra 1. April 1858 til 31. Marts 1859 til Ministeriets Resolution henstillede Spörgsmaal, om der vilde være at opkræve Kongetiende af tvende Thorkillii Börneskolelegat forhen tilhörende Jorder i bemeldte Syssel, $^1/_2$ Ingveldarstaðir og $^1/_2$ Daðastaðir i Sauðár Rep, der senere ere gaaede over til privat Eiendom, i behgl. Skrivelse af 19. Febr. 1864 ytret, at da de nævnte Jorder tidligere have været henlagte ad pios usus, og der ikke senere har været svaret Tiende af samme, maa de formentlig, ifölge hvad der ved H. R. D. af 16. Febr. 1859 er statueret med Hensyn til det forrige Hóla Bispestol tilhörende Gods, fremdeles vedblive at nyde denne Immunitet, eftersom den tilstedeværende Aarsagernes Lighed synes at berettige til det nævnte Præjudikats analogiske Anvendelse i det foreliggende Tilfælde.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have med Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelser af 6. Septbr. 1864 og 8. Febr. d. A. modtaget de Sagen vedrörende Dokumenter, samt Udskrift af Skagafjords Syssels Auktionsprotokol, indeholdende Konditionerne ved de tidtnævnte

1866. Jorders Bortsalg, til behgl. Efterretning og videre Be-
11. Mai. kjendtgjörelse tjenstl melde, at Ministeriet tiltræder den af Dem saaledes ytrede Anskuelse.

12. Mai. **Bekjendtgjörelse ang. Inddragelsen af Oddeyri under Kjöbstaden Akureyri.** Khavn den 12. Mai 1866. — Dep. Tid. for 1866 S. 498; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 338. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 340.

Auglýsing um að Oddeyri sje lögð undir kaupstaðinn Akureyri.

Eptir þeirri heimild, sem dómsmálastjórninni til þess er veitt í 1. gr. í reglugjörð 29. ágústmán. 1862 um að gjöra verzlunarstaðinn Akureyri að kaupstað og um stjórn bæjarmálefna þar, hefur stjórnarráðið samkvæmt tillögum hlutaðeigandi amtmanns og bæjarfjelagsins í greindum kaupstað úrskurðað, að Oddeyri, er svo er nefd, skuli framvegis heyra undir bæjarfjelag og lögsagnarumdæmi Akureyrar kaupstaðar.

Þetta gjefst hjermeð öllum hlutaðeigendum til vitundar. — Í dómsmálastjórninni, 12. dag maímán. 1866.

Bekjendtgjörelse angaaende Inddragelsen af Oddeyri under Kjöbstaden Akureyri.

I Henhold til Justitsministeriets i Anordning ang. Handelsstedet Akureyris Oprettelse til Kjöbstad og sammes ökonomiske Bestyrelse af 29. August 1862 § 1 givne Bemyndigelse, har Ministeriet efter Indstilling af vedkommende Amtmand og Kommunalbestyrelsen i bemeldte Kjöbstad resolveret, at den saakaldte Oddeyri herefter skal henhöre under Kjöbstaden Akureyris Kommune og Jurisdiktion.

Hvilket herved kundgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 12. Mai 1866.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. dennes **Myndighed** overfor **Direktionen for Understöttelsesinstitutet for fattige Enker og faderlöse Börn i Öfjords Syssel og Kjöbstad.** Khavn den 14. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 406. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 341. 1866. 14. Mai.

Efter at Ministeriet i Skrivelse af 30. Avg. f. A. havde begjært Hr. Amtm.'s Ytringer i Anledning af et direkte hertil indkommet Andragende, hvori Direktionen for Understöttelsesinstitutet for fattige Enker og faderlöse Börn inden Öfjords Syssel og Kjöbstad med Hensyn til, at De under 28. Januar næstforhen har forbudt bemeldte Direktion at udbetale nogen Understöttelse, inden den er sanktioneret af Amtet, har forespurgt, om der ved Fundationen af 23. Septbr. 1787 hjemles Amtet Beföielse hertil — har Hr. Amtm. i behgl. Skrivelse af 24. Januar d. A. indstillet Sagen til Ministeriets Afgjörelse med Bemærkning, at De ikke skjönner rettere end at det omhandlede Paalæg ifölge Fundationen af 23. Septbr. 1787 Nr. 4, jfr. Reglem. 8. Januar 1834 Kap. 6 § 19, er fuldkommen beföiet, samt at den af Dem foreskrevne Fremgangsmaade for Kontrollens Skyld er aldeles nödvendig.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det i Henhold til Indholdet af Fundationens Nr. 5, der bemyndiger Direktionen til at anvende Pengene efter bedste Skjönnende, overensstemmende med de i Fundationen iövrigt foreskrevne Regler, ikke skjönnes rettere, end at Hr. Amtm. mangler Bemyndigelse til at forlange Dem forelagt et Forslag fra Direktionen til Fordeling af det omhandlede Instituts Understöttelser, hvorimod Amtet alene har at paase, at Direktionen ikke ved Udbetalingen tilsidesætter de i Fundationen

1866. foreskrevne Regler, og i fornödent Fald at give Di-
14. Mai. rektionen det fornödne Paalæg i saa Henseende, eller forsaavidt Amtet maatte være i Tvivl, indstille Spörgsmaalet til Ministeriets Afgjörelse.

14. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, angaaende **Lönning** til **en Politibetjent** paa **Akureyri**. Khavn den 14. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 407. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 342.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Byfogden i Akureyri, St. Thorarensen, anholder om Amtets Medvirkning til, at der af Nord- og Östamtets Repartitionsfond maa ydes et Belöb af 100 Rd. aarlig som Bidrag til Lönningen af en Politibetjent i bemeldte Kjöbstad, idet Kommunalbestyrelsen har samtykket i, at der maa udredes et Belöb af 100 Rd. af Byens Kasse i det nævnte Öiemed, under Forudsætning af, at et lignende Belöb erholdes fra Amtsrepartitionsfonden, har Hr. Amtm. i behgl. Skrivelse af 29. Januar d. A. indstillet, at Ministeriet vil tilade, at det anförte Belöb af 100 Rd. maa i Henhold til Plak. 24. Novbr. 1856 § 2 indtil videre aarlig udredes af Nord- og Östamtets Repartitionsfond, imod at Althingets Betænkning i sin Tid indhentes over Sagen.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da der ikke foreligge Justitsministeriets Data, som tilstrækkelig godtgjör, at den omhandlede Foranstaltnings Iværksættelse staar i en saadan Forbindelse med den islandske Handels Frigivelse, at den dertil medgaaende Udgift kan afholdes paa den i Plak. 24. Novbr. 1856 bestemte Maade, har Ministeriet ikke troet at burde gaa ind paa den ommeldte Indstilling.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Anskaffelsen af Vakcinationsprotokoller.** Khavn den 14. Mai 1866. — Isl. Kopieb.1866 Nr. 412. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 342—43. 1866. 14. Mai.

I Skrivelse af 12. Juli f. A. udbad Ministeriet sig Hr. Amtm.'s Ytringer over et direkte hertil indkommet Andragende, hvori Provst i Thingö Syssel og Sognepræst til Laufás, Björn Halldórsson, har forespurgt,

om Amtmanden i Nord- og Östamtet ikke er pligtig til at anskaffe og tilstille Laufás Præstekald og Sauðanes Præstekald de Vakcinationsprotokoller, som disse Præstekald for Tiden mangle, og om Andrageren og Præsten til Sauðanes, hvis det maatte blive dem paalagt at anskaffe de omhandlede Protokoller til de dem betroede Præstekald, ikke kunne erholde det til Protokollernes Anskaffelse medgaaende Belöb udbetalt af Amtets Repartitionsfond, uden i Forveien at tilstille Amtet Kvittering for Belöbet.

Efter at man nu har modtaget Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelse af 27. Januar d. A., hvori De bl. A. har ytret, at ligesom den Regel stedse er bleven fulgt ved Nord- og Östamtet, at vedkommende Præster selv have at anskaffe Vakcinationsprotokollerne, saaledes kan en modsat Regel formentlig ikke udledes af Bestemmelsen i Reskr. 18. Juli 1821 § 5, der kun kan antages at have Hensyn til de förste Protokoller, der skulle tilstilles Præsterne, hvortil kommer, at Reskr. 24. Marts 1830 § 5 alene bestemmer, at Omkostningerne ved de omhandlede Protokollers Anskaffelse skulle afholdes af det Offentlige — til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at det i Henhold til den fornævnte Bestemmelse i Reskr. 18. Juli 1821 § 5, der ikke kan undergives den af Dem antydede indskrænkende Fortolkning, paaligger

1866. Amtet at anskaffe og i autoriseret Stand tilstille Præ-
14. Mai. sterne de omhandlede Protokoller, og vil som Fölge heraf det andet af Provst Halldórsson opkastede Spörgsmaal bortfalde.

18. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Forholdet** mellem **dansk Kommercelæst** og **forskjellige fremmede Skibsmaal.** Khavn den 18. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 417. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 346—47.

Hoslagt undlader Ministeriet ikke til behgl. Efterretning tjenstl. at tilstille Hr. Stiftamtm. 1 Expl. af Generaldirektoratets Samling af Cirkulærer Nr. $\frac{1}{1862}$, samt 1 Expl. af samme Samling Nr. $\frac{1}{1866}$, med Hensyn til, at der i samme bl. A. indeholdes Bestemmelser angaaende Forholdet mellem den danske Kommercelæst og forskjellige fremmede Skibsmaal.[1])

Samling af Cirkulærer og andre Bestemmelser af almindeligt Indhold, vedkommende Told- og Brænderibeskatningen.

Nr. $\frac{1}{1862}$.

— — — — — —

d.

1 dansk Kommercelæst anses at være lig:

1,95 engelske Registertons for engelske Skibe i Almindelighed.

2,06 franske tonneaux registre for franske Skibe i Almindelighed.

1,00 russiske Læster for russiske Skibe i Almindelighed.

---

[1]) s. D. afgik lignende Skriv. til Amtmændene, Byfogderne i Reykjavík og Akureyri, samt Sysselmanden paa Vestmannöerne og i Söndermula, Isafjords og Snæfellsnes Sysseler

1,06 tunge svenske Læster (hver Læst 18 svenske Skippund Jern) for svenske Seilskibe og Fragtdampskibe. 1866. 18. Mai.

0,31 tunge svenske Læster for svenske Passagerdampskibe.

0,88 norske Kommercelstr. for norske Skibe overhovedet.

1,39 preussiske Skibslæster (hver Læst 40 Centner algemeinen Landesgewichtes eller 4000 metriske Pd.) for store preussiske Skibe i Almindelighed, eller

1,49 preussiske Læster (hver Læst 4000 Berlinerpund).

0,90 preussiske Skibslæster for preussiske Kystseilere, og som efter de preussiske Maalingscertifikater ikke ere over 6 Fod dybe i Midtlasten, eller

0,96 preussiske Læster (Læsten 4000 Berlinerpund).

0,78 hannoveranske Kommercelæster (Læsten 6000 Pd.) for hannoveranske Skibe i Almindelighed.

0,71 mecklenborgske Læster for mecklenborgske Seilskibe i Almindelighed.

1,27 bremiske og oldenborgske Skibslæster (Læsten 4000 Pund efter tysk Toldvægt eller metriske Pd.) eller

0,68 bremiske eller oldenborgske Kommercelæster (Læsten 6000 Pd. efter tysk Toldvægt) for alle Skibe fra Bremen og Oldenborg.

1,21 lybekske Skibslæster (Læsten 4120 lybekske Pd.) eller

0,83 lybekske Kommercelæster (Læsten 6000 lybekske Pund) for alle Skibe fra Lybek.

0,96 hamborgske Skibslæster (Læsten 6000 Pund) for alle Skibe fra Hamborg.

1,08 hollandske Læster, eller

2,05 hollandske Tonnen for hollandske Skibe i Almindelighed.

2,50 spanske Tonnelades for spanske Skibe i Almindelighed.

1,63 amerikanske Tons for Skibe fra Nordamerika med 2 Dæk eller derover.

1866. 18. Mai.

2,64 amerikanske Tons for Skibe fra Nordamerika med 1 Dæk.

2,06 italienske tonellate for italienske Skibe i Almindelighed.

2,37 portugisiske tonelades for alle Skibe fra Portugal.

2,08 belgiske tonneaux for alle Skibe fra Belgien.

2,39 österrigske Tonnen eller tonnellate for alle Skibe fra Österrig.

Nr. $\frac{1}{1866}$.

a.

I Forbindelse med Bestemmelsen i Cirkulærsamling Nr. $\frac{1}{1862}$ d. angaaende Forholdet mellem den danske Kommercelæst og forskjellige fremmede Skibsmaal meddeles Fölgende til fremtidig Iagttagelse:

1 dansk Kommercelæst anses at være lig:

0,61 svenske Nylæster (hver Læst til 10,000 svenske Skaalpnnd) for svenske Seilskibe og Fragtdampskibe i Almindelighed med Maalebreve af senere Dato end den 1. Januar 1863.

0,18 svenske Nylæster for svenske Passagerdampskibe med Maalebreve af senere Dato end den 1. Januar 1863.

1,30 preussiske Skibslæster (Læsten à 40 Centner allgemeinen Landesgewichtes eller 4,000 metriske Pund) for alle preussiske Skibe med Maalebreve af senere Dato end den 25. Februar 1862.

0,87 hannoveranske Kommercelæster (Læsten à 6000 metriske Pd.) for hannoveranske Skibe med Maalebreve af senere Dato end den 1. Febr. 1863.

1,95 amerikanske Tons for nordamerikanske Skibe med Maalebreve (Certificates of registry) af senere Dato end 1. Januar 1865 og i hvilke den nordamerikanske Skibsmaalingsakt af 6. Mai 1864 findes anfört som Rettesnor for Maalingen.

1,00 slesvigske og holstenske Kommercelæster.

— — — — —

Justitsministeriets Skrivelse til **Udenrigsministeriet**, angaaende **Overtrædelse** af den **islandske Handelslovgivning**. Khavn den 18. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 419. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 343—44. 1866. 18. Mai.

Gjennem Islands Vestamt har man modtaget den i dansk Oversættelse hosfölgende Udskrift af et af Sysselmanden i Isafjords Syssel optaget Thingsvidne, betræffende en af Föreren af Skibet »Dankbaarheid», hjemmehörende i Vlaardingen i Holland, Kaptain P. Boon, i sidstafvigte Sommer i bemeldte Syssel dreven ulovlig Handel. Det er ved det ommeldte Thingsvidne oplyst, at fornævnte Skibsförer navnlig har drevet Handel med Indbyggerne i 2 omkring Dyrafjorden beliggende Repper, idet han til dem har solgt forskjellige Handelsvarer, og igjen tilforhandlet sig islandske Produkter, navnlig Vanter og Strömper.

Uagtet denne Handel vel maa antages at have været dreven i mindre Partier, har den dog, efter hvad der er oplyst, fundet Sted i et saa stort Omfang, at vedkommende Skipper har gjort sig skyldig i en tredobbelt Overtrædelse af den islandske Handelslovgivning, nemlig ved at drive Handel dels uden först at have anlöbet nogen af de i Lov 15. April 1854 § 2 nævnte Havne, dels udenfor de autoriserede Handelssteder, uagtet de i Plak. 19. Mai 1854 fastsatte Betingelser ikke vare tilstede, og dels uden at have löst islandsk Söpas.

Med Hensyn hertil tillader man sig at henvende sig til Udenrigsministeriet med tjenstl. Anmodning om behgl. at ville foranledige, at der affordres vedkommende Rhederi eller Skibsförer dels den i Loven af 15. April 1854 § 6 jfr. § 4 befalede Læsteafgift, 2 Rd. pr. Kommercelæst af det omhandlede Skib, der angives at have en Drægtighed af 51 danske Kommercelæster, dels en Böde for den begaaede Lovover-

1866. trædelse, hvilken Böde efter Ministeriets Skjön pas-
18. Mai. sende vil kunne ansættes til 50 Rd. jfr. Lov 15. April 1854 § 9.

19. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Udvidelse til Island** af **„almindelig borgerlig Straffelov for Danmark“ af 10. Febr. 1866.** Khavn den 19. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 435. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II, S. 347—48.

Ved hermed at fremsende nogle Expl. af den under 10. Febr. sidstl. for Kongeriget emanerede »almindelige borgerlige Straffelov«, samt af det Rigsdagen i Samlingen 1864—65 forelagte Udkast til samme med Motiver, saavelsom et Expl. af Rigsdagstidenden for de tvende Samlinger, i hvilke bemeldte Lovarbeide har været til Forhandling, skulde Justitsministeriet tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om i Deres Egenskab af Præsident for den kgl. islandske Landsoverret behgl. at ville sammentræde med Justitiarius og övrige Tilforordnede i bemeldte Ret for at tage under Overveielse, og hertil at indsende Betænkning om, med hvilke Modifikationer den ommeldte Lov eventuelt maatte kunne bevirkes gjort gjældende for Island, idet man navnlig maatte önske det gjort til Gjenstand for Forhandling, om og hvorvidt den i Frdg. 24. Januar 1838 indtil videre hjemlede Straf af Ris maatte kunne substitueres med andre mere passende Straffemidler.

19. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Eftergivelse af Leie og Landskyld af Jorden Undirhraun.** Khavn den 19. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 439.

Efterat Justitsministeriet ifölge Stiftamtets derom gjorte Indstilling under 6. Juli 1864 havde tilstaaet

Opsidder paa den til Kirkjubær-Klosters Ombudsgods henhörende Jord Undirhraun, Sveinn Ingimundsson, der nu har Halvdelen af bemeldte Jord i Bygsel, Eftergivelse for 2 Aar af Landskylden af den $1/4$ Del af Jorden, som han ved Bygselbrev af 13. Juni 1856 erholdt i Bygsel, i Anledning af den af ham iværksatte Flytning af Bygningerne paa nysnævnte Parcel, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 11. Novbr. f. A. indstillet, at den samme Eftergivelse, som ved Ministeriets Skrivelse af 15. Juli næstforhen blev bevilget Opsidderne paa den anden Halvdel af den nævnte Jord, Jón Jónsson og Bjarni Sigurðsson, nemlig af Leien til Michaelis 1864 og Landskyld 1865 og 1866, maa blive tilstaaet fornævnte Sveinn Ingimundsson for den $1/4$ Del af tidtnævnte Jord, som blev ham tilbygslet ved Bygselbrev af 10. Novbr. 1860, eftersom han befinder sig ganske i samme Tilfælde som de to andre Opsiddere paa Jorden, hvorhos De har bemærket, at den til Eftergivelse foreslaaede Jordafgift for denne Opsidders Vedkommende er:

1866. 19. Mai.

Leie til Michaelis 1864 efter Kapitelstaxten for 1864—65	2 Rd.	33 Sk.
Landskyld til Fardag 1865, nemlig: 10 Alen efter Middelpris af Uld, Smör og Tælle efter Kapitelstaxten for 1865-1866 à 29 Sk.	3 —	2 —
10 Alen à 8 Sk.	» —	80 —
Landskyld til Fardag 1866, kalkulatorisk anslaaet til	4 —	» —
Tilsammen	10 Rd.	15 Sk.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det Ansögte efter Omstændighederne bevilges.

1866. 23. Mai. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Honorar** til den til **Overveielse af nogle Reformer ved den lærde Skole i Reykjavik** nedsatte **Kommission.** Khavn den 23. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 448 a. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 348—49.

Fra den kgl. Kommissarius ved det sidstafholdte islandske Althing har man modtaget den i Gjenpart hosfölgende, af Althinget til ministeriel Afgjörelse henviste Petition til Althinget, hvori Medlemmerne af den ifölge Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 22. Mai 1862 til Overveielse af nogle Reformer ved den lærde Skole i Reykjavík nedsatte Kommission anholde om Althingets Medvirkning til, at der maa blive dem tilstaaet et passende Honorar for deres Arbeide i den omineldte Anledning. Ved at indsende fornævnte Petition har Kommissarius ytret, at medens der formentlig ikke turde være tilstrækkelig Anledning til at honorere de af Kommissionens Medlemmer, der ere kgl. Embedsmænd, hvilket er Tilfældet med dem alle, undtagen konst. Overretsprokurator Jón Guðmundsson, for Udförelseu af det dem saaledes betroede Tillidshverv, synes Billighed at tale for, at der tilstaas Prokurator Guðmundsson en passende Remuneration for den Opoffrelse af Tid og Arbeide, som det ham overdragne Hverv har medfört.

Idet Ministeriet tiltræder den af den kgl. Kommissarius saaledes ytrede Anskuelse, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at der er tilstaaet Landsoverretsprokurator J. Guðmundsson et Belöb af 100 Rd. som Honorar for hans Arbeide i den ombandlede Anledning, men at man derimod ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at bevilge de övrige Medlemmer nogen Remuneration i saa Henseende. Det tilföies, at der under D. D. herfra

er tillagt Landfogden Ordre til at udbetale Prokurator Guðmundsson fornævnte Belöb af den i Finansloven under § 9 VI opförte Sum. 1866. 23. Mai.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden over Island, ang. nogle **Reformer ved den lærde Skole i Reykjavík** m. v. Khavn den 25. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 478. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 349—50. 25. Mai.

Undervisningsinspektören for de lærdo Skoler i Danmark, Konferentsraad Madvig, har efter dertil af Ministeriet given Foranledning afgivet den hoslagt fölgeude Betænkning i Sagen angaaende nogle Reformer ved den lærde Skole i Reykjavík.

Forinden imidlertid videre foretages med Hensyn til dette Anliggende, har man ikke villet undlade herved tjenstl. at anmode Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. om behgl. at ville give Rektoren og Lærerne ved Reykjavík lærde Skole Leilighed til at fremkomme med de Bemærkninger, hvortil de maatte finde sig foranledigede ved Konferentsraad Madvigs Betænkning, og derefter indsende deres eventuelt afgivne Erklæring hertil tilligemed Deres egne behgl. Ytringer over Sagen. I Forbindelse hermed skulde man derhos i Overensstemmelse med Konferentsraad Madvigs derom fremsatte Forslag lige tjenstl. anmode DHrr. om behgl. at ville træffe Foranstaltning til, at der, saasnart Omstændighederne tillade det, tilveiebringes islandske Læreböger til Brug ved Undervisningen i Skolens lavere Klasser, navnlig en latinsk Formlære og et latinsk-islandsk Lexikon, og vil Ministeriet, forsaavidt der allerede i indeværende Finansaar maatte blive Spörgsmaal om Udgifter i denne Anledning, efter nærmere modtagen Indberetning foranledige samme udredet af de til Ministeriets Raadighed staaende Midler, hvor-

1866. imod man maa udbede sig DHrr.'s nærmere Ytringer
25. Mai. meddelte, om det kan antages, at saadanne Udgifter, og eventuelt hvor store der ville forefalde i Finansaaret 1867—68.

25. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Refusion af Fattigunderstöttelse.** Khavn den 25. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 477. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 349.

I Anledning af det med Hr. Stiftamtm.'s behgl. Skrivelse af 3. Marts sidstl. hertil indsendte Andragende, hvori Repstyreren for Kjalarnes Rep, B. Bjarnason, anker over, at der formentlig urettelig afkræves bemeldte Rep Refusion af et Belöb af 8 Rd. 94 Sk., som af Reykjavík Kommune i Vinteren 1860—61 er udbetalt som Fattigunderstöttelse til þorkell Magnússon og hans Familie, der forövrigt er erkjendt forsörgelsesberettiget i fornævnte Rep, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det maa have sit Forblivende ved de af Stiftamtet tidligere afgivne Resolutioner i Sagen, hvorved det er paalagt Kjalarnes Rep at refundere Reykjavík Kommune det ovenanförte Belöb.

25. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt om, **hvorvidt der skal svares Jordtaxationsomkostninger af Svovlleierne i Thingö Syssel.** Khavn den 25. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 481. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 352.

Efter dertil af Justitsministeriet given Foranledning har Hr. Amtm., med Hensyn til, at Sysselmand i Thingö Syssel, Kancelliraad Johnsen, i en direkte hertil indkommen Skrivelse har udtalt den Formening, at der

ikke bör svares nogen Taxationsomkostninger af de i Jordebogen af 1861 S. 127 B opförte Svovlleier, i behgl. Skrivelse af 24. Januar d. A. ytret, at De ikke kan dele den af Kaneelliraad Johnsen saaledes fremsatte Anskuelse, idet der formentlig ligesaavel bör betales Taxationsomkostninger af de omhandlede Miner som af de övrige Staten tilhörende Eiendomme, og disse refunderes Kancelliraad Johnsen af Statskassen, forsaavidt de af ham maatte være erlagte. 1866. 25. Mai.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet tiltræder den af Hr. Amtm. saaledes fremsatte Anskuelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **et Fattiglems Forsörgelseskommune**. Khavn den 25. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 481. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 350—52. 25. Mai.

Efter at have modtaget det med Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelse af 23. Febr. d. A. tilbagesendte, i sin Tid direkte hertil indkomne Andragende, hvori Repstyreren i Helgastaða Rep i Thingö Syssel indanker til Ministeriets Afgjörelse en af Hr. Amtm. den 17. Marts 1864 afgiven Resolution, forsaavidt den bestemmer, at Enken efter Oddur Benediktsson paa Jódísarstaðir, Guðrún Bjarnardóttir, og hendes Sön, den sindssvage Guðni Oddsson, bör være forsörgelsesberettigede i bemeldte Rep, — skulde man til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse tjenstl. meddele, at det i ommeldte Henseende maa have sit Forblivende ved den af Hr. Amtm. afgivne Resolution.[1])

---

[1]) Resolutionen, dat. den 17. Marts 1864, er saalydende:
Ved Skrivelse af 22. f. M. med Bilag har De indanket for Amtet en af Sysselmanden for Thingö Syssel

1866. 26. Mai. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Tilbagebetaling af et Laan** til Indbyggerne i **Húnavatns og Skagafjords Sysseler**. Khavn den 26. Mai 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 492. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 353—54.

Ved at indberette, hvad Hr. Amtm. har foretaget i Anledning af Ministeriets Skrivelse af 12. Oktbr. f. A.,

---

under 19. Decbr. f. A. afgiven Resolution, hvorved der er bestemt, at Guðrún Bjarnardóttir, Enke efter en vis Oddur Benediktsson, samt deres to sindssvage Sönner, Árni og Guðni, bör være forsörgelsesberettigede i Helgastaða Rep.

Ifölge de Deres Skrivelse vedlagte Dokumenter er det omtvistede Punkt i Sagen det, at De formener, at den Fattigunderstöttelse, som den afdöde Oddur Benediktsson havde nydt fra Ljósavatns Rep Aaret 1851—52 samt tidligere, har bevirket, at han ikke kunde erhverve Forsörgelsesret i Helgastaða Rep, uagtet det er indrömmet, at han har opholdt sig i den sidstnævnte Rep uafbrudt i 10 Aar uden at nyde nogen Fattighjælp, efterat den förommeldte Understöttelse var blevet ham ydet.

Denne Deres Mening kan Amtet imidlertid ikke tiltræde, thi ifölge Reglem. 8. Januar 1834 § 6 og Plak. 6. Juli 1848 § 1 bör en Person være berettiget til Forsörgelse i det Fattigdistrikt, hvor han har opholdt sig uafbrudt i 10 Aar uden der at have nydt nogen Understöttelse af Fattigvæsenet, og det kommer derfor slet ikke i Betragtning, om den Paagjældende tidligere har nydt en saadan Understöttelse, hvad enten han har faaet et Laan eller Fattighjælp for at kunne forsörge sig og Sine. Forsaavidt De imod denne Anskuelse har anfört Reglementets § 6 2. Passus: »Dog bör det — — — gjöre Forandring«, maa dertil bemærkes, at Lovgiveren i denne Passus aldeles ikke taler om, hvilken Indflydelse en Hjælp som den ovennævnte skal have i det heromhandlede Tilfælde, men kun giver Regler for, hvorledes der skal forholdes, naar Nogen har erhvervet Forsörgelseshjem ifölge den för Reglem. 8. Jan. 1834 gjældende Lovgivning. Og forsaavidt De endelig har

betræffende Tilbagebetalingen af det ved Lov af 31. Marts 1860 om Tillægsbevilling for Finansaaret 1859—1860 bevilgede rentefri Laan, til Belöb 10,483 Rd. 1866. 26. Mai.

henvist til Frdg. 30. April 1824 § 10 (ɔ: § 3 Nr. 10), maa jeg gjöre opmærksom paa, at den Bestemmelse ikke har noget at gjöre med denne Sag, uagtet den rigtignok, som af Dem bemærket, indskrænker de Personers borgerlige Rettigheder, som staa i Gjæld for nydt Fattighjælp, men i en ganske anden Retning.

Amtet maa saaledes stadfæste den af Sysselmanden for Thingö Syssel under 19. Decbr. f. A. afgivne Resolution, forsaavidt den bestemmer, at Guðrún Bjarnardóttir, Enke efter Oddur Benediktsson, og hendes Sön Guðni skulle være berettigede til Forsörgelse i Helgastaða Rep.

Men forsaavidt det derimod ved ovennævnte Resolution er bestemt, at de fornævnte Ægtefolks ældste Sön, Árni, ogsaa skal være forsörgelsesberettiget i Holgastaða Rep, synes Resolutionen at burde forandres af den Grund, at skjöndt Forældrene ved det lovbefalede Ophold i et bestemt Fattigdistrikt der have erhvervet Forsörgelsesret, kunne Börnene ikke, hvis de ere födte i et andet Fattigdistrikt, og de ikke efter 16 Aars Alderen have erhvervet Forsörgelsesret nogetsteds, blive forsörgelsesberettigede i den Rep, hvor Forældrene have erhvervet Forsörgelsesret; thi naar Börnene have naaet 16 Aars Alderen, er Forældrereppens Forsörgelsespligt ophört med Hensyn til dem, hvorfor de, naar de ikke selv have erhvervet Forsörgelsesret i et Fattigdistrikt, maa forsörges af deres Föderep. Denne Anskuelse er klarligen fremhævet i Amtets Skrivelse af 2. Juni 1851 med Hensyn til den Sindssvage, Mathias Jónsson, som resolveredes at være forsörgelsesberettiget i Háls Rep, hvilken Resolution blev stadfæstet ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 26. Mai 1852.

I Overensstemmelse hermed ėr ovennævnte Árni Oddsson forsörgelsesberettiget i sin Föderep, som er oplyst at være Ljósavatns Rep.

Denne Skrivelse er under Ď. D. kommuniceret Kancelliraad, Sysselmand Th. Jonsson.

Bilagene fölge hoslagt tilbage.

1866. 32 Sk., i Anledning af en befrygtet Hungersnöd blandt
26. Mai. Indbyggerne i Húnavatns og Skagafjords Sysseler, har De med behgl. Skrivelse af 23. Febr. d. A. fremsendt dels Extrakt-Udskrifter af Forhandlingsprotokollerne ved de i 1859 afholdte Sysselmöder paa Hólanes og Hofsós, hvilke Udskrifter skulde tjene til Oplysning om, hvad der ved Gjældens Stiftelse har været stipuleret med Hensyn til Laanets Tilbagebetaling, dels Gjenparter af de fra vedkommende Sysselmænd modtagne Indberetninger angaaende de Foranstaltninger, de have truffet til den ommeldte Gjælds Berigtigelse. Ifölge disse Indberetninger skulde den omhandlede Gjæld for Skagafjords Syssels Vedkommende inden Udgangen af sidstafvigte Finansaar være bleven nedbragt idetmindste til 1380 Rd. 48 Sk., hvorimod der for Húnavatns Syssels Vedkommende ikke var nogen Udsigt til, at der inden samme Finansaars Udgang vilde blive indbetalt noget betydeligt Belöb i Jordebogskassen som Afdrag paa Gjælden.

Ved i denne Anledning at bemærke, at Gjælden for Skagafjords Syssels Vedkommende ifölge de Ministeriet foreliggende Data ikke er bleven nedbragt til det ovenfor antydede Belöb, men ikkun til 1720 Rd. 78 Sk., idet der navnlig ifölge Landfogdens Kvartalsextrakt for indeværende Aars sidste Kvartal ikkun er indbetalt i Afdrag paa Gjælden et Belöb af 793 Rd. 18 Sk., skulde man tjenstl. have Hr. Amtm. anmodet om uden videre Ophold at lade Restancerne paa det omhandlede Laan inddrive ved Sögsmaal hos de enkelte i samme lódtagne Repper. Idet man imödeser Indberetning om, hvad der i denne Henseende maatte blive foretaget, i det seneste med Postdampskibets sidste Reise i indeværende Aar, skulde man lige tjenstl. anmode Dem om at ville tilstille Ministeriet en detailleret Opgjörelse over, hvor meget af det omhandlede Laan der er ydet hver enkelt Rep, hvormeget der

herpaa er tilbagebetalt, og hvad der fölgelig resterer, samt endelig at indhente og hertil indsende en specificeret Fortegnelse fra Sysselmand Briem over de Belöb, han Tid efter anden har indbetalt paa sit Syssels Andel i Gjælden. 1866. 26. Mai.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **et Fattiglems Forsörgelseskommune.** Khavn den 26. Mai 1866. 26. Mai.
Isl. Kopieb. 1866 Nr. 493. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 354.

I et med Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelse af 27. Januar sidstl. hertil indkommet Andragende fra Repstyrerne i Torfastaða Rep inden Húnavatns Syssel har de besværet sig over en af Amtet under 15. Juli 1862 afgiven Resolution, hvorved Drengen Guðmundur Helgason, som den Gang opholdt sig hos sin Moder og dennes anden Mand, der vare under Fattigforsörgelse i Staðar Rep, er kjendt forsörgelsesberettiget i Torfastaða Rep, hvor hans virkelige Fader ved sin Död var forsörgelsesberettiget, idet bemeldte Repstyrere navnlig gjöre gjældende, at Drengen maatte have det samme Forsörgelseshjem, som Moderen har erhvervet ved sit andet Ægteskab.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da bemeldte Guðmundur Helgason paa den Tid, Amtets Resolution afgaves, var under 16 Aars Alderen, og da saavel hans Moder som hans Stedfader vare ilive, er der i nærværende Tilfælde i Overensstemmelse med, hvad der ved Justitsministeriets Resolution af 10. Marts 1863 er statueret, ikke Spörgsmaal om, hvor han er forsörgelsesberettiget, hvorimod den Understöttelse, som er forstrakt til hans Underholdning, maa betragtes som ydet hans Forældre, og da det er uomtvistet, at disse

1866. ere forsörgelsesberettigede i Staðar Rep, ville de til
26. Mai. hans Forsörgelse indtil hans 16. Aar medgaaende Omkostninger være at afholde af bemeldte Rep.

31. Mai. **Bekjendtgjörelse** om **Karaktergivningen** ved **Adgangsexamen til Universitetet** og Afgangsexamen for studerende Disciple ved de lærde Skoler. Khavn den 31. Mai 1866. — Dep. Tid. for 1866 S. 676. Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 395—96.

7. Juni. **Bekjendtgjörelse** ang. Forandring i den ved **Bekjendtgjörelse af 19. Mai 1854** givne Bestemmelse om **Brugen af Modersmaalet** ved Erhvervelse af **akademiske Grader ved Kjöbenhavns Universitet.** Khavn den 7. Juni 1866. — Dep. Tid. for 1866 S. 590; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 397—98.

Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 25. f. M. allern. at bifalde: at Bestemmelsen i allerh. Resolution af 10. Mai 1854 — bekjendtgjort under 19. s. M. — ang. nogle Forandringer i de ved Frdg. af 9. Januar 1824 givne Regler for Erhvervelse af de akademiske Grader ved Kjöbenhavns Univertitet § 2 Litr. b, forandres derhen, at Forsvarshandlingen ved de akademiske Disputatser herefter skal finde Sted i Modersmaalet, medmindre det paagjældende Fakultet efter den Promoverendes Önske maatte finde Grund til at tillade Brugen af det latinske Sprog.

Hviket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 7. Juni 1866.

11. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Betaling** for **Transport af en**

Forbedringshusfange. Khavn den 11. Juni 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 524. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 355—56. 1866. 11. Juni.

Ved behgl. Skrivelse af 20. April sidstl. har Hr. Stiftamtm. forelagt Justitsministeriet til Afgjörelse en mellem Dem og Amtmanden over Islands Nord- og Östamt opstaaet Meningsforskjel med Hensyn til Udredelsen af de til Forbedringshusfange Gunnar Kristjánssons Transport til Vridslöselille Forbedringshus fra Skibet Sokrates, med hvilket han var nedsendt hertil fra Island, medgaaede Omkostninger, til Belöb 3 Rd. 34 Sk., som forelöbig ere blevne foreskudte af Kjöbenhavns Politikasse.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at den omhandlede Udgift efter de bestaaende Regler, jfr. allerh. Reskr. 17. April 1789, og de senere sig hertil sluttende Bestemmelser, vil være at afholde af Statskassen, og har man under D. D. foranlediget, at det ommeldte Belöb af 3 Rd. 34 Sk. vil blive anvist Kjöbenhavns Politikasse til Udbetaling ved Finanshovedkassen her i Staden af den til uforudsete Udgifter til Island i Finansloven under § 9 VI c opförte Sum.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Betaling** for **Transport m. m.** af en **Forbedringshusfange.** Khavn den 11. Juni 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 527. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 356—57. 11. Juni.

Ved at meddele, at Sysselmanden i Dala Syssel hos Amtet har forespurgt om, hvorvidt Amtsrepartitionsfonden bör refundere Kjöbenhavns Politikasse et af samme foreskudt og bemeldte Sysselmand afkrævet Belöb af 7 Rd. 82 Sk., hvoraf 5 Rd. ere medgaaede til en i bemeldte Syssel hjemmehörende Forbedringshus-

1866. 11. Juni. fange, Jónatan Sigurðssons Kur og Pleie paa Kommunehospitalet i Kjöbenhavn, paa hvilket han strax efter Ankomsten fra Island blev indlagt, og 2 Rd. 82 Sk. til den nævnte Delinkvents Transport fra Hospitalet til Vridslöselille Forbedringshus, — har Hr. Amtm. i behgl. Skrivelse af 6. April sidstl. ytret, at det forekommer Dem utvivlsomt, at Omkostningerne ved den Paagjældendes Transport ligesaavel fra Kjöbenhavn til Vridslöselille Forbedringshus, som fra Island til Kjöbenhavn, efter de gjældende Regler bör afholdes af Statskassen, og at Omkostningerne ved hans Helbredelse paa Kommunehospitalet, som forefaldne under hans Transport fra Island til Straffestedet, formentlig ogsaa bör udredes paa denne Maade, hvorhos De har anholdt om, at det ovennævnte Belöb af 7 Rd. 82 Sk. maa blive Kjöbenhavns Politi refunderet af Statskassen.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet med Hr. Amtm. maa være enigt i, at de omhandlede Omkostninger saavel for Delinkventens Transport til Straffestedet som for hans Ophold paa Kommunehospitalet her i Staden bör afholdes af Statskassen, hvorfor man D. D. har foranlediget, at tidtnævnte Belöb af 7 Rd. 82 Sk. vil blive anvist Kjöbenhavns Politikasse til Udbetaling af Finanshovedkassen her i Staden af den i Finansloven under § 9 VI c opförte Sum.

20. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Henstand med Betalingen af Sönderamtets Repartitionsfonds Gjæld.** Khavn den 20. Juni 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 548. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 357—59.

Ved hertil at indsende en Extrakt af Regnskabet for Sönderamtets Repartitionsfond for Aaret 1865,

hvoraf fremgaar, at Regnskabsaaret viser en Underbalance af 141 Rd. 37 Sk. foruden et Restancebelöb af ialt 2718 Rd. 68 Sk., som det har været umuligt i rette Tid at udbetale af Fonden, nemlig 1) som Restance paa Althingsskatten for Aarene 1861—62 og 1864—65, tilsammen 1268 Rd. 68 Sk., 2) som forfaldne Afdrag paa det ifölge Tillægsbevillingslov af 30. Decbr. 1858 Sönderamtet af Statskassen bevilgede Laan, 1000 Rd., og 3) som skyldig til Thorkillii Legat, 450 Rd., hvortil endelig endnu komme forskjellige Krav for Foranstaltninger imod Faareskabssygdommen i Aarene 1862—63 og 1864—65, hvis Störrelse endnu ikke bestemt kan angives, — har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 2. Marts sidstl. andraget, at De finder Betænkelighed ved at söge den ommeldte Underballance, der er opstaaet siden Aaret 1861, dækket ved paa en Gang at foröge Amtsrepartitionsfondsafgiften i det Omfang, som til den Ende vilde være fornödent, hvorimod De i den Forudsætning, at Deres Indstilling af 1. s. M. om, at der maa stilles til Deres Raadighed det fornödne Belöb til Dækning af Udgifterne ved de imod Faareskabet i Tidsrummet fra Septbr. f. A. til Septbr. d. A. anordnede Foranstaltninger, maatte vinde Ministeriets Bifald, og idet De kalkulerer Amtsrepartitionsfondens Udgifter for indeværende Aar til c. 2000 Rd., hvorunder er indbefattet saavel Althingsskatten for 1866, som det for s. Aar forfaldne Afdrag paa den ovenantydede Gjæld til Statskassen, — har tænkt Dem til Afvikling af Fondens övrige Gjældsforpligtelser saavel i indeværende som i de to næstpaafölgende Aar anvendt en Sum af 600 Rd. aarlig, hvorved altsaa baade den ovenfor anförte Restance paa Althingsskat og Laanet af Thorkillii Legat vilde være afbetalt inden Udgangen af Aaret 1868. Idet Muligheden for denne Ordning af Sagen dog efter Deres Formening er betinget af, at der udvirkes en toaarig Udsættelse med Terminen for Paabegyndelsen

1866.
20. Juni.

1866. af Afdragene paa oftnævnte Gjæld til Statskassen, har
20. Juni. De derhos bemærket, at der, forsaavidt Ministeriet maatte finde et Tidsrum af 3 Aar for langt til Afviklingen af de Repartitionsfonden paahvilende Forpligtelser, næppe vilde være nogen anden Udvei til i kortere Tid at fyldestgjöre disse Forpligtelser end den, at De bemyndiges til for Fondens Regning at optage et Laan paa mindst 2100 Rd. mod 4 pCt. aarlig Rente og Afbetaling efter Ministeriets nærmere Bestemmelse, dog formentlig ikke i kortere Tid end 7 Aar. I Henhold til alt det Anförte har De derfor indstillet principaliter:

at der maa tilstaas Sönderamtets Repartitionsfond 1) Udsættelse med Indbetalingen af de for Aarene 1864 og 65 forfaldne Afdrag paa det Amtet ifölge Lov 30. December 1858 af Statskassen bevilgede Laan, saaledes at Afdragene paa Laanet först begynde at löbe fra indeværende Aar, og 2) Udsættelse med Betalingen af de övrige Fonden paahvilende Restancer, til Belöb 1718 Rd. 68 Sk., i 3 Aar, saaledes at der i 1866, 1867 og 1868 deraf afbetales mindst $^1/_3$ aarlig —

og in subsidium:

at Ministeriet til Dækning af de nævnte Restancer vil bemyndige Stiftamtet til i indeværende Aar for bemeldte Fonds Regning at optage et Laan paa 2100 à 2200 Rd. mod 4 pCt. aarlig Rente og Tilbagebetaling med 300 Rd. aarlig, fra Aaret 1867 at regne.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. meddele, at Ministeriet, efter forsaavidt at have brevvexlet med Finansministeriet over Sagen, er sindet paa Indtægtssiden af Budgettet for Finansaaret 1867—68 at optage Forslag om, at Paabegyndelsen af Afdragene, 500 Rd. aarlig, paa det ved Tillægsbevillingslov af 30. Decbr. 1858 til Bestridelse af Omkostningerne i Anledning af den grasserende Faareskabssygdom i Islands Sönderamt

tilstaaede rentefri Laan paa 6000 Rd. maa udsættes fra 1. Januar 1864 til 1. Januar 1866, imod at Laanet fuldstændig afbetales inden Udgangen af 1877, og imod at der for Aarene 1876 og 1877 erlægges 4 pCt. Rente pro anno af hvad der da maatte staa tilbage, og at Stiftamtmandens foranförte principale Indstilling iövrigt herved bifaldes. 1866. 20. Juni.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen paa Island, ang. **Fordelingen** af den **Emeritpræster** og **Præsteenker** i Island tilstaaede **Understöttelse.** Khavn den 22. Juni 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 553. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 359—60. 22. Juni.

I Overensstemmelse med det med Deres Höiærv.'s behgl. Skrivelse af 20. April d. A. modtagne Forslag til Repartitionen af de 500 Rd., der ved Finansloven for indeværende Finansaar ere bevilgede til Understöttelse til fattige og afskedigede Præster og Præsteenker i Island, har Ministeriet tilstaaet Efternævnte de ved hver især nedenfor anförte Understöttelser, nemlig

Emeritpræst	Sveinbjörn Sveinbjörnsson af Staðarhraun	55	Rd.
—	Guðl. Sveinbjörnsson af Hvammur	15	-
—	Jón Sigurðsson af Sandar	60	-
—	Jón Jónsson af Miklabær	15	-
—	Stefán Hansson af Fljótshlíðarþing	15	-
—	Jón Guðmundsson af Hjaltastaðir	35	-
Præsteenken	Helga Jónsdóttir af Bjarnastaðir .	30	-
—	Salbjörg Jónsdóttir af Hörðuból .	20	-
—	Ingibjörg Pálsdóttir af Hjarðarholt	15	-
—	Helga Arnfinnsdóttir af Hallsteinsnes	5	-
—	Kristín Pálsdóttir af Brekka . . .	25	-
—	Oddný Ingvarsdóttir af Litluhvalsá	20	-

1866. 22. Juni.	Præsteenken	þóra Auðunnardóttir af Auðkúla	20 Rd.
	—	Elín Einarsdóttir af Leysingjastaðir	30 -
	—	Maren Nielsdóttir af Syðriey	10 -
	—	Sigríður Bergsdóttir af Litlaheiði	12 -
	—	Guðrún Ingvarsdóttir af Gularás	20 -
	—	Kristín Eiríksdóttir af Kross	5 -
	—	Guðný Jónsdóttir af Krókur	15 -
	—	Margrjet Narfadóttir af Reykjavík	40 -
	—	Sigríður Jónsdóttir af Miðfjarðarsel	10 -
	—	Guðríður Helgadóttir af Fremrasel	10 -
	—	þorbjörg Jónsdóttir af Reykjavík	18 -

Ved at meddele Dem Foranstaaende til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, samt næst iövrigt at henvise til Ministeriets Skrivelse af 15. Juli f. A, bemærkes, at der idag er meddelt Landfogden i Island fornöden Ordre til at udbetale disse Belöb af Islands Jordebogskasse.

29. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt. ang. **Moderation i Landskyldsafgifterne af det Staten tilhörende Jordegods i Islands Vestamt.** Khavn den 29. Juni 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 560. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 361.

Paa en af Justitsministeriet, efter Modtagelsen af Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelse af 29. Januar d. A., derom nedlagt allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 25. d. M. allern. at bifalde, at der fremdeles i 4 Aar fra Fardag 1865 at regne maa forundes Leilændingerne paa de Staten tilhörende Godser i Islands Vestamt den dem i de senere Aar bevilgede Moderation i Ydelsesmaaden af deres Landskyld, saaledes at de betale $^5/_6$ af samme efter gammel Evaluation og $^1/_6$ med Penge efter hvert Aars Kapitelstaxts Pris paa Middelalen, dog at det paa-

lægges vedkommende Administratorer ved Fæsteledighed i hvert enkelt Tilfælde at forhöie Landskylden, naar Gaardenes Beskaffenhed og övrige konkrete Omstændigheder tillade det. 1866. 29. Juni.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Amtm. til behgl. Efterretning og fornöden Bekjendtgjörelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Afstaaelse til Reykjavík Kommune af en Strimmel af den Stiftamtmandsembedet overladte Jord Arnarhóll.** Khavn den 29. Juni 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 557. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 360—61. 29. Juni.

Ved med Bilag at fremsende et Andragende, hvori Borgerrepræsentanterne i Reykjavík anholde om, at der til Udvidelse af den Hovedlandevei, som fra Oplandet förer ind til bemeldte Kjöbstad, maa af den Stiftamtmandsembedet overladte Jord, Arnarhóll, paa en Strækning fra den saakaldte »Lækur« indtil Assessor Jón Pjeturssons Vaaningshus afstaas en Parcel af 2 Alens Brede imod Forpligtelse til, at det den nævnte Jord paa den omhandlede Strækning omsluttende Stengjærde paa Reykjavík Kommunes Bekostning foranstaltes forsvarlig omlagt og fuldfört inden en af Stiftamtet efter nærmere Overenskomst med Kommunalbestyrelsen bestemt Tidsfrist — har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 25. April sidstl. indstillet foranförte Andragende til Bevilgelse, saaledes at der meddeles Dem Bemyndigelse til, saafremt det under Arbeidets Udförelse maatte vise sig hensigtsmæssigt, at afstaa af bemeldte Jord en Strimmel af indtil $2^1/_2$ Alens Brede.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet med Finansministeriet over Sagen, til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde,

1866. at det Ansögte herved bevilges saaledes som af Hr.
29. Juni. Stiftamtm. indstillet.

4. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. hvem **Halvdelen af de Kjendelser og Böder tilkommer, der i Reykjavik betales ifölge Frdg. 26. Mai 1863.** Khavn den 4. Juli 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 582. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 362.

Efter Modtagelsen af Hr. Stiftamtm.'s Erklæring i behgl. Skrivelse af 30. April sidstl. over det dermed tilbagefulgte Andragende, hvori Fattigforstanderne i Reykjavík, G. Zoega og J. Árnason, forespörge, hvem Halvdelen af de Kjendelser og Böder, som i bemeldte By betales ifölge Frdg. af 26. Mai 1863, bör tilfalde, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da det derved er oplyst, hvad der ikke tidligere fremgik af Sagen, at det Repstyrerne i Henhold til ovennævnte Lovbud paahvilende Tilsyn med Lösemænd og Husmænd i Reykjavík udöves af Fattigforstanderne dersteds, maa man med Hr. Stiftamtm. anse det rettest, at den omhandlede Halvdel tilfalder disse, ligesom ogsaa, at den overensstemmende med Kommunalbestyrelsens derom gjorte Indstilling fordeles mellem samtlige 3 Fattigforstandere i bemeldte By.

11. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **et Fattiglems Forsörgelseskommune.** Kjöbenhavn den 11. Juli 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 625. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 362—64.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Repstyrerne i Vatnsleysustrandar Rep inden Gullbringu

Syssel besvære sig over, at Enken Hólmfríður Sigurðar- 1866.
dóttir ved Stiftamtets Resolution af 8. Septbr. f. A. 11. Juli.
er kjendt forsörgelsesberettiget i bemeldte Rep, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skrivelse af 20. April sidstl. indstillet bemeldte Resolution til Stadfæstelse, idet De har bemærket, at ligesom ommeldte Hólmfríður Sigurðardóttir, forinden hun i 1848 eller 1849 flyttede til Reykjavík, var Fattiglem i Vatnsleysustrandar Rep, idet hun i Aarene 1833—47 sammesteds i Forening med sin Mand havde modtaget Fattigunderstöttelse, saaledes maa hun ogsaa fremdeles anses for forsörgelsesberettiget i denne Rep, eftersom hun ikke ved sit Ophold i Reykjavík kan have erhvervet sig Forsörgelsesret i denne By, da hun har opholdt sig hos og nydt Understöttelse af sin Datter, ligesom i alt Fald Opholdet i denne By har været afbrudt ved et 3 Maaneders Ophold hos hendes Sön i en anden Kommune.

Næst i denne Anledning at bemærke, at Hólmfríður Sigurðardóttir ikke kan antages at have vundet Forsörgelsesret i Vatnsleysustrandar Rep, netop fordi hun, der, efter hvad der under Sagen er oplyst, indkom i bemeldte Rep i Aaret 1840, sammesteds har modtaget Understöttelse af Fattigvæsenet forinden Udlöbet af den til Forsörgelsesrettens Erhvervelse fastsatte Tid, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da ommeldte Hólmfríður Sigurðardóttir har opholdt sig i Reykjavík i et saadant Tidsrum, som hjemler Forsörgelsesrets Erhvervelse, og da dette Ophold ikke kan antages at være af en saadan Beskaffenhed, at det udelukker fra Adgang til at erhverve den omhandlede Ret, jfr. bl. A. Kancelliskrivelse af 4. Avgust 1838 ad 1 og 15. April 1843, samt Justitsministeriets i Gjenpart vedlagte Skrivelser af 17. Novbr. 1848 og 31. Mai 1858, hvorved er statueret, at der til Forsörgelsesrets Erhvervelse i en Kommune ved Ophold sammesteds i det foreskrevne Tidsrum ikke udfordres, at Vedkommende har havt et

1866. selvstændigt Erhverv, samt da Retten til Erhvervelse
11. Juli. af Fattigforsörgelse ikke kan anses afbrudt ved hendes ovenomhandlede Ophold hos Sönnen, idet samme, efter hvad der i Sagen foreligger, jfr. navnligen den af Madame G. Ahrens i Forhöret den 11. Febr. 1864 afgivne Forklaring, kun kan betragtes som midlertidigt, og ikke forbundet med animus commorandi, maa Ministeriet være af den Formening, at den Paagjældende har erhvervet Forsörgelsesret i Reykjavík Kommune. Iövrigt skal man efter den Anledning, som Sagens Bilag dertil give, ikke lade ubemærket, at det maa anses for tvivlsomt, hvorvidt Hólmfríður Sigurðardóttir overhovedet kan betragtes som trængende til Fattigforsörgelse, da det er oplyst under Sagen, at fornævnte hendes Sön er istand til at forsörge hende.

13. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, ang. **Forbud** mod **Indförsel til Island** af **Husdyr fra Irland.** Khavn den 13. Juli 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 629. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 364.

At Justitsministeriet har fundet sig foranlediget til indtil videre at forbyde Indförsel til Island ogsaa fra Irland af de i Skrivelse herfra af 12. Oktbr. f. A. nævnte Husdyr m. v., det skulde man i Forbindelse med ommeldte Skrivelse samt Ministeriets Skrivelse af 27. Febr. sidstl. tjenstl. meddele Hr. (Tit.) til behgl. Efterretning og videre almindelig Bekjendtgjörelse paa den Maade, De maatte finde hensigtsmæssigst.

28. Juli. **Danmarks Riges gjennemsete Grundlov af 5. Juni 1849.** Amalienborg Slot den 28. Juli 1866 (Konseilspræsidiet). — Depart. Tid. for 1866 S. 721-34; Algreen-Ussings Lovsaml. 1866 S. 428-40; jfr. Rigsdagstid. for

1866 18. Saml., Landsthingstid. S. 3, 6-8, 11-12, 20-44, Folkethingstid. S. 286-97, 348-83, 389-431; Tillæg A S. 233-52, 77-78; Rigsdagstid. for 1866, overord. Saml., Folkethingstid. S. 46, 50-133, 136-257, 298-462; Landsthingstid. S. 12, 13-14, 16-59, 61-110, 114-145, Tillæg A S. 1-18, 31-32. 1866. 28. Juli.

Vi Christian den Niende &c. G. V. Rigsdagen har paa den i Grundloven af 5. Juni 1849 § 100 foreskrevne Maade trende Gange vedtaget, Vi have efter den anden Vedtagelse forelöbig bifaldet og stadfæste nu ved Vort allerhöieste Samtykke

Danmarks Riges gjennemsete Grundlov af 5. Juni 1849.

I.

§ 1. Regjeringsformen er indskrænket-monarkisk. Kongemagten er arvelig. Arvefölgen er den i Thronfölgeloven af 21. Juli 1853 Art. I og II fastsatte.

§ 2. Den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening. Den udövende Magt er hos Kongen. Den dömmende Magt er hos Domstolene.

§ 3. Den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke og understöttes som saadan af Staten.

II.

§ 4. Kongen kan, uden Rigsdagens Samtykke, ikke være Regent i andre Lande.

§ 5. Kongen skal höre til den evangelisk-lutherske Kirke.

§ 6. Kongen er myndig, naar han har fyldt sit attende Aar. Det Samme gjælder om de kongelige Prindser.

§ 7. Forinden Kongen tiltræder Regjeringen, afgiver han skriftlig i Statsraadet den edelige Forsikring, ubrödelig at holde Rigets Grundlov. Af Forsikringsakten udstedes tvende ligelydende Originaler, af hvilke den ene overgives Rigsdagen, for at opbevares i sammes

1866. Arkiv, den anden nedlægges i Geheimearkivet. Kan
28. Juli. Kongen formedelst Fraværelse eller af andre Grunde ikke umiddelbart ved Thronskiftet aflægge denne Ed, föres Regjeringen, indtil dette sker, af Statsraadet, medmindre anderledes ved Lov bestemmes. Har Kongen allerede som Thronfölger aflagt denne Ed, tiltræder han umiddelbart ved Thronskiftet Regjeringen.

§ 8. Bestemmelser angaaende Regjeringens Förelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse fastsættes ved Lov. Indtil saadan Lov er given, föres Regjeringen i de nævnte Tilfælde midlertidig af Statsraadet. Dette skal da strax indkalde Rigsdagen, som i en forenet Samling (§ 67) tager Beslutning om, hvorledes der skal forholdes med Regjeringen, indtil Kongen kan tiltræde samme. Er der ved Thronledighed ingen Thronfölger, vælger den forenede Rigsdag en Konge og fastsætter den fremtidige Arvefölge.

§ 9. Kongens Civilliste bestemmes for hans Regjeringstid ved Lov. Derved fastsættes tillige, hvilke Slotte og andre Statseiendele der skulle henhöre til Civillisten.

Civillisten kan ikke beheftes med Gjæld.

§ 10. For Medlemmerne af det kongelige Hus kan der bestemmes Apanager ved Lov. Apanagerne kunne ikke uden Rigsdagens Samtykke nydes udenfor Riget.

III.

§ 11. Kongen har med de i denne Grundlov fastsatte Indskrænkninger den höieste Myndighed over alle Rigets Anliggender og udöver den gjennem sine Ministre.

§ 12. Kongen er ansvarsfri; hans Person er hellig og ukrænkelig. Ministrene ere ansvarlige for Regjeringens Förelse; deres Ansvarlighed bestemmes nærmere ved Lov.

§ 13, Kongen udnævner og afskediger sine Ministre. Han bestemmer deres Antal og Forretningernes Fordeling imellem dem. Kongens Underskrift under de Lovgivningen og Regjeringen vedkommende Beslutninger giver disse Gyldighed, naar den er ledsaget af en en eller flere Ministres Underskrift. Enhver Minister, som har underskrevet, er ansvarlig for Beslutningen. 1866. 28. Juli.

§ 14. Ministrene kunne af Kongen eller Folkethinget tiltales for deres Embedsförelse. Rigsretten paakjender de mod Ministrene for deres Embedsförelse anlagte Sager.

§ 15. Ministrene i Forening udgjöre Statsraadet, hvori Thronfölgeren, naar han er myndig, tager Sæde. Kongen förer Forsædet undtagen i de i §§ 7 og 8 anförte Tilfælde.

§ 16. Alle Love og vigtige Regjeringsforanstaltninger forhandles i Statsraadet. Er Kongen i enkelte Tilfælde forhindret fra at holde Statsraad, kan han lade Sagen forhandle i et Ministerraad. Dette bestaar af samtlige Ministre under Forsæde af den, som Kongen har udnævnt til Konseilspræsident. Enhver Minister skal da afgive sit Votum til Protokollen, og Beslutning tages efter Stemmeflerhed. Konseilspræsidenten forelægger den over Forhandlingerne förte, af de tilstedeværende Ministre underskrevne Protokol for Kongen, der bestemmer, om han umiddelbart vil bifalde Ministerraadets Indstilling, eller lade sig Sagen foredrage i Statsraadet.

§ 17. Kongen besætter alle Embeder i samme Omfang som hidtil. Forandringer heri kunne ske ved Lov. Ingen kan beskikkes til Embedsmand, som ikke har Indfödsret. Enhver Embedsmand, civil eller militær, aflægger Ed paa Grundloven.

Kongen kan afskedige de af ham ansatte Embedsmænd. Disses Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven.

1866.
28. Juli.

Kongen kan forflytte Embedsmænd uden deres Samtykke, dog saaledes, at de ikke derved tabe i Embedsindtægter, og at der gives dem Valget mellem saadan Forflyttelse og Afsked med Pension efter de almindelige Regler.

Undtagelser for visse Klasser af Embedsmænd, foruden den i § 73 fastsatte, bestemmes ved Lov.

§ 18. Kongen erklærer Krig og slutter Fred, samt indgaar og ophæver Forbund og Handelstraktater; dog kan han ikke uden Rigsdagens Samtykke afstaa nogen Del af Landet, eller indgaa nogen Forpligtelse, som forandrer de bestaaende statsretlige Forhold.

§ 19. Kongen sammenkalder en ordentlig Rigsdag hvert Aar. Uden Kongens Samtykke kan den ikke forblive længere sammen end 2 Maaneder.

Forandringer i disse Bestemmelser kunne ske ved Lov.

§ 20. Kongen kan indkalde Rigsdagen til overordentlige Sammenkomster, hvis Varighed beror paa hans Bestemmelse.

§ 21. Kongen kan udsætte den ordentlige Rigsdags Möder paa bestemt Tid, dog uden Rigsdagens Samtykke ikke længere end paa 2 Maaneder, og ikke mere end én Gang i Aaret indtil dens næste ordentlige Sammenkomst.

§ 22. Kongen kan oplöse enten hele Rigsdagen eller én af dens Afdelinger; oplöses kun ét af Thingene, skal det andet Things Möder udsættes, indtil hele Rigsdagen atter kan samles. Dette skal ske inden 2 Maaneders Forlöb efter Oplösningen.

§ 23. Kongen kan for Rigsdagen lade fremsætte Forslag til Love og andre Beslutninger.

§ 24. Kongens Samtykke udfordres til at give en Rigsdagsbeslutning Lovskraft. Kongen befaler Lovens Bekjendtgjörelse og drager Omsorg for dens Fuldbyrdelse. Har Kongen ikke stadfæstet et af Rigsdagen

vedtaget Lovforslag inden næste Rigsdags-Samling, anses det som bortfaldet. 1866. 28. Juli.

§ 25. I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsdagen ikke er samlet, udstede forelöbige Love, der dog ikke maa stride mod Grundloven, og altid bör forelægges den fölgende Rigsdag.

§ 26. Kongen kan benaade og give Amnesti; Ministrene kan han kun med Folkethingets Samtykke benaade for de dem af Rigsretten idömte Straffe.

§ 27. Kongen meddeler dels middelbart, dels gjennem vedkommende Regjeringsmyndigheder, saadanne Bevillinger og Undtagelser fra Lovene, som enten ifölge de för 5. Juni 1849 gjældende Regler ere i Brug, eller hvortil Hjemmel indeholdes i en siden den Tid udgiven Lov.

§ 28. Kongen har Ret til at lade slaa Mynt i Henhold til Loven.

IV.

§ 29. Rigsdagen bestaar af Folkethinget og af Landsthinget.

§ 30. Valgret til Folkethinget har enhver uberygtet Mand, som har Indfödsret, naar han har fyldt sit 30. Aar, medmindre han:

a) uden at have egen Husstand staar i privat Tjenesteforhold;
b) nyder eller har nydt Understöttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergiven eller tilbagebetalt;
c) er ude af Raadigheden over sit Bo;
d) ikke har havt fast Bopæl i ét Aar i den Valgkreds eller den Stad, hvori han opholder sig paa den Tid, Valget foregaar.

§ 31. Valgbar til Folkethinget er, med de i § 30 a, b og c nævnte Undtagelser, enhver uberygtet Mand, som har Indfödsret, naar han har fyldt sit 25. Aar.

1866. § 32. Antallet af Folkethingets Medlemmer skal
28. Juli. omtrent være efter Forholdet af et Medlem til 16,000 Indvaanere. Valgene foregaa i Valgkredse; deres Fordeling og Valgmaaden bestemmes ved Valgloven. Enhver Valgkreds vælger En blandt dem, der have stillet sig til Valg.

§ 33. Medlemmerne af Folkethinget vælges paa 3 Aar. De erholde et dagligt Vederlag, hvis Störrelse bestemmes ved Valgloven.

§ 34. Antallet af Landsthingets Medlemmer er 66. 12 udnævnes af Kongen, 7 vælges i Kjöbenhavn, 45 i större Valgkredse, omfattende Land og Kjöbstæder, 1 paa Bornholm og 1 af Færöernes Lagthing.

§ 35. Ingen kan, umiddelbart eller middelbart, deltage i Valg af Landsthingsmænd, medmindre han fyldestgjör de almindelige Betingelser for Valgret til Folkethinget, dog at der kun fordres Bopæl henholdsvis i en af Kjöbstæderne eller i Landdistriktet i vedkommende Landsthingskreds det sidste Aar för Valget.

§ 36. I Kjöbenhavn vælge samtlige Valgberettigede (§ 35) 1 Valgmand for hver 120 Vælgere, saaledes at et Overskud af 60 regnes for fulde 120. Et ligesaa stort Antal Valgmænd vælges af de Vælgere, som i det sidste Aar have været ansatte til en Skatteindtægt af mindst 2,000 Rd. Samtlige Valgmænd foretage i Forening Valget af Landsthingsmænd for Kjöbenhavn.

§ 37. Paa Landet vælge samtlige Valgberettigede (§ 35) 1 Valgmand i hver Sogneforstanderskabskreds. For samtlige Kjöbstæder, hvortil henregnes Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Silkeborg, Lögstör og Nörre-Sundby, vælges halvt saa mange Valgmænd, som der er Sogneforstanderskabskredse; hvis Valgmændenes Antal herefter ikke bliver lige, forhöies det til et lige Tal. Den ene Halvdel af Kjöbstædernes Valgmænd vælges, i hver Kjöbstad for sig, af alle de Valg-

berettigede; den anden Halvdel vælges af de Vælgere 1866.
i Kjöbstaden, der i det sidste Aar have været ansatte 28. Juli.
til en Skatteindtægt af mindst 1000 Rd. eller have svaret mindst 75 Rd. i direkte Skat til Stat og Kommune. Fordelingen af det hele Valgmandsantal imellem de enkelte Kjöbstæder i Forhold til deres Vælgerantal bestemmes af Regjeringen, hver Gang almindelige Valg til Landsthinget skulle foretages, dog at hver Kjöbstad faar mindst 1 Valgmand af hver Vælgerklasse. Med samtlige Valgmænd i hver Landsthingskreds sammentræde til Valg af Kredsens Landsthingsmænd saamange af de Vælgere paa Landet, der i det sidste Aar have ydet det höieste Bidrag til Stat og Amtskommune, som der er Sogneforstanderskabsdistrikter i Kredsen.

§ 38. Valgbar til Landsthinget er Enhver, der er valgbar til Folkethinget, naar han det sidste Aar har havt Bopæl i Valgkredsen.

§ 39. Kongens Udnævnelse af Landsthingsmedlemmer sker paa Livstid, blandt Mænd, der ere eller have været valgte Medlemmer af Kongerigets tidligere eller bestaaende repræsentative Forsamlinger. Det staar dog hvert Medlem frit for at opgive sit Sæde i Landsthinget, ligesom han udtræder af dette, naar han kommer i det Tilfælde, at han mister sin Valgbarhed.

De övrige Landsthingsmænd vælges paa 8 Aar, dog at Halvdelen afgaar hvert 4. Aar.

Landsthingsmændene erholde samme daglige Vederlag som Folkethingets Medlemmer.

§ 40. Valgene af Landsthingsmænd foretages efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Valgloven fastsætter det Nærmere angaaende Valgene.

V.

§ 41. Den ordentlige Rigsdag sammentræder den förste Mandag i Oktober, dersom Kongen ikke har indkaldt den til at möde forinden.

1866. 28. Juli. § 42. Regjeringens Sæde er Rigsdagens Forsamlingssted. I overordentlige Tilfælde kan Kongen dog sammenkalde den paa et andet Sted i Riget.

§ 43. Rigsdagen er ukrænkelig. Hvo der antaster dens Sikkerhed og Frihed, hvo der udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, gjör sig skyldig i Höiforræderi.

§ 44. Ethvert af Thingene er berettiget til at foreslaa og for sit Vedkommende at vedtage Love.

§ 45. Ethvert af Thingene kan indgive Adresser til Kongen.

§ 46. Ethvert af Thingene kan til at undersöge almenvigtige Gjenstande nedsætte Kommissioner af sine Medlemmer. Disse ere berettigede til saavel af offentlige Myndigheder som af private Borgere at fordre Oplysninger meddelte mundtligen eller skriftligen.

§ 47. Ingen Skat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov; eiheller noget Mandskab udskrives, noget Statslaan optages, eller nogen Staten tilhörende Domæne afhændes uden ifölge Lov.

§ 48. Paa hver ordentlig Rigsdag, strax efterat samme er sat, fremlægges Forslag til Finansloven for det fölgende Finansaar, indeholdende et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter.

Forslag til Finansloven og Tillægsbevillingslovene behandles först i Folkethinget.

§ 49. Forinden Finansloven er vedtagen, maa Skatterne ei opkræves. Ingen Udgift maa afholdes, som ei har Hjemmel i Finansloven eller i en Tillægsbevillingslov.

§ 50. Hvert Thing udnævner to lönnede Revisorer. Disse gjennemgaa det aarlige Statsregnskab og paase, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opförte, og at ingen Udgift udenfor Finansloven har fundet Sted. De kunne fordre sig alle fornödne Oplysninger og Aktstykker meddelte. — Det aarlige Statsregnskab, med

Revisorernes Bemærkninger, forelægges derefter Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning. 1866. 28. Juli.

Forandringer i disse Bestemmelser kunne ske ved Lov.

§ 51. Ingen Udlænding kan erholde Indfödsret uden ved Lov.

§ 52. Intet Lovforslag kan endelig vedtages, forinden det 3 Gange har været behandlet af Thinget.

§ 53. Naar et Lovforslag er vedtaget i det ene Thing, bliver det i den Form, hvori det er vedtaget, at forelægge det andet Thing; hvis det der forandres, gaar det tilbage til det förste; foretages her atter Forandringer, gaar Forslaget paany til det andet Thing. Opnaas da eiheller Enighed, skal, naar et Thing forlanger det, hvert Thing udnævne et lige Antal Medlemmer til at træde sammen i et Udvalg, som afgiver Betænkning over Uoverensstemmelserne og gjör Indstilling til Thingene. I Henhold til Udvalgets Indstilling finder da endelig Afgjörelse Sted i ethvert Thing for sig.

§ 54. Ethvert af Thingene afgjör selv Gyldigheden af sine Medlemmers Valg.

§ 55. Ethvert nyt Medlem aflægger Ed paa Grundloven, naar Gyldigheden af hans Valg er anerkjendt.

§ 56. Rigsdagsmændene ere bundne ved deres Overbevisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Vælgere.

Embedsmænd, som vælges til Rigsdagsmænd, behöve ikke Regjeringens Tilladelse til at modtage Valget.

§ 57. Saalænge Rigsdagen er samlet, kan ingen Rigsdagsmand uden Samtykke af det Thing, hvortil han hörer, heftes for Gjæld, eiheller fængsles eller tiltales, medmindre han er greben paa fersk Gjerning. For sine Ytringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer uden Thingets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.

1866. § 58. Kommer den gyldigen Valgte i et af de
28. Juli. Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, mister han den af Valget flydende Ret.

Det bliver nærmere ved Lov at bestemme, i hvilke Tilfælde en Rigsdagsmand, der befordres til et lönnet Statsembede, skal underkastes Gjenvalg.

§ 59. Ministrene have i Embeds Medför Adgang til Rigsdagen og ere berettigede til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte de ville, idet de iövrigt iagttage Forretningsordenen. Stemmeret udöve de kun, naar de tillige ere Rigsdagsmænd.

§ 60. Ethvert Thing vælger selv sin Formand og den eller dem, der i hans Forfald skal före Forsædet.

§ 61. Intet af Thingene kan tage nogen Beslutning, naar ikke over Halvdelen af dets Medlemmer er tilstede og deltager i Afstemningen.

§ 62. Enhver Rigsdagsmand kan i det Thing, hvortil han hörer, med dettes Samtykke bringe ethvert offentligt Anliggende under Forhandling og derom æske Ministrenes Forklaring.

§ 63. Intet Andragende maa overgives noget af Thingene uden gjennem et af dets Medlemmer.

§ 64. Finder Thinget ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan det henvise det til Ministrene.

§ 65 Thingenes Möder ere offentlige. Dog kan Formanden eller det i Forretningsordenen bestemte Antal Medlemmer forlange, at alle Uvedkommende fjernes, hvorpaa Thinget afgjör, om Sagen skal forhandles i offentligt eller hemmeligt Möde.

§ 66. Ethvert af Thingene fastsætter de nærmere Bestemmelser, som vedkomme Forretningsgangen og Ordens Opretholdelse.

§ 67. Den forenede Rigsdag dannes ved Sammentræden af Folkethinget og Landsthinget. Til at tage Beslutning udfordres, at over Halvdelen af hvert Things Medlemmer er tilstede og deltager i Afstemningen.

Den vælger selv sin Formand og fastsætter iövrigt de nærmere Bestemmelser, der vedkomme Forretningsgangen. 1866. 28. Juli.

VI.

§ 68. Rigsretten bestaar af de ordentlige Medlemmer af Landets överste Domstol og et tilsvarende Antal af Landsthinget, blandt dets egne Medlemmer paa 4 Aar valgte Dommere. Kan i et enkelt Tilfælde ikke det fulde Antal af den överste Domstols ordentlige Medlemmer deltage i Sagens Behandling og Paakjendelse, fratræder et tilsvarende Antal af de af Landsthinget sidst eller med det mindste Stemmetal valgte Rigsretsmedlemmer. — Retten vælger selv sin Formand af sin egen Midte.

Oplöses Landsthinget, efterat der er reist Sag for Rigsretten, beholde dog de af det oplöste Thing valgte Medlemmer deres Sæde i Retten for denne Sags Vedkommende.

§ 69. Rigsretten paakjender de af Kongen eller Folkethinget mod Ministrene anlagte Sager.

For Rigsretten kan Kongen lade ogsaa Andre tiltale for Forbrydelser, som han finder særdeles farlige for Staten, naar Folkethinget dertil giver sit Samtykke.

§ 70. Den dömmende Magts Udövelse kan kun ordnes ved Lov.

§ 71. Retspleien bliver at adskille fra Forvaltningen efter de Regler, der fastsættes ved Lov.

§ 72. Domstolene ere berettigede til at paakjende ethvert Spörgsmaal om Övrighedsmyndighedens Grændser. Den, der vil reise saadant Spörgsmaal, kan dog ikke ved at bringe Sagen for Domstolene unddrage sig fra forelöbigen at efterkomme Övrighedens Befaling.

§ 73. Dommerne have i deres Kald alene at rette sig efter Loven. De kunne ikke afsættes uden ved Dom, eiheller forflyttes mod deres Önske, udenfor de

1866. Tilfælde, hvor en Omordning af Domstolene finder Sted.
28. Juli. Dog kan den Dommer, der har fyldt sit 65. Aar, afskediges, men uden Tab af Indtægter.

§ 74. Offentlighed og Mundtlighed skal saa snart og saa vidt som muligt gjennemföres ved hele Retspleien.

I Misgjeruingssager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser, skulle Nævninger indföres.

VII.

§ 75. Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov.

§ 76. Borgerne have Ret til at forene sig i Samfund for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbevisning, dog at Intet læres eller foretages, som strider mod Sædeligheden eller den offentlige Orden.

§ 77. Ingen er pligtig at yde personlige Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, som er hans egen; dog skal Enhver, der ikke godtgjör at være Medlem af et i Landet anerkjendt Trossamfund, til Skolevæsenet svare de til Folkekirken lovbefalede personlige Afgifter.

§ 78. De fra Folkekirken afvigende Trossamfunds Forhold ordnes nærmere ved Lov.

§ 79. Ingen kan paa Grund af sin Trosbekjendelse beröves Adgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder, eller unddrage sig Opfyldelsen af nogen almindelig Borgerpligt.

VIII.

§ 80. Enhver, der anholdes, skal inden 24 Timer stilles for en Dommer. Hvis den Anholdte ikke strax kan sættes paa fri Fod, skal Dommeren ved en af Grunde ledsaget Kjendelse, der afgives snarest muligt og senest inden 3 Dage, afgjöre, at han skal fængsles, og, hvis han kan löslades mod Sikkerhed, bestemme dennes Art eller Störrelse.

Den Kjendelse, som Dommeren afsiger, kan af Vedkommende strax særskilt indankes for höiere Ret. 1866. 28. Juli.

Ingen kan underkastes Varetægtsfængsel for en Forseelse, som kun kan medföre Straf af Pengebod eller simpelt Fængsel.

§ 81. Boligen er ukrænkelig. Husundersögelse, Beslaglæggelse og Undersögelse af Breve og andre Papirer maa, hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse, alene ske efter en Retskjendelse.

§ 82. Eiendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstaa sin Eiendom, uden hvor Almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifölge Lov og mod fuldstændig Erstatning.

§ 83 Alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov.

§ 84. Den, der ikke selv kan ernære sig eller Sine, og hvis Forsörgelse ikke paaligger nogen Anden, er berettiget til at erholde Hjælp af det Offentlige, dog mod at underkaste sig de Forpligtelser, som Lovene herom paabyde.

§ 85. De Börn, hvis Forældre ikke have Evne til at sörge for deres Börns Oplærelse, ville erholde fri Undervisning i Almueskolen.

§ 86. Enhver er berettiget til ved Trykken at offentliggjöre sine Tanker, dog under Ansvar for Domstolene. Censur og andre forebyggende Forholdsregler kunne ingensinde paany indföres.

§ 87. Borgerne have Ret til uden foregaaende Tilladelse at indgaa Foreninger i ethvert lovligt Öiemed. Ingen Forening kan ophæves ved en Regjeringsforanstaltning. Dog kunne Foreninger forelöbigen forbydes, men der skal da strax anlægges Sag imod Foreningen til dens Ophævelse.

§ 88. Borgerne have Ret til at samle sig ubevæbnede. Offentlige Forsamlinger har Politiet Ret til at overvære. Forsamlinger under aaben Himmel kunne

1866. forbydes, naar der af dem kan befrygtes Fare for den
28. Juli. offentlige Fred.

§ 89. Ved Opläb maa den væbnede Magt, naar den ikke angribes, kun indskride, efterat Mængden 3 Gange i Kongens og Lovens Navn forgjæves er opfordret til at adskilles.

§ 90. Enhver vaabenför Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar, efter de nærmere Bestemmelser, som Loven foreskriver.

§ 91. Kommunernes Ret til, under Statens Tilsyn, selvstændig at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov.

§ 92. Enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afskaffet.

§ 93. Intet Lehn, Stamhus eller Fideikommisgods kan for Fremtiden oprettes; det skal ved Lov nærmere ordnes, hvorledes de nu bestaaende knnne overgaa til fri Eiendom.

8 94. For Krigsmagten ere de i §§ 80, 87 og 88 givne Bestemmelser kun anvendelige med de Indskrænkninger, der fölge af de militære Loves Forskrifter.

IX.

§ 95. Forslag til Forandring i eller Tillæg til nærværende Grundlov kunne fremsættes saavel paa ordentlig som paa overordentlig Rigsdag.

Vedtages et Forslag til en ny Grundlovsbestemmelse i begge Thing, og Regjeringen vil fremme Sagen, oplöses Rigsdagen, og almindelige Valg foregaa baade til Folkethinget og til Landsthinget. Vedtages Beslntningen paa den nyvalgte, ordentlige eller overordentlige, Rigsdag i uforandret Skikkelse, og stadfæstes den af Kongen, er den Grundlov.

1866. 28. Juli.

Midlertidige Bestemmelser.

1. De nuværende af Kongen udnævnte Medlemmer af Rigsraadets Landsthing tage Sæde i Rigsdagens Landsthing, indtil de 12 Aar fra Udnævnelsen ere udlöbne for hvert enkelt af dem. Udnævnelsens Gyldighed ophæves ikke ved Landsthingets Oplösning.

2. Med Hensyn til Rettergangsmaaden ved Rigsretten gjælder, indtil en ny Lov udkommer, Lov af 3. Marts 1852, med de Lempelser, som den forandrede Sammensætning og Bestemmelsen i den sidste Del af § 68 gjöre fornödne.

3. Den i § 73 indeholdte Bestemmelse, at Dommere ei kunne afsættes uden ved Dom, eiheller forflyttes mod deres Önske, skal ikke være anvendelig paa de nuværende Dommere, som tillige have administrative Forretninger.

4. Indtil en Omordning af den kriminelle Proces er iværksat, vil den i § 80 omhandlede Indankning af en Fængslingskjendelse ske som af en privat Sag, dog med Extraretsvarsel, ligesom den Klagende er fritagen for Brugen af stemplet Papir og Erlæggelsen af Retsgebyrer. Der bör gives ham Adgang til i Anledning af saadan Paaanke at raadföre sig med en Sagförer, og nye Oplysninger kunne fremlægges for Overretten.

5. Indtil en Valglov udkommer, gjælder Lov af 4. Decbr. 1863, angaaende Valgene til Rigsraadet, i Forbindelse med de i Lov af 30. Decbr. 1864, jfr. Grnndlovsbestemmelsen af 23. Decbr. 1864 § 1, indeholdte Forskrifter, med de Forandringer, som ere en nödvendig Fölge af denne Grundlovs §§ 34—38 og de i det Fölgende givne nærmere Regler. Valgmandsvalgene foretages i Overensstemmelse med de i Valgloven af 16. Juni 1849 §§ 38—44 givne Regler med de af Bestemmelserne i denne Grundlovs §§ 35—37 flydende Forandringer; hvor der skal vælges Valgmænd

1866. af begge Vælgerklasser, foretages det almindelige Valg
28. Juli. först. Fremdeles komme med Hensyn til samtlige Valgmænd Bestemmelserne i den nævnte Valglovs §§ 45—49, jfr. Lov af 6. April 1850 og 20. Marts 1855, til Anvendelse. Over de til umiddelbar Deltagelse i Landsthingsvalgene berettigede Höistbeskattede paa Landet forfatte Valgbestyrelserne, der dannes efter Reglerne i Lov af 16. Juni 1849, §§ 51—52, Lister, som mindst 14 Dage för Valget blive endelig at berigtige, med Udeladelse af dem, der opgive at være forhindrede fra at deltage i Valget, og Optagelse af de nærmest följgende Höistbeskattede i deres Sted. Ved Valget sammentræde de Höistbeskattede paa Landet med Valgmændene paa det i Henhold til Loven af 16. Juni 1849 § 65 fastsatte Valgsted; i Tilfælde af Udeblivelse uden lovligt Forfald ere de underkastede de samme Mulktbestemmelser som Valgmændene. Valgmændenes Valgbreve pröves i Overensstemmelse med den nævnte Valglovs § 66, ligesom ogsaa sammes §§ 72 og 73 saavelsom de almindelige Bestemmelser i §§ 74—79 komme til Anvendelse. — Regjeringen er bemyndiget til at ordne det videre Fornödne med Hensyn til Foretagelsen af de förste Valg.

Da saaledes den ved Grundlovsbestemmelsen af 17. Novbr. 1865 stillede Betingelse er fyldestgjort, og da Vi under Dags Dato ligeledes have stadfæstet den af Rigsdagen paa grundlovmæssig Maade vedtagne Grundlovsbestemmelse angaaende Ophævelsen af Grundlovsbestemmelsen af 29. Avgust 1855, sættes herved Grundloven af 18. Novbr. 1863 ud af Kraft, og Danmarks Riges Grundlov træder, i sin nuværende gjennemsete Form, paany i Virksomhed for alle Vort Riges Anliggender.

Givet paa Vort Slot Amalienborg, den 28. Juli 1866.

Grundlovsbestemmelse angaaende **Ophævelse af Grundlovsbestemmelsen af 29. Avgust 1855** om Indskrænkning af Grundloven 5. Juni 1849. Amalienborg Slot den 28. Juli 1866. — Dep. Tid. for 1866 S. 734—35; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 441. 1866. 28. Juli.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har paa den i Grundloven af 5. Juni 1849 § 100 foreskrevne Maade trende Gange vedtaget, Vi have efter den anden Vedtagelse forelöbig bifaldet og stadfæste nu ved Vort allerh. Samtykke fölgende Grundlovsbestemmelse angaaende Ophævelse af Grundlovsbestemmelsen 29. Avgust 1855 om Indskrænkning af Grundloven 5. Juni 1849.

Naar Grundloven af 18. Novbr. 1863 i Overensstemmelse med Rigsraadets af Kongen stadfæstede Beslutning er sat ud af Kraft, efter at Rigsdagen paa grundlovsmæssig Maade har vedtaget og Kongen stadfæstet Danmarks Riges gjennemsete Grundlov af 5. Juni 1849, ophæves Grundlovsbestemmelsen af 29. Avgust 1855, bekjendtgjort ved allerh. Kundgjörelse af 2. Oktbr. 1855. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. de **Landfysikus paa hans Embedsreiser tilkommende Diæter.** Khavn den 6. Avgust 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 685. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 366—67. 6. Avgust.

Ved at fremsende et Andragende, hvori den forhenværende konst. Amtmand i Islands Vestamt, Sysselmand B. Thorarensen, i Anledning af en ved Revisionen af bemeldte Amts Repartitionsfonds Regnskab for 1864 gjort Udsættelse med Hensyn til, at der af den nævnte Fond er udbetalt 3 Rd. daglig i Diæter til

1866. Landfysikus, Justitsraad Hjaltalin, paa en af ham i
6. Avgust. Sommeren s. A. foretagen Embedsreise til Stykkisholm, istedetfor de ved Kancelliskriv. af 18. Juni 1840 fastsatte 2 Rd. — anholder om Justitsministeriets Approbation paa den skete Udbetaling, har Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 25. Mai sidstl. ytret, at uagtet De ikke kan dele den af Andrageren fremsatte Mening, at fornævnte Kancelliskrivelse skulde være at betragte som Afgjörelse af et den Gang foreliggende Tilfælde, da den efter sit Indhold netop synes at ville afgjöre, hvor höie Diæter den omhandlede Embedsmand overhovedet kan beregne sig paa sine Visitationsreiser, kan De ikke andet end bekræfte Rigtigheden af, hvad der i Andragendet er antydet om, at et mindre Diætbelöb ikke vil forslaa til at dække de Udgifter, der ere forbundne med en Reise, som foretages i Island af en Mand i hans Stilling, og har De derfor indstillet, at det for denne Gang maa have sit Forblivende ved den skete Udbetaling.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Hr. Amtm.'s Indstilling herved efter Omstændighederne bifaldes.

6. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt om, hvorvidt der tilkommer **Byfogden paa Akureyri Tillæg efter Sædomskrivning** af de 200 Rd., han i bemeldte Egenskab oppebærer af **Statskassen.** Kkavn den 6. Avgust **1866.** — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 687. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 367.

Foranlediget af et direkte hertil indkommet Andragende, hvori Byfogden i Akureyri Kjöbstad, B. Thorarensen, forespörger, om Ministeriet ikke anser ham berettiget til Sædomskrivningstillæg af de 200 Rd.

aarlig, som han i nævnte sin Egenskab oppebærer af Statskassen, og i benægtende Fald, af hvilken Grund, skulde man tjenstl. anmode Hr. Amtm. om behgl. at ville henlede Andragerens Opmærksomhed paa Indholdet af Lov om Lönninger for de under Kongerigets Ministerier hörende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale af 19. Febr. 1861 § 3 Nr. 1, hvorefter bemeldte Lovs Bestemmelser om Lönninger efter Sædomskrivning ikke finde Anvendelse paa de Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Hovedindtægt bestaar i Sportler, jfr. Lov om Lønningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd af 19. Januar 1863 § 3.

1866. 6. Avgust.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, hvorved **Ægteskabstilladelse for en Mandsperson under 20 Aar nægtes.** Khavn den 15. Avgust 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 712. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 368. 15. Avgust.

Foranlediget af den med Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelse af 20. Juni sidstl. hertil indkomne allerunderd. Ansögning, hvori Ungkarl Jón Jónsson af Rauðaskriða inden Thingö Syssel anholder om Tilladelse til at indgaa Ægteskab, uagtet han ikkun gaar i sit 19. Aar, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det Ansögte ikke kan bevilges.

Justitsministeriets Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, angaaende **Stedet for Udstaaelse af Straffearbeide** for i **Island dömte** Forbryderes Vedkommende. Khavn den 17. Avgust 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr, 720. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 368. 17. Avgust.

Med Hensyn til Aflevering til de forskjellige Straffeanstalter af Fanger, der dömmes til offentligt Arbeide,

1866. ville for Islands Vedkommende fölgende Bestemmelser
17. Avgust. være at iagttage, nemlig:

Samtlige til Forbedringshusarbeide dömte mandlige Forbrydere ville være at aflevere til Christianshavns Straffeanstalt.

Samtlige til offentligt Arbeide dömte kvindelige Forbrydere ligeledes til Christianshavns Straffeanstalt.

Samtlige mandlige Tugthusfanger til Horsens Straffeanstalt.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. (Tit.) til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for samtlige Retsbetjente i det Dem underlagte Amt.

20. Avgust **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Nedlæggelse af Hjaleien Býlubúð.** Kjöbenhavn den 20. Avgust 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 736. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 369—70.

Ved at fremsende en Skrivelse med Bilag, hvori Administrator for Arnarstapa Ombud, A. O. Thorlacius, efter Begjæring af Opsidderen paa de under Ombudsgaarden Arnarstapi henhörende Hjaleier, Bjarnabúð og Býlubúð, Repstyrer Kr. Gíslason, anholder om, at de nævnte Hjaleier maa sammenlægges og Bygningerne paa Býlubúð nedrives, idet Opsidderen i modsat Fald agter at opsige Bygslet, og det vil være vanskeligt enkeltvis at bortfæste disse Hjaleier, der ere af meget ringe Beskaffenhed — har Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 17. Mai d. A. indstillet, at det maa tillades, at Husene paa Hjaleien Býlubúð slöifes og sælges til Fordel for Statskassen, og at dens Græsmarker henlægges til Hjaleien Bjarnabúð, mod at der erlægges de samme jorddrotlige Afgifter, som der tidligere ere blevne erlagte af begge Hjaleier, at Optidderen afleverer Husene

paa Býlubúð med behörig Aabod, og at Aaboden samt det ved offentlig Auktion over bemeldte Huse eller disses Materiel Indkomne föres til Indtægt i Regnskabet for Administrationen af Arnarstapa Ombud. 1866. 20. Avgust.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl melde, at Hr. Amtmandens Indstilling herved efter Omstændighederne bifaldes.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen paa Island, ang. **Understöttelse** til en **Præsteenke.** Khavn den 22. Avgust 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 760. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 360. 22. Avgust.

Ved at indberette, at Præsteenken Ingibjörg Pálsdóttir af Hjarðarholt, hvem der ved Ministeriets Skriv. af 22. Juni d. A. er tilstaaet et Belöb af 15 Rd. af den ved indeværende Aars Finanslov til Understöttelse til fattige og afskedigede Præster og Præsteenker paa Island bevilgede Sum, er afgaaet ved Döden, har Deres Höiærv. i behgl. Skriv. af 1. d. M. indstillet, at det ommeldte Belöb maa blive tildelt en anden trængende Præsteenke, Valgerður Pálsdóttir af Barðastrands Syssel.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet herved bifalder den af Deres Höiærv. saaledes gjorte Indstilling.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Tilbagebetalingen af det Borgarfjords samt Gullbringu og Kjósar Sysseler i 1861 ydede Laan.** Khavn den 23. Avgust 1866. — 23. Avgust.

1866. Isl. Kopieb. 1866 Nr. 783. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands
23. August. II. S. 371—72.

Ved Skrivelse af 2. Oktbr. f. A. anmodede Justitsministeriet Hr. Stiftamtm. om, at indsende et detailleret og dokumenteret Regnskab over det Laan af ialt 4055 Rd. 95 Sk., der i Henhold til Ministeriets Skriv. af 12. Septbr. 1861 blev bevilget forskjellige Kommuner i Borgarfjords samt Gullbringu og Kjósar Sysseler til Indkjöb af Kornvarer, affattet saaledes, at deraf kunde erfares, hvor meget hver enkelt Kommune har afbetalt dels i Renter, dels i Afdrag, og hvor meget der endnu henstaar ubetalt.

Hr. Stiftamtm. har derefter, næst at gjöre opmærksom paa, at en Del af de omhandlede Kornvarer ere blevne udleverede for en Pris af 9 Rd. pr. Tönde, og det övrige for en Pris af 10 Rd. pr. Tönde, med behgl. Skriv. af 9. Febr. d. A. fremsendt 2 Regnskaber over bemeldte Laan, betegnede henholdsvis Litr. A og Litr. B, og i det med Litr. A betegnede Regnskab lagt Gjennemsnitsprisen af Kornvarerne til Grund for Udregningen af hver enkelt Kommunes Skyld, uden Hensyn til, naar disse ere blevne udleverede, medens der i det med Litr. B betegnede Regnskab er lagt en Pris til Grund, som det Kvantum Korn i Virkeligheden har kostet, hvilket vedkommende Kommune har faaet anvist, idet De har ytret, at den sidst omhandlede Beregningsmaade efter Deres Formening bör gives Fortrinet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet med Hr. Stiftamtm. maa være enigt i, at der ved Udregningen af hver enkelt Kommunes Skyld alene bör tages Hensyn til, hvormeget den i Virkeligheden har faaet udleveret dels i Kornvarer efter den Pris, hvori disse stod ved Udleveringen, og dels i Kontanter eller andre Varer, og at altsaa den sidstommeldte Beregningsmaade bör lægges til Grund ved Regnskabets Aflæggelse, hvoraf atter

fölger, at vedkommende Kjöbmand, der havde overtaget Leverancen af Kornvarerne, ikke kan gjöre Krav paa at faa refunderet et större Belöb, end han i Virkeligheden har udleveret Varer for eller udbetalt i Kontanter, hvorfor han vil have at tilbagebetale det Belöb af 4 Rd. 23 Sk., som han ifölge Deres Beregning har oppebaaret for meget. Idet Ministeriet derhos efter Omstændighederne bifalder, at Hr. Stiftamtm. har valgt den 1. April 1862 som Udgangsdatum for Beregningen af de skyldige Renter af det bevilgede Laan, samt at De ved Regnskabets Affattelse har opfört de skete Indbetalinger som Afdrag paa de til den Tid forfaldne Renter, og kun, forsaavidt det indbetalte Belöb oversteg disse, som Kapitalafdrag, undlader man ikke slutteligen at tilföie, at Ministeriet paa Sagens nuværende Standpunkt ikke har fundet Anledning til at lade det af Dem aflagte Regnskab revidere, og at man forventer, at De ved sammes endelige Affattelse vil foretage de Modifikationer, som nærværende Skrivelse giver Anledning til. De med Deres ovennævnte Skrivelse fremsendte Regnskabsbilag remitteres hoslagt til behgl. Afbenyttelse og forventes derefter hertil indsendte. 1866. 23. Avgust.

Justitsministeriets Skrivelse til samtlige Amtmænd paa Island, ang. **Forlængelse af den i Koncessionen 7. Novbr. 1865 Art. 3 omhandlede Frist.** Khavn den 23. Avgust 1866. — Isl. Kopiebog 1866 Nr. 788. 23. Avgust.

Ifölge Meddelelse fra Finansministeriet har det paa bemeldte Ministeriums derom nedlagte allerund. Forestilling behaget H. M. Kongen ved allerh. Resolution af 6. d. M. bl. A. at bifalde, at der paa Betingelse af, at de i allerh. Koncession af 7. Novbr. 1865 omhandlede Telegrafledninger mellem Danmark og Norge samt mellem Danmark og England fuldföres henholdsvis inden

1866. Udgangen af indeværende Aar og inden den 1. Avgust
23. Avgust. 1867, gives Henstand med Udförelsen af den i samme Koncession omhandlede Ledning mellem Storbritannien eller Irland og Nordamerika i 6 Maaneder udover den i Koncessionens Art. 3 fastsatte Tid.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. (Tit.) til behgl. Efterretning i Forbindelse med Justitsministeriets Skrivelse af 30. Decbr. f. A.

1. Septbr. **Bekjendtgjörelse ang. Udprægning af dobbelte Christiansd'orer.** Khavn den 1. Septbr. 1866. — Dep. Tid. for 1866 S. 828; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 455—56.

Efter at H. M. Kongen under 7. Avgust d. A. allern. har approberet, at nye dobbelte Christiansd'orer præges: Adversen med Hans Majestæts Brystbillede og Omskrift: Christianus IX. D. G. Daniæ V. G. Rex, Reversen som de hidtil udmöntede dobbelte Frederiksd'orer, samt med riflet Rand, er det ved allerh. Resol. af 29. s. M. allern. bifaldet, at disse Mönter optages i Cirkulationen.

Dette bekjendtgjöres herved til almindelig Efterretning. — Finansministeriet den 1. Septbr. 1866.

18. Septbr. **Finansministeriets Bekjendtgjörelse ang. Indlösning af de under 15. Oktober 1864 udstedte rentebærende Kreditbeviser.** Khavn den 18. Sept. 1866. — Dep. Tid. for 1866 S. 849—50; Algreen-Ussings Lovsaml. 1866 S. 457—58.

Idet Finansministeriet herved gjentager Nr. 6 i Bekjendtgjörelsen af 30. Septbr. 1864 om rentebærende Kreditbeviser, saaledes lydende: »Kreditbeviserne forfalde til Indlösning den 15. Oktbr. 1866, fra hvilken Tid de paalydende Belöb udbetales i Kjöbenhavn ved

Finanshovedkassen, og udenfor Kjöbenhavn ved alle kgl. Amtstuer mod Aflevering af Kreditbeviserne. For den fölgende Tid, fra 15. Oktbr. 1866, godtgjöres ingen Renter, hvorimod Kreditbeviserne indtil 31. Decbr. 1866 ville blive modtagne i de kgl. Kasser som Betaling; men efter ovennævnte Datum, den 31. Decbr. 1866, da Indlösningen efter Loven af 26. Avgust 1864 § 2 skal være tilendebragt, ere de uden al Gyldighed. Ihændehaverne advares derfor om at lade deres Kreditbeviser indlöse inden den Tid, da disse ligesaalidt som nogen dem vedkommende Renteanvisning, senere end den 31. Decbr. 1866 ville kunne blive indlöste. Om de Udbetalinger, som önskes ved Amtstuerne, maa der forud gjöres Anmeldelse ved disse, for at de itide kunne være forsynede med de fornödne Kontanter» — bekjendtgjöres endvidere Fölgende: 1) Den Anmeldelse, som skal gjöres til Amtstuerne om de Belöb i Kreditbeviser, som önskes indlöste sammesteds til Forfaldstiden, den 15. Oktbr. 1866, maa være indkomne skriftlig til vedkommende Amtstue senest den 31. Oktbr. d. A. 2) Ved Finanshovedkassen indlöses Kreditbeviserne fra den 15. Oktbr. 1866 uden foregaaende Anmeldelse. 3) Indlösningen sker mod kontant Betaling. Dersom Eierne af flere Kreditbeviser imidlertid maatte önske at modtage indtil omtrent Halvdelen af Belöbet i de nye Kreditbeviser, som ere udstedte i Overensstemmelse med Finansministeriets anden Bekjendtgjörelse af D. D., vil dette kunne indrömmes; ved Amtstuerne dog kun forsaavidt Belöbet i nye Kreditbeviser udtrykkelig har været nævnt i den skriftlige Anmeldelse. Ved Aflevering af smaa Belöb i ældre Kreditbeviser er det muligt, at der ikke kan gives Halvdelen af Belöbet i nye Kreditbeviser. Den, som kun afleverer et enkelt Bevis paa 100 Rd. eller 50 Rd., kan ikke vente at faa et nyt paa 50 Rd. eller 20 Rd.

1866. 18. Septbr.

Hvilket saaledes tjener til Efterretning for alle Vedkommende.

1866. 18. Septbr.

Finansministeriets Bekjendtgjörelse om **Udstedelsen af nye rentebærende Kreditbeviser.** Khavn den 18. Septbr. 1866. — Dep. Tid. f. 1866 S. 850-51; Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1866 S. 458—59.

I Forbindelse med Finansministeriets anden Bekjendtgjörelse af D. D. om Indlösning af de under 15. Oktbr. 1864 udstedte rentebærende Kreditbeviser, bekjendtgjöres herved Fölgende:

1. I Medhold af Lov 27. Marts 1866 har Finansministeriet udstedt nye Kreditbeviser, som bære Renter fra 15. Oktbr. 1866 og ere forsynede med Renteanvisninger, hvorefter den halvaarlige Rente $2^1/_2$ pCt. forfalder til Betaling den 15. April 1867, den 15. Oktbr. 1867, den 15. April 1868 og den 15. Oktbr. 1868.

2. Kreditbeviserne, som ifölge Indrömmelse af Direktionen for Nationalbanken ere trykte paa Seddelpapir af 10 Rigsdalersedlerne, ere udstedte i 4 Serier: Litr. A paa 100 Rd. med rödt Undertryk, Litr. B paa 50 Rd. med gult Undertryk, Litr. C paa 20 Rd. med blaat Undertryk og Litr. D paa 500 Rd. med grönt Undertryk.

3. Kreditbeviserne ere daterede den 1. Avgust 1866. Texten er den samme, som paa de i 1864 udgivne Kreditbeviser, med den Forandring, at Loven af 27. Marts 1866 er nævnt istedetfor Loven af 24. Avg. 1864, og at Belöbet anföres at skulle udbetales senest den 31. Decbr. 1868 istedetfor den 31. Decbr. 1866. Den af Finansministeriet autoriserede Beregning af Dagrenterne findes aftrykt paa Bagsiden af Kreditbeviserne.

4. I Henseende til Kreditbevisernes Anvendelse til Betaling ved alle kgl. Kasser, ligesom og i Henseende til Rentebetalingerne, gjælder det Samme som om de i 1864 udgivne Kreditbeviser.

5. De nye Kreditbeviser forfalde til Indlösning den 15. Oktbr. 1868, fra hvilken Tid de paalydende Belöb udbetales i Kjöbenhavn ved Finanshovedkassen

og udenfor Kjöbenhavn ved alle kgl. Amtstuer mod Aflevering af Kreditbeviserne. For den fölgende Tid, fra 15. Oktbr. 1868, godtgjöres ingen Rente, hvorimod Kreditbeviserne indtil 31. Decbr. 1868 ville blive modtagne i de kgl. Kasser som Betaling; men efter ovennævnte Datum, den 31. Decbr. 1868, da Indlösningen efter Loven af 27. Marts 1866 § 2 skal være tilendebragt, ere de uden Gyldighed. Ihændehaverne advares derfor om, at lade deres i Henhold til bemeldte Lov udstedte Kreditbeviser indlöse inden denne Tid, da disse ligesaalidt som nogen dem vedkommende Renteanvisning, senere end den 31. Decbr. 1868 ville kunne blive indlöste. Om de Udbetalinger, som önskes ved Amtstuerne, maa der forud gjöres Anmeldelse ved disse, for at de itide kunne være forsynede med de fornödne Kontanter. 1866. 18. Septbr.

Hvilket saaledes tjener til Efterretning for alle Vedkommende.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Tilbagebetalingen af et Laan til Indbyggerne i Borgarfjords, Gullbringu og Kjósar Sysseler.** Kjöbenhavn den 18. Septbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 837. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 373. 18. Septbr.

Efter at Justitsministeriet i Skriv. af 12. Oktbr. f. A. havde anmodet Stiftamtet om strængt at paase, at det Belöb, stort 770 Rd., der da endnu henstod ubetalt af det ved Lov af 31. Marts 1860 om Tillægsbevilling for Finansaaret 1859—60 bevilgede rentefri Laan paa 1000 Rd. i Anledning af en befrygtet Hungersnöd i Borgarfjords og Gullbringu Sysseler, ufravigeligt blev berigtiget inden 31. Marts sidstleden, har man af Islands Jordebogskasse-Regnskab for Finansaaret 1865—66 bragt i Erfaring, at der i bemeldte

1866. 18. Septbr. Finansaar ikke var afbetalt mere paa Laanet, end at der ved Udgangen af samme endnu henstod ubetalt et Belöb af 692 Rd. Drages herfra et Belöb af 72 Rd., der ifölge Extrakter af Islands Jordebogskasse-Regnskab for April-Kvartal d. A. senere er indkommet, udkommer altsaa som endnu urefunderet 620 Rd.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl. at ville foranledige Restancerne paa det omhandlede Laan uden videre Ophold inddrevne ved Sögsmaal hos de enkelte i samme lodtagne Repper. Idet man imödeser Indberetning om, hvad der i Henhold hertil maatte blive foretaget, med det förste i næste Aar hertil ankommende Postdampskib, skulde man lige tjenstl. anmode Dem om ved samme Leilighed at tilstille Ministeriet en detailleret Opgjörelse over, hvormeget af det omhandlede Laan der er ydet hver enkelt Rep, hvormeget der herpaa er blevet tilbagebetalt, og hvad der fölgelig eventuelt resterer.

21. Septbr. **Bekjendtgjörelse** ang. **Forandring i Formen for Bestallinger og Embedseden.** Khavn den 21. Septbr. 1866. — Dep. Tid. f. 1866 S. 853.

Da den ved allerh. Resol. af 28. Januar 1856 foreskrevne Form for Bestallinger og Embedsed, ifölge hvilke vedkommende Embedsmand forpligtes til og sværger at holde »Monarkiets og Landsdelenes Forfatningslove«, efter Emanationen af Danmarks Riges gjennemsete Grundlov af 5. Juni 1849 ikke længer svarer til de bestaaende Forhold, har det paa Konseilspræsidiets derom allerund. nedlagte Forestilling behaget H. M. Kongen under 20. Septbr. d. A. allerh. at resolvere:

at Ordene »Monarkiets og Landsdelenes Forfatningslove» for Fremtiden ved Udfærdigelsen af Be-

stallinger og Aflæggelsen af Embedseden forandres til »Rigets Grundlov«. 1866. 21. Septbr.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Konseilspræsidiet den 21. September 1866.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Omkostningerne ved Transport af Bygningstömmer til Möðruvalla Klosters Kirke.** Khavn den 26. Septbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 852. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 373—74. 26. Septbr.

Ved at fremsende en Skrivelse med Bilag, hvori Administrator for Möðruvalla Klosterkirke andrager paa, at Bönderne i Möðruvalla Klosters Sogn have havt en Udgift af 250 Rd. for Transport af Bygningstömmer til den nævnte Kirke, og i Betragtning af, at det næppe kan paalægges dem at bære selv denne Udgift alene, anholder om, at Halvdelen af samme, 125 Rd., udredes af Kirkens Midler, har Hr. Amtm. i behgl. Skrivelse af 21. April d. A. dels begjært Ministeriets Approbation paa, at De har bevilget, at 75 Rd. af de omhandlede Omkostninger maa udredes af Kirkens Midler, dels henstillet, om der maatte være Anledning til, at Kirken paatager sig en yderligere Andel af Transportomkostningerne.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse og föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at det efter Omstændighederne bifaldes, at Halvdelen af de omhandlede Omkostninger refunderes bemeldte Bönder af Möðruvalla Klosterkirkes Midler med ialt 125 Rd.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, angaaende **Omkost-** 29. Septbr.

1866. 29. Septbr. **ningerne ved Transporten** af en svensk Matros fra Skagafjords Syssel til Kjöbenhavn m. m. Khavn den 29. Septbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 861. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 374—75.

Stiftamtmanden over Island har i et hertil indkommet Andragende indstillet, at Ministeriet maatte paalægge Nord- og Östamtets Repartitionsfond at refundere Byfogden i Reykjavík et Belöb af 111 Rd. 24 Sk., som denne har udbetalt i Anledning af en fra Skagafjords Syssel til Reykjavík fremsendt svensk Matros, Oscar Carlsons Underhold i nysnævnte Kjöbstad i Vintrene 1864 og 1865 og hans Nedsendelse til Kjöbenhavn, hvorhos Stiftamtmanden har tilstillet Ministeriet en Skrivelse fra Hr. Amtm. til ham af 4. Januar d. A., hvori De kar vægret Dem ved at udbetale det omhandlede Belöb, da denne Sag formentlig er Nord- og Östamtets Repartitionsfond aldeles uvedkommende.

Foranlediget heraf sknlde man, næst at bemærke, at Bestemmelserne i N. L. 4—1—9, jfr. Plak. 11. Marts 1818 og Fr. 4. Avgust 1824, ikke kunne komme til Anvendelse i nærværende Tilfælde allerede af den Grund, at det omhandlede Fartöi ikke befandt sig i et fremmed Land, men i en under dansk Statshöihed staaende Havn — til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da den ommeldte Matros er bleven arresteret af Sysselmanden i Skagafjords Syssel og transporteret som Arrestant til Reykjavík, og Byfogden i Reykjavík af bemeldte Sysselmand er bleven anmodet om at paase, at han maatte blive oversendt til Kjöbenhavn og afleveret til Politidirektören sammesteds — saa ville Omkostningerne ved hans Ophold som Arrestant i Reykjavík og Oversendelse til Kjöbenhavn være at refnndere Byfogden i Reykjavík af Nord- og Östamtets Repartitionsfond, saaledes at nysnævnte Fond kan söge Regres hos dem, som maatte formenes pligtige til at udrede Belöbet, og man skulde derfor anmode Hr.

Amtm. om snarest muligt at foranledige det omhandlede Belöb, 111 Rd. 24 Sk., udbetalt Byfoged Thorsteinsson af Amtsrepartitionsfondens Midler. 1866. 29. Septbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Honorar** til Administrator **Eggert O. Gunnarsson.** Khavn den 29. Septbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 868. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 376. 29. Septbr.

Ved at indberette, at Administrator for Munkathveraa Klosters Norderpart, E. O. Gunnarsson, efter derom fra Amtet modtaget Paalæg, i forrige Aar har foretaget en Reise til Thingö Syssel i Anledning af forskjellige Tvistigheder om Markeskjel og Strandrettigheder mellem nogle af Ombudets Jorder og forskjellige private Jordeiere, samt at det er lykkedes bemeldte Administrator at faa samtlige disse Trætter bilagte i Mindelighed, saaledes at Modparterne have frafaldet alt Krav paa de omtvistede Jordstykker og Strandrettigheder, har Hr. Amtm. i behgl. Skrivelse af 4. Juni d. A. anholdt om Ministeriets Approbation paa, at De har tilladt tidtnævnte Administrator at beregne en af ham over hans Reiseomkostninger og Diæter indgiven Regnings paalydende Belöb, 38 Rd., til Udgift i hans Administrationsregnskab for afvigte Regnskabsaar.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at den begjærte Approbation, i Henhold til den ved Rentekammerskriv. af 19. Juni 1847 opstillede Grundsætning, ikke kan meddeles, undtagen forsaavidt den omhandlede Regnings næstsidste Post (Betaling til Aastedsmænd 3 Rd.) angaar, hvorimod Ministeriet efter Omstændighederne ikke vil have Noget at erindre imod, at der tilstaas den nævnte Administrator en extraordinær Godtgjörelse af 25 Rd. for den af ham i den

1866. omhandlede Anledning udviste Nidkjærhed, og at Be-
29. Septbr. löbet föres til Udgift i hans Administrationsregnskab.

2. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Anskaffelse af Altertavler** til nogle Kirker. Kjöbenhavn den 2. Oktbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 889. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 376—77.

Med Hensyn til, at der ifölge Indberetning fra Administrator for þykkvabæjar og Kyrkjubæjar Klostergodser mangler Altertavler i de nyopförte Prestbakka- Langholts- og þykkvabæjar-Klosterkirker, har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skriv. af 4. Juni d. A. indstillet, at der ved Finansloven for 1867—68 maa bevilges et Belöb af 460 Rd. til Anskaffelsen m. v. af Altertavler til nævnte Kirker.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet med Finansministeriet om Sagen, til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da bemeldte Ministerium af Hensyn til de islandske Finansforholds Status ikke har troet at kunne samtykke i den ommeldte Udgift, ser Justitsministeriet sig ikke i Stand til at foretage videre i den omhandlede Henseende.

3. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island. ang. **Betaling til Censorerne ved Lægeexamen i Reykjavík.** Khavn den 3. Oktbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 901. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 377—78.

I behgl. Skrivelse af 13. Juni d. A. have Hr. Stiftamtm. og Biskop Thordersen meddelt, at De til de tvende Censorer ved den i forrige Aar i Reykjavík afholdte Lægeexamen, Distriktslæge S. Thorarensen og Kancelliraad G. Hjálmarsson, have anvist til Udbetaling

af Medicinalfonden i Befordringsomkostninger og Diæter henholdsvis 36 Rd. og 12 Rd. eller ialt 48 Rd., saaledes at 1/4 Del af Belöbet skulde udredes af hver af de 4 Hospitalskasser. Da Amtmanden over Islands Vestamt imidlertid har nægtet at refundere Kaldaðarnes Hospitalskasse den 1/4 Del af bemeldte Belöb, der forskudvis er blevet udredet af nysnævnte Hospitalskasse for Hallbjarnareyrar Hospital, medmindre Justitsministeriets Approbation paa den ommeldte Udgift forinden erhverves, have DHrr. begjært Ministeriets Resolution paa, om en saadan Approbation maa anses fornöden og i bekræftende Fald udbedt Dem denne meddelt. 1866. 3. Oktbr.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet herved approberer den skete Udbetaling, ligesom Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. bemyndiges til ogsaa for Fremtiden at lade lignende Udgifter afholde af Hospitalsfonden, forsaavidt det maatte anses uomgængelig nödvendigt at beskikke udenfor Reykjavík boende Mænd til Censorer ved den omhandlede Lægeexamen.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Konstitution** af en **fast Inspektör** ved den **lærde Skole** i Reykjavík. Khavn den 4. Oktbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 911. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 380—81. 4. Oktbr.

I behgl. Skriv. af 8. i f. M. har Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv., næst at udvikle de Grunde, der formentlig gjöre det paatrængende nödvendigt, at der tilveiebringes en strængere Kontrol end den, som nu finder Sted, med Disciplene ved Reykjavík lærde Skole udenfor Undervisningstiden, og særlig paa Fridage og i Ferier, indstillet, at De maa bemyndiges til forelöbig, eller i alt Fald for det Skoleaar, der er begyndt med

1866. indeværende Maaned, at konstituere en fast Inspektör
4. Oktbr. ved Skolen med en Lön af 500 Rd., samt fri Bolig og Brændsel med Belysning i et af Skolebygningens Værelser, idet Lönnen foreslaas tilveiebragt paa den Maade, at der for Halvaaret fra 1. Oktbr. d. A. til 31. Marts 1867 tillægges Inspektören af Assistancesummen 150 Rd., Halvdelen af det til Afskrivnings- og Udregningsforretninger bevilgede Belöb, og Halvdelen af den til Regnskabsföring ved den lærde Skole og Pastoralseminariet bevilgede Sum, imod at han fra 1. Oktbr. d. A. overtager denne Bestilling, ligesom der ogsaa for Halvaaret fra 1. April til 30. Septbr. 1867 skulde tilstaas ham de samme Belöb, forsaavidt der ikke maatte findes Leilighed til paa anden Maade at tilveiebringe de hertil fornödne Midler i Finansaaret 1867—68.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da der for Tiden ikke er Udsigt til at faa Posten som Inspektör ved den lærde Skole forenet med en af Adjunktposterne, finder Ministeriet ikke Noget at erindre imod, at der for det nu begyndte Skoleaar konstitueres en Inspektör, der foruden at overtage de Inspektionsforretninger, der hidtil ere blevne udförte af Skolens Agjunkter skiftevis, tillige fører Tilsyn med Disciplenes Opförsel paa Fridage og i Ferier, samt overtager Afskrivnings- og Udregningsforretningerne ved den lærde Skole, og Regnskabsföringen ved denne og Pastoralseminariet, ligesom han ogsaa har at före Tilsyn med Skolens Inventarium, Bygninger, Bibliothek m. v., Alt imod, at der herfor tilstaas ham det af Dem foreslaaede Vederlag, hvorhos Ministeriet overlader til Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. at meddele den eventuelle Inspektör den fornödne Instrux.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Læreböger i det islandske Sprog til Brug ved Reykjavík lærde Skole.** Khavn den 4. Oktbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 910. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 378-79. 1866. 4. Oktbr.

Efterat Ministeriet i Skrivelse af 25. Mai d. A. havde anmodet Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. om at træffe Foranstaltning til, at der tilveiebringes islandske Læreböger til Brug ved Undervisningen i den lærde Skoles nederste Klasse, navnlig en latinsk Formlære og et latinsk-islandsk Lexikon, have DHrr. med behgl. Skrivelse af 11. f. M. hertil indsendt et efter dertil af Dem given Foranledning af Lærerne i Latin ved Skolen afgivet Forslag om Udarbeidelsen af de ommeldte Læreböger, hvoraf erfares, at de nævnte Lærere have paataget sig at udarbeide en latinsk Formlære og have denne færdig inden Finansaarets Udgang, samt at de ligeledes have tilbudt, at udarbeide et latinsk-islandsk Lexikon, uden at det dog kan bestemmes, naar dette Værk kan blive færdigt, hvorhos de have foreslaaet Forfatterhonoraret for Grammatiken, der antages at ville blive ca. 6 à 7 Ark, til 20 Rd. for Arket, og for Lexikon'et, der anslaas til ca. 40 Ark, til 30 Rd. pr. Ark. Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. have med Hensyn hertil bemærket, at medens De maa anse det for Lexikon'et foreslaaede Forfatterhonorar passende, forekommer det Dem, at Honoraret for Grammatiken kan fastsættes til 15 Rd. pr. Ark, derunder indbefattet Korrekturlæsning, eller ialt til ca. 100 Rd., hvorhos De har indstillet, at De maa bemyndiges til, naar Manuskriptet til Grammatiken er leveret færdigt til Trykkeriet, at anvise det derfor fastsatte Honorar til Udbetaling af Jordebogskassen, samt at Forlagsretten til den tidtnævnte Grammatik overdrages Stiftsbogtrykkeriet, der formentlig vilde kunne forhandle den til en Pris af mellem 2 og 3 Mk.

1866. 4. Oktbr. Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet herved bifalder samtlige de af Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. med Hensyn til Udarbeidelsen og Udgivelsen af den omhandlede latinske Formlære gjorte Iudstillinger, samt bemyndiger Dem til at anvise det af Dem for samme foreslaaede Forfatterhonorar ca. 100 Rd. til Udbetaling ved Islands Jordebogskasse af den i Finansloven under § 9 VI C bevilgede Sum, idet tilföies, at De ville kunne forvente Ministeriets nærmere Resolution angaaende Udarbeidelsen af det latinsk-islandske Lexikon.

5. Oktbr. **Statsregnskab for Finanssaret 1865—1866.** Khavn den 5. Oktbr. 1866. (Finansministeriet). — Dep. Tid. for 1866 S. 902—905; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 466—469. — Dette i Finansministeriet den 31. Avgust 1866 i Henhold til de finansielle Bevillinger for 1865—66 opgjorte og i Statsraadet fremlagte Statsregnskab er ledsaget af Indtægts- og Udgiftsbilag (§§ 1—32 S. 1—147 in 4to) med et forudskikket allerh. Reskr. af 5. Oktbr. 1866, hvorved Finansministeriet bemyndiges til at lade det bringe til almindelig Kundskab i Forbindelse med Reskriptet.

5. Oktbr. **Kongelig Resolution** ang. **Anvendelsen af Renterne af Thorkillii Börneskolelegat.** Khavn den 5. Oktbr. 1866. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1866 Nr. 30.[1])

Ved et under 3. April 1759 oprettet og under 20. s. M. allern. konfirmeret Testament skjænkede forhenværende Rektor ved Latinskolen i Skálholt paa Island, Jon Thorkilsen, Alt, hvad han ved sin Död maatte efterlade sig, til Oprettelse af en Stiftelse for de allermest trængende og fattige Börns kristelige Opdragelse i Kjalarnes Thing i Island, og bestemmes det, at den aarlige Rente af Kapitalen skal anvendes »til bemeldte

[1]) jfr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. til Stiftsövrigheden 27. Decbr. d. A.

gndelige Brug og en fattige Börns Skole i forberörte Land og Herred, hvorhos de samme fattige Börn skal nyde af den Stiftelse fornöden Ophold med Husly, Klæde og Föde til Renlighed og Tarvelighed, indtil de selv kan forhverve sig sligt hos andre.» 1866. 5. Oktbr.

Uagtet de af Testator efterladte Midler efter de daværende Forhold maatte antages at have været tilstrækkelige til Iværksættelsen af hans sidste Vilje, fandtes der dog i et Tidsrum af over 30 Aar efter hans Död intet i saa Henseende at være foretaget. Först i Aaret 1792 blev der oprettet en Börneskole paa et Sted i Gullbringu Syssel, hvor fattige Börn fra dette Distrikt fik fri Undervisning og hvad der behövedes til Klæder og Föde, hvilken Skole bestod indtil 1812, men til Slutningen kom i Forfald af Mangel paa duelige Lærere. Efter den Tid kom Legatet ikke til Anvendelse, förend det i 1823 blev tilladt, at nogle fattige Börn maatte paa Legatets Bekostning udsættes hos forstandige Bönder i Island til Oplærelse. Denne Anvendelse af Legatet ophörte imidlertid, efter at der i 1830 var bleven oprettet en Börneskole i Reykjavík, idet det ved Kancelliskrivelse af 24. Septbr. 1831 blev bestemt, at fattige Börn fra fornævnte Distrikt maatte anbringes i bemeldte Skole uden Betaling, og at der skulde ydes dem Hjælp til deres Underhold, hvorhos det blev bevilget, at Legatets Renter maatte anvendes til Dækning af Skolens Underballance. I Henhold hertil vedblev Legatet at yde Bidrag til Börneskolen i Reykjavík, indtil det ved Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 15. Juli 1848, efter Indstilling af daværende Stiftamtmand over Island, blev bestemt, at disse Bidrag skulde ophöre fra 1. Januar 1849. Fra dette Tidspunkt henstod Legatet stadigt ubenyttet, idet Renterne af Kapitalen stadig bleve opsamlede, saaledes at Legatets Formue ved Slutningen af 1866 belöber sig til noget over 31000 Rd., hvilket er mer end det Dobbelte af det oprindelige Belöb.

Derimod manglede der ikke paa Forslag til Anvendelsen af disse Midler. Saaledes blev det i Forbindelse med den foranförte Indstilling af Stiftamtmanden foreslaaet, at der for Legatets Renter skulde oprettes en Stiftelse i Lighed med de saakaldte Fellenbergske Instituter, hvor Börn skulde opdrages og uddannes til dygtige og forstandige Landmænd. Dette Forslag blev tiltraadt af Sjællands Biskop, som paa den Tid tilligemed Stiftamtmanden over Island var Legatets Bestyrer, ligesom ogsaa af Biskoppen over Island, der det fölgende Aar indtraadte i Bestyrelsen istedetfor förstnævnte Biskop, men da det blev

1866. anset for ugjörligt, at iværksætte Planen med Legatets da-
5. Oktbr. værende Midler, der belöb sig til 16000 Rd., blev det ved Ministeriets Skriv. af 23. Avgust 1851 bestemt, at Oprettelsen af et saadant Institut skulde udsættes, indtil Kapitalen ved Renternes Opsamling var naaet til 20,000 Rd.

Ligesom den nysnævnte Anvendelse af Legatet imidlertid ikke vandt Bifald i Island, idet saavel Althinget, der önskede oprettet en egentlig Börneskole for fattige Börn, som Reykjavík Kommunalbestyrelse, der vilde have Bidrag af Legatet til Byens Börneskole, udtalte sig imod samme, saaledes opstod der ogsaa, da Sagen i denne Anledning var taget under fornyet Overveielse, hos Ministeriet selv Tvivl om Planens Hensigtsmæssighed, idet det formentlig vilde være særdeles vanskeligt at finde en Mand, der var egnet til at overtage et saadant Instituts Ledelse, og man paa den anden Side indsaa, at en duelig Bestyrer var en nödvendig Betingelse for, at Institutet kunde stifte den tilsigtede Nytte. Ministeriet henstillede derfor i Skrivelse af 13. Febr. 1862 til Stiftsövrighedens Overveielse, om det ikke turde være rigtigst aldeles at opgive Tanken om at oprette nogen egentlig Opdragelsesanstalt, og derimod söge at opnaa Testators Hensigt paa en anden Maade, nemlig ved at anbringe saadanne Börn, som ifölge Testamentet kunde nyde godt af samme, hos kristelige og retskafne Familier, hos hvilke de kunde erholde en fornuftig og nyttig Opdragelse og forsvarlig Underholdning, i Overensstemmelse med Testamentets Bestemmelse, indtil de selv kunde erhverve deres Ophold hos Andre.

Da der imidlertid paa det i 1863 forsamlede Althing fremkom Udtalelser, som gik i modsat Retning af Ministeriets seneste Forslag, blev det af Stiftsövrigheden tilraadet at stille Sagen i Bero; men efter at der til det i 1865 afholdte Althing var indkommen en Petition om Legatets Anvendelse, og denne Petition var bleven henvist til Stiftsövrigheden som Legatets Bestyrelse, optog den Forslaget og udtalte sig i 2 Andragender til Ministeriet nærmere om Sagen.

Stiftsövrigheden erklærede sig i disse Andragender enig med Ministeriet i, at det maatte anses for utilraadeligt for Tiden at forsøge paa at realisere Testamentets Bestemmelse om Oprettelsen af en egentlig Opdragelsesanstalt, dels fordi Legatets aarlige Indtægter vilde være utilstrækkelige hertil, dels fordi det vilde være vanskeligt at finde en Mand, der egnede sig til at forestaa en saadan Anstalt, dels endelig fordi det vilde være omtrent umuligt, at paavise noget Sted i

det forrige Kjalarnes Thing ɔ: Gullbringu og Kjósar-Sysseler samt Kjöbstaden Reykjavík, hvor Oprettelsen af en Börneskole kunde blive i nogenlunde ligeligt Forhold til Gavn for det hele Distrikt. Hertil kom endnu, at det formentlig maatte anses for tvivlsomt, om en saadan Anstalt vilde virke til saa megen Gavn i Island som andetsteds, idet navnlig Forholdet mellem Pleieforældre og Pleiebörn der havde udviklet sig paa en langt fyldigere og smukkere Maade end i andre Lande, saa at en Opdragelsesanstalt sammesteds ikke vilde kunne skaffe de Börn, som optoges i samme, en saa kjærlig og omhyggelig Opdragelse, som der blev andre Pleiebörn til Del, men endogsaa vilde kunne indvirke skadeligt paa Forholdet mellem Pleieforældre og Pleiebörn. Paa den anden Side fandt Stiftsövrigheden imidlertid en fortsat Opsamling af Legatets Renter stridende saavel mod Testators Hensigt, som imod det omhandlede Distrikts Interesse, da dette hörte til de fattigste i hele Landet, og i de senere Aar baade ved Skabsygen og ved mislykket Fiskeri var kommet under et forögет Tryk, og derfor i höi Grad kunde trænge til af Legatets Midler at faa den det tilkommende Understöttelse til Opdragelse og Underholdning af de i samme hjemmehörende fattigste Börn. Ved at fölge den af Ministeriet foreslaaede Vei vilde man derhos efter Stiftsövrighedens Mening ikke alene afhjælpe megen Trang blandt den Befolkning, til hvis Fordel Legatet var stiftet, men ogsaa komme Testators Hensigt saa nær, som det efter de forhaandenværende Omstændigheder var muligt, og der antoges at være saa megen mere Grund til at benytte Legatet paa den heromhandlede Maade, som man derved ikke udelukkede Muligheden af engang i Fremtiden at give Legatet en med Testators Ord endnu mere stemmende Anvendelse, naar Forholdene maatte gjöre det önskeligt og muligt.

1866. 5. Oktbr.

Stiftsövrigheden indstillede derfor, at de aarlige Renter af Legatet efter Fradrag af Administrationsomkostninger, der ikkun belöb sig til omtrent 3 Rd. om Aaret, indtil videre maatte anvendes til Underholdning og Opdragelse af de fattigste Börn i det forrige Kjalarnes-Thing hos retskafne og kristelige Pleieforældre, samt at der i Overensstemmelse med Ministeriets Forslag fortrinsvis burde tages Hensyn til saadanne Börn, som havde mistet eller vare forladte af deres Forældre eller andre Forsörgere, og dernæst til saadanne, der ikke hos deres Forældre eller Forsörgere kunde nyde en kristelig Opdragelse, men bleve forsömte og led Nöd.

1866. 5. Oktbr. Medens Stiftsövrigheden i det Hele havde tænkt sig de nærmere Regler for Iværksættelsen af denne Plan meddelte af Ministeriet, havde bemeldte Autoritet dog fremsendt nogle Forslag i saa Henseende, som Ministeriet ikke kunde andet end bifalde. Det foresloges saaledes, at det Belöb, som aarlig skulde fordeles i Gullbringu og Kjósar Syssel, deltes i Portioner paa henholdsvis 40 og 20 Rd., efter som Barnet var under eller over 11 Aar. Uddelingen af disse Portioner skulde foretages af Stiftsövrigheden selv, saaledes at det ved hvert Aars Begyndelse bekjendtgjordes i hver enkelt Rep i disse Sysseler, hvormange Portioner der for det paagjældende Aar vilde være at fordele, idet Repstyrerne opfordredes til at indkomme med Forslag i saa Henseende. Fordelingen mellem Repperne skulde derefter foretages dels efter disses Folkemængde, dels efter Antallet af de trængende Börn. For Reykjavíks Vedkommende foresloges derimod, at det Belöb, der efter Stiftsövrighedens Beslutning skulde komme denne By tilgode, fordeltes af Skolekommissionen i Forbindelse med Fattigkommissionen under Approbation af selve Legatbestyrelsen. Til Begrundelse af, at der saaledes foresloges at give de lokale Autoriteter i Reykjavík en större Indflydelse paa Legatets Anvendelse, henviste Stiftsövrigheden til denne Byes större kommunale Udvikling i Modsætning til Landdistriktet, samt til den lettere Adgang for Bestyrelsen til heri at udöve det fornödne Tilsyn.

Ved den saaledes af Stiftsövrigheden foreslaaede Ordning, der i det Væsentlige stemmede med Ministeriets eget foranförte Forslag, fandt Ministeren intet at erindre; men da Ministeren ikke ansaa sig bemyndiget til paa egen Haand at fravige Bestemmelsen i det allerhöist konfirmerede Testament, indstilledes i Henhold til det Anförte til allerhöieste Resolution:

at de aarlige Renter af Thorkillii Legat, fra 11. Juni 1867 at regne og indtil videre, efter Fradrag af de medgaaende Administrationsomkostninger maatte anvendes til Underholdning og Opdragelse af de fattigste Börn i det forrige Kjalarnes-Thing hos retskafne og kristelige Pleieforældre efter den Fordeling, som Stiftsövrigheden i Island aarlig skulde foretage overensstemmende med de Regler, som Kirke- og Undervisningsministeriet derfor vilde have at fastsætte.

Indstillingen bifaldtes derefter under ovennævnte Datum.

Traktat til Fastsættelse af **Ægteskabskontrakten** mellem Hendes Kgl. Höihed, **Prinsesse Maria Sophie Frederikke Dagmar af Danmark** og Hans Keiserl. Höihed **Storfyrst Alexander af Rusland,** Storfyrstthronfölger og Cæsarevitch. (Dep. Tid. for 1866 S. 957—63; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 472—79. 1866. 26. Oktbr.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. Betaling for **Synsforretning** over **Ingjaldshóls Kirke.** Khavn den 8. Nov. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 987. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 381—82. 8. Novbr.

Efter at Ministeriet i Skriv. af 8. Juli f. A. bl. A. havde meddelt Amtet, at den af Administrator for Arnarstapa Ombud, Thorlacius, i sin Tid indgivne Regning over Diæter og Reiseomkostninger for at overvære den under 7. Septbr. 1864 optagne Synsforretning over den Staten tilhörende Ingjaldshóls Kirke, ikke kunde udbetales, da han i Egenskab af Administrator ex officio skulde overvære Synsforretningen, og der fölgelig ikke tilkom ham nogen Godtgjörelse herfor, har Hr. Amtm. med behgl. Skriv. af 6. April d. A. hertil indsendt et Andragende fra bemeldte Administrator Thorlacius, hvori han gjentagende anholder om, at fornævnte Regning maa blive ham udbetalt, idet han henleder Opmærksomheden paa, at Gaarden Ingjaldshóll vel hörer under hans Forvaltning, men at derimod Værgemaalet for den sammesteds værende Kirke er ham uvedkommende, og det fölgelig ikke kan være i Egenskab af Administrator, at han har overværet den omhandlede Synsforretning.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvexlet med Revisionsdepartem. for Kongeriget om Sagen,

1866. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt
8. Novbr. föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at efter hvad der nu er oplyst om Sagens faktiske Sammenhæng, har Ministeriet troet at kunne give sit Samtykke til, at der udbetales Administrator Thorlacius Diæter og Refusion af Reiseomkostninger i den omhandlede Anledning, dog saaledes, at den af ham indgivne, hoslagt tilbagefölgende Regning nedsættes til 16 Rd. 64 Sk., idet der ikke vil kunne tilstaas ham höiere Diæter, end der tilkommer Sysselmændene for Reiser i offentlige Sager, nemlig 1 Rd. om Dagen, og i Reiseomkostninger ikke mere end 40 Sk. om Dagen for hver Hest og 64 Sk. om Dagen til en Fölgemand, jfr. Vestamtets Repartitionsfonds Regnskab for 1864. Idet bemærkes, at bemeldte Belöb vil være at udrede af Ingjaldshóls Kirkes Indtægter, skulde man, med Hensyn til det Önskelige i, at Værgemaalet for bemeldte Kirke er forenet med Administrationen af Gaarden, lige tjenstl. have Amtet anmodet om, hvis muligt, at formaa Administrator Thorlacius til tillige at overtage bemeldte Værgemaal, eller saafremt han ikke dertil er villig, i alt Fald i Tilfælde af indtrædende Vakance i Administrationen af Arnarstapa Ombud, at paalægge den Administrator, der maatte blive ansat, Værgemaalet for Kirken uden særligt Vederlag.

8. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. Indförelse af en **almindelig Borgervæbning paa Vestmannöerne**. Khavn den 8. Novbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 991. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 383.

Ved at fremsende et Andragende fra forskjellige Indvaanere paa Vestmannöerne om, at der sammesteds maa oprettes en almindelig Borgervæbning, ledsaget af Udkast til Reglement for en saadan, har Hr. Stiftamtm.

i behgl. Skriv. af 1. Septbr. sidstl. bl. A. ytret, at der formentlig kan reises væsentlige Betænkeligheder imod at forandre den paa bemeldte Öer bestaaende frivillige Væbning til en tvungen Borgervæbning; en Foranstaltning, der i alt Fald næppe burde iværksættes, forinden der var givet Althinget Leilighed til at ytre sig derover, hvorimod der turde være Anledning for Regjeringen til at stötte Bestræbelserne for at bibeholde og udvikle den allerede bestaaende Væbning, ved at tilsige samme et aarligt Pengebelöb af f. Ex. 20 Rd. til Udredelse af Præmier til de af dens Medlemmer, der enten ved Skyde- eller Exercerövelser udmærke sig fremfor de övrige, dog under Betingelse af, at der fra Beboernes egen Side tilveiebragtes et tilsvarende aarligt Belöb i samme Öiemed, hvorhos Stiftamtet da kunde bemyndiges til eventuelt at approbere de Vedtægter, som der vilde være Opfordring for Væbningen til at oprette.

1866.
8. Novbr.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet med Hr. Stifsamtm. maa finde Betænkelighed ved at gaa ind paa det omhandlede Andragende, hvorimod det paa nærmere derom indgivet Andragende vil komme under nærmere Overveielse, om der, forsaavidt Midler dertil haves, maatte kunne tilstaas den frivillige Væbning paa Vestmannöerne et saadant aarligt Pengebelöb, som af Hr. Stiftamtm. foreslaaet i det omhandlede Öiemed og paa den anförte Betingelse, hvorhos tilföies, at der for Ministerets Vedkommende ikke findes noget at erindre imod, at Hr. Stiftamtm. approberer de Vedtægter, som den ommeldte Væbning eventuelt maatte oprette.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island om, hvorvidt der bör beregnes **Althings-** 10. Decbr.

1866. skat af **Afgifter af Tomthuse og ubeboede Öer.**
10. Decbr. Khavn den 10. Decbr. 1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 1092. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 384—86.

Som bemærket i Justitsministeriets Skrivelse af 17. Februar d. A., blev der indledet Brevvexling med Amtmanden over Nord- og Östamtet og Amtmanden over Vestamtet, ang. Besvarelsen af de i Hr. Stiftamtm.'s Skrivelse af 20. Oktbr. næstforhen opkastede Spörgsmaal, nemlig:

1. om der bör beregnes Althingsskat af den aarlige Leie eller Afgift, som af Tomthusmænd erlægges til Eieren af den Jord, hvorpaa deres Huse ere opförte, og
2. om ubeboede Öer, der ere blevne matrikulerede i Forbindelse med en Gaard, og altsaa ikke have nogen særskilt Dyrhed, særlig skulle ansættes til Althingsskat, naar de ikke bortleies i Forening med den Gaard, hvorunder de höre, men bruges af vedkommende Eier.

Efter at man nu har modtaget fornævnte Embedsmænds Erklæringer i den ommeldte Henseende, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde:

ad 1. Ligesom det efter Ministeriets Formening er utvivlsomt, at Tomthuse med Tilliggende af et Stykke Jord maa betragtes som Jordparceller, og som saadanne gaa ind under Bestemmelsen i Plak. 18. Juli 1848 § 1, der foreskriver, at $^3/_4$ af Udgifterne til Althinget skulle lignes paa Landets Jordegods i Forhold til de jorddrotlige Afgifter, saaledes synes det at maatte betragtes som en Afbenyttelse af den til en Jord hörende Grund, naar Eieren tilsteder, at der paa samme opföres Tomthuse, og den Indtægt, der ved en saadan Afbenyttelse tilflyder Eieren, selv om ingen Græsmarker fölge med Tomthuset, bör derfor formentlig beskattes ligesaafuldt som de Afgifter, der erlægges for den egentlige Brug af Jordens Tilliggende.

ad 2. Naar en Eier paa den Maade, som her forudsat, selv har forbeholdt sig en til en bortleiet Jord henhörende Ö, er han i Virkeligheden ligesaa utvivlsomt Bruger af en Del af Jorden, som den Afgift, der tilsvares af Opsidderen, ikke er Afgift af hele Jorden, og det er fuldkommen overensstemmende med Plak. 18. Juli 1848 og Justm. Regl. af s. D., at den Del af Jorden, der saaledes ikke er bortleiet, men brnges af Eieren, ansættes til Althingsskat i Lighed med Jorder og Jordparceller, der benyttes af Eieren. Den samme Regel maa ogsaa komme til Anvendelse i det Tilfælde, at Eieren, hvad der navnlig ikke sjælden forekommer med Hensyn til Jorder, hvorunder der höre Öer med Edderfuglevarp, nominelt har bortbygslet hele Jorden mod en bestemt Landskyld, men tillige har betinget sig at oppebære enten hele Udbyttet af Herligheden eller en Del deraf, idet der ved Althingsskattens Ansættelse vil være at tage Hensyn til det virkelige Forhold, saaledes at Althingsskatten her beregnes dels af den Afgift, der af Leieren erlægges til Jordens Eier, dels af den Indtægt, hvortil den Eieren forbeholdte Andel af Jordens Herligheder, saasom Edderfuglevarp, Sælhundefangst og lignende, maatte blive ansat. 1866. 10. Decbr.

I Henhold til Foranstaaende maa Justitsministeriet med Hr. Stiftamtm. være enigt i, at begge de omhandlede Spörgsmaal bör besvares bekræftende.[1])

Kundgjörelse ang. en med Keiserriget **Rusland** afsluttet **Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere.** Khavn den 22. Decbr. 1866. — Dep. Tid. for 1867 S. 184—91; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1866 S. 482—87. (Originalen af Konventionen er affattet i det franske og ledsaget af en Oversættelse i det danske Sprog.) 22. Decbr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Vi have allern. fundet Os foranledigede til at afslutte med H. M. Kei-

---

[1]) Denne Resol. blev s. D. tilsendt Amtmændene.

1866. seren af Rusland en Konvention ang. gjensidig Ud-
22. Decbr. levering af Forbrydere, og bringes bemeldte Konvention, efter at Ratifikationerne ere udvexlede, herved til offentlig Kundskab.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Konvention imellem H. M. Kongen af Danmark og H. M. Keiseren af Rusland, ang. gjensidig Udlevering af Forbrydere, sluttet i Kjöbenhavn den 2. Oktbr. 1866.

Da H. M. Kongen af Danmark og H. M. Keiseren af Rusland til bedre Haandhævelse af Retspleien og til Forebyggelse af Forbrydelser indenfor Deres respektive Territorier og Retsgebeter, have anset det for hensigtsmæssigt, at Personer, som ere anklagede for eller overbeviste om at have gjort sig skyldige i de nedenfor anförte Forbrydelser og ved Flugt have unddraget sig Retsforfölgning, gjensidigen udleveres, saa have bemeldte Maiestæter til i dette Öiemed at afslutte en Konvention udnævnt til Deres Befuldmægtigede: H. M. Kongen af Danmark: Sin Konseilspræsident og Udenrigsminister Christian Emil Greve Juel-Vind-Frijs, Kammerherre, Storkors af Dannebroge og Dannebrogsmand, osv., og H. M. Keiseren af Rusland: Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos H. M. Kongen af Danmark, Baron Nicolas Nicolay, Geheimeraad, Ridder af den russiske St. Anna Orden af 1. Klasse, af den russiske St. Stanislaus Orden af 1. Klasse og af den russiske St. Wladimir Orden af 3. Klasse, Storkors af Dannebroge osv. — Hvilke, efter gjensidig Meddelelse af deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om fölgende Artikler:

Art. 1. Den Kongelige og den Keiserlige Regjering forpligte sig til gjensidigen paa den anden Parts Begjæring at udlevere hinanden vedkommende Stats egne faste Undersaatter, som maatte have gjort sig skyldige i en af de nedenfor nævnte Forbrydelser mod

deres Lands Love, saavelsom alle andre Personer, der under et midlertidigt Ophold i det Land, der fordrer Udleveringen, maatte have begaaet saadanne Forbrydelser, saafremt disse faste eller midlertidige Undersaatter, efter at være dömte eller tiltalte eller mod hvem der er udstedt Arrestdekret, i Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning, træffes indenfor den anden Stats Grændser. Forpligtelsen til at udlevere omfatter dog under ingen Omstændigheder egne faste Undersaatter af det Land, som anmodes om Udleveringen. 1866. 22. Decbr.

Art. 2. Med Hensyn til Anvendelsen af denne Konvention henregnes til faste Undersaatter ikke alene saadanne Personer, som ved Födselen eller paa anden Maade ere blevne Statsborgere uden senere paa lovbestemt Maade at have mistet denne Egenskab, men ogsaa de Fremmede, der have taget fast Hjem eller ere bosatte i Landet.

Art. 3. De Forbrydelser, paa Grund af hvilke Udlevering efter Art. 1 skal finde Sted, ere: 1) Mord og forsætligt Manddrab; 2) Voldtægt; 3) forsætlig Brandstiftelse; 4) Forfærdigelse eller svigagtig Benyttelse af falske Dokumenter; 5) Falskmöntneri og Möntforfalskning, Eftergjören af Banksedler, Papirspenge og offentlige Værdipapirer, samt svigagtig Benyttelse af disse Effekter; 6) falsk Vidnesbyrd for Retten; 7) kvalificeret Tyveri, samt Bedrageri (escroquerie et concussion) af en saadan Beskaffenhed, at det medförer ligesaa stor Straf som kvalificeret Tyveri; 8) Bestikkelse, hvori offentlige Embeds- eller Bestillingsmænd have gjort sig skyldige, samt Underslæb eller Forvanskninger, begaaede af Statens Kasse- eller Regnskabsbetjente; 9) svigagtig Fallit.

Art. 4. Dersom den samme Gjerning, som har givet Anledning til Fordringen om Udlevering, tillige medförer offentlig Retsforfölgning i det Land, der er blevet anmodet om Udleveringen, skal denne udsættes,

1866. indtil det paagjældende Individs Strafskyld mod sidst-
22. Decbr. nævnte Land er bleven undersögt ved dets Domstole og, saafremt Vedkommende er funden skyldig, Straffen er udstaaet. Hvis han er bleven frifunden af Mangel paa tilstrækkeligt Bevis, skal Udleveringen ikke finde Sted paa Grund af den samme Gjerning. Dersom det Individ, som forlanges udleveret, befinder sig tiltalt eller anholdt for en anden Forbrydelse mod det Lands Love, der anmodes om Udleveringen, skal denne udsættes, indtil den Paagjældende er frifunden eller har udstaaet den idömte Straf. Det samme skal gjælde, hvis det Individ, der forlanges udleveret, er fængslet for Gjæld ifölge en Dom eller anden for den rette Myndighed stedfunden Afgjörelse, der medförer Adgang til Exekution, saafremt Dommen eller denne Afgjörelse er ældre end Udleveringsbegjæringen. Dersom Udlevering af det samme Individ forlanges baade af en af de kontraherende Stater og af en anden Stat, ligeoverfor hvilken der ligeledes bestaar en traktatmæssig Forpligtelse til Udlevering, skal denne ske til den Stat, hvis Begjæring, ledsaget af de fornödne Bevisligheder, först er modtagen. Men hvis det Individ, hvis Udlevering fordres, er Undersaat (i dette Begrebs strenge Betydning og ikke i den udvidede Forstand, som denne Konventions 2. Artikel opstiller) af en af de Stater, som begge forlange Udleveringen, uden at dette undersaatlige Forhold senere paa lovbestemt Maade er blevet ophævet, skal Udleveringen fortrinsvis finde Sted til den sidstnævnte Stat.

Art. 5. Udleveringen skal forlanges ad diplomatisk Vei, og den vil ikke blive tilstaaet, medmindre der fremlægges Original eller bekræftet Gjenpart af Dommen, Aktionsordren eller Arrestdekretet, udstedt i den Form, som er foreskreven ved Lovgivningen i det Land, som fremsætter Begjæringen, og med udtrykkelig Angivelse af den Forbrydelse, hvorom der er Spörgsmaal, af den Straf, som derfor er forskyldt, og

af den Paagjældendes Egenskab som fast eller midlertidig Undersaat paa den Tid, da Bröden skal være begaaet. 1866. 22. Decbr.

Art. 6. Omkostningerne ved den Paagjældendes Fængsling, Underhold og Transport skulle paahvile enhver af de kontraherende Stater indenfor deres egne Grændser, hvorimod Omkostningerne ved Underholdet og Transporten gjennem mellemliggende Stater skulle bæres af den Stat, der fordrer Udleveringen. Dersom Transporten tilsös maatte anses önskeligst, indskibes den Paagjældende paa den Regjerings Bekostning, der har begjært Udlevering, og föres til den Havn, som sidstnævnte Regjerings diplomatiske eller konsulære Agent bestemmer.

Art. 7. Dersom det under en kriminel Sag maatte af den ene af Regjeringerne anses nödvendigt at lade afhöre Vidner, der opholde sig i den anden Stat, da skal en Rekvisitionsskrivelse fremsendes ad diplomatisk Vei, hvorefter Afhöringen af Vidnerne skal finde Sted, saavidt muligt med Iagttagelse af de Former, som i Rekvisitionsskrivelsen ere fremhævede som önskelige i Henhold til Forskrifterne i det Lands Lovgivning, hvor Vidnesbyrdet skal benyttes. De tvende Regjeringer give gjensidig Afkald paa Erstatning for de heraf flydende Omkostninger.

Art. 8. Alle Aktstykker og Dokumenter, som de to Regjeringer ifölge denne Konventions Bestemmelser gjensidig meddele hinanden, skulle være ledsagede af en fransk eller tysk Oversættelse.

Art. 9. Dersom det under en kriminel Sag maatte anses nödvendigt, at et Vidne giver personligt Möde i det andet Land, skal hans Regjering meddele ham den Anmodning, som i den Anledning er bleven rettet til ham, og hvis Vidnet da samtykker i at foretage Reisen, skal den heri interesserede Stat give Vidnet Erstatning for Omkostningerne ved Reisen

1866. og Opholdet, samt for den ham foraarsagede personlige Uleilighed og Tidsspilde.
22. Decbr.

Art. 10. Dersom det under en kriminel Sag anses önskeligt at erholde meddelt Bevisligheder eller Dokumenter, som en Autoritet i det andet Land har i sin Besiddelse, skal Begjæring herom fremsættes ad diplomatisk Vei, og den vil være at opfylde, forsaavidt særegne Hensyn ikke ere til Hinder derfor, selvfölgelig med Forpligtelse til at tilbagesende dem.

Art 11. Foranstaaende Bestemmelser gjöre intet Indgreb i de Love, som i de to Lande ere givne eller maatte blive givne for at fastsætte nærmere Regler for den ordentlige Fremgangsmaade ved Udleveringen.

Art. 12. Denne Overenskomst skal ogsaa finde Anvendelse paa Kongeriget Polen og Storfyrstendömmet Finland. Den skal træde i Kraft 20 Dage, efterat den er bleven kundgjort paa den i ethvert af de to Lande lovbestemte Maade. Den skal vedblive at være gjældende indtil 6 Maaneder efterat den er bleven opsagt af en af de to Regjeringer. Den skal ratificeres og Ratifikationerne udvexles snarest muligt og inden 3 Maaneder.

Til Bekræftelse herpaa have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og paatrykt samme deres Vaabensegl.

Sket i Kjöbenhavn den 2. Oktbr. Aar efter Christi Byrd Atten Hundrede Sex og Tredsindstyve.

C. E. Juel-Vind-Frijs. Nicolas de Nicolay.
(L. S) (L. S.)

27. Decbr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden paa Island, ang. **Anvendelsen af Renterne af Thorkillii Legat.** Khavn den 27. Decbr.

1866. — Isl. Kopieb. 1866 Nr. 1116. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 386—88. 1866. 27. Decbr.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte allerunderd. Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 5. Oktbr. d. A. allern. at bifalde, at de aarlige Renter af Thorkillii Legat fra 11. Juni 1867 at regne og indtil videre, efter Fradrag af de medgaaende Administrationsomkostninger maa anvendes til Underholdning og Opdragelse af de fattigste Börn i det forrige Kjalarnes Thing hos retskafne og kristelige Forældre, efter den Fordeling, som Stiftsövrigheden i Island aarlig har at foretage overensstemmende med de Regler, som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet derfor vil have at fastsætte.

Ved at bringe foranstaaende allerh. Resolution til Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höiærv.'s Kundskab, skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. meddele, at Ministeriet væsentlig i Overensstemmelse med de af Stiftsövrigheden i behgl. Skriv. af 16. og 30. Oktbr. f. A. samt 4. Avg. d. A. fremsatte Forslag, har bestemt, at der med Hensyn til Fordelingen af Legatets Renter vil være at iagttage fölgende Regler:

Ved hvert Aars Begyndelse har Stiftsövrigheden at foranledige bekjendtgjort i hver enkelt Rep i det forrige Kjalarnes Thing, samt i Reykjavík Kjöbstad, at de for det paagjældende Regnskabsaar disponible Renter af Thorkillii Legat, efter Fradrag af Administrationsomkostningerne, blive at fordele til Anbringelse af de fattigste Börn i Distriktet hos kristelige og retskafne Familier, hos hvilke de kunne erholde en fornuftig og nyttig Opdragelse, samt at Fordelingen mellem Kommunerne indbyrdes vil blive foretaget med det störst mulige Hensyn til disses Folketal og övrige Omstændigheder, dog saaledes, at der tillige tages Hensyn til Antallet af de trængende Börn og disses Trang. Denne

1866. 27. Decbr. Bekjendtgjörelse bör tillige indeholde en Opfordring til vedkommende Præster om, at indsende Repstyrernes Forslag om, hvilke Börn Understöttelsen af Legatet bör tildeles, ledsaget af deres egne Erklæringer, og bör saavel Repstyrernes Forslag som Præsternes Erklæringer indeholde tilstrækkelige Oplysninger om de paagjældende Börns Navn og Alder, deres Forældre eller Forsörgere, Grunden til, at disse ikke ere i Stand til at give Börnene en kristelig Opdragelse, eventuelt, om de ere villige til at lade Börnene opdrage hos Andre, samt Forslag om, hvor Börnene hensigtsmæssigst ville kunne anbringes, ledsaget af Oplysninger om de eventuelle Pleieforældres Navne, huslige eller ökonomiske Forhold, deres moralske Karakter og övrige Egenskaber, der gjöre dem skikkede til at paatage sig Barnets Opdragelse, og endelig de Vilkaar, paa hvilke de ville overtage denne. Vedkommende Sognepræst vil dernæst aarligen have at ledsage Andragendet om, at det paagjældende Barn maa beholde Understöttelsen af Legatet, med Beretning om, hvorledes Barnet i det forlöbne Aar er blevet underholdt og opdraget af vedkommende Pleieforældre, der kun, forsaavidt de forsvarlig opfylde deres Pligter mod Barnet, bör beholde det, medens det i modsat Fald söges anbragt hos Andre. Legatportionerne, der ydes fra Fardag til Fardag, ansættes til henholdsvis 40 Rd. og 20 Rd., eftersom Barnet er under eller over 11 Aar, og tilstaas Barnet i Regelen fra dets fyldte 7. Aar indtil dets Konfirmation. I det Tilfælde, at Barnet foruden at nyde Underholdning og Opdragelse i Hjemmet hos Pleieforældrene, tillige anbringes i en Börneskole for disses Regning, vil der til fornævnte Summer kunne tilstaas et Tillæg af 10 Rd. aarlig til Skolepenge og Bögers Anskaffelse. For Reykjavík Kjöbstads Vedkommende vil den Andel af Legatets Renter, som efter Legatsbestyrelsens Beslutning aarlig maatte blive bestemt til Opdragelse af derværende fattige Börn, være at for-

dele og anvende af bemeldte Kjöbstads Fattigkommis- 1866.
sion og Skolekommission i Forening under Approbation 27. Decbr.
af Legatets Bestyrelse og iövrigt under Iagttagelse af de i det Foranstaaende fastsatte Regler med Hensyn til Legatportionernes Störrelse, Varigheden af den ydede Understöttelse m. v.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse 1867.
til Stiftsövrigheden paa Island, ang. **Overgivelse** 8. Januar.
til den lærde Skole af de Overlærer B. Gunnlögsen i sin Tid leverede **Maalingsapparater.** Khavn den 8. Januar 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 22. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 403.

Efter at have modtaget de af Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. under 7. Juni f. A. nærmere meddelte Oplysninger i Anledning af DHrr.'s tidligere hertil indkomne Indstilling om Ministeriets Approbation paa, at De have tilladt, at de til forhenværende Skolelærer ved Reykjavík lærde Skole, B. Gunnlögsen, af Regjeringen i sin Tid leverede Maalingsredskaber maa overgives til den lærde Skole og fremtidig höre til dens Inventarium, samt efter at have brevvexlet med Justitsministeriet over Sagen, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at der for Ministeriets Vedkommende ikke findes noget at erindre imod den af DHrr. saaledes trufne Foranstaltning, hvorhos Stiftsövrigheden bemyndiges til at udlaane de omhandlede Instrumenter til Afbenyttelse ved Maalinger i Island under Ansvar for Vedkommende for Tilbagelevering i uskadt Stand.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse 19. Januar.
til Biskoppen over Island, ang **forskjellige Forandringer i den islandske Alterbog.** Khavn den

1867. 19. Januar 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 36. Tíðindi
19. Januar. um stjórnarmálefni Íslands II. S. 403—404.

Med Hensyn til, at det er paatænkt at besörge et nyt Oplag af den islandske Alterbog, og den i flere Henseender trænger til at revideres, har Deres Höiærv. i behgl. Skriv. af 26. Oktbr. f. A. andraget paa, at De maatte bemyndiges til at foretage den fornödne Revision af Alterbogen og navnlig optage Epistler og og Evangelier i samme efter den reviderede islandske Bibeloversættelse, saa og udelade endel af de forældede Bönner, samt forkorte og tildels omarbeide andre.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl melde, at den attraaede Bemyndigelse herved meddeles Deres Höiærværdighed.

19. Januar. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Valgene af Borgerrepræsentanter** paa Isafjord. Khavn den 19. Januar 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 38. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 404.

Ved at fremsende en Indberetning om det i Henhold til Anordn. 26. Januar f. A. under 16. Juli næstforhen afholdte Valg af Borgerrepræsentanter for Kjöbstaden Isafjord, har Hr. Amtm., med Hensyn til, at der ved Valget er bleven brugt den Fremgangsmaade, at samtlige Repræsentanter valgtes under ét, istedetfor at der formentlig i Henhold til Bestemmelsen i Anordn.'s § 9 burde have været stemt om hver Posts Besættelse for sig, i behgl. Skriv. af 15. Oktbr. f. A. indstillet til Ministeriets Afgjörelse, om det ommeldte Valg, uanset den formentlige Mangel ved samme, skal staa ved Magt, eller om et nyt Valg bör foregaa.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at den i det foreliggende Tilfælde brugte Fremgangsmaade ved Valghandlingen efter Mi-

nisteriets Formening er den rette, idet Bestemmelsen i Anordn.'s § 9 ikkun kan antages at gjælde Besættelsen af senere vakant blevne Pladser, og bör det omhandlede Valg derfor blive staaende ved Magt. 1867. 19. Januar.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. Understöttelse til Pastor P. Pálsson for at gjöre sig bekjendt med **Undervisningsmaaden** paa **Dövstummeinstitutet** i Kjöbenhavn m. m. Khavn den 11. Febr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 86. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 405. 11. Febr.

Med behgl. Skriv. af 16. Avgust f. A. har Deres Höiærv. hertil indsendt et Andragende, hvori Pastor P. Pálsson til Kálfafell inden Vesterskaptafells Syssel anholder dels om fri Adgang til Dövstummeinstitutet i Kjöbenhavn for at gjöre sig bekjendt med den sammesteds brugte Undervisningsmaade, dels om en Understöttelse af Statskassen til at bestride de eventuelle med hans Reise til Kjöbenhavn og Ophold sammesteds forbundne Omkostninger.

Efter at man i denne Anledning har brevvexlet med Direktionen for det kgl. Dövstummeinstitut her i Byen, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse melde, at der intet vil være til Hinder for, at der gives Andrageren fri Adgang til at gjöre sig bekjendt med Undervisningsmethoden ved bemeldte Institut, samt at Ministeriet tilstaar ham frit Ophold paa samme, nemlig et Værelse med hvad dertil hörer og Kost som Elevernes i det af ham antydede Tidsrum af 3 Maaneder, og desuden til Bestridelse af de med hans Reise og Ophold her i Byen medgaaende Udgifter en Understöttelse af 300 Rd. af den til uforudsete og tilfældige Udgifter til Island bevilgede Sum, samt endelig Moderation i Passagen med Postdampskibet, nemlig 25 Rd. istedetfor 45 Rd.

1867. 11. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Udgiverne af Bladet „Islendingur"'s Gjæld til Stiftsbogtrykkeriet.** Khavn den 11. Febr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 89. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 405—407.

Efter at Justitsministeriet under 23. Mai f. A. havde begjært Islands Stiftsövrigheds Ytringer om, hvorvidt der maatte være at træffe nogen Foranstaltning til at sikre Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík for Tab med Hensyn til sammes Tilgodehavende hos Udgiverne af Bladet »Íslendingur», den Gang stort 1006 Rd. 72 Sk., have Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. i behgl. Skriv. af 29. Septbr. og 27. Oktbr. f. A. — næst at indberette, at og hvorledes der fra Deres Side vare foretagne de fornödne Skridt til ved Sögsmaal at indtale det ommeldte Tilgodehavende, som ved den sidste Skrivelses Udfærdigelse var nedbragt til 962 Rd. 78 Sk. — indstillet, at De maatte bemyndiges til paa Stiftsbogtrykkeriets Vegne at afslutte Forlig med Udgiverne af fornævnte Blad paa de af disse i et Möde for Reykjavík Kjöbstads Forligskommission den 12. Oktbr. f. A. gjorte Tilbud, hvorefter de vilde overdrage til Stiftsbogtrykkeriet:

1. alle deres udestaaende Fordringer paa Bladets Kjöbere, der nominelt skulde belöbe c. 400 Rd., men af Bogtrykkeriets Bestyrer, Faktor E. Þórðarson, ere anslaaede til . . 200 Rd. » Sk.
2. hele Restoplaget af oftnævnte Blad, som udgjör 617 kompl. Expl., der af Faktor E. Þórðarson beregnes à 48 Sk. pr. Expl. 308 Rd. 48 Sk. og endel. def. Expl., ber. som Makulatur til en Værdi af . . 14 — » — ——— 322 — 48 —

3. samt betale Faktor E. þórðarson 68 Rd. 9 Sk., og de övrige Udgivere hver for sig 60 Rd., saaledes at $^1/_{10}$ heraf erlægges hver Maaned, indtil der er betalt det hele fulde Belöb . . . . 428 Rd. 9 Sk. — 1867. 11. Febr.

tilsammen 950 Rd. 57 Sk.,

idet DHrr., uanset De selv nære Tvivl med Hensyn til den anslaaede Værdi af Posterne Nr. 1 og 2, dog paa Grund af forskjellige i Deres sidste Skrivelse fremhævede særlige Omstændigheder tro, at der kunde være Grund for Stiftsbogtrykkeriet til at gaa ind paa et sligt Tilbud. For det Tilfælde, at Ministeriet imidlertid ikke maatte være sindet at approbere samme, have De derhos indstillet, at det maatte tilkjendegives Dem, om De bör söge andet Forlig afsluttet, og navnligen, paa hvilke Betingelser, eller om De skulle forlange Sagen henvist til Domstolene saaledes som den nu foreligger.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at forsaavidt det fremsatte Forligstilbud gaar ud paa, at Stiftsbogtrykkeriet skulde overtage som Afdrag paa Gjælden dels en Del gamle uvisse Fordringer, dels Restoplaget af det ovennævnte Blad, der næppe vil kunne afsættes uden som Makulatur, maa denne Del af Tilbudet anses aldeles uantagelig. Ministeriet vilde endog for sit Vedkommende være tilböieligt til at foretrække en fuldstændig Eftergivelse af en Del af Fordringen, saafremt DHrr. i Deres Egenskab af Stiftsbogtrykkeriets Overbestyrelse maatte tro efter en Overveielse af samtlige ved Afgjörelsen af denne Sag i Betragtning kommende Omstændigheder at kunne forsvare at indkomme med nærmere Indstilling derom, hvorimod det anlagte Sögsmaal i modsat Fald vil være at fremme.

1867. 11. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, angaaende **Udvidelse til Island** af **Justitsm. Bekjendtgj. 31. Oktbr. 1864** om Taxt for Apothekere. Khavn den 11. Febr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 92. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S 407—414.

Som det vil være Hr. (Tit.) bekjendt, indkom der fra det i 1865 forsamlede Althing en allerund. Petition om, at der maatte meddeles Justitsministeriet allerh. Bemyndigelse til i Overensstemmelse med kgl. Anordn. af 12. Juli 1862 og Ministeriets Bekjendtgj. af s. D. ogsaa for Island at nedsætte Prisen paa adskillige ensartede Medicinalvarer og upræparerede medicinske Stoffer, saavelsom Prisen paa brændt Kalk, Potaske og Hjortetakolie.

Efter i denne Anledning at have brevvexlet med det kgl. Sundhedskollegium, skulde man — næst at bemærke, at der allerede i den forud for Emanationen af ovennævnte kgl. Anordning erhvervede allerh. Resol. af 1. Mai 1862 er hjemlet Justitsministeriet den i saa Henseende fornödne Bemyndigelse — til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse paa hensigtsmæssigste Maade tjenstl. melde, at Justm. Bekjendtgj. af 31. Oktbr. 1864 ang. Taxt for Apothekernes Salg af de i Frdg. af 1. April 1796, jfr. Plak. 19. April 1843, nævnte Gifter, som have overveiende teknisk eller ökonomisk Anvendelse, og for Salg i större Kvantiteter af alle gængse Medicinalvarer, præparerede eller upræparerede, der forhandles uden Recept, eller som have en, om end kun indskrænket teknisk eller ökonomisk Anvendelse, af hvilken Bekjendtgjörelse nogle Exempl. hoslagt fremsendes, herved udvides til herefter ogsaa at gjælde for Island, dog at Ordene »fra Droguisterne i Hamborg eller Lybek» udgaa saavel i Bekjendtgjörelsens Taxt som i Overskriften til Fortegnelsens Litr. A, og at Artiklen »Oleum cornu cervi foetidum» (Hjorte-

takolie) vil være at optage i Fortegnelsen Litr. A for 1 Pd. og derover; hvorhos det med Hensyn til den i Bekjendtgjörelsen paabudte aarlige Revision af Haandkjöbstaxten bemærkes, at denne for Fortegnelsen Litr. B's Vedkommende vil være at foretage paa hvert Apothek, efter at den aarlige Taxtrevision, som Sundhedskollegiet foranstalter, er kommen til Apothekernes Kundskab, medens disse, hvad Listen Litr. A angaar, i paakommende Tilfælde maa konferere med de foreliggende, senest af Droguisterne udstedte Prislister. Forsaavidt Althinget havde andraget paa, at ogsaa Priserne paa brændt Kalk og Potaske maatte foranstaltes nedsat, har man ikke villet undlade sluttelig at tilföie, at der, da bemeldte Artikler maa anses som frie Handelsvarer, ikke vil kunne gives Apothekerne noget særligt Paabud med Hensyn til disse.

1867. 11. Febr.

Bekjendtgjörelse angaaende Taxt for Apothekernes Salg af de i Frdg. af 1. April 1796, jfr. Plak. af 19. April 1843, nævnte Gifter, som have overveiende teknisk eller ökonomisk Anvendelse, og for Salg i större Kvantiteter af alle gængse Medicinalvarer, præparerede eller upræparerede, der forhandles uden Recept eller have en, om end kun indskrænket, teknisk eller ökonomisk Anvendelse.

Ved den under 12. Juli 1862 bekjendtgjorte allerh. Resolution af 1. Mai 1862 er der meddelt Justitsministeriet Bemyndigelse til at bestemme særegne billige Taxter for Apothekernes Salg af de i Frdg. af 1. April 1796, jfr. Plak. af 19. April 1843, nævnte Gifter, som have overveiende teknisk eller ökonomisk Anvendelse, og ligeledes for Salg i större Kvantiteter af alle gængse Medicinalvarer, præparerede eller upræparerede, der forhandles uden Recept eller have en, om end kun indskrænket teknisk eller ökonomisk Anvendelse. I Henhold hertil fastsættes det herved, at de paa de vedföiede Fortegnelser opförte Gifter og Medicinalvarer,

1867. naar de i den for hver enkelt Artikels Vedkommende
11. Febr. angivne Vægtmængde eller i en större Vægtmængde sælges i Haandkjöb mod kontant Betaling, skulde fra den 15. Novbr. d. A. af Apothekerne sælges, de paa Fortegnelsen A opförte Artikler, der alle höre til dem, som Apothekerne sælge i den Tilstand, hvori de indkjöbe eller indsamle dem, med en Avance af höist $33^1/_3$ pCt. lagt til den Pris, for hvilken de til enhver Tid kunne ved Indforskrivning fra Droguisterne i Hamborg og Lybek haves i Huset, de paa Fortegnelsen B opförte Artikler, som alle ere tilvirkede eller præparerede i Apotheket, for $^2/_3$ af den i Apothekertaxten bestemte Pris ved Salg i mindste Kvantitet, ved hvilken Beregning Brökdele af en Skilling paa $^1/_2$ og derover regnes = 1 Skilling, hvorimod mindre Brökdele bortfalde.

Den saaledes fastsatte Haandkjöbstaxt bliver at undergive en aarlig Revision. — Justitsministeriet den 31. Oktbr. 1864.

A.

Fortegnelse over Medicinalvarer, som i den for hver Artikel anförte Vægtmængde eller derover skulle af Apothekerne i Haandkjöb mod kontant Betaling sælges med en Avance af höist $33^1/_3$ pCt., lagt til den Pris, for hvilken de til enhver Tid kunne haves i Huset ved Indforskrivning fra Droguisterne i Hamborg eller Lybek.

1 Pd. = 500 Grammer = 16 Unzer.

Acidum aceticum (koncentreret Eddike) .	$^1/_2$ Pd.	og derover	til tekn. Brug.
Aether sulphuricus (Naphta)	$^1/_2$ Pd.	—	—
Aloe (Aloe)	$^1/_2$ Pd.	—	—
Agaricus albus (Lærkesvamp)	1 Pd.	—	—
Argentum nitricum chrystall. (krystalliseret salpetersurt Sölv)	$^1/_4$ Pd.	—	—
Argentum nitricum fusum (Helvedessten)	$^1/_4$ Pd.	—	—
Arsenicum album (hvid Arsenik)	1 Pd.	—	—
— citrinum (gul Arsenik)	1 Pd.	—	—
— rubrum (röd Arsenik)	1 Pd.	—	—

1867.
11. Febr.

Aurum muriatic. natronat. (Natrium-Guld-Klorid) . . . . 1/128 Pd. = 1 Drachme og derover til tekn. Brug.
Barytta muriatica (Klorbarinm) . . . . . . 1/2 Pd. og derover til tekn. Brug.
Cadmium sulphuricum (svovlsurt Cadmium) 1/2 Pd. — —
Calcaria muriatica cruda (Klorkalcium, raat) 1 Pd. — —
Cassia fistula (Kassie) . . . . 1 Pd. — —
Chloroformum venale (Kloroform) . . . . . 1 Pd. — —
naar Kjöberen iforveien afgiver en Attest lig den, som afgives for Fosforgift.
Cobaltum (Kobalt) . . . . 1/2 Pd. — —
Collodium (Kollodium) . . . . 1/2 Pd. og derover.
Cortex canellæ albæ (hvid Kanel) . . . . . 1/2 Pd. —
— chinæ regiæ (Konge-Kina-Bark) . . 1/2 Pd. —
Ferrum bromatum (Bromjern) . . . . 1/4 Pd. og derover til tekn. Brug.
— jodatum (Jodjern) . . . . 1/4 Pd. — —
— sulphuratum (Svovljern) . . . . . . 1 Pd. — —
Flores chamomillæ vulg. (Kamilleblst) . . 1 Pd. og derover.
— — Romanæ (romerske Kamilleblomster) . . . 1 Pd. —
— sambuci (Hyldeblomster) . . . . . . 1 Pd. —
Folia salviæ (Salvieblade) . . . . 1 Pd. —
— sennæ (Sennesblade) . . . . 1 Pd. —
— trifolii fibrini (Bukkeblade) . . . . . . 1 Pd. —
Glycerinum (Glycerin) . . . . 1/2 Pd. —
Herba absinthii (Malurt) . . . . 1 Pd. —
— cardui benedicti (Korbendikt) . . . 1 Pd. —
— centauri minoris (Tusindgyldenurt) 1 Pd. —
— melilothi (Melotenurt) . . . . 1 Pd. —
Hydrargyrum muriatic. corrosiv. (Kviksölvsublimat) . . . . 1/4 Pd. og derover til tekn. Brug.
— oxydatum rubr. (rödt Kviksölvilte) . . . . 1/4 Pd. — —
Jodum (Jod) . . . . 1/4 Pd. — —
Kali causticum siccum (tört ætsende Kali) 1/2 Pd. — —
— hydrojodicum (Jod-Kalium) . . . . . 1/2 Pd. — —
— hydrocyanicum (Cyan-Kalium) . . . . 1/4 Pd. — —

1867.
11. Febr.

Kreosotum (Kreosot)	1/4 Pd.	og derover til tekn. Brug.
Lichen carraghen (Karraghen-Mos)	1 Pd.	og derover.
— islandicus (islandsk Mos)	1 Pd.	—
Lignum quassiæ rasp. (raspet Kvassia-Ved)	1 Pd.	—
Natrum causticum (ætsende Natron)	1/2 Pd.	og derover til tekn. Brug
Oleum jecoris Aselli (Levertran)	1 Pd.	— —
— ricini natur. (amerikansk Olie)	1 Pd.	og derover.
Radix bardanæ (Burrerod)	1 Pd.	—
— chinæ (Kinarod)	1 Pd.	—
— sarsaparillæ (Sarsaparillerod)	1 Pd.	—
Sal acetosellæ (Syresalt)	1/4 Pd.	—
— thermarum Carolinens. artific. (Karlsbadersalt)	1 Pd.	—
Zincum jodatum (Jod-Zink)	1/4 Pd.	og derover til tekn. Brug.
— chloratum (Klor-Zink)	1 Pd.	— —

B.

Fortegnelse over Medicinalvarer, som i den for hver Artikel anförte Vægtmængde eller derover, skulle af Apothekerne i Haandkjöb mod kontant Betaling sælges for 2/3 af den i Apothekertaxten bestemte Pris ved Salg i mindste Kvantitet.

1 Pd. = 500 Grammer = 16 Unzer.

Acidum phosphoric. dilutum (fortyndet Fosforsyre)	1 Pd.	og derover.	med Prisen paa 3 i lagt til Grund for Beregn.
Aqva saturnina (Blyvand)	1 Pd.	—	
— amygdalarum diluta (fortyndet Bittermandel-Vand)	1 Pd.	—	
Arsenicum album pulverat. (pulveriseret hvid Arsenik)	1 Pd.	—	
Balsamum saponis (Sæbespiritus)	1 Pd.	—	
— opodeldoc (Opodeldok)	1 Pd.	—	
Camphora grosse pulv. (knust Kamfer)	1/4 Pd.	—	
— pulverata (pulver. Kamfer)	1/4 Pd.	—	
Ceratum cetacei (Cold cream)	1/2 Pd.	—	
Conchæ præparat. (præp. Östersskaller)	1/2 Pd.	—	
Confectio seminum cynæ (Ormesukker)	1/2 Pd.	—	

1867. 11. Febr.

Cortex cascarillæ (Kaskarille-Bark) . . 1 Pd. og derover.
— aurantiorum conc. (skaarne Pomerants-Skaller) 1 Pd. —
— chinæ regiæ cont. (knust Konge-Kina-Bark) $^1/_2$ Pd. —
Cubebæ pulveratæ (pulver. Kubeber) $^1/_2$ Pd. —
Emplastrum anglicanum (eng. Hefteplaster) 1 Dusin Stykker —
Fel tauri inspissatum (indkogt Oxegalle) $^1/_4$ Pd. —
Flores arnicæ concisi (skaarne Volverleiblomster) $^1/_2$ Pd. —
— chamomillæ conc. (skaarne Kamilleblomster 1 Pd. —
— — Romanæ conc. (skaarne romerske Kamilleblstr.) 1 Pd —
— sambuci conc. (skaarne Hyldebl.) 1 Pd. —
Folia salviæ conc. (skaarne Salviebl.) $^1/_2$ Pd. —
— sennæ conc. (skaarne Sennesbl.) 1 Pd. —
— trifolii fibr. conc. (skaarne Bukkeblade) 1 Pd. —
Globuli tartari martiati (Jern-Vinsten Kugler) $^1/_2$ Pd. —
Herba absinthii conc. (skaaren Malurt) 1 Pd. —
— cardui benedicti conc. (skaaren Korbendikt) 1 Pd. —
— centaurii minoris conc. (skaaren Tusindgyldenurt) 1 Pd. —
— melilothi conc. (skaaren Melotenurt) 1 Pd. —
Hydrargyrum præcipit. album (hvidt Kviksölv-Præcipitat) $^1/_4$ Pd. —
Kali carbonicum depuratum (renset Potaske) 1 Pd. —
Magnesia sulphurica pura (renset engelsk Salt) 1 Pd. —
Mucilago gummi arabici (arabisk Gummi Slim) $^1/_2$ Pd. —
Oleum ricini filtratum (filtreret amerikansk Olie) 1 Pd. —
Pasta altheæ (Althea-Kager) . . . . . 1 Pd. —
— cacao c. lichene carragheno (Karraghen-Mos-Chokolade) 1 Pd. —

med Prisen paa 3 i lagt til Grund for Beregningen.

1867. 11. Febr.

Pasta cacao c. lichene islandico (islandsk Mos-Chokolade)	1 Pd.	og derover.	med Prisen paa 3 i lagt til Grund for Beregn.
Pulvis ad fumigationes muriatic. (mineralsk Rögelse)	1/2 Td.	—	
— refrigerans (kjölende Pulver) .	1/2 Pd.	—	
Radix bardanæ conc. (skaaren Burre-Rod)	1 Pd.	—	
— calami conc. (skàaren Kalmus-Rod	1 Pd.	—	
— chinæ conc. (skaaren Kinarod)	1 Pd.	—	
— galangæ conc. (skaaren Galangerod)	1 Pd.	—	
— gentianæ conc. (skaaren Gentianrod)	1 Pd.	—	
— salapis pulverat. (pulveriseret Salep-Rod)	1 Pd.	—	
— sarsaparillæ conc. (skaaren Sarsaparille-Rod)	1 Pd.	—	

— rhei moscovitici concisa (skaaren russisk Rhabarbra Rod) 1/16 Pd. og derover, med Prisen for 1 3 lagt til Grund for Beregningen.

Semina cynæ (Ormefrö)	1 Pd.	og derover.	med Prisen paa 3 i lagt til Grund for Beregningen.
— lini contus. (knust Hörfrö) . .	1 Pd.	—	
Species emollientes (blödgjör. Urter)	1 Pd.	—	
— pro decocto lignorum (Species til Træ-Dekokt)	1 Pd.	—	
— pectorales (Bryst-The)	1 Pd.	—	
— resolventes (fordelende Urter)	1 Pd.	—	
Succus liqviritiæ comp. (eng. Lakrits)	1/4 Pd.	—	
— sambuci inspiss. (tyk Hyldesaft)	1 Pd.	—	
Syrupus cerasorum (Kirsebærsaft) . .	1 Pd.	—	
— rubi idæi (Hindbærsaft) . . .	1 Pd.	—	
— sacchari (Sukkersaft)	1 Pd.	—	
Tartarus depuratus venalis pulveratus (pulveriseret renset Vinsten)	1/2 Pd.	—	
Thea amara (Bitter-The)	1 Pd.	—	
— demulcens (Slim-The)	1 Pd.	—	
Tinctura amara (bittre Draaber) . . .	1 Pd.	—	
— arnicæ (Volverleidraaber) . .	1/2 Pd.	—	
— chinæ compos. (Whyts styrkende Draaber)	1/2 Pd.	—	
— ferri pomati (æbles. Jerndr.)	1/2 Pd.	—	

Justitsministeriets Skrivelse til Firmaet Koch & Henderson, ang. **Dampskibsfarten mellem Kjøbenhavn og Island**. Kbhvn den 12. Febr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 97. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 415. 1867. 12. Febr.

Ved at andrage, at DHrr. ifölge Overenskomst med det herværende »forenede Dampskibsselskab« have fra 1. Januar d. A. at regne overdraget deres Dampskib til nysnævnte Selskab, have DHrr. i behgl. Skrivelse af 5. d. M. anholdt om, at Ministeriet maatte tillade, at bemeldte Selskab indtræder i det ved det mellem Justitsministeriet og Dem under 13. Febr. 1863 oprettede Certeparti stiftede Retsforhold.

Foranlediget heraf skulde man tjenstl. melde, at Justitsministeriet efter Omstændighederne ikke vil have noget at erindre imod, at det ommeldte Retsforhold overföres paa det »forenede Dampskibsselskab", saaledes at der af Direktionen for tidtnævnte Dampskibsselskab meddeles det herfölgende Exemplar af Certepartiet en Paategning af fölgende Indhold:

»Da Justitsministeriet har samtykket i, at Firmaet Koch & Henderson udtræder af det mellem samme og bemeldte Ministerium ved nærværende Certeparti stiftede Retsforhold, imod at substituere det »forenede Dampskibsselskab« i sit Sted, overtager nysnævnte Selskab herved samtlige foranförte Firma ifölge dette Certeparti paahvilende Forpligtelser ligeoverfor Justitsministeriet.«

Efter at Certepartiet har erholdt den antydede Paategning, forventes samme tilbagesendt hertil.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden paa Island, ang. **Henlæggelse** 19. Febr.

1867. af $\frac{2}{3}$ af Jorden **Sigurðarstaðir** til **Presthóla**
19. Febr. **Præstekald** i Thingö Syssel. Kjöbenhavn den 19. Febr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 106. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 415—16.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom allerund. nedlagte Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 15. i d. M. allern. at bifalde, at 2/3 af Jorden Sigurðarstaðir i Thingö Syssel, som tilhörer Grenjaðarstaðar Kirke, maa afgaa fra denne og henlægges til Presthóla Præstekald i samme Syssel.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. til beh. Efterretning og videre Bekjendtgj., samt föiende Foranstaltning.

26. Febr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **hvorledes der skal forholdes med Udbetaling af den fattige afskedigede Præster og Præsteenker bevilgede Understöttelse, naar Vedkommende dör i Löbet af Finansaaret.** Khavn den 26. Februar 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 127. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 416—17.

Revisionsdepartementet har henstillet til Ministeriets Afgjörelse, hvorvidt den skete Udbetaling af et Præsteenke St. Ólafsdóttir ved Skriv. herfra af 9. Juni 1864 tilstaaet Understöttelsesbelöb, 25 Rd., til hendes Arving maa passere, uanset bemeldte Enke allerede var afgaaet ved Döden i Juni 1864. Foranlediget heraf skulde man, næst at bemærke, at man i Dag har tilskrevet Landfogden, at det efter Omstændighederne for denne Gang faar at forblive ved det Passerede, til behagel. Efterretning og Iagttagelse tjenstl. melde, at

Ministeriet har fastsat som Regel for Fremtiden, at naar Nogen, hvem der ved ministeriel Resolution er tilstaaet en Andel af de 500 Rd., der ved de aarlige Finanslove bevilges til Understöttelse for fattige afskedigede Præster og Præsteenker i Island, maatte afgaa ved Döden, forinden Udbetalingen kan finde Sted, vil der til Boet eller Arvingerne ikkun kunne udbetales en saadan Kvotadel af den bevilgede Understöttelsesportion, som svarer til Tiden fra det paagjældende Finansaars Begyndelse og indtil Dödsdagen, hvorimod det overlades til DHrr. at disponere over Resten til Fordel for en eller flere af de Ansögere, hvem ingen Understöttelse har kunnet bevilges af Ministeriet. 1867. 26. Febr.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden paa Island, ang. **Ligning af Extrabidrag** paa **Stiftsbogtrykkeriet** i Reykjavík. Kjöbenhavn den 27. Februar 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 138. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 417. 27. Febr.

Med Hensyn til at der er bleven reist Spörgsmaal om, hvorvidt der i Henhold til An. 27. Novbr. 1846 § 19 maatte være Hjemmel til at afkræve Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík Extrabidrag til bemeldte Kjöbstads Kommune, have Hr. Stiftamtm. og D. Höiærv. i Betragtning af, at bemeldte Institution, der driver en borgerlig Næring i Reykjavík Kommune, formentlig maa anses som en juridisk Person, der er domicileret sammesteds, og forsaavidt kunne henregnes til Byens Indvaanere — begjært Ministeriets Samtykke til, at de af Stiftsbogtrykkeriets Kasse foranstalte udbetalt til Reykjavík Kommune de for Aarene 1864 og 1865 bemeldte Stiftsbogtrykkeri paahvilende Extraskattebidrag,

1867. og ligeledes for Fremtiden de Skattebidrag, der i
27. Febr. Henh. til den gjældende Lovgivning maatte blive paalignede Stiftsbogtrykkeriet.

Efter i denne Anledning at have brevvexlet med Revisionsdepartem. for Kongeriget skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at DHrr.s Indstilling herved bifaldes.

28. Febr. **Justitsministeriets** Skrivelse til samtlige Amtmænd samt Stiftsövrigheden i Island, ang. **Indbetaling af Præmier for tegnede pligtige Overlevelsesrenter.** Kbhvn den 28. Februar 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 144. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 417—18.

Forat forebygge de Ulemper, der ere forbundne med den nuværende Ordning af Forholdet mellem Indbetalinger af Præmier til Livrente- og Forsörgelsesanstalten for de af de islandske Embedsmænd tegnede pligtige Overlevelsesrenter, har Jnstitsministeriet efter Omforening med Finansministeriet fordret som ufravigelig Regel, at Indbetalingen af disse Præmier, fra 1. April 1868 at regne, udelukkende sker af Finanshovedkassen som Forskud, medens samtidig Præmier til Forfaldsdagen indbetales af Embedsmanden til Jordebogskassen eller afkortes af hans faste Gage, forsaavidt han oppebærer nogen saadan, og i Jordebogskasseregnskabet föres som Versnrindtægt under fornöden Forklaring.

Ved at meddele Hr. (Tit.) Foranstaaende til behgl. Efterretn. og videre Bekjendtgjörelse undlader man ikke at tilföie, at man under D. D. har paalagt Landfogden i Island at paase, at enhver Forsikringspræmie inden Forfaldsdagen efter Omstændighederne enten er tilbageholdt i den indtil da forfaldne Gage, eller, naar

Embedsmanden ikke nyder fast Gage, er kontant indbetalt i Jordebogskassen, og naar en saadan Præmie, som kontant skal indbetales, ikke er modtagen inden en Frist af 14 Dage efter Forfaldsdagen, da uopholdelig at gjöre Indberetning herom til vedkommende Overövrighed, forat denne kan træffe de fornödne Foranstaltninger til hurtigst Dækning af slige Restancer, i hvilken Henseende man en Gang for alle skulde indskjærpe Dem de i Ministeriets Skriv. af 13. Febr. 1862 givne Forskrifter. 1867. 28. Febr.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Forandring** i den under **6. August 1855 med Forstanderen for Stiftsbogtrykkeriet oprettede Kontrakt**. Kbhvn den 28. Febr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 158. 28. Febr.

Efterat have brevvexlet med Revisionsdepartementet for Kongeriget i Anledning af Hr. Stiftamtmandens og Deres Höiærværdigheds behgl. Skriv. af 22. Okt. f. A. og det dermed fremsendte Andragende, hvori Forstanderen for det islandske Stiftsbogtrykkeri, E. þórðarson anholder om, at den med ham i bemeldte Egenskab oprettede Kontrakt maa underkastes en Revision, navnlig saaledes, at den ham ved samme tillagte aarlige Lön maa blive forhöiet, skulde man til behgl. Efterretn. og videre Bekjendtgjörelse samt föiende Foranstaltn. tjenstl. melde, at Ministeriet for sit Vedkommende intet har at erindre imod, at den med bemeldte E. þórðarson under 6. Aug. 1855 oprettede Kontrakt, betræffende Stiftsbogtrykkeriets Bestyrelse m. v., undergaar fölgende Forandringer:

1. § 2 modificeres derhen, at Forpligtelsen til at indhente Stiftsövrighedens Samtykke indskrænkes til

1867. 28. Febr. ikkun at gjælde Reparationer, der medförer en Udgift af over 10 Rd.

2. § 3 bliver at affatte saaledes: »De har at före fölgende Böger: 1. Journal over hvad der daglig trykkes med vedföiede Priser for hver Ting især, 2. en Bog, hvori hvert Arbeide for sig overføres i sin Helhed fra fornævnte Journal, 3. Oversigt over Trykkeriets Forhandlingsartikler og Udsalget deraf, 4. Kassebog over Trykkeriets ind- og udgaaende Kontanter, 5. Kopibog, hvori alle Breve af Vigtighed indföres, 6. Hovedbog, hvori alle Hovedregninger indföres. Overensstemmende med disse Böger bliver Regnskab at aflægge til vedkommende Ministerium over Stiftelsens aarlige Indtægt og Udgift, hvilket Regnskab ledsages af Extrakt af Bögerne Nr. 1—3, samt af Fortegnelse over Inventarium og Beholdning af Papir m. v., saavelsom af andre Hovedregnskabet vedrörende Bevisligheder, saasom Regninger, Kvitteringer og Kontrakter. En Gjenpart af Regnskabet tilstilles Stiftsövrigheden. Bögerne Nr. 2, 4 og 6 autoriseres af Stiftsövrigheden, for hvilken De er pligtig at forevise samtlige de foranförte Böger, naar forlanges. Bögerne Nr. 2 og 3 bör være förte saaledes, at deraf kan erfares, hvad der er blevet trykt og indleveret hvert Kvartal.
3. Bestemmelsen i § 4 bortfalder, og istedetfor sættes: »De maa aldrig i Deres Værge have flere Penge af Stiftsbogtrykkeriets Beholdning end hvad der er nödvendigt til Sammes Drift; er Beholdningen större, söges Stiftsövrighedens Bestemmelse om, hvorledes med samme skal forholdes.
4. I § 6 forandres »20 trykte« osv. til »10 trykte« osv.; sidste Punktum i samme § udgaar, og istedetfor sættes: »Med Hensyn til, hvad der skal trykkes, har De at forholde Dem efter de i Presse-

lovgivningen for Island af 9. Mai 1855 derom fastsatte Regler.« Hvorvidt der i denne § bör optages en Bestemmelse om, at Forstanderen har at tilstille Stiftsövrigheden et Expl. af Alt, hvad der bliver trykt i Bogtrykkeriet, har Ministeriet troet at burde overlade til DHrr.s egen Afgjörelse. 1867. 28. Febr.

5. Bestemmelsen i § 9 bortfalder, og istedetfor sættes: »Forstanderen har at drage Omsorg for, at Stiftsbogtrykkeriet saa hurtig som muligt erholder Betaling for, hvad der bliver trykt i Samme, og er han selv fuldt ansvarlig for ethvert Tab, der kan opstaa for Trykkeriet ved Misligholdelse af de Kontrakter om Bögers Trykning, han har afsluttet med eller uden Stiftsövrighedens Approbation.«

6. I § 10 ombyttes Ordene: »erholder De 300 Rd.« med »erholder De 550 Rd. aarlig«, hvorimod §en iövrigt bliver uforandret.

Slutteligt tilföies, at Ministeriet imödeser den saaledes forandrede Kontrakt i sin Tid indsendt hertil i dansk Oversættelse.

Kapitelstaxter for **Nord- og Östamtet** fra Medio Mai **1867** til samme Tid **1868.** Akureyri den 4. Marts 1867. 4. Marts.

For Nord- og Östamtet er der udkomne 3 særskilte Kapitelstaxter, nemlig: 1. for Húnavatns og Skagafjords Sysseler a, 2. for Öfjords og Thingö Sysseler b, 3. for Múla Sysselerne c. Iövrigt henvises til den ovenfor S. 42—44 trykte Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler med Hensyn til de forskjellige Varesorter, som her for Kortheds Skyld kun ere betegnede med Tal.

1867.
4. Marts.

	ríkismynt.						hundrað.						alin.		
	a		b		c		a		b		c		a	b	c
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.
A 1	40	49	42	38½	38	37	40	49	42	38½	38	37	32½	34	30½
- 2	6	»	6	19	6	49	36	»	37	18	39	6	29	30	31
- 3	7	25	7	12	7	62½	43	54	42	72	45	87	35	34	36½
- 4	5	71	5	67	6	18	45	88	45	56	49	48	36½	36½	39½
- 5	4	28	4	11½	4	62½	51	84	49	42	55	78	41	39½	44½
- 6	5	24½	5	50½	6	1	42	4	44	20	48	8	33½	35½	38½
- 7	3	57½	3	37½	4	12	35	95	33	87	41	24	29	27	33
- 8	17	63½	20	44	21	95	17	63½	20	44	21	95	14	16½	17½
- 9	13	41½	17	35	17	86½	17	87½	23	14½	23	83½	14½	18½	19
B 10	»	50	»	55	»	53½	62	48	68	72	66	84	50	55	53½
- 11	»	36	»	38	»	38½	45	»	47	48	48	12	36	38	38½
- 12	»	24	»	23½	»	28	30	»	29	36	35	»	24	23½	28
- 13	»	19	»	19	»	19	23	72	23	72	23	72	19	19	19
C 14	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	23	»	31½	»	35	14	36	19	66	21	84	11½	16	17½
- 16	»	34	»	36	»	53½	10	60	11	24	16	69	8½	9	13½
- 17	»	9½	»	13½	»	14	11	84	16	84	17	48	9½	13½	14
- 18	»	80	»	80	1	6	16	64	16	64	21	24	13½	13½	17
- 19	1	10	1	16	1	69	16	54	17	48	25	75	13	14	20½
- 20	»	56	»	49	»	63½	70	»	61	24	79	36	56	49	63½
- 21	»	41½	»	37	»	49	51	84	46	24	61	24	41½	37	49
D 22	5	20	5	33	4	86½	31	24	32	6	29	39	25	25½	23½
- 23	5	25	4	87	5	65	31	54	29	42	34	6	25	23½	27
- 24	5	21	4	75	5	47½	31	30	28	66	32	93	25	23	26½
- 25	4	92	4	23½	4	14½	29	72	25	45	24	87	24	20½	20
- 26	4	51½	3	93	3	79	27	21	23	78	22	90	22	19	18½
E 27	1	38	1	27	1	17	20	90	19	21	17	63	17	15½	14
- 28	1	77	1	78½	1	80	27	3	27	25½	27	48	21½	22	22
- 29	1	75	1	69½	1	61	26	69	25	82½	24	51	21½	20½	19½
- 30	1	51	1	53	1	36	22	93	23	27	20	60	18½	18½	16½
F 31	5	61½	5	50	5	61	22	54	22	8	22	52	18	17½	18
- 32	4	80½	4	64	4	75½	29	3	28	»	28	69	23	22½	23
- 33	3	79	3	77	3	80	22	90	22	78	23	»	18½	18	18½
- 34	2	57	2	57	2	51½	20	72	20	72	20	28	16½	16½	16
- 35	1	83	2	3	1	72	22	36	24	36	21	»	18	19½	17
- 36	4	40½	4	89	4	46	26	51	29	54	26	84	21	23½	21½
- 37	»	6½	»	7	»	7	16	24	17	48	17	48	13	14	14
G 38	6	57	6	67½	6	48	39	54	40	21	39	»	31½	32	31
- 39	2	48	1	84	»	»	»	»	75	»	»	»	80	60	»
- 40	2	63	3	25	3	82½	31	90	39	12	46	30	25½	31½	37
- 41	»	»	»	58	»	72	»	»	29	»	36	»	»	23	29
- 42	»	91	»	92	1	19½	»	»	»	»	»	»	18	18½	23
- 43	1	90	1	92½	1	76	»	»	»	»	»	»	37	37½	34½
Meðalverð:															
A, í fríðu							36	75½	37	65	40	41	29½	30	32½
B, í ullu, smjöri og tólg .							40	30	42	33	43	42	32	34	35
C, í ullar-tóvöru							27	41	27	6½	34	79	22	21½	28
D, í fiski							30	21	27	86	28	82	24	22½	23
E, í lýsi							24	40	23	87	22	55½	19½	19	18
F, í skinnavöru							22	88½	23	56	22	81½	18½	19	18½
Meðalverð allra meðalverða							30	33½	30	39½	32	15½	24½	24½	26

Kapitelstaxter for Vestamtet fra Medio Mai **1867** til samme Tid **1868.** Vestamtets Kontor, Stykkishólm den 8. Marts 1867. 1867. 8. Marts.

For dette Amt er der udkomne 2 særskilte Kapitelstaxter, nemlig 1 for Mýra og Hnappadals, Snæfellsnes og Dala Sysseler, a, og 2 for den övrige Del af Vestamtet, nemlig: Barðastrands, Stranda og Isafjords Sysseler, samt Isafjords Kjöbstad, b. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives med Tal, henvises til den ovenf. S. 17—19 trykte Kapitelstaxt for Borgarfjords Syssel m. m.

	ríkismynt.				hundrað.				alin.	
	a		b		a		b		a	b
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.
A 1	38	8 1/2	41	18	38	8 1/2	41	18	30 1/2	33
- 2	5	87 2/3	6	30	35	46	37	84	28 1/3	30 1/4
- 3	7	24 2/3	8	7	43	52	48	42	34 5/6	38 3/4
- 4	5	74	6	11 3/4	46	16	48	94	37	39 1/4
- 5	4	36 1/3	4	64	52	42	56	»	42	44 3/4
- 6	5	39	5	92	43	24	47	64	34 1/2	38 1/4
- 7	3	72	4	10	»	»	»	»	»	»
- 8	17	26	19	64	17	26	19	64	13 3/4	15 3/4
- 9	13	15	15	76	17	52	21	5 1/3	14	16 3/4
B 10	»	46 1/2	»	48 1/4	58	12	60	30	46 1/2	48 1/4
- 11	»	34	»	38	42	48	47	48	34	38
- 12	»	23 1/2	»	27 1/2	29	36	34	36	23 1/2	27 1/2
- 13	»	17 2/3	»	21 2/3	22	8	27	8	17 2/3	31 2/3
C 14	»	38	»	53	»	»	»	»	»	»
- 15	»	22	»	28 1/2	13	87	17	78	11	14 1/4
- 16	»	41 1/3	»	43 2/3	»	»	»	»	»	»
- 17	»	7	»	10 1/2	13	12	19	66	10 1/2	15 3/4
- 18	1	21	1	28 1/2	»	»	»	»	»	»
- 19	2	21	2	29	»	»	»	»	»	»
- 20	»	58 2/9	»	62 1/2	»	»	»	»	»	»
- 21	»	45	»	46 1/4	»	»	»	»	»	»
D 22	6	»	6	49	36	»	39	6	28 3/4	31 1/4
- 23	6	35	6	45	38	18	38	78	30 1/2	31
- 24	5	25 2/3	5	60 1/2	31	58	33	75	25 1/4	27
- 25	4	82	5	3 1/2	29	12	30	21	23 1/4	24 1/4
- 26	4	56 1/2	5	20 1/3	27	51	31	26	22	25
E 27	1	18	1	20 1/2	17	78	18	19 1/2	14 1/4	14 1/2
- 28	1	61 1/2	1	71	24	58 1/2	26	9	19 3/4	21
- 29	1	67 1/3	1	66	25	50	25	30	20 1/2	20 1/4
- 30	1	43 1/4	1	42 2/3	21	76 1/2	21	64	17 1/2	17 1/4
F 31	6	7 1/3	6	36 1/2	24	29 1/3	25	50	19 1/2	20 1/2
- 32	5	10	5	50	30	60	33	12	24 1/2	26 1/2
- 33	4	28	4	72	25	72	28	48	20 1/2	22 3/4
- 34	3	13 1/2	4	56	25	12	28	64	20	23
- 35	2	81 1/2	2	79 2/3	34	18	33	92	27 1/4	27 1/2
- 36	4	28 3/4	4	90 2/3	25	76 1/3	29	64	20 3/4	23 3/4
- 37	»	6 1/2	»	6 3/4	16	24	16	84	13	13 1/2

1867.
8. Marts.

	ríkismynt.				hundrað.				alin.	
	a		b		a		b		a	b
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.	s.	s.
G 38	6	38	6	36½	»	»	»	»	»	»
- 39	»	82½	1	8	»	»	»	»	»	»
- 40	2	51½	2	84	»	»	»	»	»	»
- 41	1	10	1	22	»	»	»	»	»	»
- 42	»	91½	»	94	»	»	»	»	»	»
- 43	1	85	1	94½	»	»	»	»	»	»
A, í fríðu					36	69¼	40	10½	29¼	32
B, í ullu, smjöri og tólg . .					38	2	42	30½	30½	33¾
C, í ullar-tóvöru					13	49½	18	72	10¾	15
D, í fiski					32	47	34	60	26	27¾
F, í lýsi					22	47	22	78½	18	18¼
F, í skinnavöru					26	»	28	4	20¾	22½
Meðalverð allra meðalverða					28	19	31	10	22½	25

8. Marts. **Kapitelstaxter** for **Sönderamtet** fra Medio Mai **1867** til samme Tid **1868**. Islands Stiftamts- og Bispekontor, Reykjavík den 8. Marts 1867.

For dette Amt er der udkomne 2 særskilte Kapitelstaxter, nemlig 1. for Öster- og Vester-Skaptafells Syssel, a, 2. for den övrige Del af Sönderamtet, eller Borgarfjords, Gullbringu og Kjósar, Árnes, Rángárvalla og Vestmannö Sysseler samt Reykjavík Kjöbstad, b. Angaaende de forskjellige Varesorter, der her for Kortheds Skyld alene angives ved Tal, henvises til den ovenfor S. 17—19 trykte Kapitelstaxt for Borgarfjords Syssel m. m. for 1864—65.

	ríkismynt.				hundrað.				alin.	
	a		b		a		b		a	b
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.
A 1	29	78	35	83	29	78	35	83	24	28⅔
- 2	4	79	5	34	28	90	32	12	23	25¾
- 3	5	44	6	37	32	72	38	30	26	30⅔
- 4	4	3	5	14	32	24	41	16	26	33
- 5	3	9	3	82	37	12	46	24	29¾	37
- 6	4	9	4	49	32	72	36	8	26	29
- 7	2	95	3	28	29	86	32	88	24	26⅓
- 8	15	62	16	79	15	62	16	79	12½	13½
- 9	11	31	10	90	15	9	14	56	12	11⅔
B 10	»	45	»	46⅓	56	24	57	88	45	46⅓
- 11	»	35	»	35¾	43	72	44	2	35	35¾
- 12	»	23½	»	28	29	36	35	»	23½	28
- 13	»	16	»	18	20	»	22	48	16	18

1867.
8. Marts.

	ríkismynt.				hundrað.				alin.	
	a		b		a		b		a	b
	r.	s.	r.	s.	r.	s.	r.	s.	s.	s.
C 14	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»
- 15	»	18	»	30	11	24	18	72	9	15
- 16	»	26	»	47	»	»	»	»	»	»
- 17	»	13	»	10	24	36	18	72	19 1/2	15
- 18	1	»	1	22	»	»	»	»	»	»
- 19	1	10	1	94	»	»	»	»	»	»
- 20	»	54	»	58	»	»	»	»	»	»
- 21	»	44	»	37 1/2	»	»	»	»	»	»
D 22	»	»	7	1	»	»	42	6	»	33 2/3
- 23	6	»	7	75	36	»	46	66	28 3/4	37 1/5
- 24	6	»	5	41	36	»	32	54	29 3/4	26
- 25	4	»	4	91	24	»	29	66	19	23 3/4
- 26	4	76	5	19	28	72	31	18	23	25
E 27	1	44	1	47	21	84	22	33	17 1/2	18
- 28	1	50	1	81	22	78	27	63	18 1/4	22
- 29	1	78	1	84	27	18	28	12	21 3/4	22 1/2
- 30	1	35	1	66	20	45	25	30	16 1/3	20 1/4
F 31	5	2	5	35	20	8	21	44	16	17
- 32	3	75	4	38	22	66	26	36	18	21
- 33	3	16	3	47	19	»	20	90	15	16 3/4
- 34	2	56	2	78	20	64	22	48	16 1/2	18
- 35	1	90	2	14	23	24	25	72	18 2/3	20 2/3
- 36	2	64	4	1	16	»	24	6	13	19 1/4
- 37	»	6	»	7	15	»	17	48	12	14
G 38	6	64	6	65	40	»	40	6	32	32
- 39	»	»	1	90	»	»	77	48	»	62
- 40	2	91	3	15	35	36	37	84	28 1/3	30 1/2
- 41	»	»	1	66	»	»	6	72	»	5 1/2
- 42	»	91	»	94	22	72	23	48	18	19
- 43	1	14	1	40	27	48	34	»	22	27
A, í fríðu					28	24	32	56 1/2	22 2/3	26
B, í ullu, smjöri og tólg . .					37	33	39	82 1/2	30	32
C, í ullar-tóvöru					17	78	18	72	14 1/4	15
D, í fiski					31	18	36	42	25	29
E, í lýsi					23	8	25	82 1/2	18 1/2	20 2/3
F, í skinnavöru					19	51	22	63	15 2/3	18
Meðalverð allra meðalverða					26	19	29	36	21	23 1/2

Lov om Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse.[1]) Khavn den 14. Marts 1867. — 14. Marts.
Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1867 S. 66; Depart. Tid. f. 1867 S. 265; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S 418—19.

---

[1]) jfr. Kundgj. 14. Marts og 17. April 1867.

1867. Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen
14. Marts. har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet följende Lov:

Under Kongens Fraværelse paa en nu forestaaende Reise til Udlandet föres Regjeringen af Kronprinsen i Kongens Navn.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

14. Marts. **Allerhöieste Kundgjörelse** ang. **Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse paa en Reise til England.** [1]) Khavn den 14. Marts 1867. — Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1867 S. 69; Depart. Tid. f. 1867 S. 265; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S.. 419.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Da Vi paa Grund af Vor höitelskede Datters, Hendes Kongelige Höihed Prinsessen af Wales's Sygdom iaften tiltræder en Reise til England, have Vi under Dags Dato stadfæstet en af Rigsdagen vedtaget Lov om Regjeringens Förelse under Vor Fraværelse. I Overensstemmelse hermed kundgjöre Vi for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor höitelskede Sön, Hans Kgl. Höihed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra iaften overtager Regjeringens Förelse i Vort Navn.

22. Marts. **Plakat** ang. **Autorisation af et Handelssted paa Borgarnes ved Bråkarpoll** i Mýra Syssel inden Islands Vestamt. Khavn den 22. Marts 1867. — Islands Forest. og Resol. Protok. 1867 Nr. 5; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 419—421; Depart. Tid. f. 1867 S. 499—503; Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1867 S. 73. (Tíð.

[1]) jfr. Kundgj. 17. April 1867. De i Tidsrummet mellem disse tvende Kundgjörelser udgivne Love og Anordninger ere underskrevne: »Under Hans Maiestæt Kongens Fraværelse i Allerhöistsammes Navn Frederik, Kronprins.«

frá alþ. Ísl 1865 I S. 102—106, 421—28, 464—75; II S. 190—193, 334—338, 347, 371—74). 1867. 22. Marts.

Opið brjef um löggilding verzlunarstaðar á Borgarnesi við Brákarpoll í Mýra sýslu í vesturumdæminu á Íslandi.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. Gjörum kunnugt: Samkvæmt þegnlegum tillögum alþingis hefir Oss allramildilegast þóknazt að löggilda verzlunarstað á Borgarnesi við Brákarpoll í Mýra sýslu í vesturumdæminu á Íslandi.

Fyrir því skal leyft að byggja sölubúðir og hafa fasta verzlun á þessum stað með þeim skilmálum, er segir í opnu brjefi 28. desembermánaðar 1836, og mega einnig innlendir og útlendir lausakaupmenn koma þangað til verzlunar, þegar þess er gætt, sem um það efni er ákveðið í nefndu lagaboði og í lögum 15 aprílmánaðar 1854 3. grein.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 22. dag marzmánaðar 1867.

Plakat angaaende Autorisation af et Handelssted paa Borgarnes ved Brákarpoll i Mýra Syssel inden Islands Vestamt.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efter Althingets derom indgivne allerunderdanigste Andragende ville Vi allernaad. have autoriseret et Handelssted paa Borgarnes ved Brákarpoll i Mýra Syssel inden Islands Vestamt.

Det skal derfor være tilladt at oprette Handelsetablissementer og drive fast Handel paa det nævnte Sted under de i Plak. af 28. Decbr. 1836 fastsatte Betingelser, ligesom Stedet ogsaa vil kunne beseiles af indenlandske og fremmede Spekulanthandlere under

1867. 22. Marts. Iagttagelse af de i nysnævnte Lovbud og Loven af 15. April 1854 § 3 derom givne Forskrifter,

Hvorefter alle Vedkommende sig allerund. have at rette. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn, den 22. Marts 1867.

29. Marts. **Lov** ang. **en forelöbig Bevilling** for Finansaaret **1867—68**. Khavn den 29. Marts 1867. — Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1867 S. 77; Depart. Tid. f. 1867 S. 313; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 422.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

§ 1. Indtil Behandlingen af det Rigsdagen forelagte Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1867 til 31. Marts 1868 er tilendebragt og senest indtil den 31. Mai d. A. bemyndiges Regjeringen til forelöbigt at afholde de nödvendige löbende Udgifter, efter de hidtil gjældende Regler, dog at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opförte i bemeldte Lovforslag, ikke overskrides, samt til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1867.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

3. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island. ang. **Tiden for Indsendelse af Ansögninger om Elevpladser** paa **den kgl. Födsels- og Pleiestiftelses Jordemoderskole** i Kjöbenhavn. Khavn den 3. April 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 211. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 422—423.

Da den kgl. Födsels- og Pleiestiftelse i Kjöbenhavn indtil videre vil blive lukket hvert Aar i Maa-

nederne Juli og Avgust, og denne Foranstaltning vil medföre en Forandring i Undervisningstiden i Stiftelsens Jordemoderskole og Lærerdötrenes Mödetid, ville Ansögninger om Elevpladser i Jordemoderskolen indtil videre kun være at indsende én Gang aarlig inden Midten af Juni Maaned, istedenfor til de ved kgl. Resol. af 25. Septbr. 1848 fastsatte Tider. 1867. 3. April.

Hvilket herved meddeles Hr. (Tit.) til behgl. Efterretning.

Allerhöieste Kundgjörelse om at **Regjeringens Förelse igjen er overtaget af Kongen selv.** Khavn den 17. April 1867. — Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1867 S. 123—24; Depart. Tid. f. 1867 S. 385; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 423. 17. April.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Efter at være vendt tilbage fra Vor Reise til England, kundgjöre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vi idag selv have overtaget Regjeringens Förelse, som under Vor Fraværelse i Henhold til Loven af 14. Marts d. A. har været overdraget Vor höitelskede Sön, Hans kgl. Höihed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl.

Justitsministeriets Skrivelse til samtlige Amtmænd i Island, ang. **Forbud** mod **Indförsel til Island af Husdyr** m. v. fra **Belgien** og de **preussiske Rhinerprovinser.** Khavn den 24. April 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 271. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 423. 24. April.

At Justitsministeriet har fundet sig foranlediget til indtil videre at forbyde Indförsel til Island ogsaa fra Belgien og de preussiske Rhinerprovinser af de i Skriv. herfra af 12. Oktbr. 1865 nævnte Husdyr m v., det skulde man i Forbindelse med ommeldte Skrivelse

1867. samt Ministeriets Skrivelser af 27. Febr. og 13. Juli
24. April. f. A. tjenstl. meddele Hr. (Tit,) til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse paa den Maade, som De maatte finde hensigtsmæssigst.

24. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall.** Khavn den 24. April 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 292. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 424.

Med behgl. Skrivelse af 2. Januar d. A. har Hr. Amtm. hertil indsendt et Andragende, hvori Kjöbmand C. D. Tullinius paa Eskifjord, der for Tiden har den Staten tilhörende 1/4 af Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall i Forpagtning for en aarlig Afgift af 100 Rd., anholder om, at Statens Andel af bemeldte Mine maa overdrages ham i Forpagtning endnu i 5 Aar, fra 1. Januar 1868 at regne, for en aarlig Afgift af 20 Rd.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet navnlig af Hensyn til de islandske Finansforholds nuværende Stilling finder Betænkelighed ved paa de anförte Vilkaar at bevilge Andrageren den omhandlede Forpagtning for et saa langt Tidsrum som 5 Aar, hvorimod Ministeriet efter Omstændighederne ikke vil have noget imod, at Forpagtningen imod fornævnte Afgift overdrages ham for 2 Aar fra 1. Januar 1868 at regne.

24. April. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, angaaende **Vagthold til Forebyggelse af Skabsygdommens Udbredelse.**

Khavn den 24. April 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 295. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 424—25. 1867. 24. April.

Med Hensyn til at saavel Nord- og Östamtet som Vestamtet formentlig mere end nogensinde i dette Foraar trues af Fare for Skabsygdommens Indtrængen, har Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 20. Febr. d. A. andraget paa, at Ministeriet maatte paalægge Stiftamtmanden over Island efter Omforening med Dem og Amtmanden over Vestamtet paa alle 3 Amters Bekostning at træffe de fornödne Foranstaltninger til Vagthold paa hensigtsmæssige Steder for at modvirke Skabsygdommens Udbredelse fra Sönderamtet.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at efter hvad der er oplyst om Sundhedstilstanden blandt Faarene i Sönderamtet, findes der ikke tilstrækkelig Anledning til fra Ministeriets Side at paabyde en saadan Foranstaltning, der navnlig under de nuværende Forhold vilde være meget byrdefuld for Amtsrepartitionsfondene; men at man iövrigt, forsaavidt Forholdene senere maatte forværre sig, maa have det overladt til samtlige Islands Amtmænd efter indbyrdes Omforening at træffe de Foranstaltninger i den omhandlede Henseende, der efter Omstændighederne maatte findes hensigtsmæssige.

Det tilföies, at Stiftamtmanden og Amtmændene over Vestamtet herfra ere underrettede om nærværende Resolution.

Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1866—1867. Khavn den 3. Mai 1867. — Dep. Tid. for 1867 S. 603—13; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1867 S. 125—135. — **Uddrag.** 3. Mai.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

1867. — — — — — —

3. Mai. § 11. Jnstitsministeriet. Som Tillæg til Finansloven af 16. Februar 1866 § 9 bevilges — — — —

— — — — — —

4. ad VI. Island:

A. Udgifter, Jnstitsministeriet vedkommende:

3. Andre Udgifter....... 685 Rd. 11 Sk.

— — — — — —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

15. Mai. **Bekjendtgjörelse** ang. **nogle Forandringer i de ved kgl. Resol. af 17. Juli 1857 approberede Bestemmelser for den almindelige Forberedelsesexamen ved Kjödenhavns Universitet.** Khavn den 15. Mai 1867. — Depart. Tid. for 1867 S. 536—37; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1867 S. 144.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. M. Kongen ved allerh. Resol. af 3. d. M. allern. at bifalde:

1. at Bestemmelserne i allerh. Resol. af 17. Juli 1857 — Bekjendtgjörelse af 1. Avgust næstefter — om den almindelige Forberedelsesexamen ved Universitetet, § 2, forandres derhen, at der overlades enhver Examinand ved Examen af den lavere Grad frit Valg imellem, hvilket af de 3 Fag: Tysk, Fransk eller Engelsk han önsker at lade sig pröve i;

2. at Bestemmelserne sammesteds og i § 3, hvorefter Examinanderne ved Examen saavel af den höiere som af den lavere Grad, hvis Modersmaal er Tysk, kunne skrive paa Tysk istedetfor paa Dansk og pröves mundtlig paa Tysk i Dansk istedetfor paa Dansk i Tysk, ophæves.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende.

Finanslov for Finansaaret fra 1. April **1867** til 31. Marts **1868**. Khavn den 21. Mai 1867. — 1867. 21. Mai.

Depart. Tid. for 1867 S. 811—39, 945—75 og 999—1016; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1867 S. 145—242. — **Uddrag.**

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fölgende Lov:

Kap. I. (Indtægt): — — —

§ 8. . . . . . .

	Specialsummer. Rd.	β	Hovedsummer. Rd.	β
A. Island.				
1. Almindelige Indtægter:				
a. Afgifter af Arv og overdragne Eiendomme	1300			
b. Gebyrer for Bevillinger og Bestallinger	500			
c. Rangskat	400			
			2200	»
2. Særegne Indtægter:				
a. Sysselernes Forpagtningsafgifter	2660			
b. Laugthingskriverlön	32	6		
c. Administrerede Mandtalsbogsintr.	810			
d. Kongetiende	3745			
e. Laugmandstold	370			
f. Afgifter af den islandske Handel . . . . 12000 Rd. — af Postdampskibet 1572 —	13572			
g. Indtægter af det kgl. Jordegods . . . . . 14800 Rd. Heri fragaar: Administrationssalærer, Salærer til Præster, Refusion af Althingsomkostn. m. m. 3930 —	10870			
Transport . . .	32059.	6.	2200	»

1867.
21. Mai.

	Special-summer. Rd. ß	Hoved-summer. Rd. ß
Transport	32059 6.	2200 »
h. Forpagtningsafgift	174	
i. Afgift af Jorden Bessastad m. m.	100	
k. Tilfældige Indtægter	980	
		33313 6
3. Afdrag paa Kjöbesummer for solgt Jordegods og Eiendomme, samt Renter af de i de solgte Eiendomme endnu indestaaende Salgskapitaler:		
a. Renter	190	
b. Afdrag	100	
		290 »
4. Tilbagebetaling af Laan og foreskudte Summer:		
a. Refusion af Althingsomkostninger	11570	
b. Andre Tilbagebetalinger	972 15	
		12542 15
	Ialt . .	48345 21

Herunder 500 Rd. som andet Afdrag paa det Islands Sönderamt ved Tillægsbevillingslov af 30. Decbr. 1858 bevilgede rentefri Laan af 6000 Rd. til Bestridelse af Omkostningerne i Anledning af den grasserende Faareskabssyge.

— — — — —

Kap. II. (Udgift): — — —

§ 20 . . . .

VI. Island:

a. Udgifter, Justitsministeriet vedkommende:

1. Lönninger . 23623. 32
Sædtillæg . . 2719. 16
— 26342. 48

Transport . . . 26342. 48

	Special-summer. Rd. β	Hoved-summer. Rd. β	1867. 21. Mai.
Transport . . . 26342. 48			
2. Kontorhold m. v. . . . 3250. »			
3. Andre Udgifter . . . . 19226. »	48818 48		
b. Udgifter, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedk.:			
1. Lönninger . . 13858 32			
Sædtillæg . . 1777 »			
15635 32			
2. a. Til Inspektion 300 Rd.			
b. Til Assistance 800 —			
Sædtillæg . . . 110 —			
1210			
3. Andre Udgifter til Geistligheden 1918 72			
4. Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen . . 8100			
	26864 8		
Uforudsete og tilfældige Udg. . . .	4000		
		79682 56	

. . . . . .

VIII. Til en Dampskibsforbindelse mellem Kjöbenhavn, Island og Færöerne:

a. Godtgjörelse for Postens Befordring	10000		
b. Erstatning for udlagt Læsteafgift af Postdampskibet . . .	4716		
		14716 »	

— — — — —

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Kongelig Bekjendtgjörelse til Althinget, ang. **Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender** 31. Mai.

1867. i Sessionen 1865. Khavn den 31. Mai 1867. —
31. Mai. Isl. Forest. og Resol. Prot. 1867 Nr, 28. Dep. Tid. for 1867 S. 17—23; Algreen-Ussings Lovsamling for 1867 S. 244—51; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 425—432.

Konungleg anglýsing til alþingis um árangur af þegnlegum tillögum þess og öðrum uppástungum á fundinum 1865.

Vjer Kristján hinn Níundi &c. sendum Voru trúa alþingi kveðju guðs og Vora!

Vjer höfum með allrahæstri velþóknun tekið á móti þegnlegu ávarpi alþingis og yfirlýsingunni í því um þegnlega hollustu við Oss og konungsættina.

þar sem borin er fram í ávarpi þessu ósk um, að málefninu um stjórnar-fyrirkomulag Íslands verði sem allra fyrst ráðið til lykta, gleður það Oss að geta kunngjört Voru trúa alþingi, að nú mun verða lagt fyrir þingið frumvarp til fullkominna stjórnarskipunarlaga handa Íslandi, er fer því fram, að alþingi verði veitt yfirgripsmikið vald í öllum málefnum, sem snerta Ísland, og að Vorir kæru þegnar í tjeðu landi verði hluttakandi hinna sömu borgaralegu rjettinda og þegnarnir í hinum hlutum ríkisins. Og er það von Vor, að alþingi láti í tje trúlyuda liðveizlu sína til þess að málefni þessu, sem er svo áríðandi fyrir Ísland, verði bráðlega og farsællega ráðið til lykta.

Vjer höfum vandlega látið íhuga tillögur Vors trúa alþingis um mál þau, sem stjórnin bar undir álit þess árið 1865, og aðrar uppástungur þingsins, og munum Vjer nú skýra hjer í einu lagi frá, hvað í þeim efnum hefir af ráðið verið.

I.

Um þegnleg álitsmál, sem komin eru frá alþingi.

þessar rjettarbætur hafa gjörðar verið um þau mál, sem Vjer höfum fengið um þegnlegar tillögur Vors trúa alþingis:

1. Tilskipun 1. desemberm. 1865 um verzlunarvog á Íslandi. 1867. 31. Mai.

2. Tilskipun 15. desemberm. s. á, er nákvæmar ákveður ýmislegt viðvikjandi prestaköllunum á Íslandi.

3. Tilskipun 5. janúarm. 1866 um fjárkláða og önnur næm fjárveikindi á Íslandi.

4. Tilskipun 26. janúarm. s. á. um vinnuhjú á Íslandi.

5. Reglugjörð sama dag um að gjöra verzlunarstaðinn Ísafjörð að kaupstað og um stjórn bæjarmálefna þar.

6. Opið brjef sama dag um að stofna byggingarnefnd á kaupstaðnum Ísafirði.

7. Lög 16. febrúarmánaðar s. á. um, að endurskoðuninni á lögunum frá 19. degi janúarm. 1863 um launaviðbót handa ýmsum embættismönnum á Íslandi skuli skotið á frest.

Þegar lagaboð þessi hafa verið samin, hafa verið vandlega íhugaðar athugasemdir þær, er alþingi hefir gjört um þau, og hefir sumum þeirra eptir því verið breytt í ýmsu, ýmislegt verið nákvæmar ákveðið og ýmsu við bætt.

Í þegnlegu álitsskjali sínu um frumvarp það til laga um nýtt fyrirkomulag á fjárhagssambandinu millum Íslands og konungsríkisins, sem stjórnin lagði fyrir alþingi, hefir það ráðið frá, að frumvarpið verði gjört að lögum í því formi, sem það lá fyrir, og hefir þingið þar að auki beiðzt þess, að þjóðfundur verði sem fyrst saman kallaður samkvæmt loforði því, sem veitt var í konungsbrjefi 23. septemberm. 1848, og kosningarlögum 28. septemberm. 1849, og að fyrir þenna fund verði lagt frumvarp til algjörðrar stjórnarskipunar í heild sinni, sem sje byggt á grundvallarreglunum í 1.—4. grein í fyrr nefndu lagafrumvarpi.

Eptir því, hvernig alþingi þannig hefir tekið í þetta mál, hefir Oss ekki þótt vera tilefni til að láta leggja ofan nefnt lagafrumvarp fyrir þingið að nýju, og sam-

1867. kvæmt því, sem tekið er. fram um það efni í ástæðunum
31. Mai. fyrir frumvarpi því til stjórnarskipunarlaga handa Íslandi, er nú mun verða lagt fyrir þingið, hefir Oss á hinn boginn ekki heldur virzt vera ástæða til að kveðja til sjerstaklegs þings til þess að ræða stjórnarskipunarmálið. En fari svo, að alþingi aðhyllist tjeð stjórnarskipunarlagafrumvarp, þá er það áform Vort, að reyna að koma því til leiðar, með því að semja um það við ríkisþingið, að Íslandi verði veitt úr sjóði konungsríkisins fast árstillag, 37,500 rd., sem að 12 árum liðnum verði fært niður um 500 rd. á ári, þangað til það er alveg fallið burtu; og verða stjórnarskipunarlögin, sem í vændum eru, ekki látin ná lagagildi fyr en búið er að veita þetta tillag.

Alþingi hefir enn fremur ráðið frá, að tvö lagafrumvörp, sem lögð voru fyrir það, annað um breytingu á 6. og 7. grein í lögum 15. aprílmánaðar 1854 um siglingar og verzlun á Íslandi, og hitt um brennivínsverzlun og brennivínsveitingar á Íslandi, verði gjörð að lögum.

Vegna hins nána sambands, sem tjeð lagafrumvörp eru í við íslenzka fjárhagsmálið, hefir þótt rjettast að fresta að koma þeim lengra áleiðis, þangað til að búið er að ráða fjárhagsmálinu til lykta.

Sömuleiðis er lagafrumvörpunum um laun handa hreppstjórum á Íslandi og um að ferma og afferma gufuskip á sunnudögum og öðrum helgidögum skotið á frest samkvæmt tillögum alþingis.

Að því er loks snertir frumvörp þau, er lögð voru fyrir alþingi, annað til laga um laun handa íslenzkum póstembættismönnum, og hitt til opins brjefs, er skipar fyrir um ýmislegt, sem snertir póstgöngur, þá hafa ekki að svo stöddu orðið gjörðar frekari ráðstafanir til þess að koma þeim málum fram, vegna þess hvernig alþingi tók í lagafrumvarpið um fyrirkomulag fjárhagsmálsins, og hið sama er og um lagafrumvarpið um hina fyrirhuguðu stofnun búnaðarskóla á Íslandi.

1867. 31. Mai.

II.

Um þegnlegar bænarskrár, er komið hafa frá alþingi.

1. Á meðan ekki er útkljáð nm fjárhagsstöðu Íslands framvegis, verða ekki gjörðar frekari ráðstafanir útaf þegnlegri bænarskrá alþingis um, að stjórnin annist nm, að komið verði á reglulegnm gnfnskipaferðum með fram ströndnm Íslands.

2. Hið sama er og nm þegnlega bænarskrá alþingis nm stofnnn kennslnskóla handa lögfræðingaefnnm á Íslandi.

3. Útaf þegnlegri bænarskrá alþingis nm endnrbót á ýmsnm greinnm, er snerta læknaskipunina á Íslandi, höfnm Vjer allramildilegast fallizt à:

1) að úr læknasjóðnnm íslenzka megi veita allt að 5 læknaefnnm, er vilja setjast að og fást við lækningar í þeim hjeruðum á Íslandi, þar sem dómsmálastjórninni virðist vera mest þörf á læknis aðstoð, 400 rd. styrk á ári hverjnm þeirra, og þar á ofan heita þeim, að þeir megi eiga von á, að styrknr þessi verði hækkaðnr um 100 rd. fyrir hver 3 ár, sem þeir fást við lækningar, þangað til hann er orðinn 800 rd. á ári; og megi þá gjöra læknum þeim, sem þessi styrkur er veittur, að skyldu að takast á hendur um tiltekið svið störf þau, sem hvíla á hjeraðslæknnnum, ef þeir ern því samþykkir, og fái þeir þá sömn borgnn fyrir þau störf, og hjeraðslæknnnum eru veitt;

2) að undir eins og að minnsta kosti 1 útlærður læknir hefir setzt að á þenna hátt í hverju af hinnm þrem ömtnm landsins, til þess að fást við lækningar, þá fái læknasjóðurinn borgað úr jafnaðarsjóðnm amtanna 200 rd. tillag það úr hverjum jafnaðarsjóði, sem ákveðið er í konungsúrskurði 12. ágústmánaðar 1848; og

1867. 31. Mai.

3) að úr læknasjóðnum sje veitt 200 rd. tillag á ári í tvö ár til þess að kaupa fyrir bækur og áhöld, er landlæknirinn á Íslandi geti haft við læknakennsluna, með því skilyrði að hann ábyrgist að skila þeim í góðu ástandi, þegar þar að kemur; en að öðru leyti eigi lærisveinarnir sjálfir að sjá sjer fyrir bókum þeim, sem þeir þurfa með.

Enn fremur mun verða lagt fyrir alþingi samkvæmt bæn þess frumvarp til tilskipunar um breytingu á ákvörðununum um gjald spítalahlutanna, er svo eru nefndir, á Íslandi.

En þar sem alþingi enn fremur hefir farið fram á, að öllum læknum á Íslandi verði leyft að kaupa sjálfir læknismeðöl frá útlöndum, halda lyfjabúð og fara með meðalstölu, þá hefir ekki þótt vera ástæða til að taka þessa bæn alþingis til greina, því að það væri alveg gagnstætt grundvallarreglum þeim, sem farið er eptir, og mundi af því leiða, að umsjón sú, sem höfð er af hálfu hins opinbera bæði með því, að læknismeðölin, sem seld eru, sjeu góð, og að nóg sje til af þeim, mundi falla burtu, og loks hafa hagsmunir íslenzku læknanna ekki getað komið til greina, með því að ætla má að það sje nógur hagur fyrir þá, að þeir mega sjálfir láta úti læknismeðöl þau, sem þeir fá frá lyfjabúðunum á Islandi.

Um 6. og 7. niðurlagsatriðið í bænarskrá alþingis, sem hjer er rætt um, skal þess getið, að bæði hefir þótt bezt við eiga að verja tillögum þeim úr jafnaðarsjóðum amtanna, sem ákveðin eru í konungsúrskurði 12. ágústm. 1848, á þann hátt sem sagt er í 2. tölulið, og hins vegar virðist ekki vera leidd full rök að því, að þörf sje á að hækka 600 rd. styrk þann, sem nú er goldinn úr læknasjóðnum til læknakennslunnar í Reykjavík, um 400 rd. eins og alþingi hefir stungið uppá, því að sjer í lagi virðist 300 rd. styrkur sá, sem lærisveinunum nú er veittur, að vera hæfilegur eptir því, hversu margi þeir eru að jafnaði. Ekki hefir heldur þótt âstæða til

að veita þeim tveim mönnum, sem nefndir eru í 9. og 10. niðurlagsatriði bænarskrárinnar, og hafa fengizt við lækningar þótt ekki hafi þeir aflokið neinu prófi, neina þóknun fyrir það úr opinberum sjóði. Að því er loks snertir tillögur alþingis um að bætt verði kjör Thorlacíusar, aðstoðarlæknis, sem hefir veitt hjeraðslækninum í Eyjafjarðar- og þingeyjarsýslu aðstoð til að gegna hjeraðslæknisstörfum í Austfirðingafjórðungi landsins, þá verður ekki að svo stöddu ákvarðað neitt um það, af því að tjeður hjeraðslæknir hefir nýlega fengið annað embætti, og fyrir þá sök verður að gjöra nýja skipun á forstöðu læknisembættisins í Austfirðingafjórðungi, og er það mál nú í undirbúningi. 1867. 31. Mai.

4. Til þess að bæta úr vandkvæðum þeim, sem sveitarfjelögin á Íslandi hafa af óforsjállegum giptingum fátækra manna, hefir alþingi farið þess á leit í þegnlegri bænarskrá, að látið verði koma út lagaboð, þar sem svo sje fyrir mælt, að ef að sá, sem ætlar sjer að giptast, hefir ekki svo mikið fyrir sig að leggja, sem nákvæmar væri kveðið á um samkvæmt reglum þeim, er alþingi hefir stungið uppá í því efni, þá eigi svaramennirnir að ábyrgjast, að hvorki hann nje hyski hans verði sveit þeirri, þar sem hann á framfærslurjett, til þyngsla 3 fyrstu árin eptir hjónabandið.

En það er hvorttveggja, að ekki verður fallizt á grundvallarreglur þær, sem uppástunga þessi hefir við að styðjast, enda virðist vera þeim mun minni ástæða til að taka hana til greina, sem ekki verður álitið, að ráðstafanir þær, er alþingi hefir stungið uppá, geti veitt neina verulega trygging til þess að sporna við ljettúðugum giptingum, og verða þá ekki heldur álitnar hagfeldar til þess að koma því til leiðar, sem ætlazt var til.

5. Samkvæmt þegnlegri bænarskrá alþingis hefir komið út opið brjef 22. marzmán. þ. á. um löggilding verzlunarstaðar á Borgarnesi við Brákarpoll í Mýrasýslu í vesturumdæminu á Íslandi.

1867. 31. Mai.

6. Alþingi hefir farið fram á í þegnlegri bænarskrá, að lagt verði fyrir þingið frumvarp til reglugjörðar um sveitastjórn á Íslandi.

En með því að fyrirkomulagið á málefni þessu að miklu leyti er undir því komið, hvernig stjórnarskipun Íslands verður ràðið til lykta, þá verða að svo stöddu ekki gjörðar frekari ráðstafanir til að koma málefni þessu lengra áleiðis.

7. Þegnleg bænarskrá alþingis um, að úr ríkissjóðnum verði fyrst um sinn veittir 300 rd. á ári handa forngripasefni því, er stofnað hefir verið í Reykjavík, hefir ekki orðið tekin til greina vegna þess, hvernig allt er nú á reiki um fjárhagsstöðu Íslands.

8. Ekki hefir þótt ástæða til að fallast á þegnlega bænarskrá frá alþingi, um að veittur verði styrkur úr ríkissjóði til viðgjörðar á kirkjunni á Hólum í Hjaltadal í norður- og austurumdæminu á Íslandi og til þess að halda henni við eptirleiðis.

9. Alþingi hefir farið þess á leit í þegnlegri bænarskrá, að frumvarpi því til tilskipunar um að taka hús í Reykjavíkurkaupstað í brunabótafjelag hinna dönsku kaupstaða, er borið var undir álit alþingis áður fyrri, verði veitt lagagildi.

Um leið og vísað skal um þetta efni í það, sem sagt er í konunglegri auglýsingu til alþingis 9. júním. 1865 um það, hvernig málefni þessu þá var komið, skal því við bætt, að með því að aðalástæðan fyrir því, að landsþingið felldi frumvarp það, er lagt var fyrir það á fundi þess 1864—65 um fyrirkomulag þessa málefnis, var sú, að koma ætti á fulltrúasamkomu frá kaupstöðunum, áður en málefni þessu yrði ráðið til lykta, þá var lagt fyrir ríkisþingið frumvarp, er laut að þessu; en með því að þjóðþingið vildi ekki fallast á frumvarp þetta, nema að því væri samfara yfirgripsmiklar endurbætur á allri löggjöfinni um brunabótafjelög kaupstaðanna, þá hefir ekki enn orðið gjört meira við mál þetta.

10. Í þegnlegri bænarskrá frá alþingi var farið fram á bæði að samdar verði og prentaðar almennar reglur um viðhald og aukningu hinna íslenzku birkiskóga, og reglum þessum síðan útbýtt meðal almennings, og einnig að sendur yrði til Íslands duglegur skógfræðingur til þess að ferðast um landið og segja síðan álit sitt um, hvar og hvernig hentast mundi að gróðursetja skóg í landinu. 1867. 31. Mai.

það virðist samt því síður vera ástæða til að taka fyrra bænaratriðið til greina, sem að stjórnin þegar fyrir mörgum árum síðan hlutaðist um, að Sívertsen, er þá var umboðsmaður, samdi á íslenzku leiðarvísi handa alþýðu um að koma upp birkiskógum, og að bæklingur þessi síðan var gefinn út og mörg exemplör af honum send til Íslands til útbýtingar kauplaust meðal landsmanna, og að því er síðara bænaratriðið snertir, þá hefir ráðstöfun sú, sem þar er farið fram á, ekki orðið framkvæmd, af því að fje það hefir ekki fengizt, er til þess þarf.

11. Samkvæmt þegnlegri bænarskrá alþingis hefir dómsmálastjórn Vor hlutazt um, að ákvarðanirnar í auglýsing dómsmálastjórnarinnar 31. októberm. 1864 um fast verðlag fyrir lyfsölumennina á eiturtegundum þeim, sem nefndar eru í tilskipun 1. aprílmán. 1796, smbr. opið brjef 19. aprílm. 1843, og mestmegnis eru hafðar til iðnaðar og búsýslu, og á öllum almennum læknislyfjum, tilbúnum og ótilbúnum, sem eru seld í hópakaupum og án fyrirsagnar frá lækni, eða eru notuð til iðnaðar og búsýslu, þó ekki kveði mikið að því, — verði einnig látnar gilda á Íslandi, og að enn fremur verði lækkað verðið á hjartarhornsolíu. En þar sem alþingi hefir farið fram á, að einnig verði hlutazt um, að verðið á brenndu kalki og pottösku verði fært niður, þá verður lyfsölumönnunum ekki skipað sjerstaklega fyrir um það, með því að tjeðar vörutegundir verða að álítast frjáls kaupeyrir.

1867. Til staðfestingar allramildilegustum úrkurðum Vorum,
31. Mai. þeim er nú hefir verið getið, höfum Vjer sent yður þessa auglýsing Vora, og heitum Voru trúa alþingi hylli Vorri og konunglegri mildi. — Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 31. dag maím. 1867.

Allernaadigst Bekjendtgjörelse til Althinget, angaaende Resultaterne af de under dets Möde i Aaret 1865 afgivne allerund. Betænkninger og övrige indgivne Andragender.

Vi Christian den Niende &c. Vort tro Althing for Vort Land Island Vor Kongelige Hyldest og Naade!

Vi have med allerhöieste Velbehag modtaget Althingets allerund. Adresse og den deri udtrykte Bevidnelse af undersaatlig Hengivenhed for Os og Vort Kongelige Arvehus.

Med Hensyn til det i bemeldte Adresse udtalte Önske om en snarlig Ordning af Islands Forfatningsforhold, er det Os kjært at kunne tilkjendegive Vort tro Althing, at et Udkast til en fuldstændig Forfatningslov for Island, ifölge hvilket der vil blive tillagt Althinget en udstrakt Myndighed med Hensyn til alle Island vedrörende Anliggender, og Vore kjære Undersaatter paa bemeldte Land ville blive delagtiggjorte i de samme statsborgerlige Rettigheder, som Undersaatterne i de övrige Dele af Riget, nu vil blive Thinget forelagt. Og er det Vort Haab, at Althinget vil yde sin loyale Medvirkning til, at dette for Islands Vel vigtige Anliggende kan blive fört til en snarlig og lykkelig Ende.

Efter at saavel de Betænkninger, som Vort tro Althing har afgivet over de Samme i Aaret 1865 af Regjeringen forelagte Sager, som og dets övrige Andragender paa det Nöieste ere blevne prövede, ville Vi herved allern. give Althinget en samlet Oversigt

over de Beslutninger, som i saa Henseende ere blevne tagne. 1867. 31. Mai.

I.

Angaaende de fra Althinget indkomne allerunderdanigste Betænkninger.

Fölgende Anordninger og Love, angaaende hvilke Vi have modtaget Vort tro Althings allerunderd. Betænkning, ere udkomne, nemlig:

1. Forordn. af 1. Decbr. 1865 om Handelsvægten i Island.

2. Anordn. af 15. Decbr. s. A. angaaende nærmere Bestemmelse af flere Præstekaldene paa Island vedrörende Forhold.

3. Forordn. af 5. Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island.

4. Forordn. af 26. Januar s. A. angaaende Tyendeforholdet i Island.

5. Anordn. af s. D. angaaende Handelsstedet Isafjords Oprettelse til en Kjöbstad og sammes ökonomiske Bestyrelse.

6. Plakat af s. D. ang. Oprettelsen af en Bygningskommission paa Kjöbstaden Isafjord.

7. Lov af 16. Febr. s. A. om Udsættelse af Revisionen af Loven af 19. Januar 1863 om Lönningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd.

Ved Udarbeidelsen af de nævnte Lovbud ere de Bemærkninger, der af Althinget med Hensyn til samme have været fremsatte, blevne tagne nnder nöieste Overveielse, og have flere af bemeldte Lovbud i Henhold dertil modtaget adskillige Forandringer, nærmere Bestemmelser og Tillæg.

I den af Althinget over det Samme af Regjeringen forelagte Lovudkast ang. en forandret Ordning af Islands finansielle Stilling afgivne allerund. Betænkning har Thinget fraraadet Udkastets Ophöielse til Lov i

1867. den Form, hvori det forelaa, hvorhos Thinget har ind-
31. Mai. stillet, at en Forsamling snarest mulig maatte blive sammenkaldt i Overensstemmelse med det i allerh. Reskript af 23. Septbr. 1848 givne Tilsagn samt Valgloven af 28. Septbr. 1849, og at der for denne Forsamling maatte blive forelagt Udkast til en fuldstændig Forfatningslov for Island, bygget paa de i det nysommeldte Lovudkast §§ 1—4 indeholdte Grundsætninger.

Efter den Stilling, Althinget saaledes har indtaget med Hensyn til denne Sag, have Vi ikke fundet Os foranledigede til at lade det ovennævnte Lovudkast forelægge bemeldte Thing paany, ligesom der, i Henhold til, hvad der i saa Henseende er bemærket i Motiverne til det Udkast til en Forfatningslov for Island, der nu vil blive Thinget forelagt, heller ikke er fundet Anledning til at sammenkalde en særegen Forsamling til Forhandling af Forfatningsanliggendet. Derimod er det, under Forudsætning af, at det ommeldte Forfatningsudkast maatte vinde Althingets Tilslutning, Vor Agt, gjennem Henvendelse til Rigsdagen at söge udvirket, at der af Kongerigets Finanser ydes Island et fast aarligt Tilskud af 37,500 Rd., samt endvidere et midlertidigt Tilskud af 12,500 Rd., der efter 12 Aars Forlöb nedsættes med 500 Rd aarlig, indtil det helt er bortfaldet, hvorhos den eventuelle Forfatningslov ikke vil træde i Kraft, forinden saadant Tilskud er bevilget.

Althinget har endvidere fraraadet, at de 2 Samme forelagte Lovudkast, henholdsvis angaaende Forandring i §§ 6 og 7 i Loven af 15. April 1854 om Skibsfart og Handel paa Island, og angaaende Brændevinshandel og Brændevinsudskjænkning paa Island, emanere som Lov.

Med Hensyn til den Forbindelse, hvori bemeldte Lovforslag staa med den islandske Finanssag, er det anset rettest at stille deres videre Fremme i Bero,

indtil der kan blive taget endelig Bestemmelse angaaende denne Sag. 1867. 31. Mai.

Ligeledes ere Lovudkastene angaaende Lönning for Repstyrerne i Island, og angaaende Losning og Ladning af Dampskibe paa Sön- og Helligdage, overensstemmende med Althingets Indstilling, stillede i Bero.

Hvad endelig angaar de Althinget forelagte Udkast henholdsvis til Lov om Lönninger til det islandske Postvæsens Personale, og til en Plakat, indeholdende forskjellige Postvæsenet vedkommende Forskrifter, har der af Hensyn til den Maade, hvorpaa Thinget stillede sig til Lovudkastet angaaende Finanssagens Ordning, ikke for Tiden kunnet foretages videre Skridt til disse Sagers Fremme, og det Samme gjælder med Hensyn til Lovudkastet angaaende den paatænkte Oprettelse af Landboskoler i Island.

II.

Angaaende de af Althinget indgivne allerunderdanigste Andragender.

1. Saalænge Islands fremtidige finansielle Stilling ikke er afgjort, vil der ikke kunne foretages videre Skridt i Anledning af Althingets allerund. Andragende om, at der ved Regjeringens Foranstaltning maa blive oprettet en regelmæssig Dampskibsfart omkring Islands Kyster.

2. Det samme gjælder med Hensyn til det af Althinget indgivne allerund. Andragende om Oprettelsen af en Dannelsesanstalt for vordende juridiske Embedsmænd i Island.

3. I Anledning af Althingets allerund. Andragende, angaaende forskjellige Forbedringer i Medicinalvæsenet i Island, have Vi allern. bevilget:

1) at der af den islandske Medicinalfond maa ydes indtil 5 Lægekandidater, naar de nedsætte sig som

1867.
31. Mai.

praktiserende Læger paa de Steder i Island, der af Justitsministeriet maatte anses mest trængende til Lægehjælp, et aarligt Tilskud af 400 Rd. til hver med Tilsagn om, at dette Tilskud for hver 3 Aars Lægevirksomhed kan ventes forhöiet med 100 Rd., indtil det har naaet 800 Rd. aarlig, saaledes at det paalægges de paa anförte Maade remunererede Læger, indenfor bestemte lokale Grænser at overtage de Distriktslægerne paahvilende Forretninger, naar disse dertil give deres Samtykke, imod derfor at nyde det Vederlag, der ellers tilkommer Distriktslægerne;

2) at Medicinalfonden, saasnart mindst 1 Lægekandidat paa den anförte Maade har nedsat sig som praktiserende Læge i hvert af Landets 3 Amter, af disses Repartitionsfonds erholder udbetalt det ved allerh. Resol. af 12. Avgust 1848 fastsatte Bidrag af 200 Rd. for hver Repartitionsfond; og

3) at der af Medicinalfonden ydes et Tilskud af 200 Rd. aarlig i 2 Aar til Indkjöb af Böger og Apparater til Afbenyttelse ved den af Landfysikus i Island meddelte Undervisning i Lægevidenskaben, imod at han indestaar for deres Aflevering i sin Tid i behörig Stand; men at de Studerende iövrigt have selv at forsyne sig med de nödvendige Læreböger.

Fremdeles vil der efter Althingets derom fremsatte Önske blive Samme forelagt Udkast til en Forordning angaaende Forandring i Bestemmelserne om Erlæggelsen af de saakaldte Hospitalslodder i Island.

Forsaavidt Althinget derimod endvidere har andraget paa, at det maatte blive tilladt samtlige i Island ansatte Læger selv at tilforhandle sig Medikamenter fra Udlandet, holde Apothek og sælge Medicin, er der ikke fundet nogen Anledning til at gaa ind herpaa, idet Saadant vilde være stridende mod de gjældende Principer samt have tilfölge, at den Kontrol,

som fra det Offentliges Side föres saavel med de forhandlede Medicinalvarers Godhed, som med deres Tilstedeværelse i fornöden Mængde, vilde bortfalde, ligesom endelig Hensynet til de islandske Lægers Tarv ikke her kan komme i Betragtning, idet der antages at være sörget tilstrækkelig for samme ved den dem givne Tilladelse til selv at dispensere den Medicin, som de forskrive fra Apothekerne i Island. 1867. 31. Mai.

Med Hensyn til de i Althingets heromhandlede Petition under Nr. 6 og 7 fremsatte Indstillingspunkter bemærkes, at medens det er anset mest principmæssigt at give de i allerh. Resol. af 12. Avgust 1848 fastsatte Bidrag fra Amtsrepartitionsfondene den ovenfor under Nr. 2 ommeldte Anvendelse, skjönnes Nödvendigheden af, at foröge det Tilskud af 600 Rd., som allerede udredes af Medicinalfonden til den lægevidenskabelige Undervisning i Reykjavík, med det af Althinget foreslaaede Belöb af 400 Rd, ikke at være godtgjort, idet navnligen den Understöttelse af 300 Rd., som nu tillægges de Studerende, synes at være passende i Forhold til deres sædvanlige Antal. Heller ikke er der fundet Grund til at tilstaa de i nærværende Petition Nr. 9 og 10 ommeldte 2 Mænd, der, uden at være examinerede, have befattet sig med Lægevirksomhed, nogen Godtgjörelse herfor af det Offentlige. Hvad endelig angaar Althingets Indstilling om, at der maatte blive tillagt Hjælpelæge Thorlacius, der har fungeret som Amanuensis hos Distriktslægen i Öfjords og Thingö Sysseler ved Udförelsen af Distriktslægeforretningerne i Landets Österfjerding, en foröget Indtægt, vil der derom ikke for Tiden kunne tages nogen Beslutning, idet bemeldte Distriktslæge nylig er forflyttet og det derfor vil være nödvendigt at træffe en ny Ordning med Hensyn til Bestyrelsen af Lægeembedet i Österfjerdingen, hvortil ogsaa de fornödne Skridt ere indledede.

1867. 4. For at raade Bod paa de Ulemper, som for
31. Mai. de islandske Kommuner opstaa deraf, at fattige Folk ubesindigt indlade sig i Ægteskab, har Althinget i en allerund. Petition andraget paa, at der maatte emanere et Lovbud, hvorved det bestemmes, at hvis den, der vil indgaa Ægteskab, ikke har et saadant Erhverv, som nærmere vil være at fastsætte efter de af Thinget i saa Henseende foreslaaede Regler, skulle Forloverne indestaa for, at hverken han eller hans Familie falde vedkommende forsörgelsespligtige Kommune til Byrde i de 3 nærmeste Aar efter Ægteskabets Indgaaelse.

Men ligesom det Princip, der ligger til Grund for bemeldte Forslag, ikke kan bifaldes, saaledes vil der saameget mindre være Anledning til at gaa ind paa dette, som de af Althinget foreslaaede Forholdsregler ikke kunne antages at ville yde nogen væsentlig Betryggelse til at forhindre Indgaaelsen af letsindige Ægteskaber, og altsaa ikke kunne anses hensigtsmæssige til Opnaaelsen af det tilsigtede Öiemed.

5. Efter Althingets derom gjorte allerund. Andragende er der under 22. Marts d. A. udkommen en Plakat angaaende Autorisation af et Handelssted paa Borgarnes ved Brákarpoll i Mýra Syssel inden Islands Vestamt.

6. Althinget har i en allerund. Petition andraget paa, at der maa blive Samme forelagt Udkast til en Kommunalanordning for Island.

Da imidlertid Spörgsmaalet om, hvorledes dette Anliggende vilde være at ordne, væsentlig vil komme til at afhænge af, hvorledes de islandske Forfatningsforhold blive afgjorte, vil der ikke for Tiden kunne foretages videre Skridt til den omhandlede Sags Fremme.

7. Althingets allerund. Petition om, at der indtil videre maa af Statskassen bevilges et aarligt Belöb af 300 Rd. til den i Reykjavík oprettede Samling af Oldsager,

har, under Islands nnværende svævende finansielle Stilling, ikke kunnet tages tilfölge. 1867. 31. Mai.

8. Det fra Althinget indkomne allerunderd. Andragende om, at der maa blive bevilget en Understöttelse af Statskassen til Istandsættelse og fremtidig Vedligeholdelse af Kirken paa Holum i Hjaltadal inden Islands Nord- og Östamt, er der ikke fundet Anledning til at gaa ind paa.

9. Althinget har i en allerund. Petition anholdt om, at det Samme i sin Tid til allerund. Betænkning forelagte Udkast til en Forordning om Indlemmelse af Bygningerne i Reykjavík Kjöbstad under de danske Kjöbstæders Brandforsikring, maa emanere som Lov.

Næst i denne Henseende at henvise til, hvad der angaaende Sagens daværende Stilling blev meddelt i allern. Bekjendtgjörelse til Althinget af 9. Juni 1865, tilföies, at da Landsthingets Nægtelse af at gaa ind paa det samme i Samlingen 1864—65 til den omhandlede Sags Ordning forelagte Lovudkast væsentlig var motiveret ved, at der burde tilveiebringes en Repræsentation for Kjöbstæderne forinden dette Spörgsmaal kunde blive afgjort, blev der derefter forelagt Rigsdagen et Udkast i denne Retning; men da Folkethinget ikke vilde gaa ind paa dette uden i Forbindelse med en gjennemgribende Reform af hele Brandassurancelovgivningen for Kjöbstæderne, har Sagen ikke kunnet bringes videre.

10. I en fra Althinget indkommen allerunderd. Petition var der andraget paa, dels at der maatte blive forfattede og trykte almindelige Regler om de islandske Birkeskoves Vedligeholdelse og Forögelse, og samme derefter uddelte blandt Befolkningen, dels at en forstkyndig Mand maatte blive sendt til Island for at bereise Landet samt derpaa afgive Betænkning om, hvor og hvorledes man mest hensigtsmæssigt vilde kunne iværksætte Træplantning sammesteds.

1867.
31. Mai.

Den förste Del af bemeldte Andragende er der imidlertid saameget mindre fundet Anledning til at gaa ind paa, som der allerede for længere Tid tilbage efter Regjeringens Foranstaltning er bleven udgivet en paa Islandsk ved daværende Administrator Sivertsen affattet populær Anvisning til Birketræers Opelskning i Island, hvoraf et stort Antal Exemplarer opsendtes til gratis Uddeling blandt Beboerne, og hvad den sidste Del af Andragendet angaar, har den deri omhandlede Foranstaltning ikke kunnet komme til Udförelse paa Grund af, at de dertil fornödne Pengemidler ikke have kunnet tilveiebringes.

11. Efter Althingets derom gjorte allerunderd. Andragende er der gjennem Vort Justitsministerium truffen Foranstaltning til, at de i Justitsministeriets Bekjendtgjörelse af 31. Oktbr. 1864 indeholdte Bestemmelser angaaende Taxt for Apothekernes Salg af de i Forordn. af 1. April 1796, jfr. Plakat 19. April 1843, nævnte Gifter, som have overveiende teknisk eller ökonomisk Anvendelse, og for Salg i större Kvantiteter af alle gængse Medicinalvarer, præparerede eller upræparerede, der forhandles uden Recept eller have en, om end kun indskrænket, teknisk eller ökonomisk Anvendelse, ogsaa gjöres anvendelige med Hensyn til Island, samt at endvidere Prisen paa Hjortetaksolie nedsættes. Forsaavidt Althinget derimod har andraget paa, at ogsaa Prisen paa brændt Kalk og Potaske maatte foranlediges nedsat, vil der ikke i den Henseende kunne gives Apothekerne noget særligt Paabud, da bemeldte Artikler maa anses som frie Handelsvarer.

Til Bekræftelse paa foranstaaende allern. meddelte Resolutioner have Vi udfærdiget denne Vor Kundgjörelse og forblive Vort tro Althing i kgl. Naade bevaagen. — Givet i Vor kgl. Residentsstad Kjöbenhavn den 31. Mai 1867.

Bekjendtgjörelse ang. forskjellige Foranstaltninger med Hensyn til Medicinalvæsenet i Island. Khavn den 31. Mai 1867. — Isl. Forest. og Resol. Prot. 1867 Nr. 21. Dep. Tid. f. 1867 S. 614; Algreen-Ussings Lovsamling f. 1867 S. 252; Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 432—33. (Tíð. frá alþ. Ísl. 1865 I. S. 73—76, 485, 607, 756—83, 959—81 og II. S. 179, 387—91, 432—36, 529—34). 1867. 31. Mai.

Auglýsing um ýmsar ráðstafanir viðvíkjandi læknaskipuninni á Íslandi.

Útaf þegnlegri bænarskrá alþingis 1865 um endurbót á ýmsum greinum, er snerta læknaskipunina à Íslandi, hefir hans hátign konunginum þóknazt samkvæmt uppástungu dómsmálarstjórnarinnar 10. þ. m. allram. að úrskurða:

a) að úr læknasjóðnum íslenzka megi veita allt að 5 læknaefnum, er vilja setjast að og fást við lækningar í þeim hjeruðum á Íslandi, þar sem dómsmálastjórninni virðist vera mest þörf á læknis aðstoð, 400 rd. styrk á ári hverjum þeirra, og þar á ofan heita þeim, að þeir megi eiga von á, að að styrkur þessi verði hækkaður um 100 rd. fyrir hver 3 ár, sem þeir fást við lækningar, þangað til hann er orðinn 800 rd. á ári; og megi þá gjöra læknum þeim, sem þessi styrkur er veittur, að skyldu að takast á hendur um tiltekið svið störf þau, sem hvíla á hjeraðslæknunum, ef þeir eru því samþykkir, og fái þeir þá sömu borgun fyrir þau störf, og hjeraðslæknunum eru veitt;

2) að undir eins og að minnsta kosti 1 útlærður læknir hefir setzt að á þenna hátt í hverju af hinum þrem ömtum landsins, til þess að fást við lækningar, þá fái læknasjóðurinn borgað úr jafnaðarsjóðum amtanna 200 rd. tillag það úr hverjum jafnaðarsjóði, sem áhveðið er í konungsúrskurði 12. ágústmán. 1848; og

1867. 31. Mai.

3) að úr læknasjóðnum skuli veitt 200 rd. tillag á ári í tvö ár til þess að kaupa fyrir bækur og áhöld, er landlæknirinn á Íslandi geti haft við læknakennsluna, með því skilyrði að hann ábyrgist að skila þeim í góðu ástandi, þegar þar að kemur; en að öðru leyti eigi lærisveinarnir sjálfir að sjá sjer fyrir bókum þeim, sem þeir þurfa með.

þetta birtist hjer með öllum, sem hlut eiga að máli, til eptirbreytni. — Í dómsmálastjórninni, 31. dag maímánaðar 1867.

Bekjendtgjörelse angaaende forskjellige Foranstaltninger med Hensyn til Medicinalvæsenet paa Island.

I Anledning af det i Aaret 1865 afholdte Althings Petition angaaende forskjellige Forbedringer med Hensyn til Medicinalvæsenet i Island, har det paa Justitsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling behaget H M. Kongen under 10. d. M. allern. at resolvere:

1) at der af den islandske Medicinalfond maa ydes indtil 5 Lægekandidater, naar de nedsætte sig som praktiserende Læger paa de Steder i Island, der af Justitsministeriet maatte anses mest trængende til Lægehjælp, et aarligt Tilskud af 400 Rd. til hver med Tilsagn om, at dette Tilskud for hver 3 Aars Lægevirksomhed kan ventes forøget med 100 Rd, indtil det har naaet 800 Rd. aarlig, saaledes at det paalægges de paa anförte Maade remunererede Læger indenfor bestemte lokale Grænser at overtage de Distriktslægerne paahvilende Forretninger, naar disse dertil give deres Samtykke, imod derfor at nyde det Vederlag, der ellers tilstaas Distriktslægerne;

2) at Medicinalfonden, saasnart mindst 1 Lægekandidat paa den anförte Maade har nedsat sig som praktiserende Læge i hvert af Landets 3 Amter,

af disses Repartitionsfonds skal erholde udbetalt det ved allerh. Resol. af 12. Avgust 1848 fastsatte Bidrag af 200 Rd. for hver Repartitionsfond; 1867. 31. Mai.

3) at der af Medicinalfonden vil være at yde et Tilskud af 200 Rd. aarlig i to Aar til Indkjöb af Böger og Apparater til Afbenyttelse ved den af Landfysikus i Island meddelte Undervisning i Lægevidenskaben, imod at han indestaar for deres Aflevering i sin Tid i behörig Stand, men at de Studerende iövrigt selv have at forsyne sig med de fornödne Læreböger.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 31. Mai 1867.

Bekjendtgjörelse ang. **den fremtidige Ordning og Afbenyttelse af endel af det i Island ad pios usus under Navnet „Kristfæjorder" henlagte Jordegods.** Kjöbenhavn den 3. Juni 1867. — Isl. Forest. og Resol. Protok. 1867 Nr. 29. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 433–34; Dep. Tid. for 1867 S. 623–24; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1867 S. 252–53. (Tíð. frá alþ. Ísl. 1859 S. 924–26). 3. Juni.

Auglýsing um stjórn og afnot eptirleiðis á nokkrum af jörðum þeim á Íslandi, sem lagðar eru til guðsþakka, og nefndar eru »kristfjárjarðir«.

Útaf bænarskrá alþingis 1859 um betri stjórn og afnot jarða þeirra á Íslandi, sem lagðar eru til guðsþakka og nefndar eru kristfjárjarðir, hefir hans hátign konunginum þóknazt samkvæmt uppástungu dómsmálastjórnarinnar 31. f. m. allramildilegast að úrskurða:

að þessar kristfjárjarðir:

1. Ketilsstaðir í Jökulsárhlíð með hjáleigunum Eyjaseli og Bakkagerði;

1867.
3. Juni.

2. Fossvellir í Jökulsárhlíð;
3. Kóreksstaðir með hjáleigunum Kóreksstaðagerði og Hjalla;
4. Búlandsnes með hjáleigunum Bjargarrjett og Borgargerði; og
5. Keldunúpur á Síðu

skuli við leiguliðaskipti byggjast eins og aðrar jarðir fyrir ákveðið afgjald, er renni í sveitarsjóð þann, sem í hlut á; en að ómagahaldið, sem á þeim hefir hvílt, skuli með öllu aftekið, og að umsjón og byggingarráð greindra kristfjárjarða skuli falið á hendur hlutaðeigandi sveitarstjórn undir yfirumsjón sýslumanns og amtmanns.

þetta birtist hjer með öllum, sem hlut eiga að máli, til eptirbreytni — Í dómsmálastjórninni, 3. dag júnímánaðar 1867.

Bekjendtgjörelse angaaende den fremtidige Ordning og Afbenyttelse af endel af det i Island ad pios usus under Navn af »Kristfæjorder« henlagte Jordegods.

I Anledning af det i Aaret 1859 afholdte Althings Petition angaaende en hensigtsmæssigere Ordning og Afbenyttelse af det i Island ad pios usus under Navn af »Kristfæjorder« henlagte Jordegods har det paa Justitministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling behaget H. M. Kongen under 31. f. M. allernaad. at resolvere:

at efternævnte Kristfæjorder, nemlig:

1. Ketilstaðir i Jökulsárhlíð med Hjaleierne Eyjaseli og Bakkagerði;
2. Fossvellir i Jökulsárhlíð;
3. Kóreksstaðir med Hjaleierne Kóreksstaðagerði ogHjalli;
4. Búlandsnes med Hjaleierne Bjargarrjett og Borgargerði; samt
5. Keldunúpur paa Síða

maa ved indtrædende Fæsteledighed bortbygsles ligesom andre Jorder imod en bestemt aarlig Afgift, der tilfalder vedkommende Fattigkasse, hvorimod den disse Eiendomme hidtil paahvilende Forpligtelse til at underholde et Fattiglem bortfalder, samt at Tilsynet med og Bygselsretten over bemeldte Jorder overdrages vedkommende Kommunalbestyrelse under Sysselmandens og Amtmandens Overtilsyn. 1867. 3. Juni.

Hvilket herved bekjendtgjöres til Efterretning for alle Vedkommende. — Justitsministeriet den 3. Juni 1867.

Justitsministeriets Skrivelse til den kongel. Kommissarius ved Althinget, ang. **Udvidelse til Island** af de i 1865 og 1866 for **Danmark udkomne almindelige Love.** Khavn den 3. Juni 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 361. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 434—35. 3. Juni.

Idet man ikke undlader at tilstille Hr. Stiftamtm. som kgl. Kommissarius ved Althinget et Exemplar af hver af de i Aarene 1865 og 1866 for Kongeriget Danmark udkomne alm. Love m. v., for at der kan gives Thinget Leilighed til i dets forestaaende Samling at tage under Overveielse, hvorvidt nogen af disse Love maatte egne sig til at udvides til Island, skulde man — næst med Hensyn til Lov af 14. April 1865 om fremmede Skibes Adgang til indenrigsk Fragtfart, alm. borgerlig Straffelov af 10. Febr. 1866 og Lov af 16. s. M. om Afsoning af Böder udenfor kriminelle Sager at bemærke, at der, som Hr. Stiftamtm. bekjendt, allerede er foranstaltet det Fornödne til tilsvarende Lovudkasts Forelæggelse for Althinget — til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Justitsministeriet for sit Vedkommende i alt Fald ikke for Tiden har fundet Anledning til i Henhold til allerh. Resol. af 4. Januar 1861

1867. iövrigt at forelægge nogen af de medfölgende Love
3. Juni. som Udkast.

3. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til det islandske literære Selskabs Afdeling i Kjöbenhavn, ang. **Understöttelse til Udgivelse af „Tiðindi um stjórnarmálefni Islands“.** Khavn den 3. Juni 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 366. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 435.

I Henhold til Justitsministeriets Skriv. af 23. April 1864 undlader man ikke herved at meddele det islandske literære Selskabs Afdeling her i Staden, at Ministeriet har tilstaaet Selskabet et Belöb af 150 Rd. som Bidrag til Udgivelsen af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands«, samt at det nævnte Belöb ifölge herfra i Dag föiet Foranstaltning vil blive udbetalt af Finanshovedkassen til Selskabets Kasserer, Etatsraad Stephensen.

8. Juni. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. **Repartitionen** af den **fattige afskedigede Præster og Præsteenker** i Island tilstaaede **Understöttelse.** Khavn den 8. Juni 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 379. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 435—36.

I Overensstemmelse med det med Deres Höiærv.'s behgl. Skriv. af 30. April d. A. modtagne Forslag til Repartitionen af de 500 Rd., der ved Finansloven for indeværende Finansaar ere bevilgede til Understöttelse til fattige afskedigede Præster og Præsteenker i Island, har Ministeriet tilstaaet Efternævnte de ved hver især nedenfor anförte Understöttelser, nemlig:

Emeritpræst Guðlaugur Sveinbjörnsson af Hvammur 15 Rd.

1867. 8. Juni.

Emeritpræst	Sveinbjörn Sveinbjörnsson af Staðarhrann	55	Rd.
—	Jón Sigurðsson af Sandar	60	-
—	Stefán Hansson af Fljótshlíðarþing	15	-
Præsteenke	Arnbjörg Jóhannesdóttir	10	-
—	Helga Jónsdóttir	30	-
—	Salbjörg Jónsdóttir Reykdal	20	-
—	Helga Arnfinnsdóttir	5	-
—	Guðrún Vernharðsdóttir	15	-
—	Kristín Pálsdóttir	25	-
—	Oddný Ingvarsdóttir	20	-
—	þóra Auðunnardóttir	20	-
—	Elín Einarsdóttir	30	-
—	Maren Havsteen	10	-
—	Guðbjörg Aradóttir	10	-
—	Guðríður Helgadóttir	10	-
—	Sigríður Jónsdóttir	10	-
—	Guðrún Ingvarsdóttir	20	-
—	Kristín Eiríksdóttir	12	-
—	Guðný Jónsdóttir	15	-
—	Solveig Markúsdóttir	10	-
—	þorbjörg Jónsdóttir	18	-
—	Margrjet Narfadóttir	40	-
—	Guðlög Eiríksdóttir	15	-
—	Guðrún Jónsdóttir	10	-

Ved at meddele Dem Foranstaaende, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse for Vedkommende, samt næst iövrigt at henvise til Ministeriets Skrivelse af 15. Juli 1865, bemærke, at der i Dag er meddelt Landfogden i Island fornöden Ordre til at udbetale disse Belöb af Islands Jordebogskasse.

1867. 8. Juni. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, ang. **Reformer ved Reykjavík lærde Skole**. Khavn den 8. Juni 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 381. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 436—39.

Efter at Kirke- og Undervisningsministeriet under 25. Mai f. A. havde anmodet Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. om at give Rektor og Lærerne ved Reykjavík lærde Skole Leilighed til at fremkomme med de Bemærkninger, hvortil de maatte finde sig foranledigede ved den af Undervisningsinspektören, Konferentsraad Madvig, afgivne Betænkning i Sagen angaaende de foreslaaede Reformer ved bemeldte Skole, have DHrr. — ved at tilstille Ministeriet dels en af Skolens Lærere afgiven fælles Erklæring, hvoraf fremgaar, at disse alle ere enige om, at Skolen ikke trænger til nogen Omorganisation, navnlig hvad Undervisningsplanen angaar, og derfor indstille, at denne maatte forblive uforandret, dels en Erklæring fra Rektor, hvori han i det Væsentlige slutter sig hertil — i bekgl. Skrivelse af 4. Oktbr. f. A. ytret, at da det var den utilstrækkelige Sögning, der i sin Tid afgav det væsentligste Motiv for Althingets og den i Anledning af sammes Petition i Skolesagen nedsatte Kommissions Andragende om Forandringer i Skolens Organisation, men dette Forhold senere, vel navnlig paa Grund af Stipendiernes Forögelse, har forandret sig i den Grad, at Discipelantallet nu er dobbelt saa stort som i 1862, og da en Simplifikation af Undervisningsplanen ikke blot vilde medföre gjennemgribende Forandringer, men ogsaa stöde paa Vanskeligheder ved Ordningen af Skolens Forhold saavel til Universitetet som til Pastoralseminariet, turde Skolen være bedst tjent med, at Sagen om de paatænkte Reformer ved samme stilles i Bero. Næst dog at antyde, at ikke lidet synes at tale for den af Undervisningsinspektören paapegede Forandring, at gjöre

Engelsk til obligatorisk Fag imod kun at tilbyde Undervisning i Tysk, samt overlade Fransk aldeles til privat Undervisning for dem, som föle Trang dertil — have DHrr. endlig med Hensyn til, at Rektor i sin Erklæring har anbefalet den af Skolens Lærere foreslaaede Fordeling af 1. Klasse, ytret, at da Lærerne have erklæret, at Timeantallet herved vilde overskride, hvad de forhaandenværende Lærerkræfter vilde kunne overkomme, og en saadan Foranstaltnings Gjennemförelse saaledes vilde medföre en betydelig Forögelse af Skolens Budget, driste De Dem ikke til at indgaa med bestemt Indstilling desangaaende.

1867. 8. Juni.

Forinden endelig Resolution toges i Sagen, fandt Ministeriet det rettest at give Undervisningsinspektören Leilighed til at gjöre sig bekjendt med, hvad der saaledes senere var fremkommet i samme, og erfare hans Formening herom, og efter at man nu har modtaget bemeldte Embedsmands yderligere Betænkning, hvori han i det Hele erklærer sig for at stille enhver större og mere omfattendo Forandring ved Skolen i Bero, og hvad den enkelte Forandring angaar, som DHrr. have været tilböielige til at önske indfört, ikke vil tilraade Samme imod Lærernes Önske og Mening, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse melde, at Ministeriet efter samtlige foreliggende Omstændigheder ikke skjönner, at der er Anledning til fortiden at foretage videre i den omhandlede Henseende.

I Forbindelse med det Foranstaaende, samt i Fortsættelse af Ministeriets Skrivelse af 4. Oktbr. f. A., skulde man, forsaavidt Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. nnder 11. Septbr. næstforhen havde begjært Resolution for, hvorvidt De vilde have at foranstalte det Fornödne til Udgivelsen af en latinsk-islandsk Ordbog i Overensstemmelse med det af Skolens Lærere i saa Henseende stillede Forslag, hvorefter samme var kalkuleret til ca. 40 Ark à ca. 30 Rd. pr. Ark — lige tjenstl. meddele Fölgende:

1867. 8. Juni. Ligesom en Ordbog som den ommeldte efter Ministeriets Formening maatte anses for unödvendig vidtlöftig til Brug i Skolens nederste Klasser, vilde det tillige medföre saa store Bekostninger, at der ikke vilde være nogen Udsigt til at faa de i saa Henseende fornödne Pengemidler bevilgede af Rigsdagen, der endog har nægtet Bevilgelsen af et langt mindre Belöb til Udgivelsen af en kortfattet latinsk-islandsk Ordbog, som var optaget paa Budgettet for indeværende Finansaar. Ministeriet skjönner saaledes ikke rettere, end at Tanken om Udgivelsen af en Ordbog maatte opgives, og Öiemedet i det Væsentlige söges opnaaet ved at lade en mindre latinsk Læsebog med tilhörende Clavis oversætte til Brug i de laveste Klasser i Skolen.

Over den saaledes paatænkte Udvei indhentede man Betænkning fra Undervisningsinspektören, der i saa Henseende har ytret sig, som af medfölgende Extrakt-Gjenpart behgl. vil erfares[1]). Forinden imidlertid

---

[1]) Uddrag af Undervisningsinspektörens ovenciterede Skrivelse til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 13. Mai 1867.

— — — »At en latinsk Formlære paa Islandsk tilveiebringes, er mig, saaledes som Forholdene nu have stillet sig, kjært; at man for Öieblikket maa opgive Tanken paa at tilveiebringe en latinsk-islandsk Ordbog med en Understöttelse af 1200 Rd. af det Offentlige, maa jeg erkjende, og jeg vil da anse det for ret hensigtsmæssigt, om der for Island udgives (ikke oversættes) en passende latinsk Læsebog med et til dennes Indhold svarende Ordregister med islandsk Oversættelse. Det gjælder at faa en Læsebog, der indeholder et nogenlunde omfattende og flersidigt Stof, og dermed et temmelig stort Stof af det almindeligste Ordforraad. Vore i don senere Tid her udgivne latinske Læsebögcr ere ikke meget anbefalelsesværdige til dette Öiemed, fordi de, meget mod mit Önske, have et altfor grammatisk Tilsnit, beregnet paa nöiagtig at fölge og med Exempler belyse Grammatikens Enkeltheder. Nærmest tror jeg dog, at Prof. W. A. Borgens Læsebog med tilhörende Ord-

endelig Resolution afgives i Sagen, har man, næst at bemærke, at der, som allerede antydet i det Foregaaende, næppe i indeværende Finansaar vil blive Midler disponible til Udgivelsen — ikke villet undlade tjenstl. at udbede sig meddelt DHrr.'s behgl. Ytringer i saa Henseende. 1867. 8. Juni.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Biskoppen i Island, angaaende **Afbenyttelsen af Kristfæjorden Arnheiðarstaðir** i Nordermula Syssel. Kjöbenhavn den 15. Juni 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 432. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 439—40. 15. Juni.

Som det vil være Deres Höiærv. bekjendt, indgik det i 1859 afholdte islandske Althing med en allerunderd. Petition ang. en hensigtsmæssigere fremtidig Ordning og Afbenyttelse af det i Island ad pios usus henlagte Jordegods, som kaldes Kristfæjorder (kristfjárjarðir), og ved allerh. Resol. af 31. f. M., bekjendtgjort ved Justitsm. Bekjendtgj. af 3. d. M., bleve de

---

fortegnelse kunde lægges til Grund. Dog vilde det være godt, om en eller anden eller et Par af do bedre i Tyskland i den senere Tid udkomne latinske Læseböger, hvis Tal er ikke ringe, og som jeg ikke har nogen speciel Kundskab til, sammenlignedes af den, der paatog sig Arbeidet; naar jeg underrettedes om, hvo det blev, og han önskede det, skulde jeg gjerne gjöre mig bekjendt med og udsöge ham nogle af de udbredteste med Antydning af min Mening om, hvad deraf kunde benyttes. Ordfortegnelsen maatte (hvortil Borgen giver en Anvisning) afrundes saaledes, at intet af de ganske almindelige og hyppige Ord savnedes; maaske kunde ogsaa tages et særligt Hensyn til et Par Böger af Cæsar. Læsebogen maa indeholde saameget sammenhængende Stof af Fabler og Fortællinger som muligt, og af enkelte Sætninger og Sententser kun det Nödvendigste for det allerförste Standpunkt.»

1867. 15. Juni. af Althinget gjorte Indstillinger tagne tilfölge med Hensyn til de af samme nævnte Kristfæjorder, med Undtagelse af Jorderne Arnheiðarstaðir i Nordermula Syssel og Sómastaðir i Söndermula Syssel, med Hensyn til hvilke Kirke- og Undervisningsministeriet, i Henhold til de af Deres Höiærværdighed i Skrivelse til Justitsm. af 3. Oktbr. f. A. meddelte Oplysninger, for sit Vedkommende ikke fandt tilstrækkelig Anledning til at iværksætte de af Althinget attraaede Foranstaltninger. Da det imidlertid af den i nysnævnte Skrivelse givne Fremstilling fremgaar, at Forholdet med Hensyn til den förstnævnte Jord, der ifölge allerh. Resol. af 21. Febr. 1766 er tillagt en Præsteenke i Valþjófsstaðar Præstekald som Brugsjord imod at hun underholder en Kristfæmand, medens Afgiften af Jorden, naar ingen Enke er i Kaldet, skal tilfalde Præsten sammesteds, imod at han underholder Kristfæmanden, har udviklet sig saaledes, at Præsten i det nævnte Kald bestandig har havt Opsyn med Eiendommen og, som det hedder, ladet Afgiften og Kristfæmandens Underhold gaa op imod hinanden, hvorimod hver af Hjaleierne have af Opsidderen paa Hovedgaarden været bortfæstede for en Landskyld af 60 Alen, men en saadan Anvendelse af den omhandlede Kristfæjord ikke kan anses stemmende med Bestemmelserne i Reskript 21. Febr. 1766 — skulde man tjenstl. have Dem anmodet om at paase, at disse for Fremtiden overholdes, saaledes at Brugen af den nævnte Jord principaliter kommer en Præsteenke i tidtnævnte Kald tilgode, og at Præsekaldet, saafremt der ikke er nogen Præsteenke sammesteds, kommer til at nyde Fordelen af Jorden ubeskaaren.

25. Juni. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, angaaende **Betaling for Trykning** m. v. af en Afhandling om **Hals-**

sygdomme hos Börn samt om Tyfus og Nervefeber. Kjöbenhavn den 25. Juni 1867. — 1867. 25. Juni.
Isl. Kopieb. 1867 Nr. 447. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 440—42 (i Forbindelse med det i Skriv. antydede Cirkulære fra Amtmanden over Nord- og Österamtet).

Ved at indberette, at Hr. Amtm. efter Overenskomst med Landfysikus, Justitsraad Hjaltalín, har truffet Foranstaltninger til Oprettelsen af Sundkedskommissioner i samtlige Kirkesogne i det Dem anbetroede Amt, samt ladet trykke paa Amtsrepartitionsfondens Bekostning 1000 Expl. af en af fornævnte Landfysikus forfattet Afhandling om Halssygdomme hos Börn samt om Tyfus og Nervefeber til gratis Uddeling blandt Amtets Beboere, har De i behgl. Skriv. af 27. Novbr. f. A. indstillet til Ministeriets Approbation, at Omkostningerne ved nysnævnte Afhandlings Trykning, til Belöb 61 Rd. 80 Sk., ere blevne afholdte af Nord- og Östamtets Repartitionsfond.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjensl. melde, at Ministeriet efter Omstændighederne approberer den skete Udbetaling.

Amtmanden over Nord- og Östamtets Cirkulære til samtlige Provster i bemeldte Amt:

það er kunnugra en frá þurfi að segja, hversu heilsufari manna hjer í Norður- og Austurumdæminu í ýmsu tilliti er miður borgið, en vera skyldi og ákjósandi væri, læknafæðin er mikil eptir mannfjöldanum, hjeruð víðlend og vegir ógreiðir yfirferðar, og á vetrardag optsinnis næsta torsóttir sökum snjóþyngsla; loptslag er kalt og yfrið breytingasamt, en þó bætir ekki um, að óþrifnaður á heimilum manna sumstaðar kveykir og elur veikindi; og þegar sóttnæmir sjúkdómar gjósa upp, eru óþarfar og varúðarlausar samgöngur manna

1867. ekki lengi að flytja veikindin bæ frá bæ, sveit úr sveit
25. Juni. og sýslu úr sýslu.

Mjer hefur nú hugkvæmst, að nokkra bót mætti ráða á þessum vandkvæðum, með því að stofnuð yrði, að jeg svo kalli, heilbrigðisnefnd í hverri kirkjusókn, þannig að í henni væri hlutaðeigandi sóknarprestur og tveir aðrir sóknarmenn, er hann til þess kysi; skyldi ætlunarverk nefndarinnar vera það, að hafa vakandi auga á heilbrigðis ástandi manna yfirhöfuð, og með tilliti til þessa, brjeflega standa í stöðugu sambandi við hlutaðeigandi lækni, en aðstoða nauðstadda, sem ekki gæti bjargað sjálfum sjer, til þess að ná læknishjálp og læknismeðulum, ef á lægi, á kostnað sveitarsjóðsins; stuðla til hreinlætis og þrifnaðar í bæjarhúsum, og að menn sjerílagi kappkostuðu að hafa gott lopt í baðstofum sínum; svo skyldi og nefndin í sóttnæmum veikindum leitast við að sporna við óþarfa samgöngum manna á milli.

Jeg má geta þess, að lík tilhögun og hjer er umrædd, á sjer stað hjá bræðrum vorum í Norvegi, og hefur hún komið þar að góðum notum.

Vegna þeirra orsaka, er að framan eru tilgreindar, leyfi jeg mjer hjer með, að skora á yður, velæruverðugi herra prófastur, að gangast fyrir því með ráði og dáð, að heilbrigðisnefndir, með því fyrirkomulagi og ætlunarverki, er jeg hefi stungið upp á, verði hið allra bráðasta stofnaðar í öllum kirkjusóknum prófastsdæmis yðar, og vona jeg, að þjer við hentugleika gjörið svo vel, að láta mig vita, hvað ágengt verður í þessu efni.

Jeg hefi ráðgast um þetta málefni við justitsráð, landlækni Hjaltalín, og hefi jeg látið prenta ritling eptir hann um helztu sjúkdóma, sem geysað hafa á seinni tímum, og mest hafa verið mannskæðir; fylgja hjer með 150 expl. af tjeðum ritlingi, er jeg þjenustusamlega bið yður sjálfan að útbýta, og láta prestana útbýta meðal almennings í prófastsdæmi yðar.

Friðriksgáfa 27. nóvbr 1866.

Justitsministeriets Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **Eneret til Fabrikation af kunstig Guano af Fiskeaffald** m. m. Khavn den 29. Juni 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 459. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 442—43. 1867. 29. Juni.

I Anledning af det med Udenrigsministeriets behgl. Skrivelse af 11. Febr. d. A. hertil indkomne Andragende, hvori DHrr. Fortin og du Breil Marquis de Roys af Paris anholde om, at der maa tilstaas dem Eneret for et Tidsrum af 10 Aar til i Island at fabrikere kunstig Guano af Fiskeaffald, samt om i et lige Tidsrum at fritages for alle Skatter og Afgifter, skulde man, efter at man har modtaget de med bemeldte Ministeriums behagelige Skrivelse af 1. f. M. indsendte nærmere Oplysninger angaaende Andragernes personlige og ökonomiske Forhold, samt efter at have brevvexlet over Sagen med Stiftamtmanden over Island, tjenstl. anmode om, at det behgl. maatte tilkjendegives Andragerne, at det Ansögte ikke kan bevilges.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, angaaende **et Fattiglems Forsörgelseshjem.** Khavn den 29. Juni 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 465. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 443—44 (i Forbindelse med Amtets Resolution). 29. Juni.

I det i Gjenpart hoslagte, direkte hertil indkomne Andragende har Sysselmand i Öfjords Syssel og Byfoged i Akureyri, St. Thorarensen, indanket for Ministeriet en af Hr. Amtm. under 29. Mai f. A. afgiven Resolution, hvorved Enken Ingibjörg Gottskálksdóttir er kjendt forsörgelsesberettiget i Saurbæjar Rep.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det

1867. bör have sit Forblivende ved den af Hr. Amtm. afgivne
29. Juni. Resolution[1]).

---

[1]) Resolutionen er saalydende:

»Med bebgl. Skrivelse af 26. d. M. har De, Hr. Repstyrer, indanket for Amtet et Dekret af Sysselmanden i Öfjords Syssel af s. D., som bestemmer, at Enken Ingibjörg Gottskálksdóttir paa Klúkur er forsörgelsesberettiget i Hrafnagils Rep. Det er oplyst i denne Sag, at bemeldte Enke uafbrudt siden Foraaret 1854, först som gift Kone indtil Efteraaret 1859, da hendes Mand Jón Sveinsson döde og hun blev Enke, og siden snart som boende, snart som Huskone eller Tyende indtil denne Dag har opholdt sig i Hrafnagils Rep, uden at det kan bevises, at hun har modtaget offentlig Fattigunderstöttelse. Hendes afdöde Mand Jón Sveinsson var, da han döde, forsörgelsesberettiget i Saurbæjar Rep; men Sysselmanden i Öfjords Syssel har forment at Enkens Ophold i Hrafnagils Rep efter Mandens Död kan lægges sammen med hendes Ophold der förend Manden döde, og at hun saaledes efter Reglem. 8. Januar 1834 § 6 der har erhvervet Forsörgelsesret.

Denne Sysselmandens Anskuelse er efter Amtets Mening aldeles urigtig, thi ligesom Amtet har ytret i Skriv. til samme Embedsmand af 11. Mai 1862, fölger en gift Kone Mandens Forsörgelsessted og beholder hans Ret til Forsörgelse, indtil hun efter Mandens Död paa lovbefalet Maade har erhvervet sig Forsörgelsesret af en Kommune (se Reglem 8. Januar 1834 § 6, jfr. Forordn. for Danm. 24. Januar 1844 § 9) — og er Mandens Död aldeles at sætte ved Siden af Forandring af Opholdssted, som forhindrer Konen fra at erhverve Forsörgelsesret; thi hendes Odhold i Ægteskab maa aabenbart ikke lægges sammen med hendes Ophold som Enke, da Manden skal forsörge hende og hun som Umyndig lever under hans Beskyttelse. Dette bliver klarere ved et Exempel: havde Enken Ingibjörg opholdt sig f. Ex. i Glæsibæjar Rep, medens hendes Mand levede, men flyttet til Hrafnagils Rep, da han döde, og siden opholdt sig der eller vedblevet sit Ophold i Glæsibæjar Rep indtil nu, da vilde intet fornuftigt Menneske falde paa, at hun havde erhvervet sig Forsörgelsesret enten i Hrafnagils eller Glæsibæjar Rep.

Derfor dekreteres, at Enken Ingibjörg Gottskálksdóttir

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Erlæggelsen af de lovbefalede Skibsafgifter af udenlandske Hvalfangerskibe.** Kjöbenhavn den 3. Juli 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 472. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S 444—45. 1867. 3. Juli.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Sysselmanden i Nordermula Syssel har anmodet Amtet om at indhente Ministeriets Bestemmelse for, hvorvidt de Skibe, som tilhöre Hvalfangerfirmaet Roys & Lilliendahl, have, naar de udföre deres Fangst, efter at denne er bleven forædlet iland, men iövrigt hvad enten den er erhvervet af vedkommende Skibe selv eller af Firmaets andre Skibe, at löse Söpas, samt om der ikke under de samme Forudsætninger bör erlægges Tilkjöbsafgift af de Skibe, som benyttes til at udföre Fangsten, har Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 20. Febr. d. A. ytret, at ligesom det formentlig er utvivlsomt, at da Seydisfjord er Udgangspunkt for Expeditionen som Skibenes og Rhedernes Hjem, forsaavidt disse der have erhvervet Borgerret, maa der löses islandsk Söpas for Skibene, naar de benyttes til at udföre noget af Fangsten til et fremmed Land, saaledes synes det ogsaa at være klart, at der af samme Grund bör erlægges Tilkjöbsafgift af disse Skibe i Henhold til Frdg. 1. Mai 1838 § 49 jfr. § 48 og Justm. Skriv. 22. Febr. 1865.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at ligesom det fölger ligefrem af Loven af 15. April 1854, at de lovbefalede Skibsafgifter ville være at svare af de Hvalfangerne Roys & Lilliendahl tilhörende Skibe,

---

paa Klúkur skal med sine Börn være forsørgelsesberettiget i Saurbæjar Rep, og har jeg i Dag meddelt Sysselmanden i Öfjords Syssel dette Dekret til Iagttagelse og Efterretning. Bilagene remitteres.»

1867. naar noget af Fangsten indlades i samme fra Land
3. Juli. for derefter at udföres som Handelsvare, saaledes vil der i Henhold til de foranförte Bestemmelser være at opkræve Tilkjöbsafgift af de nævnte Skibe, forudsat at de ere endelig erhvervede som »dansk Eiendom«, saasnart de anvendes i nogensomhelst andre Öiemed end de i Frdg. 1. Mai 1838 § 49 Litr. c og d nævnte.

6. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Udredelse af Omkostningerne** ved **Vagthold paa Mosfellsheiði i Anledning af Faareskabsygdommen.** Khavn den 6. Juli 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 486. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 445—47.

Med Hensyn til, at Amtmanden over Islands Nord- og Östamt har vægret sig ved efter Hr. Stiftamtm.'s derom fremsatte Begjæring paa fornævnte Amts Vegne at deltage i Omkostningerne ved det i 1865 fra Leiruvogar over Mosfellsheiði til Þingvallavatn opstillede Vagthold til at forhindre Skabsygdommens videre Udbredelse, har Hr. Stiftamtm., næst at forelægge Ministeriet den Brevvexling, der om denne Sag har fundet Sted mellem Sönderamtet og Nord- og Östamtet, og som indeholdes i Skrivelser fra Nord- og Östamtet af 21. Februar og 13. Juni 1865 samt 26. April f. A. og Skrivelser fra Sönderamtet af 22. April, 13. Mai og 21. Decbr. 1865, i behgl. Skriv. af 11. Juni f. A. anholdt om, at Nord- og Östamtets Repartitionsfond ved Ministeriets Resolution maatte blive tilpligtet at udrede $^1/_3$ af bemeldte Vagtholdsomkostninger med et Belöb af 571 Rd. 37 Sk.

Efter at man har indhentet Erklæring fra Amtmanden over Islands Nord- og Östamt over Sagen, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. meddele Fölgende: Naar Amtmanden over Nord- og Östamtet

i sin förste Skrivelse af 21. Febr. 1865 har anmodet Stiftamtet om at foranstalte et Vagthold ved Skorradalsvatn eller paa andre hensigtsmæssige Steder, maa Meningen heraf naturlig være den, at han for sit Vedkommende overlader Stiftamtet som den Autoritet, paa hvis Territorium Vagtholdet skal etableres, Valget af Stedet, og forsaavidt det valgte Sted findes hensigtsmæssigt, forpligter sig til at udrede 1/3 af Omkostningerne. Stiftamtet er imidlertid ikke strax gaaet ind paa Forslaget om Vagtholdet, men afslaar derimod under 22. April næstefter Begjæringen derom med Tilkjendegivelse om, at det först, naar Forholdene forandre sig til det Værre, vil gjenoptage Spörgsmaalet. Naar Stiftamtet derefter alligevel tager den Bestemmelse at oprette et Vagthold og under 13. Mai 1865 meddeler Nord- og Östamtet Underretning derom, da er dette ikke begrundet paa nogen yderligere Udbredelse af Sygdommen, idet Skrivelsen af 22. April allerede omtaler Gaarden Þorlákshöfn som befængt, men hovedsagelig paa Anmodning fra Sönderamtets Beboere. Da der saaledes ikke foreligger nogen Oplysning om, at den faktiske Tilstand i Mellemtiden mellem Affattelsen af Stiftamtets 2de nysnævnte Skrivelse er undergaaet nogen væsentlig Forandring, kan Ministeriet ikke slutte sig til den af Hr. Stiftamtm. fremsatte Betragtningsmaade, at Stiftamtets förste Skrivelse skulde indeholde en betinget Antagelse af Nord- og Östamtets Forslag, og den anden Skrivelse en endelig Tiltrædelse af samme, og det saa meget mindre, som den valgte Vagtlinie nærmest synes at være beregnet paa at forhindre Skabsygens Udbredelse til de Distrikter i selve Sönderamtet, hvorfra der var indlöbet Begjæringer om Etableringen af Vagthold. Efter det saaledes Anförte kan Ministeriet ikke finde Nord- og Östamtet pligtigt til at deltage i de omhandlede Vagtholdsomkostninger.

1867. 6. Juli.

1867. 25. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Forhandlingen af Althingstidenden** m. m. Khavn den 25. Juli 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 604. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 447—48.

Efter dertil ved Ministeriets Skrivelse af 22. Septbr. 1865, betræffende manglende regnskabsmæssig Rigtighed for Forhandlingen af Althingstidenden, given Foranledning har Hr. Stiftamtm. med behgl. Skriv. af 5. Oktbr. f. A. fremsendt dels en af konstit. Overretsprokurator Jón Guðmundsson forfattet Oversigt over Beholdningen af Althingstidenden for Sessionerne 1845—1859 samt over Tidenden fra Mödet 1851, dels en af den nuværende Forhandler, Kjöbmand E. Bjarnason, derover afgiven Erklæring, hvorhos De har fremsat forskjellige Forslag vedrörende Ordningen af dette Anliggende for Fremtiden.

Efter at have brevvexlet med Revisionsdepartementet for Kongeriget om Sagen, skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at Ministeriet overensstemmende med Hr. Stiftamtm.'s derom gjorte Indstilling bifalder, at Ansvaret for den manglende regnskabsmæssige Rigtighed for Forhandlingen af Althingstidenden for Sessionerne 1845, 1847, 1849 og 1853 samt Tidenden for Mödet 1851 maa bortfalde, og at Beholdningen af disse Aargange eftertælles og afleveres til Forhandleren imod at han fremtidig aflægger Rede og Rigtighed for det Antal Expl., der saaledes maatte blive ham overleverede; at Althingstidenden for Sessionerne 1855, 1857 og 1859 betragtes som afleverede til den nuværende Forhandler med et Antal Expl. af henholdsvis 275, 315 og 320, men at forövrigt Ansvaret for disse Aargange ligeledes bortfalder; og at den nuværende Forhandler har at aflægge regnskabsmæssig Rigtighed for det fulde Oplag af Aargangene 1861 og fremdeles.

I Forbindelse hermed skulde man lige tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om i Deres Egenskab af Kommissarius ved det nu forsamlede Althing at ville foranledige de fornödne Regler angaaende selve Forholdet med Hensyn til Althingstidendens fremtidige Forhandling samt om Uddelingen af Friexemplarer, Realisationen af de for store ældre Beholdninger og eventualiter om en Reduktion af det Oplags Störrelse, hvori Tidenden trykkes m. v., udarbeidede og forelagte Althinget til Vedtagelse. 1867. 25. Juli.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **Fremmedes Fiskerier under Island**. Kjöbenhavn den 25. Juli 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 608. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 448—49. 25. Juli.

Med behgl. Skriv. af 18. Oktbr. 1865 indsendte Hr. Stiftamtm. tvende til det i samme Aar afholdte islandske Althing indkomne og af dette gjennem Formanden til den kgl. Kommissarius til videre Befordring tilstillede Petitioner fra Barðastrands og nordre Thingö Syssel, angaaende de Franskes og andre fremmede Nationers Fiskerier omkring Island[1]).

Medens den förstnævnte af de omhandlede Petitioner indskrænkede sig til i almindelige Udtryk at före Anke over, at Franskmændene fiske altfor nær ved Landet, samt til at andrage paa, at der maatte blive truffet Foranstaltninger herimod fra den danske Regjerings Side, blev der derimod i sidstnævnte Petition omtalt forskjellige Plyndringer, der af de fremmede Fiskere skulde være forövede i Nord- og Östamtet, men uden at der forövrigt bleve fremförte Beviser for Rigtigheden af de faktiske Omstændigheder, som i saa

[1]) se Tíð. frá alþ. ísl. 1865 II S. 211—212.

1867. 25. Juli Henseende vare anförte. Efter at De i Anledning heraf havde anmodet Amtmanden over Nord- og Östamtet om, at tilveiebringe de fornödne Oplysninger om Rigtigheden af det saaledes Fremförte, har De med behgl. Skrivelse af 30. Januar d. A. hertil indsendt de gjennem bemeldte Amt indhentede Beretninger fra Sysselmændene i Öfjords, Thingö og begge Múla Sysselerne, angaaende de paaankede Eiendomsindgreb.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. melde, at medens den almindelige Sag om de Fremmedes Fiskeri under Island, som Hr. Stiftamtm. bekjendt, fremdeles er Gjenstand for Underhandling ad diplomatisk Vei, har Ministeriet derimod efter Indholdet af de modtagne Beretninger ikke fundet Grund til at foretage videre i Anledning af de i den sidstomhandlede Petition indkomne Klager over forövede Plyndringer, som derhos, efter hvad derved er oplyst, i ethvert Tilfælde maa antages at være höist overdrevne, hvorhos tilföies, at der med Hensyn til den af Sysselmanden i Thingö Syssel fremförte Klage over nogle af engelske Matroser paa Húsavík begaaede Uordener herfra er tilskrevet Amtmanden over Nord- og Östamtet saaledes som af vedlagte Gjenpart nærmere vil erfares.[1])

[1]) Denne Justitsministeriets Skrivelse, dat. s. D., er saalydende:

»Med behgl. Skriv. af 5. Januar d. A. har Hr. Amtm. hertil indsendt et fra Sysselmanden i Thingö Syssel, Kancelliraad Johnsen, modtaget Andragende, hvori han bl. A. besværer sig over nogle af Mandskabet paa Fiskerfartöiet »Gipsy Qveen« H. U. Nr. 24 fra Shetlandsöerne begaaede Excesser paa Handelsstedet Húsavík, samt gjör Fordring paa en Erstatning til Belöb 31 Rd. 20 Sk. for den lidte Overlast.

Foranlediget heraf sknlde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Justitsministeriet ikke kan antage, at der vilde komme noget ud af at henvende sig til Udenrigsministeriet i den omhandlede

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Fattigtienden af Borgarey** i Skagafjords Syssel. Khavn den 25. Juli 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 613. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 454—55. 1867. 25. Juli.

I et i sin Tid hertil indkommet Andragende har Repstyreren i Rípur Rep i Skagafjords Syssel gjort Forespörgsel, om han ikke, uanset at Eieren af den i Hjeraðsvötn beliggende Borgarey, der i Jordebogen af 1861 er matrikuleret særskilt og opfört som henhörende til bemeldte Rep, formener, at nysnævnte Eiendom henhörer under Akra Rep i samme Syssel, har at rette sig efter den nævnte Jordebog, og saaledes at fordre Tiende af sidstnævnte Eiendom erlagt til de Fattige i Rípur Rep,

Efter at man med Hr. Amtm.'s behgl. Skrivelser 24. Januar f. A. og 5. Febr. d. A. har modtaget dels en Fremstilling af de Grunde, hvorpaa vedkommende Repstyrere hver for sig stötte deres Paastande om, at Tienden bör erlægges af den omhandlede Eiendom til de respektive Reppers Fattigvæsen, skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da den mellem de 2 Repper saaledes opstaaede Tvist om Berettigelsen til Fattigtienden af Eiendommen Borgarey eventuelt maa henhöre under Domstolenes Afgjörelse, finder Ministeriet ikke Anledning til at afgjöre Spörgsmaalet ved sin Resolution.

Anledning, da der ikke, saaledes som burde være sket, er optaget noget Forhör til Sagens Oplysning, saa at det ikke en Gang kan ses, hvorledes det omtalte Klammeri er opstaaet, eller mellem hvem det fandt Sted, hvortil endnu kommer, at hele den skete Skade ikkun andrager 6 Rd. 28 Sk., medens der formentlig ikke kunde være Spörgsmaal om at forlange Udgifterne til den af Politimesteren forordnede Nattevagt erstattet af den engelske Regjering.«

1867. 25. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Udbetaling mod Kvittering af Vakcinationshonorar.** Khavn den 25. Juli 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 615. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 455—56.

Provst i Thingö Syssel og Sognepræst til Saufás, Björn Halldórsson, har i et direkte hertil indkommet Andragende forespurgt:

1. om Amtmanden over Nord- og Östamtet har Ret til at nægte at udbetale ham det ham for Aaret 1865 tilkommende Vakcinationshonorar, uagtet han ikke tilstiller Amtet Kvittering, förend dette har sendt ham Honoraret, og
2. hvis dette besvares benægtende, om Amtet da ogsaa kan vægre sig ved at udbetale Honoraret til den, som forlanger samme paa Andragerens Vegne i Henhold til en af denne udstedt skriftlig Fuldmagt til at modtage og kvittere for Honoraret ved dets Udbetaling,

hvorhos Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 28. Januar d. A. har ytret Dem over det nævnte Andragende.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at medens Hr. Amtm. ikke kan være pligtig til at gjöre nogen Udbetaling af Repartitionsfonden, uden at De har modtaget eller samtidig modtager behörig Kvittering derfor, ligesom Modtageren paa den anden Side ikke kan være pligtig til at give Kvittering fra sig, inden han har modtaget det Belöb, hvorfor der skal kvitteres, skjönner Ministeriet ikke, at De kan undslaa Dem for at udbetale noget Belöb, hvorpaa der haves gyldigt Krav, til Enhver, der möder med behörig Fuldmagt fra den Berettigede til at modtage Belöbet og kvittere for samme.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Gratifikation for Expeditionen af Posten i Axarfjord.** Khavn den 25. Juli 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 620. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 456. 1867. 25. Juli.

Med behgl. Skrivelse af 1. f. M. har Hr. Amtm. hertil indsendt et Andragende, hvori Sognepræst til Skinnastaður, Kjörleifur Guttormsson, hvem De har overdraget Postexpeditionen paa den af Dem i forrige Aar oprettede Poststation i Axarfjorden, anholder om for Eftertiden i den ommeldte Anledning at forundes en aarlig Gratifikation i Lighed med, hvad der er tilstaaet andre Postexpeditörer i Island, hvem et sligt Hverv ikke i Embedsmedför paahviler.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet efter Omstændighederne ikke har Noget imod, at der indtil videre tilstaas Andrageren den af Hr. Amtm. foreslaaede Godtgjörelse af 6 Rd. om Aaret i den nævnte Anledning, fra 1. Januar d. A. at regne, og har man D. D. tilskrevet Landfogden i Island det Fornödne med Hensyn til Belöbets Udbetaling af Islands Jordebogskasse.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. **Nedlæggelse af 4 Tomthuse paa Ombudsjorden Ingjaldshóll.** Khavn den 25. Juli 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 625. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 457. 25. Juli.

Ved at fremsende et Andragende med Bilag, hvori Opsidderen paa den under Arnarstapa Ombud henhörende Gaard Ingjaldshóll, Repstyrer Tómás Eggertsson, anholder om, at det maa tillades ham at nedlægge idetmindste 4 af de til den nævnte Gaard hörende 16

1867. 25. Juli. Tomthuse, har Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 11. Januar d. A. bemærket, at da vedkommende Opsidder, uden Hensyn til, om han kan faa de omhandlede Huse udleiet, eller faa Leieafgiften betalt, er ansvarlig for den fulde Afgift af Gaarden Ingjaldshóll, vil en Formindskelse af Husenes Antal ikke kunne betragtes som en Forringelse af Gaarden, men snarere som en Lettelse for Opsidderen, og har De derfor indstillet, at 4 af de til bemeldte Gaard hörende Tomthuse, efter at være afleverede i aabodsfri Tilstand eller med en af uvillige Mænd ansat Aabod, maa nedlægges og sælges ved offentlig Auktion, og Udbyttet derefter föres til Indtægt i Regnskaberne for Intraderne af Arnarstapa Ombud.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse samt fornöden Foranstaltning tjenstl. melde, at Ministeriet herved bifalder det af Hr. Amtm. Indstillede, og forventer man i sin Tid nærmere Indberetning om, hvad der i den heromhandlede Henseende maatte blive foretaget.

25. Juli. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Vestamt, ang. den ved kgl. Resol. 25. Juni 1866 bevilgede **Moderation i Ydelsesmaaden af Landskyldsafgifterne af det kgl. Jordegods i Vestamtet.** Khavn den 25. Juli 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 623.

Ved at fremsende en dansk Oversættelse af en til Hr. Amtm. indkommen Skrivelse, hvori Sysselmanden i Isafjords Syssel, som Administrator for Barðastrands og Alptafjords Jorder, indberetter, at han, forinden han havde erholdt Meddelelse om allerh. Resol. 25. Juni f. A., betræffende Moderation i Ydelsesmaaden af Landskyldsafgifterne af det kgl. Jordegods i Vestamtet, havde opkrævet de i Fardag f. A. forfaldne Landskylds-

afgifter af fornævnte Jorder uden nogen Moderation i Ydelsesmaaden, samt forespörger, om han i vedkommende Regnskab bör beregne de omhandlede Afgifter til Indtægt med det fulde opkrævede Belöb, eller tilbagebetale det formeget Opkrævede, har Hr. Amtm. i behgl. Skriv. af 27. Decbr. f. A. ytret den Formening, at den foranförte allerh. Resol. af 25. Juni f. A. kunde forstaas saaledes, at den ikke giver Leilændingen nogen ubetinget Ret til at erholde den omhandlede Moderation, men alene indeholder en Tilladelse for Godsbestyrelsen til at lade Leilændingerne beholde deres Jorder i Bygsel for den modererede Afgift, naar saadant maatte anses nödvendigt eller hensigtsmæssigt, og at hvis denne Deres Opfattelse kunde billiges, burde ingen Tilbagebetaling finde Sted, ligesom Afgifterne i saa Fald ogsaa for Fremtiden vilde være at opkræve uden Moderation, siden Administratoren i nærværende Tilfælde har set sig i Stand til at erholde den fulde Landskyld hos Leilændingerne, og tror sig i Stand til i Fremtiden at opkræve den saaledes uden Moderation.

1867.
25. Juli.

Foranlediget heraf sknlde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at Ministeriet ikke kan skjönne rettere, end at den omhandlede allerh. Resolntion giver Leilændingerne paa det kgl. Jordegods i Vestamtet en ligefrem Ret til i det her anförte Tidsrum at erlægge Landskyldsafgifterne af de Jorder, de have i Bygsel, paa den i Resolutionen bestemte Maade, og da Ministeriet ved at gjöre Indstilling om Sagen gik ud fra, at Leilændingerne paa det til Alptafjords og Barðastrands Ombud hörende Jorder vare ligesaa trængende til at erholde den omhandlede Moderation som de övrige Leilændinger paa det kgl. Jordegods i Vestamtet, synes der ikke at være nogen Grnnd til at udelnkke dem fra den indrömmede Begnnstigelse. Man skulde derfor lige tjenstl. anmode Dem om behgl. at ville foranledige, at det formeget

1867. opkrævede Landskyldsbelöb tilbagebetales de Vedkommende.
25. Juli.

7. Avgust. **Finansministeriets Bekjendtgjörelse** angaaende **Udprægning af Fire- og En-Skillinger.** Khavn den 7. Avgust 1867. — Dep. Tid. f. 1867 S. 805; Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1867 S. 433.

Efterat H. M. Kongen under 20. April d. A. allern. har approberet, at der udpræges Fire- og En-Skillinger med fölgende Adverspræg: Fire-Skillinger: Hans Maiestæts Brystbillede med Omskrift: Christianus IX D. G. Daniæ V. G. Rex, En-Skillinger: Hans Maiestæts kronede Navnechiffer, omgivet af Egelöv, og Reversen uforandret som hidtil, samt med glat Rand, — er det ved allerh. Resol. af 5. Avgust d. A. allern. bifaldet, at disse Mönter optages i Cirkulationen. — Dette bekjendtgjöres herved til almindelig Efterretning.

24. Avgust. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende Spörgsmaal om **Forsörgelseshjem.** Khavn den 24. Avgust 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 679. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 457—58.

I behgl. Skriv. af 14. Novbr. f. A. har Hr. Stiftamtm. begjært Ministeriets Resolution for, hvorvidt en i Rosmhvalanes Rep i Aaret 1858 afdöd Person, Jón Guðmundsson, ved sin Död, og som Fölge deraf hans efterladte Enke og Börn maatte anses forsörgelsesberettigede enten i Akranes Rep i Borgarfjords Syssel, der er hans Födehjem, eller i Hraun Rep i Mýra Syssel, hvor den Paagjældende af Födekommunen formenes at have erhvervet Forsörgelsesret, hvilket derimod benægtes af Hraun Rep.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at da

det ikke ved det i Sagen Fremkomne er godtgjort, at fornævnte Jón Guðmundsson har opholdt sig i Hraun Rep i et saa langt Tidsrum, som ifölge Reglem. 8. Januar 1834 § 6 udfordres til at vinde Forsörgelsesret, vil der ikke paahvile bemeldte Rep nogen Forpligtelse til at yde hans Familie nogen Forsörgelse, eller give Erstatning for det af Rosmhvalanes Rep i saa Henseende Udlagte, og da det heller ikke er oplyst, at den Paagjældende har vundet Forsörgelsesret i nogen anden Kommune, vil man i den omhandlede Henseende have at holde sig til Födereppen. 1867. 24. Avgust.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **en Persons Forsörgelseshjem.** Khavn den 24. Avgust 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 686. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 458—59. 24. Avgust.

Med behgl. Skriv. af 18. Februar d. A. har Hr. Amtm. hertil indsendt et Andragende, hvori Repstyrerne i Helgastaða Rep inden Thingö Syssel indanke en af Dem under 1. Mai f. A. afgiven Resolution, hvorved Fattiglem Jón Sveinsson kjendes forsörgelsesberettiget i bemeldte Rep.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det vil have sit Forblivende ved den af Amtet i Sagen afgivne Resolution[1].

---

[1]) Amtets Resolution er i Oversættelse saalydende:

I Anledning af en mellem Dem og Sysselmanden for Öfjords Syssel opstaaet Meningsforskjel, har De, Hr. Kancelliraad, begjært Amtets Resolution for, om en Jón Sveinsson, der efter de fremkomne Oplysninger paa en Gang har opholdt sig i 5 Aar, eller fra 1827—1832, i Helgastaða Rep inden Thingö Syssel, men som siden den Tid ikke ved sit Ophold nogensteds har vundet Ret til Forsörgelse, maatte

1867. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over
24. Avgust. Islands Nord- og Östamt, angaaende en Persons **Forsørgelseshjem.** Khavn den 24. Avgust 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 687. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 459—61.

Efter Modtagelsen af det med Hr. Amtm.'s behgl. Skriv. af 27. Januar f. A. hertil indkomne Andragende,

---

være at anse forsörgelsesberettiget i Helgastaða Rep eller i Öngulstaða Rep i Öfjords Syssel, som er hans Föderep.

Efter at have brevvexlet med Sysselmanden i Öfjords Syssel betræffende Sagen, og fra ham modtaget de Sagen vedkommende Dokumenter, som vare gjemte hos ham, skulde jeg herved tilkjendegive Dem til behgl. Efterretning og Bekjendtgj. for Repstyreren i Helgastaða Rep, at Amtet maa antage, at bemeldte Jón Sveinsson har ved sit Ophold i ovennævnte Rep erhvervet Ret til Fattigforsörgelse sammesteds; thi ligesom Lovbestemmelserne om Hævd og Præskription have tilbagevirkende Kraft, saaledes er det ogsaa bleven bestemt ved Resolutioner for enkelte Tilfælde, at naar et Fattiglems Ophold i en Rep har begyndt förend Reglem. af 8. Januar 1834 traadte i Kraft, saa skulle de Aar, som ere forlöbne för dette Tidspunkt, lægges til de paafölgende Aar, for at udgjöre det 5aarige Ophold, som § 6 i Reglementet udfordrer som Betingelse for at vinde Ret til Fattigforsørgelse i en Rep; og saaledes maa da ogsaa den anses at have vundet Ret til Fattigforsörgelse, som allerede havde opholdt sig i 5 Aar inden Fattigkommunens Distrikt, förend Lovbestemmelsen traadte i Kraft. Nysnævnte Lovsted viser ogsaa, at dette har været Lovgiverens Mening, da der i samme staar: »dog bör det, hvor en Person allerede i Overensstemmelse med de hidtilgjældende Regler (d. v. s. efter Reglerne om 20 Aars Tiden) er kommet under Forsörgelse i et Fattigdistrikt, derved have sit Forblivende, uden at den ovenanförte Bestemmelse (ɔ: om 5 Aars Opholdet) deri skal gjöre nogen Forandring«, thi deri synes at ligge, at den, som har dvælet 5 Aar i et Fattigdistrikt, medens Bestemmelsen om 20 Aars Tiden endnu gjaldt, men som endnu ikke havde nydt Fattigunderstöttelsesbidrag, skulde formedelst Opholdet anses forsörgelsesberettiget sammesteds, ifald han havde det behov.

hvori Repstyrerne i Torfastaða Rep inden Húnavatns Syssel indanke for Ministeriet en af Islands Vestamt under 1. Novbr. 1859 afgiven Resolution, betræffende en afdöd Person, Benjamín Bergþórssons Forsörgelsesberettigelse, har Ministeriet indhentet Erklæring fra Amtmanden over Islands Vestamt over Sagen, navnlig med Hensyn til, at der i samme vare tilveiebragte nye Oplysninger, siden nævnte Resolution afgaves, og har man derefter fra nysnævnte Embedsmand modtaget hoslagte Udskrift af et ved Snæfellsnes Syssels Politiret til Sagens yderligere Oplysning optaget Forhör. 1867. 24. Avgust.

Da det ved bemeldte Forhör maa anses tilstrækkelig godtgjort, at ovennævnte Benjamín Bergþórsson ikke har opholdt sig i Skógastrandar Rep i saa lang Tid, som ifölge Reglem. 8. Januar 1834 § 6 udfordres til der at vinde Fattigforsörgelse, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det i den omhandlede Henseende maa have sit Forblivende ved Islands Vestamts förommeldte Resolution af 1. Novbr. 1859.[1])

[1]) Vestamtets Resolution er i Oversættelse saalydende:

Med en Skrivelse af 31. Marts d. A. har De, höivelbaarne Hr. Amtmand, sendt hertil Gjenpart af en Skrivelse til Dem fra Sysselmanden i Húnavatns Syssel med 6 Bilag ang. Forsörgelseskommune for afdöde Benjamín Bergþórsson, der en Gang havde hjemme paa Arnhús paa Skógarströnd, og har De i Deres ovennævnte Skrivelse henvist til dette Amts Resolution, Sysselmanden i Húnavatns Syssels og Repstyreren i Þorkelshóls Reps Fordring paa, at ovennævnte Benjamíns Enke, Þuríður Lilja Þórðardóttir tilligemed hendes unge Börn skal tages til Forsörgelse af Skógarstrandar Rep inden Snæfellsnes Syssel, og at nævnte Rep forpligtes til at betale det Laan, fornævnte Enke har faaet af Þorkelsbóls Reps Fattigkasse, og desuden har De tydet hen til Optagelsen af et Forhör, for at söge nærmere Oplysning om ovennævnte Benjamíns Flytning fra Arnhús för den 14. Mai i Foraaret 1813.

I Anledning heraf paalagde Amtet ved Skriv. af 18. Juni d. A. Sysselmanden i Snæfellsnes Syssel at optage

1867.
28. Avgust.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. en Persons **Forsörgelseshjem.** Khavn den 28. Avgust 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 700. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 461—63.

Med behgl. Skrivelse af 21. Januar d. A. har Hr. Amtm. hertil indsendt et Andragende, hvori Repstyreren

---

nævnte Forhör, samt at give sin Betænkning i Sagen overhovedet. Men da Sysselmanden af Forholdene blev forhindret fra selv at optage ovennævnte Forhör, fik han dertil en af Amtet autoriseret Mand, hvilket Forhör jeg i verificeret Udskrift af Snæfellsnes Syssels Politiprotokol herved har den Ære at tilstille Deres Höivelbaarenhed tilligemed Sysselmanden i Snæfellsnes Syssels Erklæring af 30. Septbr. f. A., og da man har glemt at indföre Amtets Autorisation i Forhöret, lader jeg ogsaa fölge hermed en verificeret Gjenpart af samme.

Af ovennævnte Forhör synes at fremgaa, at oftnævnte Benjamín Bergþórsson ikke har erhvervet sig Ret til Forsörgelse i Skógarstrandar Rep ved et uafbrudt Ophold i 5 Aar, overensstemmende med Reglement 8. Januar 1834 § 6, jfr. Kancelliskrivelse til Vestamtet af 18. April 1843, hvor der ligefrem siges, at et uafbrudt Ophold i 5 Aar udkræves for at erhverve Ret til Forsörgelse i en Rep, og at denne Tid af 5 Aar skal beregnes efter tilsvarende Dag i de Aar, der handles om, saa at t. Ex. den, der 6. Juni 1840 kom til en Rep, ikke har erhvervet sig Ret til Forsörgelse sammesteds förend 6. Juni 1845, hvorfor Amtet ikke kan anse Skógarstrandar-Rep inden Snæfellsnes Syssel pligtig til at modtage merbemeldte Benjamín Bergþórssons Enke med Börn til Forsörgelse, eller at betale det Laan, hun som Understöttelse har faaet af Fattigkassen i Þorkelshóls Rep inden Húnavatns Syssel.

Dette undlader jeg ikke herved tjenstl. at tilmelde Deres Höivelbaarenhed, idet jeg med det samme remitterer de med Deres ovennævnte Skrivelse fölgende Bilag.

Vestamtets Kontor, Stykkishólm, den 1. November 1859.

i Skefilstaða Rep i Skagafjords Syssel indanker for Ministeriet en af Dem under 3. Marts 1854 afgiven Resolution, hvorved Fattiglem Kristján Skel Skúlason kjendes forsörgelsesberettiget i fornævnte Rep. 1867. 28. Avgust.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det maa have sit Forblivende ved den af Hr. Amtm. i Sagen afgivne Resolution.[1])

---

[1]) Amtets Resolution er i Oversættelse saalydende:

Da man ikke har erholdt nogen Vished for, hvor den i Sysselmandens Skrivelse af 26. Januar d. A. ommeldte Skúli Björnsson har havt sit Hjem i Aaret 1813, da hans Sön Kristján Skel födtes paa Illugastaðir i Skefilstaða Rep, maa bemeldte Trængende Kristján Skel Skúlason ifölge Reglem. af 8. Januar 1834 § 7 i Slutningen anses forsörgelsesberettiget i fornævnte Rep, og det saa meget mere, som det er oplyst, at Moderen til Kristján tog i Foraaret 1813 med Bonde Halldór Snæbjörnsson fra Blöndubakki i Eugihlíðar Rep til nysnævnte Gaard Illugastaðir, og at Skúli da er bleven anset at höre til hendes Hjem, ligesom han ogsaa skal have været tilstede, da hans Kone om Sommeren blev indledet i Kirke paa Hvammur, efter at hun födte Kristján Skel, og skjöndt det tillige er forklaret, at Skúli i bemeldte Aar har været hist og her som en Lösgænger, er det samme ogsaa forklaret ham angaaende i Aaret 1812—13, da hans Kone var paa Blöndubakki, og skjöndt han er debiteret for Tienden af de Kreaturer, han havde under sin Raadighed, kan sligt ikke erhverve ham fast Hjem paa Blöndubakki, da det er forklaret, at han næppe har turdet indfinde sig i sin Kones Hjem, og desuden er bemeldte Tiende fört til Udgift i Repsregnskabet som uerholdelig.

Jeg har derfor i Skrivelso til Sysselmand Schulesen under Dags Dato resolveret, at oftnævnte Kristján Skel Skúlason med Kone og Börn maa flyttes til Skefilstaða Rep, og at denne Rep har at refundere den ham af Helgastaða Rep forelöbig ydede Understöttelse, som efter vedkommende Repstyrers hoslagte Skrivelse af 23. Marts f. A. har været 2 Rd. 70 Sk. i Aaret 1850—51 og fra 19. Mai 1852 til samme Tid 1853 77 Rd., men i Aaret 1851—52

1867. 4. Septbr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Tilladelse** til **Undervisning af Dövstumme**[1]). Khavn den 4. Sept. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 708. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 463—64.

Som det vil være Hr. Stiftamtm. bekjendt, har Sognepræst til Kálfafell i Skaptafells Syssel, P. Pálsson, i nogen Tid opholdt sig her i Staden, for at gjöre sig bekjendt med Undervisningsmethoden paa det kongel. Dövstummeinstitut, hvor han ifölge Erklæring fra Direktören for bemeldte Institut i den Tid, han har opholdt sig sammesteds, har opnaaet et saadant Kjendskab til og Færdighed i Undervisningen af Dövstumme, at Oplærelsen af dövstumme Börn i Island vilde kunne betros ham. Ved Afgivelsen af dette Vidnesbyrd har Direktören for det kgl. Dövstummeinstitut derhos an-

---

blev han understöttet af Private, saa at han ikke trængte til Fattigunderstöttelse.

Forsaavidt Fattigforstanderne i Skefilstaða Rep i Skriv. af 6. Avgust f. A. have önsket, at Amtet vilde foranstalte en yderligere Undersögelse der i Reppen angaaende denne Sag, og at alle de Vidner, som have været förte, maatte paalægges at bekræfte deres Forklaring med Ed, kan jeg ikke indse nogen Rimelighed for, at noget Væsentligt, som ikke allerede er fremkommet, derved kan oplyses, hvorfor en slig Foranstaltning formenes kun at ville medföre en længere Forhaling af Sagen og forvolde andre Vedkommende en större Uleilighed end det er ret og billigt efter Omstændighederne, hvilket Önske heller ikke er gjentaget i den konstituerede Repstyrers Skriv. af 22. Januar d. A. — Men lader Fattigbestyrelsen i bemeldte Rep sig ikke nöie med foranskrevne Eragtning og vil selv bekoste en yderligere Undersögelse, er Intet til Hinder derfor fra Amtets Side.

Denne min Skrivelse anmodes De om at meddele Vedkommende.

[1]) s. D. blev Amtmanden og Biskoppen i Island tilskrevet om Sagen.

befalet, at der kunde aabnes islandske Dövstnmme 1867.
Adgang til Undervisning inden Islands egne Grænser, 4. Septbr.
og henledet Opmærksomheden paa, at den Oplærelse, som de islandske Dövstumme erholde paa bemeldte Institut, ifölge Sagens Natur ikke kan være saa fyldestgjörende som det vilde være önskeligt. I saa Henseende har han fremhævet, dels at de fra Institutet medbringe det danske Sprog og Tegnsproget, men da de i deres egen Hjemstavn kun have meget liden, ofte vel slet ingen Anvendelse for det förstnævnte Sprog, og i Omgang med deres Nærmeste alene ere henviste til Brugen af Tegn, maa deres Stilling blandt deres Omgivelser blive ligesaa sörgelig isoleret, som om de ingen Uddannelse havde erholdt, ligesom ogsaa deres Kjendskab til det danske Sprog og de Kundskaber, de derigjennem have erhvervet, istedetfor at foröges, temmelig snart ville svinde bort, dels at de paa Institutet blive oplærte under Forhold, der ere saa vidt forskjellige fra dem, som de ere udgaaede fra og igjen sknlle vende tilbage til, at vistnok kun faa af dem ville kunne blive saa tilfredse og saa dygtige til deres Gjerning, som de vilde have været, hvis de ikke vare blevne lösrevne fra deres Hjemstavn, hvortil endelig kommer, at Dödeligheden blandt de islandske Dövstumme paa Institutet altid har været saa overordentlig stor, idet af 24 Islændere, der siden 1820 ere indkomne dertil, ikke mindre end 8 ere afgaaede ved Döden under deres Ophold paa Institutet.

Da Ministeriet for sit Vedkommende ganske har maattet tiltræde den af Direktören for det kgl. Dövstummeinstitut saaledes udtalte Anskuelse, har man ikke taget i Betænkning ifölge derom indgivet Andragende at meddele fornævnte Pastor P. Pálsson Tilladelse til at antage islandske Dövstumme til Oplærelse og Undervisning, og sknlde man, idet man henleder Hr. Stiftamtm.'s Opmærksomhed paa Foranstaaende, ikke undlade tjenstl. at meddele, at der fra Ministeriets

1867. Side ikke vil være Noget til Hinder for, at Omkost-
4. Septbr. ningerne ved Undervisningen af de dövstumme Börn, hvis Oplærelse Pastor Pálsson maatte paatage sig, udredes paa den i Kskr. af 9. Oktbr. 1832 og dette Ministeriums Skriv. af 12. Mai 1849 bestemte Maade, forsaavidt ikke vedkommende Börn selv eller deres Forsörgere maatte være istand til at udrede dem.

11. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Skibes Maaling.** Kjöbenhavn den 11. Septbr. 1867. — Isl. Kopiebog 1867 Nr. 727. Tiðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 464-65.

Med behgl. Skriv. af 20. Febr. d. A. har Hr. Amtm. hertil indsendt et Andragende, hvori Sysselmanden i Nordermula Syssel, O. Smith, forespörger, dels om, hvor længe et Maalebrev forbliver i Kraft, dels om, hvor stort Gebyr der tilkommer ham for en Maalingsforretning, dels endelig, om det med Hensyn til Skibets Domicilering er tilstrækkeligt, at Hjemstedet anföres i Maalebrevet, eller om der endvidere udfordres en thinglæst Deklaration fra vedkommende Eier desangaaende.

Efter at man i denne Anledning havde indledet Brevvexling med Generaldirektoratet for Skattevæsenet, har samme tilbagemeldt: at Skibe ifölge de gjældende Bestemmelser skulle ommaales og nyt Maalebrev udstedes, naar Maalebrevet for Skibe af Fyr er 8 Aar og for Skibe af Eg 10 Aar gammelt, uden Hensyn til, om Skibene ere fremmede eller indenlandske, at der for den fuldstændige Maaling, Maalebrevets Udstedelse og Maalets Paabrænding erlægges 10 Sk. for hver Kommercelæst, og for Ommaaling 5 Sk. for hver Kommercelæst, og at det er tilstrækkeligt, at Skibets Hjemsted er anfört i Maalebrevet, uden at der ud-

fordres nogen thinglæst Deklaration fra vedkommende Eier i saa Henseende. 1867. 11. Septbr.

Hvilket herved tjenstl. meddeles Hr. Amtm. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Opsendelse af en Veterinærlæge** til Assistance ved Behandlingen af **Faareskabet i Island.** Kjöbenhavn den 11. Septbr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 729. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 465—68. 11. Septbr.

I Anledning af Hr. Stiftamtm.'s derom i behgl. Skriv. af 25. Juni d. A. gjorte Andragende, har Ministeriet antaget Veterinærlæge H. F. O. Nielsen til at reise til Island med Postdampskibet paa dets forestaaende Reise herfra, og forblive sammesteds indtil næstkommende Foraar, for at være til Assistance for Dem ved Behandlingen af Faareskabet i Sönderamtet.

Ved at meddele Hr. Stiftamtm. Foranstaaende, og næst at vedlægge en Gjenpart af Justitsm. Skriv. til bemeldte Veterinærlæge af D. D., saavelsom af den for ham i den ommeldte Anledning udfærdigede Instrux, undlader man ikke til behgl. Efterretning og videre föiende Foranstaltning tjenstl. at melde, at der foruden fri Reise til og fra Island og Kostpenge for Reisen efter indgiven Regning er tilstaaet Veterinærlægen 50 Rd. om Maaneden i Lön fra den Tid, han ankommer til Island og indtil han forlader samme, og endvidere 3 Rd. om Dagen i Diæter for hver Dag, han reiser i Island i Forretninger, samt fri Befordring paa deslige Forretningsreiser. — Det tilföies, at man D. D. har tilskrevet Landfogden i Island om efter Deres Anvisning at udbetale de hertil medgaaende Belöb af Jordebogskassen af den i Finansloven under § 20 IV. C. opförte Sum.

1867. Instrux for Dyrlæge Nielsen under hans Ophold
11. Septbr. paa Island i Anledning af Faareskabsygdommen dersteds.

1. Dyrlægen maa gjöre sig vel bekjendt med Skabsygdommens seneste 10-aarige Historie, efter de derom offentliggjorte Aktstykker. — Den Anskuelse, som i de nævnte Aktstykker gaar igjennem Regjeringens forskjellige Foranstaltninger til Skabsygdommens Undertrykkelse, maa være veiledende for ham ved at imödegaa urigtige Opfattelser angaaende Sygdommens Natur og Behandling, som maatte söge at gjöre sig gjældende. Det vil ogsaa bidrage til et heldigt Udfald af hans Virksomhed, at han bestræber sig for at forstaa og at gjöre sig forstaaelig i det islandske Sprog.

2. Efterhaanden som han paa Stedet selv bliver bekjendt med Faareskabets Tilstand, bör han, i Overensstemmelse med de gjældende Forskrifter, meddele vedkommende Övrighed Forslag angaaende den Fremgangsmaade, som han anser tjenligst til Sygdommens Undertrykkelse.

3. Under streng Iagttagelse af Forordn. om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island af 5. Januar 1866 bör Dyrlægen i hans Fremgangsmaade tage Hensyn til de Forholdsregler i Anledning af Faareskab, som under 14. Septbr. 1859 ere foreskrevne af de da fungerende kgl. Kommissærer, og som findes trykte i »Tidsskrift for Veterinærer» 8. Bd. Pag. 112, forsaavidt de passe paa de nuværende Forhold.

4. En Hovedopgave er det forhaanden værende Faareskabs hurtige og varige Undertrykkelse med Lægemidler og Desinfektion. Almindelige Kurbade bör anvendes paa ethvert Faarekreatur i de Flokke, der vise mindste Spor til Skab. En betryggende Kur og Desinfektion vil efter Omstændighederne kunne benyttes til at böde paa en besværligere Afsondring.

5. Der maa itide sörges for, at der ikke bliver Mangel paa de fornödne Lægemidler til Kurbadene. Dyrlægen maa paase, at Lægemidlerne kunne erholdes gode for en passende Betaling, og at Bekostningerne ved Kuren i det Hele kommer til at staa i et passende Forhold. 1867. 11. Septbr.

6. Der maa stræbes hen til at gjöre det til fremtidige Kurbades Iværksættelse fornödne Antal Mænd tilstrækkeligt bekjendte med den rette Fremgangsmaade dermed, saa og med Sygdommens Kjendetegn.

7. Saavidt muligt bör Dyrlægen selv undersöge samtlige Faar paa alle Steder, hvor Skabet viser sig eller maa befrygtes at være. Han bör ogsaa saavidt muligt selv paa de forskjellige Steder iværksætte Kuren og Desintektionen, indtil han ved Belærelse af Medhjælpere har sikret sig en forsvarlig Varetagelse af disse Anliggender under hans Fraværelse.

8. Det er en Selvfölge, at Dyrlægen udstrækker sin Virksomhed i en saa vid Kreds som muligt; men iövrigt er det vigtigere, at mindre Kredse pleies saa grundigt, at Nytten er aabenbar og sikker, fremfor at iværksætte utilstrækkelige Foranstaltninger i store Landstrækninger.

9. Dyrlægen bör holde Dagbog over sin Virksomhed i det ham betroede Hverv. I Overensstemmelse med denne giver han maanedlige Beretninger til Justitsministeriet, hvor ogsaa Dagbogen afgives, efter at hans Hverv er tilendebragt.

10. Foruden Faareskabsygdommen maa han leilighedsvis have sin Opmærksomhed henvendt paa Husdyrenes Sygdomme paa Island i Almindelighed, og især saadanne, som forekomme epizootisk eller ere smitsomme.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **islandske Udstillingsgjenstande** 14. Septbr.

1867. paa Fiskeriudstillingen i Boulogne. Khavn den
14. Septbr. 14. Septbr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 741. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 468.

Ifölge Meddelelse fra den danske Kommissær ved den i afvigte Aar afholdte internationale Fiskeriudstilling i Boulogne, J. A. Smith, er der af bemeldte Udstillings Jury bleven tilkjendt Kjöbmand Oddur Gíslason af Reykjavík Broncemedaille for Torskelevertran, og Kjöbmand W. Fischer ligeledes af Reykjavík »hæderlig Omtale« for Torskegarn, og har Kommissæren, næst at henlede Opmærksomheden paa, at de af Kjöbmand Fischer udstillede Torskegarn ere blevne rosende omtalte af den norske Kommissær, anholdt om Ministeriets Bistand til, at den ham i denne Anledning tilstillede Medaille samt Hædersdiplomerne maatte blive de nævnte Udstillere overrakte.

Foranlediget heraf skulde man ved Fremsendelsen af bemeldte Udmærkelsestegn tjenstl. anmode Hr. Stiftamtm. om behgl. at ville foranledige, at de blive overleverede til Vedkommende paa en passende Maade.

14. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. en **ny Udgave** af **Levys Lærebog for Jordemödre.** Khavn den 14. Septbr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 742. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 469.

Efter dertil af Justitsministeriet i Skriv. af 28. Februar d. A. given Foranledning har Hr. Stiftamtm. med behgl. Skriv. af 5. Juni næstefter hertil indsendt en af Landfysikus, Justitsraad Hjaltalín afgiven Erklæring betræffende et paatænkt omarbeidet og navnlig forkortet Oplag af den islandske Oversættelse af Prof. Levys Lærebog for Jordemödre, hvorhos De har ytret Dem udförlig om Sagen. Justitsministeriet har derefter yderligere brevvexlet om Sagen med det kgl. Sundheds-

kollegium, der i Skriv. af 16. i f. M. har meddelt, at det fremdeles maatte anse det for betænkeligt, at det overdrages Oversætteren at foretage Forandringer i Levys Lærebog for Jordemödre, og at det derimod maa tilraade, at Oversættelsen besörges efter Bogens sidste Udgave, uden noget Forsög paa Forbedringer i denne. 1867. 14. Septbr.

Hvilket man ikke har villet undlade at meddele Hr. Stiftamtm. til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse, samt fornöden Foranstaltning, idet Justitsministeriet maa for sit Vedkommende anse det for rettest, at der i den omhandlede Henseende forholdes overensstemmende med Sundhedskollegiets Forslag.

Justitsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. en Persons **Forsörgelseshjem.** Khavn den 17. Sept. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 752. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 469—71. 17. Septbr.

Med behgl. Skriv. af 18. Februar d. A. har Hr. Amtm. hertil indsendt et Andragende, hvori Repstyreren i Helgastaða Rep i Thingö Syssel indanker for Ministeriet en af Dem under 26. Juni 1865 afgiven Resolution, hvorved Fattiglem Jón Ólafsson af Kraunastaðir er kjendt forsörgelsesberettiget i fornævnte Rep.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det maa have sit Forblivende ved den af Hr. Amtm. i Sagen afgivne Resolution[1]).

---

[1]) Amtets Resolution er i Oversættelse saalydende:

I Deres Skrivelse af 16. Februar har De, Hr. Sysselmand, indstillet til Amtets Afgjörelse den imellem Dem og Sysselmanden i Thingö Syssel opstaaede Meningsulighed angaaende Jónas Olafssons Forsörgelsesberettigelse, som

1867. 30. Septbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Udenrigsministeriet, ang. **islandske Söpas.** Kbavn den 30. Sept. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 796. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 471—72.

I behgl. Skrivelse af 16. d. M. har Udenrigsministeriet begjært Justitsministeriets Ytringer med Hensyn

---

næstafvigte Foraar blev befordret fra Helgastaða Rep til Skriðn Rep.

Efter at have erholdt de mulige Beretninger og Forklaringer, maa Amtet ytre sin Mening herom paa fölgende Maade:

Det er allerede fuldkommen bevist, at Jónas opholdt sig i Helgastaða Rep i 10 Aar i Træk. I denne Periode erklærede Helgastaða Reps Repstyrere, at de vel have understöttet ham af Fattigvæsenet med et Belöb af 31 Rd. 84 Sk., hvorhos de have erklæret, at Skriðu Reps Fattigbestyrelse har efterhaanden understöttet ham af Fattigvæsenet med et Belöb af 20 Rd.

Denne Sags Afgjörelse maa altsaa bero paa Besvarelsen af det Spörgsmaal, om den Understöttelse, som Jónas skal have nydt, kan betragtes som en i Sandhed erholdt Fattigunderstöttelse.

Hvad de 31 Rd. 84 Sk. angaar, hvormed Jónas skal have været nnderstöttet i Helgastaða Rep, da er det aldeles bevist og tilstaaet af Fattigbestyrelsen i förnævnte Rep, at de 11 Rd. 28 Sk. var en Gjæld, som Jónas skyldte en vis Gamaliel Ingiríðarson og som desaarsag urigtigen er anfört som Fattigunderstöttelse. Hvad derimod de resterende 20 Rd. 56 Sk. angaar, da ere de tildels Fattigbidrag, og tildels bevilgede imod de Regler, der gjælde om en Understöttelse fra Fattigvæsenet (jfr. Reglem. 8. Januar 1834 § 9), da Betingelserne for Jónas's Forsörgelsesberettigelse ikke vare fyldestgjorte, og da det sidste Laan, Jónas erholdt, var saa at sige paanödt ham, nagtet han havde Penge for at betale Kornvarer med. Dette Laan kan derfor ingenlunde efter Reglem. 8. Januar 1834 § 9, jfr. Grundbestemmelsen i Justitsministeriets Skrivelse af 2. Septbr. 1858, betragtes som en virkelig Fattigunderstöttelse, og saaledes ikke forhindre Jónas i at erhverve sig Forsörgelses-

til fölgende af den danske Generalkonsul i London stillede Forespörgsler: 1867. 30. Septbr.

1. om det er nödvendigt, naar en i Danmark boende Kjöbmand sender et Skib til Island, at Passet

---

berettigelse i Helgastaða Rep, og det saa meget mindre, som dette Laans Bevilgelse synes at bære det Præg, der viser, at det for störste Delen, ja aldeles er tilstaaet i den Hensigt, at forhindre Jonas's Forsörgelsesberettigelse i den nævnte Rep, hvilken Omstændighed alene kan betragtes som en fuldstændig Grund til at anse disse Penge som en ulovlig Understöttelse uden nogensomhelst Retsvirkning.

Angaaende den Understöttelse, som Jónas fik af Skriðu Rep, til Belöb af lidt over 20 Rd., da er det lovligen bevist, at disse Penge ere en Gave fra Jónas's Slægtninge, som de velvillig have skjænket ham. Og det or ogsaa fuldkommen bevist, at Jónas under sit 10-aarige Ophold i Helgastaða Rep erholdt ikke det mindste af Skriðu Reps Kommune.

Da det ifölge Reglem. af 8. Januar 1834 § 4 er enhver Repsbestyrelses ufravigelige og fuldkomne Pligt, at söge om Understöttelse hos de Fattiges Slægtninge, og det ikke er tilladt, at Nogen understöttes af Kommunen, förend der intet Haab er om nogen Understöttelse hos Slægtningene, hvilket tydelig er fremhævet i § 9, da synes denne Understöttelse en i enhver Henseende lovlig Slægtningsunderstöttelse, som ikke paa nogen Maade kan formindske eller forringe Jónas's Forsörgelsesberettigelse i Helgastaða Rep, jfr. Justitsm. Skriv. af 26. Mai 1862.

Da nu Jónas Olafsson har opholdt sig 10 Aar i Træk, eller fra Fardag 1854 til Fardag 1864, i Helgastaða Rep, og i denne Periode ikke modtaget nogen lovlig tilstaaet Understöttelse af Fattigkassen, der han forhindre ham i at erhverve sig en Forsörgelsesberettigelse i Helgastaða Rep, resolveres han tilligemed sin Familie, ifölge Reglem. 8. Januar 1834 § 6 og i Henhold til Justitsm. Skriv. af 2. Septbr. 1858, som berettiget til Fattigunderstöttelse i Helgastaða Rep.

Denne Resolution bedes bekjendtgjort for Repstyrerne i Skriðu Rep.

1867. löses paa Afseilingsstedet, og om Kjöbmanden da maa gjöre dette;

30. Septbr.

2. eller hvis dette ikke er Tilfældet, og Passet altsaa löses ved Ankomsten til Island, om da Autoriteterne der med Hensyn til Betalingen derfor udelukkende holde sig til Skibet eller til Befragteren, saafremt samme er bosiddende i Island, eller muligen til Ladningsmodtageren, og endelig
3. om Rederiet eller Kaptainen, hvis vedkommende Autoriteter ndelukkende holde sig til Skibet, da efter dansk Lov kan tvinge den i Danmark eller Island boende Befragter eller eventuelt Modtageren til at refundere sig Afgifterne for Söpasset, uagtet der ikke maatte findes nogen Klausul derom i Befragtningspapirerne.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. tilbagemelde:

ad 1. at det ikke er nödvendigt, at Passet löses paa Afseilingsstedet, idet samme ogsaa kan löses saavel paa Færöerne, som i hver af de i Lov 15. April 1854 § 2 nævnte 6 Havne i Island.

ad 2. at den herunder stillede Forespörgsel vanskelig vil kunne tænkes at faa praktisk Betydning, idet Passet skal löses, forinden der maa losses eller lades, men at iövrigt Autoriteterne, saafremt et saadant Tilfælde maatte forekomme, i Analogi med bemeldte Lovs § 9 formentlig ville kunne holde sig til Skib og Ladning, og in specie först til sidstnævnte, og

ad 3. at vedkommende Skibsförer i det forudsatte Tilfælde i Henhold til Reglerne om negotiorum gestio formentlig vil kunne sagsöge Befragterne til at refundere Pasgebyret.

2. Oktbr. **Finansministeriets Bekjendtgjörelse** angaaende **Ombytning af de nye med Kupons forsynede uop-**

sigelige Statsobligationer, der have erholdt Paategning. Kjöbenhavn den 2. Oktober 1867. — Depart. Tid. for 1867 S. 1036—37; Algreen-Ussings Lovsaml. for 1867 S. 485. 1867. 2. Oktbr.

Da det har vist sig, at de nye med Kupons forsynede uopsigelige 4 pCt. Statsobligationer, som ifölge Loven af 31. Marts 1858 § 1 stedse skulde lyde paa Ihændehavere, tværtimod denne Bestemmelse ofte erholde Eiendoms- eller andre lignende Paategninger og, naar de derefter skulle afhændes, indleveres til Finansministeriet til Ombytning mod andre Obligationer af samme Slags, som ere frie for Paategninger, bekjendtgjöres herved, at saadan Ombytning ikkun kan forventes bevilget uden Betaling, forsaavidt Indleveringen sker inden 1. Januar 1868. Efter den Tid foretages Ombytningen i Statsgjældskontoret i Kjöbenhavn saaledes, at der, saavidt muligt strax, af Statskassens Beholdning meddeles andre Obligationer imod Erlæggelse af 48 Sk. for hver ny Obligation. Paa samme Maade kunne Kuponsobligationer med eller uden Paategninger, saavidt muligt strax, erholdes ombyttede af Statskassens Beholdning i Statsgjældskontoret med Obligationer paa mindre Summer af 100, 200 eller 500 Rd., mod Erlæggelse af 48 Sk. for hver ny Oblidation. Korrespondance om saadanne Ombytninger finder ikke Sted, hvorimod man ville behage at henvende sig derom i Statsgjældskontoret.

Statsregnskab for Finansaaret 1866—1867. 4. Oktbr.
Khavn den 4. Oktbr. 1867. (Finansministeriet.) — Dep. Tid. for 1867 S. 1030—33; Algreen-Ussings Lovsamling for 1867 S. 486—88. — Dette i Finansministeriet den 31. Avgust 1867 i Henhold til de finansielle Bevillinger for 1866—67 opgjorte og i Statsraadet fremlagte Statsregnskab er ledsaget af Indtægts- og Udgiftsbilag (§§ 1—31, S. 1—151 in 4to) med et forudskikket allerh. Reskr. af 4. Oktbr. 1867, hvorved Finans-

1867. ministeriet bemyndiges til at lade det bringe til almindelig
4. Oktbr. Kundskab i Forbindelse med selve Reskriptet.

4. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, ang. **Kornlaan** til Forebyggelse af Hungersnöd i **Skagafjords Syssel.** Khavn den 4. Oktbr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 815. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 473—75.

Justitsministeriet har under D. D. tilskrevet Sysselmanden i Skagafjords Syssel saaledes:

»I et direkte hertil indsendt Andragende af 11. Avgust d. A. har Hr. Sysselm. indberettet, at Tilstanden i Skagafjords Syssel, formedelst den sidste strenge Vinter og kolde Foraar i Forbindelse med de ufordelagtige Handelspriser, er yderst foruroligende, og da dertil kommer, at der kun findes en meget ringe Beholdning af Kornvarer paa Handelsstederne, er der efter Deres Formening Anledning til at befrygte en almindelig Hungersnöd til Vinteren, hvis der ikke træffes Foranstaltninger til at undgaa samme. Paa Grund heraf har De anholdt om, at Ministeriet til Afhjælpelsen af den yderste Nöd foranlediger opsendt til Skagafjords Syssel i dette Efteraar en Ladning af 500 Tdr. Kornvarer, hvoraf $^{6}/_{10}$ Rug, $^{3}/_{10}$ Bankebyg og $^{1}/_{10}$ Ærter, og har Amtmanden over Islands Nord- og Östamt, hvem De havde tilstillet en Gjenpart af Deres fornævnte Andragende, indstændigen anbefalet samme.

Da Ministeriet ifölge denne Skildring af Tilstanden i Skagafjords Syssel har troet at burde gjöre, hvad der stod i dets Magt, for at forebygge den befrygtede Ulykke, har man for den islandske Understöttelsesfonds Regning foranlediget indkjöbt de paa hoslagte Konnossement opförte 500 Tdr. Rug, — idet Prisen paa Bankebyg og Ærter er saa höi, at man har anset det for ugjörligt at foranledige indkjöbt noget af disse Korn-

varer, — og fragtet et islandsk Kjöbmand Thaae tilhörende Skib »Aurora« til at overföre Kornet til Handelsstedet Hofsós for at stilles til Deres Disposition. 1867. 4. Oktbr.

Ved at meddele Hr. Sysselmanden Foranstaaende, skulde man tjenstl. anmode Dem om at uddele de anförte Kornvarer til de Kommuner i Skagafjords Syssel, hvor Tilstanden er mest foruroligende, for en Pris af 13 Rd. 32 Sk. pr. Tönde enten imod kontant Betaling eller som et Laan til vedkommende Kommuner, der forrentes med 4 pCt. aarlig fra den Dag at regne, da Kornet udleveres til hver Kommune især, og tilbagebetales i 7 Aar med $1/7$ aarlig, saaledes at det förste Afdrag erlægges inden Udgangen af 1868 tilligemed de til den Tid paalöbne Renter, og saa fremdeles $1/7$ og et Aars Renter inden hvert fölgende Aars Udgang, indtil Laanet er tilbagebetalt. Idet man forventer, at De strængt vil paase, at de anförte Betingelser med Hensyn til Laanets Tilbagebetaling nöiagtig opfyldes, til hvilken Ende vedkommende Repstyrere bör udstede et Revers for det Kvantum Korn, som de modtage til hver Kommune især, og deri tilpligte denne til ufravigelig at efterkomme de stillede Betingelser, samt at De vil have fornödent Eftersyn med, at det til hver enkelt Kommune udleverede Kvantum Korn uddeles med fornöden Skjönsomhed, saaledes, at der altid gives de mest Trængende Fortrinet, undlader man ikke at tilföie, at det er en Selvfölge, at alle Omkostninger, der maatte paalöbe efter at Kornvarerne ere ankomne til Bestemmelsesstedet, saasom Pakhusleie, Omkostninger ved Maalingen af Kornvarerne m. v., ere Ministeriet uvedkommende og maa afholdes af vedkommende Kommune.

Da Ministeriet umiddelbart inden Udfærdigelsen af denne Skrivelse har modtaget en Indberetning fra Amtmanden over Islands Nord- og Östamt om Tilstanden i Öfjords Syssel, hvorefter der kunde befrygtes en Hungersnöd til Vinteren i bemeldte Syssel, men Mini-

1867. steriet ikke ser sig i Stand til at opsende et Skib
4. Oktbr. dertil med Kornvarer, har man tilskrevet den nævnte Embedsmand, at han af de herved til Skagafjords Syssel opsendte Kornvarer kan disponere over indtil 150 Tdr. til Afhjælpelse af Nöden i Öfjords Syssel, hvis saadant maatte vise sig uundgaaelig nödvendigt, og man skulde derfor anmode Dem om forelöbig ikkun at uddele 350 Tdr. af de omhandlede Kornvarer til Kommuner i Skagafjords Syssel, indtil De har modtaget nærmere Ordre fra Amtmanden med Hensyn til de til hans Disposition stillede 150 Tdr.»

Ved tjenstl. at meddele Hr. Amtm. Foranstaaende til behgl. Efterretning i Anledning af Deres Skrivelse af 17. Avgust d. A., skulde man med Hensyn til, at De i en igaar modtagen Indberetning af 12. i f. M. har anholdt om et rentefrit Laan til at indkjöbe og opsende til nysnævnte Syssel 300 Tdr. Kornvarer af al Slags, til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at forsaavidt Meningen af Deres nysnævnte Indstilling skulde være den, at der i indeværende Efteraar skulde opsendes et Skib til Öfjords Syssel for Regjeringens Regning, vil Ministeriet, der iövrigt efter de Oplysninger, som samme har indhentet fra Kjöbmand Gudmann & Hoepfner, og som gaa ud paa, at der i indeværende Efteraar er blevet tilfört Handelsstedet Akureyri 300 Tdr. Kornvarer, antager, at den af Dem befrygtede Ulykke derved vil være forebygget, ikke se sig istand til at efterkomme denne Begjæring, hvorimod man skulde have Dem bemyndiget til af de i det Foranstaaende ommeldte, til Skagafjords Syssel opsendte Kornvarer at disponere over indtil 150 Tdr. til Afhjælpelse af en eventuel Hungersnöd i Öfjords Syssel, forsaavidt saadant maatte vise sig uundgaaelig nödvendigt, idet tilföies, at det Kvantum Kornvarer, der i Henhold hertil maatte blive uddelt til Kommunerne i Öfjords Syssel, vil være at udlaane paa de i det Foregaaende fastsatte Vilkaar.

Om hvad der i den omhandlede Henseende foretages, forventer man Indberetning meddelt med förste derefter faldende Leilighed. 1867. 4. Oktbr.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftsövrigheden paa Island, ang. **Besættelsen af Grímsö Præstekald.** Khavn den 19. Oktober 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 839. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 475—77. 19. Oktbr.

Efter at Sagen om Besættelsen af Grímsö Præstekald inden Islands Nord- og Östamt i Henhold til Ministeriets Skriv. af 8. Juni sidstl. har været forelagt den i afvigte Sommer afholdte Synodalforsamling i Reykjavík, og Synodalkomitéens Betænkning over Sagen derefter er bleven indhentet, har Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. — næst at bemærke, at De maa tiltræde den af Synodalforsamlingen og Synodalkomitéen udtalte Anskuelse, at hvis ingen kvalificeret Supplikant maatte kunne formaas til at ansöge det nævnte Kald, vilde det være rettere at vælge en Person, der havde faaet nogen, om end kun ufuldstændig Skoledannelse, til at overtage Kaldet, end at henvende sig i saa Henseende til en Lægmand — i behgl. Skriv. af 15. Avg. d. A. principaliter indstillet, at der maatte udvirkes Grimsö Præstekald tillagt en saadan Lönningsforbedring, der kunde bevæge en kvalificeret Supplikant til at melde sig, hvilken Lönningsforbedring De ikke have troet at kunne anslaa ringere end til 300 Rd. aarlig. Men for det Tilfælde, at Ministeriet ikke maatte se sig istand til at udvirke en saa stor Lönningsforbedring, og det saaledes vilde være nödvendigt at gribe til extraordinære Forholdsregler for at forskaffe det omhandlede Kald en Sjælesörger, have DHrr. henledet Opmærksomheden paa en af den lærde Skoles Disciple, ved Navn Pjetur Guðmundsson, hvem De af ukvalificerede

1867. 19. Oktbr. Personer maa anse bedst skikket til at bestyre et Præstekald, navnlig hvis han forinden fik Leilighed til at öve sig i Katekisation og i at skrive Prædikener under en Geistligs Veiledning. Da det imidlertid for at kunne formaa den Paagjældende til at overtage den ommeldte Funktion, maatte stilles ham i Udsigt, at han efter flere Aars, f. Ex. 6 Aars god Tjeneste vilde kunne vente Befordring til et af Landets middelmaadige Kald, have DHrr. subsidiært indstillet, at Ministeriet erhverver en allerh. Resolution, der bemyndiger Stiftsövrigheden til at give Vedkommende et saadant Tilsagn.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet maa anse et Forsög paa af Statskassen at udvirke en saadan Lönningsforbedring til Grímsö Præstekald, som af Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. foreslaaet, for aldeles frugteslöst, men at man derimod efter Omstændighederne ikke vil have noget at erindre imod at indstille til allerh. Resolution DHrr.'s Forslag om at ansætte den nævnte Pjetur Guðmundsson som Præst paa Grímsö med et saadant Tilsagn om Befordring, som af Dem antydet. Da der imidlertid forinden maatte haves Vished for, at den Paagjældende önsker at tage imod Tilbudet, skulde man, inden videre foretages, tjenstl. anmode DHrr. om at indlede de fornödne Forhandlinger med ham desangaaende, og derefter underrette Ministeriet om Resultatet, hvorhos det, saafremt Overenskomst med ham opnaas, maatte anses rettest, at han strax paabegynder de af Dem antydede homiletiske og kateketiske Övelser.

19. Oktbr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Biskoppen over Island, ang. den **Geistlige i Island ved Ansættelsen i visse Præstekald paa-**

hvilende Ydelse til fattige Præsteenker og den **lærde Skole.** Khavn den 19. Oktbr. 1867. — 1867. 19. Oktbr.

Isl. Kopieb. 1867 Nr. 840. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 477—78.

Med Hensyn til, at Anordn. 15. Decbr. 1865 ang. nærmere Bestemmelse af flere Præstekaldene paa Island vedrörende Forhold ikke indeholder nogen Forskrift om Udredelsen af det Gebyr, der hidtil ifölge Reskr. 5. Juni 1750 og Frdg. 3. Mai 1743 er blevet erlagt til fattige Præsteenker og til den lærde Skole af dem, der ere blevne kollationerede til visse Kald i Island, har Deres Höiærv. i behgl. Skriv. af 5. Avgust d. A. udbedt Dem Ministeriets Resolution for, hvorledes der bör forholdes i den ommeldte Henseende efter at fornævnte Anordning er traadt i Kraft den 6. Juni d. A.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at Ministeriet bifalder det af Deres Höiærv. fremsatte Forslag, hvorefter der i Analogi med den hidtil fulgte Regel for Fremtiden bör udredes af dem, der beskikkes:

1. i et Hovedkald
   til fattige Præsteenker . . . . . 2 Rd. 12 Sk.
   - den lærde Skole . . . . . . 2 - 12 -
   tilsammen 4 Rd. 24 Sk.
2. i et af de bedre Middelkald
   til fattige Præsteenker . . . . . 1 Rd. 6 Sk.
   - den lærde Skole . . . . . . 1 - 6 -
   tilsammen 2 Rd. 12 Sk.
3. i et af de ringere Middelkald
   til fattige Præsteenker . . . . . 1 Rd. 6 Sk.

hvorimod de, som beskikkes i noget af de ringeste Kald, ikke bör erlægge nogen saadan Ydelse.

1867. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden
22. Oktbr. over Island, angaaende **Eftersynet af Faarene i Hafnar Rep.** Khavn den 22. Oktober 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 846. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 478.

Efter at have modtaget Hr. Stiftamtm.'s behgl. Erklæring af 10. Juli d. A. over et i sin Tid direkte hertil indkommet Andragende, hvori Selveierbonde V. Hákonarson af Kirkjuvogur i Hafnar Rep inden Gullbringu Syssel, næst at ytre sin Misfornöielse med de Foranstaltninger, der ere blevne trufne med Hensyn til Eftersynet af Faarene i bemeldte Rep, anholder om, at Bönderne sammesteds maa faa Tilladelse til selv at udöve den fornödne Kontrol med deres Faarebesætningers Sundhedstilstand m. v., skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at med al Anerkjendelse af Andragerens Virksomhed i Faareskabsagen vil der dog ikke, som det ogsaa tör forudsættes, at han selv vil erkjende, kunne gjöres nogen Undtagelse for hans og de övrige Hafnar Reps Beboeres Vedkommende fra de i Henhold til Frdg. 5. Januar 1866 om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene i Island af Övrigheden trufne Foranstaltninger.

24. Oktbr. **Konvention** mellem Hans Maiestæt **Kongen af Danmark** og **de forenede Stater af Amerika,** ang. **Afstaaelse af Öerne St. Thomas og St. Jan i Vestindien.** Khavn den 24. Oktober 1867. — Algreen-Ussings Lovsaml. f. 1867 S. 490—93; Depart. Tid. f. 1868 S. 18—23.

28. Oktbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Veterinærelev Snorri Jónsson, ang. **Understöttelse til Fortsættelse**

af hans Studium paa Veterinær- og Landbohöiskolen. Kjöbenhavn den 28. Oktober 1867. — 1867. 28. Oktbr.
Isl. Kopieb. 1867 Nr. 863. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 478—79.

Efter at have foranlediget indhentet Erklæring fra Direktören for Veterinær- og Landbohöiskolen i Anledning af et hertil indkommet Andragende, hvori stip. arnamagn. G. Brynjúlfsson ansöger om, at Justitsministeriet vil tilstaa Dem den fornödne Understöttelse til at sætte Dem i Stand til at fuldföre Deres Studier paa fornævnte Skole, har Ministeriet i bemeldte Öiemed tilstaaet Dem for indeværende Finansaar en Understöttelse af 250 Rd., hvoraf Halvdelen for Maanederne April til September vil blive Dem udbetalt her i det islandske Departement, og den anden Halvdel maanedsvis med 20 Rd. 8 Sk. ved hver Maaneds Udgang, förste Gang ved Udgangen af indeværende Maaned ved Finanshovedkassen.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende **de for Kjöbesummerne for nogle solgte offentlige Jorder udstedte Panteobligationer.** Khavn den 31. Oktober 1867. — 31. Oktbr.
Isl. Kopieb. 1867 Nr. 876. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 479—80.

Efter at have modtaget de med Hr. Stiftamtm.'s behgl. Skriv. af 29. Decbr. f. A. indsendte Afskrifter af de Obligationer, som i sin Tid ere udstedte for de resterende Dele af Kjöbesummerne for Jorderne Hvassahraun, Miðhús og Laugarnes, samt for Laxefiskeriet i Elliðaaaerne, skal man, næst at henlede Opmærksomheden paa, at den af D. Thomsen for bemeldte Laxefiskeri under 11. Decbr. 1853 udstedte Obligation ikke ses at være thinglæst, hvorimod der paa samme findes en den 6. Marts 1854 dateret Paategning af den konst.

1867. 31. Oktbr. Sysselmand om, at den forelöbig er indtegnet i Kjósar og Gullbringu Syssels Panteprotokol, og at en bekræftet Afskrift af Obligationen vil blive læst paa næste Mandtalsthing for Seltjarnarnes Rep, med Hensyn til det af Revisionen opkastede Spörgsmaal om Tilstrækkeligheden af de ved de nævnte Obligationer stillede Panter, til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at da vedkommende Kjöbere have opfyldt de ved Kjöbenes Afslutning stipulerede Betingelser med Hensyn til Afbetaling af $^1/_3$ af Kjöbesummen, og der ikke foreligger Noget, der giver Anledning til at antage, at den Sikkerhed, som Panterne oprindelig have afgivet, og som den Gang ansaas tilstrækkelig, senere er bleven forringet, finder Ministeriet ikke Anledning til fortiden at forlange yderligere Afbetalinger paa de indestaaende Kjöbesummer.

Hvad dernæst angaar Spörgsmaalet om, hvorledes den fornödne Legitimation for den forsvarlige Vedligeholdelse af de ommeldte Eiendomme kunde tilveiebringes, maa Ministeriet, efter derom at have brevvexlet med Revisionsdepartementet for Kongeriget, være af den Formening, at tilstrækkelig Sikkerhed i den ommeldte Henseende vil kunne opnaas, naar der, som af Hr. Stiftamtm. foreslaaet i behgl. Skriv. af 15. Juni f. A., hvert 5. Aar produceres en lovlig Taxationsforretning over Panterne, og naar hvert Aars Regnskab bilægges med Attester fra vedkommende Sysselmand om, at Panterne i det forlöbne Aar ikke have skiftet Eier, ialfald ikke med thinglæst Adkomst, og at der intet er ham bekjendt, som i Aarets Löb har forringet Pantet i nogen væsentlig Grad, hvorhos Attesten bör indeholde Forklaring om, hvorvidt Skatter og Afgifter af Panterne ere betalte, og skulde man derfor tjenstl. have Hr. Stiftamtm. anmodet om behgl. at ville foranstalte det Fornödne i Overensstemmelse hermed.

Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden og Biskoppen i Island, ang. det af dem indsendte **Budgetforslag for Pastoralseminariet og den lærde Skole** i Reykjavík. Khavn den 4. Novbr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 888. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 480—82. 1867. 4. Novbr.

Med behgl. Skriv. af 18. Avgust d. A. have Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. hertil indsendt Budgetforslag for Pastoralseminariet og den lærde Skole i Reykjavík i Finansaaret 1868—69, og er der i Budgettet for den sidstnævnte Anstalt foreslaaet at forhöie dels flere Underkonti paa den ved Finansloven under § 20 VI B 4 »Andre Udgifter til det lærde Skolevæsen» bevilgede Sum, dels det ved Finansloven under § 20 VI B 2 b »til Assistance» bevilgede Belöb, hvorhos DHrr. have indstillet, at der söges bevilget et Belöb af 400 Rd til Anskaffelse af Senge og Sengeklæder, for at kunne foröge Antallet af de Disciple, der ere indlogerede i den lærde Skoles Bygning, med 10.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at ligesom Ministeriet maa anse det for frugteslöst, at söge udvirket de paa Finanslovens Konto § 20 VI B 4 foreslaaede Forhöielser (alene med Undtagelse af »Ministerialia», som det næppe kan antages at have været Meningen at ville nedsætte ved indeværende Aars Finanslov), eftersom de til de tilsvarende Poster i Finanslovforslaget for indeværende Finansaar begjærte Tillæg samtlige benægtedes af Rigsdagen, saaledes finder Ministeriet ikke Anledning til at söge den under § 20 VI B 2 b bevilgede Assistancesum af 800 Rd. forhöiet med 80 Rd., i hvilken Henseende man efter den Anledning, Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höiærv.'s fornævnte Skrivelse dertil giver, skulde bemærke Fölgende:

Ved Loven af 19. Januar 1863, om Lönningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd, § 2

1867. blev det under Udgifter til Island, Kirke- og Under-
4. Novbr. visningsministeriet vedrörende, bevilgede Assistancebelöb forhöiet til 1100 Rd., idet 300 Rd. deraf bestemtes til Honorar for Udförelsen af Inspektörforretningerne ved den lærde Skole, og i Henhold hertil blev det ved Ministeriets Skriv. af 13. Febr. 1863 og 23. Oktbr. s. A. bestemt, at Inspektörforretningerne skulde overdrages en af Skolens Adjunkter for et Honorar af 300 Rd, at Musiklæreren og Organisten skulde erholde 230 Rd., Gymnastiklæreren 200 Rd. og Portneren 300 Rd., samt at de tiloversblevne 70 Rd. sknlde fordeles mellem Musiklæreren og Gymnastiklæreren. Ved Ministeriets Skriv. af 7. Mai 1864 blev den samme Fordeling af Assistancesummen fastsat for Finansaaret 1864—65, men da Skolens Eforat havde indberettet, at samme ikke kunde formaa nogen af Adjunkterne til at overtage Inspektionen i Skolen, blev det ved Skriv. af 5. Oktbr. s. A. tilladt, at Inspektionen forelöbig maatte overdrages samtlige Adjunkter mod et Honorar af 30 Rd. til hver, hvorhos der, saalænge Inspektionen maatte udföres paa denne Maade, tilstodes Musiklæreren et Tillæg af 100 Rd. og Gymnastiklæreren et Tillæg af 50 Rd. for det nævnte Finansaar med udtrykkelig Tilkjendegivelse af, at det saaledes bevilgede Tillæg blev nden Fölge for Fremtiden. For Finansaarene 1865—66 og 1866—67 blev den samme Fordeling af Assistancesummen — dog at Gymnastiklæreren for det sidstnævnte Finansaar ikkun skulde oppebære 200 Rd. af denne — approberet ved Minist. Skriv. af 26. Febr. 1866 og 22. Juni s. A., idet det ikke endnu var lykkedes at faa Inspektionsforretningernes Udförelse ordnet paa den oprindelig tilsigtede Maade. Efter at der imidlertid ifölge Ministeriets Resolution af 4. Oktbr. f. A. er konstitueret en fast Inspektör ved Skolen med en Lön af 500 Rd., hvoraf 300 Rd. afholdes af den tidligere Assistancesum, er det i fuldkommen Overensstemmelse med Loven af 19. Januar 1863 og Mini-

steriets samtlige i det Foregaaende omhandlede Resolutioner, at den nævnte Sum for indeværende Finansaar er bleven fordelt i 300 Rd. til Inspektion og 800 Rd. til Assistance, idet det er en Selvfölge, at de Musiklæreren og Gymnastiklæreren midlertidig, medens Inspektionsforretningerne besörgedes af samtlige Adjunkter for et Honorar af tilsammen 150 Rd., tilstaaede Tillæg maa bortfalde, saasnart bemeldte Forretninger ere blevne overdragne en fast Inspektör for det oprindelig dertil bestemte Honorar af 300 Rd., og at det for indeværende Finansaar bevilgede Assistancebelöb altsaa vil være at fordele paa den ved Minist. Skriv. af 13. Febr. og 23. Oktbr. 1863 fastsatte Maade, nemlig saaledes, at Musiklæreren og Organisten erholder 230 Rd., Gymnastiklæreren 200 Rd., Portneren 300 Rd. og at de tiloversblevne 70 Rd. fordeles mellem de 2 förstnævnte Funktionærer paa den Maade, som Eforatet maatte synes mest passende, hvorhos Tillæget efter Sædomskrivning af tidtnævnte Assistancebelöb bliver at fordele pro rata i Analogi hermed. 1867. 4. Novbr.

Sluttelig tilföies, at da Finansministeriet har modsat sig, at det ovenfor nævnte Belöb af 400 Rd. til Anskaffelse af Senge og Sengelæder til 10 nye Elever optages paa Finanslovforslaget for næste Finansaar, har man ikke kunnet foretage videre i saa Henseende.

Justitsministeriets Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **Beregning af Veiafgiften** i Henhold til Frdg. 15. Marts 1861 § 16. Khavn den 9. Novbr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 907. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 483. 9. Novbr.

I Anledning af en mellem Hr. Stiftamtmanden og Sysselmanden i Rangárvalla Syssel opstaaet Meningsforskjel om, hvorvidt det i Frdg. om Veivæsenet i Island af 15. Marts 1861 fastsatte Veibidrag bör beregnes

1867. 9. Novbr. efter den Kapitelstaxt, der gjælder paa den Tid, da Repstyrernes Fortegnelser over de arbeidsdygtige Mænd i Reppen skulle affattes og tilstilles Sysselmændene, eller efter Kapitelstaxten for det Aar, hvori Afgiften opkræves paa Mandtalstkingene, — har De i behgl. Skriv. af 6. Juni d. A. begjært Ministeriets Resolution meddelt i ommeldte Henseende.

Efter i den Anledning at have brevvexlet med de övrige Amtmænd, skulde man til behgl. Efterretning og videre Bekjendtgjörelse tjenstl. melde, at det ommeldte Bidrag bör beregnes efter det foregaaende Aars Kapitelstaxt[1]).

9. Novbr. **Kirke- og Undervisningsministeriets** Skrivelse til Stiftsövrigheden i Island, angaaende den for **Charles Kelsalls Legat** opförte **Bibliothekbygning** i Reykjavík. Khavn den 9. November 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 914. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 483—85.

Ved at fremsende en Udskrift af en den 13. Avgust sidstl. afholdt Synsforretning, hvorved den for Charles Kelsalls Legat opförte Bibliothekbygning i Reykjavík er bleven afleveret til Reykjavík lærde Skoles Eforat, samt en Regning, stor 12 Rd. 94 Sk., for Opsættelsen i bemeldte Bibliothekbygning af den med Ministeriets Skriv. af 12. April d. A. oversendte Mindetavle, have Hr. Stiftamtm. og Deres Höiærv. i behgl. Skriv. af 22. Avgust sidstl. indstillet, at Belöbet af nysnævnte Regning maatte anvises Dem til Udbetaling, samt at der maa tilstaas den af Dem antagne Tilsynsmand med oftnævnte Bygnings Opförelse, Borgerrepræsentant Þ. Stephensen, et Honorar af 100—150 Rd.

---

[1]) Denne Resolution blev s. D. meddelt de övrige Amtmænd i Island.

Ved samme Leilighed have DHrr. indberettet, at De have overleveret den nye Bibliothekbygning til Skolens Rektor, og paalagt dens Inspektör at före det daglige Tilsyn med samme, samt at De paa dertil given Anledning midlertidig have tilladt dels at en Del af Stiftsbibliothekets Böger opstilles i Bygningen, dels at en Del af dennes Loftsrum afbenyttes til der at opbevare Althingets Beholdning af Althingstidenden, imod at Thinget selv bekoster den dertil fornödne Indretning af Loftsrummet, hvorhos De endelig have udbedt Dem Ministeriets Resolution angaaende Afholdelsen af Udgifterne ved den fremtidige Vedligeholdelse af oftnævnte Bibliothekbygning.

1867. 9. Novbr.

Foranlediget heraf skulde man, efter at man over det sidstantydede Punkt i DHrr.'s Skrivelse har brevvexlet med Finansministeriet, til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at man i Dag har tilskrevet Landfogden om paa Deres nærmere Rekvisition at udbetale Belöbet af fornævnte Regning, at de eventuelle Omkostninger ved Vedligeholdelsen af Bibliothekbygningen ville være at afholde af Kontoen »Bygnings- og Inventarieudgifter» paa den lærde Skoles Budget, og at der herfra ikke findes noget at erindre med Hensyn til det Skolens Inspektör af DHrr. meddelte Paalæg om at före Tilsyn med bemeldte Bygning, ligesaalidt som med Hensyn til den Stiftsbibliotheket og Althinget forelöbig indrömmede Tilladelse til en delvis Afbenyttelse af Bygningen, dog ikkun under Forudsætning af, at Opstillingen af Pastoralseminariets Bogsamling i Bygningen ikke præjudiceres af hin Tilladelse. Ligesom navnlig Ministeriet maa betragte det som en Selvfölge, at sidstnævnte Bogsamling anbringes i den nye Bygning, saaledes anser man det ogsaa for nödvendigt, at de hidtil ved de aarlige Finanslove bevilgede 20 Rd. til Leie af Lokale for Pastoralseminariets Böger for Fremtiden inddrages; men man har dog ikke villet foretage yder-

1867. 9. Novbr. ligere Skridt i saa Henseende, förend man med omgaaende Post har modtaget DHrr.'s behgl. Ytringer desangaaende. Hvad endelig angaar Hr. Stiftamtm.'s og Deres Höiærv.'s Forslag om Honorar til den af Dem antagne Tilsynsmand med det omhandlede Byggearbeide, da har Ministeriet ikke troet at burde resolvere i saa Henseende, förend man ligeledes med omgaaende Post har modtaget Deres behgl. Ytringer over det vedlagte, senere modtagne Andragende, hvorved Tömmermester Klentz i Forbindelse med sin tidligere Begjæring om Erstatning for det ved Udförelsen af hint Arbeide lidte Tab tilstiller Ministeriet i bekræftet Afskrift hosfölgende Attester til Godtgjörelse af en Del af Tabet, som hidrörer fra Overtagelsen af den af Stenhugger Sv. Runólfsson præsterede Vareleverance. Klentz's tidligere Andragende af 20. Decbr. f. A. vedlægges til fornöden Oplysning, men bedes med de övrige Bilag remitterede med Svaret.

12. Novbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, ang. **visse Bestemmelser i Forordn. 15. Marts 1861** om Veivæsenet i Island. Khavn den 12. Novbr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 934. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 485—86.

Ved at gjöre Indberetning om Veivæsenets Tilstand i Sönderamtet har Hr. Stiftamtm. i behgl. Skriv. af 9. Oktbr. f. A., — næst at omtale forskjellige formentlige Mangler ved Bestemmelsen i Frdg. 15. Marts 1861 med Hensyn til Tilveiebringelsen af ordentlige Hovedveie i Landet og navnlig Önskeligheden af, at Forordningen maatte ændres derhen, at det udtrykkelig bestemtes, at Planen for Hovedveienes Istandsættelse skulde affattes ikke sysselvis men amtsvis, og at Veibidragene fra samtlige Sysseler indflöd i en fælles Veikasse, samt at Amtmændene bemyndiges til at op-

tage Laan til saa hurtig som muligt at sætte Hovedveiene i anordningsmæssig Stand, — fremhævet, at et Syssel i Sönderamtet, nemlig Gullbringu og Kjósar Syssel, er særlig uheldig stillet med Hensyn til de gjennem samme förende Hovedveie, og at De ikke skjönner, at det nogensinde vil lykkes dette Syssel at faa samtlige disse anordningsmæssig istandsatte, uden Tilskud fra de andre Sysselers Veibidrag, men at det efter Deres Opfattelse af Bestemmelsen i Frdg. 15. Marts 1861 maa anses betænkeligt at yde et saadant Tilskud, saalænge ikke alle Hovedveiene i det paagjældende Syssel ere bragte i anordningsmæssig Stand. 1867. 12. Novbr.

Foranlediget heraf skulde man til behgl. Efterretning tjenstl. melde, at der, som allerede udtalt i Justitsm. Resol. af 28. Febr. og 10. Mai 1862, formentlig i Frdg. 15. Marts 1861 § 4 haves fornöden Hjemmel for de respektive Amtmænd til at anvende Veipengene til de Arbeiders Udförelse indenfor hvert paagjældende Amt, som maa anses for mest passende, uden at de ere bundne til at lade det for hvert enkelt Syssel indkomne Belöb udelukkende komme dette tilgode, og at det iövrigt, forsaavidt der maatte blive Spörgsmaal om at optage saadanne Laan, som af Hr. Stiftamtm. antydet, ikke skjönnes at være nödvendigt hertil at erhverve en særlig Lovbestemmelse.

Kundgjörelse ang. en med H. M. Taikunen af Japan afsluttet **Venskabs- Handels- og Skibsfartstraktat.** Kjöbenhavn den 16. Decbr. 1867. — Algreen-Ussings Lovsaml. for 1867 S. 500 og 2—25 (Traktaten i dansk Oversættelse); Dep. Tid. for 1867 S. 1264 samt S. 353-381 og 468—82. (Traktaten er affattet i det japanesiske og hollandske Sprog og forsynet med dansk Oversættelse.) 16. Decbr.

Vi Christian den Niende &c. G. V.: Vi have allernaad. fundet Os foranledigede til at afslutte med Hans Maiestæt Taikunen af Japan en Venskabs-, Han-

1867. dels- og Skibsfartstraktat, og bringes bemelte Traktat,
16. Decbr. efterat de fra begge Sider udstedte Ratifikationer under 1. Oktbr. d. A. ere blevne udvexlede i Yedo, herved til offentlig Kundskab.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. — Givet i Vor Hoved- og Residentsstad Kjöbenhavn, den 16. Decbr. 1867.

Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat imellem H. M. Kongen af Danmark og H. M. Taikunen af Japan.

Hans Maiestæt Kong Christian den Niende &c. og Hans Maiestæt Taikunen af Japan, besjælede af det oprigtige Önske at begrunde venskabelige Forbindelser imellem de to Stater, have besluttet at sikre dem ved en gjensidig fordelagtig og for de höie kontraherende Parters Undersaatter nyttig Venskabs- og Handelstraktat, og have i dette Öiemed beskikket til deres Befuldmægtigede, nemlig:

H. M. Kongen af Danmark: Dirk de Graeff van Polsbroek, Ridder af den Nederlandske Löveorden, H. M. Kongen af Nederlandenes politiske Agent og Generalkonsul i Japan, og

H. M. Taikunen af Japan: Sibata Hioega no Kami, Koerimoto Aki no Kami og Okoebo Tatewaki,

som, efterat have meddelt hinanden deres i god og rigtig Form befundne Fuldmagter, ere komne overens om fölgende Artikler:

Artikel 1.

Der skal være evig Fred og stadigt Venskab imellem H. M. Kongen af Danmark og H. M. Taikunen af Japan, Deres Arvinger og Efterfölgere, ligesom ogsaa imellem Deres Undersaatter.

Artikel 2.

H. M. Kongen af Danmark kan, naar Han finder for godt, udnævne en diplomatisk Agent, som skal residere i Staden Yedo.

Han skal desuden have Ret til at udnævne Konsuler eller Konsularembedsmænd i de Havne og Stæder, der ville blive aabnede for den danske Handel. 1867. 16. Decbr.

Den diplomatiske Agent saavelsom Generalkonsulen, der ere udnævnte af H. M. Kongen af Danmark, skulle have Ret til at reise frit og uhindret i alle Dele af det japanesiske Keiserrige.

H. M. Taikunen af Japan kan, naar Han finder for godt, udnævne en diplomatisk Agent ved Hoffet i Kjöbenhavn og Konsuler og Konsularembedsmænd i de danske Havne.

Japans diplomatiske Agent og Generalkonsul skulle have Ret til at reise frit og uhindret i alle Dele af Danmark.

Artikel 3.

Stæderne og Havnene Hakodate, Kanagawa og Nagasaki ville blive aabnede for Danmarks Undersaatter og Handel fra den Dag, denne Traktat træder i Kraft.

Danske Undersaatter kunne tage fast Bopæl i de forannævnte Stæder og Havne.

De skulle have Ret til der at leie Grundstykker og kjöbe Huse, saavelsom til at opföre Boliger og Magasiner. Men de maa ikke, under Paaskud af at ville bygge Boliger og Pakhuse, opföre nogen Fæstning eller befæstet Plads, og for at forvisse sig om, at denne Bestemmelse bliver nöie overholdt, skulle de vedkommende japanesiske Myndigheder have Ret til fra Tid til anden at före Tilsyn med enhver Bygning, som bliver opfört, forandret eller istandsat.

Den Grund, som danske Undersaatter skulle besidde, og paa hvilken de kunne opföre deres Boliger, skal anvises af de danske Konsularembedsmænd i Forening med de vedkommende stedlige japanesiske Myndigheder; paa samme Maade skulle Havnereglementerne fastsættes; men dersom de danske Konsularembedsmænd og de japanesiske Övrigheder ikke kunne blive

1867. enige i saa Henseende, skal Sagen henvises til Af-
16. Decbr. gjörelse af Danmarks diplomatiske Agent i Forbindelse med den japanesiske Regjering.

Omkring de Steder, hvor danske Undersaatter ere bosatte, maa Japaneserne ikke opföre eller anbringe nogen Mur, noget Plankeværk eller noget Lukke eller hvilkensomhelst anden Forhindring, som kunde vanskeliggjöre den frie Udgang fra disse Steder eller den frie Indgang til samme.

Det skal være danske Undersaatter tilladt frit at bevæge sig indenfor de nedenfor angivne Grænser:

fra Kanagawa til Floden Logo, (som falder i Yedobugten mellem Kawasaki og Sinagawa) og i enhver anden Retning indtil en Afstand af ti Ri;

fra Hakodate indtil en Afstand af ti Ri i alle Retninger.

Afstandene skulle udmaales over Land fra Gojosio'et eller Raadhuset i enhver af de ovennævnte Stæder.

En Ri er lig med 3910 franske Metrer.

Fra Nagasaki kunne danske Undersaatter reise frit omkring paa det omliggende keiserlige Territorium.

Artikel 4.

Danske Undersaatter i Japan skulle have Ret til fri Religionsövelse. I dette Öiemed kunne de paa det til deres Bosættelse bestemte Grundstykke opföre Bygninger til Udövelsen af deres Gudsdyrkelse.

Artikel 5.

Alle Tvistigheder, som maatte opstaa mellem danske i Japan bosatte Undersaatter om Eiendomsrettigheder eller personlige Rettigheder, skulle være de danske, i Japan ansatte Myndigheders Jurisdiktion undergivne.

Enhver dansk Undersaat, som maatte have Anledning til at besvære sig over en Japaneser, skal henvende sig til Konsulatet og for samme fremföre sin Klage. Konsulen skal da undersöge, hvorvidt den er grundet, og bestræbe sig for at forlige Sagen i Mindelighed.

Ligeledes skal Konsulen, naar en Japaneser maatte have Anledning til at klage over en dansk Undersaat, med Velvillie höre paa hans Besværing, og söge at forlige Sagen i Mindelighed. 1867. 16. Decbr.

Dersom der opstaar Stridigheder, som Konsulen ikke paa denne Maade kan bilægge, skal han henvende sig til de japanesiske Myndigheder for i Forening med disse at undersöge Sagen og afgjöre den efter Billighed.

Dersom en Japaneser ikke betaler en dansk Undersaat, hvad han er ham skyldig, eller dersom han i svigagtig Hensigt skjuler sig, skulle de vedkommende japanesiske Myndigheder gjöre Alt, hvad der staar i deres Magt, for at bringe ham ind for Domstolene og tilpligte ham at betale Gjælden.

Og dersom en dansk Undersaat i svigagtig Hensigt skjuler sig eller undlader at betale en Japaneser sin Gjæld, skulle ligeledes de danske Myndigheder gjöre Alt, hvad der staar i deres Magt, for at bringe Skyldneren ind for Domstolene og tilpligte ham at betale Gjælden.

Hverken de danske eller de japanesiske Myndigheder skulle være ansvarlige for Betalingen af den af danske eller japanesiske Undersaatter stiftede Gjæld.

Artikel 6.

Japanesiske Undersaatter, som maatte gjöre sig skyldige i nogen forbrydersk Handling imod danske Undersaatter, skulle anholdes af de japanesiske Övrigheder og straffes efter Japans Love.

Danske Undersaatter, som maatte gjöre sig skyldige i Forbrydelser imod japanesiske Undersaatter eller imod andre Staters Undersaatter eller Borgere, skulle drages til Ansvar for den danske Konsul eller en anden kompetent offentlig Embedsmand eller for de danske Domstole og skulle straffes efter Danmarks Love.

Fra begge Sider skal Retten pleies med Billighed og Upartiskhed.

1867. 16. Decbr.

Artikel 7.

Alle Fordringer, der gaa ud paa Böder og Konfiskationer, som maatte være forskyldte ved Overtrædelser af de Bestemmelser, som denne Traktat eller de samme vedföiede Handelsreglementer indeholde, skulle retlig afgjöres af de danske Konsularembedsmænd. Böder og Konfiskationer, som disse maatte paalægge, skulle tilfalde den japanesiske Regjering.

Artikel 8.

I alle japanesiske Havne, der ere aabnede for Handelen, skulle danske Undersaatter have Ret til fra Danmark eller fra fremmede Havne at indföre og sælge alle Slags Varer, som ikke ere Kontrabande; de ere ligeledes berettigede til i disse Havne at kjöbe og derfra at udföre saadanne Varer til danske eller andre Landes Havne. De skulle ikke betale andre Afgifter end dem, der ere fastsatte i den nærværende Traktat vedföiede Tarif, og være frie for alle andre Udgifter.

Danske Undersaatter kunne kjöbe af Japaneserne og sælge til dem alle Slags Gjenstande uden nogen japanesisk Embedsmands Mellemkomst enten ved selve Kjöbet og Salget eller ved Erlæggelsen og Modtagelsen af Kjöbesummen.

Det skal være alle Japanesere tilladt at kjöbe af danske Undersaatter alle Slags Ting og efter Godtbefindende at beholde og bruge dem eller atter at sælge dem til Andre.

Artikel 9.

Den japanesiske Regjering vil ikke lægge nogen Hindring i Veien for, at danske, i Japan bosatte Undersaatter kunne tage Japanesere i deres Tjeneste og benytte dem til enhver Beskjæftigelse, som Lovene ikke forbyde.

Artikel 10.

De Handelsreglementer, som ere vedföiede denne Traktat, skulle anses som udgjörende en integrerende

Del af samme, og de skulle som Fölge heraf ligeledes være forbindende for de höie kontraherende Parter. 1867. 16. Decbr.

Den danske diplomatiske Agent i Japan skal i Forening med de Embedsmænd, som i dette Öiemed maatte blive beskikkede af den japanesiske Regjering, have Myndighed til i alle for Handelen aabnede Havne at fastsætte de Anordninger, som maatte være nödvendige til Iværksættelsen af de vedföiede Handelsreglementer.

Artikel 11.

Til Forebyggelse af Smugleri og Toldsvig skulle de japanesiske Övrigheder i hver Havn træffe de Foranstaltninger, som maatte forekomme dem de mest hensigtsmæssige.

Artikel 12.

Det skal staa ethvert dansk Skib, som ankommer til en af Japans aabnede Havne, frit for at tage Lods for at blive bragt ind i Havnen.

Og ligeledes skal Skibet, naar det har erlagt de Gebyrer og Afgifter, som lovligen kunne afkræves det, og det er seilfærdigt, kunne tage Lods for at blive bragt ud af Havnen.

Artikel 13.

Danske Kjöbmænd, som have indfört Varer i en af Japans aabnede Havne og betalt de paa dem hvilende Afgifter, kunne af de japanesiske Toldembedsmænd forlange et Bevis for, at Betalingen har fundet Sted, og dette Bevis skal da medföre Ret for dem til atter at udföre disse Varer og til at indföre dem i en anden af de aabnede japanesiske Havne uden der at betale nogensomhelst Tillægsafgift.

Artikel 14.

De af danske Undersaatter i en af Japans aabnede Havne indförte Varer, for hvilke der er betalt de ved denne Traktat fastsatte Afgifter, kunne af Japanesere föres til alle Keiserrigets Dele, uden at der af Varerne

1867. skal erlægges nogen Transitafgift eller hvilkensomhelst
16. Decbr. anden Afgift.

Artikel 15.

Enhver fremmed Mynt skal være gangbar i Japan og gjælde ligesaameget som en japanesisk Mynt af samme Vægt og af samme Metal.

Danske og Japanesere kunne frit betjene sig af fremmed eller japanesisk Mynt i alle Betalinger, som de maatte have at erlægge til hinanden.

Alle Slags Mynt (med Undtagelse af den japanesiske Kobbermynt) kunne frit udföres af Japan, saavelsom ikke udmyntet fremmed Guld og Sölv.

Artikel 16.

Dersom de japanesiske Toldembedsmænd máatte have Noget at indvende mod den Værdiansættelse, som Kjöbmændene opgive for nogle af deres Varer, skal det staa dem frit for selv at ansætte disse Varer til en Pris, for hvilken de tilbyde at ville kjöbe den.

Dersom Eieren vægrer sig ved at modtage det ham saaledes gjorte Tilbud, skal han betale de Afgifter, som svare til de japanesiske Toldembedsmænds Værdiansættelse.

Hvis han derimod modtager Tilbudet, skal den tilbudne Pris strax udbetales Kjöbmanden uden nogen Diskonto eller Afkortning.

Artikel 17.

Dersom et dansk Skib maatte lide Skibbrud eller strande paa Keiserriget Japans Kyster eller blive nödt til at söge Tilflugt i en Havn paa det keiserlige Territorium, skulle de vedkommende japanesiske Myndigheder, saasnart de modtage Underretning herom, öieblikkelig yde dette Skib al mulig Hjælp. De ombordværende Personer skulle behandles med Velvillie og, om fornödent, sættes istand til at begive sig til det nærmeste danske Konsulat.

Artikel 18. 1867. 16. Decbr.

Alle Slags Skibsfornödenheder til danske Orlogsskibe kunne losses i Kanagawa, Hakodate og Nagasaki og der oplægges under danske Embedsmænds Bevogtning uden at have at betale nogen Afgift; men dersom nogle af disse Artikler maatte blive solgte til Japanesere eller Fremmede, skal Kjöberen til de japanesiske Myndigheder erlægge de Afgifter, som ellers paahvile Varerne.

Artikel 19.

Det er udtrykkelig vedtaget, at H. M. Kongen af Danmarks Regjering og Undersaatter fra den Dag af at regne, da denne Traktat træder i Kraft, uden videre skulle have fri Nydelse af alle de Rettigheder, Begunstigelser og Fordele, som af H. M. Taikunen af Japan ere eller herefter maatte blive indrömmede nogen anden Nations Regjering eller Undersaatter.

Artikel 20.

Man er kommen overens om, at de höie kontraherende Parter efter den 1. Juli 1872 kunne foreslaa en Revision af denne Traktat for i den at indföre saadanne Forandringer og Forbedringer, som ved Erfaringen maatte være befundne nödvendige. Et saadant Forslag skal dog være anmeldt i det Mindste et Aar i Forveien.

Artikel 21.

Alle officielle Meddelelser fra Danmarks diplomatiske- og Konsularembedsmænd til de japanesiske Myndigheder skulle være affattede paa Fransk. For imidlertid at befordre en hurtig Forretningsgang, skulle disse Meddelelser i de förste fem Aar, efter at nærværende Traktat er traadt i Kraft, være ledsagede af en hollandsk eller japanesisk Oversættelse.

Artikel 22.

Denne Traktat er udfærdiget i fire Exemplarer, af hvilke tvende ere affattede paa Japanesisk og de to andre paa Hollandsk. Begge Texter have den samme

1867. 16. Decbr. Betydning og Kraft, men den hollandske Text skal dog anses som Traktatens Originaltext, saaledes at, hvis den hollandske og japanesiske Text maatte blive udlagte paa forskjellig Maade, skal den hollandske Text være den afgjörende.

Artikel 23.

Denne Traktat skal med Haand og Segl ratificeres af H. M. Kongen af Danmark og af H. M. Taikunen af Japan, og Ratifikationerne skulle udvexles i Yedo, saasnart som det er muligt.

Denne Traktat træder i Kraft den 1. Juli 1867, hvad enten Ratifikationerne blive udvexlede för eller efter denne Dag.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede underskrevet denne Traktat og paatrykt samme deres Segl.

Sket i Yedo den tolvte Januar Aar Et Tusind Otte Hundrede og Syv og Tresindstyve, der svarer til den syvende Dag i den tolvte Maaned i det andet Aar af Kei-ou (Tora) efter japanesisk Tidsregning.

(undert.:) D. de Graeff van Polsbroek (L. S.)
» Sibata Hioega no Kami (L. S.)
» Koerimoto Aki no Kami (L. S.)
» Okoebo Tatewakí (L. S.)

Reglementer,

efter hvilke den danske Handel i Japan skal drives.

Förste Reglement.

Inden 48 Timer (Söndagen undtagen) efter et dansk Skibs Ankomst til en af de for den danske Handel aabnede japanesiske Havne skal dets Kapitain eller Förer aflevere til det japanesiske Toldvæsen den danske Konsuls Tilstaaelse for, at alle Skibspapirer, Konnossementer osv. ere blevne deponerede i det danske Konsulat. Han skal derhos anmelde sit Skib ved en skriftlig Erklæring, indeholdende Navnet paa Skibet og

den Havn, hvorfra det kommer, dets Drægtighed, Navnet paa dets Kapitain eller Förer, Passagerernes Navne, om saadanne findes ombord, samt Antallet af de til Besætningen hörende Personer; denne Anmeldelses Overensstemmelse med Sandheden skal bekræftes af Kapitainen eller Föreren med hans Navns Underskrift. Samtidig dermed skal han deponere et skrevet Manifest over sin Ladning med Angivelse af Mærkerne paa og Antallet af de Kollier, hvoraf den bestaar, deres Indhold, saaledes som det er angivet i Konnossementerne, samt Navnet paa den eller de Personer, til hvem Kollierne ere adresserede. 1867. 16. Decbr.

En Liste over Skibets Provisioner skal vedföies Manifestet. Kapitainen eller Föreren skal med sit Navns Underskrift bevidne, at dette Manifest indeholder en nöiagtig Angivelse af hele Skibets Ladning og af alle dets Provisioner.

Hvis der maatte opdages nogen Feil i Manifestet, kan den rettes inden 24 Timer (Söndagen undtagen) uden Erlæggelse af nogen Böde; men dersom Forandringer eller Tilföielser i Manifestet först finde Sted efter Udlöbet af dette Tidsrum, skal der erlægges en Böde af otte og tyve Rigsdaler og sex og tresindstyve Skilling d. R. (15 Dollars).

Af alle Varer, som ikke ere angivne i Manifestet, skal der ved deres Losning betales dobbelt Told.

Den Kapitain eller Förer, der maatte forsömme inden den ved dette Reglement fastsatte Frist at anmelde sit Skib for det japanesiske Toldvæsen, skal erlægge en Böde af hundrede og fjorten Rigsdaler og to og halvfjerdsindstyve Skilling d. R. (60 Dollars) for hver Dag, han har forsömt at afgive Anmeldelsen.

Andet Reglement.

Den japanesiske Regjering skal have Ret til at sende Toldembedsmænd ombord paa ethvert i dens Havne indkommet Skib (Orlogsskibe undtagne).

1867. Alle Toldembedsmænd skulle behandles med Op-
16. Decbr. mærksomhed, og alle mulige Lettelser skulle ydes dem.

Fra Solens Nedgang til dens Opgang maa ingen Varer losses uden særlig Tilladelse fra Toldembedsmændene, og Lugerne og alle andre Aabninger i Skibet, der före til Lasten, ville fra Solens Nedgang til dens Opgang være at tage under de japanesiske Embedsmænds Forvaring ved Anbringelse af Segl, Laase eller andet Lukke, og skulde Nogen uden Tilladelse aabne en af de saaledes tillukkede Luger eller bryde Seglene, Laasene eller hvad andet Lukke de japanesiske Toldembedsmænd maatte have anbragt, skal han erlægge en Böde af hundrede og fjorten Rigsdaler og to og halvfjerdsindstyve Skilling d. R. (60 Dollars) for hver Gaug, han har forset sig.

Varer, som maatte blive lossede, eller som man maatte forsöge at losse, uden at de ere blevne behörig anmeldte for det japanesiske Toldvæsen i Overensstemmelse med den nedenfor givne Forskrift, ville være at beslaglægge og konfiskere.

De Kollier, ved hvilke man har havt til Hensigt at besvige den japanesiske Statskasse, idet man i dem har skjult Gjenstande af Værdi, der ikke ere opgivne i Fakturaen, ville være at konfiskere.

Skulde danske Skibe indsmugle Varer eller forsöge paa at indsmugle Varer i de japanesiske Havne, der ikke ere aabnede, ville disse Varer være at konfiskere til Fordel for den japanesiske Regjering, og Skibet skal erlægge en Böde af nitten hundrede og tolv Rigsdaler og otte og fyrretyve Skilling d. R. (1000 Dollars) for hver Overtrædelse.

De Skibe, der maatte trænge til at istandsættes, kunne i dette Öiemed losse deres Ladning, uden at der af samme bliver at svare nogen Toldafgift. Alle saaledes lossede Varer skulle sættes under de japanesiske Myndigheders Forvaring, og alle i den Anledning afholdte billige Udgifter til Pakhusleie, Arbeidslön og

Bevogtning ville være at godtgjöre; men skulde en Del 1867.
af denne Ladning blive solgt, bliver den fastsatte Told 16. Decbr.
at erlægge af den saaledes afhændede Del.

Ladninger kunne uden Erlæggelse af nogen Afgift overföres i et andet Skib, der ligger for Anker i samme Havn; men al Omladning skal ske under de japanesiske Embedsmænds Tilsyn, efterat Toldvæsenet har overbevist sig om, at Omladningen sker i god Tro, og derfor har givet skriftlig Tilladelse til dens Foretagelse.

Da Indförsel af Opium er forbudt, kunne de japanesiske Myndigheder, naar et dansk Skib, der ankommer til Japan for at drive Handel, har mere end tre Kattier Opium ombord, beslaglægge og tilintetgjöre det Kvantum Opium, som udover denne Vægt findes i Skibet, og den eller de, der indsmugle Opium eller forsöge derpaa, skulle erlægge en Böde af otte og tyve Rigsdaler og sex og tresindstyve Skilling d. R. (15 Dollars) for hver Kattie Opium, der er indsmuglet eller gjort Forsög paa at indsmugle.

Tredie Reglement.

Varernes Eier eller Konsiguatarius skal, naar han vil udlosse dem, derom gjöre Anmeldelse for det japanesiske Toldvæsen. Denne Anmeldelse skal ske skriftlig og indeholde Navnet paa den Person, der indförer Varerne, samt paa Skibet, ombord paa hvilket de findes, saavelsom en Angivelse af Kolliernes Mærker og Numre, af Indholdet og Værdien af hver enkelt Kolli, samt til Slutningen det samlede Belöb af alle de indförte Varers Værdi.

Paa enhver Anmeldelse skal Eieren eller Konsignatarius skriftlig med sit Navns Underskrift bevidne, at den angiver Varernes virkelige Værdi, og at Intet er fortiet for at besvige den japanesiske Statskasse.

Den eller de originale Fakturaer over de saaledes angivne Varer skulle forevises for Toldembedsmændene og forblive i deres Besiddelse, indtil de have undersögt de i Anmeldelsen omhandlede Varer.

1867. 16. Decbr. De japanesiske Embedsmænd kunne undersöge en enkelt eller alle de saaledes anmeldte Kollier og i det Öiemed lade dem bringe paa Toldboden; men denne Undersögelse skal ske uden nogen Udgift for Importören, og uden at Varerne beskadiges, og efter Undersögelsen skulle Japaneserne paany anbringe disse Varer i Kollierne saavidt mulig i den Tilstand, hvori de oprindelig befandt sig. En saadan Undersögelse skal foretages uden utilbörlig Tidsspilde.

Hvis nogen Eier eller Importör opdager, at hans Varer under Overreisen ere blevne havarerede, forinden de ere blevne ham overleverede, kan han for Toldvæsenet angive det skete Havari, og de havarerede Varer ville da være at vurdere af to eller flere sagkyndige og uvillige Mænd, som efter behörig Undersögelse skulle udstede en Bevidnelse om, med hvormange Procent Værdien af enhver Kolli, denne betegnet med Mærke og Nummer, er bleven forringet ved Havariet; denne Bevidnelse skal undertegnes af de uvillige Mænd i Toldembedsmændenes Nærværelse, og Importören skal vedlægge dén sin Anmeldelse, i hvilken han kan före en forholdsmæssig Sum til Afhortning. Men denne Omstændighed skal ikke forhindre Toldvæsenet fra at vurdere disse Varer overensstemmende med Artikel 16 i nærværende Traktat, til hvilken disse Reglementer ere Bilag.

Naar Toldafgifterne ere erlagte, faar Eieren en skriftlig Bemyndigelse til atter at tage Varerne i Besiddelse, hvad enten de befinde sig paa Toldboden, eller de ikke have været bragte fraborde.

Alle til Udförsel bestemte Varer skulle, forinden de blive bragte ombord, anmeldes for det japanesiske Toldvæsen. Anmeldelsen skal ske skriftlig og indeholde Navnet paa Skibet, i hvilket de skulle udföres, tilligemed en Opgivelse af Kolliernes Mærker og Numre, samt af deres Antal, Beskaffenhed og Værdi.

Exportören skal skriftlig med sit Navns Underskrift bevidne, at hans Anmeldelse indeholder en sandfærdig Opgivelse af alle deri nævnte Varer. 1867. 16. Decbr.

Varer, som maatte blive indskibede til Udförsel, forinden de ere blevne anmeldte for Toldvæsenet, saavelsom alle de Kollier, der indeholde forbudne Varer, ville være at konfiskere til Fordel for den japanesiske Regjering.

Det skal ikke være nödvendigt at anmelde for Toldvæsenet de til Brug for Skibene, deres Mandskab eller Passagerer bestemte Fornödenheder, eiheller Passagerernes Klædningsstykker osv.

De Varer, som af de danske Konsularembedsmænd ere blevne erklærede for konfiskable, skulle öieblikkelig udleveres til de japanesiske Myndigheder, og de af de danske Konsularembedsmænd fastsatte Böder skulle snarest mulig inddrives af dem og udbetales til de japanesiske Myndigheder.

Fjerde Reglement.

Naar Toldklarering önskes for danske Skibe, skal Underretning derom gives Toldvæsenet 24 Timer iforveien, og ved Udlöbet af denne Frist er man berettiget til at forlange Skibet expederet; men skulde dette blive nægtet, have Toldembedsmændene öieblikkelig at underrette Skibets Kapitain eller Konsignatarius om Grunden til Nægtelsen og ligeledes at sætte den danske Konsul i Kundskab herom.

Danske Krigsskibe have ikke ved Indseiling eller Udseiling at gjöre nogen Anmeldelse til Toldvæsenet. De japanesiske Told- og Politiembedsmænd have ikke Ret til at gaa ombord i disse Skibe.

De danske Postdampskibe kunne indklarere og udklarere paa en og samme Dag og behöve ikke at afgive noget Manifest undtagen for de Passagerer, som landsættes, og de til Udlosning i Japan bestemte Varer.

Men disse Skibe skulle dog indklarere og udklarere ved Toldstedet.

1867. Hvalfangere, der lægge bi for at indtage Provi-
16. Decbr. sioner, ligesom ogsaa Skibe i Havsnöd skulle ikke være forpligtede til at fremvise Manifest over deres Ladning; men hvis de senere ville drive Handel, skulle de afgive et Manifest, saaledes som det er foreskrevet i det förste Reglement.

Hvorsomhelst Ordet »Skib» findes i disse Reglementer eller i den Traktat, hvortil de höre som Bilag, skal derved forstaas Skib, Bark, Brig, Skonnert, Slup eller Dampskib.

Femte Reglement.

Enhver, der maatte udstede en falsk Anmeldelse eller en falsk Bevidnelse i den Hensigt at besvige den japanesiske Statskasse, skal erlægge en Böde af to hundrede og ni og tredive Rigsdaler og sex Skilling d. R. (125 Dollars) for hver Overtrædelse.

Sjette Reglement.

Ingen Skibsafgifter skulle erlægges af danske Skibe i japanesiske Havne, men fölgende Gebyrer skulle betales til det japanesiske Toldvæsen:

for et Skibs Indklarering otte og tyve Rigsdaler og sex og tresindstyve Skilling d. R. (15 Dollars),

for et Skibs Udklarering tretten Rigsdaler og syv og tredive Skilling d. R. (7 Dollars),

for ethvert Sundhedsbevis to Rigsdaler og fire og firsindstyve Skilling d. R. ($1^1/_2$ Dollars),

for ethvert andet Dokument to Rigsdaler og fire og firsindstyve Skilling d. R. ($1^1/_2$ Dollars).

Saaledes sket i Yedo den tolvte Januar Aar Et Tusind Otte Hundrede og Syv og Tresindstyve, der svarer til den syvende Dag i den tolvte Maaned i det andet Aar af Kei-ou (Tora) efter Japanesisk Tidsregning.

(undert.:) D. de Graeff van Pollsbroek (L. S.)
» Sibata Hioega no Kami (L. S.)
» Koerimoto Aki no Kami (L. S.)
» Okoebo Tatewaki (L. S.)

Tillægs-Konvention.

1867. 16. Decbr.

Artikel I.

De kontraherende Parter erklære i deres respektive Regjeringers Navn at ville vedtage og vedtage herved udtrykkelig som forbindende den ved denne Konvention fastsatte og den vedföiede Tarif.

Artikel II.

Denne Tarif kan underkastes en Revision efter den 1. Juli 1872.

Enhver af de kontraherende Parter skal dog to Aar efter denne Konventions Undertegning være berettiget til med sex Maaneders Varsel at forlange en Revision i Toldafgifterne paa The og Silke, saaledes at Tolden ansættes til fem pCt. af disse Varers Middelværdi i Löbet af de tre nærmest foregaaende Aar.

Paa Forlangende af enhver af de kontraherende Parter kan ogsaa, sex Maaneder efter Undertegningen af denne Konvention, den ad valorem fastsatte Toldafgift paa Bygningstömmer forandres til en fast Afgift.

Artikel III.

Ligesom hidtil, vil Losning og Lading ikke kunne ske uden ifölge Tilladelsesbeviser, men disse skulle meddeles uden Betaling.

Artikel IV.

I Havnene Kanagawa (Yokohama), Nagasaki og Hakodate skal den japanesiske Regjering være villig til, paa Importörens Begjæring, at oplægge fremmede indförte Varer i Pakhuse, uden at der bliver at erlægge nogen Toldafgift.

Ansvaret for disse Varers sikre Bevaring paahviler den japanesiske Regjering, saalænge Varerne blive under dens Varetægt, og den skal træffe fornöden Foranstaltning til, at Varerne kunne forsikres imod Ildsvaade.

Naar Importören eller Eieren maatte önske at udtage Varerne af Pakhuset, skal han erlægge de Toldafgifter, der ere fastsatte ved denne Tarif; dog skal

1867. det ogsaa staa ham frit for atter at udföre dem uden
16. Decbr. at betale nogen Toldafgift.

Pakhusleie skal i begge Tilfælde erlægges ved Varernes Udlevering.

Dens Störrelse saavelsom de nödvendige Reglementer for Benyttelsen af Pakhusene skulle fastsættes ved en fælles Overenskomst mellem de kontraherende Parter.

Artikel V.

Alle japanesiske Produkter kunne föres fra ethvert Sted i Japan til de for Handelen aabnede Havne uden at være undergivne nogen anden Transitafgift eller Akcise end de almindelige Afgifter, som oppebæres ens af alle Handlende til Veienes Vedligeholdelse og til Skibsfartens Fremme.

Artikel VI.

Som Fölge af de Artikler i de imellem Japan og fremmede Magter afsluttede Traktater, der fastsætte, at fremmed Mynt skal være gangbar i Japan og der gjælde ligesaameget som japanesisk Mynt af samme Vægt og af samme Metal, har det japanesiske Toldvæsen hidtil taget i Betaling for Afgifter Dollars efter deres Vægt i »Boe«, almindelig kaldet »Itsiboe«, nemlig efter Forholdet tre hundrede og elleve Boe for hundrede Dollars.

Den japanesiske Regjering önsker imidlertid at gjöre en Forandring heri og at afholde sig fra enhver Indblanding i indenlandske Mynters Vexling imod fremmed Mynt. Den agter derfor at sætte en saa stor Mængde af japanesisk Mynt i Omlöb, som den indenlandske og fremmede Handel gjör nödvendig, og den har til dette Öiemed allerede besluttet at udvide den japanesiske Mynt saaledes, at den kan blive i Stand til imod Erlæggelse af en Myntningsafgift og paa de dertil bestemte og udsete Steder at modtage alle de fremmede myntede Penge saavelsom de Guld- og Sölvbarrer, som danske Undersaatter og Japanesere maatte

önske at vexle imod indenlandsk eller japanesisk Mynt 1867.
af samme Lödighed. 16. Decbr.

Da denne Foranstaltning dog ikke kan blive bragt til Udförelse, forinden de forskjellige Magter, som have afsluttet Traktater med Japan, have givet deres Samtykke til at forandre de Bestemmelser i disse Traktater, som angaa Myntkursen, vil den japanesiske Regjering uopholdelig opfordre disse Magter til at give deres Samtykke til disse Forandringer, og dersom de meddele dette, vil den japanesiske Regjering være rede til at bringe den ovenfor angivne Foranstaltning til Udförelse fra den 1. Januar 1868.

Myntningsafgiften skal senere fastsættes efter fælles Overenskomst mellem de kontraherende Parter.

Artikel VII.

For at gjöre en Ende paa adskillige Misbrug og Misligheder, som der er blevet klaget over i de aabnede Havne, med Hensyn til Forretningernes Besörgelse ved Toldvæsenet, Varernes Ladning og Losning, Baadeleien, Leien af Kulier og Tjenestefolk osv., ere de kontraherende Parter blevne enige om, at Gouvernören i enhver af de aabnede Havne uopholdelig skal træde i Underhandling med de fremmede Konsuler for efter Overlæg med disse at fastsætte de nödvendige Anordninger, som udfordres for at fjerne disse Misbrug og Misligheder, og for saameget som mulig at lette og sikre Handelsoperationerne og den private Omsætning.

For at beskytte Varerne mod Veirligets Indvirkning, skulle disse Anordninger indeholde Bestemmelser angaaende Indretningen af Pakhuse paa et eller flere Punkter af de Landingspladse i hver Havn, hvoraf de Fremmede betjene sig ved deres Varers Ladning og Losning.

Artikel VIII.

Alle japanesiske Undersaatter kunne i Japans aabnede Havne og andensteds kjöbe alle Slags Seilskibe eller Dampskibe, hvad enten de ere bestemte til

1867. Passagerskibe eller til Handelsskibe, alene med Und-
16. Decbr. tagelse af Krigsskibe, som ikke kunne erhverves uden med den japanesiske Regjerings Bemyndigelse.

De af japanesiske Undersaatter kjöbte Skibe skulle registreres som japanesiske Skibe imod Erlæggelse af en fast Afgift af 3 Boe pr. Læst for Dampskibe og af 1 Boe pr. Læst for Seilskibe.

Ethvert Skibs Drægtighed skal godtgjöres ved Skibspapirerne, som paa de japanesiske Myndigheders Forlangende skulle forelægges dem af den deri interesserede Parts Konsul, der skal bekræfte deres Rigtighed.

Artikel IX.

Det staar alle japanesiske Kjöbmænd og Handlende frit for at handle umiddelbart med fremmede Kjöbmænd uden nogen af Regjeringens Embedsmænds Mellemkomst — og det saavel i de aabnede japanesiske Havne som i fremmede Lande, naar de, under Iagttagelse af de i Artikel X i denne Konvention givne Bestemmelser, have erholdt Tilladelse til at forlade deres Land, — uden at de skulle svare höiere Afgifter til den japanesiske Regjering end dem, der ere paalagte indfödte Kjöbmænd i deres sædvanlige indbyrdes Omsætninger.

Det maa særlig fremhæves, at ogsaa alle Daimioer og i deres Tjeneste staaende Personer have Ret til paa samme Betingelser at besöge alle fremmede Lande og alle Japans aabnede Havne, og at de efter eget Godtbefindende kunne handle med Fremmede uden nogen japanesisk Embedsmands Mellemkomst eller Nærværelse, naar de blot underkaste sig Politianordningerne og betale de fastsatte Afgifter.

Artikel X.

Alle japanesiske Undersaatter kunne saavel i og til Japans aabnede Havne som i alle fremmede Havne indlade Varer i et hvilketsomhelst Skib, hvad enten

det tilhörer en Japaneser eller en af de Staters Undersaatter, som have afsluttet Traktater med Japan. 1867. 16. Decbr.

Fremdeles kunne japanesiske Undersaatter begive sig til fremmede Lande for at studere eller for at drive Handel, naar de blot hos de vedkommende Regjeringsmyndigheder forsyne sig med Pas, saaledes som dette er nærmere bestemt i den af den japanesiske Regjering under den 23. Mai 1866 udstedte Bekjendtgjörelse.

Japanesiske Undersaatter kunne tage hvilkensomhelst Tjeneste ombord paa de Nationers Skibe, som have afsluttet Traktat med Japan.

De Japanesere, der ere tagne i Tjeneste af Fremmede, kunne erholde Regjeringspasser for at begive sig til Udlandet, naar de henvende sig med en Begjæring derom til Gouvernören i enhver af Japans aabnede Havne.

Artikel XI.

Den japanesiske Regjering skal forsyne alle for den fremmede Handel aabnede Havne med saadanne Havnefyr, Böier og Baaker, som ere nödvendige for at gjöre Seiladsen til og Indseilingen i disse Havne sikker.

Sket i Yedo den tolvte Januar Aar Et Tusind Otte Hundrede og Syv og Tresindstyve, der svarer til den syvende Dag i den tolvte Maaned i det andet Aar af Kei-ou (Tora) efter japanesisk Tidsregning.

(undert.:) D. de Graeff van Polsbroek (L. S.)
» Sibata Hioega no Kami (L. S.)
» Koerimoto Aki no Kami (L. S.)
» Okoebo Tatewaki (L. S.)

1867.
16. Decbr.

Indförselstoldtarif.

Klasse I. Faste Toldafgifter.

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itseboe.	Cent.
1	Alun	100 Kattier	»	15
2	Betelnödder	id.	»	45
3	Messingknapper	Gros	»	22
4	Lys	100 Kattier	2	25
5	Seildug og Russiaduk	10 Yard	»	25
6	Cigarer	Kattie	»	25
7	Krydernelliker og Modernelliker	100 Kattier	1	»
8	Cochenille	id.	21	»
8	Skibstougværk	id.	1	25
10	Raa Bomuld	id.	1	25
11	Manufakturvarer af Bomuld, saasom Shirting, ubleget og bleget, kippret, hvidt, trykket eller mönstret, kippret Drill og Satinvævning (Jeans), hvid Brokadel, lette ublegede Bomuldslærreder (T-cloth), Kammerdug, Musselin, Jakonnet, Dimiti, Piqué, Kotonnader, alle ovennævnte Varer farvede, trykkede Kattuner, Sirts og Möbelbetræk.			
	a. ikke over 34 eng. Tom.s Br.	10 Yard	»	07½
	b. — 40 — —	id.	»	08¾
	c. — 46 — —	id.	»	10
	d. over 46 — —	id.	»	11¼
12	Taffachelas,			
	ikke over 31 eng. Tom.s Br.	id.	»	17½
	over 31, men ikke over 43 eng. Tommers Brede	id.	»	25
13	Fustians, saasom Bomuldsflöil, Velveteen, Satin, Satinet og Bomuldsdamast, ikke over 40 eng. Tommers Brede	id.	»	20
14	Ginghams,			
	ikke over 31 eng. Tom.s Br.	id.	»	06
	— 43 — —	id.	»	09
15	Lommetörklæder	Dusin	»	05
16	Nattröier og Underbenklæder	id.	»	30
17	Bordduge	Styk	»	06
18	Bomuldstraad, tvunden og farvet, i Ruller eller Nögler	100 Kattier	7	50
19	Bomuldsgarn, tvundet eller farvet	id.	5	»
20	Kutch	id.	»	75
21	Fjer af Isfugle og Paafugle	100 Stykker	1	50
22	Fyrsten	100 Kattier	»	12

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itseboe.	Cent.
23	Gambier	100 Kattier	.	45
24	Gummigut	id.	3	75
25	Glas, Vinduesglas............	Kiste paa 100 □ Fod	.	35
26	Lim.........................	100 Kattier	.	60
27	Benzoe-Gummi og Benzoe-Olie.	id.	2	40
28	Drageblod, Myrrha, Olibanum ..	id.	1	80
29	Gips........................	id.	.	08
30	Kohuder og Böffelhuder	id.	1	20
31	Böffelhorn og Hjortehorn	id.	1	05
32	Rhinoceroshorn	id.	3	50
33	Hove og Klove	id.	.	30
34	Flydende Indigo	id.	.	75
35	Tör Indigo..................	id	3	75
36	Elefanttænder og Elfenben af enhver Kvalitet..............	id.	15	.
37	Farver, saasom Rödt, Hvidt og Gult, Blyhvidt, Mönnie, Massikot og Farveolier...........	id.	1	50
38	Læder	id.	2	.
39	Lærreder af enhver Kvalitet....	10 Yard	.	20
40	Mangeltræbark (Mangrove Bark)	100 Kattier	.	15
41	Gulvmaatter..................	Rulle paa 40 Yard	.	75
	Metaller.			
42	Kobber og Messing i Plader, Blade, Stænger og Söm............	100 Kattier	3	50
43	Yellow-Metal, Muntz Metal i Plader og Söm	id.	2	50
44	Forarbeidet Jern i Barrer, Stænger, Söm osv.	id.	.	30
45	Jern i Blokke	id.	.	15
46	Ballastjern	id.	.	06
47	Jerntraad	id.	.	80
48	Bly i Blokke	id.	.	80
49	Bly i Blade..................	id.	1	.
50	Spiaulter og Zink............	id.	.	60
51	Staal.......................	id.	.	60
52	Tin	id.	3	.
53	Blik........................	Kiste indeh. ikke over 90 Kattier	.	70
54	Voxdug til Gulve	10 Yard	.	30

1867.
16. Decbr.

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter. Pr.	Itseboe.	Cent.
55	Voxdug eller Læder til Möbelbetræk	10 Yard	»	15
56	Peber, sort og hvid	100 Kattier	1	»
57	Putchnk	id.	2	25
58	Kviksölv	id.	6	»
59	Chinin	Kattie	1	50
60	Spanskrör	100 Kattier	»	45
61	Rhabarber	id.	1	»
62	Saltet Fisk	id.	»	75
63	Sandeltræ	id.	1	25
64	Sapantræ	id.	»	40
65	Hvalrostænder	id.	7	50
66	Narval eller Enhjörningstænder.	Kattie	1	»
67	Haifiskeskind	100 Stkr.	7	50
68	Snnstobak	Kattie	»	30
69	Sæbe i Stænger	100 Kattier	»	50
70	Stoklak	id.	1	75
71	Sukker, brunt og sort	id.	»	40
72	— hvidt	id.	»	75
73	Kandissukker og Topsnkker	id.	1	»
74	Rögtobak	id.	1	80
75	Zinnober	id.	9	»
	Uldne Manufakturvarer.			
76	Klæde, brede, medium og smalle Varer,			
	ikke over 34 eng. Tom.s Brede	10 Yard	»	60
	— 55 — —	id.	1	»
	over 55 — —	id.	1	25
77	Spanish stripes	id.	»	75
78	Kassimir, Flonel, Long-ells og Serge	id.	»	45
79	Flagdug	id.	»	15
80	Hollandsk Kamelot	id.	»	75
81	Engelsk Do.	id.	»	40
82	Serge de Berry, Crape-lasting og Krep af spunden Uld, Merinos og alle andre her ikke nævnte Uldtöier.			
	a. ikke over 34 eng. Tom.s Br.	10 Yard	»	30
	b. over 34 — —	id.	»	45
83	Blandinger af Uld og Bomnld, saasom eftergjort Kamelot, eftergjort Lasting, Orleans (glat og mönstret), Lnstre (glat og mönstret), Alpakas, Baratheas, Damast, Italian-Cloth,			

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itseboe.	Cent.
	Taffachelas, Russel-Kords, Kassandras, uldne Modevarer, Kamelot-Kords og alle andre Töier, hvis Væv bestaar af en Blanding af Bomuld og Uld.			
	a. ikke over 34 eng. Tom.s Br.	10 Yard	»	30
	b. over 34 — —	id.	»	45
84	Sengetæpper og Hestedækkener.	10 Kattier	»	50
85	Reisetæpper, Plaids og Shawler.	Styk	»	50
86	Mönstervævede Bordtæpper af Uld	id.	»	75
87	Uldne Nattröier og Underbenklæder	Dusin	1	»
88	Nattröier og Underbenklæder af Uld og Bomuld	id.	»	60
89	Uldgarn, ufarvet og farvet	100 Kattier	10	»

Klasse II. Toldfrie Varer.

Dyr til Slagtning og Lastdyr. Ankere og Kjættinger. Stenkul. Udenlandske, ikke i denne Tarif nævnte Klædningsstykker. Myntet eller umyntet Guld og Sölv. Ceralier, derunder indbefattet Ris, Paddy, Hvede, Byg, Havre, Rug, Ærter, Bönner, Hirse, Mais, Flormel og Mel af disse Kornsorter. Oliekager. Maatter til Pakning. Trykte Böger. Salt. Saltet Kjöd i Fade. Salpeter. Slaglod. Tjære og Beg. Pander og Kurve til Thetilvirkning. Thekassebly. Reisekufferter og Reisegods.

Klasse III. Varer, hvis Indförsel er forbuden.

Opium.

Klasse IV. Varer, der ere underkastede en Toldafgift ad valorem af 5 pCt.

Vaaben og Krigsammunition. Pariserartikler. Stövler og Sko. Stueuhre, Lommeuhre og Spilledaaser. Koraller. Knive og Saxe. Droguerier og Apothekervarer, som Ginseng osv. Farvestoffer. Europæisk Porcellain og Lertöi. Husgeraad af enhver Slags, nyt eller brugt. Glas og Krystalvarer. Guld- og Sölv-Galoner og Traad. Gummier og Kryderier, der ikke ere nævnte i denne Tarif. Lamper. Speile. Guldsmedarbeide. Maskiner, Gjenstande af Jern og Staal. Alle Slags forfærdigede Varer af Silke, Silke og Bomuld, Silke og Uld, saasom Flöil, Damast,

1867. 16. Decbr. Brokade osv. osv. Malerier og Kobberstik. Parfumerisager og vellngtende Sæber. Plet. Skind og Pelsværk. Kikkerter, Teleskoper og videnskabelige Instrumenter. Vine, Malt og Spirituosa, Bordprovisioner af enhver Slags. Bygningstömmer og alle andre ikke nævnte Varer.

Nota. Ved Salget af fremmede Skibe til Japanesere bliver at erlægge en Afgift af 3 Boe pr. Læst af Dampskibe og af 1 Boe pr. Læst for Seilskibe.

Udförselstoldtarif.

Klasse I. Faste Toldafgifter.

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itse-boe.	Cent.
1	Awabi, törret	100 Kattier	3	»
2	Do., i Skaller	id.	»	08
3	Kamfer	id.	1	80
4	Kinarod (Bukrio)	id.	»	75
5	Kassia (Kanel)	id.	»	30
6	Do., Knopper	id.	2	25
7	Stenkul	id.	»	04
8	Raa Bomuld	id.	2	25
9	Siulo Kawa (Trevler af Kokos til Tougværk osv.)	id.	»	45
10	Fisk, törret eller saltet Lax eller Torsk	id.	»	75
11	Blæksprutter	id.	1	05
12	Galæbler	id.	»	90
13	Ghinang eller Ichio	id.	»	45
14	Hamp	id.	2	»
15	Honning	id.	1	05
16	Hjortetak, gammel	id.	»	90
17	Iriko eller Bêche de mer (Trepang)	id.	3	»
18	Japanesisk Jern	id.	»	60
19	Tjen-tjau (Agar-agar), (Husblas)	id.	2	25
20	Bly	id.	»	90
21	Champignoner af enhver Slags	id.	5	»
22	Tran	id.	»	30
23	Roolie	id.	1	05
24	Skrivpapir	id.	3	»
25	Papir af ringere Kvalitet	id.	1	»
26	Ærter, Bönner og Bælgfrugter af enhver Slags	id.	»	30
27	Pionbark (Botampi)	id.	3	75
28	Kartofler	id.	»	15

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itseboe.	Cent.
29	Klude	100 Kattier	»	12
30	Sake eller japanesisk Vin og Spirituosa	id.	»	90
31	Havgræs, uskaaret	id.	»	30
32	Do., skaaret	id.	»	60
33	Rofrö	id.	»	45
34	Sesamfrö	id.	»	90
35	Haifiskefinner	id.	1	80
36	Reier og Krabber, törr. og saltede	id.	1	80
	Silke.			
37	Raa og spunden Silke	id.	75	»
38	Tama eller Dupioni	id.	20	»
39	Noshi	id.	7	50
40	Floksilke	id.	20	»
41	Kokoner, gjennemborede	id.	7	»
42	Do., ikke gjennemborede	id.	12	»
43	Affald af Silke og af Kokoner	id.	2	25
44	Silkeormeæg	Karton	»	07½
45	Soya	100 Kattier	»	45
46	Svovl	id.	»	30
47	The	id.	3	50
48	Do., bekj. under Navnet Bancha, der kun udföres fra Nagasaki	id.	»	75
49	Tobak i Blade	id.	»	75
50	Do. skaaret og tilvirket	id.	1	50
51	Nudler	id.	»	45
52	Vegetabilsk Vox	id.	1	50
53	Bivox	id	2	50

Klasse II. Toldfrie Varer.

Guld- og Sölvmönter. Guld, Sölv og Kobber, umyntet, af japanesisk Oprindelse, hvilket ikkun maa sælges af den japanesiske Regjering ved offentlig Auktion.

Klasse III. Varer, hvis Udförsel er forbuden.

Ris, Paddy, Hvede, Byg og heraf formalet Mel. Salpeter.

Klassse IV. Varer, der ere underkastede en Toldafgift ad valorem af 5 pCt.

Alle Slags Gjenstande af Bambus. Alle Slags Husgeraad af Kobber. Trækul. Bygningstömmer. Ginseng og andre unævnte Droguerier. Hjortetak, ung eller blöd. Maatter og flettede

1867. Arbeider. Silkeklæder, Silkevarer og Silkebroderier og alle andre hidtil ikke nævnte Varer.

16. Decbr.

Bemærkninger.

1. Af Varer. der ikke ere opförte i Indförselslisten, men som findes i Udförselslisten, skal der ikke erlægges Told efter denne sidste, men de fortoldes ad valorem.

   Den samme Regel gjælder for enhver Udförselsartikel, der ikke er opfört i Udförselslisten, men som findes i Indförselslisten.
2. Fremmede, der ere bosatte i Japan, og Besætningerne eller Passagererne paa fremmede Skibe skal det staa frit for at kjöbe saa store Forraad af Korn eller Mel (nævnte i Udförselslisten), som de maatte behöve til deres eget Forbrug, men den almindelige Indladningstilladelse maa erhverves af Toldvæsenet, inden Kornet eller Melet maa bringes ombord i et fremmed Skib.
3. Den i denne Tarif anförte Kattie er lig med $1^1/_3$ engelsk Pund, avoir du poids.

   Yard er det engelske tre Fods Maal, hvorved bemærkes, at den engelske Fod er $^1/_8$ engelsk Tomme længere end den japanesiske Kaneshake.

   Boe'n er en Sölvmynt, der veier i det Mindste 134, hundrede og fire og tredive, Gran (Troy-Vægt) og indeholder i det Mindste 9 Dele rent Sölv og i det Höieste 1 Del Legeringsmetal.

   Cent'en er Hundrededelen af Boe'en.

(undert.:) D. de Graeff van Polsbroek (L. S.)
» Sibata Hioega no Kami (L. S.)
» Koerimoto Aki no Kami (L. S.)
» Okoebo Tatewaki (L. S.)

31. Decbr. **Justitsministeriets** Skrivelse til Stiftamtmanden over Island, angaaende et ved **Helgusker** anbragt **Sömærke.** Kjöbenhavn den 31. Decbr. 1867. — Isl. Kopieb. 1867 Nr. 1026. Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands II. S. 487.

Ifölge Meddelelse fra Marineministeriet er Direktören for Sökortarkivet bleven underrettet om, at der

er udlagt en Vager med Kost ved Helgusker i Mundingen af Havnefjord, for at denne Vager kan blive aflagt i Kortene over Island, hvorhos bemeldte Ministerium har tilföiet, at den i 1855 ved Akurey Rev udlagte Tönde alt findes i det nævnte Kort. 1867. 31. Decbr.

Hvilket man ikke skulde undlade herved tjenstl. at meddele Hr. Stiftamtm. i Forbindelse med Skrivelse herfra af 2. d. M.

Tillæg.

Kongelig Resolution ang. **Justitsministeriets Bemyndigelse til at afgjöre visse Sager** m. v. Khavn den 23. December 1864 (Justitsministeriet). — Algreen-Ussings Reskriptsamling 1864 S. 376-83 (i Forbindelse med den om Sagen nedlagte Forestilling). — **Uddrag.** 1864. 23. Decbr.

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderd. Forestilling har det behaget Hans Maiestæt Kongen under 23. Decbr. 1864 allern. at bifalde:

I. At Justitsministeriet maa være bemyndiget til for Fremtiden i Hans Maiestæts Navn at afgjöre efternævnte hidtil i det Geheime-Statsraad foretagne Sager, nemlig:

1) at eftergive eller nedsætte Mulkter i alle Tilfælde, hvor Mulkten er under 50 Rd.;

2) at meddele Adoptionsbevillinger, hvor der er Börn eller Livsarvinger, under Betingelse af at den Arv, som tilfalder Adoptivbarnet, ikke maa overstige det Belöb, som Adoptivforældrene i Medhold af den gjældende Lovgivning gyldig kunne tillægge Barnet ved en testamentarisk Disposition;

1864. 23. Decbr.

3) at tilstaa Fritagelse for Arrest eller Beslag for de i Laane- og Sparekasser samt andre lignende Instituter indsatte Summer og disses Renter, saalænge de indestaa sammesteds, og Tilladelse for deslige Instituter til, uden foregaaende Sögsmaal og Dom, ved offentlig Auktion, som afholdes efter forudgaaende Bekjendtgjörelse i enkelte Aviser med et passendo Varsel, at realisere de efter Forfaldstiden muligt henstaaende Panter, som bestaa af Lösöregjenstande;

4) at meddele Bevillinger til fuldstændig Ophævelse af Ægteskab i Tilfælde, hvor Ægtefællerne uden nogen forudgaaende formelig Overenskomst have levet faktisk adskilte i en længere Aarrække, samt i de Tilfælde, hvor Ægtefællerne efter forud for Amtmanden indgaaet Overenskomst have levet separerede i 3 Aar eller længere;

5) at meddele Bevillinger til fuldstændig Ophævelse af Ægteskab paa Grund af den ene Ægtefælles Afsindighed i alle Tilfælde, hvor der ikke er synderligt Haab om den afsindige Ægtefælles Helbredelse, og selv om det paa Grund af Andragerens Uformuenhed ikke kan paalægges ham at udrede Bidrag til sin afsindige Hustrus Underholdning.

II. At efternævnte hidtil i det Geheime-Statsraad foretagne Sager for Fremtiden maa foredrages Hans Maiestæt udenfor Statsraadet, nemlig:

1) Ægteskabsskilsmissesager i de Tilfælde, hvor den ene Ægtefælle bevisligt har gjort sig skyldig i et Forhold, paa Grund af hvilket Ægteskabet kunde bevirkes hævet ved Dom;

2) Ansögninger om Tilladelse til at indgaa nyt Ægteskab i de Tilfælde, hvor Ministeriet ikke er bemyndiget til at afgjöre Sagen i Hans Maiestæts Navn;

3) Sager angaaende Eftergivelse eller Nedsættelse af Straffe i de Tilfælde, hvor Straffen er 2 Aars Straf-

arbeide eller ringere Straf, og Ministeriet ikke er bemyndiget til at afgjöre Sagen ad mandatum, dog at disse Sager i de Tilfælde, hvor Hans Maiestæt maatte finde Betænkelighed ved at bifalde Justitsministeriets Indstillinger, blive at foretage i det Geheime-Statsraad. — — — —

1864. 23. Decbr.

REGISTER.

Administration, Administratorer, se Jordegods-Administration.
Afgifter, se Skatter og Afgifter

Akureyri, jevnf. Kjöbstæder.

1864.	21. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Lön af Statskassen til en Politibetjent paa Akureyri.
—	23. April.	Justitsm. Skriv. ang. Lön for Byfogden paa Akureyri.
—	14. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Oprettelsen af en en Posttur mellem Akureyri og Eskifjord.
—	4. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Apotheket paa Akureyri.
1865.	8. Mai.	Bevilling for Apotheker P. H. J. Hansen til at drive et Apothek paa Akureyri.
1866.	12. Mai.	Bekjendtgj. ang. Inddragelse af Oddeyri under Kjöbstaden Akureyri.
—	14. Mai.	Justitsm. Skriv. til Amtmanden over Islands Nord- og Östamt ang. dennes Myndighed overfor Direktionen for Understöttelses-institutet for fattige Enker og faderlöse Börn i Öfjords Syssel og Kjöbstaden Akureyri.
—	14. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Lönning til en Politibetjent paa Akureyri.
—	6. Avgust.	Justitsm. Skriv. om, hvorvidt der tilkommer Byfogden paa Akureyri Tillæg efter Sædomskrivning af de 200 Rd., han i bemeldte Egenskab oppebærer af Statskassen.

Althinget, jevnf. Lovgivning. Forfatning.

1864. 13. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Vederlag til Althingets Formand for hans Virksomhed i Thingets Tjeneste efter Sessionens Slutning.

1865. 9. Juni. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (II—9).

1867. 25. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Forhandlingen af Althingstidenden m. m.

Amtmænd, se Embeder, Embedsmænd.

Amtsrepartitionsfond, se Repartitionsfond.

Apothek, jevnf. Lægevæsen.

1864. 4. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Leverance af Fattigmedicin.

— 30. April. Bevilling for Cand. pharm. P. H. J. Hansen til at drive Apothek paa Stykkisholm inden Islands Vestamt.

— 4. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Apotheket paa Akureyri.

1865. 8. Mai. Bevilling for Apotheker P. H. J. Hansen til at drive et Apothek paa Akureyri inden Islands Nord- og Östamt.

1866. 17. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Tilladelse for en Apotheker til at drive Kjöbmandsforretning.

1867. 11. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Udvidelse til Island af Justm. Bekjendtgj. 31. Oktbr. 1864 om Taxt for Apothekere.

— 31. Mai. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1865 (II—11).

Arrest, se Politivæsen.

Arv og Skifte samt **Overformynderivæsen.**

1864. 4. Juni. Plakat ang. Forandring i Anordn. 18. Febr. 1847 ang. Umyndiges Midlers Bestyrelse i Island.

— 30. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Betalingen af Kjöbesummen for et solgt Hus.

1864. 3. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. et Dödsbos Behandling.
1865. 15. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Behandlingen af Boet efter afdöde Amtmand Melsted.
— 22. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Tilladelse til at tage Arv efter uægte födt Sön.
— 15. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Nægtelse af Konfirmation paa et udenfor Bestemmelserne i Forordn. 25. Septbr. 1850 oprettet Testamente.
1866. 12. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Behandlingen af Amtmand Melsteds Dödsbo.

Bevillinger.

1864. 30. April. Bevilling for Cand. pharm. P. H. J Hansen til at drive Apothek paa Stykkisholm.
— 30. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Bevillingers Udlevering af Amtmænd.
— 23. Decbr. Kgl. Resol. ang. Justitsministeriets Bemyndigelse til at afgjöre visse Sager m. v. (se Tillæget).
1865. 13. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Ansögning om Eneret til Fabrikation af Torskelevertran.
— 8. Mai. Bevilling for Apotheker P. H. J. Hansen til at drive et Apothek paa Akureyri.
— 7. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Meddelelse af fri Proces.
— 15. Avgust. Justitsm. Skriv., hvorved Ægteskabstilladelse for en Mandsperson under 20 Aar nægtes.
1867. 29. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Eneret til Fabrikation af kunstig Guano af Fiskeaffald m. m.

Biskoppen, se Embeder, Embedsmænd, Geistligheden.
Bygningskommissioner, se Isafjord, Kjöbstæder.
Bygsel, se Jordegodsadministration.

Böger, Bogtrykkeri, Bibliothek m. v.

1864. 7. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelse af et Skrift om Afgiftsvæsenet i Island.

1864.	23. April.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelse af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands».
—	4. Avgust.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Anvendelsen af det til Bögers Indkjöb til den lærde Skole i Reykjavík bevilgede Belöb.
—	14. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. »Efterretning for Islænderne om Blæreormesygdommen i Island», af Dr. med. et chir. H. Krabbe.
—	8. Decbr.	Justitsm. Skriv. ang. Lönningstillæg til Stiftsbogtrykkeriets Forstander.
1865.	10. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelse af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands».
—	30. Avgust.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Oversættelse af Xenofons »Anabasis».
—	11. Septbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Benyttelsen af Balslevs Lærebog ved Ungdommens Forberedelse til Konfirmation.
1866.	21. Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Opförelsen af en Bibliothekbygning for den lærde Skole i Reykjavík.
—	27. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Forhandling m. m. af Stiftsbogtrykkeriets Böger.
—	13. April.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelsen af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands».
—	28. April.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelsen af en Haandbog i græsk og romersk Mythologi.
—	1. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelsen af et Skrift om Islands politiske Tilstand og Historie.
—	3. Mai.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Honorar for Oversættelse af Xenofons »Anabasis».

1866. 4. Oktbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Læreböger i det islandske Sprog til Brug ved Reykjavík lærde Skole.

1867. 19. Januar. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. forskjellige Forandringer i den islandske Alterbog.

— 11. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Udgiverne af Bladet »Íslendingur»s Gjæld til Stiftsbogtrykkeriet.

— 27. Febr. Justitsm Skriv. ang. Ligning af Extrabidrag paa Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík.

— 28. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Forandring i den under 6. Avgust 1855 med Forstanderen for Stiftsbogtrykkeriet oprettede Kontrakt.

— 3. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelse af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands».

— 25. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Betaling for Trykning m. v. af en Afhandling om Halssygdomme hos Börn samt om Tyfus og Nervefeber.

— 25. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Forhandlingen af Althingstidenden.

— 14. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. en ny Udgave af Levys Lærebog for Jordemödre.

9. Novbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. den for Charles Kelsalls Legat opförte Bibliothekbygning i Reykjavík.

Dampskibsfart, jevnf. Postvæsen.

1864. 12. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Dampskibsfart omkring Islands Kyster.

— 16. Juni. Justitsm. Skriv. ang. en regelmæssig Dampskibsfart langsmed Islands Kyster.

1865. 9. Juni. Kgl Bekjendtgj. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (II—6).

1867.	12. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Dampskibsfarten mellem Kjöbenhavn og Island.

Dannelsesanstalten for vordende Geistlige, se Skolevæsenet.

Dyrlæger, jevnf. Landvæsen.

1865.	7. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til at studere Veterinærvidenskaben.
1866.	26. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Anskaffelse af Lægemidler til Faar, samt om Undervisning i Veterinærvidenskaben.
1867.	11. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Opsendelse af en Veterinærlæge til Assistance ved Behandlingen af Faareskabsygdommen i Island.
—	28. Oktbr.	Justitsm. Skriv. til Veterinærelev Snorri Jónsson, ang. Understöttelse til Fortsættelse af hans Studium paa Veterinær- og Landbohöiskolen.

Dödsboer, se Arv og Skifte.

Dövstumme.

1867.	11. Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Understöttelse til Pastor P. Pálsson for at gjöre sig bekjendt med Undervisningsmaaden paa Dövstummeinstitutet i Kjöbenhavn.
—	4. Septbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Tilladelse til Undervisning af Dövstumme.

Embeder, Embedsmænd m. v.,
jevnf. Geistligheden, Lægevæsenet, Skolevæsen.

1864.	20. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Embedsmænds Edsaflæggelse til Kongen.
—	20. Febr.	Justitsm. Skriv. om at Tillæg efter Sædomskrivning ikke kan beregnes af det til Oversættelse af Retsakter bevilgede Belöb
	12. Marts.	Lov om Pensionstillæg for Distriktslæge Gísli Hjálmarsson.

1864. 21. Marts. Jnstitsm. Skriv. ang. Lön af Statskassen til en Politibetjent paa Akureyri.
— 21. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Repstyrernes Lönning.
— 31. Marts. Lov om Tillægspension for Elin Thorstensen.
— 13. April. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Althingets Petition om Forhöielse af den Adjunkt Jón þorkelsson tillagte Lön.
— 19. April. Justitsm. Skriv. ang. Enkeforsörgelsesskemata.
— 19. April. Justitsm. Skriv. ang. Lov om Tillægspension for Elin Thorstensen.
— 23. April. Justitsm. Skriv. ang. Lön for Byfogden paa Akureyri.
— 30. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Sysselmanden i Nordermula Syssels Bopæl.
— 20. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Forandring af et Thingsted i Barðastrands Syssel.
— 22. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Specifikation af Sysselintrader.
— 30. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Indsendelse af Sysselmændenes og Administratorernes Regnskaber.
— 30. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Bevillingers Udlevering af Amtmænd.
1865. 20. Marts. Jnstitsm. Skriv. ang. Lönningstillæg efter Sædomskrivning.
— 1. Juni. Justitsm. Skriv. ang. ministerielle Afgjörelsers Meddelelse i det islandske Sprog.
— 1. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Specifikation af Sysselintrader.
— 30. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Anskaffelse af Dannebrogsflag til Stiftamtmandsboligen.
— 14. Septbr Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Rektors Fritagelse for Vedligeholdelse af hans Embedsbolig i Skolebygningen.
1866. 10. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Ansvar for Anvisninger med Hensyn til Sysselintrader.

1866.	16. Febr.	Lov om Udsættelse af Revision af Lov 19. Januar 1863 ang. Lönningstillæg.
—	24. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Lönningstillæg efter Sædomskrivning for 1866-1867.
—	5. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Anvisninger og Vexler.
—	14. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Anskaffelse af Vakcinationsprotokoller.
—	6. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. de Landfysikus paa hans Embedsreiser tilkommende Diæter.
—	6. Avgust.	Justitsm. Skriv. om, hvorvidt der tilkommer Byfogden paa Akureyri Tillæg efter Sædomskrivning af de 200 Rd., han i bemeldte Egenskab oppebærer af Statskassen.
—	21. Septbr.	Bekjendtgj. ang. Forandring i Formen for Bestallinger og Embedseden.
1867.	28. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Indbetaling af Præmier for tegnede pligtige Overlevelsesrenter.

Enker, se Embeder, Embedsmænd, Geistligheden, Pensionsvæsen, Understöttelser.

Faar, Faareavl, Faareskab, jevnf. Landvæsen, Dyrlæger.

1864.	25. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Vagthold ved Skorradalsvatn til Forebyggelse af Skabsygdommens Udbredelse.
—	26. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Fordelingen af Omkostningerne ved Vagthold ved Skorradalsvatn i 1861 i Anledning af Skabsygdommen.
—	5. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. Faareskabsagen.
1865.	13. Mai.	Justitsm Skriv. ang. Forholdsregler mod Faareskabsygdommen.
—	9. Juni.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (I—3).
1866.	5. Januar.	Forordn. om Skab og anden smitsom Sygdom hos Faarene paa Island.

Fattigvæsen, jevnf. Kommunalvæsen.

1867. 24. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. en Persons Forsörgelseshjem.

— 24. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. en Persons Forsörgelseshjem.

— 28. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. en Persons Forsörgelseshjem.

— 14. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. en Persons Forsörgelseshjem.

Finanser,

jevnf. Embeder, Embedsmænd, Regnskabsvæsen, Skatter og Afgifter m. v.

1864. 21. Marts. Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1864 til 31. Marts 1865 (Uddrag).

— 30. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Finansloven for 1864—65.

— 13. April. Justitsm. Skriv. ang. i Island udstedte Anvisningers Stempelpligt.

— 25. April. Justitsm. Skriv. ang. Mandtalsbogsafgifterne i Gullbringu og Kjósar Syssel og Reykjavík Kjöbstad.

— 7. Mai. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Fordelingen af den ved Finansloven under Udgifter for Island, Kirke- og Undervisningsvæsenet vedrörende bevilgede Assistancesum.

— 25. Mai. Justitsm. Skriv. ang. Möðrufells Hospitals Regnskaber.

— 4. Avgust. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Anvendelsen af det til Bögers Indkjöb til Reykjavík lærde Skole bevilgede Belöb.

— 22. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Specifikation af Sysselintrader.

— 30. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Indsendelse af Sysselmændenes og Administratorernes Regnskaber.

— 9. Decbr. Justitsm. Skriv. ang. Beregning af Landskyldsafgift i Gullbringu og Kjósar Syssel.

1865. 18. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Spörgsmaalet om Ordningen af Islands Finansvæsen.

1865.	16. Febr.	Statsregnskab for Finansaaret 1863-1864.
—	23. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Administrationen af Hospitalernes Indtægter.
—	24. Febr.	Lov om Afgiftsgodtgjörelse ved Udförsel af Brændevin.
—	17. Marts.	Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1865 til 31. Marts 1866 (Uddrag).
—	18. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Laan af Statskassen til Beboerne af Vestmannöerne til Anskaffelse af Dæksfartöier.
—	18. Marts.	Jnstitsm. Skriv. aug. Anvendelsen af Finansloven for 1865—66.
—	7. April.	Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1864 til 31. Marts 1865 (Uddrag).
—	1. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Specifikation af Sysselintrader.
—	26. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Bidrag af Möðrufells Hospitals Midler til Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus i Island.
—	3. Novbr.	Statsregnskab for Finansaaret 1864-1865.
1866.	10. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Ansvar for Anvisninger med Hensyn til Sysselintrader.
—	16. Febr.	Lov om Udsættelse af Revision af Lov 19. Januar 1863 om Lönningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd.
—	16. Febr.	Finanslov for Finansaaret 1866—1867 (Uddrag).
—	16. Febr.	Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1865—66 (Uddrag).
—	20. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Finansloven for 1866—67.
—	21. Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Anvendelsen af Renterne af den saakaldte Erichsenske Kollekt.
—	27. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Rentebetalinger af Kreditbeviser.

1866.	23. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Renteafskrivning paa uopsigelige Statsobligationer.
—	5. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Anvisninger og Vexler.
—	29. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Moderation i Landskyldsafgifterne af det Staten tilhörende Jordegods i Islands Vestamt.
—	1. Septbr.	Bekjendtgj. ang. Udprægning af dobbelte Christiansd'orer.
—	18. Septbr.	Finansm. Bekgj. ang. Indlösning af de under 15. Oktbr. 1864 udstedte rentebærende Kreditbeviser.
—	18. Septbr.	Finansm. Bekgj. ang. Udstedelsen af ny rentebærende Kreditbeviser.
—	5. Oktbr.	Statsregnskab for Finansaaret 1865-1866.
1867.	28. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Indbetaling af Præmier for tegnede pligtige Overlevelsesrenter.
—	29. Marts.	Lov om en forelöbig Bevilling for Finansaaret 1867—68.
—	3. Mai.	Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1866—67 (Uddrag).
—	21. Mai.	Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1867 til 31. Marts 1868 (Uddrag).
—	31. Mai.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1865 (I).
—	7. Avgust.	Finansm. Bekjendtgj. ang. Udprægning af Fire- og Enskillinger.
—	2. Oktbr.	Finansm. Bekjendtgj. ang. Ombytning af de nye med Koupons forsynede uopsigelige Statsobligationer, der have erholdt Paategning.
—	4. Oktbr.	Statsregnskab for Finansaaret 1866-1867.
—	31. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. de for Kjöbesummerne for nogle solgte offentlige Jorder udstedte Panteobligationer.

Fiskeri.

1864.	29. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. fremmede Fiskeres Plyndring af den Stafafell Præstekald tilhörende Ö »Vigur«.
—	10. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Fremmedes Fiskeri under Island.
—	21. Novbr.	Jusitsm. Skriv. ang. Retten for Fremmede til Hvalfangst under Island.
1865.	22. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Nationalisering af fremmede Skibe m. m.
—	4. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Fremmedes Fiskerier under Island.
—	18. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Laan af Statskassen til Beboerne af Vestmannöerne til Anskaffelse af Dæksfartöier.
—	7. April.	Justitsm. Skriv. ang. Fremmedes Fiskerier ved Island.
—	9. Juni.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (II—5).
—	28. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til at deltage i den internationale Fiskeriudstilling i Bergen.
—	30. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. det Samme.
—	11. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. Laxefiskeriet i den saakaldte »Ytri-Laxá« m. v.
1867.	3. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Erlæggelsen af de lovbefalede Skibsafgifter af udenlandske Hvalfangerskibe.
—	25. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Fremmedes Fiskerier under Island.
—	14. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. islandske Udstillingsgjenstande paa Fiskeriudstillingen i Boulogne.

Forfatning, jevnf. Althinget.

1865.	9. Juni.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1865 (II—1).

1867. 31. Mai. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1865 (I).

Forstrandsret, Strandrettigheder, jevnf. Vrag.

1864. 27. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Forstrandsrettigheder.
— 22. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Forstrandsrettigheder.
— 11. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Laxefiskeriet i den saakaldte »Ytri-Laxá« m. m.

Forsörgelsespligt, se Fattigvæsen, Kommunalvæsen.

Födsels- og Pleiestiftelsen, se Lægevæsenet.

Geistligheden,
jevnf. Embeder, Embedsmænd, Kirker, Præstekald, Skolevæsenet.

1864. 15. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forandring i den befalede Kirkebön.
— 2. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Udredelsen af det ved Plakat 1. April 1861 foreskrevne Bidrag til Refusion af Omkostningerne ved den ny Jordtaxation i Island for Præstegaardenes og Kirkejordernes Vedkommende.
— 16. April. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forögelse af den Emeritpræster og Præsteenker tilstaaede Understöttelse.
— 28. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. katholsk Gudstjeneste i Reykjavík.
— 29. Juni. Justitsm. Skriv. ang. det Samme.
— 9. Juli. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. den Emeritpræster og Præsteenker i Island bevilgede Understöttelse.
— 18. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Erlæggelsen af det lovbefalede Offer af faste Eiendomme.

1864. 5. Oktbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Budgettet for Reykjavík lærde Skole og Dannelsesanst. for vordende Geistlige m. v.

1865. 24. Febr. Kgl. Resol. om, hvorledes der skal forholdes, naar ingen kvalificeret Ansöger melder sig om et ledigt Præstekald i Island.

— 9. Juni. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (II—3).

— 15. Juli. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. den Emeritpræster og Præsteenker i Island bevilgede Understöttelse.

— 8. Avgust. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Adgang for cand. phil. Sveinn Skúlason til at beskikkes i et Præsteembede.

— 11. Novbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. de udenfor Landet boende islandske Kjöbmænds Forpligtelse til at erlægge Offer.

15. des.: Lög um brauðamat og fleira [illegible]

1866. 14. Mai. Justitsm. Skriv. ang. Anskaffelsen af Vakcinationsprotokoller.

— 22. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Fordelingen af den Emeritpræster og Præsteenker i Island bevilgede Understöttelse.

— 22. Avgust. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Underst. til en Præsteenke.

1867. 19. Januar. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. forskjellige Forandringer i den islandske Alterbog.

— 26. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. hvorledes der skal forholdes med den fattige afskedigede Præster og Præsteenker bevilgede Understöttelse, naar Vedkommende dör i Löbet af Finansaaret.

— 8. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Repartitionen af den fattige afskedigede Præster og Præsteenker i Island tilstaaede Understöttelse.

1867. 19. Oktbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Besættelsen af Grímsö Præstekald.

— 19. Oktbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. den Geistlige i Island ved Ansættelsen i visse Præstekald paahvilende Ydelse til fattige Præsteenker og den lærde Skole.

Handel og Skibsfart,

jevnf. Skatter og Afgifter, Söfart, Söpas, Traktater m. v.

1864. 12. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Dampskibsfart omkring Islands Kyster.

— 12. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Leieafgift af de til Handelsetablissementer udmaalte Byggepladser paa Borðeyri.

— 21. Marts. Justitsm. Skriv. ang. forandret Inddeling af Handelsvægten.

— 20. Mai. Overenskomst om Skibsafgiften af danske Skibe i franske Havne.

— 16. Juni. Plakat ang. Autorisation af et Handelssted ved Lambhússund.

— 16. Juni. Justitsm. Skriv. ang. en regelmæssig Dampskibsfart langsmed Islands Kyster.

— 17. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Blanketter til Udfyldelse af Skibsförere af indstrandede Skibe.

— 27. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Handelsberetninger.

— 12. Novbr. Patent ang. en med Keiserdömmet China afsluttet Venskabs- Handels- og Skibsfartstraktat.

— 11. Decbr. Patent ang. en med Kongeriget Italien afsluttet Skibsfarts- og Handelstraktat.

1865. 22. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Nationalisering af fremmede Skibe.

— 7. April. Patent for Kongeriget Danmark ang. en med Republiken Liberia afsluttet Venskabs- Handels- og Skibsfartstraktat.

— 29. April. Bekjendtgj. ang. italienske Skibes Fritagelse for Tillægsafgift.

1867.	22. Marts.	Plakat ang. Autorisation af et Handelssted paa Borgarnes ved Brákarpoll i Mýra Syssel.

Hospitalerne, Lægefonden, jevnf. Lægevæsenet.

1864.	25. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Möðrufells Hospitals Regnskaber.
—	28. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Udredelse af Hospitalernes Midler af det til Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus bevilgede Beløb.
—	29. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Althingets Petition om en bedre Administration af Hospitalernes Indtægter.
1865.	23. Febr.	Justitsm Skriv. ang. Administrationen af Hospitalernes Indtægter.
—	9. Juni.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (II—10).
—	26. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Bidrag af Möðrufells Hospitals Midler til Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus i Island.
1866.	27. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse af Medicinalfonden til Oprettelsen af et Sygehus i Reykjavík.

Isafjord, jevnf. Kjöbstæder.

1866.	26. Januar.	Anordn. ang. Handelsstedet Isafjords Oprettelse til Kjöbstad og sammes ökonomiske Bestyrelse.
—	26. Januar.	Plakat ang. Oprettelsen af en Bygningskommission paa Kjöbstaden Isafjord.
—	26. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Isafjords Bygningskommission.
1867.	19. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Valgene af Borgerrepræsentanter paa Isafjord.

Islandsk, jevnf. Embeder, Embedsmænd, Ministerierne.

1865. 1. Juni. Justitsm. Skriv. ang. ministerielle Afgjörelsers Meddelelse i det islandske Sprog.

— 9. Juni. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (II—16).

1866. 4. Oktbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Læreböger i det islandske Sprog til Brug ved Reykjavík lærde Skole.

Jordegods-Administration,

jevnf. Kapitelstaxter, Kirker, Landbovæsen, Matrikel.

1864. 12. Marts. Justitsm Skriv. ang. Leieafgift af de til Handelsetablissementer udmaalte Byggepladser paa Borðeyri.

— 6. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Landskyld af en Jord.

— 22. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Forstrandsrettigheder.

— 30. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Indsendelse af Sysselmændenes og Administratorernes Regnskaber.

— 9. Decbr. Justitsm. Skriv. ang. Beregning af Landskyldsafgift i Gullbringu og Kjósar Syssel.

1865. 8. Febr. Justitsm. Skriv. ang. lovstridig Behandling af Hallormsstaður Præstegaards Skove (tilligemed en i 1864 afgiven Beretning om Skovenes daværende Tilstand).

— 14. Marts. Jusitsm. Skriv. ang. Betaling for Udtægt af Ombudsjorder.

— 8. Mai. Justitsm. Skriv. ang. Afbenyttelse af Jorden Kirkjuból i Grunnavík Rep.

— 5. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Landskyld formedelst Jordforbedringer.

1865.	15. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Leie og Landskyld af Jorden Undirhraun.
—	17. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Lettelse i Erlæggelsen af Landskyldsafgift af en Jord.
—	23. Septbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Mageskifte af 2 Kirkejorder.
—	12. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. Mageskifte af »Víðidalsfjall» med Jorden »Fremstagil».
1866.	11. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Nedlæggelsen af den Arnarstapa Ombud tilhörende Jord Skaflakot.
—	19. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Leie og Landskyld af Jorden Undirkraun.
—	29. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Moderation i Landskyldsafgifterne af det Staten tilhörende Jordegods i Islands Vestamt.
—	20. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Nedlæggelsen af Hjaleien Býlubúð.
—	29. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Honorar til Administrator Eggert Ó. Gunnarsson.
1867.	3. Juni.	Bekjendtgj. ang. den fremtidige Ordning og Afbenyttelse af en Del af det i Island ad pios usus under Navnet »Kristfæjorder» henlagte Jordegods.
—	15. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Afbenyttelsen af Kristfæjorden Arnheiðarstaðir i Nordermula Syssel.
—	25. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Nedlæggelse af 4 Tomthuse paa Ombudsjorden Ingjaldshóll.
—	25. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. den ved kgl. Resol. 25. Juni 1866 bevilgede Moderation i Ydelsesmaaden af Landskyldsafgifterne af det kgl. Jordegods i Vestamtet.

Justitskassen, jevnf. Kriminalvæsenet, Retterne m. v.

1865. 4. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Udredelsen af Omkostningerne ved Varetægt og Forpleining af en Forbedringshusfange.

— 9. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Godtgjörelse for Oversættelse af Retsakter.

1866. 9. Febr. Justitsm. Skriv. ang. de ved Landsoverretten konstituerede Prokuratorers Honorar.

Justitsvæsen, se Kriminalvæsen, Retterne.

Kapitelstaxter.

1864. 23. Febr. Kapitelstaxt for Borgarfjords og flere Sysseler samt Byen Reykjavík i Sönderamtet fra Medio Mai 1864 til samme Tid 1865.

— 23. Febr. Kapitelstaxt for Öster- og Vesterskaptafells Syssel i Sönderamtet fra Medio Mai 1864 til samme Tid 1865.

— 25. Febr. Kapitelstaxt for Vestamtet fra Medio Mai 1864 til samme Tid 1865.

— 22. Marts. Kapitelstaxt for Húnavatns og Skagafjords Sysseler i Nord- og Östamtet fra Medio Mai 1864 til samme Tid 1865.

— 22. Marts. Kapitelstaxt for Öfjords og Thingö Sysseler i Nord- og Östamtet fra Medio Mai 1864 til samme Tid 1865.

— 22. Marts. Kapitelstaxt for Nordermula og Söndermula Sysseler i Nord- og Östamtet fra Medio Mai 1864 til samme Tid 1865.

1865. 18. Febr. Kapitelstaxter for Islands Nord- og Östamt fra Medio Mai 1865 til samme Tid 1866.

— 28. Febr. Kapitelstaxter for Sönderamtet og Vestamtet fra Medio Mai 1865 til samme Tid 1866.

1866. 20. Febr. Kapitelstaxter for Islands Sönderamt og Vestamt fra Medio Mai 1866 til samme Tid 1867.

1866. 12. Marts. Kapitelstaxter for Nord- og Östamtet fra Medio Mai 1866 til samme Tid 1867.

1867. 4. Marts. Kapitelstaxter for Nord- og Östamtet fra Medio Mai 1867 til samme Tid 1868.

— 8. Marts. Kapitelstaxter for Vestamtet fra Medio Mai 1867 til samme Tid 1868.

— 8. Marts. Kapitelstaxter for Sönderamtet fra Medio Mai 1867 til samme Tid 1868.

Katholiker, se Religion og Gudsdyrkelse.

Kirker, jevnf. Geistligheden, Præstekald.

1864. 2. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Udredelsen af det ved Plakat 1. April 1861 foreskrevne Bidrag til Refusion af Omkostningerne ved den ny Jordtaxation i Island for Præstegaardenes og Kirkejordernes Vedkommende.

— 27. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Forstrandsrettigheder.

— 28. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. katholsk Gudstjeneste i Reykjavík.

— 29. Juni. Justitsm. Skriv. ang. det Samme.

1865. 11. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Erlæggelse af Kongetiende af Kirkejorder.

— 17. Marts. Kgl. Resol. i Anledning af Althingets Petition om, at det paa Beneficiærgaardene, samt det Kirker og Præstekald tilhörende Jordegods m. m. til Jordtaxationsomkostningernes Dækning faldende Bidrag maa blive refunderet af Statskassen.

— 9. Juni. Kgl. Resol. ang. Althingets Petition om, at den Del af en Selveierkirkes Jord, hvoraf der svares Smörleie til Præsten, samt Selveierkirkers Servituter og andre Rettigheder maa blive ansatte til særskilt Dyrhed.

1865. 8. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Betaling for Synsforretning over Kirken paa Ingjaldshóll.
— 30. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Gjenopförelsen af Möðruvalla Klosters Kirke.
— 30. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Reparation af Reykjavík Domkirke.
1866. 26. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Omkostningerne ved Transp. af Bygningstömmer til Möðruvalla Klosters Kirke.
— 2. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Anskaffelse af Altertavler til nogle Kirker.
— 8. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. Betaling for Synsforretning over Ingjaldshóls Kirke.
1867. 19. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Henlæggelsen af 2/8 af Jorden Sigurðarstaðir til Presthólar Præstekald i Thingö Syssel.
— 31. Mai. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1865 (II—8).

Kjöbstæder, jevnf. Akureyri, Isafjord, Reykjavík m. m.

1866. 26. Januar. Anordn. ang. Handelsstedet Isafjords Oprettelse til Kjöbstad og sammes ökonomiske Bestyrelse.
— 26. Januar. Plakat ang. Oprettelsen af en Bygningskommission paa Isafjord.
— 12. Mai. Bekjendtgj. ang. Inddragelse af Oddeyri under Kjöbstaden Akureyri.

Kommunalvæsen, jevnf. Fattigvæsen, Kjöbstæder.

1864. 11. Febr. Justitsm. Skriv. ang. en Persons Forsörgelseskommune.
— 6. April. Justitsm. Skriv. ang. Opförelse af et Tömmerhus paa Jorden »Sel« ved Reykjavík uden foregaaende Anmeldelse for Bygningskommissionen
— 29. April. Justitsm. Skriv. ang. Refusion af ydet Fattigunderstöttelse.

Kongen, Kongehuset.

1864. 14. Januar. Kundgjörelse om Indsendelse af de gjennem Justitsministeriet udfærdigede Privilegier og andre Expeditioner til allerh. Stadfæstelse.

— 15. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forandring i den befalede Kirkebön.

— 20. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Embedsmænds Edsaflæggelse til Kongen.

— 20. Febr. Justitsm. Skriv. ang. det kongelige Navnechiffer.

— 20. Febr. Aabent Brev, hvorved Kong Christian den IX.'s Thronbestigelse kundgjöres i Island.

— 8. Juli. Allerh. Reskript i Anledn. af allerunderd. Adresse til Kongen fra flere Embedsmænd og Borgere i Reykjavík i Andledning af Thronskiftet, dat. 21. April 1864.

— 12. Novbr. Allerh. Reskript i Anledn. af allerunderd. Adresse til Kongen fra en paa Thingvellir afholdt Forsamling af Embedsmænd og Bönder i Anledning af Thronskiftet.

— 17. Novbr. Aabent Brev til Undersaatterne i Danmark, paa Island, Færöerne og de vestindiske og grönlandske Kolonier.

1865. 30. Avgust. Justitsm Skriv. ang. allerh. Reskr. 23. Juni 1865.

1866. 26. Oktbr. Traktat til Fastsættelse af Ægteskabskontrakten mellem Hendes kgl. Höihed Prinsesse Marie Sophie Frederikke Dagmar af Danmark og Hs. keiserl. Höihed Storfyrst Alexander af Rusland.

1867. 14. Marts. Lov om Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse.

— 14. Marts. Allerh. Kundgj. ang. Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse paa en Reise til England.

1867. 17. April. Allerh. Kundgj. om, at Regjeringens Förelse atter er overtaget af Kongen selv.

Kornlaan, Kornmangel, Korntilförsel,
jevnf. Laan af offentlige Midler.

1864. 30. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Henstand med Betaling af Afdrag paa et Álptanes Rep ydet Laan.

— 20. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Henstand med Betaling af et Snæfellsnes Syssel ydet Laan.

1865. 3. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Betydningen af Modtagelsen af Kornlaan.

— 7. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Kornlaan til Vestmannöerne.

— 7. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Henstand med Betalingen af et Laan til Snæfellsnes Syssel.

— 12. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af et Laan til Indbyggerne i Húnavatns og Skagafjords Sysseler.

— 12. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af et Laan til Borgarfjords og Gullbringu Sysseler.

1866. 26. Mai. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af et Laan til Indbyggerne i Húnavatns og Skagafjords Sysseler.

— 23. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af det Borgarfjords samt Gullbringu og Kjósar Sysseler i 1861 ydede Laan.

— 18. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af et Laan til Indbyggerne i Borgarfjords samt Gullbringu og Kjósar Sysseler.

1867. 4. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Kornlaan til Forebyggelse af Hungersnöd i Skagafjords Syssel.

Kriminalvæsen, jevnf. Politivæsen, Retterne.

1864. 30. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Udredelsen af Omkostningerne ved en Arrestants Transport.

Laan af offentlige Midler, jevnf. Kornlaan m. v.

1865. 12. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af et Laan til Indbyggerne i Húnavatns og Skagafjords Sysseler.

— 12. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af et Laan til Indbyggerne i Borgarfjords og Gullbringu Sysseler.

1866. 26. Mai. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af et Laan til Indbyggerne i Húnavatns og Skagafjords Sysseler.

— 20. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Henstand med Betalingen af Sönderamtets Repartitonsfonds Gjæld.

— 23. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af det Borgarfjords samt Gullbringu og Kjósar Sysseler i 1861 ydede Laan.

— 18. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Tilbagebetalingen af et Laan til Indbyggerne i Borgarfjords samt Gullbringu og Kjósar Sysseler.

1867. 4. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Kornlaan til Forebyggelse af Hungersnöd i Skagafjords Syssel.

Landvæsen,

jevnf. Dyrlæger, Faar, Faareavl, Faareskab, Kapitelstaxter, Matrikel.

1864. 30. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Oprettelsen af Landboskoler i Island.

— 9. April. Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til at lære det norske Landbovæsen at kjende.

— 1. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Nybyggerrettighed til Ödejorden »Vilborgarkot».

1865. 8. Febr. Justitsm. Skriv. ang. lovstridig Behandling af Hallormstaður Præstegaards Skove (tilligemed en i 1864 afgiven Beretning om Skovenes daværende Tilstand).

— 9. Juni. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (I—5).

Lovgivning,

jevnf. Althinget, Embeder, Embedsmænd, Finanser m. v.

1866.	26. Januar.	Forordn. ang. Tyendeforholdet paa Island.
—	26. Januar.	Anordn. ang. Handelsstedet Isafjords Oprettelse til Kjöbstad og sammes ökonomiske Bestyrelse.
—	26. Januar.	Plakat ang. Oprettelsen af en Bygningskommission paa Kjöbstaden Isafjord.
—	16. Febr.	Lov om Beregning af Biskop Helgi G. Thordersens Pension.
—	16. Febr.	Lov om Udsættelsen af Revision af Lov 19. Januar 1863 om Lönningstillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd.
—	16. Febr.	Finanslov for Finansaaret 1866—1867 (Uddrag).
—	16. Febr.	Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1865—66 (Uddrag).
—	19. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Udvidelse til Island af »Almindelig borgerlig Straffelov for Danmark«.
—	28. Juli.	Danmarks Riges gjennemsete Grundlov af 5. Juni 1849.
—	28. Juli.	Grundlovsbestemmelse ang. Ophævelse af Grundlovsbestemmelsen af 29. Avgust 1855 om Indskrænkning af Grundloven 5. Juni 1849.
1867.	14. Marts.	Lov om Regjeringens Förelse under Kongens Fraværelse.
—	22. Marts.	Plakat ang. Autorisation af et Handelssted paa Borgarnes ved Brákarpoll i Mýra Syssel.
—	29. Marts.	Lov om en forelöbig Bevilling for Finansaaret 1867—68.
—	3. Mai.	Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1866—67 (Uddrag).
—	21. Mai.	Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1867 til 31. Marts 1868 (Uddrag).
—	3. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Udvidelse til Island af de i 1865 og 1866 for Danmark udkomne almindelige Love.

Lægevæsenet,

jevnf. Embeder, Embedsmænd, Hospitalerne m. v.

1864.	4. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Leverancen af Fattigmedicin.
—	30. April.	Bevilling for caud. pharm. P. H. J. Hansen til at drive et Apothek paa Stykkisholm inden Islands Vestamt.
—	25. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Möðrufells Hospitals Regnskaber.
—	28. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Udredelse af Hospitalernes Midler af det til Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus bevilgede Belöb.
—	29. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Althingets Petition om en bedre Administration af Hospitalernes Indtægter.
—	21. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Betaling for Oplærelse af Hjælpelæger.
—	27. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Lönningsforhöielse til Jordemoderen paa Vestmannöerne.
—	4. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Apotheket paa Akureyri.
—	14. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. »Efterretning for Islænderne om Blæreormesygdommen i Island« af Dr. H. Krabbe.
1865.	13. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Ansögning om Eneret til Fabrikation af Torskelevertran.
—	10. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Indskrænkning af Hundeholdet i Island.
—	9. Juni.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (II—10).
—	8. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Honorar til Jordemoderen paa Vestmannöerne for ydet Sygehjælp.
—	26. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Bidrag af Möðrufells Hospitals Midler til Undervisning i Lægevidenskaben hos Landfysikus i Island.

1865.	12. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. Foranstaltninger mod den asiatiske Koleras Indförelse i Island.
1866.	12. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Betaling for en Læges Oplærelse.
—	24. Febr.	Justitsm. Skriv. ang Foranstaltninger mod Kolera.
—	26. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Oprettelse af nye Lægeembeder i Island.
—	27. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse af Medicinalfonden til Oprettelse af et Sygehus i Reykjavík.
—	6. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. de Landfysikus paa hans Embedsreiser tilkommende Diæter.
1867.	11. Febr.	Jusitsm. Skriv. ang. Udvidelse til Island af Justitsm. Bekjendtgj. af 31. Oktbr. 1864 om Taxt for Apothekere.
—	3. April.	Justitsm. Skriv. ang. Tiden for Indsendelse af Ansögninger om Elevpladser paa den kgl. Födsels- og Pleiestiftelses Jordemoderskole i Kjöbenhavn.
—	31. Mai.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1865 (II—3).
—	31. Mai.	Bekjendtgj. ang. forskjellige Foranstaltninger med Hensyn til Medicinalvæsenet i Island.
—	25. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Betaling for Trykning m. v. af en Afhandling om Halssygdomme hos Börn, samt om Tyfus og Nervefeber.
—	14. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. en ny Udgave af Levys Lærebog for Jordemödre.

Læsteafgift, se Handel og Skibsfart, Skatter og Afgifter.

Lönninger, se Embeder, Embedsmænd, Finanser.

Maal og Vægt, jevnf. Handel og Skibsfart.

1864.	21. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. forandret Inddeling af Handelsvægten.
1865.	1. Decbr.	Forordn. ang. Handelsvægten i Island.

Mandtalsthingene,

jevnf. Embeder, Embedsmænd, Retterne, Retsvæsen.

1864.	20. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Forandring af et Thingsted i Barðastrands Syssel.
—	18. Avgust.	Plakat om at Bæjar Rep skal med Gaarden Bær som Thingsted udgjöre et særskilt Thingsogn.

Matrikel,

jevnf. Kapitelstaxter, Jordegods-Administration m. v.

1864.	2. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Udredelsen af det ved Plakat 1. April 1861 foreskrevne Bidrag til Refnsion af Omkostningerne ved den ny Jordtaxation i Island for Præstegaardenes og Kirkejordernes Vedkommende.
—	12. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udarbeidelse af en ny Jordebog m. v.
—	29. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Störrelsen af Jordhundrederne i Jordebogen af 1861.
1865.	17. Marts.	Kgl. Resol. i Anledning af Althingets Petition om, at det paa Beneficiærgaardene, samt det Kirker og Præstekald tilhörende Jordegods m. m. til Jordtaxationsomkostningernes Dækning faldende Bidrag maa blive udredet af Statskassen.
1866.	25. Mai.	Justitsm. Skriv. om, hvorvidt der skal svares Jordtaxationsomkostninger af Svovlleierne i Thingö Syssel.

Mineralier.

1864.	14. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til at anstille Forsög med Kalkbrænding af den krystalliserede Kalksten i Esja.
1867.	24. April.	Justitsm. Skriv. ang. Dobbeltspathminen i Helgustaðafjall.

Ministerierne.

1864. 14. Januar. Kundgjörelse om Indsendelse af de gjennem Justitsministeriet udfærdigede Privilegier og andre Exdeditioner til allerh. Stadfæstelse.
— 15. Decbr. Bekjendtgjörelse ang. nogle Forandringer i Finansministeriets Ordning.
— 23. Decbr. Kgl. Resol. ang. Justitsministeriets Bemyndigelse til at afgjöre visse Sager m. v. (se Tillæget).
1865. 27. Marts. Bekjendtgj. ang. en Omfordeling mellem Ministerierne af adskillige Sager.
— 31. Marts. Bekjendtgj. ang. nogle Forandringer i Finansministeriets Ordning.
— 31. Marts. Bekjendtgj. ang. nogle Forandringer i Indenrigsministeriets Ordning.
— 1. Juni. Justitsm. Skriv. ang. ministerielle Afgjörelsers Meddelelse i det islandske Sprog.

Nybyggersteder, se Jordegods-Administration, Landvæsen.

Obligationer, se Finanser.

Oldsager.

1864. 13. Januar. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. en aarlig Understöttelse til Grundlæggelsen af en Samling isl. Oldsager i Reykjavík.
— 15. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Understöttelse til Grundlæggelsen af en Samling af Oldsager i Island.
1865. 4. Januar. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Understöttelse til Oprettelsen af en offentlig Samling for Oldsager i Reykjavík.
— 3. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. det Samme.
— 1. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Betaling for Anskaffelse af Glasskabe m. v. for Antikvitetsamlingen i Rvík.

1867. 31. Mai. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1865 (II—7).

Pastoralseminariet, se Skolevæsen.

Oppebörseler, se Embeder, Embedsmænd, Regnskabsvæsen, Skatter og Afgifter m. v.

Pasvæsenet.

1865. 12. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Forandring i de gjældende Bestemmelser om Pasvæsenet i Island.

Patenter, se Bevillinger.

Pengevæsen, jevnf. Finanser.

1864. 17. Marts. Bekjendtgj. ang. Udprægning af Thronbestigelses-Species eller Dobbeltdalere.

— 4. Mai. Finansm. Bekjendtgj. ang. Udprægning af Dobbelt-Rigsdalere.

— 5. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Ansvaret for Pengeforsendelser gjennem Postvæsenet.

1866. 1. Septbr. Bekjendtgj. ang. Udprægning af dobbelte Christiansd'orer.

1867. 7. Avgust. Finansm. Bekjendtgj. ang. Udprægning af Fire- og En-Skillinger.

Pensioner, Pensionsvæsen,
jevnf. Embeder, Embedsmænd, Finanser.

1864. 12. Marts. Lov om Pensionstillæg for Distriktslæge Gísli Hjálmarsson.

— 31. Marts. Lov om Tillægspension for Elín Thorstensen.

— 19. April. Justitsm. Skriv. ang. Enkeforsörgelsesskemata.

— 19. April. Justitsm. Skriv. ang. Lov om Tillægspension for Elín Thorstensen.

1866. 16. Febr. Lov om Beregning af Biskop Helgi G. Thordersens Pension.

Politivæsen, jevnf. Akureyri, Kriminalvæsen, Retterne.

1864. 21. Marts. Jusitsm. Skriv. ang. Lön af Statskassen til en Politibetjent paa Akureyri.

— 31. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Repstyrernes Lönning.

— 30. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Omkostningerne ved en Arrestants Transp.

1866. 14. Mai. Justitsm. Skriv. ang. Lönning til en Politibetjent paa Akureyri.

— 29. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Omkostningerne ved Transporten af en svensk Matros fra Skagafjords Syssel til Kjöbenhavn.

Postvæsen, jevnf. Dampskibsfart.

1864. 12. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Dampskibsfart omkring Islands Kyster.

— 16. Juni. Justitsm. Skriv. ang. en regelmæssig Dampskibsfart langsmed Islands Kyster.

— 14. Juli. Justitsm. Skriv. ang. en ny Posttur mellem Akureyri og Eskifjord.

— 5. Oktbr. Justitsm. Skriv. aug. Ansvaret for Pengeforsendelser gjennem Postvæsenet.

— 8. Decbr. Justitsm. Skriv. ang. Oprettelse af en Poststation paa »Höfði».

1865. 4. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Godtgjörelse for Postexpedition.

— 28. Decbr. Justitsm. Skriv. ang. Postexpeditöreres Ansvar med Hensyn til Brevporto.

1867. 12. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Dampskibsfarten mellem Kjöbenhavn og og Island.

— 31. Mai. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget, ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1865 (I—7).

— 25. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Gratifikation for Expeditionen af Posten i Axarfjord.

Præstegaarde, se Geistligheden, Kirker, Præstekald.

Præster, se Geistligheden.

Præsteskole, se Skolevæsen.

Præstekald, jevnf. Geistligheden, Kirker.

1864. 2. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Udredelsen af det ved Plakat 1. April 1861 foreskrevne Bidrag til Refusion af Omkostningerne ved den ny Jordtaxation i Island for Præstegaardenes og Kirkejordernes Vedkommende.

1865. 24. Febr. Kgl. Resol. om, hvorledes der skal forholdes, naar ingen kvalificeret Ansöger melder sig om et ledigt Præstekald i Island.

— 17. Marts. Kgl. Resol. i Anledning af Althingets Petition om, at det paa Beneficiærgaardene, samt det Kirker og Præstekald tilhörende Jordegods m. m. til Jordtaxationsomkostningernes Dækning faldende Bidrag maa blive refunderet af Statskassen.

— 9. Juni. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (II—3, 8 og 13).

— 23. Septbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Mageskifte af 2 Kirkejorder.

— 15. Decbr. Anordn. ang. nærmere Bestemmelse af flere Præstekaldene paa Island vedrörende Forhold, tilligemed Specifikation over sammes Indtægter.

— 30. Decbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Revision af den i 1853 affattede Specifikation over Præstekaldenes Indtægter i Island.

1866. 21. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Anvendelsen af Renterne af den saakaldte Erichsenske Kollekt.

1867. 19. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Henlæggelsen af $^2/_3$ af Jorden Sigurðarstaðir til Presthólar Præstekald i Thingö Syssel.

1867. 19. Oktbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Besættelsen af Grimsö Præstekald.

Regnskabsvæsen, jevnf. Finanser.

1864. 25. Mai. Justitsm. Skriv. ang. Möörufells Hospitals Regnskaber.
— 22. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Specifikation af Sysselintrader.
— 30. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Indsendelse af Sysselmændenes og Administratorernes Regnskaber.
— 9. Decbr. Justitsm. Skriv. ang. Beregning af Landskyldsafgift i Gullbringu og Kjósar Syssel.
1865. 16. Febr. Statsregnskab for Finansaaret 1863-1864.
— 1. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Specifikation af Sysselintrader.
— 3. Novbr. Statsregnskab for Finansaaret 1864-1865.
1866. 5. Oktbr. Statsregnskab for Finansaaret 1865-1866.
1867. 4. Oktbr. Statsregnskab for Finansaaret 1866-1867.

Religion og Gudsdyrkelse.

1864. 28. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Afholdelse af off. katholsk Gudstjeneste i Reykjavík.
— 29. Juni. Justitsm. Skriv. ang. det Samme.
1865. 30. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Katholikers Gudstjeneste i Reykjavík.
— 11. Septbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Benyttelsen af Balslevs Lærebog ved Ungdommens Forberedelse til Konfirmation.

Repartitionsfondene.

1864. 14. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Kjöbstaden Reykjavíks Bidrag til Amtsrepartitionsfonden.
— 30. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Udredelsen af Omkostningerne ved en Arrestants Transport.

1864. 21. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Reykjavík Kjöbstads Bidrag til Amtsrepartitionsfonden.

— 4. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Henstand med Betalingen af Vestamtets Repartitionsfonds Gjæld.

— 8. Decbr. Justitsm. Skriv. ang. Udlæg for Sagsomkostninger.

1865. 4. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Udredelsen af Omkostningerne ved Varetægt og Forpleining af en Forbedringshusfange.

1866. 14. Mai. Justitsm. Skriv. ang. Lönning til en Politibetjent paa Akureyri.

— 20. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Henstand med Betalingen af Sönderamtets Repartitiosfonds Gjæld.

— 29. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Omkostningerne ved Transporten af en svensk Matros fra Skagafjords Syssel til Kjöbenhavn m. v.

1867. 23. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Betaling mod Kvittering af Vakcinationshonorar.

Repperne, se Kommunalvæsen.

Repstyrerthingene, jevnf. Kommunalvæsen.

1864. 18. Avgust. Plakat ang. Forandring i Tiden for Afholdelse af Repstyrerthingene om Foraaret i Island.

Retter, Rettergang, Retsvæsen,
jevnf. Embeder, Embedsmænd, Kriminalvæsen.

1864. 20. Febr. Justitsm. Skriv. om at Tillæg efter Sædomskrivning ikke kan beregnes af det til Oversættelse af Retsakter bevilgede Belöb.

— 20. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Forandring af et Thingsted i Barðastrands Syssel.

— 21. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Betaling til Meddomsmænd.

— 18. Avgust. Plakat om at Bæjar Rep skal med Gaarden Bær som Thingsted udgjöre et særskilt Thingsogn.

Reykjavik,

jevnf. Kjöbstæder, Kommunalvæsen, Oldsager, Skolevæsen m. v.

1864.	21. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Fattigtiende af et Grundstykke »Thomsens tún» i Reykjavík.
—	21. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Reykjavík Kjöbstads Bidrag til Amtsrepartitionsfonden.
1865.	4. Januar.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Understöttelse til Oprettelsen af en offentlig Samling for Oldsager i Reykjavík.
—	9. Januar.	Justitsm. Skriv. ang. Betaling af Reykjavík Kjöbstads Kæmnerkasse for forskjellige Forretninger i Byens Interesse.
—	3. Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Understöttelse til Grundlæggelsen af en Oldsagssamling i Island.
—	9. Juni.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (I—4).
—	16. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Afgjörelse af Spörgsmaalet om Nedsættelse af Extrabidrag i Reykjavík.
—	30. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Reparation af Reykjavík Domkirke.
—	30. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Katholikers Gudstjeneste i Reykjavík.
—	23. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Afstaaelsen af et Grundstykke i Reykjavík til Handelshuset Koch & Henderson.
—	29. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. en Bygnings Opförelse i Reykjavík.
1866.	15. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Udvisning af Byggeplads til et Handelsetablissement i Reykjavík.
—	21. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Stiftamtmandens Overtilsyn med Veivæsenet i Reykjavík.
—	21. Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Reglementet for Börneskolen i Reykjavík m. m. (med selve Reglem.).

1866. 27. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse af Medicinalfonden til Oprettelse af et Sygehus i Reykjavík.

— 29. Juni. Justitsm. Skriv. ang. Afstaaelse til Reykjavík Kommune af en Strimmel af den Stiftamtmandsembedet overladte Jord Arnarhóll.

— 4. Juli. Justitsm. Skriv. ang., hvem Halvdelen af de Kjendelser og Böder tilkommer, der i Reykjavík betales ifölge Frdg. 26. Mai 1863.

1867. 31. Mai. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1865 (II—9).

Skabsygdom, se Faar, Faareavl, Faareskab.

Skatter og Afgifter,

jevnf. Finanser, Handel og Skibsfart, Jordegods-Administration, Regnskabsvæsen m. v.

1864. 2. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Udredelsen af det ved Plakat 1. April 1861 foreskrevne Bidrag til Refusion af Omkostningerne ved den ny Jordtaxation i Island for Præstegaardenes og Kirkejordernes Vedkommende.

— 7. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Afgift af Tomthuse og ubebygget Grund i Reykjavík.

— 7. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelse af et Skrift om Afgiftsvæsenet i Island.

— 8. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Extrabidrags Paaligning paa nogle offentlige Bygninger i Reykjavík.

— 12. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Leieafgift af de til Handelsetablissementer udmaalte Byggepladser paa Borðeyri.

— 13. April. Justitsm. Skriv. ang. i Island udstedte Anvisningers Stempelpligt.

1864. 25. April. Justitsm. Skriv. ang. Mandtalsbogsafgifterne i Gullbringu og Kjósar Syssel og Reykjavík Kjöbstad.
— 20. Mai. Overenskomst om Skibsafgiften af danske Skibe i franske Havne.
— 6. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Landskyld af en Jord.
— 18. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Erlæggelsen af det lovbefalede Offer af faste Eiendomme.
— 21. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Fattigtiende af et Grundstykke »Thomsens tún« i Reykjavík.
— 22. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Specifikation af Sysselintrader.
— 30. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Indsendelse af Sysselmændenes og Administratorernes Regnskaber.
— 9. Decbr. Justitsm. Skriv. ang. Beregning af Landskyldsafgift i Gullbringu og Kjósar Syssel.
1865. 4. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Jorden Vaglir's Tiendepligt.
— 23. Febr. Justitsm. Skriv ang. Administrationen af Hospitalernes Indtægter.
— 24. Febr. Lov om Afgiftsgodtgjörelse ved Udförsel af Brændevin.
— 10. Marts. Justitsm. Skriv. ang. Erlæggelse af Kongetiende af Kirkejorder.
— 17. Marts. Kgl. Resol. i Anledning af Althingets Petition om, at det paa Beneficiærgaardene, samt det Kirker og Præstekald tilhörende Jordegods m. m. til Jordtaxationsomkostningernes Dækning faldende Bidrag maa blive refunderet af Statskassen.
— 6. April. Justitsm. Skriv. ang. Indförselsafgift af Skibe.
— 29. April. Bekjendtgj. ang. italienske Skibes Fritagelse for Tillægsafgift.
— 5. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Landskyld m. v. formedelst Jordforbedringer.

1865.	15. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Leie og Landskyld af Jorden Undirhraun.	
—	16. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Afgjörelse af Spörgsmaalet om Nedsættelse af Extrabidrag i Reykjavík.	
—	17. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Lettelse i Erlæggelsen af Landskyldsafgift af en Jord.	
—	30. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Indförselsafgift af Skibe m. m.	
—	21. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Forpligtelsen til at erlægge Tiende af Hjaleién »Sandhús«.	
—	21. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Forpligtelsen til at erlægge Tiende af Jorden »Mýrar« i Isafjords Syssel.	
—	11. Novbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. de udenfor Landet boende islandske Kjöbmænds Forpligtelse til at erlægge Offer.	
—	18. Decbr.	Justitsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Læsteafgift.	
1866.	17. Febr.	Justitsm. Skriv. ang. Althingsskat af Öen Andriðsey.	
—	1. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Tilkjöbsafgift af Skibe og om Udfærdigelse af Skibspapirer.	
—	5. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Anvisninger og Vexler.	
—	11. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. hvorvidt der skal opkræves Kongetiende af 2 Thorchillii Börneskolelegat forhen tilhörende Jorder.	
—	19. Mai.	Justitsm. Skriv. ang. Eftergivelse af Leie og Landskyld af Jorden Undirhraun.	
—	29. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Moderation i Landskyldsafgifterne af det Staten tilhörende Jordegods i Islands Vestamt.	
—	10. Decbr.	Justitsm. Skriv. om, hvorvidt der bör beregnes Althingsskat af Afgifter af Tomthuse og ubeboede Öer.	

1867. 27. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Ligning af Extrabidrag paa Stiftsbogtrykkeriet i Reykjavík.
— 3. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Erlæggelsen af de lovbefalede Skibsafgifter af udenlandske Hvalfangerskibe.
— 25. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Fattigtiende af Borgarey i Skagafjords Syssel.
— 25. Juli. Justitsm. Skriv. ang. den ved kgl. Resol. af 26. Juni 1866 bevilgede Moderation i Ydelsesmaaden af Landskyldsafgifterne af det kgl. Jordegods i Vestamtet.
— 9. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. Beregning af Veiafgiften i Henhold til Frdg. 15. Marts 1861 § 16.

Skibes Nationalisering, Maaling og Registrering.
jevnf. Handel og Skibsfart, Skatter og Afgifter.

1865. 22. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Nationalisering af fremmede Skibe.
— 6. April. Justitsm. Skriv. ang. Indförselsafgift af Skibe.
— 30. Avgust. Justitsm. Skriv. ang. Indförselsafgift af Skibe m. m.
— 11. Oktbr. Justitsm. Skriv. ang. Skibes Maaling m. v.
1866. 18. Mai. Justitsm. Skriv. ang. Forholdet mellem dansk Kommercelæst og forskjellige fremmede Skibsmaal.
1867. 11. Septbr. Justitsm. Skriv. ang. Skibes Maaling.

Skibsfart, se Handel og Skibsfart, Söfart.

Skiftevæsen, se Arv og Skifte.

Skolevæsen,
jevnf. Lægevæsenet, Pastoralseminariet, Universitetet.

1864. 13. Januar. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Karaktererne for Latin og Græsk m. m.
— 30. Januar. Justitsm. Skriv. ang. Oprettelsen af Landboskoler i Island.

1864. 13. April. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Althingets Petition om Forhöielse af den Adjunkt Jón þorkelsson tillagte Lön.

— 13. April. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forögelse af den lærde Skoles Stipendieportioner.

— 7. Mai. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Fordelingen af den ved Finansloven under Udgifter for Island, Kirke- og Undervisningsvæsenet vedrörende, bevilgede Assistancesum.

— 4. Avgust. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Anvendelsen af det til Bögers Indkjöb til Reykjavík lærde Skole bevilgede Belöb.

— 5. Oktbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Budgettet for den lærde Skole og Dannelsesanstalten for vordende Geistlige m. v.

— 30. Novbr. Bekjendtgj. ang. nogle Forandringer og nærmere Bestemmelser ved Bekjendtgj. 13. Mai 1850 om en Undervisningsplan og Examensbestemmelser for de lærde Skoler, og Bekjendtgj. af s. D. om Ophævelsen af examen art. m. m. (Uddrag).

— 13. Decbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Honorar for Censorer ved Afgangsexamen fra Reykjavík lærde Skole.

1865. 3. Januar. Bekjendtgj. ang. en Forandring i Plakat 10. Avgust 1848.

— 15. April. Bekjendtgj. ang. den nærmere Indretning af den ved kgl. Resol. 25. Novbr. 1864 — bekjendtgjort under 30. næstefter — anordnede Præliminærpröve for Privatister.

— 9. Juni. Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (II—12, 13 og 18).

1865.	30.	Avgust.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Oversættelse af Xenofons »Anabasis.»
—	14.	Septbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Rektors Fritagelse for Vedligeholdelse af hans Embedsbolig i Skolebygningen.
—	25.	Septbr	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Nægtelse af Honorar til Censorer ved Afgangsexamen ved Rexkjavik lærde Skole.
1866.	21.	Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Opförelsen af en Bibliothekbygning for den lærde Skole i Reykjavík.
—	21.	Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Reglementet for Börneskolen i Reykjavík (tilligemed selve Reglementet).
—	23.	Mai.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Honorar til den til Overveielse af nogle Reformer ved den lærde Skole i Reykjavík nedsatte Kommission.
—	25.	Mai.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. nogle Reformer ved den lærde Skole i Reykjavík m. v.
—	31.	Mai.	Bekjendtgj. om Karaktergivningen ved Adgangsexamen til Universitetet m. v.
--	7.	Juni.	Bekjendtgj ang. Forandring i den ved Bekjendtgj. af 19. Mai 1854 givne Bestemmelse om Brugen af Modersmaalet ved Erhvervelse af akademiske Grader ved Kjöbenhavns Universitet.
—	3.	Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. Betaling til Censorerne ved Lægeexamen i Reykjavík.
—	4.	Oktbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Konstitutionen af en fast Inspektör ved den lærde Skole i Reykjavík.
—	4.	Oktbr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Læreböger i det islandske Sprog til Brug ved Reykjavík Skole.

1867. 8. Januar. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Overgivelse til den lærde Skole af de Overlærer B. Gunnlögsen i sin Tid leverede Maalingsapparater.

— 15. Mai. Bekjendtgj. ang. nogle Forandringer i de ved kgl. Resol. af 17. Juli 1857 approberede Bestemmelser for den almindelige Forberedelsesexamen ved Kjöbenhavns Universitet.

— 8. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Reformer ved Reykjavík lærde Skole.

— 19. Oktbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. den Geistlige i Island ved Ansættelsen i visse Præstekald paahvilende Ydelse til fattige Præsteenker og den lærde Skole.

— 4. Novbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Budgetforslaget for Pastoralseminariet og den lærde Skole.

— 9. Novbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. den for Charles Kelsalls Legat opförte Bibliothekbygning i Reykjavík.

Skove, Skovvæsen, se Landvæsen.

Statistik, jevnf. Kapitelstaxter.

1864. 27. April. Justitsm. Skriv. ang. Handelsberetninger.

1866. 14. Marts. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Indsendelse af Beretning om Blinde.

Statsforfatning.

1864. 16. Novbr. Allerh. Kundgj. ang. den i Wien den 30. Oktbr. 1864 afsluttede Fredstraktat med dertil hörende Protokol ang. Jyllands Römning.

— 16. Novbr. Aabent Brev til Undersaatterne i Kongeriget Danmark, paa Island, Færöerne og i de vestindiske og grönlandske Kolonier.

Testamenter,

jevnf. Arv og Skifte samt Overformynderivæsen.

1865. 15. Juli. Justitsm. Skriv. ang. Nægtelse af Konfirmation paa et udenfor Bestemmelserne i Forordn. 25. Septbr. 1850 oprettet Testamente.

Tillægsafgift af fremmede Skibe, se Handel og Skibsfart, Skatter og Afgifter.

Traktater.

1864. 12. Novbr. Patent ang. en med Keiserdömmet China afsluttet Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat.

— 16. Novbr. Allerh. Kundgj. ang. den i Wien den 30. Oktbr. 1864 afsluttede Fredstraktat med dertil hörende Protokol ang. Jyllands Römning.

10. Decbr. Patent ang. en med Kongeriget Italien afsluttet Skibsfarts- og Handelstraktat.

1865. 7. April. Patent for Kongeriget Danmark ang. en med Republiken Liberia afsluttet Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat.

— 29. April. Bekjendtgj. ang. italienske Skibes Fritagelse for Tillægsafgift.

— 12. Avgust. Bekjendtgj. ang. Forholdet mellem Kongeriget Danmark og Hertugdömmerne Slesvig og Holsten med Hensyn til Erstatning for ydet Fattigunderstöttelse.

1866. 17. April. Slutningsprotokol, optagen af den internationale Finanskommission, som i Henhold til Artikl. XIV, XV og XVI i Fredstraktat af 30. Oktbr. 1864 er sammentraadt i Kjöbenhavn.

— 26. Oktbr. Traktat til Fastsættelsen af Ægteskabskontrakten mellem Hds. kgl. Höihed Prinsesse Dagmar af Danmark og Hs. keiserl. Höihed Storfyrst Alexander af Rusland, Storfyrstthronfölger og Cæsarevitch.

1866.	22. Decbr.	Kundgj. ang. en med Keiserriget Rusland afsluttet Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere.
1867.	24. Oktbr.	Konvention mellem H. M. Kongen af Danmark og de forenede Stater af Amerika, ang. Afstaaelse af Öerne St. Thomas og St. Jan i Vestindien.
—	16. Decbr.	Kundgj. ang. en med H. M. Taikunen af Japan afsluttet Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Tyendeforhold.

1865.	9. Juni.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i 1863 (I—1 og 2).
—	12. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Forslag til Forordn. om Tyendeforholdet i Island.
—	7. Oktbr.	Justitsm. Skriv. ang. Forstaaelsen af Ordene »Lösemænd» og »Husmænd» i Frdg. 26. Mai 1863.
1866.	26. Januar.	Forordn. ang. Tyendeforholdet paa Island.

Umyndige,

jevnf. Arv og Skifte samt Overformynderivæsen.

1864.	4. Juni.	Plakat ang. Forandring i Anordn. 18. Febr. 1847 ang. Umyndiges Midlers Bestyrelse i Island.
—	30. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Betaling af Kjöbesummen for et solgt Hus.
1865.	16. Juni.	Justitsm. Skriv. om, at Umyndiges Midler i Island ikke kunne anbringes i uopsigelige Statsobligationer.

Understöttelser,

jevnf. Finanser, Geistligheden, Legater m. v.

1864.	9. April.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til at lære det norske Landbovæsen at kjende.

1864.	13. April.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forögelse af den lærde Skoles Stipendieportioner.
—	16. April.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Forögelse af den Emeritpræster og Præsteenker tilstaaede Understöttelse.
—	23. April.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelse af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands«.
—	9. Juli.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. den Emeritpræster og Præsteenker i Island bevilgede Understöttelse.
1865.	16. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelse af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands«.
—	15. Juli.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. den Emeritpræster og Præsteenker i Island bevilgede Understöttelse.
—	15. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Læseforeningen paa Vestmannöerne.
—	7. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til at studere Veterinærvidenskaben.
—	28. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til at deltage i den internationale Fiskeriudstilling i Bergen.
—	30. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. det Samme.
1866.	21. Febr.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Anvendelsen af Renterne af den saakaldte Erichsenske Kollekt.
—	13. April.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelse af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands«.
—	22. Juni.	Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Fordelingen af den Emeritpræster og Præsteenker i Island tilstaaede Understöttelse.
—	22. Avgust.	Kirke- og Undervisningsm Skriv. ang. Underst. til en Præsteenke.
—	5. Oktbr.	Kgl. Resol. ang. Anvendelsen af Renterne af Thorchillii Börneskolelegat.

1866. 27. Decbr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Anvendelsen af Renterne af Thorchillii Börneskolelegat.
1867. 11. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Understöttelse til Pastor P. Pálsson for at gjöre sig bekjendt med Undervisningsmaaden paa Dövstummeinstitutet i Kjöbenhavn.
— 26. Febr. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. hvorledes der skal forholdes med Udbetalingen af den fattige afskedigede Præster og Præsteenker bevilgede Understöttelse, naar Vedkommende dör i Löbet af Finansaaret.
— 3. Juni. Justitsm Skriv. ang. Understöttelse til Udgivelsen af »Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands».
— 8. Juni. Kirke- og Undervisningsm. Skriv. ang. Repartitionen af den fattige afskedigede Præster og Præsteenker i Island tilstaaede Understöttelse.
— 28. Oktbr. Justitsm. Skriv. til Veterinærelev Snorri Jónsson, ang. Understöttelse til Fortsættelse af hans Studium paa Veterinær- og Landbohöiskolen.

Undervisning, se Skolevæsen.

Universitet, se Skolevæsen.

Veivæsen.

1866. 21. Febr. Justitsm. Skriv. ang. Stiftamtmandens Overtilsyn med Veivæsenet i Island.
1867. 9. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. Beregningen af Veiafgiften i Henhold til Frdg. 15. Marts 1861 § 16.
— 12. Novbr. Justitsm. Skriv. ang. Forstaaelsen af visse Bestemmelser i Forordn. 15. Marts 1861 om Veivæsenet.

Vestmannöerne,

jevnf. Kommunalvæsen, Lægevæsen.

1864.	27. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Lönningsforhöielse til Jordemoderen paa Vestmannöerne.
1865.	18. Marts.	Justitsm. Skriv. ang. Laan af Statskassen til Beboerne af Vestmannöerne til Anskaffelse af Dæksfartöier.
—	8. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Honorar til Jordemoderen paa Vestmannöerne for ydet Sygehjælp.
—	15. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Understöttelse til Læseforeningen paa Vestmannöerne.
—	18. Juli.	Justitsm. Skriv. ang. Opdyrkning af Udmarker paa Vestmannöerne.
—	7. Avgust.	Justitsm. Skriv. ang. Kornlaan til Vestmannöerne.
1866.	8. Novbr.	Justitsm. Skriv. ang. Indförelsen af en almindelig Borgervæbning paa Vestmannöerne.

Vrag, jevnf. Forstrandsret, Strandrettigheder.

1864.	27. Juni.	Justitsm. Skriv. ang. Forstrandsrettigheder
—	22. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Forstrandsrettigheder.

Ægteskab.

1864.	30. Septbr.	Justitsm. Skriv. ang. Bevillingers Udlevering af Amtmænd.
1866.	15. Avgust.	Justitsm. Skriv., hvorved Ægteskabstilladelse for en Mandsperson under 20 Aar nægtes.
1867.	31. Mai.	Kgl. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af dets Betænkninger og Andragender i Sessionen 1865 (II—4).

